

திருச்சிறம்பலம்.

தஞ்சைவாணன் கோவைமூலம்

நாற்கவிராசநம்பி

அகப்பொருள்விளக்கத்திற்கிலக்கியமாகப்

பொய்யாமொழிப்புலவர்

இயற்றிபது.

அன்பளிப்பு

4054 (8629)

இஃது

குன்றதூர-அஷ்டாவதானி

சொர்க்கப்பநாவலர்

செய்த உரையுடன

தொண்டைமண்டலம் ஆங்கிலோவொனாக்புலா

கல்விசசாலை பிரிணஸிபல்

திருமயிலை-தெய்வசிகாமணிமுதலியாரவர்களாலும்,

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களாலும்

பலபிரதிபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதிக்கப்பட்டது,

ப. மு. செல்வராசமுதலியாரவர்களால்

தமது

செனனை அமெரிகன் அச்சுக்கூடத்தில

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copy-right Reserved.)

இதனவிலை ரூபா-கவ.

1893.

அறிவிப்பு

இப்புத்தகம் வேணமுவோர செனணைப பெததுநாயக்கன்பேட்
டைத் தங்கசாலேவிதி அமெரிகன் அச்சககூடத்திலும், ஷெ வீதி
யில் தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலையிலும், குமபகோணத்தில
சவுளிக்கடை இராமசாமி செட்டியாரிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்
றுக் கொள்ளலாம்.

முகவுரை.

சத்தனப் பொதிகைச் செத்தமிழ் முனிவனுஞ், சவுத்தரபாண
டியனெனுந் தமிழ் நாடனுஞ், சங்கப்பலகையுந் தழைத்தினி தோங்
கும், மங்கலப்பாணடி வளநாட்டின்கண், நீடொளிமாடக் கூடலின்
மேவிய ஜலவாயடிகள் கைதவனபொருளின்மையை நாடிவருந்திய
ஞான்று “அன்பி னைந்திணைக் களவெனப்பவெ” என்பதுமுதலிய
அறுபது குத்திரங்களைபுடைய வேர்நூலை யருளிச்செய்தனர்.

அதற்குத் தனித்தனி யுரைகண்டார களவியற் பொருள்கண்ட
கணக்காயுராமகனாநக்கீரனார் முதலாயினோர். அவ்வரையுட்கிற
தது நக்கீரனாசெய்த வுரையெனவிளக்கினா உருத்திரசன்மனார்.
இதுசிற்க,

தொல்காப்பியம் எழுத்துச் சொற் பொரு ளென்னு மூன்றதி
காரத்ததாகவும், பொருளே வீடுபேற்றிற் குரியதாகவும் வழங்கப்
பொருளாராய்ச்சியினமையாயதெனபது அசங்கதமாக முடிவெய்
தும. இனிப்பொருளே சிறந்தமை, காமருதிலை மாமணிமன்றில
நாடகவற்றும ஆடகப்பேரொளியாம் அந்புதன் போதலூராதிய
வாதலூடிகளை யெய்தித் தனனை ஐந்திணைக்கோவை பாடுகெனப்
பாடுவித்துக்கொண்டு அதனீறநில தனகைச்சாத்திட்டதே சாலு
மெனபது:

பொருளாராய்ச்சியைப் பிறறைஞான்று குறைவறந்தாததினார்
நன்னூலார் முதலாயினோர். அவருள நூற்கவிராசன்மியார் முன
னூலாகிய தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப்பொருள் முதலிய
நூற்கு அகப்பொருள்விளக்க மென்றொருநூலை வழிநூலாக இயற்றி
னார். அன்னது ஏனைய நூறகளின உண்மைக் கருத்தடங்கி யாவ
ருக்குமினிதுவிளங்க விருக்க, அதுகண்ட பொய்யாமொழிப்புலவர்
பெருமான தஞ்சைவாணன் எனனும பெருந்தகைமேல ஐந்திணைக்
கோவையாம் ஆறம்பிரபந்தமொன்றருளிச்செய்தனார் அது திருக்
கோவையாணாயொழிந்த பலகோவைகளினுஞ்சிறந்தது. கோவை

யென்பது பலதிறைகளா னமைந்த தென்பதை உளையாசிரிய கூறிய வுளையானுமுணாக. அது புலவர்பாடும தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களினுள் நென்பதைப் பன்னிருபாட்டியன முதலிய நூற்களானுணர்க.

இக்கோவைப்பிரபந்தம் களவியல் வனாவியல் கற்பியல் என்னுங் கைகோள் மூன்றானு முறைக்கப்பட்டதன்றி இடையிடையே உளையாசிரியரான் அகப்பொருட்கிணங்கச் சிலதிறைகளைத் திருக்கோவையாரினின்றும், அடிகாபதி கோவையினின்றும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

உளையாசிரியராகிய துன்றத்தூர்-அட்டாவநானம். கோக்கப் பநாவலர் தாமெடுத்துக்கொண்ட கோவைப்பிரபந்தம் அகப்பொருள் விளக்கத்துக் கிலக்கியபேயாயினும், தொலகாப்பியப் பொருளத் தாரவுரை பெருப்பான்மையும் இறையனாகப்பொருளுரை சிறுப்பான்மையும் கோக்கிச்செய்தனரென்பது அவருளையானினிதுவிளங்கும்.

இவ்வுரைகலந்த நூலை அச்சிடத்தொடங்கிய காலத்தில எம்ச குக் கையிலிருந்த நாலேகை பிரதி ரூபங்களொழிய யாழ்ப்பாணப் பலலூர் கனம்பொருந்திய சதாசிவாபிள்ளையவர்களும், விதவாசிரோமணி திருக்கோணமலை - கனகசுந்தராயிள்ளையவர்களும், காஞ்சி புரம் - பச்சையப்பமுதலியார் கலவிச்சாலைக் காரியதரிசியா யிருந்து காலஞ்சென்ற ஈக்காடு - பாலசுந்தரமுதலியார்வாசனும், திருத்தணிகை - இயற்றமிழாசிரியர் விசாகப்பெருமானையவர்கள் சட்டக் குமாரா குமாரசுவாமி ஐயாவர்களும் பிரதிரூபங்களைக்கொடுத்துதவினா. அவர்கட்கெம்மாலாய கைமமாறியாது செய்யவல்லேம.

ஆயினும், இவ்வினக்கியத்தைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கி மேற்கண்டவாறு எம்பாறகிடைத்த பிரதிரூபங்களைப் பரிசோதித்து வருங்கால யாவும் ஒன்றுக்கொன்று ஒரிடத்தினின்றிப் பலவிடத்தினும் முறையெழுதுவோரால் பிழைத்ததும் விடுததும்மாகிய செய்யலானும், பூச்சுகூளின வாய்ப்பட்டுப் பழுதெய்தியமையினனும் ஆங்காங்கு அனவாயிற்றின பொருள்களினனவென எளிதிறறோதற்கு இடம்பெறாபற போயினமையின இதுகாறும் காலமநீட்டித்த தெனவறிக.

இதனநியும், உளையாசியர் இப்பிரபந்தத்திற்கு உளையெழுது முறையில ஆங்காங்கு மேற்கோளாகத்தெரித்த செய்யுள் முதலிய

வைகளுட் சில இறைபராகப்பொருளுரையில் உதாரணச் செய்யுள் களாக இருப்பதுகணமும் அவை இன்ன நூலின்கண்ணுள்ளவையெனத்தோந்து தெளிய வருந்தி முயன்றும் அவ்வாறு தோந்துணர்ச்சாத்திய மினமையின் அவற்றை நீ இக்குறிப்பிட்டு வந்தே அச்சிட்டு விடுத்தனம்.

இதுவுமன்றி, மற்றைமேற்கோள்களுட் பலவற்றையும் எம்பாற் கிடைக்கப்பெற்ற சிந்தாமணி, கல்லாடம் முதலிய இலக்கியங்களினும், எட்டுதொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய சங்கச்செய்யுள்களினும் இன்னது இந்நூலின்கண்ணுள்ளதென அவ்வப்பக்கத்தினடியிற் குறிப்பிட்டுக்காட்டியும், இன்னும் விளங்காதன சிலவுளவாகளின் அவையிற்றை இதன்பின்னர் விளங்காமேற்கோள்களெனச் சேர்த்து மிருக்கின்றாம்.

ஆகவே, கல்விசேஷிகளானிறைவுற்ற முதறிவுடையோ ரொவனோனும் இப்பதிப்பில யாதொருபிழை பொதுளியிருப்பின் அதனையேனும், விளங்காமேற்கோள்களுள் யாதேனும் தங்களுடையாராய்ச்சியிற் காணப்பட்டுள்ளதாயின அதனையேனும் எடுத்துக்காட்டுவாராயின் அவற்றை அடுத்த பதிப்பிலெடுத்தாக் காட்டுவதும்ன்றி அப்பேருதவிக்கு அவாபால நன்றியறிதலாகியகைமமாறு எம்பாற் கணிக்கபாற்றனறெனக் கூறுகிறகின்றோம்.

திருவாதவூரடிகளருளிச்செய்த திருக்கோவையாருக்கு இவ்வூரையாகிரியா ஒருவரே கேனுவாய நூலாசெய்தனா என்றமையானும் பலரும் பேராசிரியனாக கோடலானும் பேராசிரியருளையென்றே காட்டினும்.

ம தெ., ம ச.

விளங்காமேற்கோள்கள்.

பக்கம்.	வரி.	மேற்கோள்கள்.
௩	௨௬-௨௭	“களவினொழுக்கமு னகமெனப்பொழிப.”
௫	௨௫-௨௬	“மெய்க்கிணையாமேர் ... நிகழதல்கடனெனமொழிப.”
௧௧	௭-௧௦	“உரையுறைந்தமிழ் திருதுதலே”
௧௬	௧௦	“கிணையரிநாணற்கிழவருமணற்கேன”
௩௧	௨௩-௨௫	“கொல்லல்கொல்லல் ... புல்லலெஞ்ஞான்றும்.”
௩௨	௮-௧௧	“மின்னிறப்பொலிந்த ... வென்னிபுலம்புவதே.”
”	௧௨-௧௫	“பொன்னூர்புனைகழற் னமுங்கற்கவே.”
௩௩	௯-௧௨	“வெட்சிசினாகவாதல் ... வளைததலாகுமுழினை.”
௪௩	௨௦-௨௧	“பொருளதுபுணாவே . மருளவருமரபிறமென்.”
௬௩	௧௧ ௧௪	“தொய்யில்வனமுலையுந யிதுவநதவாறு”
௬௪	௯-௧௨	“ஆனெடுநதரினையை தடஞ்சுனையே”
௬௬	௧௮-௧௯	“நாணநடுங்கவு ... காணுவகாலேத்தலைமகடேதது.”
௬௭	௨௮-௨௯	“ஒப்பில்கட்டமு சிதைவுமபெருந்தினை.”
௬௮	௧	“அகத்திற்சிதைந்ததுபுறத்தினபாறபடு”
௭௯	௨௯-௩௨	“துவங்குந்தினிமுனனீர் மண்ணலார்பாடல்.”
௮௬	௨௫-௨௮	“நவையககிழவன . நாடறியக்கவனவையொருங்கு.”
௧௦௫	௨௭-௨௮	“நல்வினையாற்று . . . தூறறவினாவநததுயா.”
௧௧௨	௪	“ஆங்குணன்கேதலைப்பெயன்மரபே.”
௧௧௬	௧௫	“வாணமலைந்தெழிறதோனைமகிழ்ந்துபறைதூங்க”
௧௨௫	௪-௭	“ஆடவாகளெவ்வா மதிர்க்கசிமாண்பு.”
”	௧௨	“கோடாப்புகழ்மாறன்”
௧௪௨	௨௫	“வம்புறவென்றுசெப்புறந்தோப்பை”
௧௪௯	௪-௭	“அழககணண்திரும துயின்றிலவே.”
௧௬௬	௨௫	“வேங்கைச்சுண்பகமவண்ணெழுமலா”
௧௬௭	௩௧	“வாளிரண்டுமாறு ... பொன்மழைக்கணுமாதரா.”
௧௮௨	௨௯	“வலாவிலைவாதது . . . தெனமனூர்புலவா.”
௧௮௭	௨௨	“உரற்காலயாளை செந்நாயேறறை”
௧௮௯	௧௯	“கனகையாராதாங்குந . . . மெயருளிரமின்கண்டு.”
௨௨௩	௩௪	“குன்றி-நெஞ்சுபகவெறிநத வெஞ்சுடாநெடுவேல”
௨௩௬	௨௦	“அனைநிலைவகையோடாங்கெழுவகையால்.”
”	௨௩	“காறொகாநாமபாழினேமாக”
௨௬௩	௫	“கடலனனகாமமுழநது”
௨௬௬	௨௫-௨௬	“தேவாருலமே சாலையம்பலமே”

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தம்.

ந	கூ	மாக	காம
ககூ	உச	தலைவி	தலைவன்
உச	நு	- புழுசு	
நு	உகூ	பிரிவெனனுங்	பிரிவெனனுங்
எஅ	கச	சாதகங்குரமெனனுஞ்சாதாரணிகமெனுஞ்	
அ	கச	†“கோளகொத்துக்	கோள-கொத்து † “கோட்டெடங்
		... குலைவாழை”	கின குலைவாழை”
அ	கரு-கச	கோள்வண்கோட்	வண்கோட்
கூ	ககூ	கண	கள
கூ	உக	மகள்	மகன்
கூ	உக	முலையுளு	முலையு
”	உகூ	”	”
கூ	கூ	வந்தவா	வந்தவா
கூ	கஉ	இ - ள். —	{ இ-ள். தஞ்சைவாணன்வெற்பா ! இலாங்கலி தென்னை மா பாக்கு பலா வாழைபுமாகிய மரங்கள்
க	கரு	தழை	தமைக
”	கஎ	— வாழ	மெயவண்ணமவாழ
க	க	யுடைய —	யுடையவஞ்சி !
க	க	செல்லல்	சொல்லல்
”	கந	கூறலுந்	கூறலினுந்
க	அ	கிளவியு —	கிளவியு
உ	உஎ	மென்	மண்
ந	உந	வேணமுன்ன	வேணமுன்ன
ந	நகூ	விந்தை. வெற்றி	விந்தைவெற்றி
ந	கஅ	சொல்ல	செல்ல
ந	உச	வேளின்	வேலின்
நகூ	உஅ-ந	தலை . குரியன	
கச	ந	சேறலு	சேரலு
கரு	கச	வகை	மங்கை
”	கச-கரு	குழலினின்று ஆயர்	குழலி ! நின்றாயர்
கரு	கச	யேன் —	யேன் என்
”	ககூ, உ	தலைவாக்	தலைவர்
கரு	நு	கூறிவந்த	கூறிவந்ததனை
கஅகூ	கூ	மகவும்	அகவும்;
கஅகூ	அ	வாயினது	வானது
”	கரு	நூன்கே	மன்ன
ககூ	*	சே ந.உ.	சே. ககூ.
ககூ	*	சூ. ககூ.	சூ. ந.உ.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
ககஉ	௫	வெள்வனையிர்!	வேலனையிர்!
கக௩	க௦	கரிய	அரிய
கக௪	௩௧	வாளிரண்டு ...	“வாளிரண்டு...பொன்மழைக்கண்
		மாதரா”	மாதரா”
கக௬	௪	செ. ந.ந.சு.	செ. ந.உ.சு.
உ௦௦	உ௬	சொன்ன	சொன்னசொல்லை
உ௦௧	௩௩	பெருவாயப	பெருளாயப்
உ௦௩	க௬	இ - ள். —	இ - ள், நல்லாய்!
”	௩௦	யின்மேல்	யென்மேல்
உ௦௬	௨௩	யொழித	யொழிந
”	௨௬	புனற்று	புனற்று
உ௦௭	உ௬	நீர் —	நீர் இடப்பாகம் நனைத்தலால்
உ௧௩	௬	பாவைகளுள்	பார்வைகளும
”	*	சூ. சகந.	சூ. உஉ.
உ௧௪	உ௬	அவன	அவள
”	உ௭	ளென்க	ளென்க
உ௨௦	௮	வனை	விழை
உ௨௧	க௮	கொடியால	கொடியாள
உ௨௨	க௭	பாலன	பாலான
உ௨௩	க௬	அழுகின்ற —	அழுகின்ற நினது
உ௨௪	க௧	யெய்தினேன	யெய்தினேன
உ௩௦	௩௦	— பாடி	வண்டு - அமடி, பாடி
உ௩௧	௩௧	ளல்லள, தையலா	ளல்லது அயலா
உ௩௨	*	சூ. கக௬.	சூ. உ௦.
உ௩௪	க௦	அலந்தோர்	அலாந்தோர்
”	”	பூட்டு	பூட
உ௪௭	உ௧	இ - ள். —	இ - ள், முகிழ்நகையே!
உ௫௩	க௮	இ - ள். —	இ - ள், கோமளமே!
உ௫௬	௫	ஓ	ஏ
உ௬௧	உ௧	மனத்தொடி	மனத்தொடி

குறிப்பு.—(1). — இக்குறி பிழையின்கீழிருக்கின் விடுபட்டதனையும் நிருத்தத்தின் கீழிருக்கின் நீக்கப்பட்டதனையும் விளக்கும்.

(2). உ௧௭-ம் பக்கம் தனிபதியணிமைகாற்றல் எனினுங் கிளவிக்கு ‘இவ்விடத்தில நுமழாரில் வைகப்போதல் பொருநதாது எம்பதிப்போதல் வேண்டிமென்று தலைவன் கூறியவழி தலைவன்றன்பதி அணிததென்பதனைக் கண்டோர் கூறுதல்’.—எனப் பொருள்கொள்க.

(3). உ௫௮-ம் பக்கம் உ௫-ம் வரிக்குப்பின் ‘இச்சொற்கு மனம் பொறுத்தேன் சொல்லாய்’ என்பதனைச் சோத்துப் பாடமோதக. இவ்வாறு இங்குவிடுபட்டதனை அடுத்த செய்யுள் விசேடவுரையின் தலைப்பிற்காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சைவாணன்கோவை

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

அறசேர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொய்யா மொழியா ரொணுமபெரியோர
புகலும் வாணன கோவையுரை
மையா சோலைக் குன்றத்தூர்
வளரட் டாவதானி சொக்கன
கையார் கனிபோ லகப்பொருளிற
காணுஞ் சங்கை யெலாந்தீர்
மெய்யாக் தொலகாப பியநூலின
விதியா லெழுதி விளக்கினனே.

இது மன்னுபுகழ்பெற்ற வாணன் நன்மேல் பன்னிய கோவையுரை பகர்ந்தான இவன் என்பது.

இதன்போருள்.

திரிபுபடாத சொல்லினை யுடையானென்று யாவரானும் புகழப்படும் பெருமையுடையாராம் சொல்லப்படும் வாணன் என்னும் இயற்பெயருடையானது கோவை யெனனும் பாட்டிற்கு நால்வகைத்தாழிய உரையை, மேகங்களைப்பொருந்தாரின்ற சோலைக்கும் தருந்தனானும் நகர்வளர்தற் கேதுவாகிய அட்டாவதானத்தை யுடையனாகிய கோக்கன் என்னும் இயற்பெயரையுடைய நாவலர்பிரான், அகங்கையிற்பொருந்திய நெல்லிக் கனிபோலத் தன்னால் விபரீதம் ஐயமறத் காணப்படும் அகப்பொரு ளிடத்துப் பிறாக்குத தோன்றுத கடாவிடையெல்லாம் திருமழுடி உண்மைபா மென்று, அதங்கோட்டாசிரியர் முதலானோரார் கொள்ளப்படுந் நோல் காப்பியன் என்னும் முனிவனார் செய்யப்பட்டதாய் நிரம்பிய இலக்கணத்ததாய் அந்நூலினியல்பால் எழுதுதலைச்செய்து, பாவரும் அறியும் பொருட்டித் தெரிவித்தானென்க.

திரிபாவது ஒன்றையொன்றாகக்காண்டல், அது பொய்யாமொழியா ரொனவே வந்தனை முதற்காரணமாகவுடைய பாலினையும் உடையாரொன்பத னானே பெற்றும், சொல்லினையும் பாலினையும் திரிபின்றி யுணரவே அவ

வுணர்ச்சிக்குப் பயனாகிய ஒழுக்கமுடையா என்பதாம். இவ்வகையாய் பேருணர்வுடையாற் புகழப்பட்டானெனவே அவனது பெருமை கூற வேண்டாவாயிற்று. 'வளரடடாவதானி' என்றது அப்பொருண்மைக்கண் வந்த வினைத்தொகை.

* “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்

தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்று.”—என்னும் திருவள்ளுவர் கூறிய திருக்குறளினது பயனுக்கு உதாரணம் இவனென்பது பெற்றும். முன்னே நல்வினையுண்மையாற் பிறந்ததுணை நிவான இவன் காண்ட லாற் சங்கையினறென்பது தோன்ற, தானும் அகப்பொருளென மாறிப் பிறர்க்குத் தோன்றுமென வருவித்துணைக்க. நிரம்பிய இலக்கண முண ராதார தாம் வேண்டியவாறே கூறிய கூறறைத தனமொழியா னீக்கி, மாகண்டமணியைத் துடைப்பார்போன்று, செயதானென்பது விளக்கி னான் என்பதனாற் பெற்றும் ‘குன்றத்துர் சொக்கன்கையா கனிபோல கோவைக்கு உலாயெழுதி விளக்கினன்’ என ஒருதொடராக்குக.

பொய்யா என்னும் எதிமறைப் பெயரெச்சம் மொழியார் என்னும் வினைக்குறிப்புப் பெயரது முதனிலையாகிய மொழி யெனனுங் கருவிப் பெயாகொண்டு முடிந்தது. புகலும் என்னும் பெயொச்சம் கோவையென் னுஞ் செயப்படுபொருளீகொண்டது. வாணன் கோவை யென்றவழி ஆறும் வேற்றுமைச் செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. சோலைக்குன்றத்தார் என்பது உருபும் பொருளு முடன்றொக்க தொகை. அட்டாவதானி என்பது வடசொன்முடிபாகிய குறிப்புவினைப் பெயொச்சக்குறிப்பாய்ச் சோக் கன் எனனும் பெயரோடினதது.

இது † “குறிப்புமுற்றீ ரெச்சமாகலு முளவே.” எனனும் விதிபெற் றது. நீச்சிலுர்க்கினியர் எச்சமுறறதலனி முற்றெச்சமாகாதென்று கூறி னாராலோவெனின், அஃ திலக்கணமன்று, குறிப்பு வாய்பாட்டான் எச் சன்கண்டன்றே முற்றாய்த் திரிந்ததென்று சொல்லுதல்கடுவது: அது கர்ணுதுமுற்றே கூறினமையா லெனக.

கை என்பது ஆகுபெயர். போல் என்னும் உவமவுருபு வினையுமத் தின்கண் வந்தது. தோல்காப்பியநூல் என்றவழி மூன்றாமேற்றமை யுருபும் பொருளுமுடனொருக்க தொகை. நீலமொழி யீறுதிரிந்த கருத்த னுருபெயராய்ப் பண்புத்தொகை யாயிற்றெனினும் இழுக்காது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றும்.

உ
கடவுள் துணை.

தஞ்சைவாணன் கோவை

மூலமும் உரையும்.

முதலாவது

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

காட்சி என்றது தலைமகன் தலைமனைக் காண்டல். தலைமகனென்றுந் தலைமகளென்றும் கூறிய இவா யானொனின் இல்லது, இனியது, நல்லது எனறு புலவராளுடிக் கூறப்பட்ட மூன்றனுள் இல்லதாகிய புனைந்துறா யாற ரோன்றிநோள்க. இவரது இலக்கணம் யாதோவெனின், பிணி மூப்பு இறப்புகளின் றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையராய உருவும் திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் முதலியவற்றான் தம்முள் ஒப்புவமை யராய்ப் பொருவிற்றா னொன்ப. என்னை, —

* “பிறப்பே குடிமை யான்மை யாண்டோ

நெருவு நிறுத்த மாக வாயில

நிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென

முறையறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே.”—என்னும் மெய்ப் பாட்டியற சூத்திரவகையான் இப்பத்துவகையும் ஒத்திருப்பது இலக்கணம்; இவற்றுள் ஆண்டு என்பது இருவாக்குங் களவிற்காணுமபோதில எததனை யாண்டு கூறவேண்டுமென்று கூறின, பதினெந்தாண்டிம பததுத் திங்களும் புக்கதலைமகளும், பதினொராண்டும் பததுத் திங்களும் புக்கதலைமகளும் கள வொழுக்கத்தில நிகழ்வொன்றுணர்க. எனனை, —

† “களவினுட் டவீர்ச்சி வறாவி னீட்டம்

திங்க ளிரண்டி னைகமென மொழிப.”—எனவும்,

“களவி னொழுக்கமுங் காலமுந்

திங்க ளிரண்டி னைகமென மொழிப.”—எனவும்வரும் சூத்திரங் களாற்கண்டுமொள்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், து. உரு.
இறையனா அகப்பொருள், து. டஉ.

தலைமகளென்றும் தலைமகளென்றும் கூறப்படும் விதியாதெனின், கோவை யாதலிங்குதவென்றெனப்பது. கோவை யாவதென்னெனின், பாட்டியனுட் கூறப்படுஞ் செய்யுட்களில் இஃதோர் செய்யுட்கோவை யென்று பெயராயது. அது என்னெனின், மணிகளை யோரினமா யொழுங்குபடக் கோப்பது கோவைபென்றுபெயர்; அதுபோல, இதுவும் அகப் பொருட் ளெவிகளை ஒழுங்குபடக் கோத்து நின்றவின் கோவை யென்று பெயராயிற் றென்பது.

அகப்பொருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்தினாயயனென்பது. ஆயின், அகம் என்பது யாதோவெனின், ஒருவனும் ஒருத்தியும் தம்முளொத்த அன்பினராய்க் கூறும் கூட்டத்தின்கண் பிறாத இன்பபூ. அக் கூட்டத்தின் பின்னர் ஆண்டனுபவித்த அக்காலத்தில் இன்பம் எவ்வாறிருந்ததென்று அவ்விருவரி லொருவனாயொருவர் கேட்கின், தமக்குப் புலப்படக்கூறப்படாதாய், உள்ளத்து உணர்வேறுகாவதாய் அகத்தேநிகழ்தலின் அகம் எனப் பெயராயிற்று ஆயின், அகத்தே நிகழ்நின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றதோ ராகுபெயராமென்பது, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் அகத்தினையியல் என்பதற்கு நச்சினுக்கினியரும் இவ்வாறே உரை கூறினொன்றுணர்க.

பொருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்திற்கும் புறத்திற்கும்பொது வென்பது. அகத்தைச் சார்ந்துவரும் பொருளெல்லாம் அகப்பொருளென னப்படும். புறத்தைச் சார்ந்துவரும் பொருளெல்லாம் புறப்பொருளென னப்படும். இனிச் சுவை பொன்பானுள் இஃது இன்பச்சுவையென்று கூறப்படும். அச்சுவை யாவையோவெனின், வீரம், அச்சம், இழிவு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை, காந்தம். இவற்றுள் காந்தம் ஒழிந்த எட்டுங்கூறப்படுவன. அவற்றுள் இச்சுவை காமம் என்று சொல்லப்படு லீது. காமம் எனினும், இன்பம் எனினும், சீங்காரம் எனினும் ஒக்குமாக வின் இக்கோவை இன்பச்சுவை யென்னப்படும்.

இஃது என்னத்துவகையாற் கூறப்பட்டதோவெனின், தளவு, கற்பு என்னும் இரண்டு கைகோணாற் கூறப்படும். கைகோள் என்பது யாதோ வெனின், கை என்பது ஒழுக்கம், கோள் என்பது கொள்ளுதல். 'நிறை கோட்பறை' யென்பதுபோல நின்றது; எனவே, கனவொழுக்கம் கற் பொழுக்கம் எனப்பட்டது. கனவாவது யாதோவெனின், தலைமகளும் தலைமகளும் கொழிப்போரும் அழிப்போருமின்றிப் பாண்மை வகையால் தாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்தலான், இவ்விவற்குக் கனவியல் எந்துபெய ராயிற்றென்பது. ஆயின், கனவென்பது தருமநெறியின்றே, இலக்கணம் பலவற்றினும் கூறிய வழக்குப்பயிற்சியாய் வருவதென்னெனையெனின், கன

விற்பிக்குதருவதாய் நாகத்துக்கேதுவாய் செய்யத்தக்காத களவென்றறிக. அறஞ்செய்ய மறமாகவும், மறஞ்செய்ய அறமாகவும் வருதனுமுள்.

அஃதென்னை யெனின், தக்கன் வேள்விசெய்ய அவனுக்கே தீங்கு தருதலான் அறஞ்செய்ய மறமாயிற்று. ஒருவன் அயனார் மனைவியைக் கைதொட்டான்; அப்போ தொருவனைக் கரிகடிக் கூவினான்; கூவவே தொட்டானை அரசன்முன்னே ஈர்த்துப்போய்விடக் கரியோனை யழைத்து உள்ளபடி கரிகடென்ன, அவன் கைதொட்ட தில்லையென்று கூறினான்; கரிகடவே அவனைப் போவென்று அரசன் விடுத்தான். ஆங்குப் பொய்யுரைத்தது அறமாயிற்று. இவன் கைதொட்டானெனின், அவன் தலை யோடுமுடியும். இனிப்பொய்யுங்களவும் இரண்டு மொக்குமென்பவாதலான் களவினும் நன்குதரு களவுமுண்டு. இக்களவு கேடுமுதலிய துன்பங்களைத் தருவதன்று.

என்மணத்தான் ஒருமணமாய்க் கந்தருவநெறியென்று மறையொழுக் கமாய்க் கூறப்பட்டதாக்கலின் தருமவொழுகக மெனப்படும். நாகப்பட்ட டுணத்தில் புத்தர் தெய்வம் புகம்பொன்றாற் செய்திருந்தது. அதனை ஆலி நாடர் களவிற்கொண்டுவந்து திருவரங்கத்தது மதிச்செய்வித்தனர். அதனால் அவர் அச்சமையத்தில் கடவுட்டன்மைபராய்விளங்கினார். அவனாக்குற்றங் கூறுநர் ஒருவருமில்லாதலால் களவினும் நன்குதருகளவும் உண்டென்றறிக.

ஆயின், களவென்று பெயர்கூறவேண்டுவ தென்னையெனின், வேதத் தினை பலபொருளும் மறைந்திருக்குங் காரணத்தான் கிறை என்றபெயர் கூறினாற்போல, பிராறியாமை இருவருங்கரந்த உள்ளத்தராய்க் கூடுதலான் களவியல் என்றதென்க. பின் கற்பின்வழி நின்று விளங்குதலான் குற்ற மின்றெனக் கொள்க.

இக்களவொழுகத்திற்கு முன்னர்க் கைக்கிளைகூறப்படும்; என்னை,—

“மெய்க்கிளை யாமோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்

கைக்கிளை நிகழ்தல கடனென மொழிப” — என்பது இலக்கண மாகலிங்.

கைக்கிளை என்பது யாதோவெனின், கை யென்பது சிறுமை; கிளை யென்பது உறவு; ஆகலின், சிறுமையுறவென்பது கைக்கிளை என்று பெய ராயிற்று. கைக்குடை, கைவாய்க்கால், கையிவாள் எனவழக்கிடத்தஞ் சிறுமைபற்றி வருதல் காண்க. அஃதென்னை யெனின், ஒருதலைக் காம மென்னப்பட்டுத் தலைமகன்கூற்றாய் நிகழ்தவினானென்க. அதனால் இக் கிளைவி காட்சி யென்னப்பட்டது.

காணுமியல்பு யாதோவெனின், முன்சொன்ன தலைவனும், கற்கத்தும் எறிபோத்தும் கடுங்கண்யானையும் தறுகட்பன்றியும் கருவனையும் இருசில

னும் பெருவிகம்பும்நீயார் ஆளிமொய்ப்பினர் அரிமான்றுப்பினர் பற்ப
னூரூபியார் உர்க்கேலியார் தற்குழசெல்கனென்பது முடிந்தது. இவ
ளும் உடன்பிறந்து உடன்வளங்கூர் நீர் உடனாழச் சீர் உடன்பெருகி ஒல்
படனாட்டப் பால் உடனாண்டு பல் உடனெழுந்து சொல் உடன் கற்றுப்
பழகையும் பயிற்றியும் பண்பும் நண்பும் விழுப்பமும் ஒழுக்கமும் மாட்சியும்
உடைபார் பற்பனூரூபிரவா கண்ணுமனமுங்கவரும் ஒண்ணுதன் மகளிர்
நற்குழத் தாரகை நடுவன் தணமதிபோலச் செலவாளென்பது முடிந்தது.
முடியவே, தமிழராய்ப் புணர்ந்தார் என்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின்,
மாறுகொள்ளாது; என்னை, அவன் ஆயங்கனும் பொழிவிடம் புருதலும்
விளைபாட்டு விருப்பினாற்பிரியும். என்னைபிரியுமாறெனின், ஒருவா ஒரு
வரின்முன்னர்த் தழை விழையததக்கன தொடுத்தமென்றும், கண்ணி
கண்ணறுநாற்றதன செய்தமென்றும், போது மேதககன கொய்தமென்
றும், மயிலொடு மாறாதிதமென்றும், குயிலொடு மாறுகடிதமென்றும்,
அருவியாடி அஞ்சனை குடைதமென்றும், வாசமலர்க்கொடியில் ஊசலாடு
நென்றும் பார்த்து, அப்பாலுள்ளா இப்பாலுள்ளா கொல்லோவென்
றும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார் கொல்லோவென்றும் இவ்வகை
னைத்துப் பிரிபவென்பது.

இவ்வகை அவனைதமிழராய்ப் பிரிபவெனின், எட்டியுஞ்சுட்டியுங்
எட்டப்படுங் குலத்தனளவல்லனாகலானும், பான்மை அவ்வகைத்தாகலா
னும் பிறவாறு நினையா பிரிபவென்பது. ஆயின, இவ்வகைப்பட்ட ஆயத்
தெடை மேனாட்பிரிந்து பயின்றறியாதான் தமிழளாய நிறகுமோவெனின்,
நிற்கும்; தான் பயின்ற இடம் தன் ஆயத்தினோடொககு மாகலானென்
பது. யாங்கனம் நிற்குமோவெனின், சந்தனமும் சண்பகமும் தேமாவும்
மேபலவும் ஆசினியும் அசோகும் கோங்கும் வேங்கையும் குரவமும் விரிந்து,
நாகமும் திலகமுழ நறவும் நந்தியும் மாதவியும் மலலிகையும் மூளவலொடு
மணங்கமழ்த்து, பாதிநியும் பரவைஞாழலும் பைங்கொன்றையும் பிணி
பவிழந்த பொரிப்புன்கும் புணனாகும் உருககொடு முகைசிறந்து, வண
டறைந்து, தேனாந்து, வரிக்குயிலகள் இசைபாடத், தனடென்றல் இடை
விரையத் தனியவனா முனிவுசெய்யும் பொழிவது நடுவண ஓங்காணிக்கச்
செய்குன்றின்மேல் விசம்பு துடைததுப் பசும்பொன்பூத்து வண்டுதுவைப்
பத் தண்டேன் துளிப்பதோர் வெறியுறு நறுமலர் வேங்கை கண்டாள்;
ண்டு பெரியதோர் காதல் களிகூர்ந்து தன் செம்மலர்ச சேறடிமேற் சிலம்பு
டெந்து சிலம்பு புடைப்ப, அமமலரணிக் கொம்பா நடை கற்பதென நட
து சென்று, நறைவிரி வேங்கை நாணமலர் கொய்தான்; கொய்தவீடத்து
மரகதமணி விளிம்புத்த மாணிக்கச் சுனைமருங்கினதோர் மாதவிவல்லி
மண்டபத்துப் போதுவேய்ந்த பூநாறு கொழுநீழற் கீழ்க் கடிக்குருக்கத்தி
கொடியிடிததுத் தகடுபடு பசும்பொற் சிகரங்களின் முகடுநோடித்து வந

திழிதரும் அருவிபொன்கொழித்து மணிவரன் தி ஞாணிக் கத்தொடு வயிர முகதி அணிகளாதுவி ஆடகப்பாறமேல் அந்நூன் முரசின்கணிதட்ட, வண்டுந்தேனும் யாழமுரல், வரிகருயில்கள் இசைபட்ட, தண்டாது தவித பட்ட, போர்த்தோர பரிசுருப்பாறை மணித்தலத்துமிசை நீல ஆலவட்டம் விழித்தாற்போலத் தன்கோலக கலாவம் கொளவிரித்து முனையினாழிற்று இளவெயில் எறிப்ப ஓர் இனமயில் ஆடுவது கண்டு நின்றான். அப்பால் தலைமகனும் பறபன ஹாராயிரவர் கூர்வேலினையாரொடுஞ் சிரமலைச்சாரல் வேட்டம போய விளையாடுகின்றான், ஆண்டெழுந்ததோர் கடுமாவின் பின் னோழக் காவலினையவனாக் கையகன்று, நெடுமானறேரொடுபாகுணநிலவு மணற் கானியாற்று நிறகப் பணிதது, தொடுகழல் அடியகிரச சுருநிருவ் குஞ்சி பொன்றாணிற் பிணிதது, கழகமழ நறுங்கண்ணி மேற்கொண்டு வண்டு மணமயர், அஞ்சாநதின நறுநாறம அகன்பொழிவிடைப் பரந்து நார, அடுகிலை ஒருகணை ஏந்திவடிவுகொண்ட காமன்போலச் சென்று அவன் நின்ற இருமபொழில்புகும். அஃதியாநவனமோ வெனின், வட கடலிட்ட ஒருதகம் ஒருதுளை தென்கடலிட்ட ஒருகழி சென்று கோத் தாற்போலவும், வெங்கடிகளகனலியுந் தன்கதிர்மதிபமுந் தவகதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும் தலைப்பெய்து ஒருவரொருவனாக் காண்டல் நிமி ததமாகத் தமியராவொன்பது.

புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து பொருவி லுடன் கயலே மணந்த கமல மலாந்தொரு கற்பகத்தின் அயலே பசுமபொற கொடிநிறை தாலவெள்ளை யன்னஞ்செந்நெல் வயலே தடம்பொயகை சூழதஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

உரை கூறுமிடத்து † நான்குவகையாற் கூறப்படும். அவை யாவை யெனின், கருத்துணாததல், கண்ணழித்தல், பொழிப்புத்திரட்டல், அக லங்கூறல் எனநான்கு வகைப்படும் அவற்றுள் கருத்துணாததலாவது, — சொல்லப்படுகு செய்யுளின் கருத்தையுணாததல். கண்ணழித்தலாவது, — பதப்பொருளுணாததல். பொழிப்புத்திரட்டலாவது, — அச்செய்யுளின் கூறப்படும் பொருளைத்தொகுத்து ஒருபிணடமாகக் கூறுதல் அகலங்கூற லாவது, — அச்செய்யுளின் பொருளைத் தூய்மைசெய்தற்குக் கடாவிடை யுள்ளுறுத்தி ஐயந்தீர விரித்துக் கூறல்.

அவற்றுள் இச்செய்யுட்குக் கருத்துணை யாதோவெனின், கிளவி கூறவே கருத்துணையாய் விளங்கி நின்றதெனக் கொள்க.

ப-ரை. புயலே சுமந்து - புயலெத்தாங்கி, பிறையே அணிந்து - மதிக்கலை யைத்தரித்து, பொருவி லுடன் கயலே மணந்த கமலம் மலாந்து - போர் செய்யும் வில்லுடனே கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரைமலாந்து, ஒரு

† “பொழிப்பேயகல துட பமெச்சமெனப் பழிப்பில் பல்லுரை” — எனப் பதனானுமுணாக்.

கற்பகத்தின் அயலே - ஒருகற்பகத்தின் பக்கத்து, பசும்பொற்கொடி. பசிய காமவல்லிக்கொடி, நின்றது - என் கண்ணெதிரோ நின்றது. ஆல் - அசை. வெள்ளை அன்னம் - வெள்ளை நிறத்தையுடைய அன்னம். செம்மெல் - சிவந்தகெல். வயல் - கழனி. தட்டம் பொய்கை - பெரியவாவி. சூழ்-சூழ்ந்த. தஞ்சைவாணன் - தஞ்சாவூரிலிருக்கும் வாணன். மலயத்திலே - பொதியு மலையிடத்து. எ - று. — இது கண்ணழித்தல்.

பொ-லா. அன்னப்புன் செறிந்த வயலும் வாவியுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சை 'வாணன் பொதியவெற்பில் ஒரு கற்பகத்தருவின் பக்கத்தில் ஒரு பசும் பொற்கொடி புயலைத்தாங்கிப் பிறையைத் தரித்துப் போசெய்யும் வில்லுடன் கெண்டையின் பொருந்திய தாமரை மலர்ந்து என்ண்ணெதிரோ நின்றது. எ - று. — இது பொழிப்புத்திரட்டல்.

வி-லா. 'புயலைச்சுமந்து பிறையையணிந்து பொருவிலுடன் கயலே மணந்த கமலமலர்ந்து' என்னும் வினையெச்ச வகைகளுள் 'நின்றது' என்னும் அஃறிணை முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தது. 'புயலைப் பிறையைக் கமலத்தை' என்னும் இரண்டாமுருபு தொக்கு நின்றது. ஏகாரமனைத்தும் ஈற்றசை. 'வயல்பொய்கை' என்புழி எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. புலியினகன் கற்பகத்தருக் கூறினது குற்றமெனின் குற்றமன்று. என்னை, —

தேவரொல்லாரும் பொதியமலையிற் கூடி யிருத்தலின் அம்மலைக்குப் போதுவில் என்னும்பெயர் இக்காலதது பொதியில் எனத்திரிந்த மருஉ வாய் நின்றதாதலால், தேவரிருக்குமிடத்துக் கற்பகத்தரு இருக்குமென்பது துணிபு. அன்றியும் குறுமுனியிருக்கும் மலையாதலானங் கூறப்படும். கற்பகத்தின் அபலிவ்நிப்பது காமவல்லிக் கொடியாதலான் பசும்பொற்கொடி காமவல்லிக்கொடி யென்றுணர்க. இக்கவி கட்டளைக்கலித்துறை என்றுணர்க. தீலநக்கலித்துறை, கோவைக்கலித்துறை யெனினும் அமையும். இதற்கு விதி "கோபதினாரே" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கண்டு கொள்க. ஆயின், 'யானாக் தோழியும்' என்பதும், 'வென்றான்வினையின்' என்பதும், கலித்துறை யன்றோ வென்றி கூறுதும். —

† "மூவா முதலா யுலகமொரு மூன்று மேததத்

தர்வாத் வின்பத் தலையாயது தன்னி நெய்தி

யோவாது நின்றருணத் தொண்ணீதிச் செல்வ நென்ப

தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன்றே." — என்னுஞ்

சீந்தாமணிப் பதிகச்செய்யுளில் இதற்குப்பெயர், விருத்தத் தோசையாய் விருத்தத்திலக்கணம் நிரம்பாமைபானும், நெடிமடி நான்காய்க் கலித்துறை போசையிலக்கணம் நிரம்பாமைபானும், விருத்தக் கலித்துறை யென்று

நச்சினூர்க்கினியர் கூறிய உரையானுணாக — இது அகலங்கூறல்.
இதனில் அகப்பாட்டுறுப்பு வருமாறு —

* “திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ

ரிடனே காலம் பயனே முன்ன

மெய்ப்பா டெசசம் பொருளவகை துறையென

வப்பா லாதிமண டகப்பாட்டுறுப்பே.” — எனபதனால் இப் பாடமுறகுத் திணை - குறிஞ்சி, கைகோள் - களவு, கூற்று - தலைவன, கேட்போர் - நெஞ்சு, இடம் - பொழிவிடம்,

“ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்

கரும் நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப,” — எனபவாகலின், காலம் - இறந்தகாலம், பயன் - காட்சி, முன்னம்-வியப்பினுள்ளமகிழ்தல், தலைவியைக்கண்டு தலைவனவியந்து பொருளைக்கூறாது உவமையே கூறுதலான புறத்துக்கண்ட பொருள்காரணமாக நெஞ்சிறறேனறிய விகாரத்தன் விளைவு மெய்ப்பாடாதலான, மெய்ப்பாடு - மருட்டை; திருக்கோவையாருரையில் காட்சிச் செய்யுட்கு மெய்ப்பாடு உவகை யென்று போகிரியர் எழுதினரேயெனில் உவகையாகாது. எனனை, கண்டபொருளான் நெஞ்சின் மயக்கந் தோன்றி ஒன்றை யொன்றாகக் கூறுதலின் மருட்டையையாமெனக் எச்சம்-நெஞ்சம் பொருள்வகை-ஆற்றெழுக்கு துறை ஒவ்வோரிடங்களில் அரிதாய் வருமெனக்கொள்க, வந்தவிடத்து உணாயிற்கூறுதுங் கண்டுகொள்க

காட்சிக்குப் பாட்டுப்பாடும் இயல் ஒரினஞ் சாந்தபொருளாற பாடவேண்டுமென்பது இயல்பு அது சான்றோர் கூறிய கோவைச்செய்யுளிற கண்டுகொள்க அயின், இச்செய்யுட்கு ஒரினஞ்சாராத தெவ்வனமெனின், குறிஞ்சி நிலத்திற் பொருளையே ஒரினஞ்சாராது பாடியவாறு கண்டு கொள்க. இக்காட்சிக்கனறி வழிநிலைக்காட்சிக்கு எவ்வாறு கூறினும் அமையும. காட்சிக்குக் கண்டபொருள் அவையவத்தைக் கூறாது உவமையைக் கூறவேண்டுங் தெனையெனின், இவ்வனஞ் சிறந்து தோன்றாவிடின் ஐயம் நிகழாததலான இவ்வனங் கூறவேண்டுமென்பது வரணை நாட்டிடத்துப் பொருவிநீர்த் தலைமகன் பொருவிநீர்த் தலைமகனைக் கண்ணுற்றருன்னெழி, இவன் பொருவிநீர்புகரு மாறுகொள்ளுமெனின், எழும்குருகி காததியை நிலைநிறுத்தித் தெய்வத்தோ டொத்தவ் துதலின், தேவரு ளொருவனென்று கூறப்படுமவன் திராத்தியிறபாடும் புலவரால் தோன்றாத் தலைவனுந் தலைவியு மாதலான, மககட்டன்மையிற் பொருவிநீர்தா ராயினுரெனக் கொள்க

* அகப்பொருளவளக்கம், ஒழிபியல், து 2

† தோல பொருள் செய்யளியல், து 3கக

இத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படும். என்னை, கிளவி யொழுங்குபடக் கோத்துக் கதைபோலவந்து நாடகத்துக்கேற்றலின். ஆயின, இலக்கண மென்று இலக்கணத்திற் கூறியவா நென்னையெனின், அந்நாடகத்தமிழ்க் கே இலக்கணங் கூறினாரெனக். இவையெல்லாம் அகலவுரைப்பாற்படும்.

ஐ ய ம்.

ஐயம் எ-து கணனுற்றதலைமகன் கொடியல்லன் பெண்ணென்றறி நது, இவ்நன்மகாட்சியிற்சிறந்து தோன்றிய இவள் தெய்வப்பெண்களில் எத்தெய்வப்பெண்ணோ வென்று ஐயப்படுதல் கூறல்

பாரணங் கோதிருப பாறகட லீன்றபங் கேருகத்தின
ஓரணங் கோவெற புறையணங் கோவயா பாவலாகரு
வாரணங் கோடி தருந்தருசை வாரணநென மாற்றையைய
நீரணங் கோடுருசு மேதனி யேயிங்கு நின்றவரே.

இ - ள். பாரினிடத்து பொழிலினமேலிருந்து புவிவினாள்ளாரா சிறப்புச்செய் அச்சிறப்பைக் கொள்ளுந் தெய்வப்பெண்ணோ! திருப்பாற் கடலபெற்ற பங்கேருகத்துக்கண் இருக்கும் ஒப்பில்லாத தெய்வப்பெண் ணோ! வரையரம்களோ! உயராத பாவலாகருக் கோடியாணையைக் கொடுக் கும் தருசைவாரணந் நாட்டகத்து வரும் வையையாற்றின்கண் தோற் றிய நீரரம்களோ! ஷேருசமே! தனியே யிங்கு நின்றவா யாரோவென்று அறியப்பட்டாது. எ-று.

இதனுள் ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளவென் றுணாக் ஷேருசமே! தனியே யிங்கு நின்றவா யாரா? என ஷேருசொழி வினாதற் பொருணமை யென்று வினா ஓகாரம் என்பாரும், அவரோ இவரோ வென்று ஆராயத்ற் பொருணமைக்கண் வந்ததென்று தெரிநிலை ஓகாரம் என்பாரும் உள் ஷாலோவெனின், இக்கிளவி ஐயமாதலால் ஐயப்பொருணமையை விளக்கு வது இவ்வோகாரங்கள், அல்லவெனின், ஐயப்பொருணமையையுணராதது வதுவேறினமைபோல, அவா கூறிய வினா ஓகாரமும், தெரிநிலை யோகார மும் அப்பொருணமையறித

“பிரிநிலை வினாவே யெதிராமறை யொழியிசை

தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொழி தோகைஇ

இருமூன் நென்ப வோகா ரமமே” — எனச் சூத்திரத்துள் ஐய ஓகாரங்கொண்டிலராலெனின் இச்சூத்திரத்திற் கொணடலா. எழுத் ததிகாரத்து உயிரமயங்கியலில் ஓகார வீற்றுப் பதமுடிப்புழி,

“மாறுகொளெச்சமும் விஞ்ஞமையமும்”

கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.” — என்னுஞ் சூத்திரத் தில் ஐய ஓகரமும் கொண்டார். அதற்குதாரணம், பத்தே பதினென்றே வென உரையாசிரியர் காட்டிப்போந்ததனுங் கொள்க. பாரணங்கோ என்பதற்குச் சூரமகளினொன்று, கூறின்மையால் இறையனார் அகப் பொருளில்,

“உணாயுறை நீத்தமிழ் வேந்த னுதிதன்றென் னாட்டொளிரேர்
விராயுறை பூம்பொழின் மேலுறை தெய்வங்கொ லன்றிவிண்டோய்.†
வனாயுறை தெய்வங்கொ லானுறை தெய்வங்கொ னீரமணந்த
திராயுறை தெய்வங்கொ லையர் தருமித் திருதுதலே” — என ஐயபத

திற்குகாட்டிய பாட்டில் பொழிவின்மேலுறை தெய்வமெனச் சூரமக் னைக் கூறியவாறு கண்டுகொள்க. ‘பங்கேருகத்தி னோரணங்கோ’ என் பது மகரவீற்றுப்பதம் அத்துச்சாரியை பெற்று இன்னெனும் ஐந்தாமுரபு ஏழாவதின் பொருள்படவந்தது.

†† “யாத னுநிற் கூறிற் றுபினும்

பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியார் கண்டுகொள்க. அன்றியும் ஊரிலிருந்தார், உரையிலிருந் தார் என்பதுபொற கொள்ளினு மமையும்.

பொழிலைச்சாராத நிறவின் ‘பாரணங்கோ’ வென்றும், இவன் நிற்கும் இடம் பசுப்பொற்றகடுவேயநது மரகதவிளிம்புதத மாணிக்கச்சுனையருகு சண்பகம், பாதிரி, வகுளம், அசோகு, சந்தன முதலாய தருக்கள் மலர்ந்த பூநாறு கொழுநீழற்கீழ் ஒரு கற்பகத்தைச்சாராத பளிக்குப் பாறைமீயல் தேரல்கலாபும் விரித்து மயிலாடநோக்கி நின்றாளாகலின், இவன் நிற்கு மிடத்துக் கிறப்புநோக்கிப் ‘பங்கேருகத்தி னோரணங்கோ’ என்றும், மலையிடத்து நிறநலால் ‘வனாயரமகளோ’ என்றும், சுண்ணீ ரருகுநிறவின் ‘நீரமகளோ’ என்றுங் கூறினானென்க.

பொழிவின்மேலிருந்து பூசைகொளஞ்ச தெய்வம் யாதோவெனின் சூரமகளென்ப ‘பாற்கடல்’ என்ன அமையாதோ ‘நிநு’ என்ற தெற் றுக்கோ வெனின், கடல்களில் குணமிக்க கடலாதலானும், டீதவருக் கமு தங் கொடுத்தலானும், நெமொல் பள்ளிகொண்ட இடமாதலானும் திருப பாற்கடலென்று கூறப்பட்டது.

† தொல். எழுத். உயிர் மயங்கியல், து. ௮௮.

†† ஷை. சொல். வேற்றுமை மயங்கியல், து. ௨௩.

இவ்வாறு தலைவியும் ஐயுறுது எனையெனின், ஐயுறின் கந்திருவனோ! முருகவேளோ! இயக்கனோ! என ஐயுறவேண்டும். அங்ஙனம் ஐயுறவே அச்சநதோன்றும், தோன்றவே காமவேடகைநிகழாது, ஆதலால் கூற்றிற்றில னொனக் கொள்க.

(உ)

துணிவு.

துணிவு எ-து. கண்ணி வாடுதல கண்ணிமைத்தல முதலிய குறிக ளான் மாணிடமாதேயென முன் ஐயுற்ற தலைமகன தெளிந்து கூறல.

மையார குவளை வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலாபோல
நையா தொழிமதி நன்னெஞ்ச மேயினி நமமினுநதன
நெய்யார கருங்குழற் செமமலா வாடின நீலவ்ணகண
நையா லழைப்பன போலிமை யாநிறகுங் காரிகைக்கே.

இ-ள். நல்ல நெஞ்சமே! இன்று இக்காரிகைக்கு நமமினும் தனது நெய்யாரநத கருங்குழலில் குடிய செமமலாவாடின, அன்றியும் நீலமபோ ன்ற மையுண்டகண நையினால் வாவென்றழைப்பதுபோலும் இமையா ரினதன, ஆதலால், கருமைபொருந்திய குவளைமலாநத வயல்குழந்த தஞ் சைவாணனை வாழ்த்தாத தெவ்வாபோல நீ நையாதொழிவாயாக எ - று.

மதி - முன்னிலையசை. உணகண் - மையுண்டகண. நெய-புழுகு.
‡ “நெய்யொடு குங்குமம் நிறைந்த நீரினா - பொய்கைகள் பூம்படாம போததல போனதவே” எனறா பிறருமெனக் (ங)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதல எ-து. தலைவி வேட்கை அவள் பாராவையால் தனனி டததுண்டென்று குறிப்பா லறிவது.

மண்ணிற் சிறந்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன மலயவெற்பில
பெண்ணிற சிறந்தவிப பேதைதன பாவை பெருவீனையேன
எண்ணிற சிறந்த விருந்துபா நோயதனக் கினமருந்தாய
கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பிலலை யாவதுங் காட்டியதே

இ-ள். மண்ணிலே மிகுந்த புகழையுடைய தஞ்சைவாணன பொதிய வெற்பிடத்தது பெண்மையிறசிறந்த இப்பேதை தனது பாவை பெரிய தீவினையேன எண்ணததின் மிகுந்த பெரிய வேட்கைநோய தனக்கு வருத தப்பாடு செய்யாது இனபஞ்செய்கின்ற மருந்துமாகி, கண்போற் சிறந்த உறுப்பிலையாவதுங் காட்டியது. எ - று.

‡ சிறதாமணி, நாமகளிலமபகம், செ. ருக்.

துயர் - ஆகுபெயர். வேட்கையை நோயாக்கலால் பார்வை மருந்தாக உருவக்கு் செய்யப்பட்டது. அவயவம் பலவற்றினனும் பயன்மருவ தின்மையாய்க் கண் பயன்தருவதாய்ச் சிறத்தலின், கண்போற் சிறந்த வுறுப்பில்லையாவதுஞ் காட்டியதென்று கூறியது.

காட்சி முதல் துறிப்பறிதல் ஈறாக நான்குங் கைக்கிளை யென்று கூறப்படுதலின், கைக்கிளையுள் தலைவி வேட்கைக்குறிப்பினை யறிந்தனன் என்புழி, கைக்கிளையென்பதனொடு மாறுகொள்ளும் ; மறநெனனை யெனின், மாறுகொள்ளாது. என்பனை, —

தலைமகள் பாவை பொதுப்பாவையே, இவன் தன்னவாமிருதியால் பாவையில வேட்கையுளதென்று கருதினனென்பதாயின, தலைவன அறிவிலனும், மறநெனனையெனின், தலைமகன வேட்கைக் குறிப்பால் பார்த்தான் என்புழி புணாச்சிக்கு உடனப்பட்டாளாயிற்று. உடன்பட்டாள் எனவே தொல்லாசிரியா கைக்கிளையிற் கூறா.

மெய்ப்பாட்டியலில் தலைவிகுக்கூறிய அவததையில்

முதலவத்தை.

† “புகுமுகம் புரிதல பொறிதுதல வியர்த்தனருநய மறைத்தல சிதைவுபிறாக் கின்மையொடு தகுமுறை நான்கே யொன்றென மொழிப.”

இரண்டா மவத்தை.

‡ “கூழை விரித்தல காதொன்று கனைத லாழனி தைவர லுடைபெயாத துடுததலோழி நான்கே யிரண்டென மொழிப.”

மூன்றாமவத்தை.

b† “அலகு றைவர லணிந்தவை திருத்த லீலவலி யுறுத்த லிருகையு மெடுத்தலொடு சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப.”

நான்காமவத்தை.

c† “பாராட் டெடுத்தன் மடந்தப வுரைத்த லீரமில் கூற்ற மேற்றலா நாணல் கொடுப்பவை கோட லுளபடத தொகைஇ யெடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப ”

† தொல. பொருள். மெய்ப்பாட்டியல், து. கரு.

a† றை ஷை ஷை து. கச.

b† றை ஷை ஷை து. கரு.

c† றை ஷை ஷை து. கசு.

ஐந்தாமவத்தை.

† “தெரிந்துடம் படுத றினைப்புவினை மறுததல்
கரந்திடத் தொழிதல் கண்டவழி யுவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே யைந்தென மொழிப.”

இங்ஙனம் நான்கவத்தைக்கண்ணுங் கூறிய மெய்ப்பாடு பதினாறாம் நிகழ்ந்ததில்லை, ஐந்தாமவத்தைக் குணநான்கினும் முதற்குணம் தெரிந்துடன்படுத லெனபதற்கு, ஆராய்ந்துடன்படுதலென்று இலக்கணங் கூறினமையால், இவற்றி னென்று மின்றிக் கைக்கிளையில் உடன்பட்டா னென்று சொல்லுவது பொருந்தாதெனபது. ஆயின், சான்றோர் செய்யுள பலவற்றினுங் கைக்கிளையுட் குறிப்பறிந்தானென்று கூறியவா றெனையெனின், அவள் பாதத பார்வை நன்றெனக்கோடற்கும், அன்றெனக் கோடற்கும் பொதுவேயாம். அஃதென்னையெனின், ஒருவன பசித்து வந்தா னொருவனைக்கண்டான், அவன் பசியோடினததுவந்தவன முகத தைப்பார்த்தான்; அப்பார்வை பசிதோக்குமென்பதோ தீராதென்பதோ வென்னலபோல நின்றது. பசித்துவந்தான் இவன சோறுகொடுப்பானெ ன்றெண்ணுவ தல்லது, கொடானென வெண்ணுவதில்லை; ஆதலினு னெனின் தன்னவாவினெனபது. அதுபோலத் தலைமகனும் தன்னவா வயத்தனாய்க் கூறியதல்லது அறிவிலனாய்க் கூறினான் அல்லனென றுணாக.

இனி வேட்கையின குறிப்புணாதது பதினாறாவது முறுவற்குறிப் புணர்தற் செய்யுளிற் கூறியவாறா னுணாக இனி இவ்வாறே அகந கிணையியலில் † “முன்னைய நான்கு முன்னதற்கு” எனனுஞ் சூதகிரததில் நச்சினுக்கினிய உரையின அவ்வேட்கை மிகுதியாறகூறியதல்லது உடம பட்டாளல்லெனன்று கூறியவாறுணாக. அவளுடம்படுவ தெங்ஙன மெ னின், மறுத்தெதிரா கோடலின்கண்ணே யுடமபட்டவாறுணாக ஆயின், நான்கவத்தைக்கண்ணேறிய பதினாறுவகையும் நிகழாதன்றோ உடமபடுவ தெனின் நிகழ்ந்தது உண்டெனறுணாக. எங்ஙனமெனின் மெய்தொட் டுப்பயிறல் முதலிய நிகழ்ந்துழி எல்லாவகையும் நிகழ்ந்தவாறு கூறவேண டாவாயிற்று.

(ச)

கைக்கிளை - முற்றும்.

† தொல. பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், து. கள.

† ஷே ஷே அகநகிணையியல், து. ரூ. 2.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அஃதாவது, தெய்வத்தார் கூடுதலும், தலைவியார் கூடுதலும் என இரு வகைப்படும். செய்யுட்பாடுவார் தெய்வப்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர், தலைவியிற் புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர். இவ்விரண்டிற்கும் இயற்கைப் புணர்ச்சி யென்று பெயர்கூறப்படும். அவற்றுள் இச்செய்தன் தலைவியிற் புணர்ச்சி யாய இயற்கைப் புணர்ச்சி யென்று கொள்க.

* “வேட்கை புணர்த்தன் மறுத்த லூடன்படல்

கூட்டமென நிறைவியிற் கூட்டநால வகைத்தே.” — என்னுஞ் சூத்திரவிகியால் இயற்கைப்புணர்ச்சி நான்குவகைப்படுமெனக் கொள்க. அவை வருமாறு. —

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல் எ-து. தலைவன் தலைவியை யிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல். [பின்னிற்றல் என்பது ஓர் சொல் ; அதற்குப் பொருள் இதஞ்சொல்லுதல்]

தேங்கிய தாதர வாதரஞ் செபபித்தண செபபிணைபோல
யிங்கிய மாமுலை மேவுதும் யாமவித யக்கொடிமேல்
வாங்கிய சாப முபாததவன் போர்வென்ற வாணனைவயந
தாங்கிய மாலனை யானறஞ்சை சூழவதை தாழ்குழற்கே.

இ-ள். நெஞ்சமே ! வெறிகொடிமேல் வளைவிலை யுயர்த்தவனாகிய சேரனது போனாவென்ற வாணன் வைபவநாங்கிய மாலக்கொப்பான், அவன தஞ்சையைச் சூழந் வளையிலிருக்கு தாழ்ந்த குழலினை யுடையாட்கு நிறைந்த அச்சநதரும் ஆதரத்தைச்சொல்லி தண்ணிய செபபிணை போற் பூரித்த பெரிய முலையிடத்து யாங்குகிடும். எ-று.

காதரம் - அச்சம், வடசொல். ஆதரம் - காதல். தாழ்துழல் - அன் மொழித்தொகை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (இ)

இரந்துபின் நிலைநிறல்

இரந்துபின் நிலைநிறல் எ-து தலைவியையிரந்து இதஞ்சொல்லுதல். நிலையாகப் பின்னிற்றலென்று ஸாறிகொள்க.

செறிவேழ வெஞ்சிலை வேடஞ்சை வாணன் நிருந்தலாமேல் !
எறிவேலை வென்றகண ணென்னுயிராக் கேவி யிருண்டறலபோல
நெறிவே யலங்கன முடிதகலை சாய்ததிங்ங் னிறபதுதான
அறிவே யநிருந் வீனககலா மாளிகை யாரணங்கே

* அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், து. ௧௦.

இ-ள். அலர்மாளிகையிலிருக்கும் அரியதெய்வம்போல்வாய! வென்றி செறிந்த கருப்புவெஞ்சிலையையுடைய வேளன்ன தஞ்சைவாணன் பகை வர்மேலெறிந்த வேலைவென்ற நின்கண்ணை என்னுயிராமேலே விடுத்தலைச் செய்து, அறல்போலிருண்டு நெறிவேய்ந்த மாலையைச்சூடிய முடித்தலையைச் சாய்த்து, இவ்வாறு நிற்பது எல்லாமிந்த உனக்கறிவோ! எ-று.

‘இருண்டறல்!’ என்புழியும், ‘அறிவேயறிந்த உனக்கும்’ என்புழியும் மொழிமாற்றிக்கொள்க. ‘வேடஞ்சை வாணன்’ என்புழி அன்ன எனனும் பெயரொச்ச வினைக்குறிப்பாகிய உவமவுருபு தொக்கது. ‘என்னுயிர்க்கேவி’ என்புழி நான்கனுருபு மேல் என்னும் ஏழனுருபாயினவாறுகண்டுகொள்க.

‘கிளையரி நாணற் கிழங்கு மணற்கீனற’ என்பதுபோலக்கொள்க. நெறியிர்புபக்கமும் வகிராத நடுவொழுங்கு. முடித்தலை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை ஐரணங்கு-ஆகுபெயர், அன்னம் போலவாளை அன்னம் என்றதுபோலக் கொள்க. (சு)

முன்னிலையாக்கல்.

முன்னிலையாக்கல் எ-து. தலைமகன் தலைமகளை முன்னிலையாக்கிக் கூறுதல். அஃதெனையெனின்,

[காரியத்திற்கு முன்னிற்பதுயாதோ அது முன்னிலை யென்று பெயர். முன்னிலை யெனினும், முதனிலை யெனினும், காரணம் எனினும் ஓசும.] ஆயின், என்சொல்லியவாறேவெனின் இவள நிற்பது தன்காரணமாக்கிக் கூறுதல்.

வழுதியா நாமம் வளாக்கின்ற வாணன்றென் மாணவூண்டு
கொழுதிய லாசெய் குழன்முட விராதுங்குற் றேவலசெய்து
தொழுதிய லாயித் தொகுதியொ டாடிச் சனைகுடையா
தெழுதிய பாவையைப் போலினற வாறென னியமபுமினே.

இ-ள். பாண்டியருடைய புகழை வளாக்கின்ற வாணன் தென்மா னை நாட்டுவண்டு கொழுதப்பட்ட செய்யவேண்டு மிலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்து சூழலையுடைய மடவீர! துமமிடததுக் குற்றேவலசெய்து தொழுது சஞ்சரிக்கும் ஆயக்கூட்டத்தோடு விளையாடிச் சனைகுடையாது எழுகிய சித்திரப்பாவைபோல, வாணனமாறநாட்டு நீர் நின்றவாறு யாதுகாரணம்? எனனைக் காககவோ? சொல்லும் இப்போழ்தே. எ-று.

‘வழுதியா நாமம் வளாக்கின்ற வாணன்’ என்பது பாண்டியனுக் கமைச்சனதலால் என்று கொள்க. வழுதி யெனனது வீழ்தியர் எனப் பன்மையாற கூறிய தெனையெனின், வழுதிசூலதது முன்னுள்ளோ

படைத்த புகழும், இப்பாண்டியன்படைத்த புகழுமெல்லாம் வளர்ப்பவனாகிய பன்மையாற் கூறப்பட்டது.

நாமம்-புகழ். தென் - அழகு; தெற்குத் திணையிலுள்ள மாறையென்ற மாரும், கொழுதுதல் - கோதுதல். இயல் - இலக்கணம். ஆர் - நிறைய; அர் எனனுஞ்சொல் விகாரத்தால் ஆர் என நின்றது. இயலுதல் - சஞ்சரித்தல். தொகுதி - கூட்டம். குடைதல் - குளித்தல். இன்னே - இப்போழ்தே. 'எனனைக்காக்கவோ' என்னுஞ் சொல் வருவித்தனாக்க. இச்சொல்லுரையாவிடின முன்னிலையாக்கற்பொருள் தோன்றும்படினாக. இலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்த குழல் என்றது திருமுருகாற்றுப்படையில் † "துவரமுடித்த துகளறுமுச்சி" என்பதற்கு முற்றமுடித்த வுச்சி - எனப் பொருள்கொண்டவாறுணர்க

(எ)

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மெய்தொட்டுப்பயிறல் எ-து. தலைவன தலைவி மெய்யினைத்தீண்டி நெருங்குதல்.

தீண்மொறென்னை, மெய்யைத்தொடக் கொடுக்கின் நாணிலளாம், நாணுடைய னெனின் தொடத்தினும். மற்றெனனை யெனின், நாணு முடையன், தொடடது முண்டு எனன வேணும். எவ்வாறெனின், புனலோமெ வழி புற்சாயந்து புறங்கிடப்பதுபோல லேட்கைமீ தூரப்பட்டு நாணம் ஒருபாற் சாயந்துகிடப்ப நின்றானென்க. அக்காலத்தில தலைவன தீண்டற்கஞ்சி நின்று குழலில வண்டை யோட்டுவதுபோல நெருங்கி வண்டையோட்டுகையில் கைபட்டதுபோலத் தொடர் என்க. அங்ஙனந தீண்டிற் பயனென்னை யெனின், இவனுக்கு ஊர் ரின்பமும், தலைவிராணத தனவசப்படுத்தலும் பயனென்றுணர்க. பயிறல் என்பதற்குப் பழகுதல் என்றுரைப்பாருமுளர். நெருங்கி நிறைவால் பழகுதலுமாம். நச்சிலர்க்கினியர் மெய்தொட்டுப்பயிறல் என்பதற்கு, புலையன் தீம்பால் போல மனைகொள்ளவுங் கொள்ளாவுமாகி யிருக்கின்றகாலத்தே தெநட்டானென்றுகூறினா அஃதெனனை யெனின், புலையன் தொடர் எனப்பதனான் சிறிது அருவருப்பும், பாலுக்குக் குற்றமின்றென்பதனான் விருப்புமென்று பொருள்கொள்க. அருவருப்பும் விருப்பும் இவர்கு எற்றினாலாயதோவெனின், களவொழுக்கம் எனப்பதனான் அருவருப்பும், கந்தருவ மணம் எனப்பதனான் விருப்புமென்றும் பொருள்கொள்க. இனி யெவ்வறுப்பைத்தொட்டானெனின் தோள்தீண்டினானென்க என்னை,—

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

“ உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் திண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.” — என்பதனும் கண்டுகொள்க.

நல்லார் விழிபோ லிருநது மளியெனு நாமம்பெற்றும்.
அல்லா குழலி லமர்ந்திருந் தாலம ராவெலல.
வல்லான் வரோதயன் வாணன்றென மாறை மதுகரங்காள்
நிலலா திடையும்க் கோபழி சால நிலைநிற்குமே.

இ-ள். பகைவரை வெல்ல வல்லமைபடைத்து வரத்தகு லுதையஞ்
செய்தவனாகிய வாணனது தெனமாறைநாட்டு வண்டுகாள் ! நல்லாக்கு
நீர் கண்போலிருந்தும், அன்பென்சின்ற அளியென்னுமபெயரைப்பெற்றும்,
இவளுடைய இருள் போன்ற குழலினமேற் பொருந்தி இருந்திராயின்,
இடை நிலலாது இறும், அதனால இவள இறநதுபடும்; பழன் உமக்குப்
பெண்கொலைப் பாவம் மிகவும் நிலைநிற்கும், அவ்வண்ணம் கொலைப்பாவம்
வாராமல் நீங்குவீராக. எ - று.

நீங்குவீராக என்பது வருவிததுணக்கப்பட்டது. ஓ என்பது அசை
நிலை. அல்லார் என்புழி ஆர் உவமவு ரூபாய் நின்றது. வரோதயன் வட
சொன்முடிபு. வல்லார் எனனும் வினைக்குறிப்பு முறறுவினையெச்சமாய்
நின்றது. என்னை, — † திருமுருகாற்றுப்படையுள், “ குழலன் கோட்டன்
குறும்பல வியததன்” எனபதற்கு, குழலையுடிக கோட்டைக்குறிததுப்பல
வியததை யொலிதது, என முறறுவினை யெச்சமாக நச்சினூக்கினியர்
கூறிய வுரையிற் கண்டுகொள்க. இக்கிளவிகுசு செய்யுள் வண்டு முன
னிலையாகப் பாடவேண்டுமென்பது. (அ)

பொய்பாராட்டல்.

பொய்பாராட்டல் எ-து. தலைமகன் தலைமகள்மாட்டுள்ளதும் இலல
துங்கூட்டிக்கொண்டாடுதல்.

ஆயின், இக்கிளவியிற் பொய்பாராட்டலெனக்கூறியதல்லது உள்ளது
மெனக்கூறியதில்லையால் இவ்வா றுணாகூறிய தென்னை யெனின், இலல
தனைக் கூறிக்கொண்டாடுவான் உள்ளதனை விடுவதிலன், மிகவுங் கொண
டாடுவான் என்பதாதலான், பொய்பாராட்டறகு உள்ளதும் இலலதுங் கூட
ழக்கொண்டாடுதலென * “மெய்தொட்டுப்பயிற் பொய்பாராட்டல்” என
னுஞ் சூத்திரத்திலு டையாசிரிய ரொழுகியவுரையிற் கண்டுகொள்க.

† திருக்குறள், செ. கக௦௬. ‡ திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாட்டல்.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல, து. கக.

பருந்தொன்றுகூசிலை வேற்படை வாணன் பரிமளப்பூம்
செருந்தொன்று சோலைத்தென் மாறையன் னீசெழுந் திங்களுங் !
முருந்தொன்று கோப முகங்கண்டு நாணி முயன் மறுத்தீர் [கள்
மருந்தொன்று நாடியன றேவட மேரு வலங்கொள்வதே.

இ-ள்.. பகைவருடலிற் றேய்ந்த அவா ஊன்பற்றிப் புல்வி நாறுத
லாலு; பருந்து பொருந்துங் கூசிய இலைபோலும் வேலாகிய படையை
யுடைய வாணனது பரிமளம்பொருந்திய பூவோடு கூடிய செருங்கிமரஞ்
செறிந்த சோலைகுழந்த தென்மாறை நாடுபோலும் வனப்புடையவரோ! ,
நிறைந்த திங்கள் உமது முழுந்துபொருந்துங் கோபமுடைய முகத்தைக்
கண்டு, தன்னிடத்து முயலாகிய மறு உணமையான் ஒவ்வாமையாடி நாணி,
அமமுபலமறுத்தீர்தற்கு மருந்தொன்று மனதிலு நாடியன்றோ! வடமேரு
வைத திணை வலங்கொளவது. எ -று.

முருந்து - இறகின் முதனமுள்; பற்கு உவமை. கோபம் - இந்நிர
கோபம், இதழ்க்குவமை. இஃகிரணமெ ஆகுபெயர். இதனுள் இலலத
மருந்தொன்று நாடுதல், வடமேருவலங்கொளவது. மகளிராகு உறுப்பு ப்ல
வற்றினும் முகனும் முலையுஞ்சிறந்தவுறுப்பாதலின், இவ்விரண்டினென்றை
இக்கிளவிக்குப் பாடவேண்டு மெனபது புலவா வழக்கு, சிறப்புடைய
பொருளைத் தானேபித்து மொழிதல் எனனுந் தந்திர உத்தியாதலான். (க),

இடம்பெற்றுத்தழால்.

இடம்பெற்றுத்தழால் எ-து. தலைவி நிற்குமிடத்து அயலாய்த் தே
னருவி யாற்றங்கனாயில் அசோகமரம் நிற்க, பூங்கொடி சுற்றும் படர்ந்
திருக்க, மாதவிகொடி நின்று மலாபூதது வண்டுந் தேனும் பாட வரிக்
குயில்கூவத் தென்றலவீசாநிறக, மணலபரந்து பூரதாது தவிசுபடுத்தாற்
போற் பொலியும் அவ்விடத்தைக் காணப்பெற்று, அவ்விடக் கைத் தலைவி
தழுவவிரும்பீச கூறுதல்.

இவ்வாறு விரிததுச் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டுமெ தெனினையெனின்,
களவிற்ப்கறகுறியிற் கூடுங் கூட்ட மெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே குறியிட
மாக நின்றவினைக்கொள்க.

படம்பட்ட வாளர வுலகுவி லேதனை படடநெஞ்சம்
விடம்பட்ட வாள்பட்ட வேதனை தீரவின டோய்பொழிந்
தடம்பட்ட வாவிபுளு சூழ்தஞ்சை வாணன் நமிழக்கிராம
இடம்பட்ட வார முலைதடந் தோய்தற கிடமிதுவே

இ-ள். ஒளிப்பொருந்திய அரவினது படம்போ லுண்டாக்கப்பட்ட
அலகுவிடத்துக் கட்டுப்பட்ட நெஞ்சமே! விடத்திலே பதப்பட்ட வாள்

என்று கருதப்பட்டது. தனது பற்றாக்குறை வண்ணத்தொட்ட பொழிதும், விரிவுபட்ட வாயியுள் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பெரியமலையினிடத்து காம் மாம்பெல் காம் இடமாக்கப்பட்ட முதலாமாலை பூண்ட முலையாகிய வாயியிற் குனித் தற்கிதுவே யீடம். எ -று.

‘படம்பட்டவாளரவு’ என்புழி மொழிமாற்றிக்கொள்க. நேஞ்சீகம், அண்ணைமலையினி. வாள்போன்றதனை வாள் என்றார், அஃது ஆகுபெயராகக் கண்டுகொள்க. தமிழ்க்கிர் செயன்புழி கண் என்னும் உருபிற் தொக்கது. இதுவே பென்னும் ஏகாரமதேற்றம். அததேற்றத்தினால் இடம்பெயர்ச்சியை யென்பதுணர்த்தப்பட்டது. (க0)

வழிபாடுமறுத்தல்.

வழிபாடுமறுத்தல் எ-து. இரந்துவினனிலேநின்றல் முதலாகப் பெய் பாராட்டல் ஈராகத் தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவிமறுத்தல்.

இடம்பெற்றுத் தழாலென்னுங் கிளவியில இடங்குறித்துத் தலைவன் தன்னுட் கூறுதலும், தலைவி தன்னியல்பான அவன் கூறியவிடத்துக் காக தாளியம்போலச செனறாள் கூறக்கேட்டு இவன்சொற்படி சென்றாளல் லள், அங்ஙனஞ்செனறாளாயின் புணர்ச்சிக் குடன்பட்டனளாம். ஆகவே, மறுத்தெதிர் கோடலோடு மாறுகொள்ளும். அன்றியும், இக்கிளவியின் பொருள் தலைவன் வழிபாட்டைத் தலைவிமறுத்தா னென்பதாகலின், மறுத்தே கூறவேண்டுமெனப்படும. அஃதென்னையெனின், தலைவன் நெஞ் சுட்கூறியதனைத் தலைவியறியாளென றுணர்க.

தேறாத தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறைச்செந் தேனருவி ஊறாத காலத்து மூறுதண சார லொதுக்கிடநதந் தாறாத சோகமு மாற்றுதல் வேண்டு மதோகமெய்தி மாறாத தண்ணளி கூர்மலா வாண்முக மாதவியே.

இ-ள். அசோகமரத்தைப் பொருந்தி எஞ்ஞான்றும் மாறாததன்னிய யன்றி செறிந்தமலரை ஒளிபொருந்தியமுகத்திலேயுடைய ருருக்கத்தியே! நீயொருகாரியஞ்செய்யவேண்டும். அஃதென்னையெனின், தெளிவில்லாத பகையை வென்ற வாணனது தென்மாறை நாட்டகத்துச் செந்தேன் கலந்த ஆருவியாறு ஊறாத வேனிற காலத்தும், நீ ஊறப்பட்ட குளிர்மலையி னிடத் திருக்கின்றனை யாதலால், எனக் கொதுங்குமிடங் கொடுத்து இவ ரது ஆறாத சோகமும் ஆற்றுதல்வேண்டும். எ -று

இவரது சோகத்தை யாற்றுந்தன்மை பெண்டன்மை யாகலின், நினக்கு அப்பெண்டன்மை சிலேடைவகையாற் றேன் னினை நனையென்று கூறினாற்பது அஃதென்னையெனின், நீசோகமின்றி அசோகமெய்தினை:

அன்றி, தண்ணீரையு முடைய மலர்போலும் வாண்முகத்தையு முடைய அன்றியும், மாதவியென்றோரு பெண்பெயரினையு முடைய; ஆதலான், இவர் சோகத்தை யாற்றல் வேண்டுமென்பதனான் நீயோர் கருமஞ் செய்யவேண்டுமென வருவித் துணைக்கப்பட்டது. மாதவியை நோக்கி நீ செய்கென்று கூறினமையான் தலைவி மீறுததமை தோன்றிற்று. இங்ஙனங் கூறத் தலைவன் நெருங்கிவருதலால் நாணிக்கண் புதைத்தாளென்க. இஃது இச்செய்யுளில் இல்லையாற் கூறியவாறெனையெனின், மேல்வருங்கவியுள் கண்புதைத்தது வருந்தலகூறுகின்றாராதலான், இச்செய்யுளிற் கண்புதை கூறவேண்டுமென னுணர்க.

தேரூத - தெளியாத தெவ்வு - பகை. அருவியூராதகாலம் - வேளிற் காலம். உம்மை - சிறப்பு சாரல் - மலைபக்கம். உம்மை-அசைநிலை. குருக்கத்திமேலேற்றுங்கால், - அசோகம்-ஓர்மரமாம். அளி-வண்டு. மலர் வாண்முகமாதவி - மலர்பொருந்திய முகத்தையுடைய குருக்கத்தி. பெண் மேலேற்றுங்கால், - அசோகம் - துன்பமின்மை தண்ணளி - அருள். மலர் வாண்முகம் - மலர்போலும் ஒளிபொருந்திய முகம் மாதவி - மாதவியென்னும்பெண். (கக)

இடையூறுகிளத்தல்.

இடையூறுகிளத்தல் எ-து. தலைவிநாணிக்கண்புதைத்ததினொழுந்த் துன்பத்தைக் கூறுதல்.

சுதையா முளரித் திருமா ளிகைபிற் சிறந்ததெனறென்
இதயார விரதத தினிதிருப பிரிரு கோட்டொருகை
மதயானை வாணன வருந்தஞ்சை சூழவையை நாட்டுறைவோர்
புதையார் தனமென்ப தோமதர் வேற்கட புதைத்ததுவே.

இ-ள். கேடில்லாத தாமரைத் திருமாளிகையுஞ் சிறந்ததென்று என்னிதயதாம்மை வீட்டில் கன்றாக விருக்கினறவோ! இருகொம்பையும் ஒரு கையையுங்கொண்ட மதயானையையுடைய வாணன் வரப்பட்ட தஞ்சையைச் சூழ்ந்துவரும் வையைநாட்டின்க ணு ளோர தனம்படைக்கின புதையாரொன்னும் நாட்டுவழக்கமோ? தனத்தைப்புதையாது, நீ மதாத் வேல்போலுங் கண்ணைப்புதைத்தது. எ - று.

இவனைத் திருமகளெனப் பாவித்துக் கூறினமையான் தாமரை மாளிகை யாயிற்று. இதயாநவிந்தம் வடசொன் முடிபு. 'வைபையநாட்டுறைவோர் தனத்தைப் புதையார்' என்றது தினந்தோறும் தருமத்தின் பொருட்டும், புகழின் பொருட்டும் வழங்குவொன்று கூறியவாறுணர்க. (.)

நீடுநீனைந் திரங்கல்.

நீடுநீனைந் திரங்கல் எ-து. புணர்ச்சி யெய்தாமையான் இவளுள்ளம் எஞ்ஞான் றியையுங்கொல்லோவெனக் காலநெடிதாகத் தலைவியை நோக்கி நீனைந் திரங்கிக் கூறல.

தமிழ்தங் கியதஞ்சை காவலன் வாணன நடஞ்சிலம்புல
குமிழ்தங் கியமதிக் கொம்பரன னீராளிர் வெண்ணிலவூ
மெய்தண டரளப் பவளச்செங் கேழ்வள்ளத் துள்ளிருக்கும்
அமிழ்தந தருவதென் றேபெரு வேடகையென னுருமிர்க்கே.

இ-ள். 'தமிழ் நிலையத்தங்கிய தஞ்சைக்கு வேந்தாகிய வாணன், பெரிய மலையிடத்தில் குமிழ்தங்கிய மதியையுடைய கொம்புபோலவீர! பெருவேட்கைகொண்ட என்னுருமிர்க்குக் குளிர்ந்த வெள்ளிய நிலவினை உள்ளே காலப்பட்ட தண்ணிய தரளம்பொருந்திய பவளத்தினுற் செயத சிவந்தநிறம்பொருந்திய கண்ணததி னுள்ளிருக்கும் அமிழதம் நீர தருவ தெஞ்ஞான்றோ! என்று நீடுநீனைந் திரங்கிக் கூறினான். எ-று.

'குமிழ்தங்கியமதிக் கொம்பரனவீர' என்றது நாகிப்பொருந்திய முகத தையுடைய கொம்புபோலவீர னென்றும், 'குளிர்வெண் ணிலவூ மெய்தணீ டரளம்' என்றது முறுவலென்றும், 'பவளச்செங்கேழ் வள்ளம்' என்றது வாயென்றும் பொருளைக்கூறுது உவமத்தினுற் கூறினர், ஆகுபெயரானனு மிலக்கணங்கொண்டெனறுணர்க. (கக)

மறுத்தெதிர்கோடல்.

மறுத்தெதிர்கோடல் எ-து. முன வழிபாடு மறுத்ததனை மறுததுத் தலைவன் கூறிய சொல்லை யேற்றுக்கோடல்.

ஏறுக்கோட லாமோவெனின், போபோற்றொன்னென்றால் போபோதிர்ந் தானென்று பொருள் கூறுதலுமென்றுணாக. வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தலென்றது வழிபாடுமறுத்தல் இக்கிளவியைத் தொடர்ந்தனறே. இடையூறு கிளத்தல், நீடுநீனைந் திரங்கல் எனனும இரண்டுகிளவியும் இடை யீட்டு நிற்க, வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தெதிர்கோட லெங்ஙன மியையு மோவெனின் இயையும். எனையெனின், வழிபாடு மறுத்தல் தலைவி கூற் றுகலின், அக்கூற்றுக்கு மறுத்தெதிர்கோட லும், தலைவிகூற்றுகலின் அடுத்த கூற்றாய் இயைந்தவாறு காணக இவ்வியையுடைமை † "மறைநதவற்கீண் டல்" எனனுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில கிளவிகோக்கு முறைமை யில் தலைவிகூற்றெல்லாம் ஒருவகைப்படத் தொகுத்துக்கூறுமிடத்து வழி

MAHAMANIPRAKHYAYA.

எறிதே னலம்பூஞ் சிலம்பினெப் போது மிசந்திவன்பின்
வெறிதே திரிந்து மெலிந்தன நாழுள்ள மெல்லியற்குப்
பிறிதேகொ லென்னும் பெருந்தகை தேறப் பெரிதுயிர்த்து
வறிதே முறுவல்செய்தாடஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ-ள். இறகாம் காற்றை யெறியும் வண்டுகள் எப்போதும் ஆரவாரிக்
கூஞ் சிலம்பிடத்தில குறையிறநது இவன்பின்னே பயனின்றியே திரித
லைச்செய்து நாம் மெலிந்தனம், இம் மெல்லியற்கு உள்ளம் வேறென்று
சொல்லுமடெருந்தகை தேறமாறு பெரிதாய நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தஞ்சை
வாணன் வரையணங்குபோல்வான வறிதே முறுவல்செய்தான். எ - று.

எறிதேன் எனபது ஒற்றுமை நயத்தால் சினைவினை முதன்மே னின
றது. அலமபல - ஆரவாரித்தல எப்போதும் என்பதனை வண்டுகளோடு
கூட்டுக. பெரிதுயிர்த்தல் எற்றுக்கோவெனின், சிறையாள் தடுக்கரிதாயிற்
றென்னும் எண்ணத்தினால் நெட்டுயிர்ப்புத தோன்றிற்றெனக்கொள்க.

இக்கவி யார் கூற்றெனின், உணாப்பாருங் கேட்பாரு மின்மையான்
கவிக்கூற்றென்று கொள்க. அகப்பாட்டுறுப்புப் பன்னிரண்டினும் துறை
யென்னும் உறுப்பு இக்கவியெனக்கொள்க. தலைவன்கூற்றாய்க் கூறுது
கவிக்கூற்றாய்க் கூறவேணவெ தெனின யெனின், இது தலைவன் கூற்றா
யின் மேல் முறுவற்குறிப் புணாதலெனலும் தலைவன் கூற்றுத தோன்றா
தாதலான் இது கவிக்கூற்றாயிற்று. (கந்)

முறுவந்தறிப்புணர்தல்.

முறுவற்குறிப்புணர்தல எ-து. அம்முறுவலின் குறிப்பைத் தலைமக
னுணர்த்தல்.

விண்மலை வேலென்ன நன்னுதல் வாட்கண்ணி வேட்கையெண்ணுள்
என்மலை வேனென்னு மென்னுயிர் தாங்கு மெதிர்ததவொன்னா
மன்மலை வேழந் திறைகொண்ட சேய்தஞ்சை வாணன்மஞ்சாரா
தென்மலை வேய்நிக ருமபெருந் தோளி சிறுநகையே

இ-ள். போரிலெதிர்த்த பகைவரது நிலைபெற்ற மலைபோன்ற யானை
யைத் திறையாகக்கொண்ட முருகவேலை யொக்குந் தஞ்சை வாணனது
முகிலார்த்த பொதியமலையிலெழுந்த வேயைநிகரும் பெரிய தோளினினை
புடையானது சிறியநகையானது, வில்லும் பொருகினற வேலும் போன்ற
நன்னுதலும் வாட்கண்ணுமுடையாள் எனது வேட்கையினை யெண்ணு
ளாயினி, நான் இனி யாதுசெய்வேனென்னும் எண்ணுநீரைத் தாங்காரிற்
கும். எ - று.

‘வின்மலைவேல்’ என்புழியும், ‘நன்னுதல் வாட்கண்ணி’ என்புழியும் உம்மைத்தொகை நிரலிறை. மலைவேல்-பொருவேல். என்மலைவேன்-யாந்த செய்வேன். மலைவேழம் - உவமைத்தொகை. என்னுயிர் தாங்காநிற்கு மென்பதனால், தலைவிவேட்கைக்குறிப்பை முறுவவினா னுணர்ந்தாணென்று கொள்க. கைக்கிளையிற் ‘குறிப்பறிதல்’ என்பது தன்னவாவினும் கூறிய தல்லை வேட்கைக்குறிப்பு நிகழ்த்ததன்மென்பது இக்கிளவியாற்றெளியப் பட்டதென னுணர்க. (கக)

முயங்குத லுறுத்தல்.

முயங்குத லுறுத்தல் எ-து. தலைவி முயங்குதற்கு உடன்பட்ட அரு மையை வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

வானக் கதிரவன் மண்ணக் மாதை மணந்ததன்றோ
நானக் குழலியை நரனின்றி பெற்றது நாவலாக்குத்
தானக் களிது தரும்புயல் வாணன் நமிழ்த்தஞ்சைகுழ்
கானக் கடிவரை வாய்வினா நாண்மலர்க் காவகத்தே.

இ - ள். நாவலாக்கு மதம்பொழியும் யானையைக் கொடுக்கும் புயல் போன்ற வாணனது தஞ்சைகுழந்த காடுமிருந்தவனாயிடத்து, மணநாறும் நாட்கொண்ட மலர்செறிந்த சோலையிடத்து, மான்மதமார்ந்த குழலினை புடையானை நான் இன்று முயங்கப்பெற்ற அருமை, வானத்தை யிடமாக வுடைய ஆதித்தன் முன்னிடத்து மாதைவந்து கூடியதாம். எ - று.

வானம் - ஆகாயம். நானம் - மானமதம். தானம் - மதம். புயல் வாணன் - உவமைத்தொகை. கானம் - காடு. கடி - மிகுதி. நாண்மலர் - முறுக்கவிழமலர். அன்றோ எனனும் ஓகாரம் எதிமறை. ‘நானின்றிபெற்றது’ என இறந்தகாலத்தாறகூறியது, கூடும் விரைவுபற்றியெனக்கொள்க. எனனை, —

† “வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வருடம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்தகா லத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனா புலவா.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியாற் கண்டுகொள்க. (கக)

புணர்ச்சியின்யகிழ்தல்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல் எ-து. தலைவன் புணர்ச்சியான் மகிழ்தல்.

மலைநாடு கொண்ட வழிதிகண் போலபவன் வாண்ணெண்ணெண்
கலைநாடு தஞ்சையா காவலன் மால்வரைக் கன்னிபொன்னுண்
முலைநா முயன்று முயங்கின மான்முயன் றுலினியைந
தலைநாக நன்மணி யுமபெற லாமித் தரணியிலே.

இ - ள். நெஞ்சமே! சேரமானாகிய மலைநாட்டை வெற்றியாற்
கவர்ந்த வழிக்குக் கண்போன்றவன, அறுபத்தநான்குகலைகளும் இருப
பதற்கு நாடிய தஞ்சைநகரிலுள்ளாரக் கரசனாகிய வாணனது பெரிய மலை
யிடத்து, பெறுதற்கரிதாகிய இக்கன்னியினுடைய பொன்னு ணணிந்த
முலையினிடத்து நாம முயற்சியான் முயங்கினம்; ஆதலால், இன்று இத்
தரணியிற் கிடைப்பதற் கரிதாகிய ஐந்தலை நாகத்தினது நல்ல மணியும்
பெறவேண்டுமென்று சிந்தித்தலை முயன்றும் பெறலாம் எ - று.

தவஞ்செய்து முயன்றாக்கும் எய்துதற்கரிதாகிய இவளை நமமுயற்சி
யாற் பெற்றமையான, நாகமணியும் பெறலாமென்று தன முயற்சியின்
பெருமை கூறினானெனக். என்னை,—

† “ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவீன்றித்

தாழா துஞற்று பவர்.” — இக்குறளில் ஊழில ஒருவற்குப்
பேரில்லாவிடிலும், முயற்சி ஊழைப் புறங்கண்டு நீளைத்தது முடிக்கு
மெனக்கூறினாராகலி னென்க. இவன் முயற்சி யாதெனின்,

* “காட்சி முதலாச் சாக்கா டுறாக்

காட்டிய பததுங் கைவரு மெனினே

மெய்யுறு புணாசசி யெய்துதற் குரித்தே” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால் இப்பத்தவத்தைக் கண்ணும், மடியின்றி முயன்றுசெய்தலெனக்
கொள்க.

ஆயின், சாக்காடு என்ப தென்னையெனின், உணாவிலகுதல். மலை
நாடு - சேரமானாடு. வழி - பாண்டியன். எண்ணெண்கலை - கல்வி.
நீர்ல் - பெருமை. வரை - மலை. பொன்னுண் - பொன்னினுற் செய்த
நான். முயன்று - முயற்சிபபட்டு. முயங்கினம் - புணர்ந்தனம். இனி -
இன்று. (கஅ)

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ-து. தலைவியது நலத்தைப்பாராட்டல்.

திரண்மா மரகதச் செய்குன்று காளென்றுஞ் செவ்வனரீர்
முரண்மா தவங்கண் முயன்றுசெய் தாலு முளரிமங்கை
சரண்மாறை வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை நாட்டென் றனியுயிர்க்கோர்
அரண்மா னனையகண் னுள்கொங்கை போற லரிதுமக்கே.

† திருக்குறள், செ. கூஉ௦.

* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல், து. ௩௬.

இ - ள். திரண்ட பெரிய மரகத்தாற்செய்த செய் குன்றுகாள் ! நீ செவ்விய வனத்தின்கண்ணிருந்து இரவுபக லெப்பொழுதும் முலைக்கு நீ ராகவேண்டுமென்று மாறுபட்ட பெருந்தவத்தை முயன்று செய்கின்றீர் ; செய்யினும் திருமக ளடைக்கலமாக விருக்கும் மாறையென்னும் வாண னது தமிழ்ததஞ்சை நாட்டகத்துத் துணையிலலாத எனதுயிர்க்கு அரணும மாணும அணையகண்ணுள் கொங்கையை யொப்பாதல் உமக்கரிது. எ - று.

சேய்துன்று - வினைத்தொகை. செய்குன்றாவது, மாதர் வினையாவெ தற்கு மரகதமணியாற் செய்யும் மேடை. சேவ்வனம் என்புழி ஏழாம வேற்றுமைத்தொகை. முரண் - மாறுபாடு. மாறுபாடாவன, —மழையில் நனைதும், வெயிலில் உலாந்தும், பனியில் குளிர்தும், காற்றில் அலைபட் டும நிலையிற் பிரியாதிருத்தல். மா - பெருமை. முயன்று - வருநதி. முளரிமங்கை - திருமகள். சரண் - அடைக்கலம். தனி - துணையின்மை. அரண்மான் என்புழி உடமைத்தொகை. மதன்போர்க்கு அரணுயிருத்த வின் அரண் என்று கூறியது. போறல் - போலுதல்.

‡ “நெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலும்” — என்பதனுள் நிலைமொழி லகரங்கெட்டு, ‡ “லனவென வருஉம புள்ளி முன்னாத - தந வெ னவரிற் நனவா குமமே.” — என்பதனுள் வருமொழித் தகரங்கெட்டு றகரமாய்ப் போறல் என முடிந்து நின்றது. சேயதாலும் என்புழி உய் மை அருமைதோன்ற நின்றது.

‘இரகதுபினனிற்றற்கெண்ணல்’ முதல் ‘நீடுநீனைந்திரங்கல்’ ஈறாகிய ஒன்பதினுள், ‘வழிபாடு மறுத்தல்’ ஒன்றும் ஒழித்தொழிந்த எட்டும் வேட்கை யுணாததற்குரியன. வழிபாடுமறுத்தல் ஒன்றும் மறுத்தற் குறித்தது. மறுத்தெனிக் கோடலும், வறிதுநகை தோற்றலு மாகிய இரண்டும் உடனபடற்குரியன. முறுவறகுறிப்புணாதலும், முயங்குத லுறுத்தலும், புணாச்சியின மகிழ்தலும், புகழ்தலுமாகிய நான்கும் கூட்ட்த்திற்குரியன வாம்.

இங்ஙனம் புணாத தலைவன, புணர்ச்சியால் வேட்கையிற் குறைபா டினதோ, முன்போலும் வேட்கையுடையதோ என்னும் இரண்டில், வேட் கையிற் குறைபாடுடைய நெனின், தலைவியிடத்தில அன்பிலாமை. என்னை, வேட்கையிறு பிறந்த அன்புதலானன நி முன்னின்ற வேட்கையிற் குறைபாடிலனெனின், புணாச்சியாற் பயனினறெனவாம். மறறென்னை யெனின், அன்பும் இயற்கையனபென்றும், செயற்கையன்பென்றும் இர ணுவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கையனபாவது, ஊழ்வினை வயத்தான

‡ தொல எழு. தொகைமரபு, து. கஅ.

‡ ஷெ ஷு. ஷு. து. எ.

ஒருவரிடத்து ஒருவர்க்குப் பற்றிய அன்பு, செயற்கையன்பாவது, புணர்ச்சிக்கண் தலைவியிடத்துப் பிறந்த குணங்களாம் றோன்றும் அன்பு. ஆகலால், புணர்ச்சிக்கண்குறைந்த வேட்கை இயற்கையன்பிஞனும், செயற்கையன்பிஞனும் அக்குறைவு நிறையுமாதலான், புணராத முன்னின்றவேட்கையும் அன்பும் புணர்ந்த பின்னும் ஒத்து நிற்குமென்றுணர்க. ஏன்னை,—

↑ “அதுவே, தானே யவனே தமிழர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி யிருவயி னொத்தல்” — என்னும் இறையனார்

அகப்பொருட் சூத்திரத்தில், இருவயினொத்தல் என்பதற்குப் பொருள் புணராத முன்னும் புணர்ந்தபின்னும்மாகிய இரண்டிடத்தும் வேட்கையும் அன்பும் ஒத்திருக்குமென்பது அவ்வரையாற் கண்டுகொள்க. (கக)

இயற்கைப்புணர்ச்சி - முற்றும்.

வ ன் பு றை.

அஃதாவது, தலைவி ஐயுறவழி ஐயுறவுதீரத் தலைவன் வற்புறுத்திக் கூறல்.

அஃது*“ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவறி வுறுத்தலென் - மெய்திய வன்புறையிருவகைத் தாகும்.” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வன்புறை இரண்டுவகைப் படும்.

அணிந்துழி நாணிய துணிந்து தெளிவித்தல்.

அணிந்துழி நாணிய துணாந்து தெளிவித்தல் எ - து. புணர்ச்சியிடத்துத் தலைவியணிந்த முத்துமாலை முதலிய கொங்கையணி குழலணி இவைகள் வேறுபட்டதனைத் தலைவன் தன் கையினால் வேறுபாடு தீரவணிந்துழி, தலைவி பாங்கியாலணியப்பட்ட வணி இவா கையாலணியும்போது வேறுபடுமென்றும், இவ் வேறுபாட்டைப் பாங்கியறியின ஐயம் பிறக்குமென்றும், நாணினைளாகி முகம் வேறுபட்டாளாக, அவ்வேறுபாடு தலைவனறிந்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

நாவியுங் காரகி லாவியுந் தோய்குழ னுணியஞ்சேல்
வாவியுந் சோலையுந் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையயற்
காவியுந் சேலுங் கமலமுங் காட்டுநின் கண்மலரும
ஆவியும் போலினி யூரணி யாக வணிந்தனனே.

இ - ள். மான்மதமுங் கரிய வகிறபுகையுந் தோய்ந்த சூழலையுடையாய்! யாணுணிந்த அணியால் ஐயுற்று நாணியஞ்சலை; வாவிக்குஞ் சோலை

↑ இறையனார் அகப்பொருள், து. ௨.

அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், து. ௧௨.

களுக்கு ரூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வயலிடத்துண்டா
கிய நிலப்போதுங் கயிலுங் கமலப்போதும் ஒப்புக்காட்டும் நினைது தண்ணல
ரும், நினைது ஆவியும்போன்ற தோழிமாரணிந்த அணியாக வணிந்தனனாது
லால். எ - று.

நாவி - மான்மதம், புழுஞ் - புழுஞ் ! தோய்தழல் - ஆகுபெயர். தழ்
தழல் என்பதுபோல அன்மொழித்தொகை யாகாவோ வெனின், ஆகா.
என்னை, தாழ்தழல் என்பது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொ
ழித்தொகை. தோய்தழல் அவவண்ண மாகாது மற்றுமோ சொல்லு
ளோக்கி நின்றலான் ஆகுபெயராயிற்று. காவி - நிலப்போது. சேல் - கயல்.
இனியா - ஈண்டுத் தோழிமா.

(உ0)

பெருநயப்புரைத்தல்.

பெருநயப்புரைத்தல் எ - று. மீண்மெ இவன் வருவன்கொல்லோ!
வாரான்கொல்லோ! வென்றெண்ணி முகமவேறுபட்டாளாக, அவ்வேறு
பாட்டைத் தலைவன் குறிப்பானுணராத தனது மிகுந்தகாதலை யுரைத்தல்.

*மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
என்னாவ் யனன விவளிடை மேலினை கொண்டெழுந்த [டோ
பொன்னு ணணிகொங்கை போலவண டிருங்கள் பொய்கையுண்
நன்னு ளாரும்பொரு தாளிரண் டனு நளினங்களே.

இ - ள். நிலையில்லாத உலகத்தினிடத்து நிலைபெற்ற சீர்த்தியையுடைய
தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து வணிகொள் ! என்னவியையொத்த இவ
ளிடைமேல் இரண்டென்னும் எண்ணக்கொண்டெழுந்த பொன்னுணை
ன்னும் பூணையணிந்த கொங்கைபோல, நலநாட்கொண்ட அரும்புகள்
ஒருதாள் இரண்டனுந் தாமரைகளை உங்கள் பொய்கைக்கண் கண்டதுண்
டோ? எ - று.

வண்கொள் ! நீர் எவ்விடத்து வாவுகளினுஞ்சென்று எல்லாப் பூக்க
ளையுங்கண் டறிதிரன்றே? அவ்வாவிகளில் ஒருதாள் இரண்டருமீனுந்
தாமரையைக் கண்டதுண்டேல சொல்லுவீராகவென்று கூறியது, வயி
ற்றறோமோகை ஒரு தாளாகவும், முலையிரண்மெ அததாளிலே பிறந்த
அரும்பாகவும், தன் காதலாற் றோன்றியதென்று தன்னயப்புரைத்தவா
றுணர்க. அன்றியும், 'என்னவியன்ன விவள்' என்பதனுள் இவள் நீங்கும்
போதில் உயிர்நீங்கும், உடம்பாருவேன என்பது தோன்றலானும், தன்
னயப்புணர்த்தியவா றுணர்க.

சீர் - கீர்த்தி. போய்கையுண்டோ என்புழி ஏழனுருடி தொக்கு நின்
றது 'வெற்பகத்து வண்டிர்' எனக்கூட்டுக. இக்கிளவிற்குஞ் செய்யுளை
வண்டு முன்னிலை யாகப்பாடவேண்டுமென்பது. (௨௧)

தேய்வத்திறம்பேசல்.

தேய்வத்திறம்பேசல் எ-து. இங்ஙனங் கூறியுந் தெளிந்திலளால் ஊழ்
வலியினது திறத்தைக் கூறல்.

மன்னிய பார்புகழ் வாணன்றென மாறையின் மாந்தளிரபோல
மின்னிய மாமை விளாபபதென னேவிதி கூட்டநமமில்
பின்னிய காதற் பிரிபபவா யாரினிப பேரருவி
இன்னிய மாக விளமயி லாடு மிருமபொழிற்கே.

இ - ள். பாரிடத்து நிலைபெற்ற புகழையுடைய வாணனது தென்
மாறாவெறயில் வரும் பேரருவி தண்ணுமையாக இளமயிலாடும இப
பெரிய சோலையிடத்து, இன்று மாந்தளிரபோல் ஒளிவிடப்பட்ட அழகை
விளாததுக் காட்டுவதெனனே? விதியானது கூட்டுவிகக நமமுட்பிணித்த
காதலைப் பிரிபபவா யா? ஆதலால், நீ ஐயுறல் எ - று.

'அருவியின்னியமீக விளமயிலாடும' என்பதனான வெற்பு வருவிக்
கப்பட்டது. 'பாாமனனிய' என் இயையும். மாமை-அழகு; நிறமுமாம்.

† "தம்மி லிருநது தமதுபாந் துண்டற்று
லம்மா வரிவை முயக்கு." —என்னுங் குறளில் அம்மா அரிவை
என்பதற்கு அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையென்று பரிமேலழகர்
எழுதிய வுரையாற் கண்கொள்க.

விளர்த்தல - மனக்கவற்சியால வெளுத்தல். விதி - ஊழ்வினை. பின்
னிய - பிணித்த. இனி-இன்று. இன்னியம-ாணதெதண்ணுமை. இருமை-
பெருமை. பொழிற்கே என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். ஏகாரமிரணமொ
ஈற்றைச். தலைவி-முன்னிலையெச்சம். (௨௨)

பிரியேனென்றல்.

பிரியேனென்றல் எ-து நீர்க்கரைப்பசங்கொடி வேனிலவெப்பத்தால
நிறம் வேறுபடலபோல, புணாச்சியினபத்தாற் பெற்றவழகு எமபெரு
மான் பிரிவென்னுங் கவறசியால விளாதத வெளுப்பு நீங்காமைகண்ட
தலைமகன் நின்னிற் பிரியேனென்று வற்புறுத்திக் கூறல்.

வண்கொடியேப்மதின மாறாவ ரோதயன் வாணனென்றா
எண்கொடியேனெய்த விவ்வண்ண நீயிரங் கேவிரங்கேல
நுண்கொடியேரிடை வணடிமிர பூங்குழ னுபுரத்தாள்
பெண்கொடியேபிரி யேனறரி யேனிற பிரியினுமே

இ - ள் கொடுருங் கொடையாற் கட்டிய கொடிபொருந்திய மதிலு
ழுந்த மாறநாட்டில், வரத்தினு லுதையஞ்செய்த வாணனுக்குப் பணை
வராயுள்ளா னெய்து மெண்ணத்தைக் கொடியேனுகிய யான் எய்த நீனைக்
கின், விளாப்புவண்ணமாக நீ யிரங்கற்க விரங்கற்க, நுண்ணிய கொடிபோ
லழகையுடைய இடையையும், வணுகெளியிரும பூவணிந்த குழலையுடைய, பரிபுர
மணிந்த தானையுடைய பெண்கொடியே ! நீனனிற் பிரியேன் ; அன்றிப்
பிரியினுங் கணப்போதுத் தரியேனென்று அணங்கினமுன்னேருந்முன்.

வண்மைக்கொடி - வண்கொடியென நின்றது. நன்மைநேறி - நன்
னெறியென நின்றாற்போல வண்மை, நன்மை யென்பன பண்புப்பத
மாகலின், ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல அபபதத்திற கியலபெனக்கொள்க.
வண்மை - கொடை. ஈய்தல - பொருநதுதல. 'வாணனென்றா' என்பது,

‡ “அதுவென் வேற்றுமை யுயாதினைத தொகைவயி

னதுவெ னுருபுடெக் குகரம் வருமே.”—என்னும வேற்றுமை

மயங்கியற் குததிரததால, அது என்னும ஆறனுருடி 'வாணனுக்கு ஒன்றா'
என நான்கனுருபாகப் பொருள்கொள்க.

எண் - எண்ணம். இவ்வ எண்ணம் என்புழி சுட்டு முற்கவியில் 'விளர்
ப்பதென்னே' என்று கூறினையான் அவவிளாப்பு வண்ணத்தைச் சுட்
டிற்று. 'இரங்கே விரங்கேல' என்றது அடுக்குமொழி. என்னையெனின,—

“கொல்லல கொல்லல் செயலலல கொல்ல லெஞ்ஞான்றுஞ்

சொல்லல சொல்லல பொய்ம்மொழி சொல்ல லெஞ்ஞான்றும்

புல்லல் புல்லல் தீநெறி புல்ல லெஞ்ஞான்றும். — என்னும்

இம்மூவடி வெளிவிருத்தத்துள் அடிதோறும் அச்சுப்பொருண்மைக்கண்
வினாவுபற்றி அடுக்குமொழி வந்தவாறுபோலக் கொள்க. ஏ - அழகு.
இமிரதல்-முதலுதல. எனனை, —

‡‡ “வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத

தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிரபூதம்” — என்னுங் குறிஞ்சிக்

கலியுள், இமிரதல் வண்டொலிக்கு வந்தவாறு கண்டுகொள்க

'நுண்கொடியேரிடை' உவமைத்தொகை. 'நுண்கொடி யேரிடை
வண்மியிற் பூங்குழ னுபுரத்தான்' என்புழி உமமைத்தொகை. 'பிரியேன்'

‡ தொல. சொல, வேற்றுமைமயங்கியல், சூ. ௧௧.

‡‡ கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௪.

என்னுங் கிளவியில் 'தரியேன் பிறபிரியினும்' என்று கூறியவா மென்னை யெனின், இங்ஙனங் கூறாவிடின் 'பிரிந்துவருகென்றல்' என்று அடுத்த கிளவி வருதலின், பிரியேனென்று முன்சொல்லி உடனே பிரிந்து வருவே னெனக் கூறின், தலைவன் பொய்யெனஎனத் தோன்றி தலைவி யிறந்துபடும். அதனால் பிரியேனென்றல் உடனே பிரிவையும் அறிவுறுத்திக் கூறின னென்பது. இக்கிளவிக்குப் 'பிரியேன் பிரியினுந் தரியேன்' என்று கூறுவ திவக்கணம். என்னை, —

ஐ “ மின்னின் பொலிந்தசெவ் வேல்வலத் தான்விழி ஞத்தெதிர்ந்த மன்னாக்கு வானங் கொடுத்தசெங் கோன்மன்னன் வஞ்சியன்னாய் நின்னின் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே நெடும்பணைத்தோள் பொன்னிற் பசந்தொளி வாடிட வெனனீ புலம்புவதே ” — எனவும்,

ஐ “ பொன்னார் புனைகழற் பூழியன் பூலந்தைப் பூவழிய மின்னா ரயிலகொண்ட வேந்தன் விசாரிதன் லெண்ணுடனாமேல் முன்னான் முதலறி யாவண்ண நின்ற பிரான்முசிறி அன்றாய் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னழுங்கற்கவே. ” — எனவும்

கூறிய சான்றோர் செய்யுட்களா னுண்க.

இக்கிளவியில் அணங்கொடு குளுற்றுக் கூறினானென்பது. குளுறல் செய்யுளின் கூறிய தில்லையாலெனின், வகையியலில் “ துதித்தே னணங் கொடு குளுற்றுமேன் ” என்பதனானும், * ‘தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவம்’ என்பதனானும் உண்க. இஃது இக்கிளவிக்கணல்வது கூறு தற்கு வேறோரிட மின்மையான் இங்ஙனங் கூறியதென்றுணர்க.

† “ இலங்கு மருவித திலங்கு மருவித்தே வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற சூர்பேணன் பொயத்தான் மலை. ” — எனனுங்குறிஞ்சிக்கலியுள் குளுறவு கூறியவா றுண்க. (உக)

பிரிந்துவருகென்றல்.

பிரிந்துவருகென்றல் எ-து. வெளிப்படை. பிரிந்துவருகென் என்னுஞ் சொல் விகாரப்பட்டதெனக்கொள்க.

சென்றே பகைவென்ற திண்படை வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ் நன்றே தருவையை நாடனை யாய்நம தாருயிர்போல் ஒன்றே யென்துணை யூங்குயர் சோலையி னூடொளித்து நின்றே வருவலிங் கேவினை யாடுக நீசிறிதே.

¶ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. உகூர.

* அகப்பொருள் விளக்கம், வணாலியல், சூ. க.

† கவித்தொல்க, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ஐ.

இ - ன். மேற்சென்று பகையைவென்ற திண்ணிய சேனையையுடைய வாணனது வளவிய தஞ்சையைச் சூழ்ந்தவந்து நன்மை தரப்பட்ட வைவையாடு போன்றவனே ! யான் ஒருசொல் சொல்லுகின்றேன், அது கேட்பாயாக ; நமடிருவாக்கும் அரியவுயி ரொன்றாயதுபோல எனசொல்லும் ஒன்றே ; யாதெனின், உவ்விடத்துயர்ந்த சோலையினுள் ஒளித்து கின்று வருவேன், இவ்விடத்து நீ சிறிதுபோது விளையாடுக. எ - று

‘சென்றே பகைவென்ற’ என்றது வஞ்சித்திணைப்பொருள் , அது மேற்சென்று பகைப்பொருதல்.

“ வெட்சி சீலாகவாதன மீட்டல் கரந்தையாம்

வட்காாமேற் செலவது வஞ்சியா — முட்கா

தெதிரூன்றல காஞ்சி யெயிலவனைத்த னெச்சி

யதுவனைத்த லாகு முழிநொ.” — என்னும் வெண்பா மாலையானும்,

‡ “வஞ்சி தானே முலையது புறனே.” —

‡‡ “எஞ்சா மண்ணைச் வேந்தனை வேந்த

னஞ்சுதகத தலைச்சென் நடலகுறித்த தனறே” —என்னுஞ் சூத்

திரங்களானும், பகைவேந்தனை வேந்தன் மேற்சென்றுபொருவது வஞ்சித் திணை மேற்சேறலெனினும், தலைச்சேறலெனினும் ஓகருமாதலான, ‘சென்றே பகைவென்ற திண்டடைவாணன்’ என்றா.

நன்று - நனமை. ஆருயிா - அரிய வுயிா. ஊங்கு - சுட்டுகின்றது.

‘சிறிது’ என்றது காலத்தின்மே னினறது. காலத்திறசிறிது கணமாத லின் கணப்போது விளையாடுகவென்றவாறாயிற்று. ஆயின, இங்ஙனம் பிரி யின், இவன அனபிலனும், தலைவியாற்றாளாம், மறநெனனை பிரிந்தவா நெனின், பிரியாவிடின களவு பிறாககுப புலனும், புலனாகவே, இவள பெருநாணின் ளாதலால் இறந்துபடுமாதலின், பிரியவேண்டுமென்று கருதிப் பிரிந்தானென்பது. தலைமகள் பிரிவுக்கு இய்யந தாற்றுகோ வெனின், ஆற்றும். எங்ஙனமெனின், ஆற்றமுமையான இறந்துபட்டுழி எம்பெருமானும் இறந்துபடுமென்று கருதிப் பிரிவினை ஆற்றல வேண்டு மென்று ஆற்றினளாம். (உச)

இடமணித்தேற்றல்.

இடமணித்தென்றல் எ - டுது. தலைவனூர் செய்ததோ அணித்தோ என்று தலைமகள் கவலைப்பட்ட வதனைக் குறிப்பினாலறிந்த தலைவன இடம் அணித்தென்று கூறுதல்.

‡ தொல. பொருள் புறத்திணையியல், சூ ௬

‡‡ ஷை ஷை ஷை து எ.

மணிபொன் சொரியுங்கை வாணன்றென் மாறை மருவினர்போல்
தணிபொன் சொரியுந் தடமுலை யாயுயர் சந்தமுந்தி
அணிபொன் சொரியு மருவியெஞ் சார லகத்தார் தேவ்
கணிபொன் சொரியுநின் சாரன்மென் காந்தளங் ஓகயகத்தே.

இ - ள். ஏற்றாக்கு மணியும் பொன்னுஞ் சொரியப்பட்ட கையை
யுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டின்கண் உறைவார்போல, தணி
வாகப் பொனபோற் பசுலைநிறத்தைச்சொரியும் பெரியமுலையாய்! நீ இங்ங
னம் ஆற்றாமை கொள்ளவேண்டாம், நின்னுரக் கெட்பூர சேய்த்தன்று,
அணித்தாயிருக்கும், எங்ஙனம் மெனின, உயர்ந்த சந்தனைத் தருக்களைத்
திரையாலெறிந்து அணியணியாகப் பொனனைச்சொரியும் அருவிபொருந்
திய எஞ்சார்லகத்துத் தேனெடுகூடிய வேங்கை நின் சாரலிடத்திருக்கும்
மெல்லிய காந்தட்போதாகிய கையிடத்திலே பொனபோல அலரைச்
சொரியும். எ - று.

‘சந்த முநதி அணிபொன்சொரியு மருவி’ என்றதனால் தீரை வருவிக்
கப்பட்டது. ‘மணிபொன்’ எனபுழி உமமைத்தொகை. தணிதல்-நிறைதல்.
உந்தல் - எறிதல். ‘பொனபோ லலரைச்சொரியும்’ என மொழிமாற்றிக்
கொள்க. ஆதலான, என்சாரலும் நின்சாரலும் அணிததென்றவா றுயிற்று.
என்சாரல் வேங்கைத் தருவால் நின்சாரற் காந்தள பயன்பெற்றாற்போல,
என்னால் நீயும் நீங்காது பயன்பெறுவையென உள்ளறையுமவம் தோன்றிய
வாறுணாக. இவ்வாறு இடமணித்தென்று கூறிக் தலைவனீங்கும். எவ்வி
டத்து நீங்குமோவெனின, தலைவியாற்றுவாள கொல்லோ, ஆற்றாங்கொல
லோ வென்பது அறிதுமென்று தலைவி காணாததோரணிமைக்கண் தான்
மறைந்திருந்து தலைவியை நோக்கி யிருக்குமெனக்கொள்க. முன்னைய
மூன்றாம் ‘ஐயநீர்ததல்’, பின்னைய மூன்றாம் ‘பிரிவறிவுறுததல்’ என்க. ()
வன்புறை - முற்றும்.

தெளிவு.

அஃதாவது, * “தலைவன் மாற்றந் தலைவி தேற்றந்-தெளிவா மென்பர்
தெளிந்திடு னோ.” — என்னுஞ் சூத்திரவிகியால் தலைவன்கூறிய சொல
லைத் தலைவி மெய்யெனத் தெளிந்தாற்றுவது.

எத்துந் தமதுரை தேறிநின் றேனையிங் கேதனியே
வைத்தங் ககன்று மறைநதுறை யாரவறி யோகவர
முத்துந் துகிரு மிரங்குந் தரங்க முகந்தெறிந்து
தத்துங் கணாவையை சூழ்தஞ்சை வாணன், நம்மீழ்வெற்போ.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. கூசு.

இ - ள். எத்திறத்தூந்தரியேம் நிர்பிரிவினுமென்று கூறிய தமதுநாயை மெய்யாகத் தேறியின்றேனை இவ்விடத்துத் தனியாகவைத்து, அவ்விடத்து நம்மை மறந்து தரித்திரா, வறியோர் கவர முதனையும் பவளத்தையும் ஒலிக்குந் திரையாகிய கையினன் மொண்டு வீசித் தத்துங் கணாபொருந் திய வையை சூழ்ந்த தமிழ்வேற்பர். எ - று.

வறியோர் கவர முத்துந் துகிருந் தினாக்கையாலே முகந்தெறிநின்ற அருளுடைய வையைநதி சூழ்ந்த நாட்டுவெற்பராதலான், இவரும் அருளுடையாராய் நம்மைத் தனியே இங்குவைத்து அங்ககன்று உறையாரென்பது தோன்றி நின்றது

எத்தும் - எத்திறத்தும். 'அகன்றங்கு' எனறு இயையும் துகிர் - பவளம். இரங்குதல - ஒலித்தல. தரங்கம் - அலை. தத்தல - தாவல். (உசு)

தெளிவு - முறையம்.

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

அஃதாவது, தலைவிரிந்து போகுழிப போகின்ற தன்மையைக்கண்டு தலைவன் மகிழ்தல்.

செல்லங்கிழந்தி செலவுகண் டொத்தொடு கோல்லல்.

செல்லங்கிழந்தி செலவுகண் டொத்தொடுசொல்லல் எ - து. தலைவன் புணர்ச்சிக்களத்தினின்றும் பெயாநது போகாநின்ற தலைமகளது செல்வைக்கண்டு தன் நெஞ்சத்தொடு சொல்லுதல்.

அகிலேநது கூந்தலொருகையி லேந்தியசைநொருகை துகிலேந்தி யேநதுந் துணைச்சிலம் பாப்பத் துளிகலந்த முகிலேந்தி பூம்பொழில சூழ்தஞ்சை வாணன்முந நீர்ததுறைவாய நகிலேந்து பூங்கொடி போற்செல்லு மாணெஞ்ச நமமுயிரோ.

இ - ள். நெஞ்சமே! நமமுயிராயதோர் வடிவு கொண்டு அகிற்புகையேந்திய கூந்தலை யொருகையி லேந்திக்கொண்டு, ஒருகையிற் றுகிலையேந் திக்கொண்டு அசைந்து, தாளிணையேந்துந் துணைச்சிலம்பு ஆரவாரிக்கத் துளிகலந்த முகிலையேந்திய பூவொடுகூடிய பொழிலசூழந்த தஞ்சைவாணனது கடற்கணாயிடத்து, முலையை யேந்து பூங்கொடி நடந்து செல்லல் போற் செல்லும், நீ காண்பாயாக. எ - று.

கூத்தல் முடியாமலும் துதிவாடாமலும் வந்த தெண்ணையெனின், புணர்ச்சிக்களதது இருபுழி ஆயக்கூட்டத்தா வருவாரென்றும், வந்தால களவு புலனாமென்றுங் கருதி, அவலிடத்து நீங்கிக் குழல்முடிக்கவும் துதி லுடுக்கவும் நினைத்து வந்தாளென்க. அகில் - ஆகுபெயர். துதில் - புடவை. துளி - தண்ணீர். நகில் - முலை. நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. ஆல் - அசை. 'காண்பாய்' என்னுஞ்சொல் எச்சமாய் நின்று முடிந்தது. (உஎ)

பாகனோடு சொல்லல்.

பாகனோடு சொல்லல் எ - து. தலைவன் தன்னைத் தேடிவந்த பாக னோடு தலைவி செல்வதைக்காட்டிக் கூறல்.

தென்பாற் நிலகமன் னுன்றஞ்சை வாணன்றென் மாறையுநீர் வன்பாற் நிரணமுத்த வண்டலின மேலவரு மேதமஞ்சி முன்பாததென னெஞ்சம வருமவழி பாதது முறைமுறையே பின்பார்த் தொதுங்குதல காணவல வாவொரு பெண்ணணங்கே.

இ - ள். வலவா! ஒரு பெண்ணைக்கு தென்றிசைக்குத நிலகம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறையாட்டிக் கடற்கரையில வலியபாற்றிரளபோன்ற முததத்தினுன வண்டலம்பாவைசெய்து விளையாடும் ஆயக்கூட்டத்தா மேலாகவருங் குற்றமஞ்சி முன்னே பார்த்து, நெஞ்சம்வருகிற வழியை முறைமுறையாய் இருபக்கமும் பாதத்து, யான வருகின்றேனோ வென்று பின்பாதத்து நடந்தேகல் காண்பாயாக. எ - று.

'பாற்றிரண்முத்தம்' என்புழி உவமைத்தொகை. வண்டலின் மேல வருமேதம் - ஆயக்கூட்டத்தா தானவருகின்ற கோலங் கண்டு ஐயுறு வாரென்னுங் குற்றம்.

வலவன் - தோப்பாகன். 'பெண்ணணங்கு' என்றது பின்மொழி நிலையல். 'அணங்குபோலும்பெண்' என்று பொருள் கூறுக, இதனை 'முன்மொழி நிலையல் எனபாரு முளா, (உஅ)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி - முற்றம்

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

அஃதாவது, தலைவிபிரிந்தவிடத்தில் தலைவன் கலங்கிக் கூறல,

* "மருளுற றுணாதத நெருளுற றுணாததலென்

நிருவகைத தாகும் பிரிவுழிக் கலங்கல்." — எனனுஞ் சூத்திர

விதியால் பிரிவுழிக்கலங்கல் இரண்டுவகையாகும்.

* அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், சூ ககா.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டு இது மாயமோவென்றல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டு இது மாயமோ வென்றல் எ - து. தலைவியை ஆயக்கூட்டம்வந்து கீழிபடுதலைக்கண்டு, இவ்வாயத்துள்ளாள் எனனைத் தனித்துக்கடியது எனனமாயமோ வென்று மயங்கிக்கூறுதல்.

சீயங்கொ லோவெனத தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாரைவையை, தோயங்கொ லோவெனு நேயநம பாலவைத்துச் சோலைமஞ்ஞைத் ஆயங்கொ லோவெனு மாயத்துள் ளாளிவ் வரிவையென்ன மாயங்கொ லோநெஞ்ச மேமணம போலிவகு வரதுற்றதே.

இ - ள். நெஞ்சமே ! தெவ்வாபோகங்களத்திற் பொரும்போது இவன் சிங்கமோ வென்று சொல்லுமபடி. வெற்றியடைந்த வாணனது தென் மாறைநாட்டில் வரும் வையையாற்றினது நீரோவென்று சொல்லப்பட்ட அனபை நயமிடத்திலேவைத்து, சோலையிடத்துலாவும் மயிற்கூட்டமோ வென ஐயங்கொடுக்கும் இவ்வாயக்கூட்டம் வழிபட நடுவே விளங்குகின் றாளாகிய இவ்வரிவை மணஞ்செய்ததுபோல இவ்வுவரது கூடியது யாது மாயமோ ! எ - று.

சீயம் - சிங்கம். தெவ்வு - பகை. தோயம் - நீர். நேயம் - அன்பு. மஞ்ஞை - மயில. கொல் நான்கும் ஐயம் ஓகாரம் நான்கும் அசை நிலை. அன்றி, ஓகாரம் ஐயமெனின், கொல் - அசைநிலை.

இங்ஙனம் தலைவிகாணுததோ ரணிமைக்கண நின்ற தலைமகன் ஆயக் கூட்டத்தில் தலைவிசோந்தவுடன், அவா குறுங்கண்ணியும் நெடுங்கோதையும் தளிர்நங்கொண்டுவந்து வழிபடுவாரும், குற்றேவலசெய்வாரும், பல்லாண்டுகூறுவாராமாயச் சூழ், தாரகை நடுவண தணமதிபோல இவள் வீற்றிருப்பதைக்கண்டு கூறியவாறென றுணாக

(உக)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

வாயில்பெற்றுய்தல் எ-து தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லுமபோது வாய்ப்பாங்கி முகத்தை நோக்கிச் செல்ல அறிந்து அவ்வுயிரப்பாங்கியைத் தலைவன தூதாக்கப்பெற்று உயவதாகக் கூறல். வாயில் ணினிம, தூது எனினும் ஒக்கும். பக்கத்திற் பிரியாதிருத்தலான பாங்கி யென்று பெயராயிற்று

இடந்தலைப்பாடும, பாங்குகூட்டமுங் கூறி, மதியுடம்பாட்டில் அறியும் பாங்கியை ஈண்டறிந்ததாகக் கூறவேண்டிய தெனனையெனின், மதியுடம்பாட்டில் வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்திக் கண்ணியுந் தழையும் ஏந்திச் சென்று உயர்ப்பொருதலிய வினாவழிப் பாங்கியை யறிதற்கெனக்

கொள்க. ஈண்டறியாவிழன், இடந்தலைப்பாடு பாங்க்கூட்டத்தில் அறியு
ழிடமின்று. ஆதலான், இவ்வாயில்பெற் றுய்தற்கும், அவ்வாயில்பெற்று
இரவுவலியுறுத்தற்கும் மாட்டேற்றுப் பூட்டுென்றுணர்க.

பெருமான் மருந்தொன்று பெற்றனம் யானெஞ்சம் பேதுறல்பார்.
மருமான் வுரோதயன் வாணன்றென் மாறை மணங்கமழ்பூத்
திருமான் முகமலாச் சேயரி பாய்கயல் சென்றுசென்றவ்
வொருமா னகைமுக மாமல ரோடை யுலாவருமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பாரின்வழித தோன்றி 'வரத்துதிதவனாகிய
வாணனது தென்மாறைநாட்டு மணநாறும் பூவிவிருக்கப்பட்ட திருமகள்
போன்ற தலைவியது முகமலரின்கணுளள செவ்வரிபரந்த கயல்போன்ற
கண்கள் போய்ப் போய்ப் பாங்கியது ஒளிபொருந்திய முகமாகிய மலரோ
டையுள் உலாவிக்கொண்டு வருதலான், நமது பெரிய மாலாகியநோய்க்கு
மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம் இம்மருந்தினுன் அந்நோய்தீரும்,
மயங்கல்வேண்டாம். எ - று.

எனவே, தலைவிநோக்குத் தலைவறகு உயிர்ப்பாங்கியை அறிவித்தவாறு
கண்டுகொள்க. 'மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம்' என இயையும்.
பேதுறல் - மயங்கல், நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. மருமான்-வழிததோன்றி
யோன். அவ்வழியை வளஞ்செய்தல் இயல்பாதலான் பாரை வளஞ்
செய்வான் எனப்பட்டது. பூய் பாலகன் எனினும் அமையும். 'மருமான்'
என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது. திருமானும் கயலும் ஆகு
பெயர். 'சென்று சென்று' என்பது அடுக்கு. அவ்வொருமான் - உயிர்ப்
பாங்கி. அதிகாரம் 'பிரிவுழிக்கலங்கல்' எனவைத்துக் 'கலங்கல்' கூறாது 'உய்
தல்' கூறியது என்னையெனின், 'மருளுற்றுணாததல்', 'தெருளுற்றுணாத்
தல்' என்றிருவகையாற் கூறப்படுமென்று இலக்கணம் சூத்திரத்துட் கூற
லான், 'தெருளுற்றுணாததல்' என்னும் இலக்கணத்தாற் கூறப்பட்டது. ()

பண்புபாராட்டல்.

பண்புபாராட்டல் எ - று. தலைவியதழகைப் பரிந்துகொண்டாடல்.
பண்பென்று அழகிற்குப் பெயரோவெனின், அழகும் பண்பும் பலவற்றி
னுள்ளும் ஓர் பண்பாதலான அழகு பண்பெனப்பட்டது.

மயலார் களிற்றண்ணல வாணன்றென் மாறையில் வாய்த்தவர்கண்
கயலா மெனிற்கயல் கள்ளங்கொள் ளாகருந் தாழளகம்
புயலா மெனிற்புயல் போதுகொள் ளாவிபு புனையிழையார்
இயலா மனத்தையும வேறென்ன பேரிட் டியம்புவதே.

இ - ள். நெஞ்சமே! மயக்கமார்ந்த யானைப் பெருமையையுடைய வாணனதுதன்மாறைநாட்டில் நமக்கு நல்வினைப்பயத்தான்வாய்த்த மடவாரது கண்களைக்கண்களன்று, கழலையாமெனச்சொல்லின், அக்கயல்கள்கள்ளப்பார்வைகொள்ளா, கரிதாய்த் தாழ்ந்த அளகத்தை அளமன்று, புல்லாமெனின், அப்புயல் அலங்காரமாகப் போதுவிடப் புனையா; இவ்விரண்டுப்பிற்கும் அழகின் பெருக்கத்தான் உவமைப்பொருள்களைப் பெயரிட்டுக்கூற இயையாமையான் புனையிழையாரது இலக்கணமாகிய அனைத்துறுப்பையும் உவமப்பெயர்களில் வேறாக என்னபெயரிட முயம்புவது?

எனவே, அழகின் பெருக்கத்தான் அவவுறுப்புகள் தமக்குத்தானே உவமை கூறவேண்டுமெனத் தலலது வேறு பொருள்கள் ஒப்புக் கூறப்படா

மயல்-மயக்கம் வாய்ததல் - முயற்சியான் எய்தற் கரிதாகிய பொருள் ஓர் காலத்து ஓரிடத்து நல்வினைப்பயத்தான் தானேவந்து எய்துதல். அளகம் - குழல். இயல் - இலக்கணம். இயம்புவது - சொல்லுவது. நெஞ்சம் முன்னிலையெச்சம்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் எ - து. தலையையப் பெற்றாரைத் தலைவன் வாழ்த்தல்.

அணியுஞ் சுடாவிரி சங்குபங் கேருக மாடகமும
மணியுந் தரமனனி வாழிய ரோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தணியுந் தொழிலொழித தின்பமுந் தன்பமுந் தன்பதமே
பணியும பணியெனக் குப்பயந் தானைப் பயந்தவரோ.

இ - ள். நெஞ்சமே! ஒளிவிரியப்பட்ட சங்கந்தியும் பதுமந்தியும் பூணரமுஞ்செம்பொன்னும் நவமணியுங் கொடுக்க மாறாத நிலைபெற்றுத் தஞ்சை வாணன்வெற்பில், மற்றத்தொழில்களெல்லா யின்பமுந் தன்பமு மாதவின் தாழுந்தொழிலென்று அவற்றை யொழித்து, எஞ்ஞான்றும் இனபந்தருவதாய் தன்னுடைய பாதத்தைப் பணியுந் தொழிலே, எனக்குக் கொடுத்தானைப் பெற்ற தாயுந்தந்தையும என்னு மிவாகள் பன்னாளும வாழியா. என்று

அணி - பூணரம். சுடர் - ஒளி. சங்கு - சங்கந்தி. பங்கேருகம் - பதுமந்தி 'சங்குபங்கேருகம்' என்புழி உமமைத்தொகை. ஆடகம் - பொன். மணி - நவமணி. ஓகாரம் - அசைநிலை. தணிதல் - தாழ்த்தல். பணியும் பணி - வணங்குந்தொழில். பயத்தல் - கொடுத்தல். பயந்தவர் - இருமுதுகுரவர். 'இன்பமுந் தன்பமுந் தணியுந் தொழில்' எனவும், 'அணியு மாடகமு மணியும்' எனவும் இவையும. உம்மைகள் எண்ணின் கண்ண வந்தன.

கண்படைபெறுது கங்குளேதல்.

கண்படைபெறுது கங்குளேதல் எ - து. அன்றிரவில் தலைவிதந்த வேட்கையான் துயிலபெறுது கங்குற்காலதது நொந்துகூறல்.

வாமக் கலையல்குலீ வாணுத லாதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
நாமக் கலவி நலங்கவா போது நமக்களித்த
காமக் கனலவா கையகல காலேக் கடுமபனிகூர்.
யாமக் கடலகத் துநதணி யாதினி யென்செய்துமே

இ - ள். நெஞ்சமே ! தஞ்சைவாணன் வெற்பில், நாம முன் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் இன்பங்கொள்ளுமபோது, அழகுபொருந்திய மேகலை சூழ்ந்த அலகுலையும், ஒளிபொருந்திய துதலையுமுடைய குழலா நமக்குக்கொடுத்த வேட்கைக்கனல் உள்ளடங்கியிருந்து, அவா பிரிந்தவிடத்து கடிய பனி மிகுந்த இரவாகிய கடலின்கண் மூழ்கியுந் தணியாது, இன்று எனசெய்யக் கடவோம்! எ - து.

வாமம் - அழகு கலை - மேகலை நலம் - ஆகுபெயர். கவர்தல் - கொள்ளுதல். கையகல - பிரிதல் யாமம் - இடையிரவு. உம்மை - சிறப்பு. இனி - இன்று. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௩௩)

‘ஆயவெள்ளம் வழிபட க்கண்டு இது மாயமோவென்றல்’ ஒன்றும் மருளுறறுதாதல், ஏனைய நான்கு ‘தெருளுறறுதாதல்.’

பிரிவுழிக்கலங்கல - முற்றும்.

காட்சி’ முதலாகக் ‘கண்படைபெறுது கங்குளேதல்’

ஈறாகக் கூறிய கிளவி முப்பத்து முன்றும் முதலுள்

நிகழ்ந்ததெனக் கொள்க.

இடந்தலைப்பாடு.

அஃதாவது, இயற்கைப்புணாச்சி புணாந்த தலைவன் மற்றைத்தினத்தில் அவ்விடத்தேவரது தலைமகனைக் கூடுதல்.

* “தெய்வந் தெளிதல் கூடல் விடுததெனல்

நிவ்வோ மூவகைத் திடநதலைப் பாடே.” — எனனுஞ் சூத்திர வகையால் இடநதலைப்பாடு மூவகைப்படுமே.

தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறல்.

தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறல் எ - து. முன் இயற்கைப்புணாச்சியில் அவனை தந்தவிதி இன்னும் அவ்விடத்திற் சென்றால் தருமெனச்சேறல்.

* அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், து ௧௮.

மன்றம் பொதியினு மாமயில் சேர்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
துன்றம் புயலினுஞ் சோலையின் வாய்ச்சுறவுக்குழையைச்
சென்றாந்து சேலவிழி மின்னை முன்னாட்டநத தெய்வமக்
கின்றத் தருநெஞ்ச மேயெழு வாழியிங் கென்னுடனே.

இ - ள். மன்றினிடத்தும் பொதியினிடத்தும் பெரிய மயில்சேருந்
தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்தது, புயல் நெருங்கிய இளஞ் சோலையினிடத்தது,
மகரக் குழையையோய்த தள்ளுங் கெண்டையோலும் விழியையுடைய
மின்னை நெருநல் தந்தவிதியானது நமக்கினறுஞ்சென்றால் தருமாதலான்,
என்னுடன் ஒருப்பட்ட டெழுவாயாக. எ - று.

மன்று - ஊக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கத் திண்ணையோட்டிற்குக்கும்
மரத்தடி. பொதி-அம்பலமாய் எல்லாருங்கூடியிருக்குங்கூட்டம். எனனை, -

திருமுருகாற்றுப்படையுள் † "மன்றமும பொதியினுங் கருதுடை நிலை
யினும" என்பதனாற் காண்க.

மாமயில் - ஊரில்வளாந்த பெரியமயில். 'புயல்துன்றம்' என இயை
யும் சுறவுக்குழை - மகரக்குழை உந்தல் - தள்ளுதல். சேல்விழி - உவ
மைதொகை. மின் - ஆகுபெயர் தெய்வம் - விதி வாழி - முன்னிலை
யை. (ருச)

முத்துக்காண்டல்.

முத்துக்காண்டல் எ - து. முத்துபோலக்காண்டல்.

மருவாய நாப்பண் மயிலுரு வாய்நென்னல் வாணன்றஞ்சைத்
தருவாய்த் தழைகொய்து தண்புனங் காத்துத் தடங்குடைந்து
திருவாய் மலர்ந்து சிலம்பெதிரா கூயினொரு தெய்வதபபெண
உருவா மொருதனி யேரின் தாலென் னுயிர்க்குயினே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நெருநல் பொருந்திய ஆயக்கூட்டத்து நடுவே
மயிலின்வழுவாக இற்றைப்பொழுது வாணனது தஞ்சைச் சோலையிடத்
துத் தழைகொய்து, மழைபெய்தலாற் குளிராத புனங்காத்து, வாவியில் நீரா
டி, திருவாய்திறந்து மலையெதிராகவி, ஒப்பற்ற தெய்வப்பெண்ணுருவாய்,
ஒப்பற்றதனியே யென்னுயிராகுயிரா நின்றது, காண்பாயாக. எ - று.

ஆயநாப்பண் - ஆயக்கூட்டத்து நடு. தரு - சாதியொருமை. தடம் -
வாவி. சிலம்பெதிரா கூவுதல் - ஓர்வினையாட்டு. ஆல் - அசை. நெஞ்சம் -
முன்னிலையெச்சம். (ருரு)

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிராசோலை.

முயங்கல்.

முயங்கல் எ - து. புணர்தல்.

மானு கதன்றஞ்சை வாணன் வரோதயன் மாறையன்னான்
தானாவி நின்றலர் தாமனா யேயத் தடமலர்வாய்
ஆன தொழுகுசெந் தேனல்லி மேவு மரசவன்னம்
பானு கிடைப்பது வேபுன்ன பான்மை யிருவாக்குமே.

எ. மானத்துக்குப் பிறப்பிடமாய் வரத்திலுதித்த தஞ்சைவாண
னது மாறைநாடுபோலவாள் வாவியினின்று மலாந்த தாமனா ; அவ்வாவித்
தாமனாயிடுத்து நீங்காமலொழுகுஞ் செந்தேனையுடைய அகவிதழின்கண்
மேவியிருக்கும் அரசவன்னம் யானாயினேன ; இத்தன்மை யிருவாக்குங்
கிடைக்கதக்கதோ ! ஏ - று.

எனவே, ஊழ்வினைப்பயத்தானன்றி முயற்சியாற் கிடைக்கத்தக்கதோ
வென்றவாறாயிற்று. 'மானுகரன்' 'வரோதயன்' இவ்விரண்டும் வடசொன்
முடிபு ; வினைமுற்று வினையெச்சமாய்த் திரிந்தது தான் - சந்தவிற்பப்
பொருட்டி. ஆவி-வாவி. ஆனது - நீங்காது. அல்லி-அகவிதழ். ஆ-அதிகசயக்
குறிப்பு. கிடைப்பது-அரிதாகிய பொருள்வாய்ப்பது. ஏகாரம்-ஈற்றசை. ()

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ - து. தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்துகூறல்.

அரும்பா மளவிற் நனத்தொடொவ் வாயல ராமளவில
கரும்பா மொழிவத நத்தொடொவ் வாய்களி யானைசெமபொன்
தரும்பாரி வாணன் நமிழ்த்தஞ்சை யான்றரி யாரின்முன்செய்
பெரும்பாவ மலலது நீரகின்ற பேறல்லி பெற்றிலையே.

இ - ன். அகவிதழையுடைய தாமனாயே ! நீ அரும்பாகுங்கூலம் கரும்
பையொத்த மொழியையுடையானது தனத்துக்கொப்பாகாய் , அலராகுங்
காலத்து முகத்தொடொப்பாகாய் ; களிததயானையுஞ் செம்பொன்னும
நாவலாக்குத்தரும் பாரியென்னும வள்ளலுக் கொப்பான தமிழ்த்தஞ்சை
நகரையுடைய வாணனுக்குப் பகைவரைப்போல முன்செய்த பெருமபாவ
மலலது, நீரிலே தவப்பேறுபெற்றிலையாயினே. எ - று.

எனவே, தலைவியைப் புகழ்ந்தவாறாயிற்று. தனம் - முலை. வதனம் -
முகம். † பாரி - ஓர்வள்ளல், தரியார் - பகைவா. அல்லி - அண்ணமவிலி ;
ஆகுபெயர். (கௌ)

† பாரி இன்னொன்பதனைச் சிறுபாணுற்றுப்படையுள் "கரும்புண -
நறுவ் யறைக்கு நாக நெடுவழிச - சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய -
பிறங்குவெள ளருவி வீழுகு சாரற - பறம்பிற் கோமரின் பாரியுழ்" என்
றதனானும், அதற்கு நீச்சினுக்கினியிற் கூறிய வுரையானு முணர்ச்சு.

இடந்தலைப்பாடு.

ஆய் தயிந்தல்.

ஆய்த்துய்த்தல் எ - து. 'ஆயக்கூட்டத்துத் தலையைச் செலுத்தல்.

மேவிக் கலைக்கட லென்புலன் மீனுண்டு மீண்டுவதென ஆவிக் கமலத் தமரன்ன மேசின் னயிலவிழிபோல் வாவிக்கயலுக ஞந்தஞ்சை வாணன் வரையினுடன கூவிக் கயங்குடை நினகுயி லாயங் குறுகுதவே.

இ - ள். கலையாகிய கடலின்மேலி, என்னறிவாகிய மீனையுண்டுபோய் மீண்டுவந்து, என்னுயிராகிய கமலத்திற் குடியாக வமர்ந்திருக்கும் அன்ன மே! நின்னுடைய கூரிய கண்போல வாவியிற் கயல்கள் புரளுந் தஞ்சை லாணன் மலையில் எதிர் கூவிக் கயத்துட்குளித்தது வினையாமெ ிநின்னுடைய குயிற்கூட்டம்போன்ற ஆயக்கூட்டத்திற் கூடுக. எ - று.

'கலைக்கடல்மேலி' என மாறுக. புலன் - அறிவு. கலையைக் கடலாகவும், புலனை மீனாகவும், அதனை யுண்ணுந் தலைவி அன்னமாகவும், அவ்வன்னமிருக்கும் உயிராகமலமாகவும் உருவகஞ்செய்யப்பட்டது. 'மீண்டு வந்து' என்பதனால் போய் எனறசொல வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து, இடந்தலைப்பாட்டில் வந்தமையால் போய் மீண்டு வந்தெனக் கூறியது.

அயில் - கூர்மை, விழி - கண். 'வாவி' எனபழி ஏழனுந் பு தொககது. கயல் - மீன். 'கயல்போலவிழி' என்னது, 'விழிபோற்கயல்' என்றது,

"பொருளது புணாவே புணர்ப்போன் குறிப்பின

மருள வருஉ மரபிற் றென்ப."— என்னும் உவமவியற்சூத்திரத் தான் இன்னதுபொருளென்றும், இன்னது உவமையென்றுங் கூறத்தக்க நிலை. பொருளும் உவமமும் புணாக்குமபுலவனால் எவ்வாறு செய்யப்பட்டதோ அவ்வாறியையமென்று கொள்க. இதனை இயலுபையார விபரீதவுவமையென்ப. உகளுதல் - பிறழ்தல். 'அலாததேன் குதிக்க வாவிக்கயலுகளும்' என்று பாடமோதுவாருமுளா. லரை - மலை. உடன்கூவுதல் - எதிர்கூவுதல். குடைதல் - குளித்தல். நயிலாயம் - உவமைத்தொகை. குறுகல் - கூடுதல்.

'தந்ததெய்வர் தருமெனச் சேறல்' ஒன்றும் தெய்வர் தெளிதற் குறித்து. 'காண்டல்', 'முயங்கல்', 'புகழ்தல்' மூன்றும் கூடற்குரிய. ஆய்த்துய்த்தல்' ஒன்றும் விடுத்தற்குறித்து. (நஅ)

இடந்தலைப்பாடு - முற்றும்.

இரண்டாநாள் இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடினொன்றுணக்க.

பாங்கற் கூட்டம்.

அஃதாவது முன்றாள் பாங்கனாற் கூடுங் கூட்டம்.

* “சாத்தல் கேட்டல் சாற்ற வெதிர்மறை

நோதல் கூடல பாங்கற் கூட்டலென்

ரூங்கெழு வகைததே பாங்கற் கூட்டம்.”—என்னுஞ் சூத்திர வகையாற் பாங்கற்கூட்டம் எழுவகையினையுடைத்தென்பது.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

தலைவன் பாங்கனைச்சாராதல் எ - து. தலைவன் இவ்வேட்கைநோய் பாங்கனாலை நிறித திராதெனறெண்ணிப் பாங்கனைச்சாராதல்.

புனையாழி யங்கைப் புயலவளா பாறகடற் பூங்கொடிவாழ்
மனையா கிபதஞ்சை வாண்ணொன னொன மற்றிங்ஙனே
இனையா தெழுமதி நன்னெஞ்ச மெருமக் கின்னுயிரோ
அனையா னருட்புன லாலனங் கானல மாறறுதற்கே.

இ - ள் நல்ல நெஞ்சமே! நமக்கினிய உயிர்போனற உயிர்ப்பாங்கன் அருட்புனலாற் காமாச்சினியை யவிததற்கு, சக்கரத்தை யணியும் அழகிய கையினையுடைய புயல்போனற திருமால் கணவனரும் பாற்கடலைப் பிறந்தகமாக வுடைய பூங்கொடிபோனற திருமகட்கு வாழ்க்கை மனையாகிய தஞ்சைமா நகரையுடைய வாணனுக்கு ஒனனாபோல இவ்விடத்தில் வருந்தாது, அவன் பக்கமசேர எழுவாயாக, எ - று.

‘ஆழி புனை’ எனமாறுக புயல் - மேகம். ‘ஆழியங்கைப்புயல்’ என்பதும், ‘பாறகடற் பூங்கொடி’ என்பதும் சிறப்புருவகம். ‘பூங்கொடி வாழ்மனை யாகிய தஞ்சை’ எனவே திருமகள் பிரியாத தஞ்சையென்றாயிற்று. ஒனனா - பகைவா. மற்று - அசை. இனைதல் - வருந்துதல். மதி - முன்னிலையசை. அருட்புனல் - அருள் நீர். அனங்கானலம் - காமாக்கினி; வடசொன்முடிபு. (நக)

பாங்கன் தலைவனை உற்று வினாதல்.

பாங்கன் தலைவனையுற்று வினாதல் எ - து. பாங்கன் தலைவன துள்ள முற் தோனும் வாடிய வேறுபாட்டைக்கண்டு நினக்கு இவ்வேறுபா றிற்ற காரண மெனனவென்று வினாதல்.

வலம்புரி போற்கொடை வாணன்றென் மாறை மழ்வளர்பூஞ்
சிலம்புறை ஞாவந்து தீண்டின போலொளி தேம்பியிவ்வா
றுலம்புனை தோளுகின னுள்ளமும் வாடி யருகின்று
புலம்புவ தென்னைகொல் லோசொல்ல வேண்டும் புரவலனே.

இ - ள். புரவலனே ! சங்கதிபோற்கொடுக்குங் கொடையையுடைய
வாணனது தென்மாறை நாட்டினக னுள்ள முகில் கண்வளரும் பொலி
வினையுடைய சிலம்பி லுறையுஞ் குொணனுந் தெய்வப்பெண் தீண்டியது
போல, நின் திருமேனி ஒளிதேயந்து திரண்ட கலுங் புணந்தா லொக்
கும் நின்னுடைய தோளும் உள்ளமும் வாடி யருகின்று இவ்வாறு புலம்
புவதெனறோ ? சொல்லவேணமும். எ று.

வலம்புரி - ஆகுபெயர். மழை - முகில வளர்தல் - கண்வளர்தல்.
பூ - பொலிவு சிலம்பு - மலை. ஞர் - ஓர் தெய்வப்பெண். தேம்பல் - தேய்
தல். † “தேம்பலஞ்சிற்றிடை ஈங்குவ டங்கனிவாய்” என்றார் பிற்கும்.
உலம்-திரண்டகல். ‘இவ்வாறு,’ ‘கொல்லோ’ என்பன அசைநிலை. (௪௦)

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

தலைவன் உற்றதுரைத்தல் எ - து. இவ்வாறு வினாவிய பாங்கற்குத்
தலைவன் தனக்குறற வேறுபாட்டின காரணத்தைக் கூறல்.

மலைமுழு துங்கொற்றம் வைக்கின்ற வாணன்றென் மாறைநன்பர்
சிலைமுழு தஞ்சுற்று முற்றுமெய யாநிற்பச் செந்நிறத்தே
கொலைமுழு துங்கறற கூரிய வாளி குளிப்பவின்றென்
கலைமுழு துமபட்ட தாலொரு மானமுடிக் கண்ணியிலே.

இ - ள். என்முசையின் மலைமுற்றும் வெற்றிக்கொடியை வைக்கின்ற
வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற பாங்கனே ! புருவமாகிய சிலை
முழுதும் சுறஞ்சிய திசைமுற்றும் எய்யாநிற்ப, கொலைத்தொழின் முந்
துங் கற்ற கண்ணகிய கூரியவாளிகள் எனது செவ்விதாகிய நெஞ்சிடத்
திலே மூழ்க, அப்போது எனனெஞ்சி லிருக்கின்ற கலையறிவு முற்றும் ஒரு
பெண் வைத்த தலைக்கண்ணியிற்பட்டது. எ - று.

‘மலைமுழுதுங் கொற்றம்.’ எனவே என்முசைக்கும் அவாய்கிலையான்
வந்தது. கொற்றம் - ஆகுபெயர். சிலை - ஆகுபெயர். உலகிற் சிலை நடு
நிலையி லெய்யும் ; இச்சிலை அவ்வாறன்றிச் சிலைமுற்று மெய்யா நின்ற
தென்று கருவிகருத்தாவாகக் கூறியது, விற்போனறுந் திசையிலன்றித்
திசையெட்டினும் எய்கின்றமையான். சுறஞ்சிய திசைமுற்றும் என்றது,
என்திசையினும் இருந்துவரினுந் தைப்பது நெஞ்சிடத்தேயெனக்கொள்க.

† திருக்கோவையார், செ. கக.

சென்றும் - மார்ச், கொலை மூற்றும் - கொலைத்தொழின் மூற்றும், வானி - ஆகுபெயர், குளிப்ப - மூழ்க, கலை - ஆகுபெயர், ஒரு மானுக்கு முடிபேர்பட்ட கண்ணியிலே கலையெல்லாம் பட்டதென ஒருபொருள் தோன்றியவாறு காண்த. ஆல்-அஸ்ச, கண்ணி - விவங்குகள் புட்களானுப படுத்தும் கருவிக்கும், மாதர் குழலிற்குநெஞ் குறுங்கோதைக்கும் பொதுவாக லான், இவ்விரண்வெகைப் பொருளுந் தோன்ற நின்றது. (சக)

கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

கற்றறிபாங்கன் கழறல் எ - து. வேதரகம புராணம் யாவுங்கற்றறிந்த பார்ப்பனப் பாங்கன் இடித்துக்கூறல், இடித்துக்கூறல் - உறுதிச்சொல் னுரைத்தல்.

தருகற் பகமன்ன சந்திர வாணன் நடஞ்சிலம்பில் முருகக் கடவு ளனையெற் பாமுகி னுமபிறையுஞ் செருகக் கிளர்வரை வந்தவொர பேதைக்குன சிறதையெல்லாம் உருகக் கலங்கினை நீதகு மோமற் றுனக்கிதுவே.

இ - ள். இரவலர் யார்வந்து கேட்டினும் கேட்பவை யெல்லாம் கொடுக்கக் கற்பகத் தருவையொத்த சந்திரற்கு மகனாகிய வாணனு சிலம்பிலிருக்கும் முருகக்கடவுளை யொக்கும் வெற்பனே ! நீமுதிலும் பிறையுஞ் செருகும்படி யெழுந்த வரையிடத்தில் வந்த ஓர் பெண்ணுக்கு நின் சிந்தையெல்லாம் உருகக் கலங்கினை, உலங்கிது தகாது. எ - று.

சந்திரன் - வாணனுக்குத் தந்தை. தடஞ்சிலம்பு - பெரியமலை, செரு கல்-செருகுதல். † “துவரமுடித்த துகளறுமுச்சிப் பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்-டுளைபழு மருகின்.” எனத் திருமுருகாற்றுப்படையுள் செரீஇ என்பதற்குச் செருகி யென உரைக்கறியவாறு கண்டுகொள்க. திளர்தல் - எழுதல். வரை - மலை. ஓகாரம் - எதிர்மறை. மற்று - அசை. ‘இது தருமோ’ என இயையும். (சஉ)

கிழவோன் கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல் எ - து. பாங்கன்கூறிய கட்டுரை னாய் தலைவன் மறுத்துக்கூறல்.

மாலாய் மதம்பொழி மாதங்க வாணன்றென் மாறையன்னார் சேலரா கருங்கண்ணுஞ் செங்கனி வாயுஞ் சிவியநுண்ணோ தூலார் மருங்கும பெருந்தன பாரமு நும்மையன்றி மேலா னவருங்கண் டாலுரை யாரிந்த னீரங்களே.

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

இ - ள். மயக்கமாய் மதத்தைப்பொழியும் வாரணத்தைப்பெயர்வாணனது தென்மாறையாழி போல்வாரது சேல்போன்ற கருங்கண்ணம் கணிக் கணிகோன்ற வாயும், சிறுமையாகிய துண்ணிய வழங்கிய தூல்போன்ற இடையும், பெரிய தனபாரமும், கண்டார் நெஞ்சினையுருக்குந் தன்மையில் வலியவென்பதனை யெளியவாகக் கூறினார்; தும்மையன்றி மேலான வருங் கண்டீனாயார்கள் இத்தன்மையாகிய வீரமொழிகள். எ - று.

எனவே, நீருங் காணாதன்மையால் இவ்வாறு கூறினீர் என்று கூறிய வாராயிற்று. மால் - மயக்கம். வாரணம் - யானை. சேல் - கயல். 'செங்கணிகாய்' என்புழி உவமைத்தொகை. ஏர் - அழகு. 'மேலானவருங்' என்புழி உம்மை சிறப்பும்மை, ஏனைய எண்ணினகண் வந்தனா. ஆகீ என்பது ஒப்பு. பாங்கன் - முன்னிலையெச்சம். (சக)

கிழவோற்பழித்தல்.

கிழவோற்பழித்தல் எ - து. அவ்வாறு கூறிய தலைவனைப் பாங்கன் பழித்துக் கூறல.

சூரார் சிலம்பிற் சிலம்பிமென் னூல்கொண்டு சுற்றுவெற்றிப் போரரா களிது புலம்பினைந் தாங்கொரு பூவைகொங்கை வாரா லீண்ப்ப வருந்தினை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பா ஓராழி சூழல கத்தெவ ரேகின்னை யொப்பவரோ.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருப்பவனே! சூர்பொருந்திய மலையினிடத்துச் சிலம்பியானது மெல்லிய தூலைக்கொண்டு சுற்ற, மாற்றார் படையிலே வெற்றிப்போர் செய்கின்ற யானையானது புலம்பி நைந்தாற்போலும், ஒரு பெண்ணினது வார்பொருந்திய கொங்கையாலணைப்பீர் வருந்தின; ஆதலால், ஒப்பற்ற ஆழிசூழலத் வலகத்தில கின்னை யொப்பவாராயார்? எ - று.

சூர் - தெய்வப்பெண்களிலோர்சாதி. சிலம்பு - மலை. சிலம்பி - சிலந்தி, களிது - யானை. ஆங்கு-உவமையுருபு. பூவை - பெண். 'வார்க்கொங்கை' என மாறுக. ஆழி - கடல். 'சிலம்பி மென்னூல கொண்டு சுற்றவெற்றிப் போராகளிது புலம்பினைந் தாங்கு' - அந்நூற்றையை நீங்குவருதற்கரிதாய்ச் சங்கிலித்தனைக்கு நில்லாது அதன் வலியிழந்து புலம்பி நைந்தாற்போல, கடல்போல் வருகின்ற காவ்வகைப் படையும் வென்று மனத்திற் கலங்காத வீரம் ஒரு பெண்வேட்கையாற் கலங்கி வருந்தின, கின்னை யொப்பவாராயார்? - எனக்குறிப்பீர் பழிப்புத்தோன்றியவா. ஹனாக், . (சக)

கீழ்வோன் வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற்றல்.

கீழ்வோன் வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற்றல் எ - து. தலைவன் நீ பழிக்கின்ற என்னுள்ளர் தேறுதற்கு வேட்கை என்னால் தாங்கமுடியா தென்று கூறுதல்.

பொறைகொண்ட தாமரைப் போதன்ன கொங்கையும பொங் கரிசோ, கறைகொண்ட வாள்ளை கண்களுங் கொண்டொரு கன்னிதெவ்வைத், திறைகொண்ட வாணன் செழுந்தஞ்சை சூழுஞ் சிலம்பிலினறென, நிறைகொண்ட வாறறி யாதிக ழாநிறறி நீயு நின்றே.

இ - ள் பாரங்கொண்ட தாமரை முகையன்ன கொங்கையும், மிகுந்த வரிபொருந்திய மாற்றாபப் பொருது அவருடமருகுதி கறைகொண்ட வாணையாதத கண்களுங்கொண்டு ஒரு கன்னியானவள், பகையைத் திறைகொண்ட வாணனது செழுமையாகிய தஞ்சை மாங்கைச்சூழுஞ் சிலம்பிடத்தது, இன்று எனனுடைய நிறையைக் கவாநதவாறறியாது, நீயம எனமுன்னின்று இகழாநின்றாய், யானெனசெயவேன ! எ - று.

பொறை - பாரம. போது - முகை.

† “காலை யருகிப் பகலெல்லாம போதாதி
மாலை மலருமிந னோய.” — என்பதனு னுணர்க.

பொங்குதல் - மிகுதல் அரி - செவ்வரி, கறை - இரத்தம். தெவவு - பகை. திறை-வெற்றி நிறை-அறிவு. நிறையோபபுகக்கடைப்பிடியென்னும மேன்மக்கள் குணங்களுள் ஓரகுணம்.

அஃதாவது, மனதகின்கண பிறரறியாமை யடக்கத்தக்க காரியத்தை யடக்குதல். நிறை யெனப்படுவது மறை, பிறரறியாமை யென்றார் பிற ரும். நீயும் என்னும் உம்மை - சிறப்புமமை. பாங்கன் - முன்னிலை யெச்சம்.

(சுரு)

பாங்கன் தன்மனத்தழங்கல்.

பாங்கன் தன்மனத்தழங்கல் எ - து. அதுகேட்ட பாங்கன் எம்பெரு மான் ஆற்றாறும் இவ்வாறு கூறினால் யான அதற்குத்தான என்சொலவே னென்று *தன்னுள்ளே யிரங்குதல்.

சீதள வாரங் கமழ்தஞ்சை வாணன்றென் பாரையன்னுள்
காதள வாவெங் கடுவள வாவொளிர் காவியநதண
போதள வாவிழி யென்னுமென னுசைப புறத்தளவா
குதள வாமுலை யென்னுமென் னுமினிச் சொலலுவதே.

† திருக்குறள், செ. ௧௨௨௭.

இ - ள். எம்பெருமான் ! குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனம் கமழப்பட்ட தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வானது கண்களைக் காதினாலும் அளவிட்டறியப்படா, வெவ்விய விடத்தினாலும் அளவிட்டறியப்படா, விளங்கப்பட்ட அழகிய குளிர்நத நீலப்போதினாலும் அளவிட்டறியப்படா, என்று சொல்லும்; முலையை மலைபோல் வளர்ந்த என்னொசையிடத்தும் அளவிட் டறியப்படா, வல்வினாலும் அளவிட் டறியப்படா, என்று சொல்லும் ஆதலால், நெஞ்சமே ! நாம் இன்று சொல்லுவதென் ? எ - று.

ஆரம் - மைந்தரும் மாதரும் மாப்பினும் முலையினும் பூசஞ் சந்தனம். கடு - விடம். காவி - நீலம். 'அநதண காவி' என மாறுக. புறம் - இடம். குது - வல். இனி - இன்று. அளத்தல் - அறிதல். அளவா - அறியப்படா.

காண்தக் கடந்துபோதலான் 'காதளவா' என்றும், கடு உண்டாரைக் கொல்லும் அவ்வாறன்றிக் கணடானாக் கொல்லுதலான் 'கடு வளவா' என்றும், காவிப் பூவிற்குப் பார்த்தறியுங் குணமினமையின் 'காவியநதண போதளவா' என்றுங் கூறியது.

‡ "காணிற் குவளை கவிழ்நது நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணோவ்வே மென்று." — என்னுங் குறளினானுங்
காவிக்குக் கண்டறியுங் குணமின்மை யுணாக.

ஆசையினும் முலைபெரிதாகலான் 'ஆசைப்புறத்தளவா' என்றும், வட்டநகொண்டு குவிந்து வணண்ம பொதிநதிருத்தலான் 'ஆதளவா' என்றங் கூறியது. 'எனனும்' எனப் திரண்டிம இறுதிவிளக்கு நேஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம. (சசு)

பாங்கன் தலைவனோடழங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

என்மே லறைவதி யானிற்கு நின்செவிக் கெனசொல்லெலலாம்
வன்மே லடா கொங்கை காரண மாய்ததஞ்சை வாணனவெற்பா
கன்மே லறைகின்ற மெனமுளை போலுங் கடலவெதுமடில
தனமேல விளாவவுண டோததா மேலொரு தண்புனலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபனே ! பேரின்பததிற்சூரிய நீ இசுகிற்
நின்பத்திற்கு இததன்மையனாதல் தகாதென்று, சூதின்மேற்பகை நெருங்
குங் கொங்கையின் யுடையாள் காரணமாக, இங்குக்கூறும் எனசொல
லெலலாமநின் காதுக்குக் கல்லினமே லறைகின்ற மெலலியமூங்குவின் முளை
போலு மாயின, யுன மேற்சொல்லுமா நியாது ? கடல வெப்பமுநின்

‡ திருக்குறள், கே, கங்கசு.

அவன் திவ்விடத் திவ்வியற்றேன்றல்.

அவன் திவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல் எ - து தலைவன் என்றான்
காணப்பட்டவரு இவ்விடத்து இவ்வியலையுடையதென்று பாங்கற்குக்கூறல்.

கனமே குழலசெங் கயலே விழிமொழி கராக்குயிலே
தனமே முகையென றனிரெஞ்ச மேயிடை தன்பகைக்கு
அனமே யருளிய வாணனறென மாறை மணிவரைசூழ்
புனமே யிடமிஙங் னெயெனனை வாட்டிய பூங்கொடிககே

இ - ள். இவ்வாறு என்னவாட்டிய பூங்கொடிப்பாலவாட கிருப்பீடம்,
தன் பகைவாக்குக் காட்டே யிடமாகக் கொடுத்த வாணனது தெனமாறை
நாட்டு முத்தத்தையினும் மூங்கில்கூழ்ந்த தினைபுனமே, குழல், முகிலே;
விழி, செவ்வரி பொருந்திய கயலே, மொழி, கருங்குயிலே, தனம், முகையே;
இடை, எனதனிமையாகிய நெஞ்சமே. எ - று.

கனம் - முகில. கயல் - மீன தனம் - முலை. முகை - மொகருள. மணி -
முத்தம். வரை - மூங்கில. புனம் - தினைபுனம் இங்ஙனம் - இவ்வாறு.
பூங்கொடி - ஆகுபெயர்.

‘கார்க்குயிலேமொழி’ எனவும், ‘முகையேதனம்’ எனவும் மாறுக.
‘இங்ஙனே’ எனபுழி ஏகாரமும், ‘பூங்கொடிககே’ எனபுழி ஏகாரமும் ஈற
றஞ்ச, ஏனையதேற்றம்.

‘தனிரெஞ்சம்’ என்றது வேட்கைப் பாரத்தைச் சுமநது நைந்த
தலை, நெஞ்சம் முலைப்பாரத்தைச் சுமநது நைந்த இடைக்கு உவம்மா
யிற்று. வரைகண்களை யுடைமையின ஆகுபெயரான மூங்கிறகுப் பெய
ராயிற்று. வரைமலையாகாதோவெனின, ஆகாது. எனனை, மேற்கூறும் பாங்
கன இறைவனைத் தேற்றுகு செய்யுட்கண் ‘கழைவளா சாரல’ என்றமை
யான இவ்விடத்து மூங்கிலென்றே பொருளாகுதலேனவெனவதாயிற்று. † ‘மால்
வரை நிவந்த சேனையாவெற்பின.’ எனக் கூறியதனுணாக. (சுக்)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்

பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றல எ - து. இவ்வாறு நீ வருந்தாதொழிக
நீசொன்ன குறியிடத்துச் சென்று தலைவியைக்கண்டு யான் வருகின்றே
னென்று தேற்றுதல்.

மழைவளா மாளிகை மாறைவ ரோதயன் வாணனவெற்பின
இழைவளா வாரமுலை யேரிளந் தோகையை யிக்கணம்போய்க்
கழைவளா சாரலிற கண்டுனை யானவநது காண்பளவுந்
தழைவளா தாரணன லேதணி வாயரின நகவினமைபே.

† திருமுருகாற்று படை, திருட்டாங்குளர்

இ - ள். மலரோடு தழைகலந்து நீண்ட மாலையையுடைய இறைவனே! முனில் துஞ்சும் மாலிகை நெருங்கிய மாறையாட்டு வரோதயானாகிய வாணனது வெற்பில், அணிக்கியனும் கச்சப் பொருந்திய முழையுமுடைய இளந்தோகை போல்வானே நீகூறிய குறியிடமாகிய மூங்கில் வேலியாய் வளர்ந்த புனத்தில் இக்கணம் போய்க்கண்டு உனை யான்வந்து காணுமளவும் வருத்தமொழிவாய். எ - று.

மழை - முகில். இழை - ஆபரணம். வார் - கச்ச. ஏர் - அழகு. தோகை - ஆகுபெயர். சாரல் - ஆகுபெயர்.

என்னை, — தலைவன் குறிகூறியது ‘புனமே யிடம்’ என்றதனாலென்றணர்க. இங்ஙனம் மூங்கில் வேலிப்புனமென்று அதிகாரப்படக் கூறியவாறென்னை யெனின், இக்கிளவிக் கடுத்த கிளவி “குறிவயிற்சேறல்” என்றலின், தலைவி யிருக்குமிடமுங் குறியென்றலின், அக்குறியிற் குறியிடமெல்லா மொன்றாய் வருதல் விதியாதலான் ‘மூங்கிற்புனம்’ என்றதிகாரப்பட்டவாறுணர்க. அன்றியும் வரைவுகடாவுதலில் இரவு வருவாளைப் பகல் வருகென்றல்’ என்னும் கிளவிசெய்யுளில் ‘கழைவினையாடுங் கழபுனங் காத்தும்’ என்று பாங்கி கூறியவதனானும், இச்செய்யுளில் புனங் கூறுமிடமெல்லாம் மூங்கி லடையாளமன்றி வேறோரடையாளங் கூறுவதின் மெனவுணர்க.

தார் - மலை. மலராற் கட்டுதல் மாலையாகலான் மலர்கூறுது, தழையிடையிடையே கட்டுதலின் தழை கூறினார். அண்ணல் - இறைவன். தணிதல் - ஒழிதல் தகவின்மை-வருததம். முன்வள ரிரண்டுங் கண்வளர் தல். பின்வளரிரண்டும் நீடல். ‘கழைவளர் சாரலிக்கணம்போய்’ என மாறுக. ‘மிண்டு’ என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. (100)

குறிவயிற் சேறல்.

குறிவயிற்சேறல் எ - று. தலைவன் கூறிய குறியிடத்துத் தலைவியைக் காணப் பாங்கன்போதல்.

பாரித்த திணமையெம மண்ணலுண் ணீரைப் பருகிநின்று பூரித்த செவ்விள நீகளுந் தாங்கியப பூங்கொடிதான் வாரித்த லம்புகழ் வாணனறென் மாறை வரைப்புனஞ்சூழ் வேரித்த டம்பொழில் வாய்வினை யாடுங்கொண் மேவிநின்றே.

இ - ள். தலைவன் கூறிய அப்பூங்கொடிதான் கடல்குழந்த நிலவுலகம் புகழும் வாணனது தென்மாறையாட்டு மூங்கிலவேலியையுடைய திணப்புனஞ் சூழ்ந்த முணம்பொருந்திய பெரிய சோலையிடத்துப் பொருந்தி நின்ற, வீரமில்லா தாக்கும் வீரத்தைப் பிறப்பித்த எம் அண்ணலது

உள்ளத்துள்ள கலையறிவாகிய நீரைப்பருகி, நிலைகொண்டு விம்மிய செவ்விள நீர்போன்ற மூலைகளையும் தாங்கி, விளையாடுமோவென எண்ணிக்கொண்டு சென்றான். ௭ - று.

பாசித்தல் - பிறப்பித்தல். திண்மை - வீரம். உண்ணீர் - உள்ளத்துள்ள கலையறிவு. பூரித்தல் - விம்முதல். உய்மை - அசை. வாரி - கடல். தலம் - நிலவுலகம். வறா - மூங்கில். வேரி - மணம், தடம்பொழில் - பெரியசோலை. கொல் - ஐயம். நேஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். 'வரைப்புனம்' என்பது வரைக்கட்புனமென அமையாதோ வெனின், இவவிடத்து இவ்வியறநென் னுஞ் செய்பளில் 'மணிவரை சூழ்புனம்' எனவும், பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றுகுஞ் செய்யுளில் 'கழைவளாசாரல்' எனவும், இஃ செய்யுளில் 'வரைப்புனம்' எனவும் மூங்கிலே யதிகாரப்பட்டு வருதலின் மலையாகா தென்க.

(௧௧)

இற் ற வி யை க் கா ண் ட ல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானே யள்கங் கரும்புய லேயியல் கார்மயிலே
மானே விழிமுக மாமதி யேதஞ்சை வாணீன்வெற்பில்
தேனேய் தொடையல்ச் செய்னை யானசொன்ன சேயிழையான்
தானே யிவளினு வேயிட மாகிய தண்புனமே.

இ - ளீ. தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கும் முருகக்கடவு ளுனைய வண்டுபொருந்திய மாலையை யுடைய எமயிறைவன் சொன்ன இடமாகிய தண்புனம் இதுவே இயலாகியபுயலே, மணம்பொருந்திய அளகபாரசாமியருக் கின்றது, கார்காலத்தாமயிலே, இயலா யிருக்கின்றது, மானே, விழியாயிருக் கின்றது, நிறைமதிமே, முகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால், அச் சேயிழை யாள்தானிவளே. ௭ - று.

கான் - மணம். ஈய்தல் - பொருந்துதல். இயல் - சாயல். கார் - கார் காலம். விழி-கண். மாமதி-நிறைமதி. தேன் - வணர். தொடையல் - மாலை. செய் - முருகக்கடவுள்.

கரும்புயலே கானேயளகம் எனவும், 'கார்மயிலே யியல்' எனவும், 'மதியே முகம்' எனவும், 'தஞ்சைவாணன் வெற்பிறசேய்' எனவும் மாறுக ஈற்றசை ஏகாரமொன்று மொழிதது ளுனைய ஏகாரமெல்லாந் தேற் றத்தின்கண் வந்தன. நேஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம். 'அச்சேயினையான் சொன்ன' என்பது இடைநிலை விளக்கு.

(௧௨)

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல்.

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல் எ - து. தலைவி பேரழகைக்கண்டு பாங்கன் காண முன்னம் எம்பெருமானை அறிவின்றி இகழ்ந்தனமென்று இரங்குகூறல்.

கொலைகா லயிற்படை நேரியர் கோனகங் கோடவங்கைச்
சிலைகால வளைத்துத் திருத்திய வாணன்றென மாறைவெற்பில
முலைகால கொள்க்கண டினைததநுண் ணூவிடை முறறிழைகண
வலைகால பிணிப்பவந் தாவருந் தாரலலா மாலுழந்தே.

இ - ள். கொல்லுந் தொழிலை உமிழுகின்ற வேற்படையையுடைய
சோழனது உள்ளம் மாறுபட அழகிய கைச்சிலையைக் காலாலவளைத்து, அம்
மாறுபாட்டைத் திருத்திய வாணனது தெனமாறை வெற்பிடத்து, முலை
யிடங்கொள்ளக் கண்டதனால் இளைத்த நுண்ணிய நூலபோன்ற இடையை
யும், அணியும் அணியினிற் றூழ்வின்றி முற்றுப்பெற்ற அணியையு முடையா
ளது கண்ணாகிய வலை காலிற் பிணிப்ப வந்தவா ஆசைநோயை அதுபவித்து
வருந்தாரலலா. எ - று.

எனவே, — வருந்தவா னென்றவா றூயிற்று கொலை - ஆகுபெயர்.
காலுதல் - உமிழ்தல். அயிற்படை - வேற்படை. நேரியாகோன - சோழன்.
அகம் - உள்ளம். கோடல் - மாறுபடல். அம் - அழகு. 'காலவளைத்து' என்
புழி வேற்றுமைத்தொகை. திருத்தல் - செவவிதாக்கல். கால்கொளல் -
இடங்கொளல். முற்றிழை - அனமொழித்தொகை. பிணித்தல் - கட்டல்.
உழத்தல் - அனுபவித்தல்.

† “கடலன்ன காம முழந்த மடலேராப்

பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில.” — எனனுங் குறளானு முணரக.
நேஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௧௩)

தலைவனைவியந்தல்.

தலைவனை வியத்தல் எ-து, பாங்கனதலைவி கணவலையிற் சிக்கி அத்தடை
யோடு தலைவன் நடப்பிடத்து வந்தது வியப்பென்று அதிசயித்துக் கூறல்.

தலங்கா வலனறஞ்சை வாணனமுந் தீர்பொருந் தண்பொருந்தத்
திலங்கார வலவடக் கொங்கைவெற் பாலினை நீலவுண்கண
பொலங்காம வலவி கடைந்தவப போது புடைபெயர்ந்து
கலங்கா திருத்ததெவ் வாறெம்பி ரான்றன் கலைக்கடலே.

† திருக்குறள், செ. ௧௧௩௭.

இ - ள். இரண்கி நீலம்போன்ற உண் கண்ணையுடைய பொன்மய மாகிய காமவல்லிக் கொடிபோன்றவள், உலகிற்குக் காவலனாகிய தஞ்சை வாணனது கடலை யெதிருந் தண்ணிய பொருளையாற்றினகண பிறந்தொ ளிரும் முத்துக்களைக்கோத்த வலிய வடம்பூண்ட கொங்கையாகிய வெற்பு னாலே கடைந்த அப்போது, அசைநது எம்பிரான்றன கலைக்கடலானது கலங்காதிருந்த தெவ்வாறு. எ - று.

எனவே, — எனக்கிது வியப்பாயிருந்ததென்றவா றாயிற்று. தலம் - உலகு. பாதலநீர், பூதலநீர், மீதலநீர், இம்மூன்று நீருங் கூடியதால் கடல் - ‡ முந்நீர் எனப் பெயராயிற்று. பொருதல் - எதிர்தல்.

பொருந்தம் - பொருளையாறு; பொருந் என்னும் தொழிற்பெயர் ஆற்றினை யாதலின் ஐகாரவீறுபெற்றது. ஆரம் - முதது. பொருளை யாறுங் கடலும் எதிராது கலந்தவிடத்துப் பிறத்தலான் பொருளைபிற் பிறந்த முததென்றா. பொலம் - பொன்.

‡ “பொன்னென் கிளவியீறுகெட முறையின

முன்னாத தோன்றும் லகார மகாரம்

செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான” — என்பதனாலறிக

காமவல்லி - கற்பகத்திற் படருங் கொடி, ஆகுபெயர். கடைதல ஈண்டு அறிவைச் சுழலச்செய்தல். புடைபெயர்தல் - அசைதல். கலைக் கடல் - கலவியறிவாகிய கடல் (ருச)

தலைவியைவிய்த்தல்.

தலைவிபவியத்தல் எ - து தலைவியைப் பாங்கன் வியநது கூறல்.

வெங்கோன மழைபொழி வானவா போவென்ற மீனவாதம் செங்கோன முறைமை செலுத்திய வாணனறென மாற்றுவெற்பில நங்கோன மீனிய நலிகின்ற காமவெந் நஞ்சினையிப் பைங்கோன மணிவலி யாராதணி யாரலலா பாரவைகொண்டே.

இ - ள். வெவ்விய அம்புமாரியைப் பொழிகின்ற சேரரது போலா வென்ற மீனவருடைய நீதிமுறைமையை எணங்குஞ் செலுத்திய வாண னது தெனமாறை வெற்பிடத்திருக்கின்ற நம் பெருமான் மெல்வடைய வருத்தஞ் செயயானின்ற காமமாகிய வெவ்வியவிடத்தை இந்நதப் பசிய கோலுடைய நல்ல வளையையுடையார தமது அருட்பாாவைகொண்டு தணிப்பார. எ - று.

‡ “நிலத்தைப் படைத்ததலும் காததலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு முடைமையின” இவ்வாறு கூறப்பட்டதென்பா. — நச்சினுக் கியார்.

‡ தொல. எழு. புள்ளிமயங்கிபல, சூ. கூந்.

சிவங்கோல் - அம்பு, வானவா - சூரர், மனவா - பாண்டியர். இறைமத்தன்மை யுடையராதலால் உயர்த்துக் கூறியது. செங்கோல் - செவ்வியநீதி. நலிதல் - வருததல். கோல் - விரியிற்றுள்ளி. கோலம் என்பது டைக்குறையாய்க் கோல் என நின்றதென்பாருமுளர். நெஞ்சும் - முன்னிலை யெச்சம்.

இச் செய்யுளில் வியததற்பொருண்மை வந்தது எங்ஙனமெனின், ஈம்பெருமான் இறந்துபடாமற் காத்தது இன்றுங் குறியிடத்துத் தனித்து வந்து நின்றவின், இவர் பாவைகொண்டு தனிப்பொருளாக் கூறியது வியப்பின்மேனினதது. (இதி)

இவ்வைந்துபாட்டும் பாங்கன் தன்னுட் கூறியது,

தலைவன்றனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்.

தலைவன் நனக்குத் தலைவிநிலை கூறல் எ - து. பாங்கன தலைவி குறியிடத்துத் தனிதது நிற்கின்ற நிலையைக் கண்டெவநது தலைவற்குக் கூறல்.

வளங்கனி மாறை வரோதயன் வாணன் மலயவெற்பா உளங்கனி கா த லுடனின்ற தானின் லுடலமெலலாம் களங்கனி போலக் கருகிவென கோட்டுக் களிறுண்டதோர் விளங்கனி போலவறி தாநிறை வாங்கிய மென்கொடியே.

இ - ள். வளமைபழுதத மாறையாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது மலையவெற்பென ! நின் லுடலமெலலாங் களம்பழம்போலக் கருக, வெண்ணிறக் கோடுடைய யானை யுண்டதோர் விளங்கனிபோல இல்லாமை யுடையதாகி நின்ற, நிறையாகிய குணத்தைக்கொண்ட மெல்லிய கொடியானது, நீசொன்ன குறியிடத்து உளங்கனிநதகாத லுடன் நின்றதாதலால், நீ அக்குறியிடத்துச் செல்வாயாக எ - று.

கனிதல - பழுததல. கருக என்பது கருகி யெனத் திரிந்து நின்றது. என்னை, —

† “செயிர்த்தவள் சிவநது நோக்கிச் சேறடி சென்னி சோத்தி யயிர்ப்பதென் பணிசெய் வேனுக் கருளிற்றுப் பொருள தென்ன வுயிர்ப்பது மோமபியொன்று முறையில யாகி மற்றிப் பியிர்ப்பில்லும் பள்ளிவைகு பகடெழுதின மாப வென்றாள்.” —

என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளில் நோக்கி என்பது நோக்க எனத் திரிந்து நின்றதுபோலக் கொள்க ‘மின்கொடியே’ என்று பாட மோதுவாரு முளர் வறிதாய் - இல்லாமையை யுடையதாக நெம்பின்

† சிந்தாமணி, விடலையாரில்பகம, செ. கருக

என்று பாடமோதி, இறைவா என்னும் முன்னிலை யெச்சமென்று பொருள் கூறுவாருமனர். (இசு)

தலைவன்சேறல்.

தலைவன் சேறல் எ - து. பாங்கள் சொற்படி தலைவன் குறியிடத்துப் போதல்.

புறங்கு நிருட்கங்குல் போன்றக நண்பகல் போன்றபொங்கர் நிறங்கூர் படைக்கண்ணி நின்றன ளேகிழ லைச்சுளித்து மறங்கூர் களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மாறையில வாணுதலாள் அறங்கூர் மனத்தரு ளானின்ற தாமென தாருயிரோ

இ - ள். தன்னிலைப் பிற்தோ யானையெனக் கருதித் திரும்பிக் கோபமிருங் களிற்றையடைய அண்ணலாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டுப் புறத்தில், மிகுந்து இருண்ட கங்குலையொத்து அகத்தின் மாணிக் கங்களி னெளியான் நல்ல பகல்போன்ற சோலையிடத்து, வாணுதலாளாகிய வொளியிகுந்த படைக்கண்ணி நின்றனனே! அந்நின்ற தோற்றம் முறைமைகூர்ந்த மனத்தருளினாலே என தாருயிரின்றதாம். எ - று.

கூர்ந்தல் நான்கும் மிகுதல் தழைகளினது செறிவால் புறங்கூர் இருட் கங்குல் போன்றது. பொங்கர் - சோலை. நிறம் - ஒளி. படைக்கண்ணி - உவமைத்தொகை. சுளித்தல் - திரும்பல். மறம் - கோபம். களிற்று - யானை. அறம் - முறைமை. நேஞ்சும் - முன்னிலையெச்சம். (இசு)

தலைவியைக் காண்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாகையுத் தேனையும் போன்மொழி யார்தமிழ்ப் பைந்தொடையும் வாகையுஞ் சூடிய வாணனறென் மாறை வளமுமவன் ஈகையும போலு மெழிலியை நோக்கி யிரங்குபுள்ளுந் தொகையும போனின்ற வாதனி யேயிர்தச் சோலையிலே.

இ - ள். இத்தச் சோலையிடத்துத் தனியே என்வரவை நோக்கிப் பாகையுத் தேனையும்போன்ற மொழியார் நின்ற முறைமை, தமிழ்மாலையும் வாகைமாலையுஞ் சூடிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வளமும் அவன் கொடையுமொக்கும், மேகத்தைநோக்கி யிரங்குஞ் சாதகப்புள்ளிடும் மயிலையு மொக்கும். எ - று.

‘மொழியார் நின்றவா’ என மாறுக. தமிழ்ப்பைந்தொடை - தமிழ் மலை. வாகை - ஆகுபெயர். வளம் - செழுமை; வளம் எல்லாருக்கு

முபகரித்தலால். வளமும், ஈகையும் எல்லாருக்கு முபகரித்தலான் மேகம் ஒப்பாயிற்று. ஈகை - கொடை. எழிலி - மேகம். நோக்கி - வரவுகருதி. இரங்கல் - ஒலித்தல். புள் - சாதகப்புள். தோகை - மயில. நேஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம் வாகை மாலை - வென்றா குவெது. 'பாசையுந் தேனையும போன்மொழியா' கின்றவாறு 'இரங்கு புளஞந் தோகையும' ஒப்பென்று பயனிலைகொண்டவா றுணாக. (௫௮)

கலவியின் மகிழ்தல்.

கலவியின் மகிழ்தல் எ - து. புணாசனியின் மகிழ்தல்.

யாருமபா தமபத மென்போல வெய்தின ரிமபரமபொன வாருந் துறைவையை சூழ்தஞ்சை வாணன மலயவெற்பில தேருந் தொறுமினி தாந்தமிழ் போனறிவள் செங்கனிவாய் ஆருந் தொறுமினி தாயமிழ் தாமென தாருயிரககே.

இ - ள். அழகிய பொன்னையொக்குந் துறைகளையுடைய வையை யாறு சூழ்த் தஞ்சைவாணனது பொதியவெற்பில, ஆராயுந்தோறு மாராயுந் தோறுந் தெவிட்டாத இன்பமாக தமிழையொத்தவளது செங்கனி வாயி லுறிய நீர் துருந்தோறும் தெவிட்டாமல் இன்பமாய், என தாருயி ரிறந்து படாமைக்குக் காரணமாகிய வழிதாசினற தாதலால், இவ்வுலகில உமபாதம் பதத்தை எனப்போல வெய்தினா யா? யானொழிய ஒருவரு மில்லை. எ - று.

உமபா - தேவா இமபா - இவவுலகு. வாதல் - ஒழுக்குதல். தேர்தல் - ஆராய்தல் செங்கனிவாய் - ஆகுபெயர். ஆதல் - துகாதல். ஆருயிரா - அரிய வுயிரா. மலய வெற்பு - பொதியவெற்பு. 'மலய வெற்பிறறமிழ்' என்றது அவ்வெற்பில தமிழ்பிறத்தலா னென்க. இறப்பைத் தீர்த்தலால் அமிழ்தம் என்றது 'வாணன மலயவெற்பு' என்புழி ஆற னுருபு நிலப்பிறிதின்கிழமைப் பொருளாயத் தொக்கது. நேஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம். (௫௯)

புகழ்தல்

புகழ்தல் எ - து. புகழ்நது கூறல்.

தழலகண்ட தனன கலிவெமமை யாறத்தன றணணளியால நிழலகண்ட சந்திர வாணனறென மாறை நிழல்பொலியுங் கழலகண்ட தனன கதிரமுதத மாலிகைக காரிகைகின் குழலகண்ட பினனலல ணைவற நீருட் குளித்ததுவே

இ - ள். தழலைக்கண்டதுபோன்ற கலியினது வெப்பந் தணியத் தன தருளாகிய நிழலாக்கிககண்ட சந்திரவாணனது தெனமாறை நாட்டிற

ரோன்றும் ஒளிமிருந்த கழங்காயபோல, பரிதாபிய கதிநொறிக்கும் முதது மாலிகையையுடைய காரிகை! நினது கூந்தலைக் கண்டபின்னல்லவோ முன் வெளிப்படமிருந்த அறலானது நாணி இப்போது நீருட்குளித்திருக்கின்றது. எ - று.

தழல் - நெருப்பு. கலி - கலிடிகம். வெம்மை - வெப்பம். அளி - அருள். நிழல் - ஒளி. பொலிதல் - மிகுதல். புகழ் - ஆகுபெயர். கதிர - ஒளி. காரிகை - அணமைவிளி. குழல் - கூந்தல். அறல் - கருமணல். குளித்தல் - மூழ்கல். 'நின குழல்' என்புழி ஆரூரமேவறுமையுறுப்புத தற்கிழமைக்கண வந்தது. 'அல்லவோ' என்புழி ஓகாரம் எகிர்திறை.

பாங்கியோடுவருகெனப்பகரீதல்.

பாங்கியோடு வருகெனப் பகாதல் எ - று இனி நீவருங்கால் நின் உயிர்ப்பாங்கியோடு வருகவெனக் கூறல்.

என்கா தலினொன நியமபுகின் நேனிங் கினிவருங்கால்
நின்கா தலியோடு நீவரல வேண்டு நிலமடநதை
தன்கா தலன்றஞ்சை வாணனறென மாறைத்தன டாமறைவாழ
பொன்காதல் கொண்டு தொழுஞ்சிலம் பாரடிப் பூங்குயிலே.

இ - ள். நிலமடநதை தனக்குக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணனது தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் தண்ணியதாமரையிலவாழும் திருமகள் ஆசை கொண்டு பணியுஞ் சிலம்பாரந்த வடிகளையுடைய பூங்கொடிபோலவாய! எனது காதன மிகுதியால் ஒருசொல் சொல்லுவினறேன, இக் குறியிடத்தது இனிமேல் வருங்கால நினனிடத்திற காதலுடையவளாகிய உயிர்ப்பாங்கியோடு நீ வருதலைச் செய்யவேண்டும். எ - று.

காதல் - ஆசை. இயம்பல் - சொல்லல். காதலி - உயிர்ப்பாங்கி. காதலன் - கணவன். பொன் - திருமகள். காதல் - ஆசை. பூங்கொடி - ஆகு பெயர். 'நிலமடநதைதன காதலன்' என்றது பூவைநிலை யென்னுழ புறப்பொரு ளிலக்கணத்தால் வாணனை மாயோனாகக் கூறியவா றுணாக. எனனை, —

‡ “மாயோன மேய வனபெருகு கிறப்பிற
ரூவா விழுப்புசுழப் பூவை நிலைம” — எனனும வேட சிக்கரந
தையிற் கூறிய குத்தித்ததா னுணாக. (கூக)

‡ தொல், பொருள், புறத்தினையில, து நூ.

பாங்கிற்கூட்டல்.

பாங்கிற்கூட்டல் எ - து. தலைவன் தலைவியை ஆயத்துச் செலுத்தல்.

என்னுடு நின்ற விளங்கொடி யேழங்க யேந்தகுழார்
தன்னுடு செல்லுஞ் சலஞ்சலம் போற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பொன்னுடு செல்லும் புகழ்மணி போனின் புடையகலா
மின்னுடு நுண்ணிடை யாருட னீசென்று மேவுகவே.

இ - ள். என்னுள்ளே நிலையாநிற்கின்ற இளங்கொடிபோல்வாய் !
சங்கக்கூட்டத்துள்ளே பொருந்திச்செல்லாநிற்குஞ் சலஞ்சலமென்னுஞ்
சங்குபோலவும், தஞ்சைவாணனது பெரியவெற்பிடத்துப் பொன்னுள்
ளே செல்லும் மாணிக்கம்போலவும், நிற்பக்கம் அகலாத மின்பிணங்கும்
நுண்ணிய இடையாராகிய ஆயக்கூட்டத்துடன் நீபோய்ப் பொருந்துக.
எ - து.

இளங்கொடி - ஆகுபெயர். 'குழார் தன்னுடேந்து' எனமாறுக.
இப்பியாயிரஞ் சூழ்ந்தது இடம்புரி; இடம்புரியாயிரஞ் சூழ்ந்தது வலம்புரி;
வலம்புரி யாயிரஞ்சூழ்ந்தது சலஞ்சலம், புகழ்மணி-மாணிக்கம். சலஞ்சலம்
சங்குகளிற் சிறத்தலானும், மாணிக்கம் மணிகளிற் சிறத்தலானும் உவமை
கூறியதென் றுணர்க. புடை - பக்கம். ஊடல்-பிணக்கல், மேவுதல் -
பொருத்தல்.

இக்கிளவியில் மாலைசூட்டித் தலைவியை விடுத்தானென்ப தாயின்,
இச்செய்யுளில் முல்லைமாலைசூட்டி விடுத்தானென்ப தில்லையாவெனின்,
தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் சார்ந்தவுடன் தலைவியைநோக்கி நினக்கு முல்லை
மாலை சுனைப்புனல்கூட்டியவாறு நன்றாலென்று பாங்கி கூறியவதனை இங்
வனங் கூறப்பட்டது. வகாவியலில் தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தற் செய்யு
ளில் † 'சங்ககிரக்காட்டு நீயன்றுசூட்டலோ' என்றதனாலுமறிக.

இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும் சார்தல், கேடடல், சாற்றலென்னும்
'மூன்றற்குரிய ; 'பாங்கன்கழறல்' முதல் 'கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கரு
மைசாற்றல்' ஈறகக்கூறிய நான்கும் எகிாமறைக்குரிய ; 'பாங்கன்தன்மன
த்தழுங்கல்' முதல் 'தலைவன் தனக்குத்தலைவி நிலைகூறல்' ஈறகக்கூறிய
பதினொன்றுத் நேர்த்தற்குரிய , 'தலைவன்சேறல்' முதல் 'புகழ்தல்' ஈறகக்
கூறியநான்குங் கூடற்குரிய; தலைவன் தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகெனப்
பகாதலும், தலைவன் தலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டலு மாகிய இரண்டும் பாங்
கிற்கூட்டற்குரிய வெனக்கொள்க. (கஉ)

பாங்கற்கூட்டம் - முற்றும்.

அஃதாவது, தலைவி வேறுபாட்டைக்கண்டு புணர்ச்சிபெண்மை யறித் தாராய்ந்து தன்மதியை யுடன்படுத்தல்.

“ முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்த
விருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தலென்
ருங்குமு வகைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு ” — என்னுஞ் குத்
திரவிதியால் பாங்கிமதியுடன்பாடு மூவகைப்படும். அவற்றுள், —

முன்னுறவுணர்தலாவது - தலைவி பாங்கற்கூட்டத்தின்கண் பாங்கியை நீங்கிச்சென்று தலைவினப்புணர்ந்து மீண்டுவந்து பாங்கிமுன்னுற்றவழி, பாங்கி தலைவியது வேறுபாடுகண்டு அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல்.

குறையுற வுணர்தலாவது - பாங்கி தலைவன் தழையுங் கண்ணியுங் கொண்டு தனபாற் குறையுற்று நிற்பக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல்.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்த லாவது - தலைவியும் தானும் ஒருங்கிருந்துழி, தலைவன் அவ்வாறுவரக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல்.

** “ நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வினை மறைபபுளு செலவும் பயிலவுமென்
நிவ்வகை யேழினு மையுமுந் றோர்தலும்.” — எ - று

நாற்றமாவது - தான் பண்டு பயின்றறியாததோர் நாற்றம். தோற்ற மாவது - கூட்டத்தாற்பிறந்த தோரழகு. ஒழுக்கமாவது - தெய்வந்தொழாமை முதலியன. உண்டியாவது - ஊண்பணடையிற் சுருங்குதல். செய்வினை மறைததலாவது - தான்செய்யும் வினையைப் பாங்கிக்குமறைத்தல். செலவாவது - ஆயத்தநீங்கித் தனியேசேறல். பயிலவாவது - எப்பொழுதும் ஓரிடத்தே நிற்கல். இவ்வேழினும பாங்கி தலைவியை ஐயமுந் றாராய்தல். இவ்வேழினுள் இச்செய்யுள் தோற்றத்தாலாராய்கின்றது. —

முன்னுறவுணர்தல்.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வண்டலை யாயத் துடனயாந் தோவன்றி வண்டியிர்நூ
தண்டலை யாரத் தழைக்கொய தோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
புண்டலை வேலினுங் கண்கிவப் பாரப் பொலஞ்சுனைத்தேன்
கொண்டலை நீரகூடைந் தோவிவண மேனி குழைத்ததுவே.

இ - ஷ. இவன்மேளி குழைவுபட்டது, ஆயக்கூட்டத்தான் வண்டலம் பாவையை வருந்திச் செய்தோ! அன்றி வண்டு ஆரவாரிக்கும் பூஞ்சோலையிடத்துச் சந்தனத்தழைகள் கொய்தோ! அன்றித் தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்துப் புண்செய்யும் தலையையுடைய வேலினும் கண்சிவப்புப்பொருந்தப் பொன்வினையப்பட்ட சுனையினிடத்து மலைத்தேன்வந்தகூடக் கொண்டலையலையப்பட்ட நீருக்குளித்தோ! யாதோ! அறிகின்றிலேன். எ - று.

வண்டலை - வண்டலம்பாவை. அயாதல் - செய்தல். அன்றி - வினை யெச்சக்குறிப்பு. இயிடல் - ஆரவாரித்தல் தண்டலை - சோலை. ஆரத்தழை - சந்தனத்தழை. பொலம் - பொன். குடைதல் - குளித்தல். குழைதல் - இளகுதல். ஓகாரங்களினததும் ஐயத்தின்கண வந்தன. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். அவ்வகையதன லையந்தாதல் - அவ்வேழு வகையினாலும் புணாச்சியுண்டென்று கருதித் தலையிடத் தையந்தாதல். (௬௩)

ஒழுக்கந்தா லையந்தீர்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தினைக்குந தினைமே லுனக்குமுன் றோனறலிற் செம்பொன்வெற்பை, வளைக்கும் பிரான்முடி வைகுத லாற்றஞ்சை வாணனமணமேல, விளைக்கும் புகழ்போல விளங்குத லாறசெக்கா விண்பிறைகா, தனைக்குங் குழறிரு வேதொழ வேதகுந தன்மையதே.

இ - ஷ. காராததனனிடத்து நின்று நீங்காமற் றனைசெய்யுங்குழலையுடைய திருவே! நிரம்புங்கடலினிடத்து நினக்குமுன்னே தோன்றலானும், செம்பொன் மலையை விலலாகவளைக்கும் சிவனது திருமுடியிடத்திருத்தலானும், தஞ்சைவாணன புவியினமேல் வினையசெய்யும் புகழ்போல நாடகுநான் மிக்காய விளங்குதலானும், செவ்வானத்திடைத்தோன்றிய பிறை திங்கடோறந் தொழுதலபோல் இன்னுநதொழ்த்தகுந தன்மைய தாதலான, நீதொழுவாயாக எ - று.

தினைத்தல் - நிறைதல். தினை - ஆகுபெயர். செம்பொன்வெற்பு - மேருமலை. பிரான் - சிவன். முடி - சடைமுடி. வைகுதல் - தங்குதல். செக்கர்வின் - செவ்வான். கா - கருநிறம், மேகமெனினும் அமையும். தனைத்தல் - தடைசெய்தல்.

திரு இவ்வுருக்கொணவெனது பிறந்தாளென்னும் கருத்தால் திருவே யெனறுகூறியது. இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலான,

† “தெய்வந தொழாஅள கொழுநந் றெழுதெழுவான்

பெய்யெனப் பெய்யு மழை.” — எனனும் விதியினுன் தொழாநாயினாகவே ஒழுக்கத்தினை லையந்தாநதவா றுயிறு. (௬௪)

† திருக்குறள், ௨௨. ௩௩.

இப்பால் பாங்கி தலைவியைநோக்கிக் கண்சிவந்தும் இதழ்வெழுத்தும் நுதற்குறுவெயர் வருடியும் இருததலால், இவ்வேறுபாடு நினக்கெற்றினு லாயதென்று வினாவுதலும், தலைவி சுனையாடிப்போந்தே நென்பதனல் வந்ததென்று விடுத்தலும் இச்செய்யுளில் கவிகூறிற்றிலா, யாதினா லெனின், அகப்பொருட் சூத்திரத்தில் இவ்விரண்டிற்குங் கிளவிகூறிற்றில ராதலானென்க். அவா கிளவி கூறாததற்குக் காரணம் என்னையெனின், சுருக்கநூலாதலே கூறிற்றிலா. விரிநூலிற் கூறிய துண்டோ வெனின், கூறியதுண்டு. எனனை,—தொல்காப்பியத்தில் † ‘நாற்றமும் தோற்றமும்’ எனனுஞ் சூத்திரத்தில் நச்சீனுர்க்கினியருநாயில் தலைவி வேறுபாடு பாங்கி வியைதற்குச் செய்யுள்—

“தொயயில் வனமுலையுந் தோளுங் கவினெய்தித்
தெய்வங் கமழுமா லைமபாலு — மையுறுவல்
பொன்னங் கொழும்புருகுற பூங்கயற் கண்ணினாய்க்
கெனனை யிதுவந்த வாறு.”

இதற்குவிடை.—நினை நீங்கி மேதக்க சுனைகண்டு நெடுங்கால மாடி.
னேன, அதனுறையிறனெனும்.—

அதற்குப் பாங்கி மெய்யினுற் பல வேறு

கவர்பொருள் சொல்லிநாடலின்

சுனைநயப் புரைத்தல்.

சுனைநயப்புரைத்தல் எ - து மெய்யாயின அதுகூறி யக்கூறும்பொரு ளிற் பலவேறு கவாபொருளசொல்லி ஆராயதலின சுனை நன்மையைக் கூறல்.

பூட்டிய வாசிலை வீரரை வென்றெப பொருப்பினுஞ்சீர
தீட்டிய வாணன்றென மாறையன் வீரிதழ்ச் செமமையுமை
ஊட்டிய வாளின கருமையுந் தானகொண நெக்கிங்ஙனெ
சூட்டிய வாறுநன முனமுலலை மாலை சுனைப்புனலை

இ - ள். நாண பூட்டிய வில்வீரரை வெற்றிகொண்டு குலைமலைக் கெட்டினுங் கோத்தியைப்பொறித்த வாணனது தெனமாறை நாடடை யொப்பர்! துமது இதழினசெமமையும் மையூட்டியவாள் போன்றகண்ணின் கருமையுந் தாவென வாங்கிக்கொண்டு உமகசிவ்வாறு கைம்மரீராகச் சுனைப் புனலானது முலலைமாலையைச்சூட்டியவாறு நன்று. எ - று.

‘வாபூட்டிய’ எனமாறுக, வா - நாண. பொருப்பு - குலமலை சீர - கோத்தி. திட்டல் - எழுதல். ஊட்டல் - உட்கொளவைத்தல். வாள் - பெயர். ஆல் - அஞ்சு.

*† தொல. பொருள. களவியல், து. உரு.

தலைவன். பாங்கற்கூட்டத்தில் தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டும்போது கிண்காதலியோடு நீ வருகவெனக்கூறிக் கற்புடையவ ளென்றெண்ணி, கற்புடையமகளிர் முல்லைமலை ருவெது இயல்பாதலான், முல்லைமலை சூட்டி விடுத்ததனால், தலைவியுந் தலைவன்சொல்லைக் கடவாளாதலால், தன் கற்புடைமை தன்னுயிர்ப்பாங்கி யறியவேண்டுமென்று கருதி, தலைவன் சூட்டிய முல்லைமலையை மறையாது வந்தாளாதலால் அதுகண்டு கூறினா ளென்றுணர்க.

தலைவன் சூட்டினான் என்பதென்றனை யெனின்,

நீ “ஆணெடுந் தானையை யாற்றுக் குடிவென்ற கோன்பொதியில்
சேனெடுந் குன்றத் தருவிரின் சேவடி தோய்ந்ததில்லை
வாணெடுந் கண்ணுஞ் சிவப்பச்செவ் வாயும் விளர்ப்ப வண்டார்
தாணெடுந் போதவை சூட்டவற் றேவத் தடஞ்சுனையே.” — என்
னும் இறையனார் அகப்பொருளில் † ‘முன்னுறவுணர்த்தல்’ என்னுஞ்சூத்திர
வுரையில் இக்கிளவிக்குப் ‘போதவை சூட்டவற்றே வத்தடஞ்சுனை’
என்றமையான் தலைவன்போது சூட்டினானென்றுணர்க.

முல்லைமலை சூட்டிவந்ததைக்கண்டு வினாவினாளென்று தலைவிக்குத்
தோன்றவும், இதழ் டிவண்மைக்கும், கண் செம்மைக்கும் முல்லைமலை
யுவமையாகப்பாங்கி கருதிக்கவாபடுபொருளாய்ச் சொல்லலின், மெய்யினற்
பல கவர்ப்புபொருள்சொல்லி நாடலாயிற்று. நாடல் - ஆராய்தல். இதழ்
வெளுத்தல் அதரபானத்தாலும், கண்சிவத்தல் இறுகத்தழுவுதலானும்
தோன்றியதென் றுணர்க. (கரு)

கலைவியீத்துணர்த்தல்.

கலைவியர்துணர்த்தல் எ - து. அச்சுனை வியப்பை யானுபாடிக்க காண்
பெனென்று கூறல்.

மறலா யெதிர்த்த மறமன்னர் வேழ மலையெறிவேல
திறலார் முருகன் செழுந்தஞ்சை வாணனறென் மாறையை
அறலார் குழலாய் துதற்குறு வோவு மழுகுநின்போற்
பெறலா யெனிறகுடை வேனடி யேனும் பெருஞ்சுனையே

இ - ள். மதமயக்கமா யெதிர்த்த வீரமன்னரது யானையாகிய மலையை
யெறியும் வேலால் முன்மலையை யெறிந்த வெற்றியாரந்த முருகனையொக்
குஞ் செழுந்தஞ்சைவாணனது தென்மாறையாட்டிலவரும் வையையாற்றி
விருக்கும் அறல்போன்ற குழலையுடையாய்! துதற்குறுவேர்வும் அழகும்

† இறையனார் அகப்பொருள், து. எ.

நின்னைப்போற் பெறலாமெனின், அடியேனும் பெருஞ்சீனையை யாழிக்குண்பேன். எ - று.

மறல் - மயக்கம். மறமன்னா - வீரமன்னர் திறல் - வெற்றி. அறல் - கருமணல். குடைதல் - நீராடுதல். 'பெறலாமெனில்' எனபது பெறுதற்கருமைதோன்ற நின்றது. தான்குறதேவலசெய்யும முறைமையால் 'அடியேன்' எனக் கூறினானென்றுணர்க. (௬௬)

பொய்யினுற் பல வேறு கவர் பொருள் சொல்லி நீட்டலின்

தகையணங்குறுத்தல்

தகையணங்குறுத்தல் எ - று. தலைவி வேற்றழகுநூல் அவனைச் செய்வப்பெண்ணாக வலியுறுத்திக்கூறல்.

குவளை சிவத்தூக் குமுதம் வெளுத்த குறையலலவேல
அவளை மறைத்துனனாக காட்டலு மாமலாத தேனகுதிக்கந்
தவளை குதிக்குந் தடம்பொய்கை குமுதஞ்சை வாணனவெறபில
இவளை வரக்கண்டு நியணங் கேபின நெழுந்தருளே.

இ - ள். குவளையொக்குங் கண்சிவந்த, குமுதமொக்கும் வாயவெளுத்த குறைபாடலலவாயின, எங்கனதலைவி யொருத்தி னுந், அவள் வடிவில் நினளையொப்பவள், அவளை மறையவைத்து நினளையவளென்று காட்டலாமென்று எல்லாருஞ்சொல்லுவா, அலரினினுந் தேனகுதிக்கப் புதுநீர் வந்ததென்று தவளைகுதிக்கும் பெரியபொய்கை குமுதஞ்சைவாணன் வெறபிலிருக்கு மலையணங்கே! எங்கன தலைவியருமளவும் இருந்து அவளை யொப்புக்கண்டு பின்னை நியெழுந்தருளவாப எ - று.

† “என்றத வல்ல வேறுபிற தோனநினுங்

கின்றதவற நியலா னுணாரதனா கொளலை. — என்னும் மயங்கியற சூத்திரத்தில் அணைப்போலவாளை அள்ளம் என்றும், யானை போலவாளை யானை யென்றுங் கூறினமையான, இவ்விடத்துங் குவளை போன்ற கண்ணைக் குவளை யென்றும், குமுதம்போன்ற வாபைக் குமுதம் என்றும் ஆகுபெயராகக் கூறியவாறுணாக.

‘அலாததேன’ என்புழி ழாதனுருபுரொக்கது தடம்பொய்கை - பெரியபொய்கை. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

மனத்தில் தலைவிதா நென்றநிரதுவைத்து வாய்மையில் அணங்காகக் கூறினமையின், பொய்யினால் பலவேறு சவாப்பொருள்கொல்லி நா

வாழிற்று. 'கவர்பொருள்' என்னது 'பலவேறு கவர்பொருள்' என்ற தென்னையெனின், ஒன்றல்ல வெல்லாம் பலவாதல். தமிழ்நாட்டி யாதவினென்றுணர்க இவையிணங்க நானநாட்டிம். (சுஎ)

நடுங்கநாட்டம்.

நடுங்கநாட்டம் ஏ - து. தலைவியை நடுங்கத்தக்கதாக நாடுதல.

பால்போன் மொழிவஞ்சி யஞ்சிநின் றேனிநதப பார்முழுதும் மாலபோற் புரந்தவன் மாறை வுரோதயன் வாணன்வென்றி வேல்போற் சிவந்த நெறிமுறை கோடிய வேந்தன்வெய்ய கோல்போற் கொடியன வாங்கொலை யானையின் கோடுகணடே

இ - ள் பால்போலும் மொழியையுடைய வஞ்சிக்காம்புபோல்வாய்! இநதப் பாருலகமுழுதையுந் திருமாலபோ லிடையுறு நீக்கிக்காத் மாறை நாட்டில வுரோதயனான வாணனது வென்றிவேல்போற் குருதியினைநது சிவந்து நெறிமுறைமைவழுவிய வேந்தனதுகொடுங்கொல்போல யார்க்கும் அச்சங்கொடுக்குங் கொடுமையவாகிய கொலைதொழில செய்யும் யானையது கோட்டைக்கண்டு அஞ்சினின்றேன. ஏ - று.

வந்தி - ஆகுபெயா. மால - விண்டு. புரத்தல் - காத்தல், கோடிய - வழுவிய கோடு - கொம்பு.

“நாணவு நடுங்கவு நாடாடோழி

காணுங் காலே தலைமக டேதது.” — என்பதனால் நாண நாட்டமும் நடுங்க நாட்டமும் கூறியது அகப்பொருட்சிதைவாய்ப்பெருந்திணைப் பாறபடும. அன்றியும் பாங்கி இவ்வாறு கூறவே, தலைவி குறிப்பறியாது கூறினாளுமாம். அவமதித்தாளுமாம், ஆசார மிலலாது கூறினாளுமாம்; ற்றறு இக்குறறமெல்லாம் நீங்குமாறும், அகப்பொருட் சிதைவு வாராமற் போற்றுமாறும். என்னையெனின், நாணநாட்டத தின்கண தலைவிக்குயிப் பாங்கி யாதலின், இவளுள்ளமே யவளுள்ள மாதலின், புணாச்சியுணமை புணடென்ப தறிந்த கூறுகின்றாளென்பது தலைவியறியும். அறிந்ததலைவி பாங்கியுடன கூறாத தென்னையெனின், இவள்பெருநாணின் னாதலான் கூறலாகாதென் றிருந்தாள். தன்னுடன் உணமைகூறவில்லை, தானுண்மைக் கயலாயினேன், அவ்வாறு அயலாகாது உடம்பட்டிருக்கத் தலைவியாகத் தன்னோடு கூறவேண்டிமென்பது தருதி, பாங்கி யாராய்ச்சிசெய்த காரியமாதலான், நாணநாட்டததாற் குற்றமின்மையறிக.

இனி நடுங்க நாட்டம் யானைக்கண்டஞ்சினே னென்றவழி தலைவி நடுங்காம லிருந்தவழி யென்னையெனின்,

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

‘மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலைபிழையாது’

பல்வேறு கவர் பொருளுட்பத் தானும்” — என்னும் சூத்திரத்தில் ‘வழிநிலைபிழையாது’ என்பதற்கு நச்சினூக்கினியர் உரையில் பாங்கி குற்றேவல் முறைமை தப்பாது, பெருநாணினன், பேராச்சத்தான், தலைவியென்பதறிந்து தானும் இறந்துபடாமற் கூறத்தகும் வீரத்தை கூறுமென்றுகூறியுராதலானென்பது. நடுங்கநாடித் கூறுப்போதும் பாங்கி, எம்பெருமாட்டி கவற்சியுறும், கவற்சியுற்றபோதே யிறந்துபடினும் படுமென்பதறிந்து, முகமலர்ச்சியாய், நகையாடுதல் போன்றுங் கூறுபாதலால், தலைவி இவன்முகக்குறிப்பு நோக்கியும், கவற்சியில்லாமை நோக்கியும் பொய்யென்றறிந்திருந்தா னென்க. அன்றியும் சான்றோர் செய்யுட்களிற் பெரும்பாலுபயின்றுவருதலானும் குறறயின்றென உணாக. குறறமாயின் சான்றோர் செய்யுட்க ளோதானெனவுணர்க.

தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தும் ‘வழிநிலைபிழையாது’ என்பதனால் வழுவமைதிபெற்றும். திருக்கோவையாரில் நாணநாட்டம் நடுங்க நாட்டத்தைப் பெருந்திணைப்பாற்படும் என்று பேராசிரியர் உரைகறிஞானின, மாறுகொள்க்குறல் என்னுங் குற்றமாம். என்னை, —

* “அளவையி லின்பத் தைந்திணை மருங்கிற்
களவுகற் பெனவிரு கைகோள் வழங்கும்” — என்னும் அகப் பொருளினும், அஃ “அன்பி னைந்திணைக் களவெனப் படுவது” — என்னும் இறையனார் அகப்பொருளினும்,

b† “இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றங்
கன்பொடு புணராத வைந்திணை மருங்கிற்
காமகூட்டம்” —

என்பதனால் தொல்காப்பியத்தினும், மற்றும் பிற நூல்களினும் ஐந்திணை களவென்று கூறுவதல்லது பெருந்திணையை அகப்பொருளிற கூறுவதொருநூலினு மில்லை

பெருந்திணையாவது

“ஒப்பில் கூட்டமு ஁ததோர் முயக்கமும

செப்பிய வகப்பொருட் சிதைவும பெருந்திணை” — என்னுஞ் சூத்திரவிகியாற பெருந்திணைப்பாற படுமெனநல பொருந்தாது

† தொல். பொருள். களவியல், து. உரு.

* அகப்பொருளவுளக்கம், அகத்திணையியல், து. உரு.

a† இறையனார் அகப்பொருள், து. க.

b† தொல். பொருள். களவியல், து. க.

“ அநததிற் சிதைந்தது புறததின் பாறபடும ” —

“ மடலே றுதலொடு விடைதழா லென்ற

குற்றிசை தனனொடு குறுங்கலி யென்ற

சுரநடை தனனொடு முதுபாலை யென்ற

தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்

புகனறவை யியறபெயா பொருநதா வாயி

னகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணை தாகும் ” — என்பதனால்

நாணநாட்டம் நடுங்கநாட்டம் இதனோ டொப்பதனறி வழுவுமைதியென றுணாக.

இவற்றுள் முன்னையதொன்றும் மெய்யினுற்சொல்லியது, பின்னைய முன்றும் பொய்யினுற்சொல்லியது. (௯௮)

இத்துணையும் ழுன்றாட் செய்தியென வுணர்க

முன்னுறவுணர்சல - முற்றும்.

குறையுறவுணாதல.

பெட்டவாயில் பெற்றிரவுவலியுறுந்தல்

பெட்டவாயில் பெற்றிரவு வலியுறுத்தல எ - து. இயற்கைப்புணாச சிபபினாப பிரிவுழிகலங்கலின வாயில் பெற்றுயதலென ஆண்டு விரும் பப்பட்ட பாங்கியைத் தூதாகப்பெற்றுக் குறையிரததலை வலியுறுத்திக் கூறல்.

பொருமணி வெணடினாப பைங்கடல் வங்கம் பொருந்திமுனபு தருமணி பின்பெற நணிபவா போற்சென்று சாரந்திரநது பருமணி நனகலப் பாங்கியை நீங்கியப் பாவையையாம் மருமணி வண்டுறை தாரவாணன மாறை மருவுதுமே.

“ இ - ள். வெணடினா முத்தகளைப் பொரப்பட்ட பசியகடலிடத்து ழரக்கலத்தை முன்புபொருந்திப் பின் அக்கடலதரப்பட்ட மணிகளைப் பூண்பவாபோல, நாமபோயப் பரியமணிகளைக் குயிறறிய நல்ல அணிகளை யணிந்த பாங்கியைச்சாரநது நமது குறையையிரநது, அவண்ணாநதபின் பாங்கியைநீங்கி, அப்பாவைபோலவாளை மண்புபொருந்திய கரியவண்டுறை யப்பட்ட தாரணிந்த வாணன் தெனமாறைநாட்டுக் கூடுதும், நெஞ்சமே ! அஞ்சல. எ - று.

‘வெணடினாம்பொரு’ எனமாறுக. வெணடினா - வெண்மை நிறம்பொருதிய அலை மணி - முத்து. வங்கம் - மரக்கலம். நனகலம் - நல்ல வணி. ‘நாளுசென்று’ எனவும், ‘பாங்கிடைச்சாரநது’ எனவும் மாறுக.

அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், ௩ ஈநி.

மரு - மணம். மணிவண்டு - கருவண்டு. தார் - மாலை. நெஞ்சம் - முன்னிலை
யெச்சம். மாறையாடு கடலாகவும், பாங்கி மரீகலமாகவும், தான் மரீக
கலநாயகனாகவும், தலைவி அக்கடவிடத்திற்குக்கும் மணியாகவும் உவமித்த
வதனால் இதுதொழிலுவம்.

‡ “நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்

றவையான கெனப மொழிபுண ரியலபே.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால மொழிகள் மாற்றின்றன (சுசு)

ஊர்விதைல்.

ஊர்விதைல் எ - து. தலைவன் கண்ணிபுற தழைடிமேந்திக் குறையும்
றவையோல வந்தது நின்று ஊர்விதைல்.

புதியேன மிகவிப புனத்திற்கி பானறணிப போந்தனனும்
பதியேன செல்லும் படிசொல்லு வீரபடி. மேற்படிந்த
மதியேய சுகைமதில சூழதஞ்சை வாணன்மேன மாறையை
நதியேய சுழிநிக ருமபழி தீருந்தி நல்லவனோ.

இ - ள். புவிவினபேற படிந்த மதியை யொப்பாகிய சுகையினால்
விளங்கிய மதில்குழந்த தஞ்சைவாணனது தெனமாறையாடினகண் வரு
கின்ற வையைநகியிற்பொருந்திய சுழியையொகருங் குறமந்தீரந்தவுந்தியை
“புடையமடவாரோ! யான் இப்புனத்திற்கு மிகவும் புதியேன, ஓகாலும்
வந்தறியேன், இப்போது தனியாகவந்தேன், நீரிருக்கும்படியாது? யான்
செல்லுபடியாகுச் சொல்லுவீர். எ - று.

படி-புவி. மதியேய-புவி. சுகை - வெண்காந்த எய-பொருந்ததல்.
உரு - கொப்பூழ். நல்லவா - மடவா. (எ0)

பெயர்விதைல்.

(இது வெளிப்படை)

கரைத்தாவி யுந்திய காவிரி வையிய காலத்தினுந்
தரைத்தாரு வன்னசெந நண்ணளி வாணன றமிழத்தஞ்சைசூழ்
வரைத்தாழ சிலம்பினும் வாழபறி றீதென்று வஞ்சியன்னீர்
உரைத்தா விழிவதுண டெறபெய றோனு முகைமினகளே.

இ - ள் கரையைத்தாவித் திரையைப்பெறிந்த காவிரிவற்றிய காலத்தி
னும் பூமிபின்கண் கற்பகத்தருவையொத்த செவ்விய அருளையுடைய
வாணனது இனிமைபொருந்திய தஞ்சையைச்சூழத்த மலைகள்பணியப்
பட்ட பொதியவெறியில் தூமுடைய வாழ்வாகிய பதியிதெனறுரைத்தால்
உமக்கெழிவி வருவதுண்டோ, வஞ்சிக்கொம்புப்பாலவீர்! பெயராயினும்
உரையினசா எ - று.

தாவுதல் - அழகுதல். உந்தல் - எறிதல் காவினி - கராவேழி. வைகல் - வழறல். தரை - புவி. தாரு - கற்பகத்தீற்று. செந்தண்ணளி - செவ்விய அருள். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை. சாசியொருமை. தாழ்தல் - பணிதல். சிலம்பு - ஈண்டு பொதியவெற்பு. இழிவது - குறைவருவது.

வரைத்தாழ் சிலம்பின்' என்புழி, ஐகாரவீற்றுப் பெயராகலான் 'வரைதாழ்சிலம்பு' என இயல்பாய் முடியாது ஒற்றுமிக்கவா 'றேன்னை' யெனின்,

‡ "வேற்றுமை யலவழி இஃ யென்னு

மீற்றுப் பெயாக்கிளவி மூவகை நிலைய

வவைதா - மியலபா குணவும் வல்லெழுத்து மிகுனங்

முறழா குணவு மென்மனார் புலவர்.—என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இகர ஐகாரவீற்றுப் பதங்கள் இயல்பாய்முடிவனவும், வல்லெழுத்து முடிவனவும், உறழ்வாய் முடிவனவுமாகிய மூவகை முடிபினுள் தீனை குறித்து, தீனைக்குறித்து என்றும்போல, வரைதாழ், வரைத்தாழ் என உறழ்ச்சி முடிபாயினவென்றுணாக.

(எக)

கெடுதிவினாதல்.

கெடுதிவினாதல் எ - து கெட்டபொருளை வினாவதல். கண்பட்ட மேவும் வபற்றஞ்சை வாணன் நமிழ்ச்சிலம்பில ண்பட்ட தேமொழிப பாவையன் னீர்பனை பட்டகையும் மண்பட்ட கோடு மதம்பட்ட வாயும் வடிக்கணைதோய் புண்பட்ட மேனியு மாய்வந்த தோவொரு போர்க்களிறே.

இ - ள். தண்ணியவோடையும் பொருகதிய வயலுஞ்சூழ்ந்த தஞ்சை வாணனது பொதிய வெறபிடத்துப் பண்ணுண்டாகப்பட்ட இனிய மொழியையுடைய பாவைபோலவீ! பனைபோலுண்டாகியகையும், தன்னிழலைச் சுளிதபுப் பாய்தலான மணப்பட்ட கோடு, கரடத்தானத்தி லீருகது வடிந்தொழுகும் மதம்பட்டவாயும், கூரிய என்னைக்கணை மூழ்க லால் புண்பட்டவுடலுமாய் ஒருபோர்க்களிறு துமபுணத்தயலே வரததோ? கண்டரோல் சொல்லுவீராக. எ - று.

பட்டம - ஓடை. பட்டழம் வயலும் என உமமைததொகை. மேவு தல் - பொருஞ்சூதல். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. பண்-இசை. படுதல் - உண்டாதல். தேம் - இனிமை பாவை - சித்திரப்பாவை. பனைப்பட்டகை - பனைபோலுண்டாகியகை; உவமைததொகை. வடி-வடித்தல். களிறு - யானை. உம்மை-எண்ணின்கணவரதன். கெடுதிவினாதல் வேழம்வினாதல், பனறிவினாதல், நாய்வினாதல், இனையவினாதல் எனப்பலவுமுள்; அவற்றுள் இது வேழம்வினாதல்.

(எஉ)

‡ தொல். எழு. தொகைமரபு, சூ. கக.

ஒழிந்ததுவினாது.

ஒழிந்ததுவினாது எ - து. இவன் வினாத்தற்கு விடையின்மையால், நீர் பேசாதொழிந்த தென்னெனவினாது.

வனமார் குழிக்குப் பகைக்குர லாமென வாணன்றஞ்சப் புனமார் குளிரிப் புடைப்பொலி யாற்கிள்ளை போயினமீன் டினமா மெனவந்திவ் வேனலெல்லாம வவுவு மென்பதற்கே கனமா நறுங்குழ லீர்மொழி யாதொழி காரணம்.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைநாட்டில் முகில்போன்ற கருமையாகிய நறியகுழலீர்! மொழியாதொழிந்த காரணம் காட்டிலார்ந்த கூகைக்குப் பகையாகிய காக்கைக் குரலாமென புனகதிற் பொருந்திய குளிரியென் னுங்கருவியை துங்கையாற் புடைத்திடமோசையால வெருண்டுபோயின கிளிகளெல்லாம்; நீரவாய்திறந்து மொழியின், தாமதுராலென் நறியாது கிளிக் குரலென் நெண்ணி மீண்டு வந்து, இவ்வேனற் கதிரையெல்லாங் கவருமென்பதனாலோ? சொல்லுவீர். எ - நு.

‘வாணன் தஞ்சைக்கனமா நறுங்குழலீர்’ எனவும், ‘பகைக்குரலா மெனப் புனமார்குளிரி’ எனவும், ‘போயினமீனை’ எனவும் மாறிக் கொள்க. என்னை,—

‡ “மொழிமாற் நியற்கை

சென்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய

முன்னும் பின்னுங் கொளவழிக் கொளாஅல.” — என்னுஞ் சூததிரவியியால் மொழிமாற்றிப் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

‘நல்லவோசொல்லுவீர்’ என்றும், ‘வஞ்சியன்னீருரை மின்கள்’ என்றும், ‘பாஷவயன்னீர்’ என்றும், ‘கனமாநறுங்குழலீர்’ என்றும், வினாது நான்கினும் பன்மையாற்கூறிய சொற்கள பாங்கி யொருத்தியை யே ‡ “ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி” — எனனுஞ் சூததிரவியியாற் கூறிய உயாசொற்கிளவியென் றுணாக. தலைவியுங்கூட இருந்தாளெனின வருங்குற்றமெனனவெனின், குற்றமுண்டு. என்னை—‡ இருவருமுளவழி யவன்வரவுணாதல’ என மேலே கூறப்படுதலின், இங்ஙனம் இருவரும் உடனிருந்தானொன்று கூறலாகாவென வுணாக.

வனம் - காடு. ஆரதல் - பொருந்தல். குழிஞை - கூகை. பகை காக்கை. குளிரி - தினைப்புதைதிற கிளியோரட்டிவோர் முங்கில்ல வீணை போற்கட்டித் தெறிக்குங்கருவி.

‡ தொல். சொல். எச்சவியல், து. கங்.

‡‡ ஷஷ. ஷ. கிளவியாககம், து. உ.எ.

† “தழுவும் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங் கிளிகழ மரபின்.” —
என்னும் புத்துப்பாட்டில் ‘குளிரும்’ என்பதற்கு நச்சினர்க்கினியர் கூறிய
வுரையிற் கண்டுகொள்க. துளிர் எனினும், துளிர் எனினுமொக்கும்.

புடைத்தல் - விரலாற்றெரித்தல். கிள்ளை - கிளியெனல் ஆகுபெயர்.
கனம் - முகில், மா - கருமை. கனங்குழல் என்புழி உவமைத்தொகை.
‘கனமாறுங்குழல்’ பாரமாகிய நறிய குழுவெனினும் அமையும் என்பதற்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஓராரம் - வினா. (௭௬)

யாரோ யீவரீமனத்தெண்ணம் யாதெனத் தேர்தல்.

யாரோ யிவாமனத தெண்ணம் யாதெனத் தேர்தல் எ - து இவ்வாறு
கண்ணியுந் தழையுமேநதி ணாபெயர் கெடுத்தியோ டொழிந்தவும வினாவி
நின்றவாயிரோ! இவாமனததெண்ணம் யாதோ! வெண்பாங்கி தன்
மனத்தில் ஆராச்ச்சிசெய்தல்.

தலையார வணபுகழ் தேக்கிய வாணன் நமிழ்த் தஞ்சைசூழ்
வலையாது நுமபதி யாதுநும பேரென்பா வாரதுளிக்கார
புனையானை யம்பொடு போந்ததுண டோவென்பா பூங்கொடியீர்
உலையாத தென்னென்ப ராலெனகொ லோவிவ ருட்கொண்டதே

இ - ள் தலையாரை வளவியபுகழை நிறைத்த வாணனது தமிழ்த்
தஞ்சைசூழ்ந்த வலையிடத்து நுமமுடைய பதியாது? நுமமுடைய பெயர்
யாது? என்றுஞ் சொல்லுவா, அல்லாமலும், நெடிய துளியைச் சொரியும்
மேகத்தையொக்கும் யானையென் கையம்பொடு வந்ததுண்டோ? என்றுஞ்
சொல்லுவா, அன்றியும், பூங்கொடிபோலவீர் யாதும் உலையாததென?
என்றுஞ் சொல்லுவா, ஆதலால், இவையாரோ! இவருட்கொண்ட எண்ண
மென்கொலோ! அறிகின்றிலேன்! எ - று.

தலா - பூவுலகம் ஆஈ - நிறைய வண்புகழ் - வளவியபுகழ் தேக்கல் -
நிறைத்தல். தமிழ் - இனிமை. வலா - மலை ‘பதியாது’, ‘போ யாது’
எனமாறுக. வார - நெடுமை. துளிக்கார - துளிசொரியுங்கார. புணர் - உலம்
பூருபு.

‘போந்தது’ - ‘வந்ததோ வொருபோக களிதே’ என்று தலைவன்
முன் வினாவிய சொல்லையே பாங்கி யீண்டு ‘யானை யம்பொடு போந்த
துண்டோ’ என்று அப்பொருளையே யெடுத்துக் கூறினமையால், ‘வந்தது’
என்னும் பெயராயினவாறு காண்க. அன்றியும், ‘புதியேனறகவிப புனத்
திற் கியானறனி போந்தனன்’ என்பதனுனு முணர்க.

பூங்கொடியீர் - ஆகுபெயர் உம்மை - இறந்ததுதழீஇய வெச்ச
வும்மை விகாரத்திற் றொக்கது. கொல் - ஐயம். ஓராரம் - அசை. உட்
கொண்டது - உட்கொண்ட வெண்ணம். (௭௭)

சூறையுறவுணர்தல் - முற்றும்

பாங்கிமதிபுள்ளி

திருவிரு முளவழி யவன்வாவுணர்தல்.

எண்ணத் தெளிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாரோ யிவ்வொன் றறிகின்றி லேமெதிர்ந் தாணாவென்று
வாரோய் கழற்புனை வாணன்றென் மாறை வரையுறைவீர்
ஊரோ தெனமுன் வினாவிப்பின் வேறென் றுறைப்பதெல்லாம
நேரோ யிவர்பொருட் டாலென்று தோன்றுமென் னெஞ்சினுக்கே.

இ - ள். கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையுற்றார்போல் வினாவிய
இவர் யானொன் றறிகின்றிலேம்! போக்களத்தி லெகிர்தாணாவென்று
கயிறு பொருந்திய* கழலைப்புனைந்த வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வந்த
இவர் நம்மேனோக்கி வரையுறைவீர், துமதுரொதுவென முன் வினாவின் று
பின் வேறென்றாகச் சொல்லும் வாராததையெல்லாம் ஆராய்தெண்ணில்,
செவ்வனே இவன்பொருட்டென்று என்னெஞ்சினுக்குத்தோன்றும், இதற்
கையமில்லை. எ - று.

யாரோ - ஏகாரம் ஈற்றசை. வு - கயிறு. ஷ்யதல் - பொருந்தல்.
கழல் - வீரக்கழல். புனைதல் - தரித்தல். நேர் - செவ்வை. ஆல - அசை.

தலைவன் கையுறையேந்திவருதல்.

தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல் எ - து. தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்ந்
திருப்பது கண்டு தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல்.

தண்டா மராமலர்ப் பொன்னையும் பார்மங்கை தன்னையும்போல
வண்டாரா குழன்மட வாராமணந தார்சென்று வாணன்றஞ்சை
நுண்டா தணிப்பாங்கா நீழலின் கீழர் நுடங்கிடையார்க்
கண்டா தரவையெல வாஞ்சொல்ல வேநல்ல காலமிதே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த நுண்ணிய தாதுகள் பொருந்திய
சோலைநிழற்றண்ணிய தாமமாமலரி லிருக்குந் திருமகளும், பார்மங்கை
யாகிய நிலமகளுமபோல, வண்டாராகுழலன மடவாராகிய தலைவியும் பாங்
கியுஞ் சேர்ந்திருந்தா ராதலால், நாமபோய் அந் நுடங்கிடையார்க்கண்
டாமது காதலெல்லாஞ்சொல்ல இது நல்லசெவ்வி. எ - று.

பொன் - திருமகள். பார்மங்கை - நிலமகள். மணத்தல் - சேர்தல்.
தாது - பராகம். பொங்கா - சோலை. நுடங்கல - ஓசுதல். 'இடையார்க்
கண்டு' என்புறி இரண்டனுருபு தொக்கது உம்மை - எண்ணும்மை.
ஏகாரம் - ஈற்றசை. காலம் - செவ்வி. செவ்வி, பதம், அமையம், காலம்
எனபடி ஒதுபொருள்களவி.

(எசு)

தலைவனவ்வகை வினாதல்.

தலைவனவ்வகை வினாதல் எ - து. தலைவன் முன் கெடுதி, வினாதல் போல மீண்டு கலைவந்ததோ வென்று வினாதல்.

வல்லா ரிளங்கொங்கை வஞ்சியன் னீர்தஞ்சை வாணனைக்கண் டொலலார களத்தி னுடைந்தது போல வொருகலைபோா விலலார் கலைநட்ப மெய்சோரந தினமவிட்டு வெய்துயிர்த்துப் புலலார் வதுமின்றி யேவந்த தோநம் புனத்தயலே.

இ - ள். சூதுபோன்ற இளங் கொங்கையையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போலவீ! தஞ்சைவாணனைக்கண்டு பகைவா போர்க்களத்தில உடைந் தோரோடியது போலப் போசெய்யும் எனது கையில் விலலாந்த கலை நைப்ப ஒரு கலைமான மெய்சோரநது இனத்தைப்பிரிந்து பெருமூச்செறி ந்து புலலருந்தது மின்றி நும் புனத்தயலிலே வந்ததோ? கண்டராயிற் சொல்லுவீர், எ - று.

வல - சூது. ஆர் - ஒப்பு. ஒல்லார் - பகைவர். களம் - போர்க்களம். உடைதல் - படைதட்டிழிதல். சோரதல - மயங்கல. விடுதல் - பிரிதல். வெய்துயிர்த்தல - பெருமூச்செறிதல். ஆரதல - அருந்தல். வினையெசச ஷகெக்குள 'வந்ததோ' எனனும் வினாப்பொருணமை வினையொணமி முடிந்தது. ஓகாரம் - வினா. (என)

எதிர்மொழிகோடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாக்குந் திறந்து மதனையொப பிரதஞ்சை வாணன்மருச தேக்குங் குடுமிச சிறுமலைக் கேதிரி கோட்டிரலை கோக்குஞ் சரமுங் குருதியுஞ் சோரக் கொடிச்சியரேங் காக்கும புனமருங் கேதனி யேவரக கண்டிலமே

இ - ள். மெயத்திருத்தத்தினும் வெற்றியினும் மதனைப்போல்வீ! தஞ்சைவாணனது முகில நிறையும் உச்சியையுடைய சிறுமலையிடத்துத் திரித்ததுபோலிருக்கின்ற கொம்பையுடைய கலையும், யானைகட்குத் தலைமை யாகிய குஞ்சரமும், குருதியொழுக்க கொடுக்கியராகிய யான்கள காக்கும புனப்பக்கத்தே தனியேவரக் கண்டிலமே. எ - று.

வாக்குத்திருத்தம், மெய! அவாய்கிலையான்வந்தது. † "வாக்கணங் காரமணி வீணை வல்லாக்கும" என்னும் கேமசரியா ரிலம்பகத்துப் பாட் டில் வாக்குத்திருத்தமென்றுணாக.

† சிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், செ. கூஉ.

திறல் - வெற்றி. மஞ்ச - மேகம். தேக்கும் - நிறையும். குடுமி - உச்சி
சிறுமலை - மலைப்பெயர். 'சிறுமலைக்கு' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம்
திரிதல் - முறுக்குதல். கோடு - கொம்பு. இரலை - கலைமான். குஞ்சரம்
யானை. குருதி - இரத்தம். சோதல் - ஒழுக்குதல். கொடிச்சியர் - குற
தியர். இரலைக்கு உம்மை கொடாது குஞ்சரத்திற்கு உம்மை கொடுத்த
தென்னையெனின,

‡ “ எஞ்சு பொருட்கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவா முற்படக் கிளதல ” — என்னும் விதியாற்
கொள்க. குருதியும் என்னும் உம்மை அசைநிலை. (௭௮)

இறைவனை நகுதல்.

இறைவனை நகுதல் எ - து. தலைவன் அப்பாற சென்றானாகப் பாங்கி
தலைவியை நோக்கி அஞ்சதியாடி நகாநிறறல்.

மைவா எரிவங்குகண மங்கைநல லாய்தஞ்சை வாணனவெற்பில்
இவ்வாளி மொய்ம்பரின றெய்தமெயம் மானிள மாந்தளிரின்
செவ்வாளி யுங்கொண்டு சேடசென்ற தாலன்று சீதைகொண்கண
கைவாளி யுங்கொண்டு போனபொய்ம் மானினுங் கள்ளததே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெற்பிடதது மையெழுதிய வாள்போ
லிவங்குங் கண்ணையுடைய மங்கைப்பருவதது நல்லாய்! இந்த வாளி
போலும் வலியையுடையா இப்போதெய்த மெய்யாகிய மான் இளமாந்தளி
ராகிய சிவந்த வாளியையுங் கொண்டு சேயமைக்கண சென்றதாதலால்,
பண்டைநாளில் இராமனது வாளியையுங் கொண்டுபோன பொய்யாகிய
மானினுங் கள்ளததையுடையது. எ - று.

‘பொன்மான்’ என்று பாடமோதுவாருமுளா. இவ்வொய்த மெய்
மானென்று கூறவே அம்மான பொய்யமானென்றே கூறவேண்டு மாதலால்
அது பாடமன்மை யுணாக. ‘மைவா எரிவங்குகண’ உவமைத்தொகை.
‘ஆளி மொயம்பா’ என்பதுமது. மொயம்பு - வலி. ‘இளமாந் தளிரின்’
செவ்வாளி’ என்றது கையில் அம்பினறித தளிர் பிடித்தது நிறறவின்
கையாடி கூறியது. சேனை - சேயமை. அன்று - பண்டைக்காலம். சீதை
கொண்கண - இராமன். கைவாளி - கையம்பு. உம்மை - சிறப்புமீமை. (௭௯)

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத துணர்நல எ - து. பாங்கி
தன்னறிவின தலைவன் தலைவியெனநிருவரது மனக்குறிப்பை யாரா
யாது கூறல.

புனங்காவ ல்ன்றிவன் பூண்டது மாண்டகை போந்ததுமான்
இனங்காவ லின்கலை பெய்யவன் முகிக லாழிவிந்தை
தனங்காவ ல்ன்றஞ்சை வாணனன் னுட்டிவர். தங்கனிற்றும் [தே.
மனங்காவல் கொண்டதெல் லாங்கணக ளேசொல்லும் வாய்திறந்

இ - ள். போர்செய்யும் நேமியையணிந்த வீரமகளுடைய தனத்துக்
குக் காவலனுடைய தஞ்சைவாணனது நல்லநாட்டில், இவ்விருவரும் தங்
கனிற்றா மனத்தைக்காவல்கொண்டதெல்லாம், இவர்கள் கண்கள் யாமறிய
வாய்திறந்து சொல்லுதலபோல் அறிவிக்கு மாதலால், இவன் மனத்தின்
கண் பூண்டிருப்பது புனங்காவலன்று, இவ்வாண்டகைவந்தது மானினங்
கட்டுக் காவலா யின்பத்தைக்கொடுக்குவ கலையெய்யவன்று. ஏ -று.

ஆண்டகை - அன்மொழித்தொகை. இகல் - போர். ஆழி - நேமி.
விந்தை - வீரமகன். வாணன் தோனைப்பிரியாதிருத்தவின் 'தனங்காவலன்'
என்று கூறியது. மனங்காவல் கொள்ளல் - வேறோரிடத்திற் செல்லாது
காவலசெய்வதுபோலத் தம்மிடத்தில் மனத்தைவைத் திருத்தல். (அ0)

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தல் - முற்றும்.

காட்சியில் தலைவி ஆயவெள்ளம் புடைசூழ்ந்து குற்றேவல்செய்ய
வீற்றிருந்தாளென்று கூறி, இங்ஙனம் தினைப்புனங் காததிருந்தாளென்று
கூறியதும், தலைவனும் பற்பல நூறாயிரங் கூர்வேலினைஞர் புடைசூழத்
தேதோறி வேட்டையாடவந்தானென்று கூறி, இங்ஙனம் தமிழனாய்த் தழை
யேந்தி வந்தா னென்றும், குறையிரந்தா னென்றுங் கூறியது மாறுபா
டன்றோவெனின், மாறுபாடன்று. எனனை, — தலைவி ஆயக்கூட்டமும்
முன்போலே சூழ்ந்து பிரிந்து விளையாடாநிற்ப, இவளும் பற்பல விளையாட்
டினுள் இதுவுமோர் விளையாட்டாகவும், தலைவன் குறியிடத்து வரின்
சுனித்து அவனைக் கூடவேண்டுமென்னுங் கருத்தாகவும் புனங்காததா
ளென்றும், தலைவன் கூர்வேலினைஞருடி வேட்டைவிருப்பாற் சூழ்ந்து
பிரிந்துசெல்லாநிற்ப, இவளும் வேட்கை மீது ரப்பட்டுப் பாங்கியாற் கூட
வேண்டுமென்னுங் கருத்தினால், தலைவி குலமுறைமை யொருவர்க்கொரு
வர் தழையுங் கண்ணிபுன்கொடுத்துக் காண்டலுள் இவா அவறறையேற்றுக்
கோடலுந் தொன்றுதொட்டு நடந்துவரு மியல்பாதலால், தழையுங் கண்
ணியுமேந்திவந்து நின்று குறையிறந்தானென்றுங் கூறியது மாறுபாடன்
றென வுணர்க. எனவே, — எளியளாய்ப் புனங்காத்தாளுமல்லன், எளிய
னாய்க் குறையுற்றிறந்தானு மல்லன் என்பது தோன்றியவாறுணர்க.

பாங்கிமதி யுடன்பாடு - முற்றும்.

பாங்கியற்கூட்டம்.

அஃதாவது, பாங்கி கூட்டுவிக்கத் தலைவன் கூடுங்கூட்டம்.

“இரந்துபின் னிற்றல் சேட்படை மடற்கூற்று
மட்டில்விலக் குடன்படன் மடற்கூற் றெழுதித்
குறைநயப் பித்த நயத்தல் கூட்டல்
கூட் லாயங் கூட்டல் வேட்டலென்

நீராறு வகைத்தே யிருளையிற் கூட்டம்” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால் பாங்கியற் கூட்டம் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

தலைவனுட்கோள்காற்றல்.

தலைவனுட் கோள்காற்றல் எ - து. தலைவன் தான் உள்ளத்தின்கண்
கொண்ட காதலைக் கூறுதல்.

வாவுங் கலைவிந்தை காவலன் வாணன்றென் மாறையன்னீர்
ஏவுந் தொழிலெனக் கேதிய லாததிங் கேடும்க்கோர் [ர்
மேவுஞ்செய் குன்றமுஞ் சோலையு மாகப்பொன் வெற்பும்விண்ணோ
காவுந் தரவும்வல் லேனெனை யானுங் கடைக்கண்வைத்தே.

இ - ள். மேலெழுந்து தாவுதலைசெய்யுங் கலையை யூர்தியாயுள்ள
வீரமகளுக்குக் காவலனாகிய வாணனது தென்மாறை நாடுபோல்வீர்!
நீர் என்னை யேவற்றொழில் இவ்விடத்தெனக்கியதைதேது? எத்தொழில்
செய்யவும் வல்லேன்; துமக்கு வினையாடற்குப் பொருந்தும் ஒப்பற்ற செய்
குன்றுஞ் சோலையுமாக மேருமலையுங் கற்பகக்காவும தரவும் வல்லமை
யுடையேன்; என்னிடத்துக் கடைக்கண்வைத்தானுமபடி செய்வீர். எ -று.

வாவுதல் - தாவுதல். விர்தை - வீரமகன். ‘மேவுமோர் செய்குன்று’
என மாறுக. ‘தரவும் வல்லேன்’ என்புழி உம்மை நீர் எத்தொழில்
எவினும் அத்தொழில் செய்யவுங் வல்லேனென்று தோன்றினமையால்
இறந்தது தழீஇய வெச்சுவும்மை. இதனுள் செய்குன்றமும், சோலையு
மாகப் பொன் வெற்பும், விண்ணோர் காவும் என்பது நிரணிறையெனக்
கொள்க. (அக)

பாங்கி துலமுறை கிளத்தல்.

பாங்கி குலமுறைகிளத்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்குப்
பாங்கி குலமுறைமையால் இயையாதென மறுத்துக் கூறல்.

நீவே றுணாக்கின்ற தென்குற மாதெங்க ணேரிழைபோர்
மாவேழ வன்படை வாணன்றென் மாறை மணியையன் றித்
தாவேது மில்லாத் தமனிய மீது தலமபுரக்குங்
கோவே யழுத்துவ ரோவறி யோருங் குருவிந்தமே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், கு. உஎ.

இ - ள். இவ்வுலகைப் புரக்குங் கோவாகிய தன்மையைப் பெற்றோய்! நீ யியையுந் தன்மையைக் கூறுது இயையாது கூறியதென்னை? எங்கள் நேரிழை குறமாதா, போர்செய்யும் பரியும் வேழமும் வலியபகையாக வுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் பிறக்கும் மணியை யன்றிக் கேடேதுமில்லாத பசுமபொன்னின் மீது வறுமைபட்டோருங் குருவிந் தத்தையழுத்துவரோ? எ - று.

‘எங்க ணேரிழை குறமாதா’ என இயையும். ‘மாவேழம்’ எனபுழி உம்மைத்தொகை. மணி - பதுமராகம். தா - கேடு. தமனியம் - பொன். தலமபுரத்தல் - உலகைக்காததல்.

வறியோர் - நல்குரவோர். அன்றி எனனும் வினையெச்சக் குறிப்பு அழுததுவரோ’ என்னும் முறறுவினையென்கொண்டது. ஓகாரம் எதிமறை. வறியோரும்’ என்னும் உம்மை இழிவுசிறப்பு.

‘குருவிந்தம்’ என்பது † “கதிர்நிரை பரப்ப மணிமுடித்தேவா” என புழி “குருவிந்தஞ் சவுகந்தி கோவாங்கு சாதகங் குரமென்னுஞ் சாதிகள் நான்சில்” என்று கூறிப் பின்னும் அப்பாட்டிலே —

“செம்பஞ் சரத்தந் திலகமு லோததிரம்

முபலின் சோரி சிந்துரங் குனறிக்

கவிரல னொன்னக் கவாநிற மெடநிங்

குருவிந் தத்திற் குறித்தன நிறமும” —என்று கூறிய வதனால்,

‘குருவிந்தம்’ எனபது பதுமராகமணிக்கு பொதுமணியாவதும், உச்சிக் கதிபோலக் கதிரொழுவதாங் கதிரிலலாதது எட்டுவகையி லொரு நிறங் கொண் டிருப்பதும் குருவிந்தக்கல்வென்று கண்கொள்க. (அஉ)

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மிக்கா றுளரல்லா மெல்லியன் மாதரின மேதினிமேல் தக்கரா புகழ்தஞ்சை வாணாபி ரானறமிழ் நாடனையாய் பைக்கரா நிகரமுழல வள்ளிசெவ் வேளுக்கு வலலவையாம இக்கா ரணமுண ராதென்கொ லோநின் நியமபுய்தே.

இ - ள். மேதினிமேல் தகுதியுடையோரான புகழப்பட்ட தஞ்சையி லுள்ள வாணாபிரானது தமிழ்நாடுபோலவாய்! மெல்லிய இயலபிணையுடைய மாதரில் மிகுதித்தன்மையை யுடையா ரல்லாரா? கரிய முகிலை

† கல்லாடம், கே. கூள.

யொக்குங் குழலினையுடைய வள்ளி முருகக் கடவுளுக்கு வல்லவையாகிய இக்காரணமுணராது இயையாதென்று நீ சொல்லுவதென். எ - று.

‘மிக்குள ரல்லா’ என மாறுக. மேதினி - புவி. தக்கார் - பெரியோர். செவவேன - முருகக்கடவுள். வாணர்பிரான் - அவன் குலத்தில் வாணனென்று பிறக்கும்வாகட் கெல்லாஞ் சிறந்தோன். ‘கொலை காழியிற் படைநேரியா கோன்’ என்று முன்னங் கூறியதுபோலக் கொள்க. தமிழ் நாடு - பாண்டிநாடு. வல்லவை - தேவி. காரணம் - கதை, கொலோ - அசைநிலை. (அக)

பாங்கி யறியாள்போன்று வினாதல்.

பாங்கி யறியாள்போன்று வினாதல் எ - து. இவன் தலைவியிடத்துக் காதலகொண்ட தறியாள்போல நீ யெவளிடத்தாக காதல கொண்டாயென வினாதல்.

பொன்னிய லுசலும் பொய்தலு மாடியெப போதுநன்னீர்
மன்னிய னீலமு நித்தில முங்குறறு வாணன் றஞ்சை;
இன்னிய லாரு மிளமரக காவி னிடம்பிரியாக்
கன்னியா தாமபலா யாரினனை வாட்டிய காரிகையே

இ - ள். பொன்னாலியனற ஓசலும் விளையாட்டுமாடி யெஞ்ஞான் றும் நிலைபெற்ற நீலமுமமுததுங் குற்றமவாணன துதஞ்சைநாட்டில் இனிய இயல்பொருநதும் இளமரச்சோலையிடம் பிரியாதகன்னியாகள தாம் பலா, அவருள நினனைவாட்டிய காரிகையா? யான அறிய வுணப்பாயாக.

‘பொன்னியல்’ எனபுழி முன்றனுருபு தொக்கது. பொய்தல் - விளையாட்டு. நீலம் - குவளை நித்திலம் - முதது இன்னியல் - இனியசாயல். கா - சோலை காரிகை - பெண்கள். ‘சலும் விளையாட்டும் இவ்விரண்டையும் ஒரு தொழிற்படுதது ‘ஆடி’ என்றும், நீலமும நித்திலமும் இவ்விரண்டையும் ‘குறறு’ எனனும் பலபொருள்குறித்த வொருசொல்லால் நீலப் பூவை ‘கொயது’ என்றும், நித்திலத்தை ‘அவைதது’ என்றும் கூறினாரென்றுணாக

அவைததல் - உரலில் நெல்லு முதலியன பெய்து குற்றதல்.—

“துவைக்குந் துணிமுன்னீர் கொறகை மகளீர்
அவைப்பதம் பலலிற் கழுகொவ்வா முததம்
மணங்கமழ தாரச்சுதன மணகாக்கும் வேலின்

அணங்கமுத மன்னலா பாடல்” — என இதனுள் பெண்களசிறுசோறடுதற்கு நித்திலங் குற்றதற்கு அவைநீதல் என்று பொருள் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. தலைவன் - முன்னிலையெச்சம். (அசு)

இறையேன் இறைவீதகினை யியம்பல்
(இது வெளிப்படே.) தன்மை - இலக்கணம்.

தாளினை மாந்தளி ரல்குல்பொற் றேரிடை சங்கைகொங்கை
கோளினை கோலக் குரும்பைகை காந்தள் கொழக்கரும்பார்
தோளினை வேய்முகற் திங்கள்செவ் வாயிதழ் தொண்டையுண்டகண்
வாளினை வாரகுழ லாய்வாணன் மாறையெம் மன்னுயிர்க்கே.

இ - ள். வாரகுழலாய் ! வாணனது மாறைநாட்டிலிருக்கும் எம் மன்
னுயிர்போல்வாட்டு இலக்கணம், — தாளினை, மாவினது தளிர்; அல்குல்,
பொன்னி னுலங்கரித்த தேர்; இடை, உண்டு இல்லையென்னுஞ் சங்கை
கொங்கை, கொத்திலிரண்டிணந்து அழ்காரந்த குரும்பை, கை, காந்தள்
ஆங்கொடியுங் கரும்புங் குங்குமம் வெளுத்தாலார்ந்த தோளினை, வேய்
முகம், திங்கள்; சிவந்த வாயிதழ், கோவைக்கனி, டையுண்டகண்
வாளினை; நீயறிவாயாக. எ - று.

சங்கை - ஐயம். † கோள்கொத்துக் கோட்டெங்கின் குலைவாழை”
என்புழி கோள்கொத்தினை யுணாத்தியவாறுணர்க. அன்றியும், †† “கோள்
வண்கோட்பலவின்” என்புழியும் கோள்கொத்தினையுணாத்தியவாறுணர்க.
கோலம் - அழகு. கொடி - வல்லி. ‘கொடிக்கரும்பு’ என்புழி உமமைத்
தொகை. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. மன்னுயிர் - ஆகுபெயர். (அடு)

பாங்கி தலைவியருமைசாற்றல்.

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியை யறியாளாக்
கிக் கூறல்.

புகழார் வரையெம் புரவலன் காதற் புதல்வியைநீர்
திகழா வெளியளென் நெண்ணப்பெ றீரோமக் கென்றுமவண்மை
திகழா பரணன் செழுந்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினுள்வீர்
அகழார் கலியுல கிற்புல னான வணங்கவளே.

இ - ள். எமக்கெஞ்ஞான்றும் வளமையொளிரும் ஆபமணம்போன்ற
செழுந்தஞ்சை வாணனது சிலம்பிலிருப்பீர் ! புகழ் நிறைந்த வரைக்கு
இறைவனாகிய எம் புரவலர்க்குக் காதற் புதல்வியாயுள்ளாளை யிகழ்ந்தெ
ளியளென் நெண்ணப் பெறுந்தகுதி யுடையீரல்லீர்; அவன் சகரரால்
அகழப்பட்ட கடல்குழந்த வுலகில் அறிவுருவான தெய்வப்பெண். எ - று

வரை - மலை. புரவலன் - அரசன். ஆர்கலி - கடல். (அக)

† பட்டினப்பாலைக் கி. 1000 மலைபடுகடாம். 1000 1000

தலைவன் இன்றியமையாமை வியம்பல்.

தலைவன் இன்றியமையாமை வியம்பல் எ - து. இன்றியமையாமை ஓர் சொல் முடிந்த பொருளாய் துணிபுபற்றியசொல். என்னை, —

“நீரின் மமையர் துலகெனின் யாரியார்க்கும்

வானின் மமையா தொழுநகு.” — என்பதுபோலத் தலைவி இன்றியமையாமை கூறல்.

வனைந்தா லனகொங்கை மாதுரு வாய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில் புனைந்தா லனைய புனத்தயல வாய்வண்டு போதகத்தேன்
வனைந்தா லனையவென் னல்வினை தான்வந்து நண்ணிற்றென்று
வினைந்தா லணங்கனை யாய்தமி யேனுயிரி நிற்கின்றதே.

இ - ள். அணங்குபோல்வாய்! தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து அலங்கரித்தாற்போலும் புனத்தின்பக்கத்தில் என் நல்வினைதான் கைவல் லார் கையினாற் செய்துவைத்தாற்போலும் கொங்கையையுடைய மாதுரு வாய்வந்து பொருந்திற்றென்று நீ நினைத்தால், போதகத்திலிருக்குந் தேனில் வண்டு நனைந்தாலொத்த அத்தலைவி யின்பத்தின் மூழ்குந தமியேனுயிர் நிற்கின்றது; நினையாவிடின் நில்லாதென் றறிவாய். எ -று.

போது தலைவியாகவும், தேன் இன்பமாகவும், வண்டு தாஹாகவும் உவ மித்தவதனால் தலைவியின்பத்து மூழ்குமென்று வருவிக்கப்பட்டது.

வனைதல் - செய்தல். புனைதல் - அலங்கரித்தல். அயல் - பக்கம். நண்ணல் - பொருந்தல். அணங்கு - தெய்வப்பெண். ‘நினையாவிடி லுயிர்நில்லாது’. என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ‘போதகத்தேன் வண்டு’ எனவும், ‘என்னல் வினைதான வனைந்தாலன கொங்கைமாதுரு வாய்’ எனவும் மாறுக. (அஎ)

பாங்கி நீள்துறை நீயேசென் னுரையென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மருப்பா வியதொங்கல் வாணன்றென மாறை வனசமலாத்! திருப்பாலை யனனவென் சேயிழை யாட்குன் றிருவுள்த்து விருப்பா கியகுறை யுள்ளதெல லாஞ்சொல்லி வேண்டுக நீ பொருப்பா மொழியப் பெறாமை மனோரமை போல்வனவே.

இ - ள். குறிஞ்சிநிலத் திறைவனே! மணம்பொருந்திய மாலையை யுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டுத் தாமரைமலரி லெழுந்தருளி யிருக்குந் திருமாதுபோன்ற எம்பெருமாட்டிக்கு உனது திருவுளத்து விருப்பமாகிய குறையுள்ளதெல்லாம் நீயே சொல்லி வேண்டிக்கொள்வா

யாகவன்றி எம்போலுவார் இவைபோன்ற காரியங்கள் மொழியப்பெற்றுத் தகுதியரல்லார். எ - று.

மரு - மணம், பர்வதல் - பொருந்துதல். தொங்கல் - மாலை, வனசு மலர் - தாமரைமலர். திருப்பாவை - திருமாதா. பொருப்பன - குறிஞ்சி நிலத்திறைவன். (௮௮)

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

(இது வெளிப்படை.) பழித்தல் - பழித்துக்கூறல்.

வில்லார் துதல்வெய்ய வேலார் விழிக்கென மெலிவுசொல்ல [ன் வல்லா ரிலைசொல்ல வல்லையென் றியான்றஞ்சை வாணன்றெவ்வி ஒல்லா திதுதமக் கென்றுண றோனின் றுணங்கியிருநான் எல்லா மிர்த்தது நின்குறையேயலல வென்குறையே.

இ - ள். வில்போன்ற துதலும், வெவ்வியவேல்போன்ற விழியுமுடை யாட்கு எனது மெலிவுசொல்ல நினனையல்லால் வலலாரில்லை; நீ வலலையென்றெண்ணி யான் தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவாசெய்தி யார்க்கும் பொருந்தாததுபோல, என்செய்தி துமக்குப் பொருந்தாதென்று அறியேன் வேட்கைவெயிலின லுலர்ந்தது, செஞ்சுடர்தோனறுங் காலையில் தொடங்கி இன்றாகிய இருநாள மூன்றும் துமமை யிரந்தது நினமேற் குறையலல, என் மேற்குறை. எ - று.

ஆர் - ஒப்பு, 'துதல்விழி' என்புழி உமமைத்தொகை, விழி-ஆகுபெயர். தேவ் - ஆகுபெயர். ஒல்லாது - பொருந்தாது. உணங்கல் - உலர்தல். 'இன்றிருநான்' என இயையும். 'நின்குறையலல வென்குறை' என்றது குறிப்புமொழி. 'கற்கறித்து நன்கட்டாய' எனபதுபோல †“வயக்குறு மண்டிலம்” என்னும் பாலைக்கலி பன்னீரடித்தரவில் “இறத்திராலைய மற் றிவ ணிலைமை கேட்டமின்” எனறதுபோலும் ஒருமை பனமை மயக்க மெனக்கொள்க. பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். (௮௯)

இனி நிந்நாளெல்லா மிர்த்தது' என்று வறையறுத்துக் கூறியவதனால் 'குறையுற வுணர்ந்தல்' முதல் நாலாநாட் கேயித்யென்று அறிவித்தற்குக் கூறியவாறென் றுணர்ச்சி.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல் எ - று. தலைவி பிறதுயரமறியாளெனப் பேதைமைப்பப பாங்கி தலைவன் உளங்கொள்க சாற்றல.

தேனுஞ் சுரும்புஞ் செறிதொங்கல் வாணன்றென் மாறைவெற்பா மாணங் கலையும் வடிக்கணை யாலெய்து மனனுயிரும் ஊனுங் கவர்கின்ற தன்னையா போலயி லொத்தகண்ணுள் தானும் பிறருள்ள நோயறி யாத தகைமையளே.

† கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. ௨௪.

இ - ள். பெடையுஞ் சுருமபுஞ் செறிந்கு மாலையெ யணியும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிலுள்ளவனே ! மானும் கலையும் வடித்த கணையாலெய்து அவலிலங்கினது உயிரும் ஊனுங்கொள்ளினதன்னுடன் பிறந்த தன்னையர்போல, வேலொத்த கண்ணினை யுடையாள் தானும் பிறருள்ளத்தின்கண்ணுள்ள நோயையறியாத முறைமையன்று. எ - று.

தேன் - சாகிப்பெயர் ; பெடைமேல் நின்றது. சுரும்பு - ஆண்வண்டு. வடி - வடித்தல். கவர்தல - கொள்ளுதல். தன்னையர் - தமையர். அயில் - வேல. தகைமை - முறைமை. ஓரிடத்திற் பிறந்தவாகலான தன்னையர் குணம் இவட்டுமாயினவாறுணர்க. (க௦)

காதலன் தலைவி முதறிவுடைமை மொழிதல்.

காதலன் தலைவி முதறிவுடைமை மொழிதல எ - து. அவ்வாறு கூறிய பாங்கியை நோக்கி முதிராத அறிவினையுடையாள் தலைவி, அவளை அவ்வாறு கூறப்பாலையல்லவென்று தலைவன கூறல்.

வருநீ வனமுலை மங்கைநல லாய்செங்கை வாணன்வையை
தருநீ மலிவயற தஞ்சையன் னுளன்று தஞ்சமிலேன
நருநீ நவையுறக் கண்மலர் நீர்தெளித தாற்றினளால
இருநீ நிலங்கொள்ளு மோவறி யாளென்னு மிவ்வுரையே.

இ - ள். அழகின்றன்மை நாட்டு நாள்மிக்காய்ததோன்றும் முலையை யுடைய மங்கைப்பருவ நலலாய ! சிவந்த கையையுடைய வாணனது வையையாறு தரும் நீரான் மலிந்த வயலினையுடைய தஞ்சைநகர்போல் வாள் முன பற்றுக்கோடிலேன, பிறொயதற கரிதாகிய கலவியறிவு வேட்கையான் குற்றமுறம்போது அக் குற்றநீர்த தனது கண்மலரி னுள்ள 'அருளாகிய நீராதெளித் தாற்றினுளாதலால், அவளை யறிந் னென்று கூறிய இவவுரையைப் பெருநீர் சூழ்ந்த இவவுலகட் முறைமை யென்று கொள்ளாது. எ - று.

'வனநீச் வருமுலை' என மாறுக மலிதல் - நிறைதல். தஞ்சம பற்றுக்கோடு. அருநீ - அரிய கல்வியறிவு. நவை - குற்றம். நீர் - அருள். ஆறறுதல - தணித்தல். இருநீ - பெருநீர். ஓகாரம் - எகிரம்மை. (க௧)

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக்கூறல்.

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக்கூறல எ - து. இவ்வாறு கூறக் கேட்ட பாங்கி முன் நினவேட்கை தீர்த்தாளென்று கூறினியே, அவ்வாறு இன்னங் கூடுகவென்று கூறல்.

செறிவளர் காவிய வயற்றஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
நெறிவளர் வார்த்து நேரிழை யாளன்ன நீர்மையினில்
குறிவளர் காவின்முன் கூடிய வாரின்னுங் கூடுகே
கறிவளர் சாரல்வெற் பாபிற ராவென்ன காரியமே.

இ - ள். கறிக்கொடி வளருஞ் சாலையுடைய வெற்பனே ! ஒழுங்
காய் வளர்ந்த வார்த்து குழியுடைய நேரிழையான் நின் வேட்கை தணிந்
தும் அத் தன்மையாகிய குணமுடையாளேல், வளருங்காவி செறிந்த
வயல் குழிந்த தஞ்சைவாணன் சிறுமலைமேல் நீ கூடுங்குறி வளரப்பட்ட
காவில் முன் கூடியவாறுபோல் இன்னுங் கூடுக ; ஏன்போலும் பிறரால்
என்னகாரியம் ? எ - று.

‘ வளர்காவி செறிவயல் ’ என மாறுக, காவிய - நீலம் நெறி - ஒழுங்கு.
குறி - கூடுமிடம். கறி - மிளகு ; ஆகுபெயர் சாரல் - மலைப்பக்கம். (கஉ)

தன்னிலை தலைவன் காற்றல்.

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல். எ - று. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலை
வன் வேட்கை நோயால் உழக்குந்தன்மை கூறல்.

உரைத்தென் பிறவந்தப பைத்தொடி யாக முறவிழிலவெண்
முரைத்தென் கடனமுத்துநதன்மலைச் சந்தனஞ் செழுமபனிநீர்
அரைத்தென் புருக்கெய் யப்பினும் வெப்ப மறுதினினின்
வரைத்தென் கருமமெல லாந்தஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் மலைவிலிருக்கும் அணங்கே ! அந்தப் பைந்
தொடியை யுடையானது ஆகததைக கூட்டாவிழில் யான சொல்லி
யென்னபயன் ? வெண்மை நிறம்பொருங்கிய திண்பொருந்தும் தென்கட
லிடைப் பிறந்த முத்தும், பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனமுஞ் செழுமபனி
நீர்விட்டவைத்து வேட்கைத்தீயில் வெதும்பிய எலும்புருக என்மேனியெங்
கும் அப்பினும் வெப்பமாறாது, இன்று எனது காரியமெல்லாம் நின்
தெண்ணத்தின்மட்டிப்பட்டது. எ - று.

எனவே, — உய்யச்செய்யினும் நையச்செய்யினும் நியல்லால்வேறில்லை
யென்றவா சாயிற்று. பிற - அசைநிலை. பைந்நொடி - அன்மொழித்
தொகை. ஆகம் - மெய். திண - அலை. தென்மலை - பொதியம். சந்து -
சந்தனம். ஆறாது - அறாது எனக் குறுக்குமவழி குறுக்கலாய நின்றது,
வாராது - வராது, தாராது - தராது என்றும்போல. (கங)

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல்

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல் எ - று. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி
உலகில் வேட்கை கொண்டோர் சான்றோரை முன்னிட்டு வரைந்து
கொள்வர், அவ்வாறு உலகியலால் நீயும் வரைந்துகொள்கவேனாக் கூறல்.

விரையக நாண்மலர் மெல்லியன் மாதத் விரும்பினையேல்
வரையக நாட வரைந்துகொ ணீதஞ்சை வாணன்முநீர்
தரையக நாண்மறைக் கேள்வியர் தீவள்ளியர் சான்றவர்தம்
உரையக நாடிமுன் கிட்டின தாகு முலகியலே.

இ - ள். மலையிடமாகிய நாட்டையுடையவனே ! தஞ்சைவாணனது முநீர் சூழ்ந்த புவியகத்தில் வேட்கைகொண்டார் செய்யும் உலகமுறை மை நான்கு மறையையுங் கேள்வியாலறிந்து வேள்விசெய்யுஞ் சான்றவர் கூறு முறையிடத்துக் கொண்ட பொருளைக் கருதி அவரை முன்னிட்டு வரைந்துகொள்ளில் அன்னதாகுமாதலால், மணததைத் தன்னிடத்திலே யுடைய நாண் மலரிலிருக்கும் மெல்லிய இயல்பினையுடைய, மாதுபோல் வாளை விரும்பினையேல், நீ வரைந்துகொள்வாயாக. எ - று.

வினா - மணம், நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். மாது - ஆகுபெயர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். உரையகம் - ஆகுபெயர். கேள்வியர் - முற் றெச்சம். அனது - இடைக்குறைவிகாரம். (கூச)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படைய.)

வெண்டா மரைமங்கை காதல னாகிய வேதியன்பால்
உண்டா கியதொல லுலகிய லாலுங்க ளாரணங்கை
வண்டா குழலி வரைந்துகொள் வேன்றஞ்சை வாணன்வண்மை
கண்டா லருளுள்ள நீயென தாருயிர் காத்தபின்னே.

இ - ள். வண்டாந்த குழலையுடையாய் ! தஞ்சைவாணனது கொடை கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீயாதலால், இப்போது என்னுடைய அரிய வுயிரோடு தன்மையவாய் நின்றது, அது ஏகாமற் காத்தபின் வெண்டா மரை மங்கைக்குக் கணவனாகிய மறையோனிடத் துண்டாகிப் பழைமையாகிய வுலகியலால் உங்களுடைய ஆரணங்குபோலவாளை நீ சான்றபடி வரைந்துகொள்வேன். எ - று.

வெண்டாமரைமங்கை - வாணி. வேதியன் - பிரமன். ஆரணங்கு - ஆகுபெயர். நல்குரவால் உயிர்போகின்றாரைப் போகாமல் நிலைமையைச் செய்யுந் கொடையாதலால், அக்குடையைக்கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீ யெனவே, கொடைக்கும் அவ்ளருளுக்கும் உவமைகூறியவாற்றான 'என தாருயிர் காத்தபின்' என்று கூறியவா றுணாக. வண்மை - கொடை. (கூடு)

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல்.

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல் எ - று. பாங்கி தானும் அஞ்சினவளாய்த் தலைவனை அப்புனம்விட்டுப்போக அச்சமுறுத்திக் கூறல்.

மல்லார் புயன்றஞ்சை வாணன்வெற் பாவெமர் வந்தினியிக்
கல்லார் வியன்புனங் காவலவிடாரவர் காணின்மிகப்
பொல்லா திருண்டது போதும் நியாங்கனும் போதுமிங்கு
நிலலா தெழுந்தரு ணீயுமிப் போது நெடுந்தகையே.

இ - ள். மற்றொழில் பொருந்திய புயத்தைபுடைய தஞ்சைவாணன்
வெற்பிடத்துள்ளவனே! எங்கட்குத் தமராயுள்ளவர் இன்றுவந்து மலை
யார்ந்தகன்ற புனம் இராக்காவல்லிட்டார், அவா நின்னைக்காணில் மிகவும்
பொல்லாராயிருப்பர், நெடுந்தகையை புடையவனே! இருண்டதுபோது
எம்மூர்க்கு யாங்கனும் போதும், நீயும் இப்போது இங்கு நிலலாதெழுந்தருள்
வாயாக. எ - று.

எமர் - எம்குத்தமா. வியன் - அகற்சி. நெடுந்தகை - அன்மொழித
தொகை. இதனுள் 'வெற்பா' எனவும், 'நெடுந்தகை' எனவும் இரண
முடத்தும் பொருட்பெயா முன்னிலையாய் நின்றது. இவ்வாறு வந்த
தென்னையெனின, —

‡ “பொருளொடு புணராச் சுடடுப்பெய ராயினும்

பொருளவேறு படாஅ தொன்றா குமமே.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால்,

‡‡ “பொற்பூண் சுமந்த புணாமெனமுலை கோடுயோழ

நற்பூங் கழலா னிருநிலக ணயநதவாறுங்

கற்பா டழித்த கனமா மணித் தூண் செயதோளான்

வெற்பூ டறுத்து விராவின்னெறிக் கொண்டவாறும.” — இதனுள்

நற்பூங்கழலான்' எனவும், 'கற்பாடழித்த கனமாமணித் தூண் செய
தோளான்' எனவும் இரணமுடத்தும் படாககைப்பெயா ஒரு பொருளைக்
சூத்தியவா றுணர்க.

“வையைக் கிழவன் வயங்குதாரா மாணகலந

தையலா யினறுகீ நல்கினே - நல்காயேற்

கூடலா கோவொடு நீயும் படுதியே

நாடரியக் கவவை யொருங்கு.” — என்பதனுறு முணர்க.

இவ்வாறு வருதல் பெருமபான்மையும் வழுவமைதியாய் வருதலின,
இச்செய்யுளுள்ளும் இரணமுடத்தும் முன்னிலை பொருளைக் கூறியவா
றுணர்க. மற்று - அசை.

(கூசு)

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௩௭.

‡‡ சிந்தாமணி, பதிம, செ. கசு.

நலவன் கையுறை புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சுமையார் மலயத் தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
அமையா கியதடர் தோள்ளன் மேயணி யத்தகுமால்
உமையா ளிறைவன் பயிலகயி லாயத்து முமபாதங்கு
இமையா சலத்துமெல லாமிலலை யானிக ரித்தழைக்கே.

இ - ள். சுகரத்தைப் பொருநதிய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழ்
வளாக்குந் தஞ்சைவாணன் து சிறுமலைமேலிருக்கும் மூங்கிற் பெரியதோனை
யுடைய வண்ணம் போல்வாய் ! இத்தழைக்கு நிகா உமையாள் இறைவனா
கிய சிவன பிரியாது பழகியிருக்குங் கயிலாயத்தும், தேவர்கள் பிரியாதிருக்
கும் இமையாசலத்தும் முற்றமிலலை யாதலால் அணியத்தகும். எ - று.

சுமையம் - சிமை யென விகாரப்பட்டு நின்றது. மலையம் - பொதிய
மலை. அமை - மூங்கில். தடநதோள - பெரியதோள. அள்ளம் - ஆகு
பெயர். நிகா - ஒப்பு 'தடநதோளாகிய' என மாறுக. ஆல் - அசை.
இத்தழைக்கு நிகரிலலை யென்று கூறுவ தென்னையெனின், தன்னுயிரா
நிறுத்தற கேதுவாகலானும், மனத்ததுக்குத் தான்முன்னிற்றலானுமென்
றுணாக. (கஉ)

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மல்குற்ற தண்புனல் சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பா
நலகுற றவையிர்த நாட்டுள் வன்மையி னன்னுதலாள்
அலகுற் றடததெமா கண்டா லயிரப்ப ரதுவுமன்றிப்
பலகுற றமுமவரு மாலயாங்குள் வாங்கேம பசுந்தழையே.

இ - ள். நிறைபுற தண்புனல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் மலையவெற்
பிருப்பவனே ! நீ தரப்பட்ட இத்தழை இந்நாட்டிலுள்ள வல்லமையாள்
நன்னுதலாள் அல்குற றடத்திலே யணியில் எமக்குத் தமராயுள்ளா
கண்டால் ஐயப்படுவர், அதுவுமன்றிப் பல குற்றமும் வருமாதலால் இட்
பசுந்தழையை யாங்குள் வாங்குதலசெய்யேம். எ - று.

மலகுறல் - நின்றதல் நலகுறல் - தருதல். அயிர்த்தல் - ஐயப்படு
தல். குலததுக்கும, தலைவிக்கும, தீனக்கும மறுவென்பதுபற்றிப் பல குறற
மென்று கூறினா. (கஅ)

ஆற்ற நெஞ்சினே டவன் புலத்தல்.

ஆற்றநெஞ்சினே டவன் புலத்தல் எ - று. ஆற்றமையாகிய நெஞ்
கடனே தலைவன் புலநது கூறியது.

உழையும்வெங்காளமும் போலுங்கண் னொளொரு காலமுள்ளங் , குழையுமெம் பாலென்று கொண்டநெஞ் சேகலிக் கோடைமண் மழையுமந் தாரமும் வந்தன வாணன்றென் மாறையின்மார் [மேல் தழையும போலிங்ங னேகவின் வாடத் தவஞ்செய்ததே.

இ - ள். மாணும் வெவலியவிடமும்போலுங் கண்ணையுடைய பாங்கி யானவன் யாம் இரந்து பின்னின்றே மாயின், ஒருகால் மனமிளகுமென் றெண்ணங்கொண்ட நெஞ்சே! கலியாகிய கோடைசூழ்ந்த இம்மண்ணுல கினமேல், கோடை வெப்பாதணிய மழையும் மந்தாரமும் வந்தாற்போன்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டில், நம்மைப்போல் இந்த மார்தழையும் அழகு வாடத் தவஞ்செய்தது, யாம் என்செய்வோம்! எ - று.

உழை - பான். காண் - விடம். குழைதல் - இளகுதல். கவின் - அழகு. 'மழையு மந்தாரமும்' என்பதற்கு மேகமும் மந்தாரத் தருவும் என்று பொருளுணைப்பாருமுளர். மழைபோல் உடனே வெப்பாதணி யாமையின் அது பொருளன்மையுணர்க. 'யாம் என்செய்வோம்' எனபது சொல்லெச்சம். (கூக)

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல் எ - து. இவ்வாறு கூறுதல்கேட்ட பாங்கி தலைவனை யஞ்சலை நாவைவாவெனக் கூறிவிடுததல்.

சோலையில் வாழிநாந் தோகையன் னானைத் தொழுதிருந்திம் மாலையில் வாழி வரங்கொள்வல யான்றஞ்சை வாணன்வெற்பா வேலையில் வார்துகி ரன்னவெய் யோன்வெயில் வெற்பின்மலகும் காலையில் வாபின்னை யென்கைய தாகுநின் கையுறையே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! சோலையில் வாழும் இந்ந் தோகைபோல்வான யான் இவ்விராமுற்றுந் தாளிற் பணிந்திரந்து வரமாக வேண்டிக்கொள்வன்; கடலில் நெடிய பவளமபோன்ற கதிரோனது கிரணம் வெற்பிலெல்லாம் நிறையங் காலைப்பொழுதில்வா; வந்தாயேல், அப் போது நின் கையுறை யென்கையதாகும். எ - று.

தோகை - மயில்! வாழி - அசைநிலை. வேலை - கடல். துகிர் - பவளம். வெய்யோன் - சூரியன். வெயில் - கிரணம். மல்குதல் - நிறைதல். கையிலுறைதலின் கையுறையாயிற்று. (கூ௦)

இத்துணையும் ஐந்தாநாட்செய்தி.

தலைமகன் கூற்றாயினவெல்லாம் இரந்துபின்னிற்றற்கும், பாங்கி கூற்றாயின வெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்கும் உரியவாறு காண்க.

இரந்து துறைபெறுது வந்தீய கிழவோள்
மடலே பொருளேன மதித்தல்

இரந்து * * * மதித்தல். ஏ - து மறநாட காலைமீல வந்த தலை மகன இவளாற காரியமின்றெனக் கருதி, இரந்து குறைபெறு தாய்னே மென்று வருத்தமுற்று, இனி நமக்குப் பொருளாவது மடலேயெனத் தன னுள்ளேமதித்துக் கூறல்.

திருந்தா தொழுங்குழற் சேயனன வாணவிறென மாறைவெறபில அருந்தா வழுதனன வஞ்சொனல லாரழ காரகுழைதோய பெருந்தாரா வேலவிழி தந்தவெங் காம்ப பிணிதனக் கு மருந்தா வதுநெஞ்ச மேயிலலை வேறு மடலன்றியே

இ - ள் நெஞ்சமே! பகைவா தொழுக தானையுடைய முருகவேளை யொத்த வாணன தென்னுறை வெறிடத்தது ஆராவமுதுபோன்ற அழகிய சொல்லையுடைய மடவாருடைய முகத்திற்கு அழகாய்நாத குழையைத் தொட்ட மணிபொருளிய பெரிய வேலபோன்ற விழிப்பாவையானது தந்த வெவவிய காமமாகிய பிணிகு மருந்தாவது மடலேறலே யன்றி வேறிலலை ஏ - று.

எனவே, — யாம் அது செய்யக்கடவேம எனபதாயிற்று.

மடலேறலாவது, — தலைவன ஒவ்வாக் காமத்தால் பனங்கருக்காற குதிரையும், பனந்தருவி னுள்ளனவற்றால் வண்டில முதலான வுஞ்செய்து அக்குதினாயின மடலேறுவது மடலேறுவான் திகம்பரனாய் உடலெங் குமரீறுபூசிக் கிழி ஓவியா கைப்படாது தானே தட்டிக் கிழியின தலைப்புறத் தில அவனப்போ வரைந்து கைப்பிடித்து, ஊரநடுவே நாதசநதியில ஆகார நித்தினாயினறி, அக்கிழிமேற் பாவையுஞ் சிந்தையு பிருத்தி, வேடகை வயத்தனாய் வேறுணாவின்றி, ஆ சூரினும், அழல் மேற்படினும் அறித் தின்றி, மறை வெயில காற்றான மயங்காகிருப்பழி, அவ்வூரினுள்ளா பல ருங்கூழ் வந்து நீ மடலேறுகியோ? அவனைத்தருதும், சோதனை தரு கியோ? எனவழி இயைநதானாயின, அரசனுக்கறிவித்து, அவனோவலால் அவன இளைந்துநையத்தருது மடலேறென்றவழி, ஏறுமுறைமை - பூனை யெலும்பு, எருக்கு இவைகளாறகட்டிய மாலையணிந்துகொண்டு அம்மாவிலேற, அவவடத்தை வீதியிலீர்த்தலும், அவவுருளை ஈருண்டோமேற்பொழுது, பனங்கருக்கு அறுந்த விடமெல்லாம் இரந்தத நோன்றது வீரியத்தோள நின், அப்போது அவனை யலங்கரித்துக்கொடுப்பது, இரத்தங்கண்டுறி அவனைக் கொலைசெய்துவிடுவது. இவை புலவராலாட்டிய வழக்கென்றுணாக.

சேய் - முருகன். தோயுதல் - தொடுதல். சாரா - கணபணி 'பெரு வேல்' என மாறுக. 'வேல்விழி - அன்பொழித்தொகை காமத்தைப் பிணியாகக் கூறப்பட்டமையின் மடலேறுதலை மருந்தாகக் கூறப்பட்டது.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துநாத்தல்.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துநாத்தல் எ - து. தலைவன் அம்மட
லேற்றினை புலகின்மேல்வைத்துப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

வ்வாயூர் குழுவியா தந்தகிந தாகுல வெள்ளினினாக்
கனாயூர் பொழுதினங் காளையா தாங்கிழி கைப்பிடித்துத்
கனாயூர் தொறுமபெண்ணை மாமட லூராவா தவிராதுபின்னும்
வனாயூராவா தஞ்சையா கோனவாணன மாறையில் வாணுதலே.

இ - ள். தஞ்சையிலுள்ளார்கள் கிறைவனாகிய வாணன தென்மாறை
நாட்டிலிருக்கும் ஒளிபொருந்திய நுதலினை புடையவனே ! மணமுருங்
குழலையுடைய மாதாதந்த காதலாகிய வெள்ளமானது நினாத்த கனா
யின்மேற் செல்லுமபோது, இளங்காளையாக தாம் வரைந்த கிழியைக்
கையிலே பிடித்துப் புவிவின்ன னுளதாகிய லூகடோறும் பனைமடலி
ன்ற செய்த மாவை நடத்துவர், அதனை சிந்தனைமுடியாவிடில், அதனை
விடுத்தபு பின்னும் வரைபாய்ச்செலவா இதனை நீயறிவாயாக. எ - று.

வினா - மணம், ஊர்தல் - நாற்றிக்குஞ்சென்று சுமத்தல். கனாயூர்தல் -
கனாமேற்செல்லுதல். கிழி - தலைவியுரு வெழுதப்பட்டது. பெண்ணை -
பனை. 'மடலமா' வென மாறுக. வனாயூர்தல் - வரைபாய நடத்தல். (கூஉ)

அம் மடலேற்றினைத்

தலைவன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

அம்மடலேற்றினை * * * சாற்றல் எ - து. அம்மடலேற்றினைத் தலை
வன் தன்மேல்வைத்துக் கூறல்.

வன்பணி போனிலந தாங்கிய வாணன்றென மாறைவெற்பில
மின்பணி பூணமுலை மெல்லிய லீர்குறை வேணடியுங்கன
முனபணி வேளின்று நாளாவெண பூளை முகிழெருக்கோ
டென்பணி வேனமடன் மெலவரு வேனவை யென்பணியே

இ - ள். வலிய அநந்தனைப்போல நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய வாணன
தென்மாறை வெற்பில மின்னும் பணியு மொளிப்பூணபொருந்திய முலை
யினை, புடைய மெல்லியலீர் ! எனது குறையை முடிக்கவேண்டி யின்று உங்
கள்முனபணிவேன, யான் பணிதலைக்கண்டு எனகுறையை முடியாவிடில்,
நாளாவெண்பூளைப்பூ எருக்கமுகையுடனே யென்புமாலையணிநது மடனமா
வேறிவருவேன் எனனுடைய தொழிலவை. எ - று.

'முடியாவிடில்' என்பது அவாய்சிலையான் வந்தது. வன்பணி - அநந்
தன். 'எருக்கமுகிழ்' என மாறுக. அணிவேன் - மூற்றுச்சொல் எச்ச
மாய் கின்றது. பணி - தொழில.

இவ்வாறு மடலேறுவேனென்று கூறியது பெருந்திண்ப்பாற்படுமே யெனின், பட்டாது. என்னை, —தலைவன் பாங்கி யுடனபடவேண்டுமென்று குறித்துச் சொல்லியதல்லது மடலேறுங் கருத்தாய்க் கூறினனல்லன். ஆதலானன்றே மடலேற்றெனவையாது மடற்கூற்றென்று கூறியது, சானரோர் செய்யுட்களிலெல்லாம், மடற்கூற்றென்றே வருவதல்லது மடலேற்றென வாராமையானும், † “மடனமா கூறு மிடனுமா ருண்டே.” என்று தொல்காப்பியர் கூறியவாற்றானு முணாக. (௧௦௩)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத் தருமை சாற்றல்

பாங்கி தலைமகள் அவயவதருமை சாற்றல் ௭ - து. அவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி கிழித்தீட்டிப் பின்னன்றோ மடலேறுவது, ஆதலால் தலைவி யவயவத் தீட்டுதற் கருமையென்று கூறல்

தொடையே யெருக்கெனப் பீயணிக் தாலெனனை சூலவனையூர
மடையேய வயற்றஞ்சை வாணனவெற பாமல ரோனவகுத்த
படையே நயனம் படைத்ததென்பாற் பாவை படியெடுக்க
இடையே தெனத்தெரி யாதுணா யாணி யிடவரிதே

இ - ள். சூல்கொண்ட சங்குகளுநம் மடைபொருந்திய வயல்குழந்த தஞ்சைவாணன வெற்பனே ! மாலையாக எருக்கையும் எனையும் பீயணிக் தால் நினக் கியாதுபயனைத் தரும் ? கிழித்தீட்டிய பின்னன்றோ மடலேறுவது, தீட்டுதல் நினனால் முடியாது, எங்ஙனமெனின், பிரமன வகுத்த படைக்கலமே நயனமாகப்படைத்த பொற்பாவையது உருப்படியெடுக்க இடையாதெனின் தெரியாது, சொல்லையெழுதுகருவியா லெழுதவரிது.

இதனுள் ‘பொற்பாவை’ என்பது பொன்னம்பாஸையாக்கிப் பழக் கலவிட்டு நிறுக்க நிறையேதெனத்தெரியாது, உடைக்கவெண்ணின் உறையாணி யிடவரிது; இவ்வாறு வேறுபொருடோன்றிச் சிலேட்டையாய் நின்றதுகாண்க.

தொடை - மாலை ஏகாரம் - ாற்றசை, சூலவனை - கருப்பங்கொண்ட சங்கு ‘எருக்கெனப்’ எனபுழி எண்ணுமமை தொக்குநின்றது உறையாணி - உரையை யறிவிக்கருங் கருவி (௧௦௪)

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல்.

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல் ௭ - து. இவ்வாறு நெழுத லரிதென்று கூறிய பாங்கியை நோக்கி யானெழுத வல்லெனனத் தன்னைத்தானேபுகழ்ந்து தலைவன் கூறல்.

நறையல ராவினாப போதிசை யாதிசை நானமுகத்தும்
மறையல ராவந்த மானமகன யானறஞ்சை வாணனவையத
துறையல ராவிபங் காவியங் கணணி துணிநதுசொல்லுங்
குறையல ராகுழ லாடகினித தீரக் குறையிலலையே.

இ - ளீ. நறையலனானும் அவ வினாபபோதி லிசைநது திக்கொரு
முகமாகும் நானமுகத்திடத்தும் வேதம் விரிவாகவந்த மாலுக்கு மகன்
யானுதலால், தஞ்சைவாணன் வையைத துறையினும், விரிவாகிய வாவி
னும், நீரிற் றேறனறிய காவியப்போலுங் கண்ணையுடையாய் ! நீ யெழுதப்
படாதென்று துணிநது சொல்லுங் குறையலரானந்த குழலையுடையாட்கு
இனறெழுதப்படாதென்று விடத்தக்கதாய் குறையிலலை. எ - று.

இன்னுமோ பொருள், — நறையலனானும் அவவினாபபோதி
லிசையாது நான்கு திசையிடத்துங் களவு வெளியாகவந்த ஆசைகொண்ட
புருடன் யானெனச் சிலேடைவகையால், பிரமன் யானெனத் தோன்றிய
வதலை எழுதற்கரிப தினறென்று கூறியவாறாயிற்று

நறை - மணம், அவவினா-ஆவினா யெனச் சுட்டு நீண்டது, ஆவியி
னு எனமுறையே. பிரமன்மே லேற்றுங்கால, — இசையா - இசைநது.
மறை - வேதம். அலராவந்த - விரிவாகவந்த மால் - மாயோன. மகன் -
பிரமன். தலைவன்மே லேற்றுங்கால, — இசையா - இசையாது. நான
முகம் - நான்கிடம் மறை - மறைகள். அலராவந்த - வெளியாகவந்த.
மால் - ஆசை மகன் - புருடன் ஆவி - வாவி. அம் - னீர். காவி - நீலப்பூ.
அம் - சாரியை, அழகு கண்ணி - அணமைவிளி. தீர்தல் - விடல் † “ தீரத்
தல் தீர்த்தலும் விடற்பொருடாகுப.” என்பதனாற்கொள்க. குறை - குற
றம். குறை - குறைவு (கூ0ந்)

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்.

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல் எ - து அவவாறு தலைவன் கூறக்
கேட்ட பாங்கி மடலேற்றத்தகாதென அருணமுறைமை கூறுதல்.

செயலா குடம்பையிற் செநதலை யன்றிற் சினைபுளப்பை
கயலா வனவென குருகினவன பாரப்புள் கைக்கடவகா
மயலா களிற்றண்ணல் வாணனறென மாற்றவை யைத்துறைவா
இயலா தருளுடை யாக்கென்று மாமட லேறுவதே

இ - ளீ. பாகன் கைக்கடவகா மத்ததால் மயக்கமாந்த களிற்றரசு
னாகிய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வருகின்ற வையைத் துறைவனே !
பணியில் புட்களாற் செய்யப்பட்ட செயலாந்த கூட்டில் சிவந்த தலை
யினையுடைய அன்றில் முட்டைகளுள் பசிய கய லாவனவாகிய வெண்

† தொல் சொல், உரியியல், து உஉ.

ணிர்க்குருகின் வளவிய பாபபுகளுள்ள ஷாறலால், அருளுடையாகக்
எக்காலத்தும் மடனமா வேறுதல பொருந்தாது எ - று.

எனவே, — மடலேறத் தகாதென அருண்முறைமை கூறுதல பனை
யை வெட்டலும், முட்டைகளைச் சிதைத்தலும், பாபபுகளை வதைத்தலும்
மாகிய பாவங்கள் சூழ்தலின், அருளுடையோக் காகாதெனறவா முயற்று.
மடற்கூற்று அதிகாரப்பட்டு வருதலின் பனையென வருவிக் கப்பட்டது.

செயல் - தொழில். குடம்பை - கூடு 'செந்தலையென நில' - வண்ணச்
சின்னச்சொல். —

‡ “அடைசின் முதலென முறைமுன்று மயங்காமை

நடைபெற நியலும் வண்ணச் சின்னச்சொல்.” — ஏனனுஞ் சூத
திரத்தா னுணாக.

சின்ன - முட்டை குருகு - நானா. பாபபு - பிள்ளை — ‡‡ “பாபபும்
பிள்ளையும் பறப்பவற் றினைமை” — எனபதன னுணாக மயல் - மயக்கம்.
களிறு - யானை. இயலாது - பொருந்தாது. அண்ணல் - வேந்தன் (கஞ்சு)

கொண்டு நிலைகூறல்.

கொண்டு நிலைகூறல் எ - று. தலைவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற
கும் நிலையாகிய மொழியைப் பாங்கி கூறல்.

வெண்டோ டணிமுகப் பைங்குரும் பைக்கொங்கை வெய்யவுண்
கண்டோர் விருமபுக கருமபனை யாராக கடற்றுறைவா [கண்
கொண்டோர் குறைமுடி கொம்பனை யானின் குறைமறுத்தால்
வெண்டோ விடுந்தொங்க லானவாணன் மாறை வளங்காக்கே.

இ - ள். கடற்றுறைவா ! கொம்பனையா நினது குறையை மறுத்
தால், வெண்மைநிறம்பொருந்திய தோடணிந்த முகமுடைய, பசிய குரும்
பையாகிய கொங்கையையும், உண்ணப்பட்ட வெய்ய கள்ளையுமுடைய
கண்டோரால் விருமப்படுகின்ற கரிய பனையாக்கொண்டு, வண்டிக
ளாவாரிக்கும மாலையையணிந்த வாணன் மாறையாகிய வளவிய நக்
ரிடத்து ஒப்பற்ற நினகுறையை முடிப்பாயாக. எ - று.

கொம்பனையா மறுத்தாலையில் தோடணிந்த முகமும், குருமபை
போன்ற கொங்கையும், உண்கண்ணுமுடைய கருமபனையானாக கொண்டு
எனனச் சிலேடையால் ஒரு பெண்ணாகத் தோன்றியவாறுணாக.

மறுத்தாற் குறைமுடியெனவே, — குறிப்பான மருளெனத்தோன்றி
நிற்கலின், அவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலையாயிற்று.

‡ தொல். செந்ல. இளவியாகம், சூ. உசு

‡‡ தொல். பொருள். மரபியல், சூ. ச.

முன்கூறிய செய்யுட்களில் 'வேற்பன், சிலம்பன், பொருட்பன், என்று குறிஞ்சிலத்துத் தலைமகனாகக் கூறி, இவ்விடத்தில் கடற்றுறைவா என்று நெய்தனிலத்துத் தலைமகனாகக் கூறியவதனான், முன்கூறிய தலைவனேயோ, இவன் வேறேயோ வெனின, அத்தலைவன்தானே இவன். ஐந்திணையில் வத்திணை கூறினும் அத்திணைக்குரிய கருப்பொருளாற் கூறப்படுமாயின, இக்கிளவி எத்திணைப்பாற்படுமெனின, நெய்தற்பாற்படுமே. அஃதென்றையெனின், — பனை நெய்தனிலத்துக் கருப்பொரு ளாதலான் கடற்றுறைவா எனக் கூறியவாறு பனை நெய்தனிலத்துக் கருப்பொரு ளானவா நெனனையெனின், — குறிஞ்சி கற்பூமியாகலான பனைக்காகாது, பாலைக்குத் தீரது போவதல்லது பயிராவதில்லை. முலை வரகு, சாமை, முகிளை முதலாயின மக்கட்கு ஊனும், நிராயினங்கட்குப் புல்லு முதலியன உணவும், நிழலுமாக இருததலின் பனைக்காகாது. மருதநிலத்திற்கு வாவியும், குளனும், கமுகு, வாழை, செந்நெல், கரும்புமுதலியனவும் நீசசாபாதலின், அநிலத்திற்கும் பனையாகாது. மணலிலத்திற பயிராதலால் நெய்தனிலத்துக் கருப்பொரு ளாயிற்று.

தோடு - பனைமேலேற்றுகால் ஏடு, பெண்மேலேற்றுகால் செவியிற்றழை. குருமபை - கொங்கை, — பனைக்குப் பண்புத்தோகை. பெண்ணுக்கு உவமைத்தோகை உண்கண் பனைக்கு உறுதல்: பெண்ணுக்கு மையுண்ட கண். ஓவ்விதல் - ஆரவாரித்தல். 'வளநகாக்கே' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். (௧௦௭)

தலைமகள் கூற்றாயினவெல்லாம் மடற்கூற்றிற்கும், பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் மடலவிலக்கிற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

தலைவி யினைமைத்தன்மை பாங்கி தலைவர் குணத்தல்.
(ஐது வெளிப்படை.)

களவரும் பாகரு நீலங்கள் காமக கடவுளுமால்
கொளவரும் பாபைங் குருமபைக் குலஞ்செங் குமுதத்துவென
டளவரும் பாண்ப நேதஞ்சை வாணன நமிழ்வையையாட
டிளவரும் பாமிவண மாட்டெனகொ லோநின் நிரப்பதுவே.

இ - ள். கருநீலம்போன்ற கண்களிற் களவு அருமபவிலலை, காமக் கடவுளும் காதல்கொள்ள மாபில் பசிய குரும்பைக்குலைபோல முலைகள் அருமபவிலலை; செவ்விய குமுதம்போன்ற வாயில் வெண்டளவுபோன்ற பல் அருமபவிலலை. தஞ்சைவாணன தமிழ் வையையாடடின அருமபு போன்ற இவளிடத்தில் யான சென்று நினறு இரப்பதெவ்வாறு? சொல்வாயாக. எ - று.

பொருளை உவமைப்பொருளாய்க் கூறியவெல்லாம் ஆகுபெயர். கொல்லும், ஓவும் அசைநிலை. (௧௦௮)

தலைவன் தலைவ் வருந்தியவண்ண முகத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சிலைபயில் வாணுதன் மின்னே பிறந்தவச் செவ்வியிலே
கொலைபயி னாகக் குருளைபைப் போற்குறி யோனிருந்த
மலைபயில் வாதமிழ வாணனறென் மாறற் மயிலனையாள்
அலைபயி லாலவிழி யாலென தாவி யணங்கினளே.

இ - ள். சிலைவளைவு பழகும் வாணுதலை, டைய மின்னே ! குறு
முனிவ னிருந்த மலையில் பழகிய தமிழ்கற்ற வாணன் தெனமாறைநாட்டு
மயிலனையாள் பிறந்த அக்காலத்தே கொலைபழகிய நாகக் குட்டியைப்
போல அலைபற் பழகிய ஆலம்போன்ற விழியால எனதாவியை வருத்தி
னாள். எ - று.

சிலை - வில் பயிலல நான்கும் பழகுதல. குருளை - குட்டி குறி
யோன - அகத்தியன். 'வாணுதன் மின்னே' என்றது சிறப்புநவகம்.
அலை - ஆகுபெயர். ஆலம் - ஆல் என விகாரப்பட்டது ; நீலம் - நீல் என
நின்றார்போல. (க0க)

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல்.

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல் எ - து. தலைமகனது
காலப்பருவத்தின் அருமை கூறுதல

ஏடா ரலங்க லிலங்கிலை வேலவெறப் வேழுலகும்
வாடாமல வந்தருள வாணனறென் மாறையில் வல்லியனனாள்
சூடாள குவளைபு முல்லைபூஞ் சூட்டுஞ் சீனையும் , தும்
ஆடா டனககென்கொ லோவடி யேனசென றறிவிப்பதே

இ - ள். பூவாரந்த மலை யணிந் திலங்கப்பட்ட இலைபோலும் வேல்,
டைய வெற்பனே ' ஏழுலகும் வாடாமைக்குக் காரணமாகவர தருளப்
பட்ட வாணன் தெனமாறைநாட்டில் வல்லிபோலவாள் குவளைப்போதும்
முல்லைபூஞ்சூட்டுஞ் சூடாள, சீனையும் பரதுமாடாள; அவடகு அடியேன்
போய் அறிவிப்பதெவ்வாறு? எ - று

ஏடு - ஆகுபெயர். அலங்கல் - மலை. இலங்குதல - ஒளிதல இலை
வேல் - உவமைத்தொகை. 'குவளைபு முல்லைபூஞ் சூட்டுஞ் சூடாள' என்
றும், 'சீனையும் பரதுமாடாள' என்றும், ஒருவின்கொண்டு முடிந்தது.
முல்லைபூஞ்சூட்டு - முல்லைபூவாற சுட்டிப்போலசெய்து நெற்றியிற் கட்டு
வது. 'தனக்கு' எனபுழி சுட்டுவருவிக்க. கெடல்லும், ஓவும் அசை
நிலை. (கக0)

தலைவன் சேவ்வியேளிமை செப்பல்.

தலைவன் செவ்வியேளிமைசெப்பல் எ - து. செப்புதற்குப் பதமெளி தெனத தலைவன் கூறுதல்.

1 தெனவந்த வாயிதழ்ச் சேயிழை யாயிளஞ் செவ்விரவ்வி
மானவந்த வாள்விழி வஞ்சிக்கு நீதஞ்சை வாணனவெற்பில
யானவத் தவாசென் நியமபுதி யேலவா யாவொன்னுள்
தான்வந்த வாவுட னேநின்னை யாரத தழீஇக்கொளுமே.

இ - ள், தேன்போன்ற சொல்வந்த வாயிதழையும், செய்ய பூணையு முடையாய் ! இளமையழகாகிய நவ்விமானபோல்வந்த வொளிபொருந்திய கண்ணையுடைய வஞ்சிக்குத் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் யான வந்தவாறு நீ சென்று கூறுதியேல, அவா யாவொன்று கூறுது, தான ஆசையுடனே வந்தது,நின்னை யாகத்தோடாகம் பொருந்தத் தழுவிக் கொளவான். எ - று.

தேன - ஆகுபெயா. நவவி மான் இருபெயரொட்டிப் பண்புத தொகை. 'மான்வந்த வாள்விழி' - உவமைத்தொகை. வந்தவா-வந்தவாறு. 'நீ சென்று' எனவும், 'தானவாவுடனவந்து' எனவும் இயையம் (ககக)

என்னை மறைத்தபின் னெளிதேன நகுதல்

என்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல் எ - து. நீரிருவருமொதது என்னை மறைத்தபின் இக்களவொழுக்கம் ஒழுகுதற் கெளிதென நகை யாழிக் கூறல்.

மண்ணும பயிலவித்து மொன்றினுஞ் சந்திர வாணன்வெற்பா
நண்ணும புனலின்றி யங்குரி யாதுங்க ணலவினையாற
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தன வாயினுங் கண்ணினுமமுள்
ஏண்ணுங் குறையென்னை நீாமறைத தாலிங் கியலவதன்றே

இ - ள். சந்திரவாணன் வெற்பனே ! நிலனும நிலத்துப் பழகிய வித்து இரண்டுமொத்துக் கூடினும், அவ்விரண்டும நனையப்பொருந்தும புனலின்றி ருளையாதுபோல, நீங்கள் முன்செய்த நலவினையால் கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தனவாயினும், கருதுவிடத்தது துமமுள்ளத்துள் எண்ணுகின்ற குறை நீரொனை மறைத்தால இவவிடத்து முடிவதன்று. எ - று.

பயிலுதல் - பழகுதல். அங்குரியாது - முளையாது எண்ணல் - கருதல். இயலுதல். பொருந்ததல்; பொருந்தல் எனவே முடிவின்மேல நின்றது. இச்செய்யுளில் 'அங்குரியாது, அதுபோல' என்று சுட்டிக்கூறுது உவமமாயிற்று. என்னை, —

‡ “கூடிக் கூறு வவம மாயிற்
பொருளெனிர புணாததுப் புணாத்தன கொளலே,” — எனந்ஞ
குத்திரவியியல்,

‡‡ “மோப்பக குழையு மனிசச முகத்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருநது.” — என்றும்போலக்கொள்க.

அந்நகைபொறு தவன்புலம்பல்.

அந்நகைபொறு தவன் புலம்பல எ - து. அவள நகையாழிக் கூறு
தல பொருமல் தலைவன புலாநது கூறுதல.

வெவ்வே லெறிந்த விழுப்புண்ணின மீட்டும வெதுபயிதோர்
செவவே னுழைப்பவா சீலமன றேறதிரு வேமருவார
வைவே லமாவென்ற வாணனறென மாறை மயிலபொருட்டால்
வைவேனை யஞ்சலென னாதினன வாறு நகைக்கினறதே.

இ - ள் திருவையொப்பவளே ! மருவார வைவேலாற் செய்யும்
போனாவென்ற வாணன தெனமாறைநாட்டு மயிலபோனறவள பொருட்
டால் நைகின்ற வெனனை அஞ்சலையென றேறாதது இவ்வாறு நகைக்கின்
றது, வெவ்விய வேலெறிந்த துன்பநதரும் புண்ணில் மீட்டும அழலிற்
பழக்க வெதுபயிதோர் வேலை துழைப்பவா குணமனறே ! எ - று.

வெவ்வேல - கொடியவேல. விழுப்புண - துன்பநதரும்புண வெதுப்
பல் - அழலிடை வெதுப்பல செவ்வேல - பழக்கக்காயநதவேல. சீலம -
குணம். தீரு - ஆகுபெயர். வை - கூடமை அம - போர். மயில் - ஆகு
பெயர். ஆதலால், நகைக்கின்ற கினகுணமும், வேலைதுழைப்பவாதகு குண
மும் ஒக்குமென்பதாயிற்று. (ககக)

பாங்கி தலைவனத் தேற்றல்.

(இது வெளிப்படை)

தன்கண னனையதன் பாங்கிய நுளளுந் தனக்குமிராம
எனகண னுருளபெரி தெம்பெரு மாட்டிக் கிகனமலைதா
வன்கண னமாவென்ற வாணனறென மாறையில வந்தவளால்
புன்கண னடையலை நீயினி வாடல புரவலனே

இ - ள். புரவலனே ! எம்பெருமாட்டிக்குத் தன கணபோன்றுள்ள
பாங்கியா பலருளா, அப்பலருளளுந் தனக் குப்பொருக்கும எனனிடத்து
அருளபெரிது, பகையா யெதிரந்தா கொடிய அமாவென்ற வாணன
தென்மாறையில் வந்து அவளால் வருந்தடையலையாய் இன்று வாடறக.

‡ தொல. பொருள் உவமவியல், து எ.

‡‡ திருக்குறள், ரே. கூ.

எனவே, — பாங்கியர் பலருங் கண்போன்றவ னென்றும், தானுயிர் போன்றவன், தன்னிடத் தருள்பெரிதென்றுங் கூறியவதனால், தன் சொல் மறாள், நீ நஞ்சாடை யென்று தேற்றியவாறாயிற்று. உயிச்சு - உயிரொக் கும். இகல் - பகை. வண்கண் ணமர் - கொடியவமர், புன்கண் - வருத்தும். வாடல் - ஆவலித்து, வியங்கோள். (ககசு)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஒலிதெந்நீ கடல்புடை ருமுல கேழினு மூழ்வினைதான்
வலிதென் பதனை வயக்கிய தாற்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
கலிதெங்கு மாவுங் கீழ்கும் பலாவுங் கதல்களும்
பொலிதென் பொதியிலின் மேற்சூத னுடவிப் பூந்தழையே

இ - ள். பொலிந்த தெற்கின்கணுள்ள பொதியமலையிடத் துண்டா கிய சந்தனக்காட்டிற் றேன்றிய இப்பூந்தழையானது ஒலியொடு கூடித் தெளிந்த கடன்மருங்கிற் சூழ்ந்த உலகேழிடத்தும் பழவினைதான் வலி தென்று சொலவதனை இப்போது விளங்கச்செய்தது. எ - று.

எனவே, — கையுறையேற்றவா றாயிற்று. இதனுள் கருப்பொருள் மயங்கியவாறு † “உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே.” — எனனுஞ் சூத் திரவிதியா னுணாக.

புடை - மருங்கு. ஊழ்வினை - பழவினை. வயக்கியது - விளக்கியது. கலி - இலாங்கலி தலைக்குறையாய் விகாரப்பட்டு நின்றது; தெருகில் ஓர் வேறுபாடு. ‘கலி தெங்கும்’ என்புழி †† “எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயின்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உம்மைதொக்கு நின்றது உம்மையுள்ள எண்ணின்கண் வந்தன. கதலி - வாழை. அடவி - காடு. பூந்தழை - பூவோடு கூடிய தழை. (ககடு)

கிழவோற்றல்.

கிழவோற்றல் எ - று. தலைவன் துயர்மாறிக் கூறுதல்.

ஹைப்போ தணிதொங்கல் வாண னென்னுளான வல்வினையேற் றப்போ தடைந்த வருநதுயர் நீங்கி யரும்பியபொற்
செப்போ திளமுலை யாணகை வாணமுகத் திங்களைக்கண
டிப்போ தினகிய தாலிந்து காந்தங்கொ லென்னெஞ்சமே.

இ - ள். குவளைப்போதாலியின்ற மாலையையணிந்த வாணன் பகை வணையொத்த வல்வினையேனாகிய எனக்கு நென்னலடைந்த அரியதுன்ப நீங்கித் தோன்றிய பொற்செப் புலமையா யோதிய இளமுலையையுடைய

† தொல. பொருள். அகத்திணையியல், து. கக.

†† ஷ. சொல். இடையியல், து. கக.

பாங்கியது மகிழ்ச்சி ஒளிபொருந்திய முகத்தைக்கண்டு, இப்போது பிறந்த மகிழ்ச்சியா விளையுமாதலால், என்னெஞ்சம் சந்திக்காந்து மென்னுஞ்சிலை.

எனவே, — ஈரயின் தீர் புலாந்த தன்னெஞ்சம் பாங்கி முகத்திங்கிழைக்கண்டு, இப்போது மகிழ்ச்சியென்னும் நீருண்டாதலின், 'இந்து காந்தம்' என்று கூறியது.

மைப்போது - குவணிப்போது. ஒன்றார் - பகைவர். அரும்பல் - தோன்றல். கோல் - அசைநிலை. (ககக)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறைநேர்த்தற்கும், தலைவன் கூற்றாயினவெல்லாம் மடற்கூற ரெழுதிதற்கும உரியவாறுணர்க.

இறைவன்நனக்குத் துறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு

அவன்துறை யுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

இருவர்கண் டால்வரு மேதமென் றெண்ணி யெனக்கெதிரோ வருவர் வந்தாலுந்தஷ்வாய்திறவாரா தஞ்சை வாணனவெற்பின் ஒருவர்களு சார லுழையக லாாதழை யுள்ளதெலலாந தருவாவம் பார்முலை யாயெனகொ லோசெயத் தக்கதுவே.

இ - ள். வம்பார் முலையாய்! இருவர்கண்டால் குற்றம் வருமென் றெண்ணி யெனக் கெதிராயேவருவர், வந்தாலும தம் வாய்திறந்தொன்றுஞ் சொல்லார், தஞ்சைவாணன் வெற்பில ஒருவா நம்முடைய மலைச்சார விடத்தைவிட்டகலார், இவ்வனத்திலுள்ள தழைகளையெல்லாங் கொய்துவந்து தருவர், அவர்க்கியாஞ் செய்யததக்கதென்னோ? எ - று.

ஏதம் - குற்றம். உழை - பக்கம் வம்பு - கச்சு. கோல் - அசைநிலை.

இறைவி யறியாள்போன்று தறியாக்கூறல்.

இறைவி * * * கூறல் எ - து. பாங்கி இவவார்த்தை கூறவே தலைவி தான்கேட்டு அறியாள்போல மனத்திற கருதாத வேறென்றைக் கருதிச் கூறல்.

பாங்கி வினாவியதற்குவிடைகூறாது வேறென்றுகூறியது, †“செப்பும் வினவும் - வழிஅலோமபல்” என்று கூறிய விதியின்றி வருவக் கூறுதலால் கேப்புவுழ னன்னங் குற்றந தங்குமேயெனின், தங்காது. எனனை, — ஒருவர் வந்திருக்கின்றார் தழைபுள்ளதெல்லாந் தருவர், அவாக்கு யாம என்செய்வோமென்று வினாவழி, இவள் பெருநாணுடைய ளாதலால், அவன் நினைத்தபடி செய்வோமென்று கூறத் தகாததலானும், இவன் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலானும், மறுகத்தகா தாதலானும், காமம் ஒரு பாலும் நாணம் ஒருபாலும் ஈர்த்துக்கொண்டு நிற்கவின், ஒருபாற் சார

† தொல். சொல். இளவியாக்கம், சூ. ௧௩.

மாட்டா ளாதலானும், எனசெயவோமென்று நெஞ்சிற் கவற்சியுற்று நடுவாக நின்றானாகலான், அவன் கேட்டதற்கு விடை செவ்வன் கூறுது; அக்கனம் மனத்திற்கேற்றியவொன்று கூறுவது, இவ்விடத்திற்கு முன்னம் என்னும் உறுப்பாதலின், இவ்வாறு கூறுதலு சேப்புபவழ அன்றெனக்கொள்க.

இவ்வாறு கூறுது வாளாவிருக்கின் அமையாதோ வெனின், வாளாவிருக்கின் அவன் கூறியதற்கு உடம்பட்டாளாம; உடன்பழன மேற்கூறுங்கிளவிகள் பலவற்றையும் நீக்கல்வேண்டு மாதலான், இவ்விடத்து இம்மொழி இவரிவர்க்குரியவென்று அவ்விடத் தவரவாக் குறைபபதுபற்றி, —

‡ “முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே

யினன வென்னுஞ் சொனமுறை யான” — என்றுஞ் சூத்திரவிதியால் இவ்வாறு கூறுதல இயலபெனக்கொள்க

கலைதொடக் கீண்ட கருவியந தேனபல காலகொடுமா
மலைதொடுத் தூரது வருகின்ற தாற்றஞ்சை வாணனவென்றிச்
சிலைதொடுத் தாங்கெழில் சோதுத லாயபயில் செம்பழுக்காய்க்
குலைதொடுத் தோங்குபைங் கேழ்ப்பூக் நாகக் குழாங்கவாநதே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெற்றி சிலைதொடுத்தாற்போலும் அழகுசேர்ந்த துதலையுடைய! பிறைக்கோடு தீண்டக் கிழிந்த இறைநெருதி கள் தங்கிய தேனது ஒரு முகமாய வாராது பலகாலகொண்டு பெரிய மலையுச்சி தொடுத்துக்கடந்த நெருங்கிச் சிவாது பழக்காயக் குலைவைத் தோங்கப்பட்ட பசிய நிறத்தையுடைய பூக்க்குழாத்தையும் நாகக்குழாத்தை யுங் கவாநது வருகின்றது நீ காணபாயாக. எ - று.

கலை - பிறைக்கோடு. தொடுதல - தீண்டுதல. கருவி - தொகுதி. தொடுத்தது - தொடங்கி. நாகம் - புனை. தூழாம் என்பது பூகத்துடனுங் கூட்டுக. கவாதல் - கொள்ளுதல. (ககஅ)

பாங்கி யிறையோற்கண்டமை பகரீதல்.

பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகாதல எ - து. பாங்கி தலைவன் நின்வயத்தனாக வந்தவதனைக் கண்டமை பகாதல.

திவாகர னேயன்ன பேரொளி வாணனறென மாறைநன்னுட்
வொமதி போலு மொளிராமுக்கத் தாயென் னொளிபபதுனமேல
அவாவின் னாகியொர மாலை வினாவிவர தானையின்றிக்
கவானுபர் சோலையின வாய்வண்ட லாருழைக் கண்டனமே

இ - ள். ஆகித்தனையொத்த பேரொளிவாணன் தெனமாறை நாட்டு வரமகிபோலும் ஒளிர்முகத்தாய்! நீ யொளித்துச் சொல்வது யாது கார

‡ தொல் சொல், எச்சவியல், சூ. கூங்.

ணம்? உன்மேல் ஆசைகொண்டவனாகி ஓமாலை வினாவந்தவனை இப் போது இந்தத் திரளாயுயர்ந்த சோலையிடத்து வினையாமெ வண்டலம்பாணவ பொருந்திய விடத்து யாங்கண்டனம். எ - று.

உலகத்தில் கவி இருளமாறநூ தனமையால் 'திவாகரனையன்னை எனக்கூறியது.

ஒளி - கீர்த்தி. உவாமதி - பூரணமதி ஒளிர்நல் - விளங்குநல். கவரன் - திரட்சி. "மாயோனனை மாலவனாக்காவான்" என்றா பிறரும். வண்டல் - ஆகுபெயர். 'வண்டலாடுழை' என்றும் பாட மோதுவாரா முளர். (கக்க)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

செவ்வண்ண வேலவிழி யாய்தஞ்சை வாணனறென் மாரைநன்ன டிவ்வண்ண நீசொலவ தேற்பதன றானின னிடையெனத்தா [ட். மெய்வண்ணம வாடி வெறிதே வருநதி விருநதினராய்க் கைவண்ண வாரதழை கொண்டுசென் றாரதழை கண்கெண்டே

இ - ள். செவ்வண்ணமாகிய வேலபோன்ற விழியினையுடையாய்! தஞ்சைவாணன தென்மாறை நன்னாட்டில், நின்னிடையோல வாடிப் பயனினறி வருநதி, நமபுனத்திற்குப் புதியோராய்க் கையிலே யழகிய நெடிய தழையையக் கொண்டுவந்து போனா தம்மைக் கண்டெண்டு, இவ்வண்ணம் நீ சொலவ தேற்பதன்று. எ - று.

செவ்வண்ண வேல - டகை வருடற குருதிதோயநத கொடிய வேல். ஆல் - அசைநிலை. இவ்வண்ணம் - இவ்வாறு. வெறிதே - பயனினறியே. விருநதினா - புதியோர். வண்ணம் - அழகு. கண்டெண்டு - அகெகு மொழி. (க20)

பாங்கி யென்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழால்.

பாங்கி * * * தழால் எ - து. இவ்வாறு மறைத்துக் கூறிய தலைவியை உனக்குநான் வேறேவென்று உவகையாய்த தழுவிக் கொண்டு கூறல.

பாக்கின்ற செவ்விதழ்ப் பங்கயுப் பாதம் பணிநதுநின்னை இரக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலை யாலெழு பாரமுழுதும் புரக்கின்ற கோன்றஞ்சை வாணன பொதியிளிற் பொய்ததென்னைநீ கரக்கின்ற தென்னைகொ லென்னுயி ராகிய காரிகையே.

இ - ள். ஏழலகீ முழுதுங் காக்கின்ற வேந்தாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய வனாக்கண எனக் குபினையொக்குங் காரிகையே! செவ்விதழ்

பரக்கின்ற பங்கயம்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது யானின்னை விரக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலையாய ! உண்மையை நீக்கி யென்னை மறைப்ப தென்னோ ? எ - று.

ஆல் - அசை. புரத்தல் - காத்தல். பொய்த்தல் - உண்மை நீக்கல். கரத்தல் - மறைத்தல். கொல் - ஐயம். 'தஞ்சைவாணன் பொதியில் என்னுயிராகிய காரிகை' எனவும், 'செவ்விதழ் பரக்கின்ற' எனவும் மாறுக. வருந்துழி வருந்தியும், மகிழ்ந்துழி மகிழ்ந்தும், இறந்துழி இறந்தும் இயைவதாதலின் 'என்னுயிராகிய காரிகை' என்று கூறினார். (கஉக)

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சூடத் தருவன வல்லவெல லாமபடி சொல்லி னுந்தாம்
வாடத் தருவன வல்லநவு லாய்தஞ்சை வாணன் வெற்பர்
தேடத் தருவன வல்லதல் லாத சிலம்பினுள்ளார்
நாடத் தருவன வலலகல் லார நறுந்தழையே.

இ - ள். நல்லாய் ! உலகமெல்லாஞ் சொல்லினுஞ் சொல்லா தொழியி னும் மலையிடத்துத் தோன்றிய இச்சந்தன நறுந்தழை சூடத்தருவன வல் லது, தாம் வாடத்தருவனவல்ல ; அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் தேடத்தருவன வலலதல்லாத மலையினுள்ளார் நாடத்தருவனவல்ல. எ - று.

'படியெல்லாம்' எனமாறுக. 'சொல்லினும்' என்புழி உம்மை எதிர் மறையாகலின் 'சொல்லாதொழியினும்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'அல்லது' என்பது அஃறிணைப் பன்மைவினைக் குறிப்பு முற்றுச்சொல். நாடல் - கருதல். கல் - மலை. ஆர நறுந்தழை - சந்தனத்தழை (கஉஉ)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறையப்பித்தற்கும்,
தலைவி கூற்றாயினவெல்லாம் மறுத்தற்கும்

உரியவா றுணர்க.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல் எ - று. பாங்கி தலைவனது வேட்கையால் கொண்ட துயர் நிலையைத் தலைவிக்குக் கூறல்.

வளையுங் குழல்வஞ்சி வாணன்றென் மாறை வரைக்களிற்
தினையுந் தழையும் பிடியொடு மேய்ந்து தெளிந்தவின்னீர்
கனையுண்ட சோக நிழற்சோக நீங்கித் துயில்வதுகண்
டெனையுங் கடைக்கணி யாவினை யாநிற்ப டோதிலனோ

இ - ள். அலங்கரிக்குங் கூந்தலையுடைய நம்புனத் தயவாராய் வந்
தோர் வாணன் தென்மாறை வரையிடத்துக் களிற்றுபிடியொடு திணையுந்
தழையுமேய்ந்து, சுணையிடத்துத் தெளிந்த இனிய ரீரையுண்டு, துன்பம் நீங்கி,
அசோகமரத்து நிழலின்கீழ்த் துயில்வதனைப்பார்த்து, என்னையுங் கடைக்
கண்ணால் நோக்கி வருந்தாநிற்பர். எ - று.

‘வஞ்சியயலார்’ எனவும், ‘களிற்றுபிடியொடு’ எனவும், ‘சுனைத்
தெளிந்த வின்னீர்’ எனவும், ‘உண்டு சோகநீங்கி’ எனவும் மாறுக. வனை
தல் - அலங்கரித்தல். வஞ்சி - அண்மைவிளி. இனையாநிற்பர் - வருந்தா
நிற்பர். ஏதிலா - அயலா. கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணுளுக்குதல்.
‘பிடியொடு துயிலுங் களிற்றைக்கண் டென்னையும் நோக்காநிற்பா’ எனவே
நீ இதனை யறிந்திலையெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறாயிற்று. (கஉக)

மறுத்தற் கருமை மாட்டல்.

மறுத்தற் கருமைமாட்டல் எ - று. இவ்வாறு கூறிய சொற்கட்டு
விடை யின்மையால், இனி அவநவரின னைனால் மறுத்தற் கரிதெனப்
பொருததிக் கூறுதல். மாட்டல் - பொருத்துதல்.

கையுந் தழையுமுன் காண்டொறுங் காண்டொறுங் கட்டுரைத்த
பொய்யுந் தொலைந்தன பூநதழை போலரி போராந்துநஞ்சும
மையுங் கலந்தனுட வாள்விழி யாய்தஞ்சை வாணனவெற்பா
மெய்யுந் துவண்டதென னுன்முடி யாது வெளிரிந்கவே.

இ - ள். செவ்வரியை மேற்கொண்டு நஞ்சும் மையுங் கலந்தனுட
வாள்போல் விழியாய்! இவ்வனத்திலுள்ள மாந்தழைகளெல்லாம் நமக்
குக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்தி வாடியெறிதலால், அப் பூந்தழைகள்
தொலைந்தாற்போல, வாகையுந் தழையும் எதிரோ காணுநதோறும் காணுந்
தோறும், யான் உறுதிசொல்லா யுதைத என்னிடத்தி லுண்டான பொய்,
யெல்லாந் தொலைந்தன, அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் மெய்யும்
அலைந்தலைந்து துவண்டதாதலால், இனியவர்வரின் வெளியாய் நிற்க என்
னால் முடியாது. எ - று.

எனவே, — அவர் வரின் மறையவேண்டு மென்பதாயிற்று. கட்
டுரைத்தல் - உறுதிச்சொற்கூறுதல். அரி - செவவரி. (கஉச)

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நெறிப்படக் கூறல்.

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நெறிப்படக் கூறல் எ - று. தலைவனென்
னுங் குறிப்பு நம்பக்கல இரப்பவன்போற் றோற்றவில்லை, வேறுகினைப்பா
ளுகத் தோன்றியதென்று ஓரூங்குபடக் கூறுதல்.

விடையான் மிசைவரு மேருவில் லானொடு மேழிவென்றிப்
படையா னொடுமெவம பகைகொள்வ தோபகல போலுமெய்மமை
உடையா னுயாதஞ்சை வாணனொன் னொன் னொலகியநுண
இடையாய் பிறிதுகொ லோவறி யேனவெற்ப ணணுவதே.

இ - ள். நடுவுநிலைமையையும் வாய்மையை முடையான எல்லார்க
கும் புகழாலுயர்ந்த தஞ்சைவாணனுக்கு ஒன்னொனத துவண்ட நுண்
ணிய இடையையுடையாய்! வெறபா ணணுவது விடையானமேல்வருந்
தன்மையையுடைய மேருவில்லானோடும், மேழியைத் தனக் குறுப்பாக
வுடைய வெற்றிப்படையை யுடையானோடும் வெய்ய பகைகளாவதோ!
பிறிதோ! அறியேன! எ - று.

விடை - இடபம விடையான் - பண்புத்தொகை. மேருவில்லான் -
சிவன். மேழிவென்றிப்படை - கலப்பை. உடையான - பலதேவன்.
சிவனுடன் பகைகளொருதல - எருக்கமாலே எனபுமாலே யணிதல். பல
தேவனொடு பகைகளொருதல - பனியைவெட்டுதல. பனியவனுக்கு
கொடியெனவே மடலேறுங் குறிப்புத்தோன்றியது. 'பிறிது' என்பதனால்
வரைபாயதல் கொள்க பகல் - நடுவு நிலைமை போலும் - அசைநிலை. † "ஒப்
பில போலியு மப்பொருட் டாகும்" எனபதனாலறிக. மெய்மமை - வாய்
மை. கோல் - ஐயம், ஓகாரம் - அசைநிலை (கஉரு)

தோழி தலைவியை முனிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தூற்றா தலரை மறைப்பவாக கேகுறை சொல்லுகுறறம்
ஏற்றா தொழியென யெய்பெரு மாட்டிசென நேற்றவற்றா
மாற்றா தருள்செங்கை வாணனறென மாறையில் வந்துநெஞ்சம்
போற்றாது நின்றய லேனசொன்ன தீங்கு பொறுத்தருளே

இ - ள். எம் பெருமாட்டி! தூற்றாதலரை மறைக்கின்ற நினக்கு உண
மையானவற்கே நின் மனக்குறையைச் சொல், என்னைக் குற்றமேற்றாது
விடு, சென்றேற்றவாக கிலையெனனாது கொடுக்குஞ் செங்கையை யுடைய
வாணன் தெனமாறைநாட்டில், நின் பகததில வந்து நெஞ்சத்தைக் காலா
மல், அயலேனாகிய யான் அறியாமற் சொன்ன குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்
வாயாக. எ - று.

'எனைக் குற்றம்' எனவும், 'வந்து நின்று' எனவும் இயையும். போற்
றுது - காவாது. (கஉரு)

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

தலைவி பாங்கியை முனிதல எ - று. பாங்கியை முனிந்து தலைவி
தன்னுட கூறல.

மறமு தவாநினை வார்தஞ்சை வாணன் வரையின்முந்நாள்
பொற்றேரின் வந்து புணாநதுசென ஞாதம பொருட்டுநம்மைக்
ஞற்றேவன் மங்கை குறையிரத் தாளெனுங் குற்றமிகநாள்
எற்றி தவறுநம் பாவினை யாகவு மெய்தியதே

இ - ள். தஞ்சைகாணன் வரையில் மூன்றுநாள் பொற்றேரின்
வந்து புணாநது செனஞா, அவா மற்றேது நினைவா, அவா தம்பொருட்டு
நம்மைக் குற்றேவன் மங்கையாகிய இவள குறையிரத்தாளென்னுங் குற்
றம் இந்நாள் நமபாலிலலை யாகவுந் தவறெய்துவது எததனைமெத்து?

மற்று - அரைநிலை 'ஏதை' என்புழி இரண்டனுருபு தெக்கது முந்
நாள் - மூன்றுநாள். அலையாவன, — இயற்கைப் புணாச்சி, இடந்தலைப்
பாடு, பாங்குகூட்டம் என்பன. 'தம்பொருட்டு' என்புழி 'அவா' என
னுஞ் சுட்டுபெயர் வருவிக்க 'அவாமற்றேது நினைவா' எனவும், 'இ
நாள் நம்பால்' எனவும், 'தவறெய்தியதோ' எனவும் இயைபும் (கஉஎ)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஆற்றல் தலைவ ரருந்துய ராற்றினு மாற்றிலணை
மாற்றும் புனையின் மயிலனையாய் தஞ்சை வாணன்றெவ்வின்
பொற்றுங் கொடுவினை யெனபுனை யாவிழற் போந்தலோ
தூற்றல் தழையென்றி தொன்றிவந் தோன்றியதே.

இ - ள் மயிலபோலவாய்! தஞ்சைவாணன் பகைபேரல் மிக்காயக்
கூறுங் கொடிய வினையேன அணிந்தேனாயின் நாளை மாற்றும், அணியாது
தடுத்தேனாயின் எவருஞ்சென்று அல்லையே தூற்றும், தழையென்று பெய
ரிட்டுக்கொண்டு இவ்வொன்று எவ்விடத்திலேயிருந்து இவ்விடத்திற்குந்
றியது! முன் நலவினையாற்றல் தலைவா அரிய வேட்கையை ஆற்றல்செய்
யினும் யாளுதலன். எ - று.

எனவே, — தலைவி கையுறை வாங்கிளுளாயிற்று என்னை —

“நலவினை யாற்று முயர்நாண் மாற்றும்மலா
தூற்றலினால் வந்த துயர்.”

இன் ஐந்தனுருபு ஒப்பினகண்வந்தது. போற்றல் - மிக்காய்க்கூறல்.
யான் என்பது தோன்றா எழுவாய், தெவ்வு - பகை. (கஉஅ)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றின்வெல்லாங் குறைநயப்பித்தற்கும், தலைவி கூற்
றின்வெல்லாங் குறை நேர்த்தற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

இறைவி கையுறையேற்றமைபாய்கி.

இறைவந்நுணித்தந்.

(இது வெளிப்படை.)

போயா னளித்தலுங் கைருவித் தேற்றின் போற்றியன்பால்
சாயாத கொங்கையின் மேலணைத் தாட்டுகைச்வாணன்வெற்பா
காயா மலரன்ன மேனிமெய் யாகநின் கையுறையே
நீயாக வல்லது மாந்தழை யாக நினைதிலளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறியனே ! நீ தந்த கையுறையை நான்
போய்க்கொடுத்தலுங் கைருவித் தேற்றான், ஏற்றபின் அன்பினால் மிகவும்
புகழ்ந்து கூறி என்னான் ஒரு சாயாத கொங்கையின்மே லணைநாளா,
அணைத்துக் காயாமபூவையொத்த நிறத்தைப் பொருந்திய மெய்யாகத்தை
யுடைய நீயாக நினைத்தாளல்லது மாந்தழையாக நினைதிலள். ஏ - று.

எனவே, — நீ வந்துழி நிகழும் உபசாரம் யாவையுந் தழையினிடத்து
நிகழ்ந்ததென்று கூறியவாறாயிற்று. 'யான்போய்' எனவும், 'அன்பினற்
போற்றி' எனவும், 'மெய்யாகம நீயாக' எனவும் மாறுக.

அளித்தல் - கொடுத்தல். போற்றி - புகழ்த்து. மெய்யாகம் - பண
புத்தொகை. மேனி - நிறம். (கஉக)

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடல் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.) குறியிடம் - பகலிற் கூடுமிடத்தடையாளம்.

அணிமா மலாமயி லைப்புயத் தூணங்கொ ளாகமெனும்
மணிமா ளிகைவைத்த வாணனவண் காவலன் மாறைவெற்பா
துணிமா மரகதப் பாசறை வேலைச் சுடரவன்போல்
பணிமா மணிதிக ழும்பகல் யாங்சள் பயிலிடமே.

இ - ள். ஆழகாகிய மா வென்னும் பெயரையுடைய திருமகனைப்
புயமென்னுந் தூண்களைபுடைய மாப்பென்னும் மணிமா ளிகையில் வைத்த
வாணனாகிய வேந்தனது மாறைவெற்பனே ! பகற்காலத்தில் யாங்கள்
விளையாடுமிடம் பெருமையுடைய மரகதத் துண்டங்களபோன்ற குருக
கத்தியிலையாற் பச்சைநிறம்பொருந்திய முழையினிடத்தே கடவிடத்துக்
கதிரோன்போல நாகமணிக்கங்கு ளொளிவிடும். ஏ - று.

மலர்மயில் - திருமகள். ஆகம் - மாபு. 'தூணம்' என்புழி ஆய்
பகுதிப்பொருள் விசுதி. 'மாமரகதத்துணி' ஐன மாறுக. பாசறை -
பசிய குருக்கத்தியிலையாற் செறிந்த முழை. 'குருக்கத்தி' யென்று செய்யு
ளிற் கூறிய திலையாலெனின், மேல்வருங் குறியிடத்து 'இறைவியைக்'
கொண்டு தேறல்' என்னுங் திணவிச்செய்யுளில் 'சூமாதவிப்புகழ்'
என்று கூறினமையானும், மேற்சொன்ன குறியிட மூன்றுங் குருக்கத்தி

யென்று உய்த்துணர்ந்துகொள்ளக் கிடந்தல்லானும், 'சண்டு' குருக்கததி' யென்று வந்தனிக் கட்டது.

துணி - துண்டம்; ஆகுபெயர். மாமணி - மாணிக்கம். திகழ்தல் - ஒளிவிடுதல். பாசறை கடற்கும், மாணிக்கம் கதினோலுக்கும் உலகமயாத லின் பண்புவுளும். 'மலர்மயிலை மாபில்வைத்த வாணன்' எனவே பூவை ந்திலை. பயிலிடம் - சண்டு விளையாடுமிடம். (கக௦)

பாங்கி குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டு சேநல்

(இது வெளிப்படை.)

நாமாவி மூழ்கி நறுமலா குற்றநா தாவனததுத்
தேமா விளந்தளிர் செவ்வண்ணங் கொய்து சிலம்பெதிர்க்
வாமா நெடுங்கண மடகதைநல் லாய்தஞ்சை வாணனவேற்பிற்
பூமா தவிப்பநதீர் வாய்விளை யாடுகம போதுகவே.

இ - ள் தாவுமானபோல நெடியகண்ணையுடைய மடகதைநல்லாய் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் நாம வாவியினிடத்து மூழ்கி, நறிய மலர்களைக் கொய்து, நதவனததுச் செவ்வண்ணமாகிய தேமாவினது இளந்தளினைக் கொய்து, சிலம்பெதிராக் கூவி, பூவொடு கூடிய குருக்கத்திப்பந்தரின விளை யாடுவோம், செலவாயாக, எ - று.

ஆவி - வாவி. குற்று - கொய்து. வாமான் - தாவுமான். மாதவிப் புத்தர் - திணைப்புனததயலில் சோலையில், மாதவி படாநது மலாநது நாற் றம் வீச்சு சுற்றும் புதவ குற்றது அகத்திருந்தோர் புதத்தில வருவோரக் குப் புலனாகாத மறைவு வாயத்திருப்பதோரிடம். (கக௧)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

கண்சாயல கையுருக் கொண்டுதன் வேனமயில் காநதள்வள்ளி
எண்சாய வென்றனை யெனறுசெவ் வேளிவ ருமபவளம
வணசா யொசிக்கும் வயற்றஞ்சை வாணன மலயமராத்
தண்சாயை நின்றணங் குருதைய னீநிற்க சாரவிலே

இ - ள். தையலே! கண்ணுஞ் சாயலுங் கையும் உருவுகொண்டு, தனது வேலும் மயிலுங் காநதனாக வள்ளியும் ஒப்பிலையென நெண்ணிப் முருகவேளின் எண்ணத்தைத் தாழ்வுபடவென்று, அணையால் ஏற்ப்பட நும் பவளம் வளவிய கோளையை யசைக்கும் வயலைபுடைய தஞ்சை வாணன் மலையத்தினிடத்து, - மராமரத்து தண்ணிய நிழலிலே நின்று, என் னுடன் நீ வந்தாயாகில், நின்னை அம் முருகவேள் வருத்துமாதலால், இச் சாரலில் இவ்விடத்தில் நிற்பாயாக வென்று பாங்கி யகல் றுள். எ - று.

எண்ணும்மை தொக்குநின்று நிரணிறைப்பொருள் வந்தவாறுணர்க.
இவர்தல - ஏறுதல. சாய - கோணா. ஓசிததல - அசைத்தல். சாயை-
நிழல், சாஷல் - மலைப்பக்கம். (தகஉ)

இறைவி யிறையோனிடந் தெதிரீப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

முபங்கிய நூபுரப் பங்கயத் தாளு முலைசுமந்து
தயங்கிய நூலிடை தானுமென போலத் தளாவுறுமிங்
கிபங்கிய வாறென மனத்திரு னீக்கவென் றேதுணிந்தோ
வயங்கிய சீருடை யானவாணன மாறை மணிவிளக்கே.

இ - ள். விளங்கிய புகழையுடையோனாகிய வாணன தெனமாறை
நாட்டு மணிவிளக்குப் போலவாய்! நூபுர முயங்கிய பங்கயம்போன்ற
தாளுய, முலையைச் சமந்து தள்ளாமுய நூலப்போன்ற விடைதானும் என
னைப்போலத் தளாவுறும், இவ்விடத்திற் சஞ்சரித்தவாறு என மனத்துன
பத்தை நீக்கவென்று துணிந்தோ? சொல்வாயாக எ - று.

‘நூபுரமுயங்கிய பங்கயத்தாள்’ என இயையும். நூபுரம் - சிலம்பு.
தயங்கல் - தள்ளாடல் இயங்கல் - சஞ்சரித்தல். ஏகாரம் - ஈற்றைச். ஓகா
ரம் - விடை. வயங்குதல் - விளங்குதல். கோ - காத்தி. விளக்கு - ஆகுபெயர்.
தலைவியை விளக்கு என்று கூறினமையான் மனத்துன்பத்தை இருள்
என்று கூறியது இருள் - ஆகுபெயர். (ககங)

புணர்கீசியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தருந்தாரு வஞ்சங் கொடையுடை யானறஞ்சை வாணனின்சொல
செருந்தா பசுந்தமிழ்த தெனவரை மேறசெம்பொன மேருவெற்பா
கருந்தாநா நஞ்சமிழ வாசுகியாலவெண கடலகடைநது [ல
வருந்தா வழுதளித் தாள்வல்ல ளாமிம மடக்கொடியே

இ - ள் கேட்டவை பலவுந்தருந் தாருமஞ்சப்பட்ட கொடையை
யுடையோனாகிய நஞ்சைவாணன் இனிய புகழையும, செருந்திமரச்சோலையும,
பரிப தமிழையுமுடைய பொதியமலைமல, செம்பொன மேருவெற்பால்,
கரிய தானாய நஞ்சை யமிழப்பட்ட வாசுகியென்னும் பாம்பால்,
வெண்மை நிறம்பொருங்கிய கடலைக் கடைநது, வருந்தாத அமுதை
யனித்தாளாதலால், இம்மடக்கொழி வல்லளாம். எ - று.

தருந்தாரு - கற்பகம். தென்வரை - பொதியமலை, தானா - நீர்வரும்
வழி, சலதூணா என்றாற்போல, வாசுகி - கடல்களைந்த பாம்பு. வெண்

கடல் - பாற்கடல், இவ்வாறு வருத்தப்படாமல் அமுதம் ஈந்ததனால் வல்லன்' என்று கூறியது. வல்லன் - உயர்திணை யொருமைவினைக் குறிப்புமுற்று. (கருசு)

புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மயனா விதித்தன்ன மாமதில சூழ்தஞ்சை வாணன் வெற்றில
பயனா ப்யோதரப பாவையன் னீர்பகம் பொற்குழைதோய்
நயனா விரதத்து நஞ்சுதும் வாயிதழ் நல்லமுதம்
அபனா படைததில் லோடங் காதவ வரனுக்குமே

இ - ள் தெய்வததச்சனா விதித்ததுபோன்ற அரிய செயலாகிய பெரிய மதில்குழைத் தஞ்சைவாணன் வெற்றில இனப்ப பொருளாந்த முலையையுடைய சித்திரப் பாவைபோலவீர ! பசிய பொன்றாம் செய்த குழையைத்தொடும் நயனமாகிய தாமனாயிலிருக்கும் நஞ்சான தடங்கு மாறு, தும் வாயிதழு நல்லமுதம் அயனா படையாமற் போனாகில், முன்பு கடலிற்பிறந்த நஞ்சையடக்கிய அவ்வரனாகும் அடங்காது. எ - று

பயன் - இனப்பபொருள். ப்யோதரம் - முலை. தோயதல் - தொடு தல். 'நயனாவிரதம்' - எகதேசவுருவகம் இதழ்முதமுண்டு விடந்தணிந் தானாதல இவ்வாறு கூறியதென றுணாக. மயன் * தெய்வததச்சன். ()

தலைமகளைத் தலைமகள் விடுத்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகள் விடுத்தல எ - து. தலைமகளைத் தலைமகள் ஆயக்கூட்டத்திற செல்லவிடுதல.

நேயம் புகழீட மினறிகினு பாலவரது நின்றது போல
ஆயம் புகல் வடைந்தரு ணியடை யாதமனனா
வாயம் புகழில் வணக்கிய வாணனறென மாற்றன் னீர
தோயம் புகரிணை வேலவிழி யாயநின் றுணையுடனே.

இ - ள் சரணென்றுவந்தடையாத பகைமன்னரிடத்து அமபுகளுதிர விலலைவளைத்த வாணன் தெனமாறைநாட்டுள்ள நல்லரீரிலே தோயத்துப் பதஞ்சையத் பழகிய புகாநிறததையுடைய இணைவேலபோலும்விழியாய் ! நீ யனபுசொலவதற்கிடமிலலா நின் பககலிலேவரது நின்றதுபோலச் சூழப் பட்ட ஆயக்கூட்டந் தங்குதன்பைச சொல்லத்தக்கதாக நின் பாங்கியுட னே நீயடைந்தருளவாயாக. எ - று.

நேயம் - அன்பு. நேயம் புகல்வதற்கு இவளபோலும் வேறொருவ ரின்மையால், இவ்விடத்து வந்தது சூழ்ந்ததுபோலு மென்று கூறியவா றுணாக. வாய் - இடம். அமபுக - அம்புதிர, புகா - இரத்தக்கறை. (கருசு)

பாங்கி தலைவியைச் சார்ந்து கையறை காட்டல்.

பாங்கி *** காட்டல் எ - து. குறியிடத்து நிறுத்திப்போயின
பாங்கி தலைவன் போயினபின் தான் கையறைக்குப் போயின பாவனை
யாய்க் கையறைகொண்டுவந்து காட்டல்.

பொய்போ லிடைநின் விழிபோற் குவணையும் போதிவைநின்
மெய்போ லசோக மிளிர்பூந் தழையிவை மெல்லியனின்
கைபோற் கவின் கொளசெங் காதளம் போதிவை கண்டருள்யான்
மைபோற் குழவிதந் தேன்றஞ்சை வாணன் வரையினினறே.

இ - ள். மைபை யொக்குங் குழலையுடையாய் தஞ்சைவாணன்
வரையினின்று யான் நினக்குத் தாதேன. பொய்யையொக்கு மிடையாய் !
நினது கண்களையொக்குங் குவணைப்போதிவை; நினது மெய்யைப்போ
லொளிவிடும் அசோகப்பூந் தழை இவை; மெல்லிய இயலையுடைய நினது
கைமைப்போ லழகு கொண்ட செங்காந்தட்போது இவை; நீ கண்டருள்
வாய். எ - து.

மிளிர்நல் - ஒளிவிடுதல். கவின் - அழகு. மை - மேகம், 'பொய்
போலிடை,' 'மைபோற் குழவி' என இரண்டு முன்னிலை வந்தவாறு
காண்க. 'தஞ்சைவாணன் வரையின் யான்' என மாறுக. அம் மூன்
றுஞ் சாரியை. (கக௭)

தலைவியைப் பாங்கிற் காட்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

குனிநான் மதிநுதற் கோகில மேநின் குழவிலெல்லாப
பனிநான் மலரும் பறித்தணிந் தேனிந்தப் பாாமடந்தை
தனிநா யகன்றஞ்சை வாணன்றன் சாரற் றனித்துநில்லா
தினிநா மகன்றினை யார்வினை யாழிட மெய்துதுமே.

இ - ள். வணந்தாடகொண்ட மதிபோன்ற நுதலையுடைய கோகி
லமே! நினது குழவினிடத்தில் வனத்திலுள்ள முறுக்கவிழ்க்கின்ற மல
ரனைத்தும் பறித்தணிந்தேன், இந்த பூமடந்தைக் கொப்பற்ற நாயகனான
தஞ்சைவாணனது குனிந்த மலைச்சாரலிடத்துத் தனியாய் நிலலாது இவ்
விடத்தினின்று மகன்று, இப்போதினையா வினையாடுமிடத்தை யாமெய்து
வோம். எ - து.

குனிநான் மதி - பிறை. 'மதிநுதற் கோகிலம்' என்றது சிறப்புரு
வகம். தனி - ஒப்பின்மை. நான்மலர் - முறுக்கவிழ் மலர். (கக௮)

பாங்கியிற் கூட்டம். (1629) ககக்

நீங்கித் தலைவற் கோம்படை சாற்றல்,

நீங்கித் * * * சாற்றல் எ - து. தலைமகன் யாயத்திற் கூட்டி மீண்டு வந்து தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல். ஓம்படை - மறவாமை.

சின்னான் மலாககுழல் காரண மர்ச்செவ்வி பார்த்துழன்று
பன்னா ன்ருதைத் பணிமொழி நோக்கிப் பழிநமக்கீ
தென்னா திடைப்பட்ட வென்னிலை நீமற வேலிறைவா
தன்னாக மெய்ப்புகழான் றஞ்சை வாணன் நமிழ்வெற்பிலே.

இ - ள். இறைவனே ! தன்னாகததை மெய்ப்புகழாய் நிறுத்தின தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பிடத்துச் சில நாண்மலரை யணிந்த குழலையுடையாள் காரணமாக, அவளது பதம்பார்த்து வருத்தப்பட்டு, நேற்று மின்றுமாகிய பலநாளானதாத தாழ்ந்த மொழியைக் கருதி, நமக்கிதுபழி யென்று சொல்லாது, துடியிருவர்க்கும நடுப்பட என்னிலைமையை நீ மறவா திருக்கக்கடவை. எ - று.

செவ்வி - காலம். உழன்று - வருந்தி பணிமொழி-தாழ்ந்தமொழி. தன்னாகம் - தன்னுடல். இரண்டொரொளென்பதனைப் பன்னாளுென்று கூறிய தென்னையெனின, ஒன்றலவனவெல்லாம் பலவென்பது தமிழ் நடையாக வின் கூறியவாறென்றுணாக. (ககக)

உலகியன் மேம்படவிருந்து விலக்கல்.

உலகியன் மேம்பட விருந்து விலக்கல் எ - து உற்றார் அயலூரி விருந்துவந்தால், அவாக்கு உளன்கொடுத துபசாரஞ்செய்தல் உலகியன்பாத லால, அவ்வுலகியல பெருமைப்படத் தலைமகனை எமமூகக்குவந்து இருந்து போமெனக்கூறிப் புகற்றுகிறைய விலக்கல்.

ஆயின, விருந்தென்பது உண்டிக்குப் பெயரோவெனின், விருந்து என்பது புதுமை, உலகின்கண்மருவி உளண்மேனினறது. எனனை, ஒருவன் ஒருவற்கு விருந்து கூறினெனின், ஊணகூறினென்பதல்லது புதுமை கூறினென்னும் பொருடரா தாதலான, விருந்தெனறது ஊணென்றே கொள்க.

வலைப்பெய்த மாறறசை தேனறோய்த் தருநதி மொழுலைப்பால்
உலைப்பெய்த வாதினை மூலு முண்ணெள கூறுவகை
தலைப்பெய்த நாளனை யான்றஞ்சை வாணன் சயிலத்தெமமூர்
இலைப்பெய்த தாழ்குரம பைததங்கி னாலுமக் கென்வருமே.

இ - ள். தலைவோ ! வலை சுற்றியிட்ட மானினது தசையைத் தேனிற் றோய்த்து அருந்தி மொழுலையினின்றும் பாவினை யுலையாகப் பெய்து அட்வெடித்த தினைச்சோறறை யுண்டு, உளத்தின் மிகுந்த வுலகை

வந்துகூடிய நாள்போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன்வரையிடத்து, எம்மூரில் இலையான மேய்ந்த குழலவீட்டுள் தங்கினால் உமக்கியாது குறைவரும்?

உலைப்பெய்த - உலையிற்பெய்த. வராதல - வடித்தல. மூரல் - சோறு. தலைப்பெய்தல - கூடுதல். “ஆங்க ணனகே தலைபெயன மரபே” என பதினாறுணர்க. எனவரும் - யாதுகுறைவரும். இங்ஙனங்கூறியது இரவுக் குறியை நாடிப் பகற்குறியை விடக்கூடிய கருத்தென்றுணாக எனின, — தினைவினைந்தால் நாளை தினையறுத்து இவள ஊககுப்போதலால், தலைவனையும் ஊர்க்குவாவெனறுகூறி, வந்தால் இரவுக்குறியிற கூட்டிவிடப்பேனெனறு குறிப்புத தோனறக் கூறியதன்றி வருந்து கூறிய தனெனவுணாக. தலைவன் - முன்னிலை யெச்சம். (க௭௦)

விருந்திறைவிரும்பல்.

விருந்திறை விரும்பல எ - து. அவனினத தலைவன் விரும்பக்கூறல்.

மஞ்சூட்டியன்ன சதைமதில சூழதஞ்சை வாணன்வெறபில பஞ்சூட்டியமென பதயுகத தீருங்கள பாடியினமான

வெஞ்சூட்டிமுதன்ன வுனுமபைந தேனும் விருந்தினாக்குச செஞ்சூட்டி ழாதுபொன போற்றினை மூட்டாந தெளளமுதே

இ - ள். முகிலை யருந்தியது போன்ற சதைபூடிய மதில சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்வெறபில பஞ்சைப்பொருந்திய மெல்லிய பாதமிரண்டிடையீர்! உங்களுரிடத்து வெண்ணையபோன்ற வெவ்விய சூட்டுண்ட மாணானும், பசிய தேனும், செஞ்சூடுகடடிகளிய பொனபோன்ற தினைச்சோறும் விருந்தினர்க்குத் தெளளமுதுபோலும்! எ - று

எனவே, — பாங்கி கூறிய இரவுக்குறியைத் தலைவன் குறிப்பா ணுந்நது இயைந்து கூறியது, இக்கருத்தானேயன்றே! பகற்குறி விடையீடு பட்டவாறென றுணாக.

ஊட்டல் - அருந்துதல. சதை - வெணசாந்து. பஞ்சூட்டல் - செம்பஞ்சு பொருந்துதல. பாடி - முலலை, ஊராகுப் பொருளமயக்கம் செஞ்சூட்டினஞ்சூட்டுன் - சிவக்கச்சூட்டின்கியப்பான். ‘இழுதன்ன வெஞ்சூடு’ எனவும், ‘மாணான்’ எனவும் இயையும். (க௭௧)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் கூட்டிற்கும், பாங்கி கூட்டறகு முரிய, தலைவன் கூற்றாயின வெல்லாம் கூட்டற்கும், வேட்டற்கும் உரியவா றுணர்க.

பாங்கியிற்கூட்டம் - முற்றம்.

அஃதாஷது, ஒருகூற்றுப் பகற்குறி. ஒருகூற்றுப்பகற்குறியாதெனில், தலைவன் மற்றைநாள் தன் வேட்கை. மிகுதியால் பகற்குறியிடத்து வந்த நிறை, தலைவியைப்பாங்கு குறியிடத்துச் செலுத்தாது. மறுத்துக் கூறத் தலைவன் வருந்திப்போதலாதலான் பகற்குறியாகாது, ஒருசார்பகற்குறியாகியற்று.

* “இரங்கல் வன்புறையிற்செறிப் புணர்த்தலென்”

ஒரு நவகு மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி.” — என்னுஞ் சூத் திரவியியால் ஒருசார்பகற்குறி மூவகைப்படுமெனக்கொள்க.

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கல்.

(இது வெளிப்படை)

ஆழந்தார் தமக்கரு ளாதவர் போலிவ் வளவிலன்பு சூழநகார் செலத்தொங்கல சூழ்குழ லாய்சொற் பொருள்படைத்து வாழ்ந்தார் புகழ்தஞ்சை வாணனைப் பேணலா, மானவெய்யுயான் வீழ்ந்தார் கலிககந தானபனி மாலை வெளிப்படவே.

இ - ள். மாலைசூழ்ந்த குழவினைடையாய்! மிடியில் மூழ்கினர்க் குக கொடாதவாபோல இரத்தமடில அனபுகூழ்ந்தார் பிரிந்துபோகச் சொற் பொருள்படைத்து வாழும் புலவராற்புகழப்பட்ட தஞ்சைவாணனை விரும் பாதவர் கடலிலவீழ்நது மறைதலபோல, கதிரோன் பனியொடு கூடிய மாலைக்காலம் வெளிப்படக் கடலிலவீழ்நது மறைந்தான். யா நென்செய் வேன்! எ - று.

ஆழந்தார் - மிடியிலாழ்ந்தார். எனவே, — ஆழந்தார் தானாகவும், கொடாதவர் தலைவராகவும் கூறியவாறாயிற்று. சூழந்தார் - பொருள்தினர். பேணலா - விரும்பாதவர். ஆகலி - கடல். கரத்தல் - மறைதல். பனி மாலை - அநதியம்போது. ‘வெளிப்படாதே’ யென்று பாடமோகவாரு முளா.

இக்கிளவி பாங்கி நோக்கிக் கூறுதலும், மாலையம்பொழுதை நோக்கிக் கூறுதலும், தன்னுட கூறுதலுமென மூவகைப்படும. அவற்றுள் இச் செய்யுள் பாங்கியைநோக்கிக் கூறியது.

† “புனகண்ணை வாழி மருணமாலை யெங்கேள்போல்,

வன்கண்ணை தோநின் றுணை.” — என்பது மாலையுடன்கூறியது.

†† “காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாதி

மாலை மலருயிற் றோய்.” — என்பது தன்னுட்கூறியது. (கசஉ)

* அகப்பொருள்வீணக்கம், களவியல், சூ. ௩௭.

† திருக்குறள், செ. ௧௨௨௨.

†† திருக்குறள், செ. ௧௨௨௭.

பாங்கி புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

காலையம் போருக வர்ணமுகத் தாளன்பா கையகல
மாலையம் போது வருவித்த நீ தஞ்சை வாணன்றெவ்வா
ஆலயம் போலுங்க ளாதவன் கோயி லழலகொளுந்த
வேலையம் போடுமல விரபரி காளென்றும் வெய்துயிரத்தே.

இ - ள் காலையம்போருகப்போலும் ஒளியையுடைய முகத்தானைத்
தலைவா கையகல மாலையம்போடுதே வரச்செய்த நீ தஞ்சைவாணன்
தெவ்வராலையம்போல, உங்கட் கிறைவனாகிய கதிரவன்கோயில் அழல்பற்
றக் கடலில தண்ணீரோடே யெப்போதும் நெட்டுயிரத்து வருநதுவீராக.

காலையம்போருகம் - முறுக்கவிழ்தாமரை 'அம்போருகவாண்முகம்' -
உவமைத்தொகை 'முகத்தாள' என்புழி இரண்டனுருபுதொக்கது கை
யகல் - ஒருசொல், அது பிரிதல்.

† "செற்றா ரொனகை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறா அ தவா." — எனபதுபோலும்

தெவ்வா - பகைவா ஆதவன் - சதிரவன். கொளுந்தல் - கொளுத்
தல் அப்பு - நீ. உழலுதல் - வருநதுதல். வெய்துயிரத்தல் - நெட்
டுயிரத்தல் (கசு/க)

தலைவனிடத் தலைவி வருந்தினால்.

தலைவனிடத் தலைவி வருநதுதல் எ - து தலைவன் வாராது நாழிகை
நீட்டித்ததுழித் தலைவி வருநதிக்கூறுதல்.

ஆராத வினப விடநதொறு நீங்கிப் வாயமென்பால்
வாராத முன்னம் வருகில ராற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில
கூரா தரநலகி வலவினை யேனலங் கொள்ளுகொண்டு
தேரா தவனுட னேநெனன மாலையிற சென்றவோ

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் இருந்த காதலைக்கொடுத்தது, வல்
வினையேன நலததையெல்லாங் கொள்ளுகொண்டு, தேரோடுகூடிய ருரிய
னுடனே நெருநலமாலேக் காலத்துச் சென்றவா அமையாத வினையாட்டின்
பததால் அவ்விடந்தோறும் நீங்கிய ஆயக்கூட்டம் எனனிடத்து வாராத
முன்னம் வருகிலா! யானென்செயவேன்' எ - று.

ஆல் - அசை. கூர் - மிகுதி. ஆதரம் - காதல். நலம் - அழகு நென்
னல் - முன்னைகள். (கசு/சு)

† திருக்குமர், செ. கஉசுரு.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல் எ - து பாங்கி நீ வருநதுவது முறைமை யன்றெனக் கட்டுனாத்தல். கழறல் எனபது கட்டுனா, இடித்துக்கூறல்; உறுதிசெசொல; இவை ஒரு பொருட்களவி.

சிறந்தார் தெரிந்த செழுந்தமிழ் வாணனறென் மாறைவெற்பர் துறந்தா னெனையென்று சேர்ருவ தேனிர்தத் தொல்லுலகில பிறந்தா னொவாக்கும் பிரிவெய்து மாலவெய்ய பேரமாக்கண புறந்தாழ் கரிய குழற்செய்ப வாயைய பூங்கொடியே.

இ - ள் வெவ்விய பெரிய போசெய்யுங் கண்ணும், புறப்பக்கத்தே தாழ்ந்த கரியகுழலும், சிவந்தவாபும் அழகாகிய பூங்கொடிபோலவாய்! இந்தப் பழையவுலகினகட் பிறந்தா யாவாக்கும் பிரிவுவாராமற் பேரகாது வந்தெய்தும், சிறந்த முனனோராயந்த செழுந்தமிழைக் கற்ற வாணனது தெனமாறைநாட்டுத் தலைவா என்னேவிட்டெ துறந்தானென்று நீ யயர்வ தென? இனி யயரவேண்டாம் எ - று.

சிறந்தா-அகத்தியனா, தலைசங்கத்தார் முதலாயினோர் சோருதல் - அயாதல். எண்ணுமமை தொக்குகின்றன. ஐய - அழகாகிய. (கசரு)

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழிமொழிதல்.

தலைவி * * * மொழிதல் எ - து பாங்கி முன்னிலையாய் நிற்கத்தலைவி அவனமேல் வெறுப்பால அவனைநோக்கிக் கூறுது புறமாய் மொழிதல்.

பூவலா வாவியி னீரற்ற பொதுற்ற புன்மையலலால காவலா காமந துறக்கினென னாகடம பாய்மதுகை மாவல வாணன வயற்றஞ்சை வேந்தனை வாழ்த்தலசெய்யுா மேவலா போலுங் கழற்றுனா யாளா வியனறிவே.

இ - ள் தலைவராசையைத் துறக்கில் பூவலரும் வாவி நீரற்றபோ துற்ற இழிவுபோலு மலலாமல் யாதாம், இதனை யறியாது கட்டுனா சொல வாரது விரிந்தவறிவு மதம்பாயும் வலியையுடைய யானைத்தொழிலவல்ல வாணனாகிய வயலகுழந்த தஞ்சைவேந்தனை வாழ்த்தலசெய்யாத பகைவ ரறிவுபோலும். எ - று

எனவே,— காலமிடனறியாது மகிடுகட்டுக்கூறுவர் பகைவா, அவரறி வையொக்கும் கட்டுனா கூறுவா ரறிவெனறவாராயிற்று

‘பூவலாவாவி’ - வினைத்தொகை. புன்மை - இழிவு கடம - மதம். மதுகை - வலி, வியன - விரிவு. (கசசு)

தலைவி பாங்கியோடுபகர்தல்.

தலைவி பாங்கியோடுபகர்தல் எ - து. வெறுப்பால் முன்னிலைப் புற
மொழி கேட்ட பாங்கி தலைவியை யுபசரித்தலால் வெறுப்பு நீங்கிப் பாங்கி
யொடுபகர்தல்.

முலையார் முயக்கினு மல்லா விடத்தினு முரிமுநீர்
அலையு ரமுதமு நஞ்சமும் போல வணங்கனையாய்
தொலையாத விற்பமுந் துன்பமுங் காட்டுவா தூங்கருவி
மலையா சலத்தமிழ் தோவாணன மாறைநம் மன்னவனோ.

இ - ள் அணங்கனையாய்! தாமும் அருவியையுடைய பொதியமலையிற்
பிறந்த தமிழை யாராய்ந்த வாணன மாறையாட்டு நம்மன்னவர் முலை
பொருந்திய புணாசலியினும் பிரிவினும் பெருமைபொருதிய முநீராகிய
கடலிடததுப் பிறந்த அமுதம நஞ்சம்போலத் தொலைவிலலாத இன்பமுந்
துன்பமுங்காட்டுவ ராதலால் இரண்டினு மலலராயிருந்தாள். எ - று.

ஆர்தல் - பொருந்துதல். ஆர்தல் - ஈனதேதோன்றுதல். தூங்கருவி -
ஒலிக்குமருவி. “வான்மலைத் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க” —
என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையாற்காண்க மலையாசலம் - பொதிய
மலை. ‘அமுதமும் நஞ்சமும்போல’ என்பதனால் இன்பத்தினும் துன்ப
மிகக்கென்று கூறியவாறாயிற்று. என்னே,—

† “இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதெங்காற்
றுனப மதனிற் பெரிது” — என்பதனுணுணர்க. (கசஎ)

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல்.

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கி அச்ச
முறுத்திக் கூறுதல்.

பேணற் கரியநின் பெண்மையு நாணமும் பேணியவர்
காணத் தகுமென்று காணபதல லாற்கழி காதனெஞ்சு
பூணத் தருகினும் பொற்பல்ல வாருதல கற்பலலவா ல
யாணர்த் தமிழுடை யான்வாணன் மாறையி னின்னமுந்.

இ - ள். புதிதாய் புலவர்பாடுந் தமிழையெல்லாங் கொள்ளுந்தன்
மையையுடைய வாணன் மாறையின இனிய வழுதம்போன்றவளே! மிகு
ந்த காதலை நெஞ்ச பூணத்தருகினும் விருமபற்கரிதாகிய நின் பெண்மையும்
நாணமும் விரும்பியவளே காணத்தகுமென்று கருதுவ தல்லாகில், இவ்வாறு
துன்பத்தா லுழங்கி அழகல்லவாருதல் கற்பல்ல, எ - று.

† திருக்குறள், சே, கக்கக.

* பேணற்கரிய நின் பெண்மை - தவஞ்செய்து விருப்பினும் எய்தற்கரிய பெண்டனமை. பேணி - வினாமி. தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக் கது. காண்பது - கருதுவது. பொற்பு - அழகு. யாணர் - புதுமை.

என்பதனால் யாதுகூறியதெனின், — துன்பமுறவே அத்துன்பத்தால் நலனழியும், நலனழியவே அனனைக் கையந்தோன்றும், தோன்றவே இற் செறிப்புவரும், வேற்றுவனாவு நேரினும் நேரு மாதலான், கற்புககெடு மென்று அச்சமுறுத்திக கூறியவாறாயிற்று. (கசஅ)

நீங்கற்கருமை தலைநினைந் திரங்கல்.

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல் எ - து தலைவனவிட்டு நீங்கற் கருமையைத் தலைவிநினைந்து தன்னுளிரங்குகூறல்.

குன்றா கியபொன்னும் வேழக் குழாமுங் கொடைபுகழ்ந்து சென்றா முகக்குஞ் செழுநதஞ்சை வாணனறென மாறைவெற்பில் நன்றா மிறைவிற்கு நனநியி லேறகுமுன னுனமுகத்தோன் ஒன்ற விதித்தில எனையிர போல வுடம்பையுமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பொன்னாகிய மலையையும் யானைத்திரையுங் கொடையைப் புகழ்ந்து சென்றோர்கள் பரிசிலாயக்கொள்ளப்பட்ட செழு மையையுடைய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிடத்தது, நல் வினைசெய்த இறைவாகும், தீவினை செய்த எனக்கும், நான்முகத்தோன் முன் னிருவனாயும் படைக்குங் காலத்தில உயிர்போல் உடம்பையும் ஒன்றாய் விதியாமற்போயின இனிசெய்யுமாறென்! எ - று.

வேழக்குழாம் - யானைகூட்டம். முகத்தல - கொளஞதல். நன்றி - நலவினை 'முகக்குஞ் செழுநதஞ்சை வாணன்' என்னும் பெயரொச்சு வினைமுதலோடு முடியாது பிறவாற்றான முடிந்தது. (கசக)

தலைவிக் கவன்வரீல் பாங்கி கசுநிறல்.

(இது வெளிப்படல்.)

நெஞ்சுக் வாய்மல ரன்னகண் ணீராமலக் கின்றவஞ்சொல் கிஞ்சுக் வாய்வஞ்சி கேட்டரு ணீயுங் கினைத்தமிழோர தஞ்சுக் வாய்மொழி நெஞ்சுடை யானறஞ்சை வாணன் வெற்பில் மஞ்சுக் வாரத்தன வாலவர் தேரின மணிகுரலே.

இ - ள். நெஞ்சு முகிரும்படியாய்ந்த மலாபோன்ற கண்ணினிடத்து நீர் நிறைய கின்ற வழிய சொல்லையும், முருக்கம்பூபோன்ற வாயையு முடைய வஞ்சியே! கினைத்தமிழையுடைய பெரியோர் தம்வாயுறைவாழ்த் தாகக்கூறியமொழியை நெஞ்சிலே மறவாது வைத்திருக்குந் தன்மையானு கிய தஞ்சைவாணன் இவறபில வரத் தேரின மணிகுரல் முகிலுற வார்த் தல் யான்கேட்டேன், நீயும் கேட்டருள்வாய். எ - று.

நெஞ்சு - நெஞ்சமுதிர. ஆய்மலா - மலருட்டெரிந்தெடுத்தமலர். கிஞ்சுக்கம் - முருக்கமயூ; ஆகுபெயர். உம்மை - எச்சவுடமை. கிளைத்தமிழ் - விரிந்ததமிழ். 'வாயச்சுக்கமொழி' என இயையும்; அது வாயுறை வாழ்த்து. மஞ்சு - மஞ்சுதிர. ஆரத்தன் - ஒலித்தன். மணிக்குரல் - மணியோசைகள்.

இனித தேரின மணியோசை முகிலுதிர ஆரவாரத்துடன் வந்தா னெலின, களவென்பதனோடு மாறுகொள்ளுமே யெனின, மாறுகொள ளாது. என்னை, — நாலவகைப் புணாச்சியினும் தலைவன தேரோடும் சேனையோடும் வந்தானல்லது தமிழனாய் வந்தானல்லன். எவ்வாறெனின, காட்சியிற் கூறியதானுணாக. அன்றியும், பிரிவுழிமகிழ்ச்சியில் 'பாகனோடு செல்லல்' என்பதனானும், பாங்கிழைக்கட்டதில் 'தலைவி பாங்கியை முனி தல்' என நூல் கிளவிச் செய்யுளில் முனனாள் பொற்றேரினவந்து புணாநது சென்றா என்றுங் கூறினமையானும், மேலவனாவிலைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிவோன் மீண்டு வருங்கால பாகனோடுகூட ஓந தோ முந்தவேண்டு மென்று கூறுதலானும், வருந்தொறும் தேரோடுஞ் சேனையோடும் வந்து குறியிடத்துத் தமிழனாய் வருதலென றுணர்க. (கரு0)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்

தோழி *** வறுத்தல் எ - து தலைவன் சிறைப்புறமாகக் குறியிடத்து வரத் தோழி தங்களுக்குள்ள செறிப்பை யறிவுறுத்திக் கூறுதல். சிறைப்புறம் - வேலிப்புறம்.

† “சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்

நிறைகாக்குங் காப்பிப் தலை” — என்பதனானுணாக செறிப்பு - கானவர் தினைகொய்யப் புனத்தினில் வந்திருத்தல்.

தொடைக்கணி யார்தடந் தோளவா கேளலா தோகையன்றா உடைக்கணி யாநதழை கொய்யா ருழவ ருடைத்ததெண்ணீர் மடைக்கணி யார மிடுநதஞ்சை வாணன் வரையினமுன்போல கடைக்கணி யாரகணி யாரநமமை நாளைக் கருங்கணியே

இ - ள். கரிய கண்ணையுடையாய் 'மாலைகழகாரநத பெரிய தோளி னையுடையா நமக்கினி யுறவல்லா; மயில்போன்ற ஆயக்கூட்டத்தார் அனாயி லுடுததற்கு அழகாரந்த தழையை இனிக் கொய்யாராகள்; உழவ ருடைத்த தெண்ணீர் வயலமடையை யணியப்பட்ட முத்திலைடைக்குந தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து நாம் தழைக்கொய்ய வந்தோமென்று அச்சத் தானோக்கி நிற்கும் வேங்கையாரா நாளை நமமை முன்போற்கடைக்கண் ணைப் பாரார். எ - று.

† திருக்குறள், செ. ழுள.

எனவே, — குறவா தினைகொய்யவந்தனர், யாம் இன்று ஊர்க்குஆயக் கூட்டத்துடன் போவோமென்று செறிப்பறிவுறுத்தவா றாயிற்று.

கேளலர் - உறவலா. உடைக்கு - உதெதற்கு ஆரம் - முத்து. கடைக் கணியா - கடைக்கண்ணாற்பாரா சிறப்புமமைதொக்கது. கணியா - வேங்கையா, உயாசொற்களவி.—

‡ “ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும் ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும் வழக்கி னாகிய வுயாசொற்களவி இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா நல்ல.” — எனனுஞ் சூத்திரவிதியானாக. கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணால் நோக்குதல். (கடுக)

தோழி தலைமகந்தி முன்னிலைப் புறமொழி மொழித் தறிவுறுத்தல்

தோழி *** வறுத்தல் எ - து. தலைவன முன்னிலையாய் நிற்ப தோழி தலைமகனைக் காணான்போலப் புறமொழியாயப் புக்களை நோக்கிக் கூறுவாள் போன்று செறிப்பறி வறுத்தல்

மயில்காள் பந்திப் புயலன்ன வோதியைப் பைங்கிள்ளைகள் மயில்காள் சிந்து மறக்கப் பெற்றித் தஞ்சை வாணனவெற்பில குயில்காள் மெங்கு மியமபுதன சோலையிற் கூழியின்பம் மயில்காள் வெங்கதிர் வேலன்பா சால் வரப்பயிற் றுமே

இ - ள். பைங்கிள்ளைகள் ! மயில்காள் ! நெருங்கிய கரிய பந்தியா யிருக்கின்ற புயலபோன்ற வோதியை யுடையானைத் தஞ்சைவாணன வெற்பில குயில்காளமபோ லெங்கு மொலிக்குங் குளிரந்த சோலையிற் கூழி யின்ப மருந்தும் விடமபோன்ற வெங்கதிர் வேலையுடைய அன்பா மிகுதியும் மறந்தாலும் நீங்கள் சற்று மறக்குந் தன்மையைப் பெற்றீர்கள் எ - று.

எனவே, — யா மூர்க்குப் பேசுகா நின்றோ மெனச் செறிப்புணர்த்தலாயிற்று.

பயிலுதல் - நெருங்குதல். காளம் - கருமை. பந்தி - நிறை. ஒதி - கூந்தல் காளம் - காகளம். இயம்பல் - ஒலித்தல். அயிலுதல் - அருந்துதல். காளம் - விடம். அயாததல் - மறத்தல் (கடுஉ)

பாங்கி தலைமகன் முன்னிற் றுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

கானலங் கானமலாக் கள்வாய்க் கருங்கணி கட்டுளையால் கூனலஞ் சாயப்பொற் குரலுங்கொய் தானொமா கொற்றவயாம எனலங் காவலு மினறே யொழிந்தன மேழபுவிக்கும் தானலங் காரமன னுனறஞ்சை வாணன நரிழுவெற்பிலே.

‡ தொல், சொல், கிளவியாக்கம், து. உள.

இ - ள். கொற்றவ! எழுணுக்குங்கீர்த்தியால் அலங்காரம் போன் ஸ்வனாகிய, தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துச் சோலையில் அழகிய மணத் தோடுங் கூடிய மலரிலிருக்குங் கள்ளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய பெரிய வேங்கைமரத்தினுடைய கட்டுளையாலே மா தலைவனைந்து சாயந்த பொன் னிறமாகிய தினைக்கிணாக கொய்கின்ற ரூராதலால், தினைப்புனங் காவலும் இன்றொழிந்தனம். ஏ - று.

கானல் - சோலை. கான - மணம். கணிதை - வேங்கை. கடவுளை - உறுதிச்சொல்.

வேங்கை பூக்குங்காலம் தினைக்கதிர் கொய்யுங் கால மாதலால், வேங்கை கட்டுளையால் தினைக்கதிர் கொய்கின்ற ரொன்று கூறியது

† “வாராக் காலததுநிகழுங் காலத்தும்” — எனனுஞ் சூததிரவியியால் கொய்கின்றார் என்னும் நிகழ்காலச் சொல்லைக் ‘கொய்தார்’ என விளைவு பற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினொன வுணாக. முன ‘இறைவனைக் குறிவர விலக்கல்’ செய்யுளில் ‘புனமும் பசுநதினைச செங்குரலேநதும்’ என்று கூறியவதனாலும் ‘கொய்கின்றார்’ என்றே கொள்க.

கானல் - தலைவனைதல். குரல் - கதிர். எனவு-தினை. ‘சோலையில் அழ கிய மணத்தோடுங் கூடிய மலரிலிருக்குங் கன் வாயினிடத்து நூறுங் கரிய நிறத்தையுடைய கணிகுகாரிகை கட்டுளையால்’ எனினு மமையும், கணிக் காரிகையைக் கேட்டுத் தினைகொய்தல் அவாக கியல்பாதலின. (கடுந்)

பாங்கி முன்னின் முணர்ந்தியோம்படைசாந்நல்.

பாங்கி * * * சாறநல் ஏ - து. அவ்வாறு முன்னின் முணாதகிய பாங்கி யெம்மை மறவாமை வேண்டுமென்று கூறுதல்.

கனஞ்சாய கல்கிய கையுடைய யானெதிரா கன்றினர்தம்
மனஞ்சாய வென்றநுள் வாணன வரோதயன மாறைவெற்பில்
சினஞ்சாலும் வேலணண வேமறவே லெமமைச செவ்வியிரு
தனஞ்சா யினுமினி கினைநையல லாதிலைத தாழ்குழந்தே.

இ - ள். கொடையில் மேகஞ்சாயக கொடுக்கப்பட்ட கையையுடைய வன் வீரத்தா வெதிராங்கி சினந்தவர் மனஞ்சாயவென்றநுளிய வரோ தையனாகிய வாணனது மாறைவெற்பில் கோபமமையும் வேலையுடைய தலை வனை! அழகையுடைய இருதனஞ்சாநிலும் இனித்தாழ்ந்த குழலையுடை யாட்டுப் புற்றுக்கோடு நினையலல இல்லையாதலால், எங்கினை மறவேல.

கனம் - மேகம். சாயதல் - நிலைநாதல். நல்கல்-கொடுத்தல். மனஞ் சாய - செவ்விய னில்லாது வளைய. சினஞ்சாலும்-சினநிறையும். செவ்விய.

† தொல். சொல் வியையால், கு. ௪௪.

அழகு. தனஞ்சாய்தல் - முலைசரிதல். 'தனஞ்சாயினும்' என்று இங்ஙனங் கூறுதல் எடுத்துக்கோடற்கண்ணே எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையொன்று கூறியதெனோ மாறுகொள்ளுமெனின, மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

† “நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்” — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் ஆணையுங் கூறியது.

நாடக வழக்கு ஈண்டுங் கூறியது உலகியல் வழக்கென றுணர்க. பற்றுக்கோடு அவாய் நிலையான வந்தது. (கருசு)

கிழவோன் தஞ்சய்பெறது நெஞ்சோடு கிளத்தல்.

கிழவோன் * * * கிளத்தல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன வேறோ பற்றுக்கோடுபெறுது நெஞ்சொடு கூறல்.

ஏவல் ரோய்விழி மாநதளிர் மேனிய ரோனலினிக்
காவல் ரோமனை காத்தனம் யாங்களி யானைசெம்பொன
நாவல் ரோபெற நலருங் கைமேக நறுங்குவளை !
மாவல் ரோய்தொடை யானறஞ்சை வானன் வராயிலவந்தே.

இ - ள். மனமே ! ஏவும, மலரும் போன்ற ஖ழியீனையும், மாநதளிர் போன்ற மேனியையு முடைய அவா இனித தினைபபுனங் காப்பா ரல்லா; களித்தயானையுஞ் செம்பொனனும் நாவலாபெறக் கொடுக்குங் கையை யுடைய மேகம்போன்ற நறுங் குவளையினது கரிய மலாடொதிரத் மாலை யுணிந்தவனாகிய தஞ்சைவாணன் வராயிடத்து வந்த நாம் வீணை காத்தனம், எ - று.

ஏவு - அடிபு. ஏவலா - எண்ணுமமை தொக்கு நின்றது. ஏயதல்-ஒப்பு. 'மாநதளிர்மேனியா' - உவமைத்தொகை. எனல் - தினை. இனி - இனிமேல். காவலா - காப்பாரல்லா. 'யானைசெம்பொன' - எண்ணுமமைத் தொகை. மாவலா - கரியமலா. ஏயதல் - பொதிதல். யனம் - அணமை விளி.

கிழவோன்பிரிந்துழி கிழக்கி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கலும், பாங்கி புலயபுதலும், தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்தலும், முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலும், பாங்கியொடு பகாதலும், நீங்கற கருமை தலைவி நீனைநதிரங்கலும், கிழவோன்றஞ்சம் பெறுது நெஞ்சொடு கிளத்தலுமாகிய வேழம் இரங்கறகுரிய. தலைவியைப் பாங்கிகுழறலும், தலைவியைப் பாங்கி யசகறுத்தலும், தலைவிக் கவள்வரல் பாங்கி சாற்றலுமாகிய மூன்றும் வையுதைக்குரிய.

† தொல். பொருள். அகத்திணையியல், சூ. ரூங்.

‘இறைப்புறமாகச் செறிப்பது வறுத்தல்’ முதல் நாளுக்கு இளவயும் இம் செறிப்புணர் உதற் குறியுவாறு காண்க. (கூடுதி)

ஒருசார பகற்குறி முறறமம்.

பகற்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது, பகற் குறிக்கண வந்த தலைமகன் குறிக்கட் செல்லாது இடையீடு பட்டுப்போதல்.

* “விலக்கல் சேறல் கலக்க மென்றாங்

கிகப்பின்மூ வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு.” — என்னுஞ் சூத் திரவியியற் பகற்குறி யிடையீடு மூவகைப்படும.

இறைவனைப் பாங்கி துறிவால் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படடை.)

புனமும் பசுந்தினைச் செங்குர லேந்தும் புகன்றகிள்ளை
இனமுங் குழிஇவந் தின்கொள்ளு மாலிறை யாராவளையும்
மனமுங் கவர்வெற்ப வாணன்றென் மாறை மடப்பிடியும்
அனமுந் தொழுநடை பார்ப்பு கால்வரு மன்னையுமே.

இஃது தலைவி கையின்கண் நிறைந்தவனையும், அவள் மனமும் இரண் டையுங் கவர்ந்து கொள்ளும் வெற்பனே! இப்புனமும் பசிய தினையினது முற்றிச் சிவந்த கதிரையேந்தி நிற்கும், இவள் சொல்லப்போற் சொல்லப் பட்ட கிரியினமுங் கூடிவந்து தன்கும வாணன் தென்மாறை நாட்டு மடப் பத்தோடு கூடிய பிடியும் அன்னமுந் தொழும் நடையினை யுடையாள் பக் கல் அன்னையும் பல்காலவரும். எ - று.

எனவே, — தலைவியும் ‘புனமவிட்டு’ நீங்கத்தக்காள லல்லள், நீயும் இங்கு வார்தக் வெனக் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

குரல் - கிதிர. குழிஇ வருதல் - பலபல தொகுதியீய்க் கூடிவருதல். இராகொள்ளுதல் - தவருதல். இறை - ஆகுபேயர். தொழுநடை - ஆகு பெயர். கவர்தல் - கொள்ளுதல். (கூடுதி)

இறைவியைப் பாங்கி துறிவால் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படடை.)

சந்துகற் றுங்கடன் ஒருமெல் லாம்புகழ் காமன்வளர்
சந்துகற் றுங்கொங்கை மங்கையர் வேளசஞ் சரீகநறை
வந்துகற் றுந்தொங்கல் வாணன்றென் மாறை வளையின்மலாக்
கொந்துகற் றுங்குழை வாய்செவ்வ னியக் குளிர்வொழிற்கே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. நகி.

இ - ள். சங்கு சுற்றுங்கடல் சூழ்ந்த அலகமெல்லாம் புகழப்பட்ட
பெயரைப் படைத்து நாட்டு நாள் வளருந் தைக்கமையுண்டய சீதனக்
கிறிநும் கொங்கையை யுடைய மங்கையர்க்கு வேளையொத்த சஞ்சரீகம்
பணத்தால் வந்து சுற்றுந் தொங்கலையணிந்த வாணன் தெனமாறை வரை
யிடத்துள்ள மலர்க்கொத்துச் சுற்றிய குழலாய்! குனிந்த பெருநிலிடத்து
நீ செல்லற்க. ஏ - று.

நந்து - சங்கம். நாமன் - பெயர். சந்து - சந்தனம். சுற்றல் - திரித்தல்.
சஞ்சரீகம் - வண்டு. நறை - மணம். கொந்து-கொதது; மெலிந்து நின்றது.
'நாமன்வேள்' என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று எச்சமாய்த்திரிந்து நின்றது.

இறைமகளாட்டம் நோக்கி யழங்கல்.

(இது வெளிப்படை.) அழுங்கல் - தன்னுளிரங்கல்.

அருவித் தடமு மணிமுத்த யாறு மவனியெங்கும்
திருவித் தியதஞ்சை வாணன் சிலம்புமிச் சிற்றினும்பேர்
இருவிப் புனமுமின் நெனனினைக் கிளறன வென்னையின்னே
மருவிப் பிரிபவா போலிலலை யேமணனில வனகண்ணோ.

இ - ள். சிற்றருவி வந்து விழும் பொய்கையும், ஒழுங்காய் மூத்துக்
களைக் கொழித்துவரும் பேரருவி யாறும், புலியெங்குஞ் செல்வத்தையே
வெள்ளாமைமாய் விதைக்கப்பட்ட வாணனது சிலம்பும், இச்சிற்றில்லமும்
பெரிய தாணியுடைய புனமும், இன்றெனனை யென்னாக நினைக்கின்
றனவோ! இப்போது பலநாளும் மருவிப் பிரிபவாபோல் உலகின் வன்
கண்ணரிலலை ஏ - று.

உம்மை - என்னும்மை. தடம் - பொய்கை. இருவி - திரைத்தாள்.
இன்னே - இப்போது. வனகண்ணர் - கொடியர். (கருஅ)

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக் கோண்டகறல்.

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக் கொண்டகறல் ஏ - று பாங்கி வினையாடி
மிடம் விட்டு நீங்கித் தலையியைக்கொண்டு தமமூக்குப் போதல்.

உன்னைய ராவல்கு னல்லவ டோயென் றுசாவின்னெங்கள்
மன்னைய ராமல வகுத்துரை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பின்
என்னைய ராணைகொண டேருகின் நேனியை யித்தனையும்
பின்னைய ராதொழி வாயித ணையிது பெற்றனமே.

இ - ள். பரணே! நீயும் யானும் இந்தப்பிரிவைப் பெற்றனமே! உன்
னை யெங்கள் மன்னைய தலைவா வந்து அராவல்குல் நல்லவ ரொங்கே
யென்று உசாவில், அயர்ச்சியடையாமல் நீ வகுத்துச்சொல்வாய்; தஞ்சை

‘வாணன் வெற்பில் என்னையோவலால் தலைவியைக்கொண்டு ஊர்க்கே கின்றனன் ; ஆடிடம் நோக்கி யழுங்கியதும, ஆடிடம் விடுத்துக்கொண்ட கமலம், உன்னுடன் சொல்கின்ற சொற்களுமாகிய விவையித்தினையும் பின் மறவா தொழிவாயாக. எ - று.

‘நல்லவர்’ எனபுழி ‘எங்கே’ என வருவித்துணாக்க. ‘அராவல்குல’ - உவமைதொகை. ஓகாரம் - அசைநிலை உசாதல் - வினாதல். அயாச்சி - தளாச்சி. என்னையா - ஈன்றோ. ஆணை - ஏவல். அயாதல் - மறததல். இதண் - பரண் (கருகி)

இத்துணையும் ஆறாடச் செய்தியென்றுண்க.

பின்னுள் நேடுந்தகை குறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

பின்னாள் * * * திரங்கல் எ - து. ஏழாநான் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதவிப்பநதரிடத்து வருது நீட்டித்து நினைந்திரங்கல்.

மானகாணிகரின் மடமயில காடஞ்சை வாணன்வெற்பில் தேனகாணினாமென சிறைக்கிள்ளை காடென் நெருமரனேய் தானகாணிபகொளிச சந்தனச் சோலையைத் தன்னையினறி யான்காணியகொலெ முந்தருளாததின நென்னுயிரோ.

இ - ள். மான்காள் ! உவமையில்லாத மடப்பதையுடைய மயில் காள் ! தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கின்ற வண்கொள் ! ஒழுங்காய வருகின்ற மெல்லிய சிறையுடைய கிளிகாள் ! இன்று என்னுடைய சமு லும் வேடகைநோயைத் தானறியவோ ! இச்சந்தனச்சோலையிற் கருநிருக் கின்ற தன்னையினறி யான் தேடிக்காணவோ ! என்னுயிர்போலவாள் எழுந்தருளாது எ - று.

தெருமரல் - சுழந்தி. ‘சோலையை’ என்புழி வேற்றுமை மயுக்கம்.

யிர் - ஆகுபெயர். (கஃ0)

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல்.

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல் எ - து. தலைவியில்லாத தினைப் புனத்தை நோக்கி வருததுதல.

செங்கேழ் விழிக்கு மொழிக்கும பகைதிருப் பாற்கடலும் பங்கேருகமும பபந்தன வாயினும் பைங்கிள்ளைகள் சங்கேய் தடநதுறை சூழ்தஞ்சை வாணன றரியலாபோல எங்கே யினித்தங்கு வாரோனல காததிங் கிருந்தவோ.

இ - ள். பைங்கிள்ளைகள் ! செவ்வரிபொருந்திய விழிக்கும மொழிக் கும் தாமரையுந் திருப்பாற்கடலும் மாதரைப்பெற்றனவாயினும் பகையாயின

வாதலால், தினைப்புனங் காத்திருந்தவர் சங்குபொருந்திய பெரிய வையைத் துறைஞ்சுந்த தஞ்சைவாணன தரிபலாபோல இனமெங்கே தங்குவார் ?

இது மொழிமாற்று நிரணிறை.—

“ஆடவாக னெவ்வா றகனறொழிவார வெஃகவும

பாடகமு மூரகமும பஞ்சரமாய — நீடியமால்

நினறா னிருந்தான கிடந்தா னிதுவனறோ

மனறா மதிமகச்சி மாணபு ” — எனறும்போல நிரணிறை மொழிமாற்றி நினறது.

கேழ - நிறம. பங்கேருகம் - தாமரை. இடமாயினதன்றி பயந்ததின் றேயெனின், சீதை யிலங்கையில் பெயர்கைத் தாமரையிற பிறந்தாளென பது இராமாகதையிற கண்டுகொளக துறை - வையைத்துறை. தரியலா - பகைவா ஏனல் - தினை “கோடாப்புக்கழமாறன்” என்னுஞ் செய்யுளும் வறுங்களநாடி மறுகல்’ எனறே கொளக. (ககக)

தறுந்தொடி வாழும்நோக்கி மதிமயங்கல்.

குறுந்தொடி. * * * மயங்கல் எ - து. தலைவியின் ஊரே தேடிச் சேறு மெனில அறிந்திலமென்று மதிமயங்கிக கூறல்.

பெறவரி தாலவன் பின்சென்ற நெஞ்சமும் பேணலர்க்கு
மறவரி தானன்ன வாணனறென மாறை வரைபுனஞ்சூழ்
நறவரி தாழ்முலலை நாணமல ரோதி நகருமெனக
குறவரி தாமெனசெய் வேனென்று சோருமென னோருயிரோ.

இ - ள். அவனைப் பெறுதலரிதாயது மனறி அவள பின்னே தொடர்ந்து சென்ற நெஞ்சமும் மீட்டு நாடிப் பெறவேண்டுமென்றிற் பெறுதற்கரிதாயது பகைவாக்கு வீரம்பொருந்திய சிங்கத்தையொத்த வாணன் தென் மாறை வரைபுனஞ் சூழ்ந்த கள்ளால வண்டு தாழ்ப்பட்ட, முலலைநாண் மலரையணிந்த குழலையுடையாளது நகரும் எனக்கு உறுதற்கரிதாதலான், என்செய்வேனென்று எனனொப்பற்ற உயிர சோராநிற்கும். எ - று

எனவே,— இதற்குச் செய்யுமாற்றிநதிலேனெனை மதிமயங்கிக கூறிய வாராயிறறு.

மதி - அறிவு ஆல் - அசை. பேணலா - பகைவர். மறவரி - வீரச்சிங்கம். ‘சூழ்ந்த’ என்னும் பெயரொச்சம ‘நகர்’ என்னும் பெயராகொண்டு முடிந்தது. நெஞ்சமும் என்னும் உம்மை எச்சவுமமை. நறவு - கள்ளு. அரி - வண்டு. ‘தாழ்முலலை’ - வினைத்தொகை ‘நாணமலரோதி’ - ஆகுபெயர். முன்னா ‘இடகணித்தென்றல்’ என்னுஞ் செய்யுளில் தன்னூரும் அவனாரும் ஒலாலையென்று கூறினவன இவ்வனம் ஊரறியேனென்று

கூறியது முன்கூறியதனோடு மாறுகொள்ளாமெனின், மதிமயங்கிக் கூற
லான் மாறுகொள்ளாதென்றுணர்க. (கௌ. ௨)

இவற்றுள் முன்னைய விரண்டும் விலக்கிற்குரியன. 'பாங்கி யாழிடம்
விடுத்தகொண்டகறல்' ஒன்றும் சேற்றிருந்தது. ஏனைய நான்கும் கலக்
கத்திற் குரியன.

பகற்குறியிடையீடு - முற்றும்.

இரவுக்குறி.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவியை இரவுக்குறியிற் கூடுதல்.

* "வேண்டன் மறுத்த லுடன்படல் கூட்டல்

கூடல் பாராட்டல் பாங்கிற் கூட்ட

லுயங்க னீங்கலென் றென்பது வகைத்தே

யியம்பிப் போந்த விரவுக்குறிதானே." — என்னுஞ் சூத்திர

விதியான் இரவுக்குறி ஒன்பது வகைப்படும்.

இறையோ னிருத்தூர் வேண்டல்.

இறையோ னிருக்குறி வேண்டல் எ - து தலைவன் இருக்குறியை
விரும்பிப் பாங்கியுடன் கூறல்.

கருவிரூத் தெண்டிசை யுங்கன மாமழை கான்றதுள்ளம்
வெருவிரூத் தெம்பதிக் கேகவொண் னாது விதம்விதமாய்
வருவிரூத் தென்றும் புர்த்தரு வாணன்றென் மாரையன்னீர்
ஒருவிரூத் தெங்களைப் போலெய்து மோகங்கு லுங்களுக்கே.

இ - ள். வகைவகையாய் வரும் விருந்தை யெஞ்ஞான்று மோம்பும்
'வாணன் தென்மாறை நாடுபோவ்வீர்! குல்கொண்டு முகில் என்டிசையும்
பெரிய மழையைப் பெய்தது, ஆதலால் உள்ளத்தினிடையே அச்சமிருந்
தால் எம்பதிக்குச் செலலுதல் கூடாது, இற்றைக்கு வைகுதல் வேண்டும்;
எங்களைப்போல் ஒப்பற்ற விருந்து இந்தக் கங்குலின்கண் உங்களுக்கு நீர்
வருந்தித்தேடுகினும் கிடைக்குமோ? சொல்லுவீராக' எ - று.

கரு - குல். கனம் - முகில். கான்றல் - பெய்தல். வெருவு - அச்
சம். ஏக - போக. ஒண்ணு - கூடாது. விருந்து புரத்தல் - விருந்
தோம்பல். அன்னீர் - டயர்சொற்கிளவி. (கௌ. ௩)

* அகப்பொருள்விளக்கம், ஞானவியல், து. சக,

பாங்கி நெறியின நநுமைகூறல்.
(இது வெளிப்படை.)

மலைமாது வல்லவன் வாணன் வரோதயன் மாறைவெற்பில்
சிலைமா லுருமெங்குந் தீயுமி ழாநிற்குஞ் சிங்கமெங்கும்
கொலைமந் கரியினா தோநதுழ லாநிற்குஞ் கொற்றவபொன்
கலைமா னுறைபதி நீவரு மாறென்கொல் கங்குலிலே.

இ - ள். வீரமகட்டுக் கணவனாகிய வாணனென்னும் வரோதயன்
வெற்பிடத்திற்கொற்றவனே ! மேகலைபொருநகிய மாணுறைகின்ற பதிக்கு
நீ வருகின்றவழி வில்லொடுகூடிய மேகத்திடத்து இடிகளெங்குந் தீயைக்
கக்காநிற்கும், சிங்கங்கள் எவ்விடத்துங் கொலலுந்தொழிலுடைய கரிகளை
யினாயாகத்தேடி வருகதித் திரியாநிற்கும் கங்குற்பொழுதில் நீ வந்த தெப்
படியோ? எ - று.

எனவே, — நீ வருதல் தருதியன்றென்று கூறியவாறாயிற்று.

மலைமாது - வீரமகள். மலைதல் - பொருதல். சிலை - வில். மால் -
மேகம், உரும - இடி. உமிழ்தல் - கலக்கல். தோதல் - ஆராய்தல்.
உழலல் - வருந்தித்திரிதல். பொற்கலைமான் - மேகலையுடைய தலைவி. ()

இறையோள் நெறியின தெளிமைகூறல்.
(இது வெளிப்படை.)

வடுவரி நீள்கண்ணி யஞ்சலம் யாநதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கொடுவரி கேழற் குழாமபொரு கொலலையுந் குஞ்சரத்தோர்
தடுவரி தாவு மடுக்கமுஞ் சூாவழங் காறுமைவாய்க்
கடுவரி நாகநுதவாமல்கு கலலனைக் கானமுமே.

இ - ள். வடுப்போன்று வரியோடுகூடிய நீண்ட கண்ணையுடையாய் !
தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துப் புலிக்குழாமும், பன்றிக்குழாமும் ஒன்றே
டொன்று பொரப்பட்ட கொலலைக்காடும, குஞ்சரத்தைத் தேடிக்கொல்
லும் சிங்கத் தாவப்பட்ட மலைப்பக்கமும், அச்சத்தைக்கொடுக்குஞ் சூரமக்
ளென்னுந் தெய்வப்பெண் ணியங்கும் வழியும், ஐந்து லாயும் விடமும் வரியு
முடைய நாகங்கள் தவர்த்து செல்லும் நெருங்கு கற்களின் வளைகளை
யுடைய காடும் யாமஞ்சலம். எ - று.

வடு - மாவடு. வரி - செவ்வரி. கொடுவரி - புலி. கேழல் - பன்றி.
தேர்தல் - ஆராய்தல். அடுக்கம் - மலைப்பக்கம். சூர் - சூரமகள். ஆறு -
வழி. வழங்கல் - இயங்கல். தவர் - தவாதல். கல்லனை - கல்வளை. அடுதல் -
கொல்லுதல். அரி - ஈங்கம். வடு - முற்றியலுரை மாதலான் வகர வுடம்
படுமெய்பெற்றது. தாவுதல் - பாய்தல். (ககடு)

பாங்கியவனுட்டணியியல்வினாதல்.

பாங்கியவனுட்டணியியல்வினாதல் எ - து. தலைவன் நாட்டுப்பெண்களானியும் அணியையும் இயலையும் வினாதல். இயல் - புனைதல், முடித்தல், வினாயாடிடம் முதலியன.

எனவே, — தலைவன் நெறியினது எளிமை கூறியவுழி நன்றென்று கூட்டற்கு உடம்பட்டுக் கூறாது, அணியியல் வினாதல் வினாவழுவுனின், அன்று. தலைவனை அவனுட்டணியியல் வினாவுழித் தலைவன் தன்னுட்டணியியல் வினாவும், வினாவுழி அணியியல் கூறுமவழி அதுவே குறியிட்டமாகக் கூறலாமென்று கருதிப் பாங்கி வினாவியவாறென றுணாக.

பூதழை யாது மலைமலர் யாது புனையிழையும்
சாந்தமும் யாது தடம்பொழில் யாது தரணியினமேல்
மாந்தரில் வேளன்ன வாணனறென மாறை வளநகாசூழ்
தேந்தரு சோலைவெற பாவுங்க ணுடடுறை செலவியாககே.

இ - ள். புவியினமேல் மாந்தருக்குள் வேளையொத்த வாணன் தென்ற மாறை வளநகா சூழ் தேனைத் தரும் மலையுடைய சோலைவெறப்பனே ! உங்கள் நாட்டுறையுள் செலவியாக கிடையிலுமிக்கும் பூதழையாது ? குடும் மலர் யாது ? அணியும் அணியொடு பூசுஞ் சந்தனம் யாது ? வினாயுடும் பெரிய பொழில் யாது ? சொலவாயாக. எ - று.

மலைதல் - குடெதல். புனைதல் - அணிதல். இழை - அணி. உம்மை இரண்டும் அசைநிலை. எண்ணுமமை யாகாதோவெனின், ஆகின் பன்மை வாசகங்கொண்டு முடியுமாதலான, எண்ணுமமை யாகாதால் மூன்றனுருபு வருவித்துணாக்கப்பட்டது தடம்பொழில் - பெரியபொழில், தேம்-தேன.

தலைவன்வனுட்டணியியல் வினாதல்.

தலைவன்வனுட்டணியியல் வினாதல் எ - து. பாங்கி குறிப்பறிந்து அவனுட்டணியியலை தலைவன் வினாதல்.

எந்தாட்டவரணி கூறியன் பேறிங் கிகலவடிவேல [மேல்
மைநாட்ட வெணமுத்த வாணகை யாய்தஞ்சை வாணன்மென்
உன்னாட் டரிவைய ராடிமுடஞ் சாந்த மொளியிழைபூ
மொய்ந்தாட் டழையொடெல் லாமொழி யாமன மொழியெனக்கே.

இ - ள். போர்செய்யுங் கூரிய வேல்போன்ற மையெழுதிய நாட்டத் தையும், வெண்முத்தம்போன்ற வொளிகையை முடையாய்! எங்க ணுட் டவரணியும் மணிமுதலிய கூறிப் பெறுவதியாது, தஞ்சைவாணன் மண்

மேல் இவ்விடத்து உங்கள் நாட்டிலவையா ஆடிடமும், பூசஞ் சாந்தமும், அணிபு மொளிப்பகுணம், முடிக்கும் பூவும், மொய்தத நாட்டழையோடு எல்லாம் விடாமல எனக்கு மொழிவாயாக. - ஹ.

ஈங்கு - இவ்விடம். இகல் - பொர. நாட்டம் - கண. வாள் - ஒளி. 'வடிவேல நாட்டம்,' 'வெணமுத்தநகை' இரண்டும் உவமைத்தொகை. மொய்ததல் - சேறிதல். (க௬எ)

தன்னுட் டணியில் பாங்கி காற்றல்.

(இது வெளிப்படை)

வகைகொண்ட மாந்தழை காந்தளம் போது மருப்பினமுத்தம் தகைகொண்ட சந்தனச் சாந்தணிந் தாடுவா தஞ்சையாகோன[தூர மிகைகொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட வாணனவெற பாவெம் நகைகொண்ட வல்லியன னொலலி நாக நறுநிழலே

இ - ஈ. குற்றங்கண்ட தெவ்வரைப்புறங்கண்ட தஞ்சையா கோனாகிய வாணன வெறப்பனே! மெதுரிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்ட வல்லிபோலவா, வகைகொண்ட மாந்தழை, காந்தளம் போது, யாணைக்கோட்டு முத்தம், அழகுக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம், இவையணிந்து கங்குறகாலத்துப் புனனாகத்தின் நறிய நிழலில் விளையாடுபவா. - ஹ.

எனவே, - குறியிடங் கூறியவாறாயிற்று இரவுக்குறியிடம் மனையைச் சுற்றி விளைந்த மதில்கத்தென்றுணாக.

மிகை கொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட தஞ்சையா கோனாகிய வாணன' என முடிக்க 'நிழலிலாடுவா' என இயையும் 'வகைகொண்ட' எனப்பதினப் 'போதும்' முதலியவற்றிற்குங் கூட்டுக.

வகை கொள்ளலாவது - தழை வகையிற்கொண்ட மாந்தழையும், போது வகையிற்கொண்ட காந்தட போதும், முத்தவகையிற கொண்ட, யாணைக்கோட்டு முத்தமும், சந்தனவகையிற்கொண்ட தகைகொண்ட சந்தனமுமென்றுணாக.

தகை - அழகு. மிகை - குற்றம். வென - புறம். நகை - மகிழ்ச்சி. எல்லி - இரா. உடுப்பதற்கும், சூடுவதற்கும், பூண்பதற்கும் அணிந்து என னுஞ் சொல் பொதுவாகலான அச்சொற்கொண்டு ஒரு முடிபாக்கிக் கூறியுவா னுணாக. (க௬அ)

இறைவிக் கிறையோன் குறையறி வுறுத்தல்.

இறைவிக்கு * உஃ வுறுத்தல் - னு. பாங்கி தலைவினை யோரிடத்து நிறுவி தலைவிபகற்சென்று தலைமகன குறையை யறிவித்தல்.

புயலே றதிர்தொறும் பொங்குளை மீதெழப் போதகந்தோந்
தியலே றதிரு மிருங்கங்குல வாயமுதத மீனறுசங்கம்
வயலே றணைவள ருந்தஞ்சை வாணன வராயிலுண்கண
| கயலே றனையநின் பாலவரல வேண்டினா காதலர்

இ - ள். இடியதிருந்தொறும் மிருந்த மயிணை சிலிர்த்து யானை
யைத்தேடி யியங்குஞ் சிங்கவேறு வாயவிடும் பெரிய கங்குலிடத்துச் சங்க
முததங்களை யீன்று வயலி னுயர்ந்த வரம்பிலே துயிலுந் தஞ்சைவாணன
வராயிடத்துக் கயலேறுபோன்ற மையண்ட கண்ணையுடைய நினபக்கல்
வரத்தக்க தலைவா விரும்பினா. எ - று

புயலேறு - இடி பொங்குதல் - மிருதல். உளை - மயிர மீதெ
ழல் - மேலே சிலிர்த்தல். போதகம் - யானை. தோதல் - தேடுதல். இப
லல் - இயங்குதல் ஏறு - சிங்கவேறு இடித்தவுடன் மயிரிலிர்த்துச்
சிங்கம் யானையைத் தேடுமென்றது, இடியென றறியாது களிறுபிளிறிய
தென்று கருதித் தேடியவாறென றுணாக. 'சங்கமுதத மீன்று' என
வும், 'கயலே றனைய வுண்கண' எனவும் மாறுக. கயலேறு மீன்களிற
சிறந்தது. தலைவி - முன்னிலையெச்சம் (கசுக)

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளந்தல்.

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல் எ - து இவ்வாறு கூறக்கேட்ட
தலைவி இயையாது தன் நெஞ்சொடு கூறுதல்.

விடவா கணைவிழி மெல்லிபன மாதரை மேதினியோ
மடவா ரொழுமுரை வாயமைநெஞ் சேதஞ்சை வாணனவெற்பில
கடவா ரணந்திரி கங்குனங் கண்ணனை காதலாமுள்
பிடவா சிறுநெறி வாயவரல வேண்டின பெண்ணைங்கே

இ - ள். நெஞ்சே! தஞ்சைவாணன பகைவரைப்போல மதம்பொழி
யும் யானைதிரியுங் கங்குலில் முடபிடவாராத சிறுநெறியிடத்து நங்கண
போற்சிறந்த காதலா வர அணங்குபோலும் பெண் விரும்பின் ளாதலான,
'விடம் பொருந்திய நெடிய கணைபோலும் விழியையும் மெல்லிய இய
லிணையு முடைய மாதரை உலகினுள்ளோர் மடவாரொன்று கூறுமுரை
'வாயமைதானே! எ - று.

'கணைவிழி' - உவமைத்தொகை. மடவா - அறிவிலா. வாயமை -
உணமை. கடவாரணம் - மதவாரணம். பிடவு - ஓர் மரம் சிறுநெறி -
அருநெறி 'பெண்ணைங்கு' - பின்பொழி நிலைபல. (கஎ0)

நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துணத்தல்.

நேரிழை * * * துணாததல். எ - து. நெஞ்சொடு கூறிய தலைவி
பாங்கியோடு டுடனபட்டுக் கூறுதல்.

வெங்குல வாரண மேற்றவாக் கேகலகி வேற்றரசர்
தங்குல வாழ்வு தவிராதருள வாணன் நமிழ்ச்சிலம்பில
கங்குல வாவினா காதல ராயிற களிபயந்த
கொங்குல வாவலா சூழ்குழ லாயெனகொல கூறுவதே.

இ - ள் வெவவிய கூட்டமாகிய யானைகளை யிரப்போகருக கொடுத்த
துப பகைவேந்தா தங்குலத்தினுள்ளோரா வாழ்வெலலாந தவிராதருள்
வாணன் தமிழ்ச்சிலம்பிடத்து வணடுக்குக களிப்பைக்கொடுத்த மணம்
வாடாத மலாசூழந்த குழலாய்! காதலா இரவுக்குறியைக் காதலித்தாரா
யின் யான் மறுவாாததை கூறுவதென? ஏ - று.

எனவே, — நோந்தமையாயிற்று

குலம் - கூட்டம். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை களி - களிப்பு.
களிப்புப் பயந்த மணம் என்றதனால் வண்டு வருவித்த தூகைக்கப்பட்டது.
கொங்கு - மணம் உலவா - வாடா. (கங்க)

நேர்ந்தமை பாங்கி நேடுந்தகைக் துணைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பரவாத வண்ணம் பரவியும் பாதம் பணிந்துநெஞ்சம்
கரவாத பொன்னைநின் காரண மாகக் கயிலையென்றே
வரவா தவனஞ்சம் வெணமா ளிகைத்ததஞ்சை வாணன்வெற்பா
இரவாத வண்ணமெல லாமிரந தேனிவ விரவிடையே

இ - ள். வெணசாந்து பூசியவதன்ற கயிலையமலையென்று கதிரோன
வருத்த கஞ்சம் மாளிகைபுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்படனே! நெஞ்சத்
தில் நின் காதலை மறையாத பொன்னை நின் பொருட்டாகப் புகழாத
வண்ணமெலலாம் புகழ்ந்தும், பாதங்களைப் பலகாற் பணிபுடும், இவ்விடை
யிருளினகை அவள் மன மியைத்தற்கு இரவாத முறைமையெலலாம் இரந
தேன. ஏ - று.

பரவுதல் - புகழ்தல். கரத்தல் - மறைத்தல் பொன் - திருமகள்.
ஆதவன் - கதிரோன வண்ணம் இரணமெ முறைமை. (களஉ)

குறியிடை நீறிஞ் தாய்துயி லறிதல்.

குறியிடை நீறிஞ் தாய்துயி லறிதல் ஏ - ன். பாங்கு தலைவனைக்.
குறியிடத்து நிறுத்தித் தாயினது துயிலையறிதல்.

மாகந தரியலாக் கீர்தருள வாணன்றென மாறைவெற்பில்
மேகந் தருமின னிடையனன மேவிரை நாணமலாவேய
நாகந தழுவுங் சூடமபையின வாயநடு நாளிரவில்
சோகந தவிர்வில் வாயத்துயி லாததென றேகைகளே.

இ - ள். தனனைச் சேராத பகைவாக்கு வானுலகத்தை யளித்த
ருள் வாணன தெனமாறை வெற்பிடத்து மேகங்கொடுக்கும் மின்போன்ற
விடையையுடைய அன்னமே! மணநாணமலா பொருந்திய புன்னாகத்
தைத் தழுவங் குடம்பை யிடத்தில் இரவில் இடையாமத்து மயில்கள
துன்பத்தை நீங்காவாயத் துயிலாததென? எ - று

மாகம் - வானுலகு. தரியலா - பகைவா. குடம்பை - கூடு. வேய்
தல - பொருந்துதல். சோகம் - துன்பம். தோகை - மயில். (களந)

இறைவிக் கிறைவன் வரவறி வுறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) வரவு-குறியிடத்து வரவு.

கந்தார நாணுங் கனிந்தசொல லாயநங் கடிமனைக்கே
வந்தார வாவின பெருமையி னறறஞ்சை வர்ணனவெற்பில
கொந்தார சோகந் தருஞ்செழும் போதுங் கொழுந்தழையும்
தந்தா ரகலந் தழீஇயக லாது தணந்தவரே

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெறபில கந்தாரம் நாணும் திதகித்த
சொல்லாய்! கொத்தாராத வசோகத்தரு தரப்பட்ட செழும்போதுங்
கொழுந்தழையும் தந்தா நிறைந்த முலையைத் தழீஇ மன்ததாற பிரியாது,
மெய்யாற பிரிந்த வாதநங்கொண்ட அவாவின பெருமையினால் நமது
விளங்கிய மனைக்கு வந்தாா. எ - று.

கந்தாரம் - ஓர் பண. கனிதல் - திதகித்தல். கடி - விளக்கம்
கொழுந்து - கொத்து அகலம் - ஆகுபெயர் தணத்தல் - பிரிதல். (களச)

தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மின்னே யயிலொடு மினவிளக காவநத் வெறபனாராம்
பொன்னே யெதிர்கொளப் போதுகம் வாபுவி யேழினுக்கும்
தன்னையம் வைத்தருள சந்திர வாணன நமிழ்ச்சிலம்பில
நின்னே ரியனமயில கணயெ னாக நிழலகத்தே

இ - ள். ஏழபுவிக்கும் தன்னனைபைவைத் தாளப்பட்ட சந்திரவா
ணன தமிழ்ச்சிலம்பி விருக்கப்பட்ட பொன்போன்றவனே! நின்னியலுக்கு
நேராகிய மயில்கண்ணுறங்கும புன்னாக் நிழலகத்து ஒளிபொருங்கிய வேலு
டனே மின்னும் விளக்காக கங்குலில் வந்த வெறபனா நாமெதிர்கொள்
ளப் போதுகம் வா. எ - று.

மின் - ஒளி. ஏயதல் - பொருந்துதல். அயில் - வேல். பொன் -
ஆகுபெயர். நேயம் - அனபு தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. இயல் -
சாயல். 'நினதியல்' என மாறுக. (களஞ)

குறியுய்த் தகறல்.

குறியுய்த் தகறல் எ - து. பாங்கி தலைமகனைக் குறியிடத்துச் செலுத்தித் தானகனுறுபோதல்.

மந்தார மன்னகை வாணனறென மாறை மயிலனையாய்
நந்தா வனப்பெய்கை நானகொயகு வேனகுழ னுணங்கங்குல்
கொந்தா தெரியனின செங்கனி வாயொடுங் கொங்கையொடும
பைந்தா மனையயுஞ் சேதாம பிலையும் பகைப்பித்தே

இ - ள். மந்தார தருப்போன்ற கையையுடைய வாணன தென்
மாறைநாட்டு மயில போன்றவளே! குழலுக்கு நாணங் கங்குலானது
கொத்தாராத மாலையணிந்த நின் செங்கனியொடுங் கொங்கையொடு
சேதாமபிலையும் பைந்தாமனையும் பகைக்கச் செய்த தாதலால்
கேடிலலாத சோலையிடத்திருக்கும் பொய்கையிற்போய், நான் அப்போது
களைக் கொயவேன, கொயதுவருமளவும் இவ்விடத்து நிற்பாயாக. எ - று

மந்தாரம் - பஞ்சதருவிலோ தரு நந்தா - கெடா. வனம் - சோலை.
கொந்து - கொத்து தெரியல் - மாலை சேதாமபல் - அரக்காமபல்.

இவ்வாறு இரவுக்குறிக் கண தலைவியைத் தமிழளாய் நிறுத்திப் பாங்கி
நீங்கில் இடையிருளில் அசசமின்றி தலைவி நிற்ப்ளோ வெனின, தான்
பயின்ற இடமும் தன் னையத்தோ டொக்கு மாதலானும், தலைவன் ஓர்
புடை அருகு நிறறலானும், பாங்கியும் அப்பால் பொய்கையில் நிறறலானும்
அசசமின்றி நிற்பனென்றுணாக. (கஞ்சு)

வண்டுறை தாபோர் வந்தேதீர்ப் படுதீர்

(இது வெளிப்படை.)

முதிரா முலையிப் பனியந்த கார முனிபவலல்
கதிரா யிரமில்லை யேழ்பரித தேரிலலைக் காவலவெய்யோற்
கெதிராதல் சோமற் கிபைவதன நேருமமில் யார்திறந்தார
மதுரா புரித்தமிழ் தோவாணன மாறை வனத்துவந்தே

இ - ள். எஞ்ஞான்றும் முதிர்ந்து சாயாத முலையையுடையாய்! இந்
தப் பனிப்பொருந்திய அந்தகாரமாத் திபுடைத்த திறப்பதற்குத் திறவுகோ
லாகிய கதிராயிரமில்லை, திறப்பவனைக் கொண்டுவரும் ஏழ்பரியையுடைய
தேரிலலை, திறக்குங் காவலையுடைய வெய்யோனுகக்கெதிராயவந்த திறத்
தல் சோமற்குப் பொருவதனறே யாதலானும், இல்லாகிய தாமரைமாளிகை
யை மதுராபுரித் தமிழை யாராயந்த வாணன மாறை நாட்டிலிருக்கும்
பொய்கை நீரில் வந்து திறந்தவாயரா? எ - று.

அந்தகாரம் - இருள். பரி - குதினா. வெய்யோன் - சூரியன். சோமன - சந்திரன். இயல்வது - பொருத்தவது வனம் - நீர். 'முதிராமூல' என்றதற்கு 'துயயில' என்றது ஒருமைப்பனமையக்கம் (கஎஎ)

பெருமகள் ஆற்றின் தருமைநீனத் திரங்கல்

பெருமகள் * * * திரங்கல் எ - து. தலைவி தலைவன வரும் வழியின தருமையை நீனைந்திரங்கல்.

செழியன கயலைத் திசைவைத்த வாணனறென் மாறையெனமேல
கழியன புடையநின் காலகணக ளாகக் கராமபயிலும்
குழியன்றி யுமவெஞ் சுழியொன்றும் யாறுங் குழீஇக்கொடிதாம்
வழியனப் நீயெங்ங னேவந்த வாறும் மழையிருளே

இ - ள். அன்பனே! பாண்டியனது கயற்கொடியைத் திசையெட்டினும் நிறுத்திய வாணனாட்டி விடுக்கின்ற என மிகுந்த அன்புடைய நினது காலகளை கண்களாக, முதலைகள நெருங்குங் குழிந்த மவெல்லாம் லும் வெவ்விய சுழிபொருந்தும் அருவியாறுங் கூடிக் கொடியதாம் வழியில இமமழைக்காலிருளில நீ வந்தவா நெவவாறு? எ - று.

செழியன - பாண்டியன். கயல் - ஆகுபெயர் கழி - மிகுதி. கால கண்களாதல இருட்செறிவால் அகண நெறி செல்லாதாகலான காலநி வாற் றடவிவருதல. கராம - முதலை பயிலுதல் - நெருங்குதல். குழீஇ - கூடி. (கஎஅ)

புரவலன் தேற்றல்.

புரவலன் தேற்றல் எ - து தலைவியைத் தலைவன் தேற்றல்.

வெயிலுந் தரவந்த மெனமல ரன்னமும் விரதைவெற்றி
மயிலும் பயில்புயன் வாணனறென் மாறையின் வாள்விழிபோல
அயிலுங் குயின்மொழி நினனிடையோனமின்னு மாடளிகள்
பயிலுந் தொடைநின் குழலபோ லிருளே பருகினவே

இ - ள். குயிலபோன மொழியாய்! வெயிலினாலே முறுக்கைத் தள்ளப்பட்ட தாமரை மலரிலிருக்குஞ் செல்வத்திருவும், விரதையாகிய வெற்றித்திருவும், பழகிய புயத்தைபுடையவனாகிய வாணன் மாறையாட்டு நின் நெளியையுடைய விழியையொக்கும் என கைவேலும், நினனிடையையொக்கும் மின்னும், ஆமெ வண்டுகள் செறிந்த மாலை சூழந்த நின் சூழலையொக்கும் இருளைக் குடித்தன வாத்தலால் யான அசசமின்றி வந்தேன. எ - று.

உந்தல் - தள்ளுதல் அரவந்தம் + மென்மலர். அன்னம் - செல்வத்திரு; விரதை - வெற்றிமயில் - வெற்றித்திரு உயிலுதல் - பழகுதல். அயில் - வேல். பயிலுதல் - செறிதல். பருகுதல் - குடித்தல். (கஎஅ)

புணர்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சுழிநீ ரலைகடற் றொலலுல கேழினுந் தோற்றும் வண்மைக்
கழிநீடு மாடக மேருவின மீதினுங் காவலகொண்டு
வழிநீள் புகழ்கொண்ட வாணனறென மாறை வரையினமலர்ப்
பொழிநீழ லுமப ரமுதனை யார்பப புணராதனமே

இ - ள் சுழிநீர் நீரும் அரநீரி லலையும்பொருந்திய கடல சூழ்ந்த பழைய
வுல கேழினும் புரகஞ் செலவியுதி நீண்ட பொனமேருவு மீதினுங் காங்
குந தொழிலைக்கொண்டு, அததொழில் வழியே நீண்ட புகழைக்கொண்ட
வாணன தெனமாறைவெறபித றேனறிய மலாச சோலை நீழலில தேவாமிர
தம போலவாரை யாம புணராதனம். எ - று

யாம் - தோன்ற எழுவாய் 'சுழிநீரை' எனபுழி உமமைத்தொகை.
தொலலுலகு - பழைய வுலகு. வணமை - வளம். கழி - மிகுதி. ஆடக
மேரு - பொன்னேரு உடம்பரிதம் - தேவாமிரதம். (கஅ0)

புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை)

மண்ணா பெருமபுகழ வாணனறென மாறை வரைபயிலும்
தண்ணூ முங்கமழ சாரவருஞ் சாரலிற் சாரந் துறையும்
பெண்ணு ரணங்கன நினமுகந் தானகண்ட பின்னுமுண்டோ
கண்ணா தடங்கனின வாயொடுங் காத கமலங்களே.

இ - ள். நிலவுலகம் நிறைந்த பெரிய புகழுடைய வாணன தென்
மாறைவரையில் பயிலுந் தடபமாயச சந்தனமும் நானுகின்ற பிறரொருவர்
சாரதற்கரிய மலைச்சாரலிற் சாரந் துறையும் ஆரணங்குபோறை பெண்ணே !
நின முகத்தைக்கண்ட பின்னும் இடமாரந் பொய்கைகளில் வாயருவியாத
கமலங்களுண்டோ ! இல்லை. எ - று.

'நின முகத்தை மதியமென்று கருதி வாயொடுங்காதகமலமுண்டோ'
எனினும் அமையும். மண - நிலவுலகம் ஆதல் - நிறைதல். ஆரம் - சந்
தனம். தென்மாறைவரை - பொதியம் 'ஆரணங்கனபெண்' என
இயையும். பெண் - அணமைவிளி. கண - இடம் ஒடுங்கல் - குவிதல்.

இறைமக ளிறைவனைக் துறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

மூரற் கதிமுதத வாரமுலை யாவியின் மூழ்கநன்.
வாரற்க நீதஞ்சை வாணனவெற பாவய மாவழங்கும்
வேரற் கடிவிலையி னாடு வெயிலவறகும்
சாரற் கருமைய தாஷிருள கூருமெஞ் சாரலிலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வயமாவாகிய சிங்கம் புலியான இவைகள் சஞ்சரிக்கும் வேரல நெருங்கிய கடியவாகிய கவர்வழியாய், உள்ளே வெயிலவன கிரணங்கட்கும் சோதற கருமையுடைத்தாதலால், எக்காலமும் இருளமிகும் எஞ்சாரலிடத்து நகைத்தல போன்ற கதிநாடைய முததமுங் கச்சும பொருந்திய முலையென்னும் வாவியில் முழுக நீ தனியே வாறற்க. எ - று.

மூரல - நகை கதிரா - கிரணம். 'முததமவா' எனபுழி உமமைத் தொகை. வாமுலை - கச்சிறுக்கியமுலை. ஆவி - வாவி. வயமா புலி, யானை, சிங்கம் மூன்றிற்கும் பொதுவாதலான இம் மூன்றையுங் கூறப்பட்டுத் து வேரல - மூங்கில. கவலை - கவாவழி. வெயிலவன் - ஆகுபெயர். கூ - மிகுதி (கடிஉ)

இறைவியை இவ்வயின் விடுத்தல்.

இறைவியை இவ்வயின் விடுத்தல எ - று. தலைவன தலைவியை மனைவியிற் செல்லெனவிடுத்தல.

மலலையம் போரவென்ற வாணனறென மாறையின மாளிகையாம் தொல்லையம் போருகந் தேடவுங் கூடுந் தொடித்தளிரால் முலலையம் போது முகையுங்கொய் யாது முகிழ்முலையாய் செர்லலையம் போறபளிங் கிறறலம் பாதஞ் சிவப்பிக்கவே

இ - ள். மலலை யென்னும் ஒருரிடத்தில் போராவென்ற வாணன தெனமாறைநாட் டிருக்கின்ற முகைபோன்ற முலையாய்! நீன மாளிகையாகிய பழமையுடைய தாமனாயானது தேடவுமமையுமாதலால் தொடிசெறிந்த தளிர்போன்ற கையினால் முலலைப்போதுந் தனது முகையுங்கொய்யாது அழகிய பளிங்குத்தலத்தைப் பாதமானது சிவப்பேறச்செய்யச் செல்லக்கடவை எ - று

மல்லை - ஒருர். 'தொடித்தளிரா' - ஆகுபெயர். அம் - சாரியை. அம் - அசைநிலை. செல - செல்லக்கடவை ஐ - சாரியை. பொன - அழகு. 'தலம்' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (கடிஅ)

இறைவியை யெய்திப் பாங்கி கையுறைகாட்டல்,

(இது வெளிப்படை.)

முகையா யலராய் முலைக்குநின் வாப்க்கு முறைமுறையே புகையா முளரியுஞ் சேதாமப லுமிவை பைங்கழுநீர் வகையா தொடைபுனை வாணனறென மாறையின மௌவலன்ன நக்கயா யவையிவை நினகுழற காமுலலை நாணமலரோ.

இ - ள். பசிய கழுநீர் வகையாராத மாலையுந் தவாணன் தெனமாறைநாட்டின் மௌவலபோன்ற நகையினையுடையாய்! முகையாயல

ராய் முலைக்கும் நின்வாய்க்கும் நிரனிறையாய்ப் பகையான தன்மையை யுடைய தாமனையும் செவ்வாமபலும் இவை கண்டருள் ; முல்லைநான் மல ராகிய இவையும், முன்காட்டியஅவையும் நின் குழற்குச் சூதெற்காமென்று கொண்வெந்தேன். ஏ - று.

முளரி - தாமரை. சேதாம்பல் - செவ்வாம்பல். கழுநீர் - குவளை. மௌவல் - முல்லை. இரவுக்காலமாதலால் தாமரையை முகையென்றும், ஆம்பலையும், முல்லையையும் மலர் என்றும் கூறியவாறென றுணாக.(கஅச)

இற்கொண் டேகல்.

இற்கொண் டேகல் ஏ - து. தலைவியைப் பாங்கி மனையிடத்திற்குட் டிப் போதல்.

ஒலகா விருண்மணந் தொலகரும் போழ்தி னுணர்ந்தருமமை
நலகா வியலபனனை நாடினு நாடு நடந்தருணி
மலகாவி சூழ்தஞ்சை வாணனறென மாறையின் வளனையின்மேல்
செலகாவி யன்ன விழித்திரு வேநின் நிரும்னைக்கே

இ - ள். நிறைந்த பொய்கை சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன நென்மாறையில வள்ளையினமேற் செல்லுங் காவியோலக காதினபேற்செல்லும் விழியையுடைய திருவையொப்பவனே! நம்மை நல்கும் அவ்வியலபினையுடைய அனனை சுருங்காத இருளைப்பொருந்திச் சுருங்குந்கரிய இராப்போதிற நுயிலெழுந்தது தேடினுந் தேடுமாதலினால், நின் திருப்பனைக்கு நீ நடந்தருள்.

ஒலகா - சுருங்கா. உணாதல் - துயிலெழுதல். ஈடுகல் - பயத்தல். ஆவியல் - எட்டினைடது. மலகல் - நிறைதல். ஆவி - பொய்கை வளனை - வள்ளைக்கொடி. காவி - நீலம். (கஅடு)

பிற்சென் றிறைவனை வாவு விலக்கல்

பிற்சென் *** விலக்கல் ஏ - து பாங்கி தலைமகனை மனைபிற சேர்த்த பின்பு தலைமகன்பாற் சென்று இவ்விருளினில நீவாரலென்று வரவு விலக்கிக் கூறுதல்.

வெம்போர் முருகென்ன வேலவல னேந்தி வெறிநிங்ஙனே
வம்போர் நகலாலி வாரலவேற பாமரு வாவர்சா
தம்போர் கடந்த தடம்புய வாணன நமிழ்ததஞ்சைநாடி
டம்போர் நுகமல்ல வோதிருக் கோயி லணங்கினுக்கே

இ - ள். வெற்பனே! பகைவேந்தாதம் போனாககடந்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை நாட்டினக னுள்ள அணங்கு போலவாடகுத திருக் கோயில அம்போருக் மல்லவோ! ஆதலினால், வெம்போரில முருக வேளென்று சொல்ல வேலை வலத்திலே யேடுகிப் பயனினறிப் புதுமையாயும் நகரிடத்து இராப்பொருதில் இவ்விடத்தில் நீ வாரல். ஏ - று.

முருகு - முருகவேள். வலன் - வலப்பக்கம் வம்பு - புதுமை. ஓர் தல - ஆராய்தல். எலலை - இராப்போது. 'அல்லவோ' என்னும் ஓகாரம் எதிமறை. அடிபோருகம் இராக்காலத்தில் கதவு திறவாததலால் தலைவி மனைவிட்டு வெளிவருதல் அறிதெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறுணர்க. (கஅஅ)

பெருமகன்மயங்கல்

பெருமகன் மயங்கல் எ - து. பாங்கு இவ்வாறு இரவுக்குறி விலக்கிய சொற்கேட்டுத் தலைமகன் மயங்கிக் கூறல்.

வஞ்சங் கலந்த கலிவென்ற வாணன்றென் மாறைவெற்பில,
தஞ்சங் கலந்தசொற றையலும் யானுந் தனித்தனியே
நெஞ்சங் கலந்த நிலைமையெவ லாங்கண்டு நீயமுதின
நஞ்சங் கலந்தனை யேநனை வாராகுழ னன்னுதலே

இ - ள். வாராந்து அருமபை முடித்த குழலையும், நல்ல துதலையு முடையாய்! வஞ்சனை கலந்த கலிகாலத்தைவென்ற வாணன் தென்மாறை வெற்பில பற்றுக்கோடாகக்கலந்த சொல்லையுடைய தையலும் யானுந் தனித்தனியே நெஞ்சங்கலந்த நிலைமையெல்லாங்கண்டு, நீயுண்ணு முழிந் நஞ்சங் கலந்தாற்போலும் வார, லென்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லினே. எ - று.

தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு. நனை - அருமபு. வாரதல - சிப்பிடுதல். ()

தோழி தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுதல்.

தோழி தலைமகள் துபாகிளந்து விடுதல் எ - து. தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகள் துயனாக் கூறி நீ ஊர்போய்ச் சோந்த செய்தி யாம் அறியும் படி குறிசெய்யென்று கூறிவிடுதல்.

முன்னா ரரவுந் தெரியா விருணென் முன்னிரையும்
மின்னா புணையிழை மின்னனை யாளுப்ப யேஷின் வெம்போ
மன்னா களிநு திறைகொண்ட வாணன்றென் மாரையன
மின்னா மகம்புகுந் தாறகுறி காட்டு நெடுந்தகையே

இ - ள் நெடுந்தகையே! முன்னே பூரப்பட்ட அரவுந் தெரியா விருள் செறிந்த நெறியென்றதனை நினைந்து நையும் ஒளியூராத அணியையணியும் மின்போன்றவ ஞாயும்பொருட்டு, வேலினால் வெய்ய போரிற் பகைவேந்த னூரப்பட்ட களிற்றைத் திறையாகக் கொண்ட வாணன் தென்மாறைபோன்ற மின்னாருட் புகுந்தால், ஓரடையாளங் காட்டுவாயாக. எ - று.

'அரவும்' எனபுழி உம்மை சிறப்புமமை. முன்னி - நினைந்து. மின் - ஒளி. 'இழைபுனை' என இயையும். புனைதல் - அணிதல். இழை -

அணி. மன - வேந்தன். குறி - அடையாளம். காட்டுதல் - கோடுகுறித்தல், சங்கு குறித்தல் முதலியன. (கஅஅ)

நீருமகப் புணர்ந்தவன் சோல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருங்குன் றனமதி லெம்பதிக் கேக லெளிதுசெமமை
தருங்குங் குமமுலைத தையனல லாயதஞ்சை வாணன வெற்பில
கருங்குஞ் சரவினம் வெண்சிங்க வேறஞ்சங் கங்குலினெம் ;
மருங்குஞ் சுடாவிளக் காமட வாகுழை மாணிககமே.

இ - ள். சிவப்பு நிறத்தைத் தருங் குங்குமப் பணிந்த முலைமையைய
தைய னல்லாய! தஞ்சைவாணன் வெற்பில கரிய யானைக் கூட்டங்கள்
வெண்சிங்க வேற்றையஞ்சங் கங்குலில் எட்டுத்திக்கும் மடவாரதுகுழையி
லணிந்த மாணிக்கம் ஒளி பொருந்திய விளக் கேற்றிறுறபோல வருமாத
லால், டெரிய பலைபோலும் மதில்குழந்த எம்பதிக் கேக லெளிது நீ கவ
லற்க. எ - று

எனவே, — தலைவி யென்னெஞ்சி லிருக்கின்ற னாதலிற் அவள்
குழைமாணிக் கொளியிலை இருள் நீங்குமெனவாறுயிற்று.

இருமை - பெருமை குஞ்சரம் - யானை கூடா - ஒளி. குழை -
காதணி 'சிங்கவேறு' எனபுழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (கஅக)

இறையோ ளிருடகுறி கேண்டலும், நெறியி னெளிமை கூறுதலும்,
தலைமக னவனாட்டணியியல் வினாத்தலும், பாங்கி இறைவர்கு இறையோன
குறியறி வுறுத்தலுமாகிய நான்கும் கேண்டற்குரியன. பாங்கி நெறியின
தருமைகூறலும், இறைமகள் இறைவனைக் குறிவரல் உலககலும், பாங்கி
இறைவனை வரவு விடுக்கலுமாகிய மூன்றும் மறுத்தற்குரியன பாங்கி
யவனாட்டணி யியல் வினாத்தலும், அவர்குந் தன்னாட்டணி யியல் பாங்கி
சாற்றலும், நேரிழை பாங்கியோடு நேரத்துடைத்தலுமாகிய மூன்றும் உடனீ
படற்குரியன. தலைமகள் நேரநமை பாங்கி தலைவர்க்குணாததலும், குறி
யிடை நிறிஇத தாயதுயிலறிதலும், இறைவர்கு இறைவன் வரவறி வுறுத்
தலும், அவட்கொண்டு சேர்லுமாகிய நான்குங் கூட்டற் குரியன. தலை
மகள் தலைமகனை யெதிர்ப்படுத்தலும், தோதலும், புணர்தலுமாகிய நான்குங்
கூட்டற்குரியன. தலைமகள் தலைமகனையெதிர்ப்படுத்தலும், தேற்றலும், புணா
தலுமாகிய மூன்றும் கூட்டற்குரியன தலைமகள் புகழ்தலும், கைகறைகாட்
டலுமாகிய இரண்டுமே பரராட்டற்குரியன தலைமகள் தலைவியை இல
வயின் விடுத்தலும், பாங்கி தலைமகனை இறக்கொண்டேகலுமாகிய இரண்
டும் பாங்கி கூட்டற்குரியன. நேரத்திறைவி நெஞ்சொடுக்கத்தலும், தலை
மகள் ஆற்றின தருமைநீண்ட திரங்கலும், பெருமகள் மயங்கலும், தோழி

தலைமகள் துயர்சினந்து விடுத்தலுமாகிய நான்கும் முயங்கற் குரியன. முயங்கல் - வருந்தாதல். பாங்கி குறியுயத்தகறலும், திருமகட் புணராதவன சேறலுமாகிய இரண்டும் நீங்கற்குரியன.

இத்துணையும் ஏழாநாட் சேய்த்யென் றுணர்க.

இரவுக்குறி - முறறும்.

இரவுக்குறி யிடையீடு

அஃதாவது, எட்டாநாள இரவுக்குறிக்கண வந்த தலைமகன அல்ல குறிப்பறிதலால இடையீடு பட்டுப் போதல.

* “அல்ல குறிவருந் தொழிறகருமை யென்றோ
கெல்லிக குறையிடையீ டிருவகைத் தாகும்.” — எனனுஞ் சூத
திரவிதியான் எல்லிககுறை யிடையீடு இருவகைப்படும. அல்லநறி எ - து.
தலைவியால நிகழ்த்தப்படுவன வாகிய புள்ளொழுப்பல் முதலியன. என
வே, — நீரிற் கலலெறிதல, இளநீர்விழ்ச்சல முதலியனவுங்கொள்க. வநந்
தொழிற் கருமை எ - து. தலைமகன் வருவினற் தொழிறகருமை.

அ ல ல கு றி

இறைவிக் கிதுளை யிறைவர்வர வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கயலவென்ற வுண்கண்ணி காரண மேதுகொல கைதையங்கான
அயுனின்ற புனனையி னன்னமெ லாமட லாழியங்கைச
சயமங்கை தனபெரு மானறஞ்சை வாணன றரியலாபோல
துயரம் பெருகி யிராவொரு போதுந் துயினதிலவே

இ - ள். கயலை வென்று மையுண்ட கண்ணாய் ! போர்புரியுஞ் சக்கரத்
தைத் தரித்த சயமங்கைக் கிறைவஞ்சிய தஞ்சைவாணன தரியலாபோற்
கைதையங்காட்டின் அயலிருக்கும் புனனையி னன்னமெல்லாந் துயரம்
பெருகி, இவ்விரவின்கண ஒரு நாழிகையுந் துயினதில, காரணம் யாதோ !
தெரிந்திலன. எ - து.

கைதை - தாழை. புன்னை - புன்னாகம். அடல் - போர். சயமங்கை -
வெற்றிமாது. போது - ஈண்டு நாழிகை. உம்மை - இப்படி. (க%0)

இரவுக்குறியிடையீடு.

கசுத

தான்துறி மருண்டமை தலைவியவட் துரைத்தல்.

தான்குறி * * * குரைத்தல் எ - து. தலைவி தானல்ல குறியிடத்து நின்று தலைவனைக் காணாமையால் மீண்டு விடியற்காலத்து வந்து பாங்கு புடன் கூறல.

அல்லகுறிப்படுங் காரணமெனனை யெனின், தலைவன் முன்னைநாளிர வில் புனைமரத்தின கீழ்நின்று அதனமே லிருக்கும் மயிலகளை யெழுப்ப, அக்குறியிடத்து வந்து நீங்கிய தலைவி மறநாளா குறிக்கு வருவென்று தலைவன் வந்து நிற்க, தலைவன வருங்கால அணிததும் அல்லது சேயததும் அல்லகாய ஓர் புனை மரத்திருந்த அன்னங்குள தற்செயலா யெழுந்தது ஆரவாரிக்க, அது தோழியாலறிந்த தலைவி அவ்வன்னங்குளமுந்த புன் னைக்கீழ் வந்து நின்று போயினள். தலைவனும் மயிலிருக்கும் புனைக்கீழ் நின்று தலைவியைக் காணான், இருபுனைகுகும் நடுவிருந்த தாழைமரங் களிலே யோர் மரத்தில தானவந்து போயதற் கடையாளமாகத் தான ணிந்த மாலையை வைத்துப் போயநாளில் இருவரும் அல்ல குறிப்பிட்ட காரணமென்றுணாக.

பேசுத தருவதொன நன்றுகண் டாயபிறி தோருறியை
நேசுத தவாகுறி யெனறுசென நியானகுறி நின்றுவந்தேன
வாசுத தமிழ்புனை தோளுடை யானறஞ்சை வாணனெனனா
தேசுத தவருமெய தாவெயய நோயெபுதிச சேயிழையே.

இ - ள் சேயிழையே ! தலைவா நிகழத்த நிகழந்தல்லாதாயப் பிறி தொன்ற னிகழந்த அடையாளத்தை நேசுததையுடைய தலைவா நிகழத்திய அடையாளமாக வெண்ணிப்போயக் குறியினின்று மணம்பொருந்திய தமிழ்மாலையுனைந்த தோளுடையானைய தஞ்சைவாணன் பகைவாதேசுத்தி லுள்ளோரும் எய்தாத கொடிய துன்பத்தை யெய்தி வந்தேன், அத்துன பஞ் சொல்லத்தருவதொன்றன்று எ - று.

கண்டாய - முன்னிலையசை. குறி - அடையாளம் நேசுததவா -
அன்புடையவா. வாசம் - மணம். ஒன்னா - பணை. (கசுத)

பாங்கு தலைமகள் தீங்கெடுத்த நியம்பல்.

பாங்கு தலைமகள் தீங்கெடுத்தியம்பல் எ - து. பாங்கு தலைவன் பொல லாங்கை யெடுத்தது கூறல

வடியோ வெனுங்கண் மடந்தைநல லாயதஞ்சை வாணனைவந்
தடியோ மெனச்சென றடையலா போலயா கிளநினைக்கைத்
தொடியோட டெண்ணினைத் தோளினை வாடுந் தொழிலுடறிந்த
தொடியோர் துணிந்துசெய தாகுறி யுந்த குறியிடம்கீடு

இ - ள். வடுவோ! கண்ணோ! என்றையந் தருங் கண்ணையுடைய
மடந்தை நல்லாய்! தஞ்சைவாணனை வந்தியா மடியோமெனச் சொல்லி
யடையாதவாபோல அயாகின்ற நின கைத்தொடி யோடிப்போக மெல்
லிய மூங்கிலபோன்ற தோளிணைவாடுந் தொழிலைக்கொடுத்த கொடியோ
குறியை நமக்குத் துணிந்துசெய்தாா. எ - று.

எனவே, — நாங் கநூதாத அடையாளத்தை நமக்கறிவித்துத் தாம்
அக்குறி வாராதொழிந்தானொன்று தலைவன் தீங்கு கூறியவாறென்றுணாக.

வடு - மாவடு. அடையலா - பகைவா. தொடி - வளை. பனை - மூங்கில.
குறித்தல - கருதுதல். (கசஉ)

தலைவன் புலநீந்து போதல்.

தலைவன் புலநதுபோதல் எ - து. தலைவன் தான்குறித்த குறியி
லிருந்து தலைவியல்ல குறிப்பட்டு வாராமையாற் புலநது தன் ஊர்க்குப்
போதல்.

தேனுற்ற வாகையந் தாாததஞ்சை வாணனைச் சேரலாபோல
மானுற்ற பாவை மயிலப்பொருட் டாக வழிதெரியாக
கானுற்ற கானற் கணையிருள வாயவரக கற்பித்தநீ
யானுற்ற நோய்களெல லாமபடு வாயினி யென்னெஞ்சமே.

இ - ள் எனது நெஞ்சமே! தேன்பொருந்திய வாகையந்நாரணிந்த
தஞ்சைவாணனைச் சேராதவாகளபோல, மானபோலுற்ற பாவையுடைய
மயிலப்பொருட்டாக வழிதெரியாத் காடுபோலப்பொருந்திய சோலையிடத்
திற செறிந்த இருளிலே வரக கற்பித்த நீ யான உற்ற நோய்களெல்லாம
இன்று பவொயாக எ - று

வாகையநதா - வெற்றிமலை. சேரலா - பகைவா. 'மானுற்ற
பார்வை' 'கானுற்ற கானல்' இரண்டும் உவமைத்தொகை. ஈங்கு 'உற்ற'
என்பதற்கு 'ஈம்புற வென்று செப்புற தோபகை' என்பதனை உதா
ர்ணவ காட்டுவாருமுளா. மயில் - ஆகுபெயா கானல் - சோலை. கணை
யிருள - செறிந்தவிருள

இவ்வாறு புலநதுபோந் தலைவன் தான்வந்த குறிப்பிடத்து நீன்றுபோய
த்ந் கடையாளமாகத் தன் மாலையைத் தாழைமேலவைத்துப் போயினு
னென்பது மேல்வருஞ் செய்யுளிறு ரேற்றியதென்பது. (கசக)

இத்தியையும் எட்டாநாட் செய்தியென் றுணர்க.

புலநீந்தபின் வறுங்களத் தலைவிகண் டிரங்கல்.

புலநதபின் * * * டிரங்கல் எ - து. ஒன்பதாநாள் இருள் புலநத
பின் தலைவி வறுங்களங்கண் டிரங்கல்.

தாதகை தண்டலை சூழ்தஞ்சை வாணன் நடந்துறைவாய்
நீதகைகொண்டெனமுன னினறனை யேசெந நிறககனியாய்[ன்பூம்
மேதகு முள்ளெயிற் றொணமுனைக் கொங்கைவெண டோட்டுமெ
கேதகை யென்னுநல லா[கொணகா மாலை கிடைத்ததெனறே

இ - ள். .தாது செறிந்த சோலைசூழந்த தஞ்சைவாணனது பெரிய
வையைததுறையிடத்துச் சிவந்த நிறத்தையுடைய கனியாகிய வாயையும்,
மேம்பாடுள்ள முள்ளாகிய வெயிறையும், ஒளரிய முகையாகிய கொங்
கையையும், வெணமைநிறம்பொருந்திய தொடையை முடைய மெல்லிய
பொலிவாகிய கேதகையென்னும் பெண்ணே ! நினக்குத் தலைவாருட்டிய
கழுநீர்மாலைகிடைத்ததென்று நீ யழுகுகொண்டு என முன்னின்றனை யாத
லால நலவினை செய்தாய். எ - று.

கேதகையைப் பெண்ணென்று கூறிய வதனற கேதகை யறுப்பெல்
லாம் பெண்ணுறுப்பாகக் கூறியவாறு காண்க.

அகைதல - செறிதல். தண்டலை - சோலை. தகை - அழகு. மேதகு -
மேம்பாடு. கேதகை - தாழை. கொணகா - தலைவா. 'தலைமகள் அவலம்
பாங்கி தணிததல' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் கழுநீர் மாலை கூறிய வத
னால், ஈண்டுக்கூறிய மாலை கழுநீர்மாலையென றறியப்பட்ட தாதலால்,
'நீ நலவினைசெய்தாய்' என்பது சொல் லெச்சம். (கசுச)

தலைவீ தன்றுணைக் குரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வரலிங் கரிய மயங்கிருள் யாமதது வந்தினவேய்
நரலுஞ் சிலம்பா நவமணி யாழி நறவுணவண்டு
முரலுந் தனையவீழ மொயமமலாக காந்தளஞ் செமமலாக்கை
விரலென்று கொலசெறித் தாரநெறித் தாழகுழன் மெல்லியலே.

¶ [இது பிறசெய்யுடகவி]

இதந்தச் செய்யுளிற் கவியில்லை என்னை, — பாடா தொழிந்தன
வேனின், செய்யுட்பாடி நெடுங்காலமாதலால் முறையெழுதுவார் விட்
டதும், ஏட்டிற் பழுதின லிறந்ததுவுமாயிற்று. முன்னர்வருங் கிளவிகட்
தச் சில விடங்களில் செய்யுட்களில்லா விடங்களுக்கும் இவ்வுரைப்படி
கண்டுகொள்க. (கசுரு)

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்.

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல எ - று. தலைமகனது துன்பத்
தைப் பாங்கி தணித்துக் கூறல்.

¶ அம்பிகாபதி கோவை, செ. கசுஅ.

கசுசு துணைகைத் தலைவா, 100

பொய்யா தவர்தங் குறிபிழை யாரவா பூண்டவன்பு
மெய்யாத நேறி யழுங்கன்மின் னேபுய வெற்பிரண்டால்
மையாழி வைய நிலைமிட்ட வாணன்றென் மாறைவெற்பின்
! உய்யான மென்கழு நீநறு மாலை யுடைத்தலலவே

இ - ள். புயமாகிய மலையிரண்டினால் கருங்கடல் சூழ்ந்த வுலகத்தை நிலைக்கச்செய்த வாணன தெனமாறை வெறபிடத்தி விருக்கு மின்னே ! இச சோலையிலிருங்குங் கைதையானது மெல்லிய கழுநீர்மலை யுடைத்தா யிராதே இங்ஙன முடைத்தா யிருத்தலால், அவாதங் குறியும் பொய்ததப் போகாது, அவரும் பிழைத்தல செயயா, அவா நமமிடத்திற் பூண்ட மெய்யாதலைத் தெளிந்தது இரங்கலை. எ - று.

புயவெற பிரண்டால் வையநிலையிடல் - புயவலியால் நிலவுலகத் தைத் தாங்கி நிலைக்கச்செய்தல். தம - அவாதம். பிழைத்தல் - தப்பல். வையம் - உலகம். உய்யானம் - ஆகுபெயர். (ககக)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவன்மேற் * * * பேற்றல் எ - து. ஒன்பதாநா ளிரவுக்குறிக்கு வந்த இறைவன்மேற் பாங்கி அல்லகுறிப்பிட்ட குற்றமேற்றுக் கூறல்.

விமலா துயாக்கடல வெள்ளததுள் ளேயெமமை விழவிதனூர்
எமமூ ரகத்து வரலொழிந் தீரெதி ரேற்றதெவ்வா
தமமூரை முப்புர மாக்கிய வாணன் றமிழத்தஞ்சைபோல
உமமூர வரத்துணிந் தேமனபுகூறுமவ் வுரெமக்கே

இ - ள். அன்போ ! விமமுதல் நிகழப்பட்ட துன்பக் கடலாகிய வெள்ளததுள் எங்களை விழத்தன் ளி யெமமூரிடத்தது நீ வருதலை யொழிந்த தீர்தலால், எதிராய்ப் போனோற்ற தெவ்வாதமமூரை முப்புரமாக வெரித்த வாணனது தமிழத்தஞ்சை போலுங் வளமுடைய உமமூரிடத்தது வரத் துணிந்தோம், அவ்ளா இததிசையென்று எமக்கு அறியக்கூறும். எ - று.

அன்பர் - அண்மைவீளி. விமமுதல் - துன்பம் உள்ளடங்காது மேன் மேல எற்றி யெற்றி வருதல். ஊாதல் - செல்லுதல். எதிரோற்றல் - போனோற்றல். தெவ்வா - பகைவா. முப்புரமாகுதல் - எரித்தல். (ககக)

இறைவிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவி * * * பேற்றல் எ - து. தலைவிமேல் அல்ல குறிப்பட்ட குற்றமேற்றிக் கூறுதல்.

4054 (8629) கசுடு

இரவுக்குறியிடையீடு.

அறத்தன ளாகியம் போருகந் தன்னையித் தொல்வனாமேல
பிறத்தன ளாகும் பெருந்திரு மாதெனப் பேதையரிவ
சிறத்தன ளாதலிற் செந்தமிழ் வாணன்றென மாறையன்னுள்
மறத்தன ளாயினும் யாமொரு போது மறவலமே

இ - ள். பெருந்திருமாத தாமரை மலரை நீக்கினவளாகி இந்தப்
பழைய மலைமேலவநது பிறத்தன ளாகுமென்று உலகஞ்சொல்லப் பெண்
ளிற் சிறத்தனளாதலின, செந்தமிழ்வாணன தென்மாநாற் போனறவன்
மறத்தனளாயினும், யாமொருபோதும் மறநதிலம். எ - று.

அம்போருகம் - தாமரை. வரை - மலை. என - எனறு சொல்ல
பேதையா - பெண்கள். போது - நாள். (ககஅ)

அவன் துறிமுருண்டமை யவளவற் கியம்பல்.

அவள் * * * கியம்பல எ - து தலைவி குறியங்கியது பாங்கி தலை
வற் குணாததல்.

தனையா வருமபுக முததரும் வாணன நமிழததஞ்சைமான்
அண்பா எவள்குறி யாமிதென நேரினை தலலதொன்று
நினையா வருங்கங்கு னினகுறி யாவநது நின்றதுநம்
வினையால் வினைநதென நேவெறி தேய்ப்ப மீண்டனளே.

இ - ள். அன்பனே! தனனை யாவரும் புகழ்க்கொடுக்கும் வாணன்
தமிழததஞ்சை மான்போனறவளாகிய அத்தலைவி இது குறியாமென்று
நினைந்து வருங் கங்குலிடதது நீ நினையாவல்லதொருகுறி நின்குறியா
வநது நோபட நின்றது, நாம் முனசெய்த தீவினையால் வினைநதென்று
பயனினறி மீண்டனள். எ - று.

‘இதுகுறியாம்’ எனவும், ‘நினைநதுவருங் கங்குல’ எனவும், ‘நினையு
வல்ல தொன்று’ எனவும் மாறுக. கங்குல - இரா. வெறிதே - பயனின்
றியே. அன்ப எனபது அணமைவிளி. (ககக)

அவன்மொழிக் கொடுமைசென் றவளவட் கியம்பல்.

அவன்மொழி * * * கியம்பல எ - து. தலைவன் சொல்லிய கொடு
மையைத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லல்.

பல்லியம் போலுரு மேறெங்கு மாபபதும் பாப்பதினறி
வல்லியம் போதகம் போபயில கானவநது வாணன்றஞ்சை
அல்லியம் போருகை யன்னநின் கேளரு ளாசையினின்
றெல்லியம் போதுசென் நேனென்று கேள்வ ரியம்பினோ.

இ-ள் போர்புரிவோர் முரசுபோல இடி யெவ்விடத்தும் ஆரவாரிப்பதையுங் கருதுதலின்றிப் புலியும் யானையும் போரநெருங்கிச்செய்யுங் காட்டிலவநது, வாணன தஞ்சைநகரி லுள்ளவா அகவிதழையுடைய அம்போருகத்தை யுடையவளாகிய திருமகளை யொத்த நினது உறவுதரும் ஆசையாற் குறியிடத்ததுநின்று இராப்போதில் நீ வாராமையான மீண்டு சென்றேனென்று கொண்கரியம்பினா. எ - று.

பலவியம் - முரசு. உருமேறு - இடி பாப்பது - கருதுவது வல்வியம் - புலி. போதகம் - யானை கான - காடு அலவி - அகவிதழ். அம்போருகை - திருமகன் கேள் - உறவு. அருளாசை - தாருமாசை நினது - குறியிடத்தது நினது எல்லியம்போது-இராப்போது. கேள்வா - கொண்கா.

என்பிழைப் பன்றென்று இறைவி நோதல்

என்பிழை * * * நோதல் எ - து குறி பிழைத்தது என்பிழை யன்றென்று இறைவி நோதது கூறல்.

வியலு றெயிற்புற நொச்சியி னூழ்மலா வீழ்தொறெண்ணி
மயலுா மனத்தொடு வைகின்ன யானறஞ்சை வாணனவெறபா
புயலுா ரிருடகங்குல வந்தவ மேநின்று போயினொன
றயலுா நகைக்குமென னெயெனன பாவங்கொ லாககின்வே

இ - ள். அகலம்பரந்த மகிற்புறத்து நொச்சி மரத்தினது பழைய மலா சரசாத்து வீழ்தோறும் வீழ்தோறும் தலைவா வருகின்றொனனும் ஆசைசெல்லும் மனத்தோடு யானிருந்தேன , தஞ்சைவானனது வெறபி லுள்ளாராய் தலைவா புயல்கள் செல்லும் இருளில் வந்து பயனின்றியே நின்று மீண்டுபோயினொன்று அயலுரறியில் நகைக்கு மாதலால், இவ்வா றுக்கிய தென்ன பாவமோ! செய்யுமா நென்னே! எ - று.

வியல் - அகலம். ஊதல் - பரத்தல் எயில் - மதில். ஊழ் மலா - பழையமலா. மயல் - ஆசை. ஊதல் இரண்டும் செல்லுதல். என்னே என்பது இகழ்ச்சியான வந்தது. 'அயலுா நகைக்கும்' எனவே இகழ்ச்சி பிறந்தது அவ்விதழ்ச்சிக்கண் 'என்னே' என்று இழிவுதோன்றியவாறுணாக.

இத்துணையும் பகற்செய்தியென் றுணர்க.

அல்லகுறி - முற்றும்

வருந்தொழிறகருமை

நாய்துஞ்சாமை.

நாய்துஞ்சாமை எ - து. நாய் விழித்திருந்தல்.

ஆழிய கனபுவி யுள்ளன யாவு மடங்குகள்ளென
நாழி முடிந்தன வேங்கிருள யாமதது மோடையினும்
தாழியி னுமபோ தலாதஞ்சை வாணன றரியலாபோல
தோழிம மனனைகண் ணேதுயில கோட றுறந்தனவே

இ - ள். தோழியே! கடல்குழந்தகனற புலியிலுள்ளன யாவு மடங்கி நள்ளெனனு மோசையோடே கூடி யுகமுடிவு காலம்போன்று இருள் வளரப்பட்ட யாமததும் ஓடையிடத்தும் நாழியிடத்தும் போதுக் காலநுந தஞ்சைவாணன தரியலாபோல நமமனை கணையிலகொளநுதலைத் துறந்தன. எ - று.

ஆழி - கடல். நள்ளெனனு மோசை - அனுகரணவோசை. நாழி - யுகம். யாமம் - இரவு. நாழி - சால (202)

நாய்துஞ்சாமை

நாய்துஞ்சாமை எ - து. நாய்துஞ்சிய பின் ஊரிலிருக்கும் நாய்துஞ்சாமை.

தண்ணென புனலவைவை ருழத்தஞ்சை வாணன றரியலாபோல
பெண்ணென பிறவியும் பேருடைத் தனறிப் பெருமபதிநங்
கண்ணென பவாவரக் கங்குலின ஞாளிக் கணங்குரைத்தது
துண்ணென கடுங்குரல வாயனனை துஞ்சினும் துஞ்சிலவெ

இ - ள். குளிகொள்ளும் புனலையுடைய வைகைக்குழந்த ஞாணன தரியலாபோல பெண்ணென்று சொல்லும் பிறவியும் கடுங்குடைத் தனறிப் பெருமபதிபிடத்து நங் கண்ணென்று சொல்லப்பட்ட தலைவா கங்குலில் வர நம் அனனை துஞ்சினும், துண என்று சொல்லும் கடி குரலெழும் வாயையுடைய ஞாளிக்கூட்டங் குரைத்து அனனை துஞ்சிலவா

பாங்கி - முன்னிலை யெச்சம் தரியலா - பகைவா. போ - நாத்தி
பெரும்பதி என்புழி ஏழனுருப்தொக்கது. ஞாளிக் கணம் - நாய்க்கூட்டம்
'துண்ணென்' கடுங்குரலவாய ஞாளிக் கணம்' என இவ்வாய் துண
என்பது அச்சக் குறிப்பு துஞ்சினும்' எனவும் உம்மை துஞ்சு லரித்தென
பது தோன்ற நின்றது. (203)

ஊர்துஞ்சாமை.

ஊர்துஞ்சாமை எ - து. நாய்துஞ்சினும் ஊரிலுள்ள துஞ்சா இருந்தால், இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்துழியல் நின்றது

ஓங்கண்ணல் வெம்பக நீந்திவந் தோரை யுடன்று துமபைத்
தேங்கண்ணி சூழச் செருவென்ற வாணன்றென மாறையின்னே
தாங்கண் ணனையர் தமைப்பீரிக் தோநக தனிமைகண்டோ
நாங்கண் ணுறங்கினு மோவுநங் காகஞ் ணகரவரோ.

இ - ள். உயர்ந்த பெருமையுடைய வெவ்விய யானைப்பகட்டை நட
த்திலாத பகைவரைச் சினந்து துமபையெனனுந் தேன்பொருந்திய மாலை
யைச் சூழப் போனாவென்ற வாணன் தெனமாறையாட்டு மீனபோன்
றவனே! தாம கணபோன்ற நாயகரைப் பிரிந்தோ! அன்றி நமது தனி
மைகண்டோ! நான் கண்ணுறங்கினும் கண்ணுறங்கார நகரவா. எ - று.

‘வெம்பகநோது வந்தானொன்று முறங்கா ரிநக கரவா’ என்று பாட
மும் ஓதுவாருமுளா. அண்ணல் - பெருமை பகடு - யானை. உந்தல் -
நடத்துதல். உடலுதல் - சினத்தல் போப்பொருவோ துமபைமலை
சூடுதல் புறப்பொரு ளிலக்கண வழக்கு. தேங்கண்ணி - தேன்பொருந்
தியமலை. செரு-போ. (உரச)

காவலர் கடுததல்.

காவலர் கடுததல் எ - று. நகா காப்போர் தடி யடித்துக்கொண்டு
ஊசுற்றிக் கடுகி வருதல்.

புயற்கண் ணியதலைப் பூகமென் பாளைப் புதுமதுநீ
வயற்கண் ணிறைதஞ்சை வாணன்றென மாறையில் வஞ்சியனனாள்
கயற்கண் ணிணையஞ்சி நீமலகக் காவலா கைப்பறையின்
செயற்கண் ணிணையல்ல வோபடு கின்றன தினகடிப்பே

இ - ள். முகிலைக்கிட்ய தலையினையுடைய பூத்தினது மெல்லிய
பாளைப் புதிய மதுநீ வயற்கண்ணுறையந் தஞ்சைவாணன் தெனமாறையின்
வஞ்சிக் கொம்புபோலவானது கயலபோன்ற கண்ணிணையஞ்சி நீ
நிறைய வல்லவோ காவலரது கைப்பறையின் செயல்பொருந்திய கண்
ணிணையின் திண்ணிய கடிப்புப்படுகின்றன. எ - று.

அண்ணிய - கிட்ய. தலை - கமுகின் துசசி, பூகம் - கழுஞ், பறை -
துடி. கண்ணிணை-இருபக்கம். கடிப்பு - அடிக்குங் குறுங்கோல். ஓகாரம் -
எளாமறை.

உரைப்போ கேட்போ ரினமையின் கவிக்கற்றாயதுறை, ‘வருந்
தொழிற்கருமை’ கூறுங்கிளவி யேழினுள்ளும் ஆறு கிளவியும் தலைவி கூற்
றாய்க்கூறி இது கவிக்கற்றாய்க் கூறிய தெனனைமனின், அயன்மாக்கள
தனமையைக் கற்புடைமகளிரா கூறுவது இயல்பன்றாகலின், அவா கூறு
கொன்னும் ஒழுக்கப்பற்றிக் கவிக்கற்றாய்க் கூறியதென றுணாக. இக்கருத்

தானன்றே 'ஊர்துஞ்சாமை' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் 'தாம் கண்ணினையர் தமைப்பிரிந்தோ' வென ஆடவரை நீக்கி மடவார் செயலாயக கூறியது உமென்றுணர்க.

§ அடிக்கண் ணதிரங் கழலரி கேசரி தெவ்வனுங்கக்
கொடிக்கண் ணிழியுரு மேந்தியதெனவன கூடலன்னாய்
வடிக்கண் ணிரண்டும் வளநகாகாக்குமவை வேலினைஞா
துடிக்கண் ணிரண்டு கங்குற றலையொன்று துயின நிலவே. — என
இறையனார் அகப்பொருளுரையிற் காட்டியவதனுது முணாக. (உரு)

நிலவு வெளிப்படுதல்.

நிலவு வெளிப்படுதல் எ - து தலைவன் வருதற் கிடையூறாய் நிலவு வெளிப்படுதல்.

தெண்பாற் கதிமுதத வெண்ணை யாயதிகி ரிகிரிக்கும்
மண்பாற் புகழ்வைதத வாணனறென மாறநம மனனாபொற்றோ
பண்பாற் பரிக்கும் பரிவரு மாறென பரந்தநிலா
வெண்பாற் கடலிலவை யமபதி னுது மிதக்கின்றவே. ந.ந.க.

இ - ள். தெளிவாய்ப் பாலபோன்ற கதிரையுடைய முததம்போன்ற வெள்ளிய நகையையுடையாய்! பரந்த நிலவாகிய வெண்பாறகடலி னுலகம் பதினாறு மிதவாநின்றன; ஆதலாற் சக்கரவாளிகிரிக்கும் புவிவிடத் துப் புகழ்வைதத வாணன தெனமாறநாட்டிலிருக்கும் நமன்னரது பொற்றேனாக் குணத்தினுற் பரிக்கும் பரிகளவருமாறு எப்படி. எ - று.

நிகிரிக்கிரி - சக்கரவாளம். பண்பு - குணம். பரித்தல் - சுமத்தல். பரி - குதிரை. வையுமென்பது - தோக்குமபேராதலின் முன் பதினாறு தோமீது நின்றனகண்டு நம மன்னர் பொற்றேர்பரிக்கும் பரி வருமாறென னென வோ பொருடோன்றியது காண்க.

நிலவு வெளிப்படுதல் பதினாறு நாழிகைக்குமேற் கூறிய தென்னெ னின, மதித்திங்களும பிறைத்திங்களும தமயிற் கலக்கின்ற நாள் அப்பதி னேநதில் இது மதித்திங்களாதலால் இம் மதித்திங்கட்குப் பிற்கூறும் களவு இரவுக்குறிக்கு உரிததாகலானும் மற்றைத்தினம் அட்டமிப் பக்கமாக லானுமென்றுணாக. † 'திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப்' என்னும் இறையனார் பொருட்குத்திர வுரையா னுணாக. (உரு)

கூகை குழறுதல்.

கூகை குழறுதல் எ - து. கூகை குழறக்கேட்ட தலை யஞ்சிக் கூறுதல்.

நமபேறுடைமையிருக்கின்ற வாகடன ஞாலத்துள்ளோர
தமபேறு நெனவந்த சந்திர வாணன றரியலாபோல
வமபேறு கொங்கை மயிலிய னுமஞ்ச மனறமராங்
கொம்பேறி நள்ளிருள வாயகமுழ றுநின்ற கூகைகளே

இ - ள். கச்சேறியிருக்கப்பட்ட கொங்கையையுடைய மயிலபோன்ற
வியலையுடைய கடலுமுந் வலகத்துள்ளோரத் தவப்பேறாய் வந்த
சந்திரவாணன றரியலாபோல நாமஞ்சத்தக்கதாக வெளியிலிருக்கு மரா
மரத்தின் கீழிலேறி இடையிருளினகண்ணே கூகைகள் குழறுகின்றன
நமது நலவினைப்பேறிருக்கின்றவாறு நன்றியிருந்தது. எ - று

பேறிரணமெ - நலவினைப்பேறு. வம்பு - கச்சு மன்றம் - வெளி.
நள்ளிருள் - இடையாமம். 'நன்றியிருந்தது' எனனுஞ் சொல் வருவித்
துணைக்கப்பட்டது. குறிப்புமொழியதற்ற நீதாயிருந்ததென்பது பெறப்
பட்டது மயிலியல் - அனமொழித்தொகை, அணமைவிளி. மராமரக்
கொம்பு - ஆச்சாககொம்பு. (206)

கோழி குரல்காட்டுதல்

கோழி குரல்காட்டுதல் எ - று இருவாக்கு மிடையுறையக் கோழி
குரல் காட்டுதல்

மனபதை யுய்ய வருந்தஞ்சை வாணனறென மாறவெறபா
கொன்பதி வேலவலங் கொண்டு வந்தாறநங்குள கோனடந்தான
என்பது தேறி யிடையிரு ஞாறு யெழுப்பும்வெமமுள்
பொன்பதி தாளவனை வாயச்செய்ய குட்டுவென புள்ளினமே

இ - ள். மக்கட்பரப்புய்யம்படி வரும் தஞ்சைவாணன தெனமாற
வெறபா அச்சம்பதிந்த வேலை வலங்கையிற் கொண்டு வந்தால் வெவவிய
முள்ளையுடைய அழகுபொதிந்த தாண்டும் வளைந்த வாயையும் செய்ய குட்
டையுமுடைய வலிப்புள்ளாயி கோழியினம் தங்கள் கோனாகிய முருகவேள்
நடந்துவந்தா னென்பதை அறிவில தெளிந்த இடையிருளில் ஊரை
யெழுப்பும். எ - று.

மனபதை - மக்கட்பரப்பு கொன் - அச்சம். தங்கள்கோன் - முருக
வேள். பொன் - அழகு. (207)

இரவுக்குறி யிடையீட்டில் வருந்தோழிற் கருமை ஏழிந்தும் ஒவ்

வொன்றுக்கும் நீநாந்து நாழிகையாகக் கொள்வது

இரவுக்குறி யிடையீட்டு

முற்று.

வறுதல்வேட்கை.

அஃதாவது, இவ்வாறு இடையிடையே பத்திரங்கள் தலைவரவர்களால் வேட்கையாகக் கூறுவது.

“அச்ச முவாதத் தாறறு மையென

மெச்சிய வறுதல் வேட்கைமூலம் வகைத்தே.”—என்னுஞ் சூத்திர விதியால் வறுதல் வேட்கை மூலமாகப்படும்.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல் வினவல்.

(இது வெளிப்படை) பருவரல் - துன்பம்.

வினாடா பதிகொண்ட வேறப்படை வாணன வினாகமழ்பூந்
தண்டா மனாமங்கை தங்கிய தஞ்சைநின் ரூபாதமமோ
மெண்டா கியமுனி வோவனறி யாயத்தொ டுற்றதுண்டோ
வண்டா குழலிசொல் லாயசெல்வ தேதுன மனத்திடையே

இ - ள் பகைவருடைய பதியைக்கொண்ட வேறப்படையையுடைய வாணனது மனங் கமழ்கின்ற பொலிவுவாயந்த தண்ணிய தாமரைமலரி லிருக்கும் வகைதங்கிய தஞ்சையி லிருக்கின்ற வண்டா குழலினின்று ஆயாதமபா னுண்டாயி முனிவோ? அல்லது நின்றாயக்கூட்டத்தாரால் வந்த இடையுறுண்டோ? என மனத்திடை நிகழ்கின்ற துன்பம் யாதோ? சொல்வாயாக எ - று

வினாடா - பகைவா, தண்டாமனா மங்கை - திருமகள் வண்டா குழலி - அனபை விளி ஜில் உருபு இரண்டிடத்தும் ஒடுவாய்ததிரிந்தன.

† “மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற றவத்தொடு தானஞ்செய வாரிற் றலை.”—என்றும்போலக் கொள்க (உருக)

அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறல்

அருமறை * * * கூறல் எ - து. தலைவி யரிப களவொழக்கத்தைச் செவிலி யறிந்தமை பாங்கிக்குக் கூறல்

மாணிக்க மென்கொம்ப ரென்கொல்லு கேன்றஞ்சை வாணனவெற பேணிப் புணரது பிரிந்தபின் றேன்றலும் பெய்தமுகம் [பா பாணித்த வினறி மதிகண்டு நாணிய பங்கயம்போல நாணிக் கவிழந்தத னுலகிற் தாளனனை நங்களுவே

இ - ள். மெல்லிய மாணிக்கக் கொம்புபோலவாய், யான யாது சொ லலுவேன! தஞ்சைவாணன வெறப்பராகிய தலைவா நமஸ்க விருப்பது

* அகப்பொருளவிளக்கம், களவியல், சூ. ௪௭

† திருக்குறள், மே. உகூரு.

புணாந்து பிரிந்துபோய் பின்னும் மனைக்கண் நீர்வேட்ட காரணம்போலத் தோன்றலும், அவனாக் கண்டவுடன உன்னுடைய அறிவில்லா முக நீட்டித் ததலின் மதியைக்கண்டு நாணிய பங்கயம்போல நாணிக் கவிழ்ந்தபடி¹ இலே நங் களவை அன்னை யறிந்தாள. எ - று.

‘மெனமாணிக்கம்’ எனஇயையும், தோம்பர்-அண்மைவிளி. பேணி விருமபி. பாணிததல - நீட்டிததல. நாணல - குவிததல். களவில் தாயிற்தாளென்று கூறல் வழுவெனல் வழுவன்று. என்னை,—இரவுக் குறியின் இடையீடு பட்டவதனால் வறாதல்வேட்கை தலைவிக்குப் பிறந்தது. பிறக்கவே பாங்கியொடு வருந்தொழிற்கருமை முதலிய கூறித் தலைவன் வரவை விலக்குவித்ததின் அருமறைச்செவிலி யறிந்ததாகக் கூறவே, தலைவன் வினாந்து வறாந்துகொளவனென்று கருதித் தலைவி தானே கூறியதல்லது செவிலியறிந்தா ளல்லவென றுணாக. அன்றி, அறிந்தா ளெனின வறாவியலில் ‘தலைவி வேற்றுமை செவிலி பாங்கியை விஞதல்’ என்னும கிளவிக்கு வழுவாம். அன்றியும், செவிலி வெறியாடுதல முதலியன வற்றால் தலைவிகுற்ற நோய யாதோவென்று வினாவினாளென றுண்டுக் கூறவின், ஈண்டறிந்துவைத்தது அங்ஙனம் வினாவில் வினாவழு வருமாதலா னும் செவிலியறிந்தா ளல்லவென றுணாக. (உக௦)

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை காற்றல்

தலைமகன் * * * சாற்றல் எ - று. தலைவி தலைமகன வருந்தொழிற் கருமையைப் பாங்கிக்குக் கூறுதல.

ஓவலில் வாயன்னை ஞானியிவ லூக னுறங்கினுழாக்

காவலா காயவா லீலாமதி காலுங் கடுங்குடிஞைச்

சேவலும் வாரண முந்தஞ்சை வாணனைச் சென்றிறைஞ்சா

மேவலா போலவெயய வாயடை யாவென மெலிவறிந்தே.

இ - ள். ஒழிவில்லாத வாயையுடைய அன்னையும் ஞானியும் இவ் ளுரும் கண்ணுறங்கினும் ஊக்காவலா அயலாராயொன்று சினந்தது திரிவார்கள. மதி நிலவைக் காலும் தஞ்சைவாணனைப் போய் வணங்காத பகை வரைப்போல் என் மெலிவறிந்து கடிய கூகைச்சேவலும் வாரணமும் வாயடையா. எ - று.

பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். ஓவல் - ஒழிதல். ஞானி - நாய். காலுதல் - உயிழ்தல். ‘மதிகிலா’ வென இயையும். குடிஞை - கூகை. சேவல் - ஆண்புன. வாரணம் - கோழி. ‘மெலிவறிந்து’ என்பதனாற் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. (உகக)

தலைமக னுக்குச் செலவோருப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை)

நமபா னலனுண்ட நமபா தகாதந நகாவினவித்
தமபா லுடனசென்று சார்குவ மோதரி யாவென்று
வமபா கழவுடன வாணனறென மாறை வளருமவஞ்சிக்
கொம்பா கியமருங குறகரும பாமொழிக் கோமளமே.

இ - ள். தரியாண வென்று வீரத்தால கச்சாநத கழலையணிந்த
வாணன தெனமாறை நாட்டு வளரும வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற மருங்குலே
யும் கருமபுபோன்ற மொழியினையு முடைய கோமளமே! நமமிடத தின்
பததையுண்ட நமமுடைய பாதகரிருக்கும் நகரம் வினவி இருவரும் உடன்
சென்று அவா தமபாற சோருவம், நீ யஞ்சலை எ - று.

தரியலா - பகைவா. வமபு - கச்ச. ஓகாரம் - அச்சநிலை. (உகஉ)

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்துணைத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வறியா புகழ்தஞ்சை வாணனறென மாறை மடநதையனனா
அறியா யொழுந னறிந்தவா தாமத னுலழவின
பொறியா ருயிர்வெம பணிமா மணியும் புதையிருள்கூர்
நெறியா ருளபெற நாகடு நாளிடை நீந்துதுமே.

இ - ள். மிடியுடையா புகழ்ப்பட்ட தஞ்சைவாணனது தெனமாறை
நாட்டு மடநதையோலவாள் முனனா வேடகை நோயை யறியாள், தாம்
அறிந்தவதனால் நெருப்பின் பொற்போன்ற உயிர்ப்பையுடைய வெய்ய
நாகுன்ற மாணிக்கத்தையும் புதைக்கப்பட்ட இருள் செறிந்த நெறியில்
வரப்பட்டவரது அருளைப்பெற இடையாமமாகிய வெள்ளத் திடையே
நீந்துவம். எ - று.

அவரது அருளைப் பெறவேண்டி நாமிறந்துபடாது துன்பப்படுவோ
மெனவே, இயற்பழித்த லாயிற்று. வறியா - மிடியா. உயிர் - உயிர்ப்பு.
பணி - பாம்பு. மாமணி - மாணிக்கம். புதைத்தல் - மறைத்தல். நெறி -
வழி. நடுநாள் - இடையாமம். நீந்தல் - துன்பமுறல். (உகக)

இறைவி இறையோர் றண்ணேநீர் தீயற்பட மொழிதல்.

இறைவி * * * மொழிதல் எ - று. பாங்கி இயற் பழித்தது பொரு
ளாயத் தலைவி இயற்பட்ட மொழிதல்.

புணரா விரகமும் போகா விரவும் புணாமுலைமேல
இணரா பசப்பும பிறவுமேல லாமிருள கூந்தறலப்போல
வணரா குழற்பிறை வாணுத லாய்தஞ்சை வாணனவெற்பா
உணரா திருப்பது வேறென்று மலலநம மூழ்வினையே

இ - ள். அறல்போல இருள்கூந்த கடைகுழனறாந்த குழலைம
பிறைபோன்ற வாணுதலையுமுடையாய் கூடாத விரகமும், கழியாத இர
வும், நெருங்கிய முலைமேற கொன்றைப் பூங்கொத்து வைத்தாற்போன்ற
பசப்பும, ஒழிந்த துன்பங்களும் இவையெல்லாம் தஞ்சைவாணன வெற்பா
அறியாதிருப்பது வேறென்றுமல்ல, அஃ ணுழவினையாதலால் அவாமேற
குறையின்று. எ - று.

புணாதல - கூடுதல. புணாதல - நெருங்குதல இணா-பூங்கொத்து.
பசப்புப் பொன்னிற மாதலால் கொன்றையென வருவித்தது. வணா -
கடை குழன்றல. உணாதல - அறிதல. ணுழவினை - பரவினை. (உகசு)

களவுநல் புணாத்தல்.

களவுநல் புணாதல எ - து தலைவன கனவிற்கூடினாக, விழித்த
பின்பு பொய்யாயப்போன துன்பத்தைப் பதினென்றாள் பாங்கிடன
கூறல.

இல்லா வருகதுயி லுண்டா யவநமவங் தெய்திற்கயகுல
பொல்லாத சேவற கடுங்குர லாந்ததுப் புவிபுகடும்
மல்லா புயன்றமிழ் வாணனென மாறை மருவலாபோல
அல்லாமை நெஞ்சந் தடுமாற லெனிடையாக்குயிடுத

இ - ள் பிரிவில்லா அஃதும் லு முண்டாயவரும் வந்தெய்தின
கங்குலில் பொல்லாமையாய் கோழி கொடிய குழை யாந்ததுப் புவிவயா
காக்கும் மறறொழிலா நத புயத்தையுடைய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென
மாறை நாட்டைச் சேராத போல, நன்கல்லாத என்னெஞ்சம் தடுமாற்ற
மாகாலல இடையூறுகக்கூது. எ - று.

தலைவன் பிரிந்தகால துயிலரிதாதலால் 'இல்லா வருகதுயில்' என்று,
இன்பத்தைக்கெடுத்து துயிலெழுப்பலால் 'பொல்லாத சேவல' என்றும்,
மிருகத் துன்பத்தைக் கொடுத்தலின் 'நலவிடை' என்றும் கூறியவாறு.
துயிலும் எனனும் எதிரது தழீஇய எச்சவுமமை விகாரத்தாற றொககது.

பாங்கி முன்னிலையெச்சம், இது 'கனவொடுமையங்கல்' எனனும்
மெய்ப்பாடு. (உகரு)

கவ்ளழி புரைத்தல்.

கவ்ளழிபுரைத்தல் எ - து விரகத்தால தலைவி தன லனழிந்த
தலைப பாங்கியொடு கூறல்

வாளினு நீளவிழி வாணுந லாபதஞ்சை வாணாவெவவின
காளினு நாளுந லநதொலை வேனகை யாரயிலவேல
வேளினு மேலநல வெறாணு நீபுமென மேனியினு
கோளினு நோயறி பிரி யாததென ஞெலவினையே ।

இ - ள். வாள்வாய் நீண்ட விழியையும், ஞெளிபொருதிய துதலையு
முடையாய் தஞ்சை எனது பகையைப்போலச் சென்றா ளினும் வரு
நா மிகவு நலனழிதலைடைய எனது மேனியிற் று தோளினும் உறற
வேனகைநே மை ஒளியாதது கூ வேலையு, மேளினு மிக்க அழகையு
முடைய வெறபனும் நீய அறிவலசெய், நீயநில செபயாதது யாதெ
னின் என பதவின. ௧ - று.

‘நதொலைவே னமேனியுதல்’ ௧ வது, ‘தோபுகைய யிலவேல’
௨ வது, ‘கீ மறியீ’ ௩வது மாறிக் நோய என்புறி இரண்ட லுருபு
தொடங்கு, ‘தே ளினு கோ ரியீ’ என்று டா - மோ டு நமுளா.

தெவவு - பகை நலக - ஒளி அயல் கூ னை தொலவினை டு
வினை நாளும் என்புறி உம்மை அசைக்கல். (௨௧௧)

தாளையி தலைவர்க் குணத்தல் வேரட்டல்

தன்னுயர் * * வேண்டல எ - து. தலைவி தன துயரைத் தலைவர்கு
அறிவிக்கவேண்டுமென்று பாங்கியொடு கூறல்.

வரைபபான மதுரத் தமிழ்தெரி வாணனெறன மாணவையை
நுரைபபான முகத்தனன நுணடுகிலயிந்த கோயவாகுகின
நுரைபபா ருளரே லுயிர்ப்பத லாமக் கூடாதினாகுழ
தரைபபால வளரும் புகழெப்பத லாமவா தங்களுந் தீக

இ - ள். பொதியவனாயிடத்துப் பிறந்த துரமாகி தமிழை ஆரா
பத்த வாணன தென்மாவைபத சூழ்ந்துவரும் வையை டாற்றின் நுனையை
யும் பாலையும் முகத்துகொண்டாலொத்தது ள்ளிய நுலாறசெய்த துகிலை
யுடையாய் யான வருத்தம் இந்த கோ டுலைவர்க்கு இன றுரைபபா
ருண்டாயின் நமக் குய் யதலா, சொல்வார்க்குப் பயன யாகெனின்,
அவா தங்களுக்கு டக்கூர் சிஞ்சு புன பகட்டல் சூழ்க்க டவிவினிடக்
தில புகழெப்பதல் ௧ - று

வனா - பொதியமலை, பால - இடம். நுனாப்பால்-உயமைத்தொகை.
 ஊரீதினா - வினைத்தொகை. தீனா - ஆகுபெயர். தனா - நிலவுலகம்.
 துணடுகில - * “குணடுகினைபூத்த வண்டுபெடுகண்ணி” என்றாற்போல ஓற
 மூமை நயமபற்றி துண்ணிய தூலாற்செய்த துகிலென்று கொள்க. (உகஎ)

துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லல்.

துன்புறல் * * * சொல்லல் எ - து. யான் துன்புறலைத் தலைவாக்கு
 நீ சென்று சொல்லெனத் தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியை நோக்கிப் பாங்கி
 சொல்லல்.

ஒல்லென வேயென் னுறுதுயா தாமு முணரும்வண்ணம்
 சொல்லென நீயிது சொல்லியென பேறுன யுயரமெலலாம்
 வல்லென வேகொண்ட கொங்கையா வேடஞ்சை வாணன்வெற்பி
 அல்லென வாராகுழ லாயறி யாரல்ல ரன்பருமே. [ல]

இ - ள். வினாவிலுள்ள இது வினாவெனன? என்னுடைய மிக்க துய
 னைத் தலைவர்தாமும் உணரும்வண்ணம் எனனைச் சொல்லென்று நீ இது
 சொல்லிப் பெறுமபயன யாது? சூடுதென்று சொல்ல ஒப்புமைக்கொண்ட
 கொங்கையா வேளாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில இருளென்று சொல்
 லப் பொருந்திய சூழலினை யுடையாய்! உன துயரமெலலாம் அன்பரும்
 அறியாரல்லா. எ - று.

ஒல்லெனல் - வினாவின்கண் வந்த சொல். உறுதுயா - மிக்கதுயா.
 வல் - சூது. அல் - இருள். ஆந்த - பொருந்திய. (உகஅ)

அலர்பாரீத்துற்ற வச்சக்கிளவி.

அலாபாததுற்ற வச்சக்கிளவி எ-து, உறாருளு சொல்லும் அலனாக்
 கருதி அதனா லுற்ற அச்சத்தால தலைமகள் கூறுஞ் சொல்.

மலருந் தொடைவஞ்சி வஞ்சக மாதரு மாரனும்வாய்
 அலருந் தடங்கை யலருந்தொ டாநிற்ப வஞ்சிரெஞ்சம்
 பலரும் புரத்தஞ்சை வாணர் பிராணைப பணியலர்போல
 புலரும் பெயருங்கண் ணீர்புல ராது புலரினுமே.

இ - ள். மலருமாலையுடைய வஞ்சிபோல்வாய்! ஊரிலுள்ள வஞ்
 சகமாயிருக்கப்பட்ட மாதரும் மாரனும் வாயலரும் பெரிய கையலருந்
 தொடர் நிற்ப வஞ்சி; நெஞ்சமானது பலரும்புகழ்ப்பெற்ற தஞ்சைவாணர்

* திருமுருகாறுபபடை, குன்றுதோறாடல்.

குலத்துச சிறந்தானைப் பணியாதாபோலப புலருட, நெஞ்ச புலரினும் பெய
ரப்பட்ட கண்ணீரானது புலராது. எ - று.

வஞ்சி - அண்மைவிளி. மாரன் - மன்மதன். வாயலா - தூற்றுஞ்
சொல. கையலா - மாரன் அம்பாக எய்யுமலா. பெயாதல - நிலைவிட்டுப்
பிரிதல. 'நெஞ்சம் புலரும்' எனவும், 'புலரினும் பெயருங் கண்ணீர்' என
வும் இயையும். (உகக)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி எ - து. வழியைப்பார்த்து அவ்வழி
யேத்ததாற் சென்று அச்சத்தால தலைவிக்குறுஞ்சொல. பார்த்தல - கருதல.

அரியுங் கரியும் பொருநெறிக் கோதுணை யாயவாமேல
சொரியுந் திவலை துடைக்கவென மீடுகுழை தோயந் துருகும்
வரியும் பயில்கண்ணி வாணனறென மாறையம் மன்னாவந்து
பிரியும் பொழுதெலவி வாயவினை மீயமனம் பிளசெலவதே.

இ - ள் குழைமை, தோட்டி நஞ்சும் வரியும் நெருங்குங் கண்ணாய்!
வாணன தென்மாறையிலிருக்கும் நமனனா இரவின்கண வந்து பிரியும்
பொழுது பாவியேன் மனம் அவரைப் பிரியாமற் றொடங்குதெலவது சிங்க
மும் யானையும் பொருகின்ற வழிக்கொரு துணையாய் அவாமேற் சொரியப்
பட்ட மழைத்திவலையைத் துடைக்கவென்றோ! சொலவாயாக. எ - று.

அரி - சிங்கம். கரி - யானை கண்ணி - அண்மைவிளி. எல்லி
இரவு. நஞ்சு - விடம். வரி - செவ்வரி. பயில்கண் - நெருங்குங்கண்.

காம மிக்க கழிபடர் கிளவி.

காமமிகக் கழிபடா கிளவி எ - து. வேடகை மிக்குச் சிறப்பச் சிங்
கிததுச சொலலுஞ் சொல.

இக்கிளவிச் செய்யுட்குக் கருத்து — கடல், காணல், பொழில்,
விலங்கு, புன் இவற்றை நோக்கித் தலைவி இரங்கிக் கூறல.

மாதூற்ற மேனி வரையுற்ற விலவிலில லைகாசூழ
போதுற்ற பூம்பொழில் காளிகழி காளெழிற் புள்ளினங்காள்
ஏதுற நழிதியென னீர்மன்னு மீரகதுறை வாக்கிவளோ,
திதுற்ற தென்னுக்கென னீரிது வோகனமை செப்புமினே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இக் கிளவிச்செய்யுள் ஆங்கு 'நெஞ்சுழிதல்' எனும் மெய்ப்பாடென்
றுணாக. (உஉக)

தன்னுட்கையா நெய்திடு கிளவி.

தன்னுட்கையா நெய்திடு கிளவி எ - து. தலைவி தன்னிடத்தாக்
துன்பத்தைப் பிறிதொன்றன்மே விட்டுச் சொல்லுகு சொல.

* விண்டலை யாவாகுகும வேந்தாவண டிலலைமெல லங்கழிக்கும்
கண்டலை பேசுரி யாகுகனனிப புனளைக கலந்தகள்வா
கண்டலை பேசுவரக கங்குலெல லாமங்குல வாய்விளக்கும்
மண்டல மேபணி யாபதயி யேற்கொரு வாசகமே.

¶ [இது சிறசெய்யுட கவி]

இக் கிளவிச் செய்யுள் எம் மெய்யாயினும் 'ஒப்புமைக் கோட்டல்'
என்றும் மெய்ப்பாட்டென றுணாக. 'இன்பத்தை வெறுத்தல்' என்னுஞ்
குத்திரத்திற் காண்க (௨௨௨)

நெறி விலகீதல் தீதல்.

நெறிவிலகீதலென எ - து. தலைவி தலைவன் வருடாபழிபை விலக
கெனப் பாங்கியொடு கூறல

ஏற்றுநதநா, இயற்றுவ கருதநா, கருவிசுநதநா, கருமகருதநா
எனக் கருதநா நலவலையாயக் கூறப்படும. அவற்றுள் பாங்கியை இயற்றுவ
கருதநாவாகி, தலைவியை ஏழங்கருதநாவாயக் கூறலின், 'நெறிவிலககல்'
எனனது 'நெறிவிலககுவித்தல்' எனக் கூறப்படுதன் றுணாக. இவ்வாறே
மேலவருங் குறிவிலககுவித்தல் முதலாயினவற்றிற்குங் கொள்க.

நானா ளிணுமெனக் கனபுடை யாய்சென நிரந்துகொணடு
சான றுணமை யனபா தமக்குரை நீதஞ்சை காயலனைத்
தெனறும் வரைதநமிழ் சோத்திய வாணனைச் சேரலாகுகும
தோனா னீருங்கங்கு னீவரு மாறொழி தோன்றலென்றே.

இ - ளா. நானந்தாய அனபினும் எனனிடத் தனபு மிகுடையாய்
தஞ்சை காவலனைத் தோன்றும்பு பொதியமலையில் தமிழைச் சோத்திய
வாணனைச் சேராத பகைவாக்குந் தோன்றாத பெரிய கங்குலிடத்துத்

* தனபோற் சினத்துரு மேந்திய கோனகனனித் தாழ்த்துறைவாய
டொவபோன் மலாப்புனைக் கானலு நோக்கிப் புலம்புகொண்ட
எனபோ லிரவினெல லாநதுயி லாதுநீன நேங்குதியால்
அனபோ டொருவாக கறிவழிந்தாயோ விலகடலே. — இதனை இக்
கிளவிகுஞ்செய்யுளாக உரையாசிரியர் கொண்டிருக்கின்றனா. இறையனார்
அகப்பொருள் ரு. ௩௦ - ல் காண்க.

¶ திருக்கோவையார், கெ. ௧௪௪.

தோன்றலே! வரும் வழியை யொழியென்று மாட்சிமையுடைய அன்பு
பாக்கு நீ சென்று வேண்டுகொண்டுரைப்பாயாக எ - று

உம்மை - சிறப்புமை. எனக்கு என்பழி வேற்றுமையாகக் காண்
முனைமை - மாட்சிமை. தாழ்த்தல் - தங்குதல். வரை - பலவரை (சேரல் -
பகைவா. உம்மை இழிவு சிறப்பு. தோன்றல் - அணைவினி. (உஉக)

குறி விலக்குவித்தல்

குறி விலக்குவித்தல் எ - று. தலைவி தலைவன வர இரவுக்குறியை
விலக்கெனப் பாங்குயொடு கூறல்.

வெற்றிய வாயிய வாண்பி ரானறஞ்சை வெறுபததில்
பெற்றிய சோலைப் பிறங்குநுள் வாரனமின பேதைநினனும்
முற்றிய வேன்ற படுகின்றே போட்டு முறைமையனென
தெற்றிய காதலி னாவிசைத் தாளன்னையெ றாறுநா லெய்.

இ - ள் தலைவி இன்னும் முற்றிய திணையினிட னு வீழ்வு உளி
யோட்டு முறைமையனென நிபந்திய க தவிஞால் அண்ணை பெ னுளாத
லால், வெற்றியை விருப்பிய வ ணாபிரானது தள்ளிச் செட்டித்து இவ
விடையீடு படுவதாகிய சோலை ய செறி ய இட்டருநியட தது வாய்
தொழியினென்று அன்புக்குக் கூறுவாயாக எ - று.

பாங்கு முன்னிலை அதிகப் படு வருகின்ற கௌக அன்பர்க்கு
எனபது அவாய நிலையான வந்தது பிற்பகல் - செட்டில் ஏற்றல் -
இரங்கல். இசைத்தல் - கூறுதல் வாரன்மின் - ஒருமை டனமை மயக்
கம் எனனை, — “வயக்குறுமணழிலம்” எனனும் பாலுக்கல்லல் “இறந்த
இராலையுற்ற நிவணிலைமைக்கேடழிமின்”, என்றும் பாலக வக ளாக.

* “ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைகளையி

பணமைக் காரு ிடனுமா நுண்டிட.”—என்று ரவிசி
யானு முணாக (உஉச)

வெறி விலக்குவித்தல்

வெறிவிலக்குவித்தல் எ - று. தலைவி தாய வெறியாடுதல் கொண்டா
ளென்று தலைவ ருக்கு கூறி வரவு விலக்கெனப் பாங்குயொடு கூறல்.

† கவித்தொகை, பாலுக்கலி, நே. உச.

* தொல்காட்டியார், சொல் எச்சவியல், நூ. 500.

மினனா திடித்தன வளைகொண்டாள்வெறி விரதைமங்கை
மன்னாணமை மன்னிய வாணன்றென மாறை வரையிலவண்டியாழ்
எனனா வசுண் மிறைகொள்ளு நாட னொனக்கருளால
முனனா ளருளிய நோய்தணிப பானினறு மொய்குழலே.

இ - ள் மொய்குழலே ! வெற்றி மங்கையா லரசாணமை நிலைபெற்ற
வாணன தெனமாறையில் வண்டிசையை யாழிசையென நெண்ணி
அசுண்பட்டகா தங்குநாடா எனக்கருளினால் முனனா ளருளிய நோயைத்
தணிக்கும்பொருட்டாக, இன்று என்னை மினனாதிடித்ததுபோலக் காரண
மின்றி வெறியாட்டாளனை வினாவ உட்கொண்டா ளென்று அன்பாக்
குரைத்து வரவு விலக்குவாயாக. எ - று.

வெறி - வெறியாட்டாளனை வினாதல. விரதை மங்கை - வெற்றி
மாது. மன்னாணமை - அரசாணமை வண்டு, யாழ் இரண்டுமே ஆகுபெயர்.
இறைகொள்ளுதல - தங்குதல. நோய - வேட்கைநோய தணிப்பான் -
வினையெச்சம் மொய்குழல - வண்டுமொய்க்குங்குமுன். (உஉ௫)

பிற விலக்குவித்தல்

பிற விலக்குவித்தல் எ - து, தலைவி பிதரவரவைத் தலைவாக்குக
கூறி வரவு விலக்கென பாங்கியொடு கூறல்.

பொருபான மதியினைப் போனமருப டியானையிற பொன்னொ டின்
தருபான மொழிவஞ்சி சாரவநா தா தஞ்சை வாணனவெற்பின்பு
ஒருபா னொதுமல னொன்னவெந் தீபுலை யுறற்செவ்வேல
இருபான மருங்கினுங் கொண்டெறிந் தாலொத்த தெனசெவிகடே.

இ - ள். இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பாலபோலு மொழியையுடைய
வஞ்சிக்கொம்புபோலவாய் ! தஞ்சைவாணன வெற்பில பெறப்பட்டவெண
மதியை யொக்கும் மருபையுடைய யானையினமேல பொன்னொடு ஓரிடத்
தயலா சாரவநா னொன்று சொல்ல, அச்சொல என செவிககு வெய்ய
தீபுலைப் பழுக்கக்காயநத் செவ்வேலை இரண்டு பக்கத்திடத்துங்கொண்
டெறிந் தாலொத்ததென்று என அன்பாக்குக கூறி அவா வரவு விலக்குவா
யாக. எ - று.

நொதுமலா - அயலா, பால - வெணமை, பால - பால, பால -
இடம், பால - பக்கம் முறையே காண்க (உஉ௬)

குரவரை வலாவெநிர் கொள்ளுவித்தல்.

குரவரை வலாவெநிர் கொள்ளுவித்தல் எ - து, பெரியோரை வரவு
கூறிவர நமொதிக்கோடலைச் செய்யென்று தலைவி பாங்கியொடு கூறல்.

தற்பழி யாமலுஞ் சந்திர வாணன் நழிழ்த்தஞ்சைநங்
கற்பழி யாமலுங் காரணமாகக் கயல விழிநின்
சொற்பழி யாராமர் சொல்லுவல லேசென்று சொல்லலையேல்
இற்பழி யாமவழி யாரம தாருபாக் கேதமுமே.

இ - ள். கயல்போன்ற விழியினையுடையாய்! சந்திரவாணன் தமிழ்ச்
சிலம்பில் தலைவன தனனைப் பழியாமலும், நமது கற்பழியாமலும், இவ்விர
ண்டுங் காரணமாக வல்லேசென்று பெரியோரை மணமொழிந்த வரவும்,
நமமொதிர கொள்ளவும் தலைவாக்கும நமர்க்கும சொல்லு; நீ சொல்லியக்
கால் நமா நின் சொல்லைப் பழியா, நீ சொல்லலையேல் நம மனைக்குப்
பழியாம; நமதாருபாக்கு ஏதம வருவதற்கு வழியுமாம. எ - று.

கயல் விழி - அன்மொழித்தொகை. இல் - ஈண்டுக்குலம். ஏதம -
குற்றம். பிறா வரைவு நேரின் உயிர்போய்விடு மாதலானும், 'உயிரக்கேதம'
என்று கூறியவாறு. 'வெறிவிலக்குவிததல்' முதலிய மூன்று கவியுள்ளும்
தலைவாக்குக் கூறென்று கூறவில்லை யெனின், 'விலக்குவிததல்' 'கொள்ளு
விததல்' எனத் தலைவி ஏவலாய்ப் பாங்கி செயலாய்க் கூறியதனானும்,
வரைவு கடாவினும் இக்கிளவிகளின் பொருள்படத் தலைவற்குக் கூறுத
லானும், அதிகாரப்பட்டு வருதலானும் தலைவாக்குக் கூறென்று கூறியவா
றாயிற்று.

‡ "பருவரல் வினவிய பாங்கிக் கிறைவி
அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறலுந்
தலைமகள் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றலும்" —ஆக இரண்டும்,
"அலாபாத துற்ற வசசக் கிளவியும்
ஆறுபாத்த துற்ற வசசக் கிளவியும்" —ஆக விரண்டும், நெறிவிலக்
குவிததல் முதலியநான்கும் ஆகிய எட்டும் அச்சத்திற்குரியன.

"பாங்கி இறைவனைப் பழித்தலுந்
துன்புறவ பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லலும்" —ஆகிய இரண்
டும் உவர்த்தற் குரியன.

"தலைமக னூரகஞ்ச செலவொருப் பதிலும்
பாங்கி பிறைவனைப் பழித்தலும் பூங்கொடி
இறையோன் நன்னேனோந தியற்பட மொழிதலும்
கனவுநலி புறாத்தலுங் கவினழி புறாததலுந்
தன்றுயர் தலைவர்க் குணத்தல் வேண்டலும்

காம மிக்க கழிபடா கிளவியுந்

தன்னுடைய நெய்திடு கிளவியுங்

குரவனா வனாவெனா கொள்ளுவித்தலும்' — ஆகிய எட்டும்
(உஉஎ)

வனாதல வேடகை

முற்றும்.

வ னா வு க டா த ல்.

அந்தாவது, பாங்கு தலைவனொடு வனாவுகூறி வினாதல்.

† “பொய்தன மறுத்தல கழறன மெய்ததலென

றொருநால வகைத்தே வனாவுக டாதல்.” — எனனுஞ் சூத்திரவிதி
யால வனாவுகடாதல் நான்கு வகைப்படும்

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை வினம்பல்.

வினவிய * * * விளம்பல் எ - து. முன வனாதல் வேடகையினை
தலைவி அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறியவதனைத் தோழி தனனை
செவிலி வினவியதாகவும், அதற்குத் தான மறைத்துக் கூறியதாகவும் தலை
வற்குக் கூறுதல். இக்கிளவிமுதல் ‘கவினழி புரைத்தல்’ ஈறாகக் கூறிய
கிளவிகள் பலவற்றுள்ளும் குறிப்பினனும் வெளிப்படையானும் வனாவு
கடாவியவாறு கண்டுகொள்க.

தளரா விளமுலை தாங்குகில லாது தளரிடைகண்

வளராத தென்கங்குல வாரா யெனத்தஞ்சை வாணன்வெற்பா

விளரா திருதுத லனனைக்கொ மாற்றம் விளம்பியுந் தேன்

உளரா மவாவலை யுட்பட்டு வாழ்வ துணாந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறப்பனே! செவிலி எனனை ஈங்கு வாரா
யென அருகழைத்து என்னான்றும் இறுகிய தனமை தளராத இளமுலை
களைத் தங்கமாட்டாது தளராத இடையினையுடையாள கங்குலினகளை
துயில்கொள்ளாதது என்னென்று வினவ, வெளுப்பாரந்த திரு நுதலை
யுடைய அன்னைக்கு ஒருசொல் மறைத்துச் சொல்லி உயந்தேன், எமக்
குள்ளாராகிய தாய்மார் வலையு ளகப்பட்டு யாங்கள் உயிர்வாழ்தல் உணர்ந்
தருள்வாயாக. எ - று.

† அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், து. சூக.

தளரிடை - அனமொழித்தொகை, கண்வளாதல்-துயிலுதல். கங்குல்-இரவு. விளராதல்-மகட்குத் துயில் வாராமையால் யாது நோயோ வென்று துன்பத்தால் திருதுதல் வெளுத்தல். ஓர் மாற்றம் - தலைவி துயிலிடைக்க கனவுகண்டு வெருவி யெழுந்தாள், அவ்வசத்தினால் துயில் வாராதிருந்தாள் என மாற்றம். யான இங்ஙனம் மறைத்துக் கூறாவிடின் எனனுயிர்க்கு ஏதஞ்செய்வனென்பது தோன்ற 'உயந்தேன்' என்று கூறியவாறு.

எனவே,—குறிப்பால் வரைவுகடாதலாயிற்று. தாங்கி நிலலாதென்று பாடமோதி, தளரிடைக்குத் துவளுமிடை யென்று பொருளுரைப்பாரு முளா. (உஉஅ)

அலாறி வுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தல் எ - து ஸ்ரீல தலைவியைத் தூற்றும் அலாவிரிந்த தென்று தலைவனுக்கு கறிவுறுத்தல்.

மணிவரை மாளிகை மாறை வரோதயன வாணன வெற்பா பணிமொழி யாளென்னுங் கொள்கொம்பு மூடிப் படாதயலா அணிமனை தோறுங் கொழுந்துவிட டம்ப லருமபிமணமேல் தணிவில தாகவிட போதலா பூத்ததுன றண்ணளியே.

இ - ள். மணிவரைபோன்ற மாளிகையை யுடைய மாறை வரோதய னுங்ங வாணனது வெறுபிலுள்ளவனே! நினை தண்ணளியாகிய வல்லி தலைவியென்னுங் கொள்கொம்பை மூடிப்படாது, பக்கத் தழகிய மனை தோறும் கொழுந்துவிட்டு, அம்பலென்னும் அருபபை யருமபி, மணமேல் தணிவிலாததாக இப்போது அலவென்னும் பூவைப் பூத்தது. எ - று

மணிவரை - மீணிக்கமலை பணிமொழி - மெல்லிய மொழி. கொள்கொம்பு - கொடிப்படக் கொள்ளுங்கொம்பு. அம்பல - முகிழ்முத்தித்தல். அலாவிரிதல் - முகிழ் முகிழ்த்தல், மனையோரறிதல் - முகிழ் முகிழ்த்தல் - அயன்மனை யறிதல், அவாசேரியறிதல், முகிழ் முகிழ்த்தல் - சேரியறிதல், அயன்மனைசேரியறிதல். எனனை, — * “ அம்பலு மலருங்களவு ” என்னும் இறையனார் அகப்பொருட்குத்திர வுரையிற் கண்டு கொள்க. இச் செய்யுள் 'இயைபுருவகம்' எனக் கொள்க. (உஉக)

தாயறி வுறுத்தல்.

தாயறிவுறுத்தல் எ - து. இக்களவைத் தாயறிந்தாளென்று தலைவ ருக்கு உறுத்தல்.

நிலையிற் பவளம் வடவா முகத்தெழுந் தீக்கொழுந்தின்
கலையிற் படருங் கடற்றுறை நாட கயற்கொடிபொன்
வலையிற் நிகழ்வித்த வாணன்றென் மாறை மலாநதமௌவல்
வினையிற் களவையெல லாமறிந் தாளனை மெய்யுறவே.

இ - ள், பவளக்கொடி நிலையால் வடவாமுகக் கனலி லெழுந்
கொழுந்துபோலக் கலையிலே படருங் கடற்றுறைநாடனே ! கயற்கொடி
பைப்பொன்மலையில் விளக்குவித்த வாணன தெனமாறை நாட்டின் தலை
விக்குச் சூட்டிய முல்லைமலை மணத்தினாலே அனனை களவையெலலாம
உள்ளபடி யறிந்தாள். எ - று.

எனவே, — களவொழுக்கத்தில் ஒழுகற்பாலையல்லையென்று கூறியதா
யிற்று. தினை - அலை. இன் இரணமே - மூன்றனுருபு எனனை, —

* “இன்னு னேது வீங்கென வருஉ

மனன பிறவு மதனபால வெனமனா ” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியா னுணர்க. கொழுந்தின் - ஐந்தாமுருபு உவமப பொருளினகண்
வந்தது. பொன்வரை - மகாமேரு, நிகழ்வித்தல் - விளக்குவித்தல்.
மௌவல் - முல்லை. விரை - மணம். மெய்யுற - உள்ளபடி. (உரு)

வெறியச்சுறுத்தல்.

வெறியச்சுறுத்தல் எ - து. அனனை வெறியாட்டாளனை வினாதல்
உட்கொண்டாளென்று தலைவனுக்கு அசச்சுறுத்திக்கூறல்.

மையுற்ற நீலக்கண மாமங்கை கோன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
நெய்யுற்ற வேலன்ப நீதணி யாமையி னெஞ்சினுள்ளே
ஐயற் றயாவுறறெம மனனையு மாயுமென் னரணங்கின
மெய்யுற்ற நோய்தணிப பானவெறி யாடல விருமபினரே.

இ - ள். மையெழுதிய நீலமலாபோன்ற கண்ணையுடைய திருமகட்
‘குக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணன் வெற்பில் நெய் தடவிய வேலை
யுடைய அன்பனே ! நீ தலைவிக்குக் கொடுத்த காம வேட்கையாகிய
நோயைத்தணிவச்செய்யாமையான அன்றையும யாயும் எந்நோயோவென்று
ஐயப்பட்டு ஆயற்சி யடைந்து, என ஆரணங்கு போலவானது மெய்யுற்ற
நோயைத் தணிக்குமபொருட்டு வெறியாட்டாளனை வினாதல் விருமபி
னர் எ - று.

எனவே, — வெறியாட்டாளனை வினாதற்கு முன்னமே நீ விரைந்து
வரைந்துகொள்வா யென்பது குறிப்பால் தோன்றிற்று.

*தொல். சொல். வேற்றுமையியல், சூ. கரு.

மாமங்கை - திருமகள், தணித்தல் - ஆறச்செய்தல். அயர்தல் - கவற்சி அன்னை - செவிலி. ஆய் - நற்றாய். ஓரணங்கு - அன்மொழித் தொகை. தணிப்பான் - வினையெச்சம். (உருக)

பிறர்வரை வுணர்ந்தல்.

பிறர்வரை வுணாதல் எ - து. பிறா வரைவு கூறிவந்த தலைவர் கறிவித்தல்.

வெடிக்கின்ற விபபியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பருவாய்த் துடிக்கின்ற திங்களிற் றேனறுந் துறைவசெஞ் சொற்புலவோர் வாடிக்கின்ற முத்தமிழ் வாணனறென மாறையெய் மான்மருங்கை ஓடிக்கின்ற கொங்கைகண் டாலெவா நெஞ்சரு காதவனோ.

இ - ள். வாய் விளளும் இப்பியிற் பாதியுள்ளும் பாதி வெளியுமாய்த் தோன்றும் நித்திலம் வெய்ய விகாந்த வாயிடத்துத் துடிக்கின்ற திங்களைப் போலத் தோன்றும் நீததுறைவனே! செவ்விய சொல்லையுடைய புலவோர் ஆராய்நது குற்ற நீங்கித் தெளிந்த தமிழைக் கற்ற வாணன் தென் மாறை நாடழிலிருக்கும் எங்கள் மானபோன்ற தலைவியது இடையை ஓடிக்கின்ற கொங்கையைக் கண்டால் நெஞ்சருகாதார யா. எ - று.

வெடித்தல் - வாய்விள்ளுதல். இப்பி - முத்திப்பி. நித்திலம் - முத்து. பைத்தலை - ஆகுபெயர். பருவாய் - வகிர்வாய். துடித்தல் - நடுங்குதல். உவமப் பொருட்குத் துடிப்பு யாதெனின், ஒளியால் துடித்தல்போலத் தோன்றல். வடித்தல் - ஆராய்நது குற்றம் நீக்கித் தெளித்தல். முத்தமிழ் - இயல் இசை நாடகம். மான் - ஆகுபெயர். மருங்கு - இடை. உருத்தல் - உதிர்த்தல். 'வெடிக்கின்ற விபபியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பருவாய் துடிக்கின்ற திங்களிற் றேன்றுந் துறைவ' என்றது இறைச்சி பெனக. †“இறைச்சிநானே பொருட்புறத்ததுவே” என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணாக.

வனாவெதீர் வுணர்ந்தல்.

வனாவெதிர வுணர்ந்தல் எ - து பரங்கி தலைவனைநோக்கி நீ வனாவ்வு கூறி, எங்கள் நகாக்கு வந்தாயாகில் எமா எதிரகொண்டு வருவானெக் கூறுதல்.

குருதிகண் டாலன்ன காந்தளாஞ் சாரற் குறிவெறிதே ! வருதிகண் டாய்த்ஞசை வாணனவெற பாவெங்கண் மாநகூர்நீ சுருதிகண் டாரொடுந் தோன்றிலெங் கேளிரினினை சொல்லிகவா பருதிகண் டானமல ராதொழி யாகயப் பங்கயமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறப்பனே! குருதிகண்டாலொத்த காந்தட் பூவலாந்த எங்கள் சாரற் குறியிடத்தில் பயனினறியே வருவாய்; எங்கள் மாநகரில் நீ வேதம் வல்ல அந்தணரொடும் வந்து தோன்றி உணவு

கூறினேயேல் எங்கள் சுற்றத்தாரா நின் சொல்லைக் கடவா. அஃ தென் னெனின், ஞாயிற்றைக் கண்டால குளத்திலிருக்கும் தாமரை அலரா தொழியாது, ஆதலால் அந்தணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு வருவாயாக.

எனவே,—வெளிப்படையால் வரைவு கடாவியது. குருதி - இரத்தம். அம் - சாரிபை குறி - ஏழாமவேற்றுமைத்தொகை. கண்டாய் - முன னிலையசைச்சொல். சுருதி - வேதம் கண்டா - முடிவுகண்டார். இகத்தல- கடத்தல். 'நில சொல் இகழா' என்று பாடமோதுவாரு முளா. அலரா தொழியாதென்பது அலருமென்னும் பொருடடது கின்றது. (உக௬)

வரையுநா னுணர்த்தல்.

வரையுநா னுணர்த்தல் எ - து மணஞ்செய்கின்ற நானையறிவித்தல்.

அலகம் பனகண் ணிவளகொங்கை மென்சுணங் காகிவண்டு பலகம் பலைசெய்யப் பூததன் வேங்கைப் பனிவனாமேல திலகம் பதித்தெனச் சேலவைத்த வாணனறென மாறைமன்னன் உலகம் பரிபுகழ் பேற்றசிலம் பாமதி யூகொண்டதே.

இ - ள். சிலம்பின் 'கூமைபொருந்திய அம்புபோன்ற கண்ணை யுடைய எங்கள் தலைவியது இறுகி வளர்ந்த முலைமேல் பரந்த மெல்லிய சுணங்குபோல வண்டுகள் பலபல விதமாய் ஆரவாரஞ் செயய வேங்கை கள் பூததன், பனிவனாமேல திலகம் பதித்ததுபோன்ற சேற கொடியை வைத்த வாணனாகிய தெனமாறை மன்னனது உலகமெல்லாமாக வளைந்த புகழ்போல திங்களைப் பரிவேடம் வளைந்தது எ - று.

எனவே,—இது வரையுமநாளென வெளிப்படையான உணர்த்தியவா றாயிற்று. அலகு - கூமை. அம்பு - கண். சுணங்கு - மாமைநிறம். கம்பலை - ஆரவாரம். பனிவனா - இமயமலை. கேல் - ஆகுபெயர். பயிலு தல் - வளைதல் ஊ - பரிவேடம். 'வண்டு கம்பலைச் செய்யப்பூததன் வேங்கை' என்றதனால் "வேங்கை சுணபகம் வண்டுணு மலா" எனனும் விதி யான் வேங்கைப் பூவை வண்டனாகாதாதலால் இங்ஙனங் கூறிய தெனனை யெனின், வேங்கை மரத்தினும் சுணபக மரத்தினும் வண்டுணு திராது, உண்ணின் அதனால் மயங்கி மூர்ச்சையினை யடையும், பூவைக்கண்ட உவகையால் ஆரவாரிக்கும் அதுபற்றிக் கூறியவாறு. (உக௭)

அறிவறிவுறுத்தல்.

அறிவறிவுறுத்தல் எ - து பாங்கி தலைகளறிவு தலைமகற் கறிவுறுத்தல்.

வனநாண் முளரி முகைவென்று வாணனறென மாறையெற்பில
கனநா ணணிந்துபொற கசசற வீசிக் கதிததெழுந்த
தனநாணு நுணணிடைத தையனல லாளபழி சாறறுவலயான்
எனநாணி நினபழி தானமறைத தாளனப வெனணையுமே

இ - ள். அனபனே! வாணன தெனமாறை வெறபில நீரில தோன்றி,
மலாமலாதறகு நாடகொள்ளுந தாமனா முகையை வென்று, கனமாகிய
பொள்ளுணணிநது, பொறகசசற வெறிநது பெருததெழுந்த முலைக்கு
நாணப்பட்ட நுணணிய இடையையுடைய தையலாகிய நலலாள் நீ பிரிநது
செய்த பிழையை யான சொல்லுவனென்று நாணி நினது பழியைச்
சொல்லாமல் எனணையும் மறைத்தாள். எ - று.

எனவே,—இங்ஙனம் அறிவுடையானே நீ விரைநது வரைந்துகொள்
ளெனக் குறிப்பாற கூறியவாறுயிற்று. வனம் - நீர். நாணமுகை - மலா
தறகு நாடகொள்ளு முகை. நாண - பொனணை; ஓரணி விசேடம்.
வீசி - எறிநது. கதிததல - பருத்தல. தனம் - முலை, தனத்துக்கு என
நானகனுருபு தொக்கது. (உரு)

குறி பெயர்ந்திடுதல்.

குறிபெயாததிடுதல எ - து. பாங்கி இக்குறி யிமீலபலல,கேரோ குறி
யிடை வருகவென்று கூறுதல்.

ஊரோ பவரிங் குலாவவுங் கூடுமவந தொணசிலம்பா
வேரோ பொதுமபரிந போய்வினை யாடுக வேறபடையான
மாறோ பகைவென்ற வாணன்றென மாறையெம மன்னுதவப
பேரோ வடிவுகொண டாலனன நீயுமென் பேதையுமே.

இ - ள். ஒள்ளிய சிலம்பையுடையவனே! உறுதறொழியில் ஆய்
ய்ந்து திரிபவாகள இக்குறியில் வந்து உலாவவுங் கூடுமாதலால், வேறபடை
யினாலே எதிராதோ பகையை வென்ற வாணன தென்மாறை நாடடில
என்னுடைய நிலைபெற்ற தவப்பேறு ஒரு வடிவுகொண்டாலொத்த நீயும்
என் பேதையும் வேறாகிய வோர் சோலையிற்போய வினையாடுக. எ - று.

எனவே,—இக்குறிக்ண வாரற்க எனக் குறிப்பால் வரைவுகடாதலா
யிற்று, ஊறு - உறுதல. ஓபவா - ஆராயபவா. உம்மை-எதிமறை. 'வந்
திவரு' என இயையும். பொதுமபர்-சோலை. மாறு-எதிர், 'வாளிரண்டு மாறு
வைத்தபோல "மழைக்கண் மாதரா" எனப் பிறரும் "மாறு" எதிராகக்
கூறியவாறுணாக. (உரு)

பதினாழ்வாசர்

பகல் வரவாணை இரவுவருகேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

முத்தணி நீல மணிததகட் ளெள்ளெங்கு மொய்கொளவே
வைத்தணி சேர வகுத்தது போற்றஞ்சை வாணன் வையைப்
பைத்தணி வார்தினை தோய்கருந் தாட்புன்னைப் பாசிலைவெண்
டொத்தணி பூந்துறை வாவரு வாயிரு தேங்கிடையே.

இ - ள். முத்தினினையை நீல நிறமாகிய நல்ல தகட்டுள் எங்குஞ்
செறிவுகொளவைத்து ஒழுங்குசேர வகுத்ததுபோலத் தஞ்சைவாணனது
வைகையாற்றிடத்துப் பசுத்த அழகாகிய நெடிய வலை தோயப்பட்டு கரிய
வடியையுடைய புன்னையினது பசுசிலையில் வெள்ளிய பூங்கொத்தணியப்
பட்ட பொலிவினையுடைய துறைவனே! இருள் தூங்கப்பட்ட இடை
யாமத்து வருவாயாக. எ - று.

முத்தணி - முத்துநிறம். மொய்கொள் - செறிவுகொள். பைத்து -
பைத்த. அணி - அழகு. வார்தினை - நெடியநிறம். கருந்தாள் - கரிய
நிறத்தையுடைய வடி. பாசிலை - பசுசிலை தொத்து - பூங்கொத்து.
பூ - பொலிவு. இச்செய்யுளில் இறைச்சி கூறியவா றுணாக. (உரு)

இரவு வருவாணைப் பகல்வரு கேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

இழைவினை யாடு மிளமுலை சாயற் கிடைந்த மஞ்ஞை
கழைவினை யாடுங் கடிப்புனங் காத்துங் கலையகலா
துழைவினை யாடு முயாசிலம் பாவினனு முனபொருட்டால்
மழைவினை யாடு மதிற்றஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

இ - ள். புயல் வினையாடும் மதில்கூழ்த்த தஞ்சைவாணனது பொதிய
மலையிடத்து மாணப்பிரியாது கலைவினையாடும் உயரந்த சிலம்பையுடைய
வனே! இன்னும் உன் பொருட்டாகப் பூண் வினையாடப்பட்ட இள முலை
யை யுடையாளது சாயலுக் கிடையப்பட்ட மஞ்ஞை மூங்கிலிடத்து வினை
யாடும் கிடைந்த திணைப்புனத்தை யாங்கள் பகற்பொழுதிற் காப்போம்,
அங்கு வருவாயாக. எ - று.

இழை - ஆபரணம். சாயல் - இயல். இடைதல் - தோல்வியடைதல்.
கழை - மூங்கில். கடி - சிறப்பு. 'உழையகலாது கலைவினையாடும்' என இயை
யும். 'மாணப் பிரியாது கலைவினையாடும்' என்றதனால் நீயுந் தலைவியைப் பிரி
யாது வினையாடுகவென உள்ளுறை யுவமங் காண்க. (உரு)

பதினாநாள்

பகல்வருவானைப் பகலினு மீரவின் பயின்றுவரு கேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.) பயின்று - நெருங்கி.

குரவுங் கணியும் விரவுமவெற் பாவெய்ய குஞ்சரமேல
வரவுந் தியதெவ்வை மாற்றிய வாணனறென மாறைமின்னும்
அரவும பணிபு துடங்கிடை யாற்றல ளாறபகலும்
இரவுங் குறிவயி னீவரல வேண்டு மிவள்பொருட்டே. •

இ - ள். குரவ மரமும் வேங்கை மரமும் ஒன்றோடொன்று கலந்திருக்கும் வெறபை யுடையானே! வெய்ய யானையினமேல் வரவே நடத்திய பகையை மாற்றிய வாணன் தெனமாறை நாட்டில் மினனும் அரவும் பணியப்பட்ட ஓசியு மிடையினையுடையான் உன்னைப் பிரிந்து ஆற்றலள் ; ஆதலால் இவள்பொருட் பெப் பகலினும் இரவின் குறியிடத்தில் நீ வரவேணமெ. ஏ - று.

எனவே, — ஓரறிவுயிராகிய மரங்களும் பிரியாது ஒன்றோ டொன்று கலந்திருக்கின்றமையால் ஐயறிவொடு கூடிய நீ பிரிந்திருக்கத் தகாதென்று உள்ளுறையுமந தோன்றியவா றுணாக.

குரவு - குரா. கணி - வேங்கை. விரவுதல் - கலத்தல், உந்தல் - நடத்தல் துடங்கல் - ஓசியல், துடங்கிடை - அன்மொழித்தொகை. (உருக)

பகலினு மீரவின் மகலிவ னேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

தாவாத செல்வந் தருதஞ்சை வாணன நடஞ்சிலம்பா
நீவாரல சார னிலிவல ராமபக னீடிருளா
மாவா னிலவு நிலமங்கை வாகுமுன மலலிகைபோல்
ஓவா திரவெறிக் குஞ்சோலை நீழலி னுடுவந்தே.

இ - ள். தனனை யடைந்தோர்க்குக் கேட்கல்லாத செல்வத்தைத் தரும் தஞ்சைவாணனது பெரிய சிலம்பை யுடையானே! பகலில்வரின் விளங்கப்பட்ட அலராம்; இரவில்வரின் நீண்ட இருளாகத் பெரியவானிலவு நிலமங்கையது குழலின் முடித்த மல்லிகைப் பூப்போல நீங்காது சோலை நிலினுள்ளே வந்தெறிக்கும், ஆதலாற்சாரலிடத்து நீ வாரலை ஏ - று.

தாவாத - கெடாத. நிலவுதல் - விளங்குதல். மா - பெருமை. வான் - ஆகாயம். நிலவு - நிலா. ஓவாது - நீங்காது. 'பகல நிலவலராம்', எனவும், 'வந்தே யெறிக்கும்' எனவும்; 'சாரல நீ வாரல்' எனவு மியையும். காரல் என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. (உசு)

உரவோ னுந் துலங் குலனு மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

தலத்திற்கு மாறைக்கு மன்னவன வாணன றமிழ்த்தருசைசூழ
நிலத்திற்கு மாமணி யாகுநின் னாடழற்கு நினபதிக்கும் [மை
குலத்திற்கு மாசில குடிமைக்குஞ் சீரமைக்குங் தோதின்மெயம
நலத்திற்கு மாவதன றுலவரை யாது நடப்பதுவே

இ - ள். புவிக்கும் மாறைக்கும் மன்னனாகிய வாணனது தமிழ்த்தரு
சைசூழ்ந்த நிலத்திற்கும் மாமணியாகும் நினனாடழற்கும் நினனீளபதிக்கும்
நின் குலத்திற்கும் குற்றமில்லாத நின் குடிமைக்கும் தோதிற்கும் குற்ற
மில்லாத நினது வாய்மைக்கும் நீ செய்யும் நலவினைக்கும் நீ வரையாது
நடப்பதாகு முறைமையன்று. எ - று

உம்மைகள் - எண்ணினகண் வந்தன. 'தலத்திற்குமன்னவன்' என்ப
தமையாதோ 'மாறைக்கு மன்னவன்' என்னவ வேண்டுமோ வெனின்,
மாறை தலைமுறைக்காணியாதலாற கூறினா சீரமை-சீர்ததி மெய்மமை -
வாய்மை. நலம் - செய்யப்படும் நலவினை. ஆல் - ஆசை (உசக)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங் கூறல்

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங் கூறல எ - து. வரும் வழியைக் கருதி அவ்
வழியிற் றிரிதரும் விலங்காற றேன்று மச்சங் கூறல.

புராந்தகா செஞ்சடை வெண்பிறை போனுதற் புள்ளிமிழ்பூங் [ள
குராந்தொடை மெனகுழற் கொம்பினை வேண்டிக் கொடிமுலலை
மராந்தமு வுந்தருசை வாணனவெற் பாவலசி தோந்திலஞ்சிக்
கராந்திரி கலலதா வாபெலலி நீவரீல கற்பலவே

இ - ள் முலலைக் கொடியானது நீண்ட செங்கடப்ப மரத்தைத்
தழுவிப்படருந் தருசைவாணனவெற்பனை! புராந்தகரது சடையிற் குடிய
வெண்பிறைபோன்ற துதலையும், வண்டிக ளாரவாரிக்கும் பூங்குரா மாலை
யணிந்த மெல்லிய குழலினைமுடைய கொம்புபோலவாளை வேண்டி
நிலத்திற் குழியாய் ஆழ்ந்த நீர் நிலையிடத்து முதலைகள் இளைத்தேழத் திரியப்
பட்ட கல்லதரினிடத்து இராககாலத்து நீவருவது முறைமையன்று. எ - று.

புராந்தகா - ஈசா. புள - வண்டு. இமிழ்தல - ஆரவாரித்தல. குராந
தொடை - குரவமாலை. கொம்பு - ஆகுபெயர். மராம - செங்கடம்பு.
'மராந்தமுவும வெற்பு' எனக் கூட்டுக. வலசி - இளை. தோந்த - தேடி.
இலஞ்சி-குழிந்தாழ்ந்த நீர்நிலை. கராம - முதலை. கலலதா - இரும்புருங்கு
நெருங்கிய வழி. எலலி - இரவு. கற்பு - முறைமை.

ஓரறிவாகிய கட்டமபு முலலைக் கொடியைத் தழுவியதுபோல ஆற்றி
வொடுங் கூடிய உயா பிறவியாகிய நீ கொடிபோலவானைத் தழுவவாயாக
வென்று உளளுறையுமங் கொளளக்கிடந்தவா றுணர்க. (உசஉ)

ஆற்றித் தன்மை யாற்றிக்கூறல்

ஆற்றாத தன்மை யாற்றக் கூறல எ - து. தலைமகளது ஆற்றாத தன்
மையை ஆற்றுதல் செய்யத் தலைவற்குக் கூறல.

கலங்குந தெளியுங் கனலெழ மூசசெறி யுங்கண்ணினீர்
மலங்கும பொலந்தொடி சோரமெய் சோரு மறஞ்செய்கொலை
விலங்கும படிறுசெய் யாக்குன்ற நாட விரைநதளிப்பாங்
அலங்குங் கடும்பரித தோவாணன மாறை யணங்கிணையே.

இ - ள். விளங்கப்பட்ட கடிய வேகத்தையுடைய வாணன மாறை
யின மறமாகச்செய்ய கொலைத்தொழிலையுடைய விலங்குங் களவுசெய்யாத
மலைநாட்டை யுடையானே! கலங்குந் தொரியு நெருப்பெழப் பெருமூச
செறியுங் கண்களினீர் ததுமபும பொன்னா செய்த தொழுகழலமெய
யினைக்குமென்று சொல்லப்பட்ட அணங்குபோலவானை விரைந தளிப்பா
யாக எ - று

அனியாவிடின இறந்துபடுமென்பது தோன்றியவாறு. இவ்வாறு கூற
வே வரைந்துகொளவாயென்று குறிப்பாறகூறியவாறாயிற்று மலங்கல் -
ததுமபல சோருதல - கழலுதல. சோருதல - இளைதல. மறம - பாவம.
கொலை - கொல்லுந்தொழில. விலங்கும் என்புறி உய்மை இழிவு சிறப்பு
படிறு - களவு குன்றநாடு - மலைநாடு அலங்கல் - விளங்கல். பரி -
குதினா. அணங்கு - ஆகுபெயர். புனமையறிவாகிய விலங்குங் களவு
செய்யாவெனவே மேலறிவாகிய நினக்கு வரையாது களவிலொழுகத்
தகாதெனக் குறிப்பாற கூறியவாறாயிற்று. (உசக)

காவன்மிக வுரைத்தல்.

காவன்மிக புரைத்தல எ - து. குறியிடத்தது நீ வருவதற்கும அவன
வருவதற்கும இடையூறா காவல் மிக்கென்று கூறித்தல். மிகவுரைத்தல்
மிகவாயினதுரைத்தல்

நஞ்சா ரரவந திரிதரு னினடு நாளிரவில
அஞ்சாது செவ்வை யபிலவிளக் காவணங் கினப்பொருட்டால
மஞ்சா மதிற்றஞ்சை வாணனவெற பாவரல வனசொ லன்னை
துஞ்சாள் கடுந்துடிக்கைக்கா காவலா துஞ்சினுமே.

இ - ள். முகில்க ணிறைந்த மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன வெற்பி னுள்ளவனே ! நஞ்சுபொருந்திய பாம்புகள் திரியப்பட்ட காட்டில் இடையாமததில் அசசயின் றிச செங்கையிலேந்திய வேலே விளக்காக அணங்கு போல்வான் காரணமாக வாரற்க, அன்றி நீ குறியிடத்தில் வருதற கிடையீ டாகிய கொடுமையையுடைய ஹடிகொட்டித்திரியும் நகர்க்காவலா தஞ்சா, அவர்துஞ்சினுந்தலைவி குறியிடத்திலவருதற கிடையீடாகிய கடுஞ்சொல்லையுடைய அனனை தஞ்சாளாதலால் நீ வரைநதுகொள்வாயாக. எ - று.

எனவே, — வெளிப்படையாக வரைவு கூறியவா றுணாக. நடுநாள் - இடையாமம். அயில் - வேல். (உசச)

காய மிக வுணாத்தல்.

காமமிகவுணாத்தல் எ - து. தலைவி வேட்கை மிகவாயின துணாதல்.

தென்னாக வண்டமிழ் வாணன்றென மாறைச் செருந்தியுடன் புன்னாக முங்கமழ் பூந்துறை வாசுரர் போற்றமிாதம பின்னாக முன்வந்த பேதைதன் காம்பு பெருங்கடற்கு நின்னாக மன்றியுண டோபுணை யாவது நீந்துதற்கே.

இ - ள். பொதியமலையிற் பிறந்த வளவிய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் செருந்திப்பூவுடன் புன்னாகப்பூவுங் கமழப்பட்ட துறைவனே ! சுராபோற்றப்பட்ட அமுதம் பின்வர முன்னே தோன்றிய எங்கள் தலைவியாசையாகிய பெரிய கடலை நீந்துதற்கு மரக்கலமாவது நின் மார்பன்றி வேறுண்டோ. எ - று.

தென்னாகம் - பொதியமலை. வண்டமிழ் - வளவிய தமிழ். 'பூ' என்பதனைச் 'செருந்தி'யுடனும் 'புன்னாகத்'துடனுங் கூட்டுக. சுரா-தேவர். பேதை-திருமகள். எனவே, —தலைமகனைத் திருமகளாகக் கூறினா. ஆகம்-மார்பு. புணை - மரக்கலம். செருந்திப்பூவும புன்னாகப்பூவுங் கூடி மணக்குந் துறைவனே பென்று கூறியவதனால், நீங்க எரிருவீரும் மணத்தொடு கூடியிருப்பீரென உன்னுறையுவமந் தோன்றியவா றுணர்க. (உசரு)

கனவு நலி புணாத்தல்.

கனவுநலி புணாத்தல் எ-து. தலைவிக்குக்கனவினால்வந்த துன்பத்தைப் பாங்கி தலைவர் குணாத்தல்.

மாணாத தெவ்வென்ற வாணன்றென மாறை வளநகாபோல பூனாக மெல்லியற் புல்லினை யாகவப் பொய்யை மெய்யாப்

பேணு மகிழ்ந்து பெருந்துயி லேற்றவள் பின்னை நின்னைக் காணாள் கலங்கின ளாறகல்ங் காமனக் காவலனே.

இ - ள். கலங்காத மனததையுடைய காவலனே! மாட்சிமையகலாத பகைவனாவென்ற வாணன் தென்மாறை வளநகரைப்போன்ற பூண்பொருந்திய மாபையுடைய மெல்லிய கனவினிடைத்தழுவினையாக, அந்தப் பொய்யை மெய்யாக விருமபி மகிழ்ச்சியை யடைந்தது பெரிய துயிலை யுற்றவள்துயிலுணர்ந்த பின்பு நின்னைக் காணுளாய்க் கலங்கினள் எ - று.

மாணுத - மாட்சிமையிலலாத தேவ்வு - பகை; ஆகுபெயர். பூணகம் - பூண்பொருந்திய மாபு மெல்லியல் - தலைவி டேணி - விருமபி. பேணு-செய்யா எனனும் வினையெச்சம். ஆல் - அசை. 'பெருந்துயிலேற்றவள்' எனறதனாற் கனவு வருவிககப்பட்டது (உசசு)

கவினழி புரைத்தல்.

கவினழி புரைத்தல் எ - து. தலைவி அக மகிழ்ந்ததனைத் தலைவற்குக் கூறுதல்.

— — —

ஏறோற்ற கொங்கை யிளங்கொடி மாந்தளி ரேயந்தவண்ணம்
காறோற்ற கங்குலிற பிரலா போனறது காவியுணகண
வாறோற்ற பைங்கழல் வாணனறென் மாறையில வாவியினகண்
நீறோற்ற செங்கழு நீரமலா போனறது நின்பொருட்டே.

இ - ள். தலைவனே! நின்பொருட்டழகு நிறைந்த கொங்கையை யுடைய இளங்கொடி போனறவளது மாந்தளிக் கொப்பாகிய அழகு கருமை நிறைந்த இராககாலப் பிராகமபூப் போன்றது, கருங் குவளை போன்ற உணகண வாகுகோத்துக்கூட்டிய பைம்பொனறாசெய்த வீரக் கழல் புனைந்த வாணன தெனமாறை நாட்டிலுள்ள வாவியிடத்துச் செங்கழுநீர் மலரில நீர் நிறைய முகந்துகொண்ட மலாபோனறது. எ - று.

ஏர் - அழகு. ஏய்தல் - ஓத்தல். வண்ணம் - அழகு. கா - கருமை. பிர - பிரக்கு அலா - பூங்காவி, கருங்குவளை. வா - கயிறு. கழல் - வீரத்தால் விருதாகக் காலிற கட்டுவதோர் ஆபரண விசேடம். கருங்குவளை போன்ற கண அழுதழுது சிவந்த நீரகோத்த வதனலை நீர் முகந்த செங்கழுநீர்போனற தென்று கூறினா. (உசஎ)

வினவிய செவிலிக்கு 'மறைத்தமை விளம்பல்' முதலாகப் 'பிராவண வுணர்த்தல்' ஈறாகக்கூறியஐதும்மறுத்தற்குரியன. 'உமவோன நாடுபெருங் குலனு மரபுமபுகழும் வாயமையுங்கூறல்' ஒன்றுங் கழற்றகுறித்து. 'வரை வெதிரவுணர்த்தலும், வரையுநா ளுணர்த்தலும், அறிவறி வுறுத்தலும், ஆறு

கௌசு

க ள விய ல்.

பாரததுற்ற வசசங்கூறலும், ஆறறத்தன்மை யாற்றக்கூறலும், காவன் மிக
வுணாததலும், காம்பிக வுணாததலும், கனவினலிபுணாததலும், கவினழி
புணாததலும் ஆகியஒன்பதும் எய்துதற்குரியன. இவை எல்லாங் குறிப்பி
னானும் வெளிப்படையானும் வரைவு கடாவியவா றுணாக.

வரைவுகடாதல

முற்றும்.

ஒருவழித் தணத்தல்.

அஃதாவது, கூறிய பாங்கியொடு வரைதற் குடன்பட்ட தலைவன்
தன் னூராகொரு வழிபேரய வருகிறேனென்று போதல்.

† “செலவறி வுறுத்தல செலவுடன படாமை

செலவுடன படுததல செலவுடன படுதல

சென்றுழிக கலங்கல தேற்றியாற றுவித்தல

வந்துழி நோந்துரை யெனவெழு வகைத்தே

ஒன்றக கூறிய வொருவழித் தணத்தல்’ — எனனுஞ் சூத்திர
விதியால் ஒருவழித் தணத்தல எழுவகைப்படும்.

தன்பதிக்க ககந்தித் தலைவன் காற்றல்.

(இது வெளிப்படைய.) அகறகி - பிரிவு.

தினாகே தனையுணங் கூடுமெம பாடியிற சென்றுவந்தியான
வரைகேன் வருநுணை வலலியை நீதஞ்சை வாணனசெவ்வேல
புணாகேழ் மதாவிழிக கோங்கரும் போமுலைப் பூசலவண்டு
நிராகேச வஞ்சியரு சேலென்று தேற்றுத லினகடனே

இ - ள் தஞ்சைவாணனது செவ்வேலையாகும் நிறம் பொருந்திய
‘மதர்த்த விழியையும் கோங்கரும்புபோன்ற முலையையும் ஆரவாரிக்கும்
வண்டு நிராயிருக்குங் கேசத்தையுமுடைய வஞ்சிபோன்றவனே’ தினா
ரானது தாழம்பூ மணித்தைக் கூட்டி எம்மூரில் யான சென்று வந்து
வரைவென வருமளவும் நீ வலலியை யஞ்சலென்று தேற்றுதல நின்
கடன். என்று

தினா - அலை கேதகை - தாழை. பாடி - ஊர் கேழ் - நிறம். மதா
விழி - மதாந்த விழி. பூசல - ஆரவாரம் கேசம் - அளகம். கடன் -
முறைமை. (உசஅ)

† அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், சூ.நிக.

பாங்கி வ்லக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

பறந்தாங் கிவாபரித தோகட வேலுன பதியடைந்தாலு,
மறந்தாங் கமையவும் வலலையன பாதஞ்சை வாண்ணொனனா
நிறந்தாங் கிவாகணை போலுணகண மமுதி னீமைகொண்டு
புறந்தாழ் கருங்குழல் வெணமுதத வாணகைப பொன்னினையே.

இ - ள், அனபனே ! நினனாககுப்போய்ச சோநதை யானால்
தஞ்சைவாணன ஒனனா மாபுதாங்க வெறுங்கணையையொக்கும் உன
கண்ணையும், முகிலினது தனமையைக் கொண்டு புறத்திலே தாழ்ப்பட்ட
கருங் குழலையும், வெணமுததம்போன்ற ஒளிபொருந்திய நகையையு
முடைய பொன்னை யொப்பானை மறந்து அவ்விடத்தி லிருக்கவும் வலலையா
தலால், பறந்தாற்போற் செல்லும் பரிபூண் தேனாச செலுததா தொழி
வாயாக. எ - று.

ஆங்கு - உவம வருபு இவாதல - செலுததல - கடவுதல - செலுதது
தல. ஆங்கு - அவ்விடம் அனாதல - அமைதிருத்தல. நிறம்-மாபு.
இவாதல - ஏறுதல. வாள் - ஒளி பொன்-ஆகுபெயர். (உசுங்)

தலைவ னீங்கல் வேண்டல்

தலைவ னீங்கல் வேண்டல எ - து தலைவன் பாங்கியுடனபடுத்தி
நீங்கற் பொருட்டு வேண்டுகூறல

அறையும் பொறையு மணந்தவெங் கானத் தணங்கையிலவைத்
திறையும் பிரிவதற் கெண்ணுகி லேனெண்ண லாவனாமேல
மறையும் படிவென்ற சந்திர வாணனறென மாறையில்வண்
றையுங் குழலிசென நேவரல வேண்டுமெம் மூரகத்தே.

இ - ள் பகைவா மலைமேல மறைந்தொழியும்படி வென்ற தஞ்சை
வாணன தெனமாறை நாட்டி லிருக்கின்ற வணநிறையுங் குழலி! அனங்
கை இவ்விடத்து வைத்து, அறையும் பொறையுங் கூடிய வெவ்வி
காட்டகத்து இறைப்பொழுதம் பிரிவதற் கெண்ணுகிலேன, எண்ணிய தெ
னனெனில ஓர் காரியத்தால் எம்மூரகத்துப் போய்வரலவேண்டுமெ எ - று.

அறை - கற்குகை பொறை - துறுகல் மணத்தல - கூடுதல. இறை -
ஆகுபெயர் எண்ணலார் - பகைவா. வரை - மலை. மலா மணங்கொள்ளுங்
காரணத்தால் வணநிறைவெனக் கொள்க (உசு௦)

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனை ஊர்க்குப் போய்வருகவென விடுத்தல்.

இல்லத் துறையு மிவள்பொருட் டானுமக் கியானுமொன்று
சொல்லத் தவிரகிலன சூழ்கழ லீசுடா தோய்புரிசை
வல்லத் தமாவென்ற வாணனறென மாறையில் வந்துவந்து
செல்லத் திருவுளம் வைத்தகல் வீரநுந் திருநகராககே.

இ - ள். அணிந்த கழலையுடையீ! இல்லிருக்கு மிவள்பொருட்டால்
துமக்கு யானும் ஒரு சொற்சொல்லத் தவிராது, சொல்லவேண்டிய தாத
லாம் சொல்கின்றேன ; கதிரோனைத் திணமெ மதில சூழ்ந்த வல்லமென
னும் நகரில அமரை வென்ற வாணன தெனமாறையில் வந்து வந்து
போகத் திருவுள்ளம் வைத்து உமமுடைய திருநகர்க்குச் செல்லுவீர்.எ-று.

முல்லைபுரிப் பொரு ளிருத்தல், 'இல்லத் துறையும்' என்று கூறியது
சூழ்தல் - அணிதல். சுடர் - கதிரோன். புரிசை - மதில. வல்லம் - ஓர்நா.
வந்துவந்து என்பது - வினாவின் கண வந்த அடுக்கு. (உருக)

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

கிலவேய் தரள நிரைத்தன்ன வாணகை நீலநிற்க
குலவேய் நிகர்பொற் றொடிநெடுந் தோளி குறுகுவரச்
செலவே கருதினர் செந்தமிழ் வாணன செழுங்கமலத்
கலவே தியனபெறு நாள்பெற்று வாழ்பவன றஞ்சையிலே.

இ - ள். நிலவுபொருந்திய முததங்களை நிரைத்தாலொத்த ஒளிபொ
ருந்திய நகையினையும், நீலநிறத்தையுடைய விசேடமாகிய வேய்க்கு நிகரா
வெய் பொற்றொடி யணிந்த நெடிய தோயுமுடையாய் நம் அன்பராயினா
செழுங்கமலத்தை இடமாகவுடைய பிரமன் பெறும் வாழ்நாளைப் பெற்று
வாழ்பவனாகிய செந்தமிழ் வாணனது தஞ்சையிற் கடுகிவரச் செலவே
கருதினர். எ - று.

நிலவு - ஒளி. ஏய்தல் - பொருந்துதல். தரளம் - முத்தம். வேதி
யன் - பிரமன். பிரமன் பெறுநாள் சதாயுக ம்ரண்டாயிரம் வட்டந்
திருப்பின் ஒருநாள், அந்தநாட்கணக்கில் ஆண்டு நூறென்றுணர்சு. (உருஉ)

தலைவி நேஞ்சோடு புலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) புலத்தல - நோந்து கூறல்.

குளித்தா ரிளங்கொங்கை யாவியி லாவி குளிர்ப்பருமமை
யளித்தா ரளித்த கலத்தனைத் தாரன றணங்கின் முன்னே
தெளித்தாா செழுந்தஞ்சை வாண்ணென னுரினஞ் சிந்தையை
ஒளித்தா ரவரிங்ங னேனன்று நன்றிவ வுலகியலே.

இ - ள் அன்பராயினா இளங்கொங்கையாகிய வாவியிற் குளித்தாா,
விரக்கனலால் வெதுமபிய் நமமாவி குளிச்சிவையடைய நமமை யளித்
தாா, அளித்து மார்பிடத் தனைத் தகனஞா, இயற்கைப் புணர்ச்சி கூடிய
அன்று அணங்கின் முன்னே பிரியேனென்று தெளியச்செய்தாா, செழு
மையையுடைய தஞ்சைவாணனுக் கொணராப்போல நமமுடைய சிந்
தையை வொளித்தாா, அவரிங்ஙிடத் திவவுலகியல என்று நன்று. எ - று.

தலைவன்மேற்குறையை உலகினமேல வைத்துக் கூறினான். 'நன்று
நன்று' என்பது குறிப்புமே. ஆவி - வாவி ஆவி - உயிர் தெளித்தல -
தெளியச் சொல்லுதல். ஒனா - பகைவா. இன் - உவம்பப்பொருட்
கண் வந்தது. (உருக)

சேன்றே னிடலிற் காமங்கி சழிபடிக் கார்

சென்றே * * * சழிபடா கின்வி எ - று தலைவன் மாலைக்கால
மளவும் உபாது பட வுநீடித்தலாற் காம மிகுந்த வஞ்சல மிகுந்த நினை
வொடு கூடிய சொல்லு.

மயிலாடு தண்டலை மாறாவ சோதாபன் வாண்ணொன்றாக
கெயிலா நியதடற் கானலொ சோபபற் கிடையிருளயான
துயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய துணையுடன் சூழ்திதைத்தேன்
பயிலா மலரனை மேறறுயி லாநிறநி பாலன்னமே

இ - ள். வெணமை நிறம்பொருந்திய அன்னமே! மயிலாடப்பட்ட
சோலை சூழாத மாறைநாட்டின் வரோதயஞ்சிய வண்ண பகைவாக்
கரணியிருக்கப்பட்ட கடற்கழிக் கனையையுடைய சோபபற் கிடையிரு
ளில் யான துயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய, நிறை துணைபிரியாமல்
தினா சூழத்தக்கதாகத் தேன செறிந்த அம்மலரனைமேல் துயிலா கின்
முடி, இது நினக்குத் தகாது. எ - று.

'துணையுடன் தினாசூழ் மலரனைமேல் துயிலா நிறநி' எனவே,
தான அமைமிகு மிருகங்கினைநேர்நென்று கூறியவா றுணை.

தண்டலை - சோலை ஒன்றா - பகைவர். எயில் - அரண். வாணன் ஒன்றா நாட்டிலிருக்க வொட்டானாதலால் அந்நாட்டிலே செலவா, அதனால் கடல் அலவாக்கு அரணுற்று கானல்-கழிக்கரை. இடையிருள் - இடையாமம். பயிலுதல் - செறிதல் பாலனமை - வெள்ளையனமை. 'சோபடன்' என்று தலைவினைக் கூறியவதனால் ஐந்திணையிற் கிளவிப்பொருளெத்திணை கூறவேண்டுமோ அதிதிணைக்குரிய தலைவனுந் தலைவியுமாகக் கூறுதல் இலக்கணமாதலின் இத் தலைவனுந் தலைவியுமே கூறப்பட்டு வருவா, மேலுத் தலைவனுந் தலைவியு மல்லரெனக் கொள்க.

இவ்வாறு உளமுதலியவற்றொடு கூறியும் புலமியும் அழுதும் பெறு ம பயன் யாதோவெனின், மூடிவைத்து வேங்கலத்தை வாயுதிருக்கில் ஆவிர்பாதலால் உட்புழுக்களு சிறிது குறைபடுதலபோலத் தலைவிக்கு இவ்வாறு செய்பவே வீரக்கணலாற் புழுங்கும் புழுக்கம் சிறிது தணியுமென றுணாக.

(உருசு)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவீந்தல்.

தலைவியை * * * யாற்றுவீந்தல் எ - து பாங்கி தலைவிக்குத் துய ராறுமபடி கூறல்.

ஆடுகம் வாநம் மகன்றவ ஞாநக லாபபுதுரீ
பாடுகம் வாபொற் பசிலைந் தாரதிறம் பாங்கினெல்லாம்
தேடுகம் வாதஞ்சை வாணன்ன னுட்டனபா தோவழிநாம்
சூடுகம் வாக்கவ லாதவா கானற் றுறைமலரோ

இ - ள். நமமையகன்று அவருணா யகலா வெள்ளீரீ லாடுகம் வா, பொற்பசிலையை நமக்குத் தந்தவரது வெற்றியைப் பாடுகம் வா, தஞ்சை வாணன் நனனுட்டிலுள்ள அனபா தோ சென்ற வழிப்பக்கமெல்லாங் கவற்சியிலலாது தேடுகம் வா, அவா கானற்றுறைமலரைச் சூடுகம் வா, அஞ்சலை. எ - று.

தலைவி - முன்னிலை யெச்சம். 'அஞ்சலை'யென்பது வருவிக்கப்பட்டது கானற் றுறைமலா - கழிக்கரைத் துறைமலா. திறம் - வெற்றி. (உருரு)

பதிற்றுநாள்.

தலைவன் வந்தமை பாங்கி யுணர்ந்தல்.

(இதுவெளிபடடை.)

பண்ணுங் குழலும் பழித்தசொற் பாவை பரியலெல்லாந்
மண்ணும் புத்தித்தஞ்சை வாணனென னொன மைக்குவனீக்
கண்ணுங் கழையிருட் கங்குலு மாரன கணைகளபட்ட
புண்ணும் புலரவந் தாரதம் தூரவயிற் போனவரோ.

இ - ள். பண்ணிசையும் யாழிசையும் பழிதத சொல்லையுடைய பாவைபோலவாய்! எல்லா வுலகும் புகழுகின்ற வாணன் ஒனனொன மைக்குவனோபோன்ற கண்ணினீரும், செந்நத இருளோடு கூடிய இராக் காலமும், மாரண கணைகளப்பட்ட புண்ணும் புலரத் தமதுரிடத்துப்போன வா வந்தா ஆதலால் நீ வருந்தலை எ - று.

குழல் - யீழ் பாவை - ஆகுபெயர். கண்ணிடத்து நிகழ்பொருளின் தொழிலிடத்துமே னின்றது புலர்-எனபது இறுதிவிளக்கு. உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. 'போனவா வந்தா' என இயையும். (உருசு)

வந்தோர் தன்னோடு நேர்ந்து வினாதல்.

வந்தோன் * * * வினாதல எனபுழி நோந்து-துணப்பபட்டு, வினாதல நினைந்து வினாதல.

ஒருதலைக் கெய்திப கலலதாக் குச்செலல வோருயிர்த்தாய் இருதலைப் புள்ளி னியைந்ததுங் கேண்மைபை யெண்ணியெழுமா வருதலைக் கொணக நினைந்தலை வாணன்றென மாறாவனடு பொருதலைக் குங்குழ லாளழ நீகணடு போயபினனே.

இ - ள். கொணகனே! நீ கலப்பொருந்திய வழியிறச்செலல வாணன் தெனமாறையில் வணடு ஒன்றோடொன்று பொருது மாலையை யலைக்குங் குழலானைக்கணடு போயினபின ஒரு தலையாயப் பொருந்திய ஒருயிரை யுடைத்தாய் இருதலைப்புட்போ லியைந்த உமமுடைய வுறவை யெண்ணி எழுமிடத்து வருதலை நினைந்தலை. எ - று.

'ஒருதலைக் கெய்திய ஒருயிர்த்தாய்' எனவும், 'கலலதாக்குச் செல்ல வண்டு பொருதலைக்குங் குழலான்' எனவுங் கூட்டுக. ஒருதலை - நீச்சயம். கலலதா-கலவழி. எய்தல - பொருந்தல. கேண்மை - உறவு. (உருசு)

தலைவன் பாங்கியோடு நேர்ந்து வினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) நோந்து வினாதல - எவ்வண்ண மாற்றி யிருந்தொன்று வினாதல்.

ஐவா யரவுற்ற தன்னவின னாவிட ராற்றியென்போல எவ்வா நிருந்திராநீ லெலவனே யிரொதிந தானாவெனது மைவா ரணங்கொண்ட வாணன்றென மாறை மருவலாபோல் ஒவ்வா வலையுங் கேட்டிரு வீரு மொருதனியே.

இ - ள். ஒளிவனையீர்! எதிரோற் பகைவரை வென்று அவரோறி வந்த கரிய யானையை வாங்கிவந்த வாணனது தெனமாறை நாட்டைவந்து சேராதவா போலப் பொருந்தாத பழிச்சொல்லையுங் கேட்டு இருவீரும் ஒரு

தனியே ஐந்தலை யரவு தீண்டியதே யொத்த பொலலாத துன்பத்தை யொறுத்தது எனனைப்போல நீர் எவ்வாறிருந்தீர், இருந்தவகையச்சொல்ல வேணமெ. எ - று.

ஐவாயரவு - ஐந்தலைநாகம் இன்னு இடா - ஐம்புலனால் வரும் பொலலாத துன்பம். யான இத்துன்ப மனுபவித் திருந்தே நெனப்பது தோன்ற 'என்போல்' என்றா. எலவனை - ஒளிவனை. மருவலா - அடை யாதவா. அலா - பழி. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனி. (உருஅ)

தலைவியை யாற்றுவந்திருந்த அருமை கூறல்

(இது வெளிப்படை.)

இவளா ருயிர்புரந் திபானிருந் தேனசெக்க நிருகுவனனப்
பவளா டவியிற பயிணித் திலமபங்க யங்குவியத்
தவளா தவஞ்சொரி தண்டுறை வாதஞ்சை வாணனறெவவின
துவளாம லாற்றாவி யென்றன்று நீசொன்ன சொன்னினைநதே.

இ - ள் செக்காவானததுத தோன்றிய பிறையைப்போலப் பவளக் காட்டில் நெருங்கிய நித்திலம் தாமரை குவிய வெளளைக்கிரணஞ் சொரியப் பட்ட தண்டுறைவனே! தஞ்சைவாணன பகையைப்போலத் தலைவி மனநதுவளாமல் ஆற்றுவியென்று நீபிரிந்து போங்காற சொன்ன சொல்லை நினைந்து இவள அரிய வுயிரை நீங்காமல் யான் காத்திருந்தேன. எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். செக்கா - செம்மலை. இரது - பிறை. நித்தி
லம் - முத்த தவளாதவம் - வெண்கிரணம் (உருஅ)

இவற்றுள், 'தனபதிக ககரசி தலைவன சாற்றலும், பாங்கிதலைவிக் கவ ன்செல வுணாததலும்' ஆகிய இரண்டும் செலவறிவுறுத்தற் குரியன 'தலை மகளைப் பாங்கி விலக்கல்' ஒன்றும் செலவுடன்படாமைக்குரிதது 'நீங்கல் வேண்டல்' செலவுடன் படுத்தற் குரிதது. 'பாங்கியடுத்தல்' செலவுடன படுத்தற்குரிதது. 'தலைமகன நெஞ்சொடு புலத்தலும், காமமிக்க கழிபடா கிளவியும்' ஆகிய இரண்டுஞ் சென்றுழிக் கலங்கற்குரியன - 'தலைமகளை யாற் றுவித்தலும், தலைமகன வந்தமை தலைமகட்குணாததலும்' ஆகிய இரண்டுந் தேற்றியாற்றுவித்தற் குரியன. 'பாங்கிவந்தோன மனனொடு நோந்து விரு தல்' முதல மூன்றும் வந்துழி நோந்துணாததற்குரியனவெனக் கொள்க.

ஒருவழிக் தணத்தல

முற்றம்.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅக

அஃதாவது,—வரைவை இடையிலென வைத்து வரைதற்கு வேண்
மெப்பொருள் காரணமாகப் பிரிதல்.

தலைவன் வரைதற்குப் பொருட்காரணமாகப் பிரித்தானெனின் பொரு
ளிலனாயிற்று. ஆகவே, பொருவிற்றதா னென்பதனோடு மாறுகொள்ளு
மெனின் மாறுகொள்ளாது. பழங்கிடையாய்க் கிடைக்குஞ் செம்பொருள்
பலவுளவேனுமே அதனையெடுத்து நுகர்வோனசிறியனொதலானும், ஆளவினை
யுடைய னல்லனென்ப படுதலானும், இவன் தன் ஸூகக்கத்தா லீட்டிய
பொருளைப் பலவாற்றானும் நுகாதல உத்தம விலக்கனமென்று கருதிப்
பொருளவயிற பிரித்தானென றுணாக.

*“பிரிவறி வுறுத்தல பிரிவுடன் படாமை

பிரிவுடன் படுத்தல பிரிவுடன் படுதல

பிரிவுழிக் கலங்கல வன்புறை வன்பொறை

ஒருவழிக் கலங்கல வந்தழி டகிழ்ச்சியென

ஒழுமையிற கூறிய வொன்பது வகைத்தே

வரைவிடை வைத்துப் பொருளவயிற பிரிவே ”— என்னுஞ்
சூத்திர விதியால் வரைவிடை வைத்துப் பொருளவயிற பிரித லொன்பது
வகைப்படும்.

என்பொருட் பிரிவுணித் தேந்திழைக் கென்றல்.

(இது வெளிப்படடை.)

கழைபோல வளாநெற கவின்பெற வாரி கவாநதுவரும்

மழைபோல வருகுவன வனசுரம் போயததஞ்சை வாணனவெற்பி
இழைபோ லிடையாண முலைவிலைக் காவன யாவையுங்கொண [ல
டுழைபோ லரிநெடுங் கணமயி லேசென றுணாததிதுவே

இ - ள். மானபோன்ற செவ்விரிபரந்து நீண்ட கண்ணையுடைய மயில்
போன்றவனே! வலிய சுரத்திடைப்போய்த தஞ்சைவாணன வெற்பிலிருக்
கும் நூலபோன்ற இடையாள முலைவிலைக் காகவேண்டிய பொருளாக
ளெல்லாங்கொண்க கருமபுபோல வளரப்பட்ட நெல அழகுபெற நீர்
கவாநதுகொண்டுவரும் முகிலுபோல் யான வருவல, நீ தலைவி பக்கம்
போய்ப்பிரிவைச் சொல்வாயாக. எ - று.

எனவே,—தலைவி நெறப்பயிராகத் தான முகிலாகவும், பொருள் நீராக
வும், அப்பொருள்களைக் கண்டு தலைவி மகிழ்ச்சியாற் கருமபுபோல வளாவ
தாகவும் உள்ளுறையுமங் கொள்ளக் கிடந்தவாறு காண்க.

யான் என்றது தோனார் வெழுவாய். கழை - கருமபு. கவின் -
அழகு. வாரி - நீர். கவாதல - வாங்கல. மழை - முகில. சுரம் - வழி.
இழை - நூல். உழை - மான. அரி - செவ்வரி. மயில் - சிறப்புருவகம்.

* அகப்பொருளவிளக்கம், களவியல, கு. ௫௩.

நின்பொருட் பிரிவுறா நீயவட்கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

வசையும் புகழுநின் மேலன வாந்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
மிசைபுங் கரும்பினில் வே மபுவைத தாலன்ன வேட்கையெல்லாத
திசையும் பரவுந் திருவனை யாடன நிருவுளததுக்
கிசையும் படிவல்லை யேற்சொல்லி நீபின நெழுந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறப்பனே! வசைவரினும் புகழ்வரினும் நின்
பக்கலாம், நின்பொருளவேட்கைதரும கரும்பிறகைகருமவேமபை வைத்
தாலொக்கும், எல்லாத் திசையி லுள்ளோருந் துதிக்குந் திருவையொப்பாள்
தன் திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்துமபடி சொல்லவல்லையேல். சொல்லி
நீ பினனெழுந் தருள்வாயாக. எ - று.

வசை - இடமுதது கூறப்படுஞ்சொல். புகழ் - புகழ்தது கூறப்படுஞ்
சொல். மிசைதல் - நுகாதல். இசைதல் - பொருந்துதல். (உசுக)

நீடேனென் றவனீங்கல்.

நீடேனென் றவனீங்கல் எ - து. தலைவ னீட்டித்திராது வினாந்து
வருவென்று பாங்கியொடு கூறி நீங்குதல்.

காலைப் பொழுது கடுமபரித தோபண்ணிக் கானகம்போய்
மாலைப் பொழுது வருகுவல் யானறஞ்சை வாணனனாட்
டாலைப் பழன மணிந்தவெம சூரநும மகங்குளிரச்
சோலைப் பதிலகுயில் போனமொழி யாயென றுணிவிதுவே.

இ - ள். சோலையிடத்திப்பழகு வகுயிலபோலமொழியாய்! கதிரோன்
உதிக்குங்காலத்திற்கடுகிச்செல்லுமபரியையுடையதோபபண்ணமைத்தது
தஞ்சைவாணன் நாட்டிடத்தது கரும்பு வளநதெழுந்த வயல் சூழ்ந்த
எமழாக்குக் கானகங் கடந்துபோய், நும அகங்குளிரக் கதிரோன் மறையு
மாலைக்காலத்தில் யான வருகுவல், எனமனத்தினகண் துணிவிது. எ - று.

தேர் புண்ணல்-தோசெலுத்தற்குரியன வெல்லாம் அமையச்செய்தல்.
ஆலைப்பழனம் - கருப்பமவயல். கடுமபரி - கடுகிச்செல்லுமபரி. “காலைப்
பொழுது கடுமபரித தோபண்ணிக் கானகம்போய் - மாலைப் பொழுதில்
வருகுவல் யான்” எனில் “வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற்பிரி
வோகிருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மறார் புலவா.” என்னுஞ் சூத்திரத்
தொடு மாறுகொள்ளுமே யெனின அறநன்று; காலைப் பொழுதிற்போய்
மாலைப் பொழுதில் வருகுவெனெனப் பாங்கி கருதத் தன்கருத்தில் வரு
ஞன்று மாலைப்பொழுதில்வருவதாயெண்ணித் தலைவன கூறியவாறென்க.

வனாவிலைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅக

இக கருத்தானே யன்றே, தலைவன் மீண்டு வருங்சால் 'பாகனேடு சொல்லல்' எனனுங் கிளவிசெய்யுளில் "செனமலைபந்திகண்டால் தரியாளென நிருந்தனையே" எனக் கூறியது உமெனக் கொள்க.

பாங்கி தலைவிக் கவள்சேல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

விலலைய் குறும்பு மறுமபுமெவ் வாழும் விராயவெவவாய்க் கலலைய கவலைக் கடங்கடந் தாரநாநா காயந்தெநிரதார, செலலைய முரசு செருவென்ற வாணன்றென மாற்றையினின் வலலைய முலைவிலை தானறந்து நாளே மணமபெற்றே.

இ - ள் சிதை தெநிரதார இழக் கொப்பன பலவிய முழக்கும போனாவென்ற வாணன்ற தெனமாற்ற நாட்டில் நின்று வலலக் கொப்பான முலை விலைதந்து நாளே மணமபெற வேண்டும் எனபது கருதி, நமமன் பா விற்கள சாத்தி யிருக்கின்ற குறுமபுஞ் செவலைகளும் எவ்விடமுங் கலந்த நடப்போ காலகளை யறுக்கும வெவலிய வாய்களையுடைய கற களும் பொருத்திய கவாவழிபயுடைய காட்டைக் கடந்தார். எ - று.

குறுமபு - பாலைநிலத்து டேடரிருக்கு ஞா இறுமபு - சிறுமலை. கவலை - கவாவழி. கடம் - காடு செல - இடி. வலல - குது. (உகக)

பூங்குழை யிரங்கல்.

பூங்குழைபிரங்கல் எ - று. தலைமகளிரங்கல்.

இப்பே ருவகை யிரிபிரி யேனென்று மெனமுன சொன்ன அப்பே ருநாபழு தாமெனன வேய்ர வஞ்சுமநத மைப்பே ரலைகடல வையகம் தாங்கிய வாணன்றஞ்சைச் செப்பே ரிளங்கொங்கை மங்கைசெப பாதனபா சென்றதுவே.

இ - ள் பாம்பாயிரந் தலையாற் சுமக்கப்பட்ட நீலநிறப் பெரிய அலைகடல குழந்த புவிப்பாரத்தைத் தாங்கிய வாணனது தஞ்சையி லிருக் குங் கடைந்த செப்புப்போன்ற இளங்கொங்கையைடையி னங்காய்! அனபர் எனனுடன் சொல்லாது சென்றது இயற்கைப்புணர்ச்சியிற் கூடிய ஞான்று இப் பெரிய மகிழ்ச்சியை இனிப் பிரியேனென்று எனமுன் சொன்ன அப் பெரிய சொல் பிரிவென்று சொல்லிற் பழுதாமென்றோ.

இவ்வாறு தலைவனை அசதியாடுதலபோல கூறிய வுரையை மற்றதா றொன்று குறிப்புத்தோன்ற இரங்கிக் கூறினானாக, உவகை - மகிழ்ச்சி. உம்மை - அசைநிலை. மங்கை - அண்மைவிளி. (உகச)

பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

பாங்கி கொடுஞ் சொற்சொல்லல் எ - து. இவ்வாறு நீயிரங்குவ தென்னெயன்று கழறிக்கூறல்.

ஆரணத் தானருள் பாரளித் தானடங் காதவரை
வாரணத் தாலவென்ற வாணனறென மாறை வப்புகொளிகோ
பூரணத் தாமதி போனமுகத் தாயெல் புலம்புதிநின்
காரணத் தாலலல வோபிரித் தாரினறு காதலரே.

இ - ள், பிரமனானுண்டாகி நில்வுகததைக் காததுப் பகைவரை யானைப்பலையால் வென்ற சந்திரவாணன் தென்மாறை நாட்டில்விளங்கிய ஒளிசொந்த பூரணத்திதியினாலே நிறைந்தமதி போன்ற முகத்தாய் ஏன புலம்புகின்றாய், நினை மணமபுணா காரணத்தாலலலவோ காதலரினறு பிரிந்தாரா எ - று

ஆரணத்தான - பிரமன். பூரண - பூரணத்திதி (உசுடு)

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

தலைவிகொடுஞ்சொற் சொல்லல் எ-து கழறிய பாங்கினை மனத்தினு னெடுத்து கூறல்.

மணடுங் தினைவைப்ப சூழதஞ்சை வாணரு வன்புலியும்
செணடுங் கொடுத்தகல செம்பியா போலனபா சென்றுழிமுள்
இணடுங் கழையும் பபிலுமவெங் காணிபல கேடடுமிநோய
கணடுங் கலங்கலசெல லாதநத லூறெ கழறன்னறே

இ - ள் தினைநெருங்கும் வைத்தசூழத் தஞ்சைவாணனுக்கு வலிய புலிக்கொடியையுஞ் செண்டாயுதத்தைங் கொடுத்தகலப்பட்ட சோழ நாற்போல அன்பர் சென்றவிடத்தில் முளப்பொருதிய ஈகைச்செடியும் மூங்கிலும் நெருங்கும் வெவலியகாட்டினிலககணத்தைக்கேட்டுப்பயானதுய ருழக்கும வேடகை நோயைக்கண்டு மனத்திடத்துக் கலக்கஞ் செலலாது இந் தலூரென்னக்கழறுதல் நனறே. எ - று.

பாங்கிகழறியவதனை ஊரினமேலவைத்துக்கூறியது.

வாணனுக்கு வன்புலியுஞ் செணடுங் கொடுத்தகலசெம்பியாபோலத் தலைவன்சென்றானென்று தலைவனுக்கு இகழ்ச்சிதோன்றியதெனின், தலைவ னூர் விட்டுக்காணிடைச் சென்றதற்கு உவமை கூறியதலலது பதிகொடுத்த தற்கு உவமை கூறியதன்றாதலான இகழ்ச்சிதோன்றிதென்றுணாக.

மணடுதல் - நெருங்குதல். புலியும் - செண்டும் - ஆகுபெயர், செம் பியா-சோழர், இணடு - ஈகை, கழை - மூங்கில். (உசுசு)

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅரு

வருதவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல்.

வருதவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல் ஏ - து. பாங்கி தலைவர்மீண்டு வருவொனக்கூறுதல் வலித்தல் - கூறுதல்.

தேர்த்தானை வாணன்றென் மாறையின் னேயஞ்சல் செம்புருக்கி
வார்த்தா லனைய வழிநெடும் பாலை மடப்பெடைநோய்
பார்த்தா தவந்தணி பாதவ மினமையிற் பைஞ்சிறகால்
போர்த்தாலு மஞ்ஞைகண மெபோவ ரோநம புரவலரோ.

கு - ன். தோப்படையையுடையவாணன்தென் மாறையாட்டிலிருக்கு
மின்னே ! அஞ்சலை ; செம்பையுருக்கி வாராததாலொத்த வேப்பத்தைத்
தருகின்ற வழி நெடாதாகிய பாலைநிலத்து மடப்பததொடு கூடிய பெடை
மயிலினது வெயிலானாகிய துன்பத்தைப் பாதத்து, அவ வெயிற்றணிக்கின்ற
மரங்களிலலாமைபால், தனது பசியசிறகினாலே போர்த்து அகவும் மயில்
கண்டு நம்புரவலா போவரோ ! மீண்டுவருவரோ ! ஏ - று.

எனவே, - தலைவன ஏருங்கால சுரத்து நிகழாதன்மை பாங்கியறிந்தவா
றென்னையெனின், தலைவனசெல்லுங்கால சுரம் இததனமையெவென்று
சொல்லியவாற்றால் அறிந் திருநதாளாகவின், இவ்வாறு கூறினானாக.

இவ்வாறு சொல்லியதை ‡ “அரிதாயவறனையதி” எனனும கலித்
தொகையானுமுணர்க.

தானை - படை, ஆதவம் - வெயில, பாதவம் - மரம். ஓகாரம் - எதிர்
மறை. (உசுஎ)

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்.

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல் ஏ - து தலைவன்பிரியுங்கால கார்த்து
முன்னேவருவவென்று குறிப்பாற்கூறிப் போயினனாகையால் காப்பருவங்
கண்டு தலைமகள் புலம்பிக் கூறுதல்.

குறிப்பாற் கூறியதெவ்வனுமெனின் “நீடேனென்றவனீங்கல்” செய்யு
ளில் ‘மாலைப்பொழுதுவருருவலயான’ என்றது மாலைக்குறித்ததாகியபொழுது
கார்காலமென்று குறிப்பானறிவித்தவாறுணாக அக்குறிப்பறிந்து பாங்கி
தலைவிகுக் கூறியவதனால் தலைவி காகண்டு புலம்பினாளென்பது.
அன்றியும், மேற்கிளவி இருளைவம்பாகத்தோன்றியது தலைவன் கூறிய
கார்ப்பருவமன்றெனப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்தன யாவும் குறிப்பாற்
கூறிய தென்றுணாக.

‡ கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. ௧௦.

மிகவும் பரந்த கரியகண் ணீர்செங்கை வெள்வளைபோல்
உகவுந் துறந்தவ ருன்னல ரா னுறை கார்பொழிய
மகவுந் துணையுங் கலைதழு வுநதஞ்சை வாணனவெற்பின்
அகவுந் பெடைமயி லுநதமி யேனெங்ங னுறறுவலே.

இ - ள். சிவந்த கையினிடத்துச் சங்கவனையுருத்தபோலமிகவும்வீரி
வாகிய கரியகண்ணினீர் துளிததுளியாயுதிர்வுந் துறந்ததலைவா நீனைநிலா,
ஆதலால், காரானது துளிகளைப்பெயய மழைத் துன்பததாலஞ்சி மகவுந்
துணையும் முசுக்கலையைத்தழவும தஞ்சைவாணன் வெற்பிற பெடைமயி
லும மகவுந்தனியாயிருக்கப்பட்ட யான் எங்ஙன மாற்றியிருப்பேன! எ-று.

‘செங்கைவெள்வளைபோல மிகவுமபரந்த’ எனக்கூட்டுக. உருத்தல -
உதிர்ந்தல். உன்னலா - நீனைநிலா. உறை - துளி. கா - முகில, துணை -
பெண்குரவகு. கலை-முசுக்கலை.

* “கலையென்காட்சி யுழைக்கு முரிததே.” “நிலையிற் றப்பெயா முசு
வின் கண்ணும்.” என்னுஞ் சூத்திரங்களால் கலை முசுவின் ஆண்பெய
ஒன்றுகொள்க. பெடைமயில் எனபுழி உம்மைத்தொகை. (உகஅ)

இதுனை வம்பென்றல்.

இருனைவம்பென்றல். எ-து. அவ்வாறு புலம்பியதலைவி தேறும் வண்
ணம பாங்கு இது காலத்திள்வந்த மேகமனது, இடையே வம்பாகத்தோன
றியதென்றுகூறியது. வம்பு-காலமல்லாதகாலத்திற் றோன்றும் பொருள்.

தனஞ்சேர்ந்த வஞ்சிமின் சாயலகண டஞ்சித் தனித்தனிபோய்
வனஞ்சேர்ந் தயாநத மயில்களெல லாநதஞ்சை வாணனவெற்பில்
கனஞ்சேர்ந் தலாதுளி கா லுமுன னேவம்பு கா லுமெனது
இனஞ்சேர்ந் தகவின நாநதனி வாழி யிருத்தலகண்டே.

இ - ள். திரண்டதனத்தையுடைய வஞ்சி! நினைது சாயலைக்கண்டஞ்சி
ஒன்றொடொன்று கூடாமல் தனித்தனியாயப் போயக்காட்டி. ந் சோநதயர்
ந்த மயில்களெல்லாம் தஞ்சைவாணன் வெறபினிடத்துக் காகாலம் வந்து
மேகங்கள் கூடிப் பருத்ததுளிகளையும் முன்னே னம்பாகமழைபைப் பெய்யு
மென்றெண்ணி, நாம் அனபரைப் பிரிந்து, தனியாய் வாழி யிருத்தலைக்கண்டு,
கூட்டம் கூடி அகவாநின்றன; ஆதலால், இதுதலைவன கூறிய காலத்திள்
வருங்காரன்று. எ - று.

கரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. தனம்-முலை. சேர்தல்-
திரட்சி; து “சேரோ திரட்சி” என்னும் உரிச்சொல்லியற் சூத்திரத்தானு
முணர்க.

* தொல். பொருள். மரபியல், து. சாநு-சக.

து தொல். சொல். உரியியல், து. சாநு.

வனாவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கூஅன.

அயர்தல் - இளைத்தல். அலர்தல் - படுத்தல். † “தன்கமழ்வுலிரிஞல் சிதைய” என னுநதிருமுருகாற்றுப்படையுட் கூறியதனுணர்ச்சு. அன்றியும், ¶ “மலர் முலைப்பாங்கியருளிமல்கினத்தல்” என்னும் அகப்பொருட் குத்திரத்தானுணர்ச்சு. (உசுசு)

இறைமகன்மறுத்தல்

இறைமகன் மறுத்தல் எ - து. தலைவி பாங்கி கூறியவதனை மறுத்துக் கூறல்

வாவித் தகைபன்ன மேதஞ்சை வாணன் வளையகத்தேன் பாவித் தனிநெஞ்சு பாராதஞ்சு மேகண பயின்றகண்ணார் தூவித் தலைமயில கோபங்கொள் ளாவரத் தோன்றியைச்சோந் தாவித் தகந்தள நும்மணி காலு மராவென்னவே.

இ - ள். வாவியிலிருக்கும் அழகுபொருந்திய அன்னம்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் வளையிடத்து என்கண்பார்த்துப் பாவித்தனி நெஞ்சு அஞ்சாநிற்கும், நெருங்கிய கண்களார்த சிறகாகிய தனையையுடைய மயில் காந்தனை அரிய மணியையுமிழும் நாகமெனச் சினங்கொண்டு வரலல்லா மையினால் காந்தனைச்சோநது பெருமூச்செறிந்தன ஆதலால் வம்பன்று, காலத்தில் வந்தகாரிது. எ - று.

எனவே, -காந்தன்மலருங் காலங் கார்காலமென்பது தோன்றக்கூறின ளென்குதகை-அழகு, அன்னம்-ஆகுபெயர். ‘வளையகத்தென்கண்பார்த்து’ எனவியையும். ‘கண்பார்த்து’ என்னும் வினையெச்சம் தன்வினையைக் கொண்டு முடியாது, ‘நெஞ்சஞ்சும’ எனப்பிறவாற்றாண்முடிந்தது என்னை யெனின், “உரற்கால் யானை னொடித்துண்டெஞ்சியநீரி நிறற்றுஞ்செய் செக்காயென்றை” என்றற் பொலுங் கொள்க.

தூவி - சிறகு. கோபம் - சினம். தோன்றி - காந்தன். ஆவித்தல் பெருமூச்செறிதல், காந்தன் என்புழி இரண்டனுருபுதொகுத்தல். காலுதல் - உமிழ்தல். (உஎஉ)

அவரிதூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனதுணைவிசாற்றல்.

அவரிதூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனதுணைவிசாற்றல் எ - து. தலைவிகார்காலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவித்ததற்கு விடுபப இப்பொழுது இக்கார்தூதாய் வந்தடைந்ததென்று கூறல்.

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிரசோலை.

¶ இறையனார் அகப்பொருள், சூ ௩.

இன்னே வருவாரின் காதல ரோதில ரோங்கவினிக்
கொன்னே யிரங்கி வருந்தலகண் டாய்கொற்ற நேமிவிதை
மன்னே யெனவந்த வாணனறென் மாறை வரவுணர்த்த
முன்னே நடந்தன காணகடுங் கால முகிவினமே.

இ-ள். அலாதுறறும் அயலாரேங்க நின் காதலா இப்போதே வருவர்;
இன்று வீணையிரங்கி வருந்தலை; வெற்றியாழியைப் புனைந்த சயமாதுக
கிறைவனெனஉந்த வாணன்தெனமாறை நாட்டில தலைவா வரவுணர்த்த
வினாவொடு கூடிய முகிவின முன்னே நடந்து வந்தன காணபாயாக. எ-று.

இன்னே - இப்போதே. ஏதிலா-அயலாரா. கொன்னே - வீணே. கண்
டாய் - முன்னிலையசை. கொற்றநேமிவிதை - சயமாது. மன்-இறைவன்.
முகிவினம - முகிற் கூட்டம். (உளக)

தலைமகளாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்புற்ற காலத் திருவாக்கு மொன்றுயி ரென்றுசொன்னார்
அன்புற்ற காதல ராதலின லகன றுரெனநாம
துன்புற்ற காலத் தவருமுற ரலலர் தோழிசொல்லும்
வன்புற்ற காரளிக் குந்தஞ்சை வாணனறென மாறையிலே.

இ - ள். கார்போற் கொடுக்குந் தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாட்
டில் தோழி சொல்லுஞ் சொல்லும் வற்புறுத்தலைப்பொருந்தியு; அனநி
யும், அன்புற்றகாதலர் தாம் இன்புற்றகாலத் திருவாக்கும் உயிரொன
றென்று சொன்னார்; ஆதலால், மனம பிரிந்தானொன்று நான் துன்பமுற்ற
காலத்து அவரும் வாராரல்லர். எ - று.

எனவே, வருவொன்பதாயிற்று. 'அன்புற்ற காதல ரின்புற்றகாலத்து'
ஏனவும் 'உயிரொன்று' எனவும் மாறுக. உறரலலா-வாராரல்லா. வற்புறுத்
தல்-ஆற்றுவித்தலைப்பொருந்தல். காரளிக்கும் என்பது உவமத்தொகை. ()

அவனவப்புலம்பல்.

அவன்வட் புலம்பல். எ - று. பொருளிட்டச் சென்ற தலைவன் தன்
நீரும்முறதியபின்றையே அவ்விடத்துத் தலைவியை நினைத்துப்புலம்பல்.

விழகுறு யுமபடி தேர்வழி பார்த்தனை யீழ்ந்துவண்டு
கொழுதிமி ருங்குழல சோரக் கிடந்து குடங்கையின்மேல்
ஒழுங்கிய வஞ்சன வெள்ளத் துணங்கு மணங்கைமுன்சென்
றெழுக்கெனு நெஞ்சமென் னேயவ ரோவெனி லெனசொல்லுமே.

* [இது பிறசெய்யுட்கவி]

(உளக)

வணாவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅக

மீண்டுவருங்காலப்பாகறோடுசொல்லல்.

(இது வெளிப்படடை.)

வன்மா முடுகு வலவதிண் டேரினி வாணன்றஞ்சைக்
கெனமா லுருநெஞ்சின முன்செல நாகிள வேறுபுலிப
பொன்மா மணிபும பிரிந்திருந தாரும புலம்புமன்றி
செனமா லேயநி கண்டாற றரிபாளென நிருந்திழையே.

இ - ள். கழுததிறகட்டிய இருமயிற் செய்தபெரிய மணியும், கணவ
ணாப்பிரிந்த மாதரும புலம்புறப பகவாயினது மழவிடைபயச் சோந்து
மன்றத்திற் செல்லுமாயாகிய அநதிக்காலத்தைக் கண்டால என் திருநதி
ழையாற்றாள்; ஆதலால், பாகனே! வாணன தஞ்சையூக்கு * என்னுளை
கொண்ட நெஞ்சு செல்வதற்கு முன்னே, இன்று திண்ணியதோசெல்லத்
தேறிப்பூட்டிய வலியகுதிகாகளை முடுக்கசெய். ஏ - று

வல் - வலிமை, வினாவுமாம். குதினாமுடுக்கசெய்யென்பது செய்யுள்
விகாரததாற றெுக்கது. வலவன - தோப்பாகன், அ ன்னைவிளி. * ஏறு-
“எருமையுமொயும் பெற்றமுநானகே” என்னுமமரபியற சூததிரவிதியானு
முணாக.

ஏறு - விடை. பொன்-இரும்பு.

† “வேண்டறக வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்,
தூண்டிற்பொன மீனவிழுங்கி யறறு.”—என்றாபிறரும்.

“கங்கையாதாங்குங்கானப்பெருங்கவலை
யெங்குமறவோரிதைதெழுந்தார் - திங்களைக்கண்
டெனறுகாணவேடகைமடிசரபததோனறுவ
கனறுகாணமெய்ருளிமினகண்டு.”—என்றாபிறரும்.

மாலையந்திமிசை என்பதுபோல் நின்றது. திருநீதியை : அன்மொழித்
தொகை. (உசை

மேகத்தோடுசொல்லல்.

மேகத்தொடுசொல்லல். ஏ - து. தலைவன்வருங்காலத்து மேகத்தை
நோக்கிச் சொல்லல்.

வேண்டும் பொருளைத் தரும்பொருட் போய்முற்றி மீண்டவிவன்
தூண்டும் பரிமுன றுனைமுகில காள்சென்று சொல்லுமித்து [தேர்
திண்டுங் கொடிமதில் சூழ்தஞ்சை வாணனைச் சேரலர்போல்
நண்டும் பசலைமெய் போததிருப் பார்தமக் கென்வரவே.

* தொல, பொருள். மரபியல், சூ நகூ.

† திருக்குறள், சே. கூகூ.

இ - ள். விரும்பப்பட்ட எப்பொருளையும் கொடுக்கும்பொருட்டுப் போய்முடிவாகி மீண்ட எனது-தேசிலே பாகன் செலுத்தும் பரிமுன்னாக வினாந்தோடும் முகில்கான்! அத்நிங்கனைத் தீண்டுங் கொழுகட்டிய மதிலருழந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்போல் நெருக்கும் பசலைநிம மெய்யெங்கும் போர்த்திருப்பவர் தமக்கு எனதுவரவினைச் சென்று சொலவீர். ஏ-று.

வேண்டல்-விரும்பல். 'பொருட்போய்' என்புழி நான்கனுருபு தொகது. முற்றல் - முடிதல். தூண்டல் செலுத்தல். பரி - குதினா. துனை - வினாவு, + "கதழ்வுந்துனைவும வினாவினப்பொருள." எனனும சூத்திரவிதியா னுணர்க. இந்து - திங்கள். சேரலர் - பகைவர். தீண்டல - நெருங்குதல். சொல்லருந்துன்பத்தால் மெய்ந்நிறம் வேறுபட்டிருப்பராதலால், உவமை கூறியவாறுணர்க. (உஎடு)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல். ஏ - து. பாங்கி வலம்புரியோசையைக்கேட்டுத் தாய்அவனவரவை யறிவுறுத்தல்.

பொருகின்ற செங்கு¹ல் போலவிழி யாய்ப்பண்டு போயநின்கைக் குருகின் றணிந்திறை கொள்வது காண்துநக் கொண்காபொற்றேர் தருகின்ற சங்கக் தருவன்ன வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாய் வருகின்ற தென்றுமுன் னேயோகை கூறும் வலம்புரியே

இ-ள். ஒன்றொடொன் றெதிர்க்கின்ற செங்கயல்போலும்விழியாய்! முன்னுள் கழன்று போய நின்கைவளை இன்று புனைந்து தங்குவதழகு; நங் கொண்கர் ஏறிவரும் பொற்றேரானது தருகின்ற சங்கநிதியையுங் கற்பகத் தருவையுமொத்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை வீதிவாய் வருகின்றதென்று முன்னேவலம்புரிச்சங்கமானது மகிழ்ச்சிகூற நின்றது, நீ கேட்பாயாக.

குருகு - வளை. இறை கொள்வது - தங்குவது. காண்க - அழகுதக. * 'நித்திலஸ்ரஸிஸ்ரூதன்²னெடுங்கண்ணைக்கப்பெற்றும்-கைத்தலந்தீண்டப் பெற்றும் களிந்தனமவர்க்த்' என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் 'காண்க' என் னுஞ்சொற்கு அழகுதக என்று நீச்சினூர்க்கினியர் கூறிய உரையானுமறிக. கொண்கர் - தலைவர். ஒகை - உவகை. (உஎசு)

1 தொல். சொல். உரியியல், து ககசு.

* சிந்தாமணி, விமலைபாரிஸம்பகம், செ. 1௩௨.

வனாவிலைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிதல். ௧௯௧

வலம்புரிக்கிழந்திவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மால்வண் டெனமன்றி வாணன் நென்மாறை மன்னன்புகழ்
போலவண் டமிழ்மன்னா போற்ற விளங்குக பொன்கொழிக்குங்
காலவண்டல் வையைக் களாமல்கு மல்லிகைக் காண்முகையின்
மேலவண் டிருந்தது போறகரு மா முக வெண்சங்கமே.

கு - ள். பொன்கொழிக்கும் வண்டல்பரந்த வாய்க்கால்பொருந்திய
வையையாற்றங்கரையில் நீறையம் மலலிகையினது காமப்பொகையு
முகையினமேல உண்டிருந்ததுபோலக் கரியமுகத்தொடுகையு டெரிய
வெண்சங்கமானது திருமாலகைச் சங்கேபோல என்றும் அழியாமையாய்
கீழ்பெற்ற வணமைப்பொருந்திய தமிழ்வேந்தராலே போற்றநீற வாண
னாகிய தெனமாறைநாட்டுமெனனை புகழ்போல்விளங்க. எ - று.

கால் - வாய்க்கால். வண்டல் - திரைமுறண்டிருகையும் பரப்பிய மண்.
மலருதல் - நீறையம் காமபு முகத்தது மெழுகமைத்தலால் கருமுகமென்
றது. மா - பெருமை. 'கருமுகமா வெண்சங்கம்' எனக் கூட்டுக. (உள்ள)

தலைவன் வந்துழிப்பாங்கினைத்தமைவினாவல்.

தலைவன் * * * வினாவல் எ - று. வனாவிலைவைத்துப் பொருள்
வயிற் பிரித்தோன் பிரித்த முப்பத்தைந்தநாளாள் வந்தானென்று நாள் வனா
யறைகூறியதென்னையெனின், "களவொழுக்கரையிருநிலங்கள்." என்று
வரையறை கூறினமையானும், * "களவினுட்டவிச்சி வனாவினீட்டம்
திங்களிரண்டின்கமென மொழிப." என்ற இறையனாகப்பொருளுரையில
'திங்களிரண்டின்கம' என்பதற்குத் திங்களிரண்டின்கண்ணென்றும், ஐந்து
நாள் ஆறுநாள் அவ்வரைவு முடியுமென்றும் கூறினாகலானும், 'ஒருவழித்
தணத்தல்' என்பது வரைக்கும் இவ்வரையில் பதினைந்து நாளென்று கூறு
வதனாலும், வனாவியல் ஆறாநாள் மணமுடிந்ததாகக் கூறுதலானும், ஆக
ஐம்பத்தாறாநாளென்று வரையறையாய் நின்றவின, ஈண்டுமுப்பத்தைந்தா
நாள் வரையறை கூறியதெனக்கொள்க.

"வனாவிலைவைத்துப் பொருள்வயிற்றிரிவோர் இருதுவின்கண்ணு
டைத்தென்மனாபுலவர்" எனனுஞ்சுத்திரவீதியான் இருநிலக்களீசென்றதெ
ன்று கூறுது முப்பத்தைந்துநாள் சென்றதென்று கூறிய தென்னையெ
னின், இருநிலங்கள் சென்றதென்று வருவதலது இதற்குள்ளாகவருவதன்
மேன இலக்கணங் கூறிற்றலா; இருதுவின்கண்ணுடைத்தெனக் கூறுத
லான், இவ்விருதுவிடை எவ்வளவு வரையறையப்பட்டதோ அவ்வளவே
இலக்கணமெனக்கொள்க.

இறையனா அகப்பொருள், து ௧௯௧.

அன்றி இருதிங்கள் சென்று வந்தானெனின் களவொழுக்க மூன்று திங்களாம்; ஆகவே, இலக்கணவழுவாய் அகப்பொருள் சிதைவாமெனக் கொள்க.

நீனையீர் பொருட்குப் பிரிந்தய னாட்டுழி நின்றழிவேள்
அனையீர் நீனைநது மறிதீர்கொல லோவீஞ் சொலா வறிவோர்
வனையீ ரிதழ்க்கண்ணி வாணன்றென் மாதையை வாழ்த்தலர்போ
நனையீ ரிதழ்க்கணவை காவெவ்வ கோயுற்ற நவ்வியையே. [ல்

இ - ள். வெள்வனையீர்! அழகியசொல்லாலே புலவர் புனையப்பட்ட சொல் ஓரிதழும், பொருள் ஓரிதழுமாகிய தமிழ்மாலையையுடைய வாணன் தென்மாணையை வாழ்த்தாதவாபோல், நீரால நீனைநத இரண்டிதழையுடைய கண்ணுறங்காததுனபந தரப்பட்ட வேட்கை நோயையுற்ற மான் போன்றவனை நினையீர்; அப்பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த நாட்டிடத்துத் தங்குமிடத்தில நீர்கினைந்தும் அறிதிரோ? எ - று.

அறிவோர் - புலவர். வைகுதல் - தங்குதல். எவ்வம் - துன்பம். நோய் - வேட்கை. நவ்வி - மான், இவ்விரண்டும் ஆதபெயர். (உஎஅ)

தலைவனின் தீதமைசெப்பல்.

(இது வெளிப்படல்)

காணெடுங் குன்றங் கடந்துசென் றேறொரு காலுமைதோய்
மானெடுங் சுண்ணி மறத்தறி யேன்வண்கை வாணன்றஞ்சை
நீனெடும் பெண்ணைக் குரும்பை யுஞ்சுது நெருங்குகொங்கைத்
தேனெடுங் கண்ணி மென்பூங் குழன்மாதர் திருமுகமே.

இ - ள். மைதோய்ந்து மான்போன்ற நெடியகண்ணையுடையாய் வாணன்தஞ்சைநகரின் கண நீலநிறமாகிய நெடியபனையினது குரும்பையும், குதுமொப்பு நெருங்குங் கொங்கையையும், வண்ணிறையும் நெடிய மாலையணிந்த மெல்லிய பொலிவினையுடைய மாதர் அழகிய முகத்தையும் காடும் நெடிய குன்றுங் கடந்து சென்றோனாகிய யான் ஒருகாலும் மறந்தறியேன்.

அ - “உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே

னெள்ளமர் கண்ணாள் குணம்”.— என்பதனானறிக.

எனவே, - மறந்திலதைலால் நீனைநதிலன் என்று கூறியவாறாயிற்று.

‘காணெடுங்குன்றம்’ என்புழி உம்மைத்தொகை. நீலம் - நீல் எனக் கடைக்குறைத்தது; நீளீறவண்ணன் என்புழிப்போல. பெண்ணை - பனை. குது - வல். தேன் - வண்டு. (உஎக)

† திருக்குறள் - செ. ககஉநி.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். ககநி

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைசாற்றல்.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைசாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியையாற்று வித்திருந்த அருமையைத் தலைவறகுக் கூறல்.

உயரா மலகத் தருங்கனி நீர்நசைக் குணசுரமபோய்
வியராம வில்லின் விடுததகலா றுளைமென் பூஞ்சிலம்பா
அபராம லஞ்சலென றுறறுவித தேனில் வவனியெலலாம்
மயராமல வந்தபி ரானறஞ்சை வாணனறென மாறையிலே.

இ - ள். இப்புலியெல்லாம் மயங்காமல வந்தபிரானாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டின மெலவிய பூமலிந்த சிலம்பனே! உயர்ந்த நெலவியின் கரிய கனியை நீர்வேடகைக்குண்பபட்ட சுரத்திடைஉடன் போய வெயாவடையாமல் இல்லின்கணவிடுதது நீர் பிரிந்தவனை இளையாமல் அஞ்சலென்று ஆற்றுவித்தேன். எ - று.

ஆமலகம் - நெலவிக்கனி, நீர் நசை - நீர்வேடகை, வியராமல - வியர்வடையாமல், அயராமல-இளையாமல, மயராமல் - மயங்காமல்.

‘என்பொருட் பிரிவுணாத தோதிழைக் கென்றல்’ பிரிவறிவுறுத்தற் குரியது. ‘பாங்கினின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்’ பிரிவுடன் படாமைக்குரிதது. ‘தலைமகன் நீடேனென்றல்’ பிரிவுடன் படுத்தற்குரித்து. ‘பாங்கிதலைவிக்கு அவன்செலவுணாததல்’ பிரிவுடன் படுத்தற்குரித்து. ‘தலைமகளிரங்கலும்,’ ‘கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,’ ‘பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலும்,’ ‘மறுத்தலும்,’ ஆகிய நான்கும் பிரிவுழிக்கலங்கற்குரிய ‘பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,’ ‘வருகுவா மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தலும்,’ ‘பருவமன்று வம்பென்றலும்,’ ‘அவா தூதாசிவநடைந்திப்பொழு தென்றலும்,’ ஆகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய. ‘தலைமகளாற்றல்’ வன்பொறைக்குரித்து. தலைமகள் மீண்டெவருகால் ‘அவனவட்புலிம்பலும்,’ ‘பாக்கொடு சொல்லலும்’ ‘மேகத்தொடுசொல்லலும்,’ ஆகிய மூன்றும் வருவழிக்கலங்கற்குரிய. ‘பாங்கி வலம்புரிகேட்டவன வரவறிவுறுத்தல்’ முதலேந்தம வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரிய. (உஅ0)

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல் முற்றும்.

முதலாவது களவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது வரைவியல்.

வரைவு எ - து. தலைமகன் தலைமகளைக் குரவாமுதலாயினோர் கொடுப்பவும் கொடாதொழியவும் வதுவைச சடங்கொடுபொருநதி மணஞ் செய்து கோடல். ஆதியிலெடுத்துக்கோடறகண்ணே களவென்றும், கற்பென்றும் கைக்கோளின் இரண்டெனவைத்து அவ்விரண்டுக்கு நடுவேவரைவியலென்று கூறியதனால் முன்னதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறுகொள்ளாது. எனனை, — கற்பிறகு நிமித்தமாய வரைவு கூறுதலான இதுவும் கற்பின் பாற்படும. ஆயின், இதனைக் கற்பினபாறபடுத்துக் கூறுது வரைவியலெனவேறுகக் கூறிய தெனனையெனின், வரைவுமுதலாக உடனப் போக்கிடையிராகப் பலவகைப்பட்டு ஒவ்வொவகைக்குக் கிளவிகளும் பலவாக அதிகாரப்பட்டுநடத்தலின் விளங்குதற்கு வரைவியலெனவேறு கூறப்படும். எனனை, — புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சியாயினவாறு போல, இலவாழ்க்கையும் இல்வாழ்க்கை நிமித்தமாயவரைவும் கற்பெனப்படுமென்றுணர்க. * “வரைவு மலிவேயறத் தொடுநிலையென - நுரையமை யிரண்டும் வரைவிறுரிய - கிளவித்தொகை யெனக் கிளத்தினாபுலவா” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவு மலிவு மறத்தொடு நிலையுமென இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள், வரைவுமலிவென்பது - வரைவுதொடங்கி நடக்கு முயற்சி மிகுதல். * “வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வலுவென வுணர்த்தல் வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல் கண்ணுவதலென ரெருநால் வகைத்தே வரைவுமலிதல்”. — எனனுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவுமலிதல் நாலவகைப்படும்.

வரைவுமலிவு

காதலன் முலைவிலேவிடுத்தமை பாங்கிகாதலிக் குணரீத்தல்

(இது வெளிப்படல்.)

தொலைவிலே யாகிய பலபொருள் காதலர் சூதமர்கின் முலைவிலே யாக முகநதளித் தார்முனை வேதர்த்தமமைத் தலைவிலே யாகத் திறைகொண்ட வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநீ உலைவிலே யாகுக் பொன்வண்ண மாறுக வொண்ணுதலே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், து. உ, நு.

இ - ள். ஒள்ளிய துதலை யுடையாய்! காதலர் எடுக்க வெடுக்கத் தொலை யாத பலவாகிய பொருள்களைச் சூதுபோற் பொருந்தும் நீன் முலைவிலையாக வம்பன்ன அளவையான் முகந்தளித்தார், பகைவேந்தர்தம்மை அவர்கள் தலையைக்கொள்ளாது விடுதற்கு அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னை விலையாகத் திறைகொண்ட வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கின்ற நீ வருத்த மிலலையாகுக, பசலைநிறத்தையொழிப்பாயாகுக. எ - று.

சூதுமுலை-உவமத்தொகை. அமாதல்-பொருந்துதல். முலைவிலை-கோடற் குரியா கொடுத்தற்குரியாகருக் கொடுக்கும்பொருள். முனை - பகை. திறை - கப்பம் உலவு - வருத்தம். பொனவண்ணம் - பசலை. (உஅக)

காதலிநற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

காதலிநற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல் எ-து தலைவன்விடுத்த முலைவிலைப் பொருள்களைக்கண்டு நமக்கு மணக்கால மென்று நற்றாய் மகிழுமுள்ளதது மகிழ்ச்சியை நினைத்தல்.

கயமா மலரெனுங் கண்ணியை வண்டெனுங் காளைபல்புள்
இயமா மணமபுண ரீரநதுறை நாட றொதிநதவீரமேல
வயமா நடத்திய வாணன் நெனமாறை வருகுவரோல
நயமா மணவணி சுண்டியாய் மினபுறு நமமினுமே.

இ - ள். குளத்திறுமரை மலரென்னுங்கண்ணியை வண்டென்னுங் காளை பலபுள்ளிஞ்சையே முரசமாக மணமபுணரப்பட்ட குளிரந்ததுறையையுடைய நாடா எதிநத பகைவரீமேல யானையைச்செலுத்திய வாணன் தெனமாறைநாட்டில் வருகுவாராகில, அவரது நன்மணக்கோலத்தைக் கண்டு நமமினும யாயுமினபுறும். எ - று.

மாமலா-திருவிருக்குமலா 'கயமாமலரென்னுங் கண்ணியை வண்டென்னுங்காளை பல்புள்-ளியமாமணம்புண ரீரநதுறைநாட்' என்றதனால் குலமே குளமாகவும், குளத்திற்பூதத தாமரைப்பூ தலைவியாகவும், தாமரை மலாமணம் உண்ணவரும் வண்டு தலைவனாகவும், பலபுள்ளியமே வாத்தியமாகவும் உள்ளுறையுமவந தோன்றியதெனின், இவ்வாறு தலைவன் மணமுடியாமல் உடன்போக்கு நிகழ்தலான இறைச்சிப்பொருளென்று கொள்க இயம் ஓசை, ஈர்ந்துறை. குளிரந்ததுறை 'நாங்கைவிதிரா' என்றத் போலக்கொள்க, வயமா-யானை. மணவணி - மணக்காலம், உம்மைசிறப்பு.

பாங்கி தமர்வனாவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்ந்தல்.

பாங்கி தமர்வனாவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்ந்தல் எ - து. பாங்கி தலைவன் தாமமணனு கூறிவந்ததுழித தலைவி தமாமண மெதிராதமை தலைமகக்குக் கூறல்.

மணிப்பா லிகைமுத்தம் வைத்தாங் கூட்டமபலா வார்தினாதூய்
அணிபாய் துவலை யருமபுந் துறைவாக் கணியெதிர்த்து
பணிப்பா லிழையல்குல் வெண்ணகை யாய்நடர் பாரநின்றேய்
தணிப்பான் முரசறைந் தார்தஞ்சை வாணன் றமிழ்நிலதே.

இ - ள். பசிய பொன்றாசெய்த மேகலைபணிநத அலகுலையும் வெள்ளியநகையுமுடையாய் ! தஞ்சைவாணன் தமிழ்நிலத்தின் மணிப்பாலிகையின் முததமவைத்தாற்போல அடம்பமலரில்நெடியகிடைதூவப்பட்ட நீராயாய் பரந்ததிவலை தோன்றுந் துறைவா தமக்கு நமரணியால மணமெதிர்த்ததுபா, நின்வேட்கை நோய்தணிசுகுடபொருட்டு முரசறைநதார, அம்முரசோலிகேட்பாயாக, எ - று.

ஆங்கு-உவம உருபு. †'பலர்புகழ்ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு' என்புழிப்போல. வார்தினா - நெடியதினா. தூய - தூவி; † 'உருவப்பலபூததூய நெருவர'என்புழிப்போல. துவலை - திவலை. அணியெதிர்த்து என்புழி ஆம் நமரணநெருவிகை, பணி-பாம்பு நோய்-வேட்கை. எஞ்ஞான்றும்மணசசடங்குபோற்றேன்றும் துறைவராதலால் இங்குவரவே மணசசடங்குண்டாமென்பது தோன்றி நின்றது. (உஅக)

தலைமகளுவகையாற்ற துளத்தொடுகிளத்தல்.

தலைமகளுவகையாற்ற துளத்தொடுகிளத்தல் எ - து. தலைவிமகிழ்ச்சியடங்காது நெஞ்சொடு கூறல்.

சோகா குலமெய்தல் காணநெஞ் சேநத் துறைவொனும்
நீகா னுடன்பள்ளி, நீளவங்க மேறி நிலம்புரக்கும்
மகா விரியன்ன வாணன்றென மாறைமன் னன்பகையும்
ஏகா விருட்கங்கு லாங்கடற் காலை யெனுங்கலாயே.

இ - ள். நெஞ்சே! நம்முடைய துறைவொன்னும் மீகாமனும் படுக்கையாகிய மரக்கலமேறி நிலத்தைக்காக்கும் பெரிய காவிரிக்கொப்பாகிய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனுக்குப்பகையாகினரும் ஏகுதற்கரிய

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருட்பரங்குன்றம்.

இருண்ட கங்குலாங் கடலைக்கடந்து காலையென்னுங் கலையைக் காண்கு
தும்; ஆதலால், நீசோகத்தால் ஆகுலமெய்தலை எ - று.

சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்னும்
மாரன் அம்பால்வரும் அவததை ஐந்தனுள் சோகம் மரணத்தால்வரும்
அவததையென்றுணாக. ஆகுலம் - துன்பம் காண்டும் - எதிரகாலமுற்று
வினைச்சொல். * நீகான-மீகாமன. பள்ளி - படுக்கை, வங்கம் - மரக்கலம்
புரத்தல் - காததல். காலே - விடியற்காலம். பகையும் என்புழி உம்மை
இழிவுசிறப்பு. இதனுள் இயை புருவகம் வந்தவாறுகாண்க. (உஅச)

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

மாரியஞ் சுங்கொடை வாணனறென் மாறையில் வாழிவணடார்
வேரியங் தொங்கல வினாகமழ் மாப விடாதவமபவு
சேரியம பொய்கைத துறையலா வாடதுஞ் செவ்வீமணம்
தூரியஞ் சங்கதி ரக்காட்டு நீயன்று சூட்டலரே.

இ - ள். வண்ணெனுங் கன்பொருந்திய மாலை மணங்கமழு மார்ட
னே! மறந்துவிடாத வபபலையுடைய சேரியாகிய பொய்கைததுறையிலே
தோன்றிய அலாவாடல் நின்னழகாகிய மணக்கோலத்தாலன்றுதூட்டின
அலையின்று பலருமறியாத தூரியமுஞ் சங்குமகிர நீ சூட்டிககாட்டு
முகிலஞ்சங் கொடையையுடைய வாணன தெனமாறையாட்டில நெடுந்
காலம் வாழ்வாயாக எ - று.

மாரி - முகில. அநீகம் என்னும் பெயரெச்சம் தன்வினைமுதலைக்கெ
ண்டு முடியாது பிறவாற்றான முடிந்தது. வாழி முன்னிலை வினைமுற்று
சொல்.* “வாழிய னேனும் சேயென்கிளவி இறுதியகங்கெடுத்த முரித
தே.” எனபதனை வாழியெனபது நெடுங்காலமெனபதம் அவ்வாயானு
முணாக. ஆதல் - உண்டல். வேரி-கமழ். தொங்கல் - மாலை. வினா-மணம்
மாரிப-அண்மைவிளி. அம்பல்-முகிழ் முகிழ்த்தல். அலா-வாய்திறந்து ஒருவா
ஒருவரை நோக்கித் தூற்றுஞ் சொல். செவ்வி - அழகு. மணம் - மண
சடங்கு. தூரியம் - முரசம். அலா - மாலை, ஆகுபெயர். (உஅரு)

தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப் பராநிலைகாட்டல்.

தலைவி மணம்பொருட்டாக உணங்கைப் பராநிலைகாட்டல் எ - து.
தலைவிமணம் பொருட்டாகத் தெய்வத்துக்குச் சிறப்புச் செய்து வாழ்ததிக்
கொண்டு நிற்குநிலையைப் பாங்கி தலைவற்குக்காட்டல்

உரவிப் பெருங்கலித் துன்பங்கள் போய்முத லுழியின்பம்
வரவிப் படிதன்னை வாழ்வித்த வாணனறென் மாறையன்னாள்
புரவிப் புனைநெடுந் தேரண்ண லேகின் பொருட்டணங்கைப்
பரவிப் பரவின ரேவரம வேண்டுதல பாததருளே.

இ - ள். புரவிபூட்டி யலங்கரித்த நெடியதேனாயுடைய மன்னவ
னே! வலிய இப்பெருங் கலியுத்தனபங்குள போயக் கிரேதாயுத்தினபம்
வர இப்புவியை வாழச்செய்த வாணன தெனமாறையாடுபோலவாள்
நின்பொருட்டாகத் தெய்வத்தைவாழ்த்தி வாழ்த்தி வரமவேண்டுதலைப்
பாததருளவாயாக. எ - று.

உர - வலி. கலி - கலியுகம். முதலூழி - கிரேதாயுகம். படி - புவி.
புரவி - குதினா. (உஅசு)

பாநிலைகண்ட தலைவன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இவ்வித் தகமீவட் கெய்திய தெவ்வண மெவ்வுலகும்
வவ்வித் திகழ்புகழ் வாணனறென மாறை மணம்பொருட்டால்
நவ்வித் தொகையின நாணுமென னோகுகி நறைபுகையாச்
செவ்வித் தகைமலர் தூய்ததெய்வம் வாழ்த்துந் திருத்தகவே.

இ - ள். எவ்வுலகத்தையுங் கவாநது திகழ்பட்ட புகழையுடைய
வாணன் தென்மாறையாடில மான தொகுதியின நாணப்பட்ட மெல
விய நோக்கையுடையாள் மணங்காரணமாக நறுமபுகையைப் புகைத்து
நாட்கொண்ட அழகையுடைய மலரைத் தூவித் தெய்வத்தை வாழ்த்துந்
நிறந்தமுறைமையாகிய இவ்வல்லபம் இவ்வுட்குப்பொருந்நதியதெப்படி? எ - று.

வித்தகம் - வல்லபம் பொருட்டு - காரணம். 'மென்னோக்கி மணம்
பொருட்டு' என இயையும் நவவி - மான. தொகை - இனம். நறை-நறும
'புகை. செவ்வி - காலம். தகை - அழகு. திருத்தகவு - நிறந்த முறைமை.

'காதலன்முலையிலே அடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணாததலும்' 'தலைவி
'மணம்பொருட்டாக அணங்கைப்பரநிலைகாட்டலும்'வரைவு முயல்வுணாத
தல். 'பாங்கி தமாவரை வெதிரநதமை தலைமகட்குணாததல்'ஒன்றும்வரை
வெதிரவுணாததல். 'நறையுள்ள மகிழ்ச்சி யுள்ளலும்', 'உவகையாற்றா
துளத்தொடு கிளத்தலும்', 'தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தலும்' 'வரை
வெதிரந்து மகிழ்தல். 'தலைமகனணங்கை பரநிலைகண்டோன் மகிழ்தல்'
ஒன்றும் பராவல்கண்டெவத்தலெனக்கொள்க. (உஅசு)

இத்துணையும் ஐம்பத்தொன்றாட் செய்யேன்றுணைக்க.

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றல் எ - து. களவையுறையே வெளிப்படுத்தி நிற்றல். முறையே வெளிப்படுத்திநிற்றலாவது தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்றும், பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்றும், செவிலிநறையக் கறத்தொடு நிற்றும், நற்றாய் தந்தை தன்னையாக கறத்தொடுநிற்குமென்று கொள்க. அறத் தொடுநிற்றற்குப் பொருள் முறையேவெளிப்படுத்தி நிற்றலென்பது, இப் பொருள் எவ்விடத்திற்குமாகாது. இவ்விடத்திற்குமாதிரிமென்றுகொள்க. ஆதலால், இக்கிளவி வெளிப்படுத்தற்கு மாதிரிமெய் அறத்தொடுநிற்றலென அவரால் நாட்டப்பட்ட பெயராய் நெனக்கொள்க.

* “முன்னிலை முன்னிலைபுறமொழி யென்றாங்-கன்னவிருவகைத்தறத் தொடுகிலையே.”— என்னுஞ் சூத்திரவிதியான அறத்தொடுநிற்றல் இருவகைப்படும்.

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல் எ-து. ஆற்றிக் கையற்ற தோழி யருகிருநது கண்ணீர்துடைத்தல். கையறல் - செயலறல்.

வராவமுலிவான் மனமகிழ்ச்சியடைநதிருக்கும் தலைவி யழுதுகொண் டிருத்தல் மாறுபாடெனின் மாறுபடாது. எனனை, - களவுபுணாச்சி யால் அலா மிகவுமெழுதலகண்கு தந்தையாமுதலாயினோவெறுபபடைந்த தறிந்த தலைவன் பிரிந்தேக பிரிவாற்றாமல் தலைவியழுதனளென்க. வெறுப் படைந்ததனால் மணத்தை மறுக்க, அதனால் தலைவன் பிரிந்தேக ஆற்றாமை யினால் தலைவியழுதனளென்று செய்யுளிறுகூறியது. இனறெனின,மேலே கறப்பொடுபுணாந்த கவ்வையின் மகளெங்கே போயினாளை என்று செவிலிபாங்கியை வினாவுழி, ‘‘வெறுத்தாரொறுத்தானா மேலு நங்குகளிர விழைத வின்றி, மறுத்தாரஹகுமணமதனால்’ எனபதனால் கொள்க.

அயிரார திணாவதுன வண்டலம் பாவையழித்தனவோ
செயிராத வன்னை செயிராததன னோசெறி நாராதினபோர்
வயிரா நரலும் வயற்றஞ்சை வாணனறென் மாறையிலென்
உயிரா கியதைய நீகலுழ வானென னுளங்குழைந்தே.

இ - ள். நெருங்கிய நானாகள போர்க்களத்தி லொலிக்குங் கொம்பு போலொலிக்கும் வயலையுடைய தஞ்சைவாணன தெனமாறநாட்டில் என்னுயிர்போன்ற தையலே ! நீ யுளங்குழைந்து கலுழக் காரணமெனனை? நுண்மணலார்ந்த திணாவந்து உன் வண்டலம் பாவையழித்தனவோ? ஒரு காணுஞ் சினவாத அன்னை சினந்தனளோ? யானறியக்கூறுவாயாக. எ-று.

* அகப்பொருளவிளக்கம், வராவியல் து. ரு.

‘‘தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ந.ந.சு.

அயிரா - துண்மணல். வண்டலம்பாவை - மண்ணுற்செய்த பாவை. செயிராதல - சினத்தல். உயிரா-போக்களத்திலொலிக்கும் கொம்பு நரலுதல - ஒலித்தல். கலுழ்தல - அழுதல். என்-யாதுகாரணம்? இதனுட்கூறுவாயாக எனபது சொல்லெச்சுமாக நின்றது. (உஅஅ)

தலைமகள் ஈலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

தாரணி கொண்ட விருதோ ளொருவா தனித்துழிபென்
வாரணி கொங்கை மணந்துசென் றுராதஞ்சை வாணனொனா
தேரணி வென்ற செழுமபுதூ வேலவிழித தேனிநனஞ்சூழ்
காரணி மென்குழ லாயது வேகலுழ் காரணமே.

இ - ள். தாரா யழகாக்கொண்ட இருதோளையுடைய ஒருவா தனித்தவிடத்து என்வாரணிந்த கொங்கையைக்கூடிச் சென்றா தஞ்சை வாணன்ஒன்றாது தோன்றியவென்ற செழுமையாகிய இரத்தக்கறை நிறத்தையுடைய வேலபோன்ற விழியையம், வணமுனஞ்சூழாத மேகத்தி னழகைக்கொண்ட மெல்லிய குழலையுமுடையாய்! யான்அழுங் காரணமது.

தாரா - மாலை வார்-கச்சு. தேரணி - தேர்நிறா. புகா - உதிரக்கறை. கார் - மேகம். அணி - அழகு. (உஅஅ)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித்தேளிப்பத் தெளிந்தமை யெய்தக்கூறல்.

தலைவன் * * * யெய்தக்கூறல் எ - து. தலைவன் தெய்வத்தைக் காட்டிக் கரியென்று சூளுறவு சொல்ல மெய்யெனத் தெளிந்துஅதனைப் பாங்கிக்குப் பொருந்தக்கூறல்.

துதித்தே னணங்கொடு சூளுமுற் றேனென்ற சொல்லெமையா
மதித்தே னியாந்து மதியிலி யேன்றஞ்சை வாணன்வையை
ந்தித்தே னினமபுணா மாதாகண போல நகைக்குறெய்தல
பொதித்தே னுகாதக லுங்கழிக் காண புலம்பாவாதே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வையைநதியிலே சூலாவப்பட்ட வண் முனம்மடவாகணபோல் ஒளிவிடெ ரெய்தற் பூவினிடத்துப் பொதிந்த தேனைதுகாந்து பிரிந்துபோங் கழிக்கவாச்சோலையுடைய புலம்பாவந்து துதித்துத் தெய்வத்துடனே சூனையுமுற்றேனென்று அவர் சொன்ன மெய்யாய் மதியிலியாகிய யான்மறந்து மதித்தேன. எ - று.

குள் - ஆணைகூறல். அயர்ந்து - மறந்து. தேனினை - வண்டினம். நகை - ஓளி. பொதிதல் - நிறைதல். வண்டினம் தலைவனாகவும், நெய்தற் பூ தானாகவும், தேன் தன்னிடத்தின்பமாகவும், அவ்வண்டு தேன்கூர்ந்து நீங்கியதுபோலத் தலைவன் தன்னிடத்து இன்பநுகர்ந்து பிரிந்து போயினான் எனும் உள்நுழைவுவழிகொள்ளக்கூடந்தது. இவ்வாறு செய்வதொடு குள் முற்றினேனென்று சொல்லியது எகிலவிப் பொருளெனின், வன்புளையில் 'பிரியேன்' எனும் கிளவியிலென்றுணாக. ஆணைகூறல் அக் கிளவிச் செய்யுளில்லையாலெனின் 'பிரியேன்' என்றது வேறோர் கிளவியினு மில்லையால் அதவே பொருளென்றுணாக. (உக௦)

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல்.

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல எ-து இறைவிதலைவன் நீங்கின மைகூறல்.

வரியோல வண்டலை தண்டலைசூழ் தஞ்சை வாணன்வண்மைக் குரியோ னுயாவையை யொண்டுறை வாயுர வோராதெளித்தும் கரியோர பிறரிலலை யெனறகன ழுரினிக காரிகையாய் பெரியோர மொழிபிற ழாரொன்று தேறுதல பேதைமையே.

இ - ள். காரிகையாய்! பண்ணையொலிக்கப்பட்ட வண்டுகள் செல் வும்வரவுமாய் அலையப்பட்டசோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனாகியகொடைக் குரியோனுடைய உயர்ந்த வையையாற்றின் ஒளரிய துறையிடத்தில் உரவோர தெய்வமுனதாகத் தெளியச்செய்தும் கரியோர பிறிதொருவ ருமில்லை யென்று நம்மைப்பிரிந்து போயினா, ஆதலால், இனிப் பெரியோர்சொல்லிய சொல் தப்பாரொன்று தெளிவது பேதைமை எ - று.

வரி - பண். ஓலம் - ஆரவாரித்தல். தண்டலை - சோலை உரவோர - அறிவோர். தெளித்தல் - தெய்வத்தின்கீழ்நுகரத் தெளியச்செய்தல் உம்மை - சிறப்பு. கரியோர - சான்று கூறுவோர் பிறழ்தல் - மாறுபடுதல் பெரியோர்மொழி பிறழாரொன்று தேறுதல் பேதைமையென்பது "இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்" எனும் மெய்ப்பாட்டியற் குத்திரத்தில் தெளிந்ததைதல் ஆங்கு 'நெஞ்சளித்தல்' என்பதனால் 'அறமளித் துதைத்தல்' எனும் மெய்ப்பாடு கூறியவாறுணா (உகக)

பாங்கியியற்பழித்தல்.

பாங்கி யியற்பழித்தல் எ - து. தலைமகன் இயலைப் பாங்கி பழித்துக்கூறல்.

மழுவே துறந்து மறந்தவர் போற்றஞ்சை வாணன் வென்றி முழுவேய முநீர் முழங்கிருந் கானன முழுதுலகும் தொழுவே தஞ்சைமீவ நோக்கிச்செல் லேனென்று சொல்லியுநீ அழுவே துறந்தன ரானல்லர் நல்லரவ் வாடவரோ.

† தொல். பொருள். மெய்ப். கு. உஉ.

இ - ள். தஞ்சைவாணானது வெற்றி முரசொலிக்கொப்பாகக் கடல் முழங்கப்பட்ட பெரிய கழிக்கைச் சோலையிடத்து உலகமுழுதும் தொழத் தக்க தீய்வத்தை நோக்கிப் பிரியேனென்று சொல்லியும் 'இளமைப்பருவத்தே, துறந்து மறநதவர்போல நீ அழத்தக்கதாகத் துறந்து போயினோர தனால் அவ்வாடவர் நலலா நல்லர், ஏ - று.

மழவு - இளமை, முழவு - முரசு, ஏய - ஒப்பாக, முந்நீ - கடல், இருமை-பெருமை, கானல - சோலை 'உலகமுழுதும்' என இன்யடம், நல்லார் - நல்ல, தீயார - தீயா என இகழ்ச்சிக் குறிப்பினகண வரத அடுத்த மொழி, 'அவ்வாடவா நலலா நலலா' என இயையும். (உருஉ)

தலைமகளியற்படமொழிதல்.

தலைமகளியற்படமொழிதல் எ-து, அங்ஙனங்கூறக்கேட்ட தலைமகட் சொற்பொருள ஓரியலபுட மொழிதல்.

மாகப புயன்மணணில வந்தன வாணன்றென் மாறைமுந்நீராகப் புகர்ச்செய்ய புள்ளிபைங்கான் ஞெண்டு நாகிளநதண பூக்க குளிரிழை பேடையோ டாமு புலம்பரினனார் ஆக்க கருதினல லாயினி யாரினி யாருளரோ.

இ - ள். நலலாய! வானத்திடத்திலிருக்கும் மேகம் மண்ணிடத்தில் வந்தது போன்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டுக் கடலிடத்துப்புண்ணைமரத் தடியிலிருக்கும் புகராகிய சிவந்தநிறப் புள்ளியையும் பசியகாலையுமுடைய ஆண ஞெண்டு நாகுப்பருவதையுடைய வளமையையும் தப்பதையுமுடைய குளிரந்த கமுகினிழுவில் பெடைஞெண்டைப் பிரியாமறகூடுமபுலம்பரைப் பொலலாராகக் கருதினமக்கு இனியராயுள்ளார இனியார்! எ-று.

அவரோ நமக்கு இனியராயவநதுகூடுவாராதலால் அவரை இயற்பழித்துக் கூறத்தகாதெனறவா றாயிற்று.

மாகம் - ஆகாயம், புயல் - மேகம், நாகம் புண்ணை, நாகு - இளங்கன்றுப் பருவமநீ விகக் கருக்கொள்ளுங்காலம், எண்ணை, பசு ஏருமைமுதலியவற்றில கருக்கொள்ளும் பருவத்திற்கு நாகு எனலும் பெயருலக வழக்கினு கண்டுகொள்க, புலம்பன் - நெய்தற்றலைவன், பூகம் - கமுக்கு, பெடை - பெடை ஞெண்டு, இன்னார் - பொல்லார், இனியார் - நலலார்.

புண்ணைமர நிழலிலிருக்கும் ஆண்ஞெண்டு பூகமர நிழலிலிருக்கும் பெடையோடு கூடும் புலம்பர என்பதனால் தலைவன் தலைவியை வந்து கூடுமென உள்ளுறையுமவகொள்ளக் கிடந்த தெனின், அங்ஙனங் கூட்டம் பெருவாய்ப் பிரிந்துவருந்துகின்ற ளாதலால் உள்ளுறையும

மாதாது இறைச்சி பிறக்கும் பொருளாயிற்றெனக் கொள்க, இறைச்சியிற் பொருளாவது *“இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே.” “இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமாறுளவே-திறத்தியன்மருங்கிற் மெரியுமோர்க்கே.” என் றுராகவின் இறைச்சியென்றும-இறைச்சியிற் பொருளென்றுங் கூறிய சூத் திரங்கட்கு நச்சினூர்க்கினியாா செயத வுராயிற் கண்டுகொள்க. (௨௧௩)

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்துவமென்றல்.

தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவ மென்றல் எ - து. தெய்வத்தின் பிரியேனென்றானைகூறிப் பிரிந்துபோனாரால் தெய்வங் கொடுதெய்வமாத லால் சீராதபடி அவா எங்கட்குக் குற்றஞ்செய்தாரல்லா, நீ பொறுத்ததுக் கொள்ளென்று வேண்டிக் கோடற்கு நிறுவேமும் வோதுவோமென்று தலைவி பாங்கியுடன் கூறியது.

மாதங்க நல்குவதை வாணன்னென மாற்றவை பைத்துறைவர் ஏதம் பயநில ரெங்கட்கு நீபெம் மிகந்ததனால் கோதம் படாதி கொடுதெய்வ மீமென்று கூப்பலிதூய்ப் பாதம் பரவல லாயிரு வேமும் படாகுவமே.

இ - ள். புலவோர்குப் பெருமையையுடைய தங்கங்களைக்கொடுக் குங் கையையுடைய வாணன் தெனமாற்றாடீ லையைத்துறைவா என கட்டுக் குற்றத்தைத் தநதாரல்லா, எம்மைப் பிரித்தானாலே கொடுதெய்வ யே! நீ குற்றப்படாதையென்று மிகுந்த பலிகளைத் தூவிப் பாதத்தைத் துதிக்க இருவேமுஞ்செலவோம். எ - று.

நல்கும் - கொடுக்கும். ஏதம் - குற்றம். பயநிலர் - கொடுத்திலா. குத்ததல் - இரிதலி. கோது - குற்றம். அம் - அசைநிலை படாதல் - செ லுத்தல். (௨௧௪)

இவ்வயிற்கேறித்தமைசெப்பல்.

இவ்வயிற் செறித்தமை செப்பல் எ - து. தலைவியன் மெய்வேறுபா ட்டாலும் உளரினுள்ளா அலா தூற்றலாலும் நற்றாய் உளத்திலாவதுப்பாதி மணியிடத்தில எனனைக் காவல் செய்தாளென்று பரங்குக்குக் கூறல்.

தன்போலி லுலகம் புரக்கின்ற வாணன் றமிழ்த்தஞ்சையா மன்போ லெவாக்கும் வழங்கி யுணராதவா வைத்திழக்கும் பொன்போ லிறுக்கப் பொதிந்து கொண்டாளென பூவையினமேல வன்போ தியமட வரலர் தூற்றிய வாறுகண்டே.

* தொல். பொருள். பொருளியல், சூ. கூடு, நகூ.

கு - ள். பூவைபோல்வாய்! தன்னுயிர்போல உலகத்திலுள்ள வுயிரையெல்லாங் காக்கின்ற வாணனாகிய தமிழ்த்தஞ்சையார்வேந்தைப்போல யாவர்க்கும் வழங்கியுண்ணாதவர் வைத்திழக்கப்பட்ட பொன்னைப்போல என்னை. அன்னை எனமேற் பொலலாங்கு கூறப்பட்ட நமக்கு அயலாராகிய மடவார் அலா தூறறிய முறைமையைக் கண்டு இறுக முடிந்துகொள்ளுதல போலுஞ் செறிப்புச் செய்தாள். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். பொதிதல் - முடிதல். வனப்பு - பொல்லாங்கு. 'உண்ணாதவர் வைத்திழக்கும பொனபோல' எனவே, அன்னையுந்தன்னை யிழப்பவளாதலால் 'அலாபோல பொதிந்துகொண்டாள்' என உள்ளுறை யுவமங்கொள்க. (உகரு)

செவிலி கணையிருள் அவன்வாக் கண்டமைகூறல்.

செவிலிகணையிருள் அவன்வரக் கண்டமைகூறல எ-து. செவிலி செறிந்த இருடகுறி யிடத்துத் தலைவன வரக்கண்டாளெனத் தலைவி பாங்கிக் குணாத்தல.

வெங்கார் முகவெம்புருவ மினனேயன்னை மேலொருநாள் எங்கா தலரிரு ளையதலகண டாளிந்த வேழலகும் மங்காமல வந்தருள வாணனறென மாறைவனா டானமஞ்சச் சங்காழி கொண்டெறி யுங்கண்டல வேலியந தண்டுறைக்கே.

கு - ள். வெவ்விய விறபோன்ற வெய்ய புருவத்தையுடைய மின்னே! இந்த ஏழலகும் கெடாமல்வந்து காக்கப்பட்ட வாணன தென்மா னைநாட்டில் 'வண்டான மஞ்சக் கடலானது சங்கைக்கொண்டெறியும் தாழைவேலி செய்தாற்போன்றிருக்கின்ற தண்ணியதுறையினகண எம் முடையகாதலர் இருட்குறி வருதலை முன்னம ஒருநாள் அன்னைகண்டாள். எ - று.

காழ்கீம் - வில். மங்காமல் - கெடாமல். வண்டானம்-நாரை. 'ஆழி சங்கு' எனஇயையும். கண்டல் - தாழை. சங்குகொண்டெறிதல் - திரை விசையால் சங்கினை யுடுத்துதல். (உகசு)

இவற்றுள் கலுழ்தற் காரணங் கூற லொன்றுமொழித்து ஏனைய வெல்லாம் பாங்கி வினாவாதொழியவும் தலைவி அறத்தொடுநிற்கு நிலை தனக்குரியவாமாறு அறிந்துகொள்க.

செவிலிதலைமகள்வேற்றுமைகண்டுபாங்கியைவினாது.

(இது வெளிப்படை.)

பொன்னுற்ற கொங்கையு முத்துற்ற கண்ணுமிப் போதுகண்டேன்
பன்னுற்ற சொல்லுமின் பாலுங்கொள் ளாள்பதி னாலுலகும்
மன்னுற்ற வண்புகழ் வாணனறென மாயையென் மானனையாட்
கென்னுற்ற தெனறறி யேன்புனங் காவ லிருந்தபினனே.

இ - ள். பொன்போனற பசலைநிறம்பொருந்திய கொங்கையும் முத்
துப்போலநீருற்றகண்ணும இப்போது கண்டேன், அதுவன்றியும் யான்சொ
லலஞ்சொலலும் இனிய பாஸையுமுட்கொள்ளாள், ஆதலின், பதினாலுலகும்
மன்னுற்றவளவிய புகழையுடைய வாணன தெனமாறநாட்டில் புனங்கா
வலிருந்தபின என்மானபோனறவட்கு யாதுற்ற தென்றுயானறியேன்.

‘பதினாலுலகும்’ என்புழி உம்மை முறறும்மை. ‘புனங்காவலிகத்
தபினே’ என்று பாடமோதுவாருமுளா. (உகௌ)

பாங்கிவெறிவிலக்கல்.

பாங்கி வெறிவிலக்கல் எ - து. செவிலி வெறியாட்டாளனை யழை
த்து மகட்கு நோயுற்றவாறும், அதுதீருமாறும் சொல்லவேண்டுமென்று
கேட்புழி; தெய்வமவநாடுமபோது பாங்கி அததெய்வத்தை ஆடவேண்டா
மென்று விலக்குதல. வெறியாட்டாளன ஆடு பல்கொடுத்தால்தீருமென்
புழி அவ்வாட்டைக கொலலாமல் விலக்கலெனினும் அஃ. மயும்.

அறியா மையினொன்று கேட்கலுற் றேனுமமை யாவதொன்றும்
குறியா மறியுயிர கொள்ளவென் றோருரு திப்பலிகூ
வெறியா விவநுயிர மீட்கவென றோவெனறி வேல்வலத்தீர்
சிறியா மனையிலவந் தீர்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினினறே.

இ - ள். வெறறிவேலை வலததிலுடையவளோ! நும்மையாம அறியாபு
யினால் ஒன்று கேட்கலுற்றேம ஆவதொன்றுங் குறியாது மறியுயிரைக்
கொள்ள வென்றோ அந்த விரதப்பலி தரும் மிருத வெறியினாலே இவள்
உயிரைமீட்கவென்றோ தஞ்சைவாணனசிலம்பினின்றொஞ் சிறியார்மனையில்
வந்தீர்! திருக்கோயிற் கெழுந்தருள்வீர். எ - று.

மறி - ஆடு. ‘திருக்கோயிற் கெழுந்தருள்வீர்’ என்றது அவாய்க்கையான்
வந்ததே! (உகஅ)

வேறிலக்கியவதனும் செவிலி பாங்கியவினாதல்.

(இதுவெளிப்படைய)

மண்குன்ற வந்த கலியினை மாற்றிய வாணன்றஞ்சை
ஒண்குன்ற மங்கையர் முன்னாமின் னேயுமை யாணமகனைப்
பண்குன்ற வென்றசொல வள்ளிதன கோணைபபைத் தாரயிலால்
வெண்குன் றெறித்தசெவ் வேளையிவ் வாறென் விளம்பியதே.

இ - ள். உலகங் குன்றவந்த கலியுக்கத்தைமாற்றிய வாணன் தஞ்சை ய தொள்ளிய குன்றிடத்து மின்னே! உமையாள் மகனைப் பண்குண்ட வென்ற சொல்லையுடைய வள்ளிகு நாயகனைப் பசியமாலையுடைய வேலினு லே வெண்குன்றமாகிய குருகுபயாக்குன்றத்தையெறிந்த செவ்வேளை மங்கையாமுன்னர் இவ்வாறு நீவிளம்பியதென? எ - று.

அயில் - வேல். வெண்குன்று - கிரவுஞ்சகிரி. 'குன்ற மின்னே' எனவும், 'செவ்வேளை மங்கையாமுன்னே' எனவும் 'விளம்பியதென்னே' எனவு மியையும். (உகக)

தோழிபூத்தருபுணர்ச்சியால்அறத்தோடுநின்றல்.

தோழிபூத்தரு புணர்ச்சியா லறத்தொடுநின்றல் எ - று. பூவைக்கொடு த்ததனும் புணர்ந்த களவை வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

போருறை தீக்கணை போலுவின் கணகண்டு போதவஞ்சி
நீருறை நீலமு நீயுணன் பாசென்று நின்மகட்கொர்
தாருறை தோளவர் தந்தனர் வாணன் நமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
காருறை சோலையில யாமவினை யாடிய காலையிலே

இ - ள். அன்னாய்! போருறைநத தீயகணையை யொக்கும் நினது கண்ணைக்கண்டு மிகவுமஞ்சி நீரிலையொழிததுறைநதநீலமும் நீயும் உறவாக வென்று நினது மகட்கு ஒரு தாருறைநததோளையுடையவா வாணன் தமிழ்த் தஞ்சையைச் சூழ்ந்து புயலுறைநத சோலையிடத்து யாம வினையாடிய கால த்தில் நீலப்பூவைநததனா. எ - று.

கண்பு - உறவு. தார் - மலை. கார் - புயல். (கூக)

புணருபுணர்ச்சியால்அறத்தோடுநின்றல்.

புணறுபுணர்ச்சியா லறத்தொடுநின்றல் எ - று. புணலாற் கூடும் புண ன்ச்சியை வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

ஒழிதோற் றியசொல்ல லுன்மக ளோதிக் குடைந்தகொண்டல்
பொழிதோற் றிரஞ்சுதி வந்தசெந நீருந்திப் பொற்பிணுக்கோர்
சுழிதோற் றிமெய்பகை தீர்க்கின்ற போதொரு தோன்றலுமல்
வழிதோற் றி வந்தெடுத் தானறஞ்சை வாணனறென் வையையிலே.

இ - ள். அனனையே! நின்மகன ஓதிக்கொப்பநிலலா துடைந்த மேகம்
தோற்ற பகைதீர்த்ததற்காய்ப் பொழிபடப்பட்ட யானைத்திரனைத் தன்னிக்
கொண்டு வந்த சிவந்த நீர்வெள்ளந் தஞ்சைவாணன் தெனவையையிடத்
துப் பெருக நின்மகளும் நதிக்குத்தோற்றுப்போன பகையைத் தீர்த்தற்கு
யாம் நீராடியகாலத்தில் சுழிவந்து நின்மகளை வாங்கிக்கொண்டு போம்
போதில் அவ்வழியிலே வருவான ஒருவேந்தன் வந்துஎடுத்தானே, ஆதலால்
நினைக்கத்தில் தோன் றிபதனைச் சொல்லுத லொழியாயாக எ - று.

எனவே, - புணர்ச்சியுண்மை குறிப்பினற றோன்றியவாறாயிற்று ஒதி-
கூந்தல். கொண்டல் - மேகம். தோல் - யானை. உந்தி-தள்ளி. உந்தி-கொப்
புழி. தோன்றல்-வேந்தன். (கூபக)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல் எ - து களிறுதரு புணர்ச்
சாய் களவை வெளிப்படுத்தல்.

மண்ணலை யாமல வளாககின்ற வாணனறென மாறாவெற்பில
அண்ணலை யாயிழை பாகனென றஞ்சின மஞ்சனநதோய்
கண்ணலை நீரிடப் பாகமு மேலவந்த கைக்களிறறின
புண்ணலை நீர்வலம் பாகமுந் தோயப் பொருதகின்றே.

இ - ள். அனனையே! இப்புவியை அலையாமல் வளர்க்கின்றவாணன்
தென்மாறை வெற்பில யாம சோலையில் விளையாடுகையிலஓர் யானைபாய்
வரும்போது நின்மகள் அலறிக்கூவ, அப்போது அவவழியிலவருகின்றோனொ
ருவேந்தன் வினாதுவந்து அஞ்சலை யென்று நின்மகளை இடப்பக்கத்தி
லிணைத்துக்கொண்டு வலதுகையில் மேலவந்தகையொடுங்
கூடிய யானைமுக்கதி லழுத்திப்பொருதவன்று ஆனைப்புண்ணில் அலைபோல்
வருவருநுதிநீர்வலப்பாகமெல்லாம் நனைத்தலால்வலப்பால்சிவந்தும், அவள்
அழுதபோது கரைந்து கண்ணகிய கடலில் வருநீர் இடப் பாகங் கறுத்தும்,
ஆணருவும் பெண்ணருவு மொன்றாயத் தோன்றிய வதனாலவ்வேந்தனை
ஆயிழைபாகனென்ன யூம் அஞ்சினம். எ - று.

எனவே, - குறிப்பால புணர்ச்சி யுண்மை யறிவித்தவாறு காண்க. அண்
ண்ல் - சேவந்தன். ஆயிழைபாகன் - சிவன், அஞ்சனம் - மை. அலை-கடல்

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றிய் செவிலியைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தண்டார் தழுவிய வேலண்ணல வாணன்றென் றஞ்சைவெற்பில்
வண்டார் குழலிதன் வண்ணமுங் கண்ணும வடிவுமுன்னுள்
கண்டா ரறியும் படியன வேயல்ல காரணமொன்
றுண்டா லுயிரனை யாயயி ராமலுரை யெனக்கே.

இ - ள். உயிரனையாய்தண்ணியமாலையணிந்தவே லுடைய வாணனது
அழகிய தஞ்சை வெற்பிடத்தது வண்டாராத குழலையுடையாளது நிறமும்
கண்ணும வடிவும்முன்னுள் கண்டார்க்குஇப்போதுவேறுபட்டிருத்தலாற்
அறியுந்தன்மையெனவேயல்ல, இவ்வடிவு வேறுபடுதற்குக் காரணம்
ஒன்றுண்டாதலால் இக்காரணத்தை ஐயுறாமல் எனக்குரைப்பாய் எ-று.

ஐயுறுதல் - சொல்லத்தகாதென்று மறைத்தல், தண்டார் - மாலை.
தழுவிய-அணிந்த. தென -அழகு. வண்ணம் - நிறம். அயிர்த்தல் - அயரப்
புறுதல் (௧௦௧)

செவிலிநற்றிய்கு முன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிற்பல்.

செவிலிநற்றியுக்கு * * * அறத்தொடுநிற்பல் எ - து முன்னி
லைப் புறமொழியாலுணர்த்தாது முன்னிலை மொழியினாலே களவை
வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

மலைவந்த தோவெனும வாரண வாணன்றென் மாறைமதி
சிலைவந்த தோவெனு நன்னுத லாயொரு செலவரிவகோர்
கலைவந்த தோவென வந்துவி னுவிநங் காரிகைக்கு
முலைவந்த தோவிலலை யோவெனனு நாளின் முயங்கினோ.

இ - ள். மலைவந்ததோவென்று ஒப்புக்கூறும் வாரணத்தையுடைய
வாணனதென்மாறைநாட்டில் மதிவந்ததோ! சிலைவந்ததோ! என்று ஐயந்
தரு கல்ல துதலையுடையாய்புனங்காசுருநாளில் ஒருதலைவாவந்து இவகோர்
கலைவந்ததோவென்று வினாவி, நமமுடைய பெண்ணுக்கு முலைவந்ததோ
இல்லையோவென்னும பேதுமபைப் பருவத்து முயங்கினா. எ - று.

வாரணம்-யானை, 'வந்ததோ' என்பதனைமதிக்குங் கூட்டுக், மதிசுணடு
'இறை. முயங்கல் - புணாதல். 'செலவாவந்து' என இயையும். ஓகாரம்
அனைத்தும் ஐயம்.

'தலைவி பாங்குக்குமுன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிறறலும்' செவி
லிநற்றியுக்குமுன்னிலைமொழியா லறத்தொடுநிறறலும்' ஆகியஇரண்மே'பூக்
தருபுணர்ச்சி முதல் மூன்றாம் முன்னிலைமொழி' வெறிவிலக்கல் ஒன்றும்
முன்னிலைப் புறமொழி. (௧௦௨)

அறத்தொடுநிற்பல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

அஃதாவது, தலைவன் தன்னுக்குத் தலைவியை யுடன்கொண்டு போதல்.

† “போகக்கேற்றப்பாடு புணர்ந்தகௌவை
மீட்சியென்றாங்கு விளம்பியமூன்றும்
வெளிப்படக்கூடியவியின் வழிப்படுதொகையே” — என்னுந்
குத்திரத்தால் உடன்போக்கு மூவகைப்படும்.

† “போககறிவுறுத்தல போக்குடன்படாமை
போக்குடன்படுதல போக்குடன்படுதல
போக்கலவிலக்கல புகழ்த்தேற்றலென்
றியாபபமையுடன்போக கிருநானருவகைத்தே.” — என்னுந்
குத்திரவிதியால் உடன்போக்கு எட்டுவகைப்படும்.

பாங்கி தலைவர்து உடன்போக்குணர்ந்தல்.

பாங்கி தலைவர்து உடன்போக்குணாததல எ - து காப்புரை மிகலால்
உன் ஹாக்குடன்கொண்டுபோதியென்ப பாங்கி தலைவர்துணாததல.

மைநீர் கெடுங்கண் மடங்கதை யுடனறஞ்சை வாணன்வெற்பா
செந்நீர் விழுவணி நினனகா கெடுகொண்டு செந்நருணமற
நகரோமை யல்லசொ ராறுமின் னுலிங்கம மையரெனறால்
முநீர் நுலகுங்கொள ளாவின யாக முலையினுங்க.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வேறபா! இவ்விடத்தெமமையா கருத்துச்
சொல்லின் முலையினுக்கு விலையாக முநீர்குழந்த இவவுலகத்தையுங்கொள
ளாகன. ஆதலால், குங்குமநீராடும வசந்தத்திருவிழா வலங்காரத்தைத்
யுடைய நின்னகாக்கு மையெழுதிய நீராமையையுடைய நெடியகண்ணை
யுடைய மடங்கதையையுடன்கொண்டு சோந்தருளவாய். இம்முறையல்லாது
நீ வனாவதற்கு வேறோ வழியில்லை. எ - று.

‘வெற்பா இங்கெம்மையர்’ எனவும், ‘முலையினுக்கு விலையாக முநீர்
லகங்கொள்ளார்’ எனவும், ‘நின்னகாக்குமைநீர் கெடுங்கண்’ எனவும், ‘உடன்
கொண்டு’ எனவும் இயையும். மற்று - வினைமாற்று. செந்நீர் - குங்குமநீர்.
ஆறு - வழி. (கூடு)

† அகப்பொருள் விளக்கம், வனாவியல், து. ௧௦, ௧௧.

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாரோ முலைவிலை யென்பர் கின்கேளி ரென் பங்களைவழ்
உளரோ வணியதன றெண்டொடி யாபவிதை யுணகுணகளோ
தாரோ வளரும புயன்றஞ்சை வாணன் றரிபலாபோல
யாரோ தனிரடப பாரருங் கானமிவ னுடனே.

இ - ள். ஒளளிபவனையினையுடையாய்! கின் சுறத்தாரா பாரா முலை
விலையென்று சொல்வாரோ? உடன்கொண்டுபோதற்கு என சுறத்தாரர்
வாழ்கின்ற ஊரணிததனறு. அந்நியும், போவாமென்னில கரியமர்தின
மையுண்டகணகளோ தாரோவளரும புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணனுக்
குத் தரியலாபோல, அரியகாட்டில் இவளுடன தனியாய் நடப்பவரயா?

எனவே, - தரியலாசெல்லங் கானத்தில எஞ்சேறல அரிதென்று
கூறியவாறாயிற்று பாரோஎன்புழி ஓகாரம் என்பி எனபதனோடு கூட்டுக.
அவ்வோகாரம்-வினா. உளா-யா என்புழி, ஓகாரம் இரண்டும் அநாதலை.
கண்களோ, தாரோ என்புழி ஓகாரமிரண்டும் எண்ணினகணவகதன. ()

அவளுடன்படுத்தல்.

அவளுடன்படுத்தல் - து. பாங்குதலைவனை யுடன்படுத்தல்.

சுருளேய் குழலுஞ் சுணங்கேய் முலையுஞ் சுமந்துதற்புப
பொருளே யெனச்சுரம போதுமப் போது புகழ்மெயிலான்
மருளேய் கலியிருண மாற்றிய வாணன் றென் மாறையினின
அருளே யொழிபவுண் டோநிழ லாவ தணங்கினுககே.

இ - ள். சுருள்பொருந்திய குழற்பாடிமுஞ் சுணங்கியைந்தமுலைப்பா
ரமுஞ் சுமந்து, பொருளாவது கற்பேயெனத்தெளிந்த சுரத்திறச்செல்லும்
போது தன்புகழருளாகிய வெயிலினாலே மயக்கம்பொருந்திய கலியாகிய
இருளைமாற்றிய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற அணங்கினுக்கு
நிழலாவது நின்னருளையே நிழலென்றுகொள்ளுவதல்லாது வேறொன்றை
நிழலென்று கொள்ளப்படாது. ஏ - று.

சுருள் - கடைகுழற்சி, சுணங்கு - மாமைகிறம். உய்யை - எண்.
பொருளே என்புழி ஓகாரத்தைக் கற்பொடுகூட்டித் தேற்றப்பொருளின்மை
புணர்க்க மருள் - மயக்கம், மருளே என்புழி ஓகாரம் ஈற்றை. (கூ08)

தலைவன் போக்குடன்படுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

நஞ்சோ வழிலோ வெணுஞ்சுர மோசெல்ல நாடியவென்
னெஞ்சோ கொடியது ரோரிழை யாய்கீழ்ந பாமதியோ
யுஞ்சோ தவழ்மதில சூழ்தஞ்சை வானன் வளையிலவம்
பஞ்சோ வலிசசங் கொலோவெனுஞ் சீறடி பைந்தொடிககே.

இ - ள். நேரிழையாய் வளிபையுடைய மதியமுநிலுந் தவழப்பட்ட
மதிருமுந்த தஞ்சைவானன் வளையிலுள்ள இலவம்ப நஞ்சோ அலலது
அனிச்சமபூவோ வென்று சொல்லப்பட்டதெய அடியையும பசியகொடி
மையுமுடையாடரு நஞ்சோ அழலோவென்று சொல்லப்பட்ட காட்டிற்
செல்லக்கருதிப எனெனஞ்சோ மிக்ககொடியது. எ - று.

பைந்தொடி-அனமொழித்தொகை அழல் - நெருப்பு, கிழல் - ஒளி.
அனிகம்-ஆகுபெயர்.

நஞ்சோ, அழலோ என்புழி ஓகாரமுந், பஞ்சோ என்புழி ஓகாரமுந்
அனிச்ச கொலோ என்புழி ஓகாரமுந், ஐயம். சுரமோ என்புழி ஓகார
முந், கொலோ என்புழி ஓகாரமுந் அனிகம் ஓகாரமுந் என்புழி ஓகாரம்
சிறப்பு. மதியோ, மஞ்சோ என்புழி ஓகாரமுந் எண்ணினகணவந்தன. ()

தலைவின் துடன்போக்குணர்ந்தல்

தலைவிக்குடன்போக்குணாததல எ - து தலைவனுடனே போதலப்பாங்கி
தலைவிக்குணாததல.

பாலன்ன பாயற்புகையெனனுந் சீறடி பட்டுருவும்
வேலன்ன கூங்கண் மிதிசூயகொ லென்றன போதலிககு
மீரலன்ன வானன்றென பாணநன் னாட்டு வயலுசளுஞ்
சேலன்ன நீளவிழி யாமதெரி யாதனபா சிந்தனையே.

இ - ள். மேதினி குமாலபோன்றவண்ணது தென்மாறை நடுகூழ்
ந்தவயலிறழமுடைய சேலையொத்த நீண்ட விழிநீளையுடையாய்! மல்லி
கைப்பூவால் சிறைத்தலால் அப்பாழையொத்த படுகையைப்புகையென்று
சொல்லப்பட்ட சீறடியாயின அதபாட்டுருப்பட்ட வேலபோன்ற கூரிய
கல்லிவிதிக்குமோ வென்றதனால் அப்பா நீன்றத சிந்தனையாதோ தெரி
யாது. எ - று.

‘மல்லிகைப்பூ வானினாததல்’ என்பது அடியில்லையான்வந்தது. பா
லன்குபாயல் - வண்ணவுவமம். பாயல் - படுகை. உசளுதல் - புரளுதல்.
போல் - ஐயம். (100)

தலைவிநாணழிவிரங்கல்.

தலைவிநாணழிவிரங்கல் எ - து: உடனபோககில்நாணழிமேயென்ற
தற்குத் தலைவி யிரங்குகூறல்.

மறவாகை வேலங்கை வாணனை மாறையா மன்னனைத்தம்
உறவாக வெண்ணி யுறாதவா போலுமி ரோமபிபெனறும்
துறவாத காணர் துறப்பது வேண்டி லிற் றொலலுலகில்
பிறவா தொழிகைகன நேயொரு காலமும் பெண்பிறப்பே

இ - ள். வீரத்தால் வெற்றிகொண்ட வேலை யகங்கையிற் பிழத்த வா
ணனை மாறையாடடாங்கு மன்னவனைத் துறப்பவாக வெண்ணி யுறாத
பகைவாபோல் உயிரகாததற் பொருட்டு என்று துறத்தற்குத் தருகியல்லாத
நாணத்தைத் துறப்பது வேண்டி துறக்கலான, பழைபதாய் உலகில் ஒருகா
லமும் பெண்பிறப்புப் பிறவாதொழிந்துவிடலானது. எ - று.

மறம்-வீரம். வாகை-வெற்றி. அங்கை-அகங்கை. * “அகமென்கிளவிக
ருகைமுனவரினே - முகனில பொழிய முன்னவை கெடுதலுய - வரை
கில்லுந்நேயாசிரியாகக்,” எனது ௨ குத்திரத்தாணுணிக உமபல-காததல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறல் எ - து. கற்புமேம்பாட்டைப் பாங்கி
தலைவிக்குக் கூறுகிறதல்.

செக்காண் மலரிற் றிருவன்ன கோலத் தெரிவையாக்கு
மெய்யா ணுபிரினு மிககித்தன றுலயிர வாவிரயா
தந்நாண் முறைமை தவிரத்தருள் வாணன் தமிழ் சதஞ்சைநாட்
டந்நா ணமும்மட வாழ்கறடி நோக்க வழிகிதன்றே

இ - ள். மடப்பதையுடையாய்! சிவந்த முறுக்கவழிப் பருவத்ததாய்
தாமமாமலரிருக்கின்ற திருவையொத்த அழகையுடைய தெரிவையாக்கு
மெய்யின் கணிருக்கின்ற நான் உயிரினுஞ்சிறந்ததென்று சொல்லின், உறவு
கலவாத வேந்தர் தம்முடைய வாழ்நாள் முறைமை தவிரத்தவர் கிளையா
புள்ளவீரிடத்து அருளைத்தரும வாணன் தமிழ்த்தஞ்சைநாட்டில் கீ சொல்
ஸப்பட்ட இந்நாணமும் கற்பைக்கீருதுயிட்டதில அழகிதன்றது. எ - று.

* தெரல். எழுத். புள்ளியங்கியல், து. உர

நீடுவென்று கூறினமையால் செந்நாண்மலர்-தாமரைமலர். கொலும்பு அழகு. வீரவதல-கலத்தல். * “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானேநாணினுஞ்-செயிர்தீர் காட்டி கற்புச்சிறந்தன்று” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (குகசு)

தலைவியொருப்பட்டேழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பலரே சுமந்த வுரைகளுந் தாயாதம் பாவைகளுந்
சிலரே சுமந்து திரியவல்ல லாசெய்ய செண்பகராண
சுமந்த வயற்றஞ்சை வாணனை வாழத்தலாப்போல்
அலரே சுமந்து சுமந்தித் தலாநில நழுங்குகவே.

இ - ள். புவோசிசசொல்லும் அந்தவாதத்தைகளும் தாயார் சினந்து பாகுகின்ற கொடியபாவைகளும் சுமந்து திரிய உலலமையுடையா சிலருளா, என்னும் முடியாது, செய்த சண்பக நாண்மலரைச்சுமந்த வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழத்தாப பகைவாபோல வசைகூறுஞ் சொல்லையே சுமந்து சுமந்து இரத்தூரினுள்ளார் கின்றியங்குக. எ - று.

‘சுமந்து திரியவல்லா சிலரே யெனக்கூட்டுக. ‘என்னுமுடியாது’ என்பது அவாய நிலையானவரத்து ‘இரத்தூரின நழுங்குகவே’ எனபது இடத்துகிழ்ந்தபாருளினகொழிவு இடத்தேமேல் கிளந்து. அழுங்குதல்-இரங்குதல், கெடுதலென்று பெருளகூறுவாருமுள்ள இவர் கற்புடையளாதலால் உதியசொற்பிழையாளாதலால், அவ்வாறனநிலைபெயர்வது மனமுடித்தலது பொருளையுணராத. இரங்கல் பொய்க்புமோகெனில இரு வருடன போயினபின்னா அவ்விருளாளாரங்குதலின பொய்யாதாயிற்று.

பாங்கி கரந்தியப்புணைத்துழி தலைமகள் சொல்லல்.

(இது வெளிப்படை.)

செலவிற் கொடியகளிற் றண்ணல வாணனறென் மாறைமன்னன
விவ்விற் கொடியபு ருவமின னேயென விளையுதீ
சொலவிற் கொடியம மனனைபைப போலபவர் சூழ்த்திருக்கும்
இலவிற் கொடியகொல் லோசெல்லு நாட்டவ் விருஞ்சுரமே.

இ - ள். இடியினுங் கொடியதாகிய களிற்றுப் பெருமையையுடைய வாணனாகிய தெனமாறை மன்னனது கையிற்பிடித்த விலலினுங் கொடிய புருவத்தையுடைய மின்போனறவனே! யான செல்லுநாட்டில் அப்பெரியகரமானது சொல்லிலே கொடியளாகிய நம்மனையைப்போல்வார் சூழ்ந்திருக்கும் இல்லினுஞ் சுருங்கு கொடியதோ? எ - று.

தொல், பொருள், களவியல், சூ. குகசு.

‘சுரங்கொடியதென நீ விளம்புகி’ என்றியையும், சொல்லின் என்புழி நெற்புமை தொகுத்தல், செல்-இடி, அண்ணல்-பெருமை கொல்-அசை, நுகர்ம்-எதிர்மறை, சுரம்-காடு. (நகக)

பாங்கிக் கையடைகோடுத்தல்.

பாங்கி கையடைகோடுத்தல்- எ - து பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்கு கையடைகோடுத்தல், கையடை-அடைக்கலம்.

“பறந்திருந் துப் பாபதைப்பப் படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்திரி யாடி தென் நிலையன் னாழறத் துசகிலம்பா
அறந்திருந் துன்னரு ளுமபிறி தாயி னருமறையின
திறந்திரிந் தாாகலி யுமமுற்றும் வற்றும்ச சேணிலத்தே.”

[இது பிறசேயியுட்கவி.]

† “வடமால் வரைநீரா சாயினும் வண்புயல் ஈரரிபுகும்
கடனா கியநெறி கைவிட நீங்கினுங் கருதலாகும்

அடன்மாகளிற்றன்ப நின்னெயன் னெயின்னெயன் னொன்றி
உடனாய் கேண்மை பொழிந்தறி யாரிவ வுலகத்திலே.”—இது
உணர்வாரா எடுத்தகூறிய பிறசேயியுட்கவி. (நகக)

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்.

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல் எ - து பாங்கியிருளாந்த இடையாமத்தில் விடுத்தல், வைகுதல் - தங்குதல்.

பொழிநான மன்றலம் பூங்குழ னீரிகள் புணர்ந்துசெல்லும்
வழிநாடி நும்பின வருகுவல யானறஞ்சை வாணனவையைச்
சுழிநாணு முகதிகின றெலகிளைக் கேற்பன சொல்லியினு
மொழிநா லுடங்க மொழிந் தயலானா முகங்கவழித்தே.

இ - ன் மான்மதம பொழியப்பட்ட மணத்தேரடுகடியபூவைவண்ணித்
குழியையும் தஞ்சைவாணன வையைச் சுழிநாணப்பட்ட வந்தியையுமுடை
யாய்! கின்பழமையால்வருகின்ற சுற்றத்தாக் கேற்பனசொல்லி அயலானா
அலர்கூறியாவடங்க மொழிந் தலைவனையச்செய்துநீங்கள்கூடிச்செல்லும்
வழித்தேடி யானும் பின்னெவருவேன். எ - று.

* திருக்கோவையார், செ. ௨௪௩.

† அம்பிகாபதிகோவை, செ. ௩௮௩.

நானம் - மாஸ்மதம், மன்றல் - மணம், புணர்தல் - கூடல், கிளை - சுற்றம். இன்னமொழி-அலர்மொழி, 'மன்றலம் பூங்குழல்தஞ்சைவாணன் வையச் சுழிநாணு முந்தி' எனக் கூட்டி ஆகுபெயராகக்கூறுதல். (ககஇ)

தலைமகளைத் தலைமகன்குரத்துயித்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகன் சுரத்துயித்தல் ஏ - து. ஐய்ப்புது முன்றாடி தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்திறுசெலுதல்.

தனிபோற் கொடைபயில் சந்திர வாணன் நமிழ்த்தஞ்சையான்,
அளிபோற் குளிராத விளமரக் காவும் வன்புகழின
ஒளிபோல் விளங்கிய வெண்மணல், யாறுமு வந்துகண்டு
நளிபோ தவிழகுழ லாப்மெல்ல மெல்ல நடந்தருளோ

இ - ள் குளிராகியையடைய மலா முருக்கவிழப்பட்ட சுழலை! டையாய்! மேகம்போற்கொடுக்குத் தொழிலபழைய சந்திரவாணனாய் தமிழ் விளங்கப்பட்ட தஞ்சையான அனபுபோலகுளிராத இளமரச்சாலையும் அவனது புகழினொளியையப்போல வெண்மணல் செறித்தகான்யாறு கண்மெகிழ்த்து மெல்ல மெல்ல நடந்தருள்வாயாக. ஏ - று.

தனிமேகம் பயிலுதல்-பழகுதல். அளி-அன்பு. கா-சோலை. ஆறு-கான்யாறு. உவதுதல்-மகிழ்தல், நளி-குளிராச்சி, 'கணவெந்து' எனஇயையும்.

தலைமகள் தலைமகளைவறித்தீருத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

அசைவு-வருதல். அனபுகொண்டமடப்பெடையசைஇயவருத்தத்தை என்றா பிறரும். அசைஇய-வருந்திய.

வரமாமை வேற்படை வாணன் நென்மாறை வணங்கலர்கள்
பூரமான வல்லமல் பொங்குவெங் கானிற் பொருந்தியகூர்,
அரமான கலனுன் னடிமல ராற்றல வாதலினம்
சுரமாறு மெல்லுதல் லாயிருப் பீயிந்தச் சோலையிலே.

இ - ள். நல்லாய்! வரத்தையுடைய மாமைநிறம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வாணன்தென்மாறையை வணங்காதார் நகராப்போலவ விய அழல்பொங்கியெழும் வெய்யக்காட்டிலகூப்பொருந்திய அரத்துகொப்பானகற்கள் உன் அடிமலா பொறுக்குத்தன்மையவல்ல; ஆதலால், சுரமாறு மனையும் நாம் இந்தச்சோலையிலே யிருப்பாம். ஏ - று.

மாமை குருதிப்புள்ளிநீறும். 'வரமாமைகேற்படை வாணன்' என்ற பாடமோதிப் பெருமையுங் கூர்மைமுடைய கேற்படையெனப்பொருள் கூறுக. 'கூர்பொருந்திய' எனஇயையும. அரமாரானபுழிவமைத்தொகை, புரமான - புரம்போல. ஆறுதல - பொறுத்தல். † 'ஆற்றுவாரம்நல் பசியசற்றல்' எனரூபிற்றும்.

சுரம-வழி. ஆறுதல - வெப்பந்தணிகல எல்லை அளவு. (ககக)

உவந்தலர் சூட்டியுண்மகிழ்துணைத்தல்.

உவந்தலர் சூட்டி யுண்மகிழ்துணைத்தல் எ - து. தலைமகனை மகிழ்ந்து அவன்கூந்தற்கு அலரைச்சூட்டி அதனால் பரவசமகிழ்ச்சியடைந்து கூல்தல. உவகை அறிவொடுகடியது, மகிழ்ச்சி யறிவழித்து. என்னை, - † "உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங், களஞக்கில் காமத்திற்குண்டு." என்னுங் குறட்குப் பிமேலழகர் உபாயமுணாக,

அடிமலர் போற்றவும் போற்றியன் பாவிவளாய்முடித்தியான் கடிமலர் சூட்டவுங் காட்டிய தாற்களவா காப்பதெறியும் துடிமலர் சீர்க்கெதிர கூகை யிரட்டுளு சுரத்திடையோர் வடிமலர் வேறபடை யானவாணன் மாறையென மாதவமே.

இ - ள். காவா'சினதடிக்குந் தமயின்கண விரிவாகிய தாளவோசைக்கு எதிராகக் கூகையொலிகருங் காட்டினட ஒப்பற கூர்மை விரிந்த வேற்படையுடையவாணன் தென்மாறையாட்டிவிருக்கின்ற என்னுடைய மாதவனவடிமலரைப்போற்றவும் போற்றி அனபால இவளாயநதுமுடித்த கொணடைக்கு யான் மணமலரைச்சூட்டவும் காட்டியது. எ - று.

கடிமலர்-மணமலர் காயதல்-சினததல. எறிதல-அடித்தல், துடி - பாலைநிலத்துப்பறை. மலர்தல்-விரிதல் சீர்தாளவோசை. இரட்டுதல்-ஒலித்தல். சுரம்-காடு வடி-வடித்ததற்றொழில். (ககஅ)

கண்டோரயித்தல்.

கண்டோரயித்தல எ - து. வடிவின்மேம்பாட்டாற் கண்டோரைய முறக்கூறுதல்.

சையத் திரள்புயன் சந்திர வாணன் றனிபுரக்கும் ஸையத் துறைகின்ற மானிட ரோவனறி வானவரோ ஸையப் படுமழல வெஞ்சுரத் தூடுநடர் தவரென் றையப் படுவதல் லாலுண் மைசால வறிவரிதே.

† திருக்குறள், செ. ௨௨௫.

‡ ஷ, செ. ௧௨௮௧.

இ - ள் வருகின்றோர் உளமநையப் பாலை அழல்பெய்வெய்ய சுரத்தில் நடந்த இவா மலைபோல திரண்டபுபதையுடையவனாகிய சந்திர வானன ஒப்பிலாது காததளிகும புவிவினகண உறைகின்றமானிடரோ! அல்லது வானுலகினகணுளனவரோ! என்று ஜயப்படுவதலலாமல உண்மையை மிகவும் அறியவரிது. எ - று

சையம் - மலை தீர்ப்புயம் - வினைத்தொகை புரத்தல-காததல். வையம் - புவி 'அழல்பெய்' என இயையும் சால்-மிகவும். (ககக)

கண்டோர் காதலில்லக்கல்.

கண்டோர் காதலில்லக்கல் எ - து கண்டோர் காதலினால் போக்கை விலக்கி எம்பாடியிற நங்கு போடுமென்று கூறுதல

கண்டோராவா - பாலைநிலத் தெயிறியா. ஆடவ; கண்டோரெனில் வருங்குறமெனின, 'செவிலிகலந்துடனயருவோககண்டு கேட்டல்' என்னுங் கிளவிசெய்யுளில் யானதலைவனைக் கண்டேனெனின காதலி தலைவியைக் கண்டாள் என்பதனோடு மாறுபடு மென்றுணர்க.

மாலு திருவு மெனவரு வீரதஞ்சை வாணன்றைவலு
போலுஞ் சுரமிளிப போகவொண்ணுது பொருப்படைநதான்
ஆலும புரவி யருக்கனிக கங்கு லடற்குடமான!
பாலு தசையமுண டேதங்கு விரோங்கு பாடியி

இ - ள். மாலு திருவுமென்று சொல்ல வருவீர் 'தஞ்சைவாணன பகைவரிருக்கும் உளப்போலும் பழங்கிய சுரம் இன்று இவவிடம் விட்டு அப்பாற்போகத்தகாது ஆரவாரஞ்செய்யும் புரவி பூட்டியு தேரில்வரும் அருக்கன அததவெறபடைநதான். இருள் வீருங்காலமாகிய இக்கங்குலில் போர்செய்யும் கட்டமானபாலும் தசையும் யாங்கு தருதும், அதனைபுணர் எங்குபாடியில் தங்குவீர். எ - று.

தெவ்வூர் பாழாய் மக்களியக்கமின றியிருத்தலின கரம் உவமையாயிற்று. 'அருக்கன பொருப்படைநதான்' எனக் கூட்டுக. ஆலுதல் - ஆரவாரித்தல். அடல் - போர். (கஉ0)

தன்பதியணிமைசாற்றல்

தன்பதியணிமைசாற்றல் எ - து இவ்விடத்தில் நுழைநில கைகிப் போதல்வேண்டுமென்று தலைவி கூறியவழித் தலைவனதன்பதி அணித் தென்று கண்டோர் கூறுதல.

தொடங்கும் பிறைதுதற் றோகையு நீயுமுன றோன் றுகின்ற
கடங்குந் திரண்டுங் கடந்துசென றுறகம் லதகடமும
கூடங்கும் புரிசையுஞ் சூழந்தெதிர தோன்றுங் கிளைத்தபைந்தார்த்
தடங்குங் குமரெடுந் தோள்வாணை மாறையுந் தஞ்சையுமே.

இ - ள். வளரஆரம்பிக்கும் பிறைபோலும் துதலையுடைய தோகை
போன்றவளும் நீயும் முன்னே தோன்றுகின்ற காடுஞ் சிறுமலையுமாகிய இர
ண்டிம கடந்த சென்றால் கமலப்பொய்கையும் கமுகும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்து
வாவிற்ற கிளைத்த நிலத்தாரணித் பெருமையுடைய குங்குமம் பூசிய
நெடியதோளையுடைய வாணனமாறையும் தஞ்சையும் எதிராகத் தோண்
றும். எ - று.

தொடங்குதல் - ஆரம்பித்தல் தோகை - ஆகுபெயர். கடம் - காடு.
குன்று - சிறுமலை. கிடங்கு - அகழ் புரிசை - மதிலு. கிளைத்தல்-தோன்று
தல். 'கிளைத்த பைந்தார்' என்பது * "குண்டு சுனைபூத்தவண்டுபடுகண்ணி"
என்றும்போல ஒற்றுமை நயத்தாற் செய்யப்படு பொருண்மேல நின்றது.()

தலைவன் தன்பதியடைந்தமைகாற்றல்.

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை சாற்றல் எ - று. தலைவன் தலைமகட்
குத் தன்பதியடைந்தமை யுணர்த்தல்

சந்தனம் தோயநது தயங்குமுக தாரக தரித்தனவிமமும்
சந்தனம் தாங்கி நடுங்கிடை போல நடந்திவங்கனே
சொந்தனங் காலென்று நோவலபொன னேயொரு நோயுமின்றி
வந்தனங் காணிது காலவாணை மூறை வளநகரே.

இ - ள். பொன்போன்றவளே ! சந்தனத்தோயந்து விளங்கப்பட்ட
மூத்துமாலையணிந்து பூரிக்கும் நமது சந்தனநாங்கி நடுங்குமிடைபோல நட
ந்த இவ்விடத்தில் காலநொந்தனமென்று நோவறக; ஒருதுன்பமுமின்றி
வந்தனம், வரணன் மாலை வளநகரிது காண்பாய். எ - று.

தலைவன்என்னும் வேற்றுமையின்மையானந்தனம் என்றுகூறிக்
கொண்க. பொன் - ஆகுபெயர். நோய்-துன்பம். 'வந்தனங்காண்' என்புழி
காண் உரையசை.

இவற்றுள் பாங்கி 'தலைவற்குடன போக்குணாததலும்,' 'தலைவர்குடன்
போக்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டிம போக்கறிவுறுத்தல் 'தலைமகன் மறுத்
தலும்,' 'தலைவி நாணழிந்திரங்கலும்' ஆகிய இரண்டிம போக்குடன் படாமை,

‘பாங்கி தலைவனை யுடனபடுததலும்,’ ‘தலைவி கற்பினமேம்பாடு பூண்முலைப்பாங்கி புறநலும்’ ஆகிய இரண்டும் போககுடனபடுததல், ‘தலைவனபோக்குடன்படுததலும்,’ ‘தலைவியொருபட்டெழுதலும்,’ ‘பாங்கிசுரத்தியல்புணர்த்துழிச்சொல்லலும்’ ஆகியமூன்றும் உடனபோககுடனபடுதல், ‘பாங்கிகையடைகொடுத்தலும்,’ ‘வைகிருள விடுததலும்,’ ‘தலைமகன தலைமகளைச் சுரத்துயத்தலும்’ ஆகிய மூன்றும் போககல ‘தலைவன தலைவி அசைவறிந்திழுத்தலும்,’ ‘கண்டோராகாதலினவிலக்கலும்’ ஆகிய இரண்டுமவிலக்கல. ‘தலைவன தலைவியையவநதலாகுடையுணமெழுதததைததலும்,’ ‘கண்டோரயிரத்ததலும்’ ஆகிய இரண்டும் புகழ்தல. ‘கண்டோரதனபதியணிமைசாற்றலும்,’ ‘தலைவன தன்பதியடைத்தமை தலைவிகுணாததலும்’ ஆகிய இரண்டும் தேற்றலெனக் கொள்க.

(௩௨௨)

உடனபோக்கு முற்றிற்று.

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை.

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை எ - து தலைவி தலைவனதுடைமையாய்க் கற்பொடுகூடிய வதனை ஆயலா விராய சேரியாபலருமறிதல்

† “ செவிலிபுலமபல நறறயபுலமபல

கவாமனைமருட்சி கண்டோர்க்கு

செவிலியினேழ்ச சேறலெனறயபுக

கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வையவகைத்தே.” — எனனுஞ்

சூத்திரவிதியால் கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை ஐவகைப்படும.

செவிலிபாங்கியைவினாதல்

(இது வெளிப்படல்)

நலம்புனை யாயமு நீபுற றுயொடு நானுநனபொன

சிலம்புயர் சோலைபுஞ் சிறநிலும பேரிலுந் தெணடினாமேல

வலம்புரி யூவயல சூழதஞ்சை வாணனை வாழகதலாபோல

புலம்புந் மாதொவ கேமக ழேதனிப போயினே.

இ - ள். நலம்புனைந்த ஆயமும நீயும நறறயொடு நானும் நல்ல அழகிய மலைபிடத்தது உயர்ந்தசோலையும் அவளை வினையாடுஞ் சிறநிலும் அவளியங்கித் திரியும்பெரியமனையும் தெளிந்ததிரையினமேலவலம்புரிச்சங்குணாந்துவரும் வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தாதபகைவாபோலப் புலம்புதலடைய மாதர். எவகே தனியாழ்த்தோயினான்? யான் அறியச்சொல்லவாயாக. எ - று.

நலம்புனையாயம்-தலைவிக்கழகாயலவகரிக்கும் ஆயம். ஒடு-எண்ணெடு.

+ அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ கரு.

பாங்கிசேவிலிக்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வேறுத்தா ரொறுத்துரை மேலுங் கேளிர் விழைதலின்றி
மறுத்தா ரவற்கு மணமத னுறஞ்சை வாணாபிராண
கறுத்தார் புரதது நடநதனள காளைபின் காமாகற்பால
பொறுத்தா ளழறசுர தன்னையன் னாப்பின பொலங்கொடியே.

கு - ள். அன்னாய்! நின் பொலங்கொடி நஞ்சுற்றத்தா ரொறுத்தார்;
அதன்றியும், ஒறுத்த சொல்லைச் சொல்லுதல் மேலும் விளைதலின்றி அத்தலை
வற்குமணதலாதமறுத்தாா ; அதனால் தஞ்சைவாணா குலத்துக்குப்பிராண
கோபித்த பகைவருராகியகாடமில் காளைபின் நடநதனள, அழகியகற்பினால்
சுரத்தழல் அன்னை பொறுத்தாள். எ - று.

ஒறுத்துரை-சினத்துப் பலகாற கூறுதல் விளைதல் - விருப்பம். கறு
த்தல்-கோபித்தல். காளை-பாலேநிலத்துத் தலைவன். காமா-அழகு. 'மணத்தை
மறுத்தாா' எனவும், 'சுரத்தழறனை' எனவும் இயையும். (௧௨௪)

பாங்கியுணர்த்தசேவிலி தேற்றுவோர்க் கெதிரழிந்து கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

அழிந்து கூறல் - நொந்து கூறல்.

மாறா வளவயல் சூழதஞ்சை வாணனறென மாறையென்கண்
ஆறா வருந்துய ராறறுகின் நீரறி வேகொளுத்தி
ஊறா வனகடிக தெனமுலை யூறமிர் தூட்டியினசொல்
கூறா வளாத்ததற் கோவெனனை நீத்ததென கோலவளையே.

கு - ள். வளமாறாத வயல் சூழாத தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில்
என்னிடத்தில் ஆறாதஅருந்துயனாய்ந்துகின்றவனோ! அறிவைப்பொருந்தித்
துன்பமாவன கடிந்து என்முலையிலும் அமிழ்த்ததை பூட்டி இனியசெயில்
வேக்கறி அரிதாய் வளாத்ததற்கோஎன்னுழைய விளைபையுடையான் என்னை
விட்டுவிடுங்கியது! எ - று.

'வளமாறா' எனஇயையும். ஏகாரம்-மாற்றைச். கொளுத்தல்-பொருந்தல்.
'கூறு-துன்பம். கூறா-கூறி. நீத்தல் - துறத்தல். கோல்வளை - ஆகுபெயர்.
கோலம்-அழகு, கோல் எனக்கடைக்குறை. கோல்வளையிற் புள்ளியென்
பாருமுள். (௧௨௫)

செவிலிதன்னறிவிந்மைதன்னைநோந்துணாத்தல்.

செவிலி தன்னறிவிந்மை தனனை நொந்துணாதல் எ - னு. தலைவி போதற்குத் தனகுறிப்பினால் அறிவித்ததனமையை யறிந்திலே னென்று தன்னறிவினமை தன்னைத்தெளிந்துகூறல.

வழியா வருமபெரு நீர்த்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலாபோல்
கழியாத வன்புடைக் காளைபின னுளைக் கலந்துகொண்டல
பொழியாத வெஞ்சரம் போகுவல யானென்று போங்குறிப்பால்
ஒழியாதென முன்புகொன னுளபேசுத யேனெனறையோருநில
[னே.

இ - ள். வாயக்கால நிறைந்து வழித்துவரும் பெரிய நீர் குழ்த்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாத பணைவா போல நீங்காத அனையுடைய காளை பின்னே நாளைகலந்து ஒருக்காலும் காவாது பெய்யாத வெவ்வியகாட்டில் யானபோகுவென்று போங்குறிப்பையெல்லாம் விடாது எனமுன்பு சொன்னாள், யானறிவிலேன ஆதலால், ஒன்றையும ஆராயாதறிந்திலேன். எ - று.

வழியா - வழித்து. கழியாத - நீங்காத ஒழியாத - விடாது. ஆல் - அஞ்ச. ஒன்றையும் எனபுழி சிறப்புமமை விகாரத்தாற ரொக்கது. (௩௨௬)

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

இணங்கிப் புவனத் தெவருமில் லாவென னினங்கொடியா
உணங்கிக் கழித் லொழியவென பாலவர வுணையனபால
வணங்கிப் பலமுறை வாழ்த்துகின் றேறறஞ்சை வாணனறெவ்வை
அணங்கித் திரளபுயத் தானடல யாசலத் தாரணங்கே.

இ - ள். பகைவரை வருத்திய வதனற பூரித்தத் திரண்டபுயத்தை யுடையவனாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய மலையிலிருக்கின்ற அரியதெய்வமே! இப்புவனத்து நடபுக்கூடுதற்கு எவரும் இல்லாத என்னினங்கொடிய போல்வாள வாழிப் பாலவனத்துப் போதலையொழிய என்னிடத்துவர உன்னை அன்பாற பலமுறை வணங்கித்துதிககின்றேன, வீரின சினக்குச் சிறப்புச்செய்வேன.

இணங்கல் - இணங்கெனத்திரிந்ததுநின்றது, *‘காப்பிஒப்பி னூர்திய னிழையின’ என னும் வேற்றுமையிற் குத்திரத்தின் இழைத்தல் என னும் சொல் இழை என நின்றாற்போலக் கொள்க. உணங்கி - வாழி. கழித்தல் - போதல். அணங்கி-வருத்தி. மலையாசலம்-பொதியமலை. ஆரணங்கு - அரிய தெய்வம். ‘வரிந்நின்கீதச சிறப்புச்செய்வேன’ எனபது அவாய்கிலையான் வந்தது. இவை மூன்றுகிளவியும் செவிலிபுலமபறகுரியவாமென்க. (௩௨௭)

* தொல். சொல். வேற்றுமையியல், து. எட.

செவிலிநற்றயிர்க்கறத்தோடுநீற்றல்.

செவிலிநற்றயிர்க்கறத்தோடுநீற்றல் எ - து. செவிலி நற்றயிர்க்கு உடன் போகக்க வெளிப்படுத்திக் கூறல.

சுகநலக் வந்தருள் சந்திர வாணனறென் றஞ்சைநலலாயு
முகநலகி நலக முலைகொடுத்த தாரினமுத தங்கொடுத்தார
நிகநலல டென்பது மனபதை தேர விடலைபின்னே
மகநலகு மந்தியங் கானடந தாளுன மடநதையினறே.

இ - ள். உலகத்தில மகிழ்ச்சி கொடுக்கவந்தருளப்பட்ட சந்திர வாணனது அழகியதஞ்சையிலிருக்கின்ற நலலாய ! முகங்கொடுத்து மேலைக்கு மகிழ்ச்சியுள கொடுக்கவெண்ணி முலைகொடுத்தாரின இன முத்தங் கொடுத்த கணவனோ மிகநலலொன்பது உலகத்து மகநலலொந தெளிய உன்மடந்தைஇன்று மகப்பெறுமந்திகளஇயங்குவ காட்டில்விடலைபின்னே நடந்தாள். எ - று.

சுகம் என்புழி ஏழனுருபுதொக்கது நலலாய - நற்றய. மன்பதை-மக் ட்கூட்டம். தேற-தெளிய மக - குரங்குக்குட்டி † “கோடுவாழ்குருங்குங் குட்டி கூறுப.” ‡ “மகவும் பிள்ளையும் பறமும் பார்ப்பாய்வையுமனைவப் பாலன்.” என்பதனுணாக. மந்தி-பெண்குரங்கு † “குரங்கு முசுவு முகமு மூன்றம்.” என்பதனுணாக. கான-காடு. (௩௨௮)

நற்றயிபாங்கியோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

முன்னே யிதனை மொழிந்தனை யேனுநதை முகந்தமனம்
பின்னேய் குழலி பெறாளல ளேபிறழ் தெவாக்குர
தன்னேயம வைத்தரு ஞாதஞ்சை வாணன் நமிழ்ச்சிலம்பில
பொன்னே யுனையநல லாயவ மேசுரம போக்கினையே.

இ - ள். எவர்க்கும் நிலைவிட்டுப் பெயராத தன்னுடைய அன்பை வைத்துக்கூறும் தஞ்சைவாணன் பொதியமலையிடத்துப் பாற்கடற்பிறந்த மடவார் பலருள்ளும் திருமகளே டென்பாங்கிய நலலாய்! சுரம்போவதற்கு முன்னமே இகனைமொழிந்தனையாகின துந்தத்தை முற்காலத்தில் என்னை மணஞ்செய்தது போலப் பின்னுதல் பொருங்கிய குழலையுடையாள் மூன்றம் பெறுவானே! இச்செய்தியை என்னுடன் சொல்லாமல் மகனை வினேசுரத் திற்போக்கினையே! எ - று.

நுதை - நுத்தத்தை. முந்தை-முன்பு. மணம் என்புழி உவமத்தொகை. பிறழ்தல-பெயாதல். நேயம்-அன்பு பொன்னே என-புழி ஏகாரம் பிரிநிலை, அவளுடன பிறந்தார பலருளளும் அவளையே பிரித்தது வாங்குதலின்று. அவம்-வீண சுரம்-கான. (௩௨௬)

அது கேட்டபாங்கியழங்கல்கண்டு நற்றய்புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை)

இல்லுங் கழங்கா டிடங்களு நோக்கி யிரங்கலவமபும
வல்லுமபொருங்கொங்கை மங்கைநல லாயதஞ்சைவாணனொன்ற
புலலுந் துணைவியா போலவினை யேனபெற்ற பூவையனனாள்
சேவலுஞ் சுரத்தழ லனறுனகண ணீரொற் றெறுகின்றதே

இ - ள். கச்சம் சூதும் தம்முட்பொருங் கொங்கையையுடைய மக்கை கல்லாய்! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகையாயினோக்டும் மனைவியாபோலத் திவினைசெய்துயான பெற்றபூவைபோன்ற மகள வருந்திச்செல்லும்பாலைச் சுரத்தில விழாநிருக்கும் அழலன்று, அழுகின்ற கண்ணீரோ யெனனைசுகடு கின்றது; மகள இடங்கித்திரிகின்ற மனையையும் அவள் கழங்காடுகின்ற இடங்களையும் நோக்கி நீ கலுழற்க. எ - று

கழங்காடுதல-கழங்காயேழு கைப்பிடித்தாடுதல் இரங்கல்-அழுதல். வம்பு-கச்ச வல்லு-சூத. மெபும் வல்லும் பொருதல்-வல்லொப்பு பராக் வருங்கால் வம்பே மறையறக என்புழி நீ யொப்பாகாயென்று வம்பு விலக்குழி ஒன்றோடொன்று பொருதலாயிற்று தெறுதல்-சுடுதல். (௩௩௦)

நற்றய்பாங்கியோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை)

நேயம் புணை துணை யாகவெங் கானக நீர்தலெண்ணி
ஆயம் புலமப வகனறன னோகில லகங்குழைய
மாயம் புகலொரு காளைபின் வாணனறென மாரையன்னீர்
சேயம் புயமலா போலடி நோவவென சிலவளையே.

இ - ள். வாணன தென்மாறை நாடுபோன்ற பெண்களாள்! கல்லும் நெஞ்சங்குழையப் பொய்சொல்லப்பட்ட வொருகாண்பின் எனது சிலவளை யையுடையாள் சிவந்த தாமமைலளையொக்கும் அடிகளநோவ வெவ் விவகாடாகிய வெள்ளத்தை நீர்தலெண்ணி அன்பினைத் தெப்பமுநதுணையு மாக ஆயக்கூட்டம் புலமப்பிரிந்து போயினாள். எ - று.

நேயம்-அன்பு புணை துணை என்புழி உமமைத்தொகை. நீர்தல் என்பதனால் வெள்ளம் வருவிக்கப்பட்டது. ஏகாரம் ஈற்றசை. கல் என்புழி சுறப்பும்மை தொக்குகின்றது. “குன்றிநெஞ்சுபகவெறிந்த வெஞ்சுடர் நெடு வேல்” என்பதுபோலக்கறகு நெஞ்சுக்கறினொன்றுணாக. மாயம்-பொய். அம்புயம்-தாமரை. சிலவளை - ஆகுபெயர். (௩௩௧)

நற்றிய அயலார் தம்மொடுபுலம்பல்.

(இதுவெளிப்படை)

மேனாள் வரங்கிடந் தென்போல வருந்தி மிகவுமெய்க்நொத்
தீனா தவர்துனப மெய்துவ ரோவிமை யோருலகம்
தானா ணீடும்திற்றஞ்சை வாணன நமிழ்ச்சிலம்பின்
மாணா விழியனை யாள்வினை யாடிய வண்டலகண்டே.

இ - ள். தேவருலகத்தானாண ணீண்ட மதிலருமுத தஞ்சைவாணன்
தமிழ்ச்சிலம்பில் விழிமான்போனதவள வினையாடிய வண்டலம்பாணன்
யைக்கண்டு 'பண்டைநாளில் வரகூடுநது எனனைப்போற பததுமாசஞ்
சுமந்து வருந்தி மிகவும மெய் நொநது பெறுதார துனபம் எய்துவரோ ?
யானும் பெறுதிராதுபெறுத துனபத்தை யெய்தினென. எ - று.

மேனாள் - பண்டைநாள். ஈனாதவர் - பெறுதவர். வண்டல் - ஆகு
பெயர். (ககஉ)

நற்றியத்தலைமகன்பயிலிடம்நம்மொடுபுலம்பல்.

நற்றியத் தலைமகன் பயிலிடம் தம்மொடு புலம்பல எ - து. நற்றியத்
தலைவிபழி வினையாடுமிடங்களோடு நொநதுகூறல்.

செயலைத் தருவின வருகிழ லேபெருஞ் சிறநிலலமே
வயலைக கொடி நொச்சி மண்டப மேதஞ்சை வாணனொனனா
இயலேத் தனித்தனி தாதன ளேநமச் சினறிதன்றோ
கயிலைப் பொருதகண னுணமேலும் வாழவிக்குங் கட்டளையே.

இ - ள். அசோகத்தருவின் அழகிய நீழலே! பெரிதாய்வளைத்த
சிறநிலலமே! வெளியிலே செயத் கொடிகட்டிய மதில சோநத மண்டப
மே! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவரிலக்கணத்தை நமக்கின்று தனித்தனி
யுள்ள கயிலைபோலப் போபுரிதகணனாள், இனிமேலும் நம்மை வாழ்
விக்கும் கட்டளையிதவன்றோ! எ - று.

செயலை-அசோகு. திரு-அழகு பெருஞ்சிறநில-அவரவர் வினையாடுஞ்
சிறநில அறம் பெரிதாய் வளைந்தசிறநில. வயலை-வெளி. நொச்சி - மதில்.
'தனித்தனித்தருதல்' பகைவா பலராதலால் அவரவாபடுதன்பங்களை வேறு
வேறு கொடுத்தல். மேலும்-இனிமேலும். கட்டளை - முறைமை. இவை
ஐந்தும் நற்றிய புலம்பற்குரியவாமென்க. (ககக)

நிமித்தம்போற்றல்.

வடியேய புதாழுது வாள்வல வாணனறென மாறையுள்யான
அடியே தொழுந்தெய்வ மாகநிற் பேணியரும்பலியிப்
படியே தருகுவ லெனறுமின னேயிப பதியுவகைக்
கொடியே வரககரை நீகொடி யேன்பெற்ற கொம்பிணையே.

இ - ள். இப்பதியிடத்து மகிழ்ச்சிக்கொண்டிருக்கின்ற காகமே! பாலி
யாகிய யான்பெற்ற கொம்புபோலவாளை ஈணவெர ியழையாய், அழைத்த
வுடனே வருவள், அவளவந்தால் வடித்ததொழில்பொருளிய புகாநிறத்
தை முகத்திலுடைய வாட்டொழிலிலவல்ல வாணனது தெனமாறையுள
யான வழிபடுகடவுளாக நினைப்போற்றி, சோறுதசைமுதலிய அரியபலி
யை இன்று கொடுத்தாற்போல என நூந் தருவேன எ - று.

வடி - வடித்ததொழில். புகா - இரத்தககறைப்புகளி. அடிதொழுந
தெய்வம் - வழிபடுகடவுள். பேணி - பேரற்றி அரியபலி - கிடையாதபலி.
இன்னே-இப்போதே. கொடி-காகம் கரைதல்-அழைத்தல். காகமழைத்தல்
ஊரகருப் போயினா வருவனானும் உலகியலுபற்றிக் கூறினனென்
றுணாக. இன்னேவரவென இயைபு (௩௩௪)

காந்தணிவித்தல்.

கரந்தணிவித்தல் எ - று. கரத்தினவெவமை குளிர்மாறுகூறுதல்.

வெஞ்சுர நாடு வியனசுர லோகமும் வெங்கடுங்கொலை,
ஐஞ்சுர தாரு வனங்களு மாக வகிற்புகைபோல
மஞ்சுர வாடக மீமதில சூழ்தஞ்சை வாணனவெற்பில
பஞ்சுர மாரு மொழிச்சுரு ளோதியென பைந்தொடிககே.

இ - ள் அநகரிலுள்ளார குழற்கூட்டும் அகற்புகைபோன்ற முகில்
தவழப்பட்ட வலியபொனம திலஞ்ஞந்த தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்தூர்
பஞ்சுரமென்னும் பண்டுககொப்பாகிய மொழிபையும், கூருண்ட குழலையு
முடைய என்பசிய தொடியையணிந்தாட்கு வெய்ய்பாலையுலகும், விரிவா
கிய தேவருலகும், வெய்யகடியகாடும், அததேவருலகிலுண வாகிய பஞ்சு
தருச்சோலையுமாக. எ - று.

காநாடு பாலையுலகம். வியன-விரிவு. ஐந்துசுரத்ருவாவன் - சந்தானம்,
அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். பஞ்சுரம் - பால்நிலத்துப்
பண். ஒதி-குழல். மொழிக்கருளோதி - உமமைத்தொகை. பைந்தொடி -
அன்மொழித்தொகை. (௩௩௫)

தன்மகள்மென்மைத் தன்மைக்கு இரங்கல்

தன்மகள் மென்மைதன்மைக்கு இரங்கல் எ - து நற்றாய தன்மகள் மெல்லிய இயல்பாகிய தன்மைக்கு இரங்கல்.

தாமே தமக்கொப்பு மற்றில் லவாதிலைத தண்ணனிச்சப
பூமேன் மிதிக்கிற் பதைத்தடி பெருங்குங் காயெரியுந்
தீமே லயிலபோற் செறிபுறந்தானிற் சிலம்படிப்பாடி
யாமே நடக்க வருவினை யேன்பெற்ற வமமனைக்கே. (ந.ந.சு)

¶ [இதுபிறசெய்யுட்கவி.]

இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல் எ - து. நற்றாய தலைவியிளமைத்தன்மைக்கு மனமெலிந்திரங்குகூறல்.

இரும்பா மனங்கொண்ட வாறெனனை நீதனை யேததியென்றும்
வரும்பா வலாககருள் வாணனறென மாறை வளவயலில்
கரும்பார் மொழியா யழலென்று கண்ணீர் துடைத்தனைத்தன
அரும்பா முலைசெய்ய வாயப்பசும் பாவைக களிக்குமினனே.

இ - ள் வினையுமே பாவையை நோக்கித் தன்னைத்துதித்துவரும் புலவர்க்கு என்றும் அருளப்பட்ட தெனமாறை நாடெவளவயலில் வளருங் கரும்புபோன்ற மொழியினையுடையாய் அழாதையென்றுகண்ணீர்துடைத்தனைத்து உன்மார்பில் அரும்பாதமுலையைச் செய்யவாயையுடைய பசும் பொனஹசெய்த பாவைகளிலும் இளமைத் தன்மையையுடைய மின போன்றவளே! என்னைவிடபெ பிரிந்துபோக நீ இருமறையொக்கும் மனங் கொண்ட முறைமை எப்படி? எ - று.

பாவலா-புலவா பசும்பாவை என்றதனால் பொனவருவிக் கப்பபட்டது மின் - ஆகுபெயர் (ந.ந.சு)

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல் எ - து. நற்றாயதலைவியது வெருவுந் தன்மையை நினைந்து தானச்சமுற்றிரங்குகல்

நாண்மா தவிமலா நாறிருங் கூருத டைந்தவழிக்
கோணமா முகிதன்கொடுங்குரல கேட்டொறுங் கூங்கணையால
வாணமா முனைவென வாணனறென மாறை மணிவனாவேயத
தோணமா வெருவுங் கொல்லோ வெனறெ னுருயிர சோகிற்றேதே.

¶ திருக்கோவையாரா, செ. உட்சு.

கன்றே யிதென்று முதமுக நோக்கி நகைககையாழ்
அன்றே யலாசொல்லு மாதாமுன னேதஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
சென்றே பரந்த திசைகளெல லாஞ்சென்று தோந்தணங்கை
இன்றே தருவானன் னேவருந் தாதிப கிருந்தருளே.

இ - ள். அன்னே ! இவள ஒருவன பினனே சுரம்போயின இது
நன்றாயிருந்ததென்று ஒருவாமுகமஒருவாநோக்கி நகையைநகைத்து வெளி
யிலேஅலணாததூறறும் மாதாமுனனே, தஞ்சைவாணனது பழகிய கோத்தி
போய்ப்பரந்த திசைகளெல்லாமபோய்ததேடி அணங்குபோல்வாளை இஹ,
றைப்பொழுதேதருவேன், யான போயவருமளவும் வருந்தாது இங்கிருந்த
ருள். எ - று.

முன் ஏகாரமுனறும் ஈற்றசை, பின் ஏகாரம் ஒன்றற தேற்றம் 'நன்
றேயிது' என்னுங் குறிப்புமொழி அசுதிகண் திதையுணர்த்திநின்றது. நகை
யா-நகைத்து. மனறு-வெளி, தோதல-தேடல். அணங்கு-ஆகுபெயர் (நசு௦)

ஆற்றிடைமுகக்கோப்பகவனாவினதல்.

ஆற்றிடைமுகக்கோப்பகவனாவினதல் எ - து. செவிலி தேடிப்போங்
கால வழியிடை எதிரொரு முக்கோலுடைய அந்தணரை வினாவுதல்.

ஒருவெண் குடையிரு நீழனமுக கோலகொண் டொழுக்கத்தினால்
அருவெங் களரியைந் தாறுசெல வீரரு ளீரொழுபார்
மருவெண் டிசைபுகழ் வாணன்றென மாறையென வஞ்சிடனனா
பொருவெஞ் சுடரிலை வேலொரு காளைபின் போயினனே.

இ - ள் ஒருவெண்குடையின்பு பெரியநீழலிலே மூன்று தண்டு
கொண்டு ஆசாரத்தினால் அரிய வெவவிய களாநிலத்திலியைநது வழிச்செல
வீர்! எழபாரிலுமமருவியஎனடிசையிலுள்ளேஈராரபுகழப்பட்ட வாணனது
தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் எனனுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போன்றவள
போசெய்யும் சுடர்பொருநதிய இலைபோலும் வேலையுடைய ஒருகாளை
பின் போயினன், மீண்டு வரக்கூறிஅருளபுரிவீராக. எ - று.

இருமை - பெருமை. முக்கோல - திரிதண்டு. ஒழுக்கம் - ஆசாரம்.
இயைநது-பொருந்தி ஆறு-வழி. 'மீண்டுவரக்கூறல்' அவாய நிலையானவந்
தது. ஒன்றுமுதலெட்டளவும் ஒழுங்காயத்தொகை காட்டிவருதலால் செய
யுட்கு இஃதோரஸங்காரந் தோன்றியவாறு காண்க. (நசு௧)

மிக்கோளோதுக்காட்டல்.

மிக்கோளோதுக்காட்டல் எ - து. செவிலி வினாத்தரகு மிக்கோர் அது
உலகவியல்பென்று காரணமெதெதுக்காட்டல்.

இயங்கா வனமென மகளொரு கூளைபின னேகினளென
றுயங்கா தொழியெ னுலகியல பாலுல வுமபுயறேய
வயங்கா டகமதில சூழ்தஞ்சை வாணன மணங்கமழ்தார்
புயங்காதல கொண்டணை தாளய னாதந்த பூமகளே.

இ - ள். ஒருவருளு சஞ்சரிபாதவனததில எனமகளொரு காளைபின
ஏகினுளென்று வருந்தாதொழி, அவவாமேருதல உலகவியல்பு; யாங்ஙன
மெனின, வானததுலவும் புயிலைத்தீண்டி விளங்கப்பட்டபொன்மதிலசூழந்த
தஞ்சைவாணனது மணங்கமழ மாலையணிந்தபுயத்தைக் காலைகொண்டு
ஆயனா படைத்த பூமிதேவியிணைநதாள. எ - று.

இயங்கல - சஞ்சரித்தல. ஏகினள் - போயினள். உயங்கல-வருந்தல.
வயங்கல - விளங்கல. டகமதில - பொன்மதில. அயனா - பிரமனா.
பூமகள் - பூமிதேவி. (உசஉ)

சேவ்லியெயிற்றியொடுபுலம்பல்.

செவ்லியெயிற்றியொடு புலம்பல எ - து. செவ்லிபாலேநிலதத் பெண்
னொடு புலம்பிக்கூதல்.

செருமக னேயும் புயத்தய லானபின செலவிடுத்தென
ஒருமக னேயென றுனையிராத தேனபுனை யோவியம்போல
வருமக னேதஞ்சை வாணனொன னாதுனனும வனசுரத்தோர்
அருமக னேயுனா யாயவள போன வதொனக்கே.

இ - ள் போமகள்பொருந்திய புயத்தைபுடைய அயலானபினனே
போகவிடுத்தஉணை எனனொப்பற்ற மகளேயென்று ஐயமுற்றேன, அலங்
கரிசுருகு சித்திரப்பாவைபோல வரப்பட்ட பெண்ணே! தஞ்சைவாணனது
பைகவராயுள்ளாரெருங்கும வலியகாட்டிலிருக்கும் எயினருக்கு அருமை
யாகிய மகளே! அம்மகள் போனவழியை எனக்குச் சொல்வாயாக. எ - று.

செருமகள்-வீரமகள். அயிரத்தல-ஐயமுறல் ஓவியம்-சித்திரப்பாவை.
அதா-வழி. இப்பாட்டில இரண்டு முன்னிலைவந்ததற்கு இலக்கணமும் உதா
ரணமும் களவியலிற்குறினும் ஆனதிக காண்க. (உச௩)

சேவ்லிதுவொடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இரவைய குழலியிய வேதலன பினசெல்ல லென்றுசொல்லாக
சூவே யறவுங் செடியைகண டாயகொழிநீகாகனகம்
தரவே யெனவந்த சந்திர வாணன நரியலாபோம
சூவே யழலவழி பேதலிபு போயவென றேகையையே.

இ - ள். தருதற்குக் கொடியோடுகூடிய பதுமநிதியெனவந்த சந்திர வாணந்தரியலாபோக காடழல மூங்கிலழலபொருந்திய வழியிற்றனியே போன என்றோகைபோலவாளை ி இவவிலைக்கணடுழி இருளபோன்ற குழலாய் இவவயலானபின் செலவறக்கவென்று சொல்லாததூரவே! நீமிகவுங் கொழியை எ - று.

எனவே,-நீசொன்னால் மீளாளல்லன், வாளாவிருத்தல் அறவுங்கொழியையென்று கூறினான். ஏதிலன் - அயலான் 'குரவேகொழியை' என இயையும் கொடை மிகுதியாற் கடழிய கொழி வாணனமேலெறுக, கோகனகம்-பதுமநிதி வேயழல - மூங்கிலிற்பிறந்தவழல. தோகை - ஆகு' பெயர், (௩௪௪)

சுவடுகண்டிரங்கல்

சுவடுகண்டிரங்கல் எ - து. செவிலிலந்தினமே ௨ காலமு'திய குழியைக் கண்டிரங்கல்கூறு

தொடுசிலை கானவ ரோடிய வேற்றுச சுவடுவையெ
அடுசிலை காலையடியவை யெயற்றித் தோறிய
இடுசிலைப் பாபுரக குந்தஞ்சை வாண னிசைகருருகப்
படுசிலைப் பாவை பதிநிலை யெவண்டு பாடுகவே

இ - ள் அடிபுதொச்சுரு சிலையையுடைய ஆறலைக்கானவா எதிர நிறகமாட்டாதோடிய வேறுபட்ட அடிச்சுவடுவையே! அவரைப் பொருளு சிலையுடனே எழுப்பக்கத்திலவீழ்த்துநதைய கானையது அடிச்சுவடுவையே! தனதுவீரத்தைக் கூறிவுடையோரநியச சயத்தமபமநாட்டி உலகத்தைக்காக்க குந்தஞ்சைவாணனது ரொ'தியமலையிட்டதிருக்கும் பாவையடியிவை எ - று

எனவே,- அடிச்சுவடு கண்டவுடன் தலைவியை நினைதிரங்கியவா ளுயிற்று பலராய உந்தெதிரதுத் தலைவனெதிரநிறகமாட்டாது ஒருவா போனவழி யொருவா போகாதோடுவாரது அடிச்சுவடுபொருவடிபோலொருவரடியிராது வேறுபட்டுத் தோன்றுதலால் கானவரோடிய வேற்றுச்சுவடுவையென்றும், தனித்து நிறறவின்பாவைபதமியை யென்றும் கருதிக்கூறினானே. இடு சிலை - வெற்றியாலிடுஞ் சயத்தமபம இசைகருகப்படுசிலை - இராவணன் பிணிககக் குறுமுனிபாடுமிசைகரு உருகப் பட்ட பொதியமலை, பாடு-பக்கம் உருதல்-விழுதல். (௩௪௫)

செவிலிகலந்துடன் வருவோர்க்கண்டு கேட்டல்.

செவிலிகலந்துடன் வருவோர்க்கண்டு கேட்டல் எ - து. உடன்போக குப்போயத் தலைவனும் தலைவியும்போல அன்புசுலந்துஆற்றிடை வருவோ இருவரைக்கண்டு செவிலிவினதல்,

யானகம் போத வருந்ததும் போலவனப் பெய்துவெய்ய
கானகம் போயினா கண்டனி ரோகற்ப காடவிசூழ
வானகம் போபயில வானவற கீர்தருள வாணனறஞ்சைத்
தேனகம் போருக மாதனை யாளுமொர செலவனுமே.

இ - ள். . கற்பகக்காடு சூழ்ந்த வானிடத்தைப் போசெய்யுஞ் சேர
னுக்குக் கொடுத்தருளப்பட்ட வாணனது தஞ்சையின் வாவியிலிருக்குந்
தேனொளிவிடப்பட்ட தாமரையிலிருக்கும் மாதபோலவானும் ஒருசெலவ
னும் உங்களைப்போல அழகுபொருந்தி யான்நெஞ்சமிகவருந்த வெய்ய
காட்டிடத்ததுப் போயினா, நீங்கள் கண்டேரோ? சொலவீராக எ - று.

அகம்-நெஞ்சு. போத-மிக, வனப்பு-அழகு கானகம்-காட்டிடம். கற்ப
காடவி-கற்பகக்காடு. வானகம்-வானிடம். வானவன்-சேரன ருத்தல்-ஒளி
விடல். (உச்சு)

அவர்புலம்பறேற்றல்

அவாபுலம்பறேற்றல் எ - று. செவ்வியிரங்கிப் புலம்புதலை எதிரவந்
தோ தேற்றிக் கூறல்.

யானகண்ட வண்ணனு மெண்ணருங் காதலி னேகிப்பவென
மானகண்டனகண்ட மயிலகண்ட மாதரு மாதநுமம்
தானகண்ட தண்ணளிச சாதிர வாணன றரியலாபோம
கானகண்ட மெய்குளி ரப்பொயகை சூழ்தஞ்சை காணபாகுளே

இ - ள். யான காணப்பட்ட தலைவனும் எனனுடைய தலைவியாகிய
மாணையுடைய கண்டாறப்போலும் கண்ணையுடைய இடமயிலபோன்றவன
கண்ட எண்ணுதற்கரிய காதலிஞ் தலைவனபின்போகிய மாதரும பெரிய
தருமத்தைக்கண்ட தண்ணளியையுடைய சாதிரவாணனதரியலா செலவும்
காட்டைக்கண்டவுடம்பு குளிர இப்போது பொய்கைசூழ்ந்ததஞ்சையைக்
காணபாக்கள். எ - று.

‘யானகண்ட வண்ணனு மென்க்கண்ட மாதரும’ என்று கூறவே,
எனக்கவனத்தோன்றாமல் மறைந்திருக்கின்றான், இவனும் அந்த உண்மையான தலையி
இவள அவனைக்கண்டதாகவும் தானவனைக்கண்டதாகவும் கூறினா. மயில்
ஆகுபொயா தண்ணளி-அன்பு. தலைவியை யானகண்டவென்றுகூறுது, என
மயில்கண்ட மாதரு என்று கூறியதென்கையெனின, தலைவன்கூறாத தன்
மையளலல்ல, தையலாகாணுதன் மையளலல்ல ஆதலால் இவ்வாறுகூறி
னா எனனை, “மலரன்ன கண்ணுண் முகமொத்தி யாயிற - பலகாணத்
தோன்றன மதி.” எனனுந் திருக்குறளினுணர்க. (உச்சு)

† திருக்குறள், செ. சக்கக.

செவிலிபுதல்வியைக்காணுதுகவலைகூர்ந்தல்.

செவிலிபுதல்வியைக்காணுது கவலைகூர்தல எ - து. செவிலி தன் புதல்வியைக்காணுது துன்பமிருதல.

நாணினுந் தாரணி கற்புநன றென்று நயந்துமுததம்
பூணினும் பாரமி தென்னுமென பொன்னையிப் போதெனக்குச்
சேணினுஞ் சராபுகழ் வரணனறென மாறைமன சேரலரைக்
காணினுந் காணவந் தோவரி தாலநதக் கானிடையே.

இ - ள். நாணைப்பார்க்கவும் முல்லைமாலையணிந்த கற்பு நன்றுஎன்ப, தனை விரும்பிச்சென்றான, ஆதலால் முததாரம்பூணினும் பாரமென்று சொல்லும் மெல்லியவியலபிணையுடைய எனபொனனை எனக்கிப்போது சேணினுஞ்சோந்த புகழையுடைய வரணஞ்சிய தெனமாறை மன்னன பகைவரை இநதக் கானிடைக்காணினுந் காணவரிது, அநதோ யானென செயவேன் எ - று.

நயந்து எனபுழிச் 'சென்றானாதலால்' எனனுஞ் சொல்வருவித்து முடிக்க 'எனக்கிப்போது' எனஇயையும். சேண-தூரம் காணினும்எனனும் உம்மை அவாகரந்து திரிதலின அருமைதோனறநின்றது அநதோ-இரக்கக் குறிப்பு. ஆல் - அசை. (ருசுஅ)

சுறப்பொடுபுணர்ந்தகவலை முற்றிற்று

மீ ட் சி.

மீட்சி எ - து. மீணடுவருதல. செவிலி புதல்வியைக்காணுது மீண்டு வருதலும், உடன்போய் தலைவனும் தலைவியும் மீணடுவருதலும் அடங்கப் பொதுப்படமீட்சியென்றுகூறினா.

* 'தெளிததன்மகிழ்ச்சிவினாதல செப்பலென, வெளிப்படவுரைத்த மீட்சிநால்வகைத்தே'.—என்னுஞ்சுத்திரவியியால் மீட்சிநால்வகைப்படும.

தலைவிசேணுகன்றமைசெவிலிநாய்க்துணர்ந்தல்.

ஏடார் மலாக்குழல் வலலியை யன்னையித தீவினையேன
நாடா விடமிலலை ஞாலத் தகலவயி னனகமலக
காடார் பழனக் கழனிநன னுடுகடந்து தன்னூர்
வாடா வளமனை கொணடுசென றுனொரு வளளலின்றே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி]

தலைவன் தம்முள் சார்ந்தமைசாற்றல்.

தலைவன் தம்முள் சார்ந்தமைசாற்றல். ஏ - து. ஐம்பத்து நான்காநாள் தலைவன் மீட்சியில் தலைவியதுரைத் தாமசார்ந்தமை தலைவிக்குச்சாற்றல்.

நினைபா னெதிர்ப்பட்ட நீடிருங் குனறிது நீகுடைந்த
சுனைபா மத்மலாச் சோலைக் ளாமுனைவ தூயவண்டல்
மனைபா மிலவயினி வாணனறென மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
இனைபா தெழுந்தருண் மானனை யாய்ம மெழினகாக்கிக்.

இ - ள். மானனையாய்! நினைபா ன முன்னெதிர்ப்பட்ட நீண்ட
பெரிய குன்றிது; நீ குடைந்துவினையாடிய சுனையாமது, நீவினையாடியமலர்ச்
சோலைகளாமுனைவ, மாசிலாத வண்டலம்பாவைசெய்து வினையாடிய சிற
நிலலமலை, இன்று வாணனதெனமாரையை வாழத்தாதவர்போல வருந்
தாது நமதெழிலையுடைய நகர்க்கெழுந்தருள் ஏ - று.

தான் உவள் என னும் மேறமுமைமினமைபாந 'நமமெழினகா' எனக்
கறினா. இனி-இன்று. இனையாத-வருந்தாது (௩௫௦)

தலைவிழன்செய்வோர் தம்மோதோன்வால்

பாங்கியர்க்குணர்ந்திவித்தல்

(இதுவெளிபடை.)

புனைபல னேதிலா காதலா தாயா பொருமையிற்போய
இனைதுபா யாதொன்று மினறிவெவ காணிகந் தியானுமமபொன
வனைகழ லானும் வருவதெல லாருசென்று வாணனறஞ்சை
துனைவுட னேகுசின நீசொல்லு வீரொன றுனைவியாகக்கே.

இ - ள். வாணனது தருசைக்குவினைவுடன செலகின்றீர்! புனைந்து
அலனாத தூறுகின்ற அயலாஎன்னிடத்துக் காதலையுடையாகிய தாயா
இவாகனது பொருமையினால் பேயவருந்தருதனபம ஒன்றுமினறி வெவ
விய காட்டைநீங்கிப்பாய மீணயொனும் அழகியபொன்னுல வனைந்த
கழலையுடையானும் வருகின்றசெய்தியெல்லாரு சென்று என்றுணவியாக்
குச்சொல்லுவீர். ஏ - று

புனைதல-இலலதலை, ணடாக்கிக் கூறுதல ஏதிலா-அயலா. இன்னது
யா - வருந்தாதுயா. இகத்து-நீங்கி. துனைவு - வினைவு. * 'கத்தழவுந் துனை
வுமவினைவுப்பொருள்.' என்பதனறகண்கொள்க. (௩௫௧)

முன்சென்றோர் பாங்கியர்க்குணர்ந்தல்.

(இதுவெளிபடை.)

போதலார் தல்லை முனிபுமெல லோதிப புனையிழைதல
காதலன பின்வரக் கண்டனம யாங்கண்டல வேலிமுரீரீ!
மாதலந் தன்னிரு தோளவைத்த வாணனறென மாறையணைச்
சூதலுந் தொலகவிம மித்திரண மாமுலைத் தோகையோ.

* தொல, சொல். உரியியல், து. ககூ.

இ - ள். தாழைக்காட்டை வேலியாகவுடைய கடல்குழந்த பெரிய புவியைத் தன்னிருதோளில வைத்தவாணன் தென்மாறைநாட்டில் அழகு பொருந்திய குது இடுக்கண்பட்டுச் சுருங்கப்பூரித்தது திரண்டபெரிய முலையையுடைய தோகைபோல்வீ! போதுகளமலாந்த இருளைச்சினகுகும மெல்லியகுழவினையும் புனைந்த பூணினையுமுடையாள தனகாதலனபினவர யாம் கண்டனம். எ - று.

அல்-இருள். ஒதி - கூந்தல். மெல்லோதிப் புனையிழை-அன்மொழித் தொகை. கண்டல் - தாழை, புவவியால குறம்படக்கிப் பூமியைக்காதலான் 'மாதலநதன்னிருதோளவைத்தவாணன்' எனக்கூறினார். அலாதல்- இடுக்கண.† "அலநதோக்களிசுகுமபொலம்பூட்டுசேய" எனவும், 'அற்றார்க்கு மலாந்தாக்கும்' எனவும் பிறருங்கூறிய வாற்றானுணாக விமமுதலப்பூரித்தல். (௩௫)

பாங்கியி்கேட்டுநீற்றயிக்குணித்தல்

(இது வெளிப்படை.)

வாளேய் விழிநின் மயிலனை யாடஞ்சை வாணனவெற்பில வேளே யனைய விடலைபின் னேசுர மீண்டனநம் கேளேய் பதிவரு மென்னநல லோசொல்லக கேட்டனமிந நாளே யனையநா னாளுள வோசென்ற நாள்களிலே

இ - ள். வாளபோன்ற விழியினையுடைய நினமகளாகிய மயில் போன்றவள தஞ்சைவாணன் வெற்றிடத்ததுக்காமனையொத்த விடலை பின்னே சுரம்போயமீண்டு நஞ்சுறத்ததாரிருக்கும் நகரினகண்ணேவருமென்று கல்லோர் சொல்லக்கேட்டனம், ஆதலின் இந்நாளைப் போன்ற நன்னாள் கழிந்தநாள்களிலேயுளவோ? எ - று.

வேள்-காமன். விடலை - பாலைநிலத்தலைவன். கேள் - சுற்றம். ஏகாரம் மூன்றாம் நற்றசை. (௩௫௬)

நற்றயிகேட்டவனுளங்கோள்வேலனைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) வேலன்-வெறியாட்டாளன்

தென்மாறை நன்னகர் மன்னவன வாணன் செழுந்தஞ்சைக்குழ் பொன்னம் திரத்துப் புலனுணர் வீர்சுரம் போய்வருவோன எனமாளை யென்மனை யிற்றரு மோதன்னை யின்றநற்றய் தன்மா நகருய்க்கு மோசொல்ல விரொன்று தானெனக்கே.

இ - ள். தென்மாறைநகர்க்கு மன்னவனாகிய வாணனது செழுந்தஞ்சையைக்குழந்த அழகியதிக்கினுள்ளார் கினைக்குமறிவை எல்லாமறி

† திருமுருகாறுப்படை, பழமுதிரசோலை, வரி, ௨௭௬.

வீர்! சுரம்போய் மீண்வெருந் தலைவன் மானையாளே என் மனையிலே தருமோ? தன்னையின் நறறாயிருக்கும் தன்பெரியநடக்கே செலுத்துமோ? எனக்கொன்று சொல்லுவீர் எ - று.

பொன் - அழகு. மாநீாம் - ஆகுபெயர் புலன் - அறிவு. உய்த்தல் செலுத்தல். வேலன் - முருகவேளடையாளமாயக்கையிலே வேலபிடித்துத் திரிபவன்.

தலைவன் சேணகனறமை செவிலிதாய்க்குணர்த்ததலும் தலைவன்மம்மார் சார்த்தமை சிறறறமூரணநெதளிதல்; தலைவிமுன்செலவோர் தம்மொடு தன்வரல்பாங்கியாக்குணர்த்திவிடுதலும், பாங்கியாநறறாய்க்குணர்த்ததலும் இரண்மெழுதல், நறறய்தலைமகனுளங் கோளவேலனைவினாது லொன்றும் வினாதல், பாங்கியாக்கு முன்செலவோர் உணராதலொன்றும் செப்பல்.

மீட்கிமுற்றிற்று.

தன்மனை வணாதல்

தன்மனைவணாதல் எ - று உடனபோய் மீண்வெருந் தலைவன்தலைவியைதன் னூராக்குக்கூட்டிப்போய்த தன்மனையின்கண் வணாந்துகோடல்.

†“வினாதல்செப்பல் மேவலென்றிறைவன்

மறதிவ்வணாதறனமூவகைததே”.—எனனுஞ் சூதகிரவிதிபால தன்மனைவணாதல் மூவகைப்படும.

நறறய மண்ணயாவேட்கையிற் செவிலியை வினாதல். எ - று தலைவி நறறய தன்மனையின் மணஞ்செய்யும் விருப்பினாற் செவிலியைவினாதல். இதற்குச் செய்யுளிற்கவியில்லை

*தாமாக மேவினுந் நமமனைக் தேவந்து தன்சிலம்பார்
மாமா தினைமணஞ் செய்வதற் கேமரு வார்மலப்
பூமாது கேழ்வன புகழ்ததஞ்சை வாணன பொருப்பிலினி
யாமா றுயிரனை யாய்சொல வமோவவ ரனனையாககே. (௩௩௩)

செவிலிக்கினைவ்வரைத்தமையுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

என்ன மியம்புவ தியாயக்கினி நாமன்னையினறுதமமில் **
கொன்னாரு கித்திலக் கோதைம மாதைக் கொடுநெடுந்தேர்க்
கன்னாடர் மண்டொண்ட வாணனறென மாறையிற் காதலாதாம்
கன்னாண மணமுணார் தாரொன்று தூதா நவின்றனோ.

† அகப்பொருள விளக்கம், வணாவியல், சூ உரு.

* இக்கவியாழப்பாணத்தது வலவை-சபாபதிபிள்ளை யவர்கள்பதிப்பித்த மூலப்பிரதியில் காணப்பட்டபடியே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இ - ள். அன்னையோ கொழுகட்டிய நெடுந்தொடைய கன்னாடர் மண்ணக்கொண்ட வாணந்தென்மாறை நாட்டில் காதலந்தாம் தடமில் லத்துப் பெருமையார்ந்த முத்துமலைபைத்தரித்த நம்மாலை நல்லகாளிலே மணம்புணர்ந்தாரொன்று வந்ததூதுவர் சொன்னார், இன்று நாம் ஆய்க்கியம்பு வது இனி யென்னா? எ - று.

கொன். பெருமை. நித்திலக்கோதை-முத்துமலை நவில் - சொல்லல்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றய்கீதுணர்ந்தல்

(இது வெளிப்படை.)

அனைக்கே ளிருநின் றியற்றவங் கேமண வின்பமெய்தி
அனைக்கேணமை கண்ணிய வண்ணலபின் னாகநம் மன்னையின் தம்
மனைக்கே வருமென வந்துசொன னாதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
சுனைக்கேழ் நனைக்கழு நீர்க்குழ லாயசில தூதரின்னே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபிடத்திருக்குஞ் சூனியிறபூத்திறத் தையுடைய களபொருந்திப் கழுநீரைச்சூழிய குழலாய்! எல்லாக்கேளிரும் மணப்பந்தரிலவந்தநின்று மணச்சடங்கு செய்ய, தலைவனாரில் மணவின் பத்தையெய்தி அததனமைத்தாசிய நடபைப்பொருந்திய தலைவனபின்னே நம்மன்னையோல்வான் இன்று இம்மனையிடத்தது இப்போது வருமெனசசில தூதாவந்துசொன்னார். ௪ - று.

எனைக்கேளிரும் - எல்லாக்கேளிரும். அனைக்கேணமை-அததனமைத் தாசியவறவு “அனைநிலைவகையோடாங்கெழுவுகையால்” — என்னுஞ் சூத்திர த்துஉரையாசிரிய நுரையானுணாக அண்ணல்-தலைவன். (ஆக-பிரிவிலகை நிலை, † “ஆகவாக லென்பதென லு-மாவயின் மூன்றும் பிரிவிலகைநிலை” என் னுஞ் சூத்திரத்தானுணாக. ‘தூதாதிர் கானம்பாடினேமாக’ என்னும உதா ரணத்தானுமுணாக அன்னையாதலபறறிவந்த சொல், கேழ்-நிறம், நனை-கள். இன்னே- இப்போதே. (௩௫௭)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைந்தமை நுமர்க்கு இயம்புகென்றென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கோபுரஞ் சோலை கொழுகட்டின் மாடங் குலாவிமையோரா
மாபுரம் பேரலுந்தென் மாறைவ ரோதயன வாணனவெற்பில்
நீபுரத் தேதத்த மாதையங் சியாமவனா நீர்மைசொன்ன
தூபுரஞ் சூழடி யாய்சென்று கூறு நுமர்தமக்கே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்தசிலையு சூழ்ந்தஅடியினையுடையாய்! கோ புரமுஞ் சோலையுங்கொழுகுமதினும்மாடமுவளங்கூப்பட்ட அமராவதியை யொக்கும் தெனமாறை நாட்டில் வரோதயனாகிய வாணன்வெற்பில்

நீபாதுகாத்துத் தந்த மாறாத என்னூரில் வரைந்தகீர்மையை நாமர்தங்களுக் குச் சென்றுசொல்லாய். எ - று.

‘கோபுரஞ்சோலை கொழமின மாடம்’ என்புழி என்னுமமை தொக்கு¹ நின்றன குலவுதல் - விளங்குதல். இமையோராமாபுரம் - அமராவதி புரத் தல் - காத்தல். வரைநீர்மை-வினைதொகை. நூபுரம் - சிலம்பு (௩௫௮)

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுநாத்தல்

(இது வெளிப்பட.)

புண்ணைக் கியம்பின னுண்டகை யான்முன் னறிந்து தென்னன் தன்னைப் பணிந்துகுற நேவல்செய் யாது சமர்க்கெழுந்த மன்னைப் புறங்கண்ட வாணனறென மாறா வரையிலெங்கள் பொன்னைப் புணர்த்துநுங் கேண்முன்னர் நீபொன புனைத்ததுவே

இ - ள் ஆண்டகையே! பாண்டியனைப்பணிந்து குறநேவற்ருழின் முறைமைசெய்யாது போகக்கெழுந்த மனைப்புறங்கண்ட வாணனதென் மாறாவலையில் எங்கள் பொனபோன்றவளைக்கடமுநுஞ்சுற்றத்தார் முன் னம் நீதிருப்பூட்டியது யானமுன்னையறிந்து அனைக்கியம்பினேன் எ-று.

ஆண்டகை-அண்மைவிளி தென்னன்-பாண்டியன். குற்றேவல்-சிறு ளாய்ச்செய்யுமேவல் போன்-ஆகுபெயர், பொன்புனைதல்-திருப்பூட்டுதல்.

மன்னயாவேட்கையின்றாய செவிலியைவினாதலொன்றும் வினாதல். வரைந்தமை பாங்கி செவிலிசுருணாததலும், வரைந்தமை செவிலிநற்றய்க் குணர்த்தலும், பாங்கிதானது முன்னேசாற்றியதுநாத்தலும் மூன்றுஞ்செப் பல, தலைமகனுமர்க்கியம்புகெனறெனறலொன்றும்மேவுதல் (௩௫௯)

தன்மனைவரைதல் முறறிற்று

உடன்போக்கிடையீடு.

உடன்போக்கிடையீடு எ - று நாமமனையில் வரைந்துகொள்ளாது தன் னூரில் வரைந்தானென்று தலைவிசுற்றத்தார வெறுப்படைதலால் தலைவி யையுடன் கொண்டுபோய்போதுதலைவி சுற்றத்தாரிடையீடுபெற்றி மீண்டு தலைவிவருதல்.

† “ போக்கறிவுறுததல வரவறிவுறுத்த னீக்கமிரக்கமொடு மீட்சியென்றாஅங் குடன்போக்கிடையீ டொருநால்வகைத்தே.”—என்னுஞ் சூத் திரவிதியால் உடன்போக்கிடையீடு ஒருநால்வகைப்படும்

† அகப்பொருள விளக்கம், வரைவியல், சூ-௨௭.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியீதமீதுத்தன்செலவுணர்ந்திவிடுத்தல்.

நீங்குங்கிழத்தி விடுத்தல். எ - து. ஐம்பத்தைந்தாகாள் தன்னூனாவிட்டு நீங்குங்கிழத்தி எதிவருவோர்தம்மொடு தலைவனுடன் செல்லுந் தனசெலவைப் பாங்கியாக்துணாத்திவிடுத்தல்.

வளவேய் மிடைந்த வழிப்படா வீரசெங்கை வாணன்றஞ்சைத் தளவேய் நகையென் றுணைவியாபாற் சென்றுசாற்று மின்போர்க் களவே ளளையுடுவாந் காளைபின் போயினள் கான்பணிநீத் திளவேனரிவ் வல்லிபெற்றாங் செவ்வநீதெழி லெய்தியுந்றே.

இ - ள் வளமபொருந்திய மூங்கிலமிடைந்தவழியில செல்கின்றீர்! பணிககாலத்தநீத துள்ளவேனறிகாலத்தை வல்லிபெற்றாற்போல்துன்ப மெல்லாமொழிதது அழகைப்பொருநதிக் காட்டிடத்தில போர்க்களத்தின் முருகவேனையொத்த ஓகாளைபின்போயினள் என்று சிவந்தகையையுடைய வாணன் தஞ்சையிலிருக்கும் தளவையொத்த நகையையுடைய எனபாந் கிவர்பாற்சென்றுசொல்லுமின. எ - று.

மிடைதல் - நெருங்குதல். படாதல் - செல்லுதல். தளவு - முல்லை. காண் - காடு. எவவம் - துன்பம். எழில - அழகு. சுற்றத்தார்செய்தவெறுப்பை எவவநீத் தெனக் குறிப்பாற கூறியவாறுணாக. (ருசு0)

தலைமகளிதன்செலவு ஈன்றிடுகுணர்ந்தி விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாயா நுங்களை வாழ்த்துகின நேன்றஞ்சை வாணன்வெம்பில சாயாத மாதவத் தாழ்சடையீ ரன்பர் தமமொடிந்நியான் சேயாறு தோமிசைச் செலவதெல் லாமெங்கள் சேரியிற்சென் றியாயாகியு கொடி டாட்கினி தாக வியும்புமினே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெம்பில் கேடிலலாதமாதவத்தினுற்கொ ண்ட தாழ்ந்தசடையுடைய வந்தணீர்! நுங்களை வாய்நிறைய வாழ்த்துகின் றேன்; தலைவர் தம்முடனே இன்றுயான் சேண்வழியில்நேரினமீது செல்வ தெல்லாம் எங்குநுளின்கண சென்று தாயாகிய கொடியாட்டு இப்போதே இன்பாகச் சொல்லும். எ - று.

ராயாத - கேடில்லாத. சேயாறு - சேண்வழி. இனிதாக என்பது குறிப் பாற்கூறியவெறுப்புமொழி. (ருசுக)

நற்றயிக்கு அந்தணர்மொழிதல்.

(இது வெளிப்படடை)

மருள்கொண்ட சிந்தை மலைகூழ் வோய்தஞ்சை வாணன்வெற்பிஸ், வெருள்கொண்ட மென்பிணை வெனறகணை னான்வெனறி வேல்வலங்கை, அருள்கொண்ட நெஞ்சினொ ரண்ணலபின் னேயகன ருள்கலவான, இருள்கொண்ட கொண்டலசெல லாவரை குழு மிருஞ் சுரத்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபினிடத்தது மகளைக் காணொமென்று மயக்கவகொண்ட மலைக்கரசியே! வெருட்சிகொண்ட மென்பிணைமனை வெனறகணை னாகிய நினமகள் வெறறிவேலை வலங்கையினும் அருளை நெஞ்சினுங்கொண்ட ஓர் வேந்தனபின்னே அகன்ற வாணிதத்துச் சூல் கொண்டமேகம் ஒருகாலுஞ்சென்றயிந் சூலங்கிலகுழந்த பெரியகாட்டி டத்தேயகன ருள எ - று

மருள் - மயக்கம், வெருள் - வெருட்சி, பிணை - பெணமான், 'வென்றி வேல்வலங்கையருள்கொண்ட நெஞ்சினு' எனபுழி உமமைத்தொடசு, வென்றிவேல் வலங்கையினும், அருளநெஞ்சினுமென்றது உறறாவணங்காககால் வேலசெலுத்தலும், வண்குருங்கால அருளசெலுத்தலுங் கருதியெனக, வரை - மூலங்கில (உகஉ)

நற்றயறத்தொடு நிற்பலின் தமர்பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்ந்தல்

உவலைப பதுக்கை முரமபு செல்லம் லுலகமங்கை தவலைத் தவிர்த்த தமிழத்தஞ்சை வாணன் நரிபலாபோம கவலைக் கடத்துச்சிலைத்தினை கோலிக் கடுமபகழித் துவலைப படைக்கட ரோனறலிபொற நோவங்குஞ் சூழுகின்றதே.

நற்றயறத்தொடு... உணாததல எ - து. அந்தணர் மொழியவறிந்த் நற்றய குறிப்பான அறத்தொடு நிறறலில தமா சினறது குழாங்கொண்டி பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணாததல

இ - ள். தோன்றலே! தழைக்கொடுக்கடிய சூறந னுறுகிளமுடிமேடு செல்லாமல்நிலமங்கைய துவளங்கெடுதலைத்தவிர்த்ததமிழத்தஞ்சைவாணன் பகைவா செல்லுங் கவாவழியில விலலாகிய திணைகையுண்டாக்கிக்கடிய அம்பாகிய துவலைகளைச்சிதறிப்படையாகிய கடல நினதுபொறநோகிய மரக்கலத்தைச் சூழுகின்றது எ - று.

உவலை - தழை ; * 'உவலைக் கூனாயொழுகிய தெருவில்' என முல்லைப் பாட்டிற்கு நச்சினார்க்கினியார் தழைடாலேவேய்ந்தகூனாயென வெழுதிய

* முல்லைப்பாட்டு, வரி, உக.

வனாயானுமுணர். பதுக்கை-சிறுதாறு, மூரம்பு-மேடு. தவல்-கேடு, கவலை-
கவர்வழி. கட்டம் - காடு. திணை - அலை. பகழி-அம்பு. வங்கம் - மரக்கலம்.
இஃதெய்யபுருவகம். (நககக)

நிலைமகளைத் தலைமகன்விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

ஆறலை வெஞ்சிலைக் கானவ ரோலெனகையம்பொன்றினால்
நூறலை யஞ்சலை நுண்ணிடை யாயநும ரோலவாமுன
சேறலை யஞ்சவல செலவுலபைம பூகச் செழுமபழுக்காய்
தாறலை தண்டலை சூழதஞ்சை வாணன நமிழ்வெறபிலை.

இ - ள். நுண்ணிடையாய்! ஈண்டெக கூழ்வருகின்றோர் வழிவை
அலைக்கும்வெயய சிலையையுடைய வேடராகில் என்னையறிபிடித்த ஓரம்
பிறை புறப்பொருளில் துமைபதனை யின நூழிலாட்டென னுந்தறைதோ
ன்றக்கொன்று குவித்தலையஞ்சை, நுமசுறத்தவரோடாகில் அவாமுன செல
வதலை யஞ்சவேன்; ஆதலான இவரால் அப்பசியகமுகினது செழித்தபாக்ரு
த்தாறுகாற்றாலசையுஞ்சோலைசூழந்த தஞ்சைவாணன தமிழ்வெறபிடத்தில
யான்செலவேன், எ - று.

ஆறலைதல-வழிபறித்தல, நூறல்-கொல்லுதல. 'நுமரோலஞ்சவேன்'
என்றது நுமரொடிக்ருதி அவனாக கொலைசெய்யவேண்டும், செய்துழி ரீ
துயருழத்தி ஆதலால் அஞ்சவ னென்றான் தாறு-குலை தண்டலை - சோலை,
நூழிலாட்டென்பது ஒருவன் பலனாகக்கொன்று குவித்தல - எனனை "பல
படை யொருவர்க் குடைதலின் மறவவனொளவாள வீசியநூழிலும்" என
னுஞ் சூத்திரத்தாறுணாக. இதற்குக்காரணம் மதுரைக்காஞ்சியிற் கண்டு
கொள்க. யான்செல்வேன் என்பது அவாட்டிலையானவந்தது. (நககக)

தமருடன்செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றற்றல்.

தமருடன் செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றற்றல் எ - று. தம
ருடன் செல்லப்பட்ட தலைவி அவன்புறங்காட்டிப்போதலைநோக்கிக் கவலைப்
பட்டுத் தேறுதல்.

ஏமா னென்வஞ்ச மேற்காத் தலினவ-விரவிபொற்றோ
வாமானின் வாழ்வன வாகப்பன் னுட்டஞ்சை வாணனென்றார்
போமா ன்நரிடத் தென்னையர் தோன்றப் புறங்கொடுத்த
கோமான் மணிநெடுக தோ நுகம பூண்ட குரகதமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் செல்லுமாண்சுரு
சரிக்கும் வழியிடத்து என் தந்தையர் தோன்றுதலைக்கண்டு புறங்கொடுத்
துச் செல்கின்ற தலைவனது மணியிழைத்த நெடுந்தேர் நுகத்திற்பூட்டிய
குதிரைகள் அம்புகண்ட மான்போல அஞ்சுகின்ற என்னைக்காத்தலால்

அவ்வாறித்தனது பொறமேறிந்பூட்டிய வாவுங்குதிகைகன்போல்ப் பன்னுள் வாழ்வனவாக. எ - று.

ஏ - அமபு. வாமான - வாவுமான. * “செய்யுமென்னும பெயொஞ்சு கிளவிக்கு மெய்யொடுகெடுமே யீற்றுமிசை யுகரம்” எனபதனாணர்க, அதா-வழி குரகதம-குதினா. ‘கவன்றூற்றல்’ என்பதனால் இக்கிளவிஇரக்கத் தின பாறபடும

நீங்குங்குழைகி பாங்கியா தமக்குத தனசெலவுணர்த்தி விடுத்தலும், தன்செலவீன்றாடகுணாததிவிடுத்தலும், ஈனராடகந்தணாமொழிதலுமாகிய மூன்றுமபோககறிவுறுததற்குரிய. அறத்தொடு நீற்றலிற்றமா பினசேற லைத் தலைவி கண்டுரைத்தலொன்றும் அலரறிவுறுததற்குரித்து தம்ருடன் செல்பவன் வன்புறநோகிக் கவன்றூற்றலொன்றும் இரக்கத்துக் குரித் தெனக்கொள்க. (நகடு)

உடனபோக்கிடையிடு

முறநிற்று.

வலாதல்.

தன்னூர் வலாதலும் தனமனைவலாதலும் என்னும் இவ்விரண்டொழிதது † “எவற்றினுகிழ்வோ - னாதணாசானரோ முன்னிட்டருங்கலந்- தந்துவலாத றகுதியெனப.”—என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சென்றோன மீண்டுவதது அநதணாயுஞ் சானரோனாயு முன்னிடவெனாந்த கொண் டுழிக் கண்டோர் மகிழ்நதுகூறல.

வலாதல எ - து. ஐம்பத்தாறுநாள் தலைவன் மிண்டு தலைவியில்லின் வரானின்றுழி தலைவி தமொடிகொணடுபொயழைத்துவரதின் உலகவியற் கையினபடி பலவிதமாக அருங்கலமுதலிய வேணடுவனகொடுத்தது அக் தணாயுஞ் சானரோனாயு முன்னிடடு மணச்சடங்குடனேவதுவை முழித் துழிக் கண்டோர் மகிழ்நதுகூறல

சேன்றேன் மீண்டுவந்துஅந்தன்னாயுஞ்சான் றோயுழன்ளிட்டு

வலாந்துகொண்டுழிக்கண்டோர் மகிழ்நதுகூறல்.

(இது வெளிப்படை)

சேலார் புனல்வையை சூழ்தருகை வானனறென மாறையினம் வேலா னெனப்பிறர் வேட்டவா யார்மணம வெண்டுகிளின பாலா ரமளியும் பாறகட லானது பங்கயககண் மாலா யினனிவ னுத்திரு வாயினன் மா துமினறே.

* தொல சொல். வினையியல், சூ சக.

† அடிப்பொருள் விளக்கம், வலாவியல், சூ. உக.

இ - ள். கயலார்த்தபுனல் பெருவெரப்பட்ட வையையும்ந்த தஞ்சை வாணன் தென்மாறை நாட்டில் கூண்டுவின பான்மையாராத பாயலும் பாற்கடல்போன்றத; இவ்வேந்தனுரு செந்தாமரைக்கண் மாலையொப்பா னாயினான், இம்மாதரும் திருவையொப்பாராயினா; ஆதலான, நம்வேலா னென மணம் வேட்டவர் பிறா யார். எ - று.

சேல் - கயல். ஆதல் - பொருத்தல். புனல் - நீர். அமளி - பாயல். இங்ஙனமொரு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்பதன்றிப் பலகால் மணமுடிந்ததாகக்கூறுதல் உலகின்கண் வழங்குவதன்றே, இவ் வாறுகூறியதெனையெனின், — உடன்போய்ததன் னூரின் கண்ணே வரா தலும், மீண்டுவந்து தன்மனையின்கண்ணே வலாதலும், அந்தணர் சான்றோ னா முன்னிட்டுத் தாய்தமரறியமணச்சடங்கின் முறையேமுடியாமையான் அவை யிரண்மெணமாகுது; அஃதெனையெனின், உலகியல்பின்கண் தாய்தமரறியாது மணச்சடங்குமின்றி ஒருவன்உரிமை கருதித்தாலிகட்டு மணமென்று உலகின்கண் ணுள்ளார் கைக்கொள்ளார்; அவர்க்கே மீண்டும் மணச்சடங்குடனே மணமுடிப்பார, ஆதலால், அந்தணர் முதலாயினோ முன்னிட்டு அவன் மனையின் மணச்சடங்குடனே முடித்தலின் இதுவே மணமாயினவாறுணர்க இவ்வாறு நான்முறையாயக்கூறிவந்து ஐம்பத்தாறு நாள் மணமுடிந்ததென்றுகூறியதெனையெனின், * “திங்களிரண்டினக மெனமொழிப.”—என னும் அகப்பொருட்டுஞ்ஞாததறையில ஒருதிங்களு நாநாநாருக்கமணமுடிப்பதியலபென்று இலக்கணங்கூறினமையார்கூறிய தென்றுணர்க. (ந.சு.சு)

வலாவியல் முறறிற்று.

நா ன் கா வ து

கற்பியல்.

கற்பியல் எ - று. கற்பிக்கப்படுதலாற் கற்பாயிற்று. கற்பித்தலாவது என்னையெனின், அறிவும்ஆசாரமும்தலைவனாகற்பிக்கப்படுதலும், இருமுது ரூவராத் கற்பிக்கப்படுதலும், செவிலியாற் கற்பிக்கப்படுதலும், அந்தணர் முதலிய சான்றோராகற்பிக்கப்படுதலுமஎனக்கற்பித்தல் பலவாயின. ஆத லால் கற்பியல் எனப்பெயராயிற்று.

ஆயின், இவ்வாறு களவினொழுகல் கற்பின்கணொழுகல் உலகின் கண் இன்றெனின், நன்று சொன்னாய்— அறிவுடையோர் மக்கட்கு மணஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மையானே நினக்கு மணஞ்செய்யநினைத்தேம்,

* இறையனாகப்பொருள், து. ந.உ.

இது நினக்கியைபோ? இயைபினமைபோ? எனவினாவி அவரவர் கூற்றின்படிசெய்வா. அவர்கூறுக்கால குறிப்பாணுந்நது செய்வனொனக்கொள்க. இங்ஙனம் இருவருளளமும் ஒத்தவழி மணஞ்செய்தவியல்பாயிற்று, ஆகவே, உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாம்; உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபோதே மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று. இதனை *“உள்ளததா லுள்ள லுத்தேதே பிறன்பொருளைக்-களததாறகளவேமெனல்.”—என்னும் குறட்குப் பரிமேலழகருளாயில் நினைததுஞ்செய்தலோடொகரு மெனக்கறியதனானுணர்க. எனவே,—உலகினகண நிகழுங் கறப்பொழுக்கமெல்லாம் கந்திருவமணத்தின வழிசுகறபெனறேகொள்க.

இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்க்கை எ - று தலைவனும் தலைவியும் இல்லின்கண்வாரும் வாழ்க்கையைக்கூறுதல்

“கிழவோனமகிழ்ச்சி சித்திமகிழ்ச்சி
பாங்கிமகிழ்ச்சி செவிவிமகிழ்ச்சியென
நிங்குநால்வகைத் தில்வாழ்க்கைய்யே.”—என்னும் அகப்பொருள்
வினக்கச் சூத்திரவியியால் வாழ்க்கை நால்வகைப்படும.

தலைவன்தலைவிமுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை.)

நின்மே லடுத்த பசலையின காரண நின்றதுணைவி
எனமே லடுத்த வியலபினன் றோபெற்ற தேழுலகம
தன்மே லடுத்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன நயிழக்கிரிநுண
பொன்மே லடுத்தன நீபாற்சுணங் கீனற புணர்முலையே.

இ - ள் றுண்ணியபொன்மேலே நெருங்கவைத்தாற்போன்ற கணங்கைப்பெற்று இடை வெளியின்றி நெருங்கிய முலையினையுடையாய்! தன்னிடத்துத்தோன்றிய புகழ் ஏழுலகமநெருங்கிய தஞ்சைவாணன்தமிழ்ச்சிலம்பிடத்திருக்கும் நின்மேலேநெருங்கிய பசிலநீங்குங்காரணமாக நின்றதுணைவி என்மேலே நெருங்கிய அன்பின் முறைமையின்ன்றோ இவ்வாழப் பெற்றது. எ - று.

அடுத்தல்-நெருங்குதல். இன்-நீங்கறப்பொருண்மை யுணர்த்தும்உருபாக லான் நீக்கதையுணர்த்தினிற்றது. இயல்பு-முறைமை. தமிழக்கிரி-பொதிய மலை. துணபொன் - தகட்டிறசிதறிய சிறுமைப்பட்ட பொன், புணர்முலை நெருங்குமுலை. இல்வாழ்க்கை அதிகாரத்தான் வந்தது. (நக-எ-

* திருக்குறள், செ. உசுந.

அகப்பொருள்விளக்கம், கற்பியல். சூ. ந.

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியா டகவிதழ்ப் பூங்கொன்றை வேணியுந் தேவியும்போல்
பிரியா துறையப பெறுகுதிராந் பிறைமானு நெறற்ப்
புரியாழ் நிகாமொழிப் பூவையுநீயும் புணராத பலகேழ்
வரியா சிலையண்ணலே தஞ்சை வாணனறென மாறையிலே.

இ - ள். பலநிறத்தையுடைய கட்டுதலாந்த சிலையையுடைய அண்ணலே! தஞ்சைவாணன் தெனமாறைநாட்டில் பிறைபோலும் நெற்றியையும் நரம்புகட்டிய யாழிசைபோன்ற மொழியையுமுடைய பூவைபோலவாளும் நீயுகூடதெரிந்தெடுத்த பொன்போன்ற இதழையுடைய கொன்றைப்பூவைத்தரித்த வேணியாகிய சிவனும தேவியாகிய உமையும் போல ஏஞானமும் பிரியாதிருக்கப்பெறுவீர். எ - று.

தெரியாடகம்-பொன்களிறெறிந்தெடுத்தபொன். கொன்றைவேணி-சிவன். தேவி-உமை. ஆல்-அசை. புரி-நரம்பு யாழும் பூவையம் ஆகுபெயர். கேழ்-நிறம். வரிதல்-கட்டெதல். (ந.சு.அ.)

பாங்கி தலைவியை வளையுநாளளவும்வருந்தாதிருந்தமை
யுரையாயென்றல்

(இது வெளிப்படை)

கோங்குகன் மாழுகைக கொங்கை நல்லாய்மணங் கூடுமெல்லை
யாங்கன மாறறி யிருந்தனை நீயிப மாசயிலம்
தாங்கன மாறத் தலம்புனைவாணன் நமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
பூங்கன மார்குழ லாரலா மாலைப பொறைசுமந்தே.

இ - ள். கோங்கினது நல்ல பெரியழுகைபோன்ற கொங்கையை யுடைய நல்லாய்! நீமணங்கூடுமளவும் திக்கயமும் பெரியகுலவனாயும் பூமி பாரமெடுத்தஇளைப்பாற அப்பாரத்தைத்தரித்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாழும் பூணைத்தரித்த முகிள்போன்ற குழலா தூற்றப்பட்ட அலராற்கட்டிய மாலைவினது பாரத்தைச்சுமந்து எவ்வண மாறறியிருந்தனை. எ - று.

இபம்-திக்கயம். மாசயிலம்-குலவனர். தலம்-பூமி. கனம்-முகிள். இதற் குப்பாரமாகிய குழலானொன்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (ந.சு.க.)

பெருமகளுரைத்தல்.

பெருமகளுரைத்தல் எ - து. தலைவி தான்வருந்தாதிருந்த காரணம் பாங்கிக்குரைத்தல்.

மைதோய்த் தலர்த்த மலர்த்தடஞ்சூழ் தஞ்சைவாண னென்றா
மெய்தோய்த செந்நிற வேலவிழி யாயதுயர் வெள்ளமவெற்பர்
கைதோய்த் தளிப்பவ சோகத்த வாயநிறங் காலவனவாய்
நெய்தோய்த் தனதழை யேபுணை யாக்கொண்டு நீதினனே.

இ - ள். கருநிறம்பொருந்திய நீலமலையுடைய வாலிகூழ்ந்த தஞ்சை
வாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் மெய்யிரதத்திறோய்ந்து சிவந்த நிறத்
தையுடையவேலபோன்ற விழிவினையுடையாய் வெற்றாடைதொட்டளிப்ப
அச்சாக மென்கின்ற பெயரணையுடையவாய் நிறத்தை யொப்பனவாய்
நெய்யிற்ப்ரோயற்காற்றிபோன்ற தழைஎய்யே தெப்பமாகக்கொண்டு துயர்
வெள்ளத்தை நீடுவினேன. எ - று.

மையே - தலர்த்த மலர் - தடம் - வாலி தோயத்து - தொட்டு.
அளிப்ப - மெய் - மெய் - புழுது. புணை - செய்பம். (௩௭௦)

தலைவனைப்பாங்கி வளையுநாளாவும் நிலைபெறவாற்றிய
நிலைமைவினாதல்
(இது வெளிப்படை.)

வளையு மிநாளாள் வெவ்வாறு நீரெம மடகதைமுனை
புளையு மென்கொங்கை பிரிந்திருந்தீர் முன்பொருபு பெடுத்தே
நிரையு மினுஞ் லமுங் காததருடா னுனபதா கையினீள்
திரையுங் குயிலும் விடாதெழு மோசை செவிமடுத்தே

[இது பிறசெய்யுட்கள்] (௩௭௧)

மன்றலம்னைவரு செவிலிக்குநோ யன்புறவுணர்த்தல்.

மன்றலம்னைவரு செவிலிக்குநோயனபுறவுணர்த்தல் எ - று கலியாண
மனைபிலவந்த செவிலிக்கு இருவரது அன்பும உவபும உணர்த்தல்.

வளங்கொண்ட தஞ்சைவரோதயன வானனறென மாறையன்னுள்
இளங்கொங்கை கொண்டுமுத்திரங் கொணமாபின முத்கைற்பவித்தி
விளங்கொண் பிறைதுதல வோதருது போகம் விளைத்தன்புசேர்
உளங்கொண்டருத்துதலா லனனை யூரணுவப் புறுமே.

இ - ள். அன்னை ! வளமைகொண்ட தஞ்சையில்வரோதயனான வர்
ணன்தெனமாறையோன்றதலைவி தன்னிளங்கொங்கையைக்கொண்டு முதி
ரங்கொண்ட மார்பிடத்து முததுமாலையினது முததைப்பொருந்த வித்தி
விளங்கும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற நுதலினவேவாததரும் போகத்தை
வினைத்து அன்புசேருள்ளங்கொண்டு நுகாவித்தலான மிகவுமகிழ்ச்சியுறும்.

ஈரம் - அன்பு. அருந்துதல் - நுகாவித்தல். உவபு - மகிழ்ச்சி. (௩௭௨)

வாறனுள் பெருமகனாரைத்தல் கீழ்த்திமகிழ்ச்சி ; அல்லனவைந்தும் பாங்கி
மகிழ்ச்சி ; செவிலிநறையுக்குத் தலைமகள் கறபியலுணாததல மூன்றுஞ்செவி
யிசைச்சி யெனக்கொளக (நுளசு)

இலவாழ்க்கை முறையிறு.

ப ர த் தை யி ற பி ரி வு.

இது தலைவன் பரத்தைமேற காசலாயத் தலைவியைப்பிரித்து பரத்தை
யா சேரியிற்போதல பரத்தையிறுபின்வென ரோதவே “பொதுநலனாரா
புன்னலந்தோயா-மதிநலநினை மாண்டவறிவினவ.”—என்பதனால்தலைவ
னறிவிலனும், தலைவியிடத்தனபுயிலனும், பெருமையிலனும், படடியுமா
மெனின் அன்றன்று. அரசுரிமையனாதலின் அரசுரிமைக்குப் பரத்தையரி
னும் வணாதற்குரியராயத் தொன்றுதொட்டு நடக்க முறைமையராயும்,
வணாபாத வரிமையாய் சேரியினக னுறைவாருமாய இவரும் பிறந்த
ஞானம்தொட்டு இவர்க்கென விரித்திருக்கப்படுதலானும், அவரை நீக்குதல்
தகுதியனமையானும், பரத்தையிறு பிரிதல குற்றமனறெனக்கொளக அன
றியும், காலைக்கடனடித்தலும், உலகத்திலிருந்து நடுகாவறொழிசெய்த
லும், விருந்துடனடிசெல்க்கதொடலும், நாவலரோடுகலவிப்பற்றலும், ஆடல்
பாடல்களிறகளித்தலும், மடவாரோடு கூடலும், தயிறலும், தயிலுணர்ந்து
தேவாபராவலுமாகப் காலவறையையொட்டினும், ஆடல்பாடல் ஒன்றாத
லானும், அத்தற்குரிய பரத்தைய ராதலானும், அத்தற்குரியகாலத்தில அவ
ரிடத்தில மனம் செலுதுதலிலபாதலானும், பரத்தையிறுபிரிதலாற குற்ற
மினறெனக்கொளக. ஆயின், பரத்தையாட்சரியில் செலுதுமாறெனனைபெ
னின், அவா பலரோடும் வளையாடற்பொருடும், அவருடன் புணாதற்குரி
யகாப புணாதற பொருட்டும் பரத்தையா சேரியிற செலுதுமாறெனறுணாக.

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோட்புலவிக்

கேதுவிதாமவ்விறவிக் கென்றல்.

(இது வெளிப்பட்ட.)

மாரையர்காவலன் வாணனறென மஞ்சையில வானுதற்கிவ்
வாரையா காரண மாசூழிமன்றே கிகாகையானையுடன்
சாரையர் விதிய ரிப்பறை யார்ப்பத் தயங்குமுழல்
சூறையர் சூறையொள் வான்வய லூரணைச் சூழ்த்தனரே.

(இ - ள்.) விளங்குச் சூழலையுடைய பரத்தையாரிவைக் கொள்ள
கொள்ளும் பொருட்டாகக் கொங்கையாகிய யானையுடன் திருவிழாச்செய்

யுமவீதியில் வண்டாகியபறைகள் ஆரவாரிக்க வயலூர்னைச்சூழ்ந்தனா, ஆத தலால், மாறையா காவலனாகிய வாணன தென்தஞ்சையிலிருக்கும் வாணன தற்கு இம்முறைமை புலவி செயதறதக காரணமாம். எ - று,

இவ்வாறு-இம்முறைமை. அயாதவிரண்டுமொதல், சாறு-விழா அரி-வண்டு குறைபா-பரததையா. குறை-கொள்ளு. புலவிடம் அறிவும் அவாய நிலையானவந்தன. (௩௭௭)

தனித்துழியிறைவிதுனித்தழிபங்கல்

(இது வெளிப்படை.) தனிதல-துன்பமுறல.

வன்போ தனிதொங்கல வாணனறென மாறை மகிழ்நாமமேல் அன்போடு நனினஞ சறிவறை போக வழலுளவெந்த பொன்போ னிறங்கொண டிரவுங் கணனீரும் புலாவதுபாரத தென்போ, லவரிஙங் னேயிமை யாம் விருப்பவபோ.

இ - ள். போதுகளற க-டியமாலையணிந்த வாணன தென்மாறையி லிருக்கும் வணமையாகிய மகிழ்நா நமமேலவைத்த அன்புடனே அவன பிருக்கும் நெஞ்சரிவு கீழ்போக அழலுளவெந்த பொன்போற நிறத்தைக் கொண்டு இரவும் கணனீரும் எப்போதுபுல நெய் றுபுலாவதுபாரததறிவ விடத்தில என்னப்போல உடக்கமினறி இமையாம் விருப்பவயாரா? எ-று.

‘தொங்கலணி’ எனவும், ‘வனமகிழ்’ எனவும், ‘இருங்கெனப்போல’ எனவும் இயையும் ரொட்கல-மால் மகிழ்நா-கணவா. அறைபோதல-கீழ் போதல. அழல் - டெருப்பு. (௩௭௮)

ஈங்கிதுவென்னென்பாங்கிவினதல்.

நங்கிதுவென்னென்பாங்கிவினதல் எ - று. மறறைநாட்காலில்வந்த பாங்கி தலைவிறை போக்கி நீ அமுதுகொண்டிருத்தற்குக் காரணம் என் னென்று வினதல்.

எமமா திரமும் புரவலா தேடி யிர்த்துழல்வொ
தமமா துபரத தணித்தருள வாணன றமிழத்தஞ்சைவாழ்
நமமாவி யனனவா நாடொறு நாடொறு நலகவுநீ
விமமா வருதுவ தெனபிரித தாரின விளங்கிழையே

இ - ள் விளங்கிழாய் எத்க்கிணுங் கொடுப்போரைத் தேடியிரந்து வருந்தவோதம்முடைய பெரிபதுயரைத் தவித்தருளப்பட்ட வாணன தமிழ்த தஞ்சையில் வாழும் நமதாவிப்போளறவா நாடொறும நாடொறும இனபயிளிக்கவும் நீவிமமுதலுறறுப்பிரிந்தாரைப்போல வருந்துவதென?

மாதிரம் - திக்கு. புரவலர் - கொடுப்போர். உழல்வோர் - வருந்துவோர். தணித்தல் - ஆற்றல். நலகல் - அளித்தல், விம்மா என்பது வினையெச்சம். இன் - உவமவுருபு. எதெதுக்கோடறகண்ணே அகப்பொருளென்பதற்கு இன்பப்பொருள் என்று பொருளகூறியவா இவ்வாறு துன்பமுறுதலைக்கூறிய தென்னையெனின, புணர்தலபிரிதலிருத்தலிரங்கலுடலென புன இனபத்திற குறுப்பாகலின் இவ்வைந்தினிலொன்று நீங்கினும் அவ்வினபத்திற குறுப்புக்குறையாம், அஃதென்னையெனின, புணாதலே யினபமென்றும் ஏனைய துன்பமென்றும் கூறுகின்றழி, பிரியாது புணாந்துழி வெறுப்படையும், பிரிந்துழி துன்பமுற்றிலலே அவரறிவிலாராம். இருத்தலும் ஊடலும் இவ்வாதேகொள்க. ஆதலால், துன்பமுறாவிடின் இன்பக்குறைபாடேயெனக் கொள்க. (௩௭௯)

இறைமகள் புறத்தொழுக்கிறைமகளுண் டதல்.

இறைமகன் ... இறைமகளுணாததல் எ - து. தலைவன்தன் னிடத்தொழுகுமொழுக்கமின்று பரததையரிடத் தொழுகின்றானென்று தலைவி பாங்கிக்குகூறல்.

‘புறத்தொழுக்கு’ என்பதற்குப்பொருள் பரத்தையரிடத் தொழுகு மொழுக்கம் என்று பொருள் கொண்டவாறென்னையெனின, வடநூலாரா புறகுபாபமென்று கூறுவராதலால் பரததையொன்னுஞ் சொற்குப் புறமுடையவொன்னும் பொருளகூறின்றவாறுணாக புறமுடையொன்ப தென்னையெனின, இவரினபம் இனபமனறென்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனா வலாவினமகரீரீ என்னுமதிதிகாரத்தால் இன்பத்திற்குப் புறம் இவரினபமென்று கூறியவாறானுணாக. * “இருமனப்பெண்டிருங் களஞ்சுவதந-திருநீக்கப்பட்டார் தொடாபு” என்பதனானுணாக.

தாராக நலகினா காரிகையாய் தஞ்சைவாணன நன்னைச் சேரா தவரெனத திவினையேனையசெவகண் வனகட் காரா கழனிக்குருமபினஞ் சாயக் கதழ்த்துசெநநெல ஆரா தயலிற பஞ்சாயாரு மூர ரயலவாககே.

இ - ளா. அழகையுடையாய் தஞ்சைவாணனைச் சேராதவாபோலத் திவினையுடைய யானவருந்தச் சிவந்தகண்ணையும் தறுகண்மையுமுடைய எருமை மழனியிடத்துக் கருமபுகூட்டஞ் சாயமிதித்து வினாதுபோய்ச் செந்நெல்லையுமாராது வயல்வரம்புகடந்து அயலிலிருக்கும் கோரையைநுந தும ஊரையுடையவா அயலாராகிய பரததையாக்குத் தார்பொருந்திய தமது மாபைக்கொடுத்தனா. எ - று.

எனவே, — கரும்புபோன்ற குலக்கிழத்தியும் செந்நெல்போன்றதானும் வருந்துமனத்திலெனனது வரம்புகடந்து அயலிலிருக்கும் கோரைபோன்ற

பரத்தையிற்பிரிவு.

4056(8629)
உருக

பரத்தையைக் கூடினனென உள்ளுறையுமவ கொள்ளக்கிடந்தவாறு காண்க. தாரா-மாலை ஆகம-மாபு வன்கண்-தறுகண்மை. காரா - எருமை *“(பெற்றமுமெருமைமயுமரையுமாவே)” எனபதனானுணாக, கதழ்நது-வினாந்து, பஞ்சாய் - கோரை. (ந.அ.0)

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்,

(இது வெளிப்படை.) கழறல் - இடித்துக்கூறல்,

புனையலங் காரநங் கற்பியல போற்றியும் போற்றறஞ்சீர் மனையறம் பாஷிததும் வாழுவதலலாற் றஞ்சை வாணனன்னு டனையவண டாகுழ லாரணங் கேடமக் கன்பரிநாள் இனையொன ஞாவமில லாவுரை யாட வியலபலலவே:

இ - ள் தஞ்சைவாணன் நன்னுடுபோனறவணடாந்த குழலையுடைய ஆரணங்குபோலவாய்! அலங்கரிக்கும் அலங்காரம் நங்கறபிலக்கணமே யென்று கறபிலக்கணத்தை வழுவாமற்காததும், துதித்தற்கரிதாகிய சிறப்பையுடைய இல்லறத்தை யுண்டாக்கியும் அவாவாழுவதேயல்லது இப்போது தமமிடத்தனபையுடையவா இதனனமையரென்று விருப்பமில்லாததாக அவா புறத்தொழுக்கைக்கூறுதல் நமக்கு முறைமையன்று. எ - று.

புனைதல் - அலங்கரித்தல். போற்றல் - காத்தல். இயல் - இலக்கணம். மனையறம் - இல்லறம். இனையா - இதனமையா. ஆவம் - விருப்பம். †“அனபினுமாவமுடைமை” எனபதனாகொள்க. (ந.அ.க)

தலைவிசெவ்வணியணிந்துசேடியைவிடுப்பது
அவ்வணியுழையீகண்டழங்கிக்கூறல்.

செவ்வணி , .. கண்டழங்கிக்கூறல் எ - று. தலைவிபூத்தகாலே மூன்றுநாளன்போக்கி நாலாநாளிரோழியின் செம்பூசுக்குடி செவ்வாடையுடுத்துச் செஞ்சாநதுபூசிச சேடியைவிடுக்க பரத்தையா சேரியிலிருதருங்கால் அவ வலங்காரத்தை அயலமனையிலுள்ளாரா கண்டிரங்கிக்கூறல்.

வேளாண் மரபு விளக்கிய வாணனமின் ஞாகழலகுழி*
தாளான வளங்கெழு தஞ்சையன னீரசங்கர தந்தன் னீரோ
தோளா மணியனன தொலகுஷ வோடையிற றேனறியுது
வாளா வலாதொடுப பாக்கெவங் னேவந்து வாயத்ததுவே.

இ - ள். வேளாணகுலத்தை விளங்கச்செய்தவாணனென்னும் ஒளி யார்ந்த கழல்குழந்த தாளையுடையவனது வளம்பொருந்திய தஞ்சையை யொப்பீர் சங்கம் ஈனப்பட்ட நல்ல நீராமையையுடையவபெடாதமுத்தம்

* தொல். பொருள. மரபியல், து. கூ0. † திருக்குறள், செ எசு.

போன்று தொன்றுதொட்டுவழுவில்லாது வரப்பட்ட சூலமாகிய வேரடை யிறறோன்றியபூ வறிதே அலாதொடுப்பார்க்கு எவ்விடத்திலே யிருந்து வாயத்தது. எ - று

பூவின்றி அலாதொடுப்பார்க்கு ஒருபூவநது வாய்க்கில எவகா நலா தொடா ரென்றவாறாயிறறு மரபு-சூலம் மின்-ஒளி, தோளாபணி-தொளை படாமுத்தம். பூ-திங்கடொறுமவரும் மாதாசூதகம் வாளா-சுமமா. 'சங்கந தந்தனனீர்' எனபதனை 'மலாசசசநனார்' என்று பாடமோதி வெணை மலா போன்ற அழகையுடையமுத்தமென்று பொருளகூறுவாருமுளா. இவ்வாறு செவ்வணியணிநது சேடிபைவிடுத்தல் உலகின்கண் வழக்கயினறெனின புலவா நாட்டிப்பட்ட செய்யுள்வழக்கமெனக்கொளக (ந.அ.உ)

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்

பரத்தையாகண்பெழித்தல் எ - து. அச்சேரியிற்போய சேடியையப பரத்தையாகண்டு பழித்துக்கூறல்

படியொன்று சாலியனையவா சேரிப படாபவளக கொடியொன்று நீல மலாநதது காட்டக கொடியவெம்போர் வடியொன்று கூரிலைவேலவல்ல வாணனறென மாறையிற்பொற் றொடியொன்று தோணமட வராசேரி வாயவநது தோன்றியதே.

கு - ன். புவியிற்பொருதிய நெறபோனவாசேரியினினறும் நடநது வாத பவளகொடியொன்று நீலமபூத்ததைக காட்டுப்பொரு-டுக கொடிய வெவவிய போசைசெய்யப்பட்ட வடித்தறொழில்பொருந்திய கூரிய இலைபோன்ற வேறறொழிலவல்ல வாணன்தெனமாறையில பொறறொடி யணிந்த தோளையுடைய மடவா சேரியிடைத்துவநது தோன்றிற்று. எ - று

படி-புவி, சாலியனையவா - இறஈழத்தியாகிய தலைவி படாதல-அச சேரியினினறும் அச்சேரியில வருதல், நீலம்-பொய, பவளகொடி நீலமா கல் பொய்யென்பதுபற்றிசகூறினா. எனவே, -தலைவிபொய்யடையாளஞ் செய்தனுப்பிய்கொப் பழிக்குக்கூறியவாறு காண்க. வடி - வடித்தல். அக்கணியாசிய நாணம் முதலிய குணங்களிலலாமைமான் புறவணியுடையா ரென்பதுதோன்ற 'பொறறொடியொன்று தோணமடவா' என்று கூறினார்.

பரத்தையாருலகியல்நோக்கிவிடுத்தலின் தலைவன்வரவுகண்டு

வரவில்லக்கணமொழித்தல்.

பரத்தைய மொழித்தல் எ - து. தலைவி நீராடியஞான்று பரத்தை யர் தன்கள் சேரியில் தலைவனிருத்தல் உலகமுறைமைக்கு இயலாதென்று விடுத்தலின், தலைவனவருதலைகணகெவநது தாதிகள் பாங்குக்குமொழித்தல்.

வாருந்து பச்சிள நீர்முலை யார்மதன் வாணனறஞ்சை
யாருந் தொழத்தகு மெம்பெரு மாட்டிதன னேவலினுல
சேரும் பரத்தையா சேரியி லேசென்ற சேழையககண
நேரு திண்பபுன லூரனவந் தானின றுலகியற்கே.

இ - ள். சுட்டியகச்சைப் பூரித துததளபபட்ட பசிய னுள நீபோ
ன்ற முலையாக்கு மதனையொத்த வாணனதஞ்சையில் கரபினுல யாவரும்
தொழத்தகு மெம்பெருமாட்டி தனதேவலினுல முன தலைவனபோயச
சேரும் பரத்தையருடையசேரியிலேசெ ள்ற சேழையககண்டு ஊரப்பட்ட
அலையையுடைய புனல்குழந்தவுரன இன்று உலகியற்குவதனன எ - று

வார - கச்சு. திரை - அலை புனல் - நீர் உலகியல் - தலைவி நீராடிய
ஞான்று தலைவன் பரத்தையிற்பிரியாமை தரும்நூலியலபு. (உ.சு.ச)

வாவுணர்பாங்கி யரிவைக்குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை.)

தள்ளா வளவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன றரியலாபோல
உள்ளா துணைப்பண டகனறன ராயினு முள்ளியிப்போ
தெள்ளாது வந்துன சுடையினின றூரம மிறைவாகுற்றா
கொள்ளா தெதிர்கொளவ தெருண் மாவது கோமளமே.

இ - ள். நயமிறைவா தள்ளாத வளததையுடைய யலசூழ்தத் தஞ
சைவாணன தரியலாபோல உணனைந்னையாது முனபு செனறனராயினும்,
இப்போது நினைத்திகழாதவந்து உனவாசலில்கீனறனா, அவாசெய்த குற
றத்தை மனத்திற்கொள்ளாமல் எதிர்கொளவதே குணமாவது. எ - று.

தள்ளா - மிகதா உள்ளாது - நினையாது பண்டு - முன்னம் உள்ளி -
நினைந்து. கடை - கடைவாசல். கோமளம் - இளம்மயழகு. 'உணனையுள
ளாது' எனவும் 'இப்போதுள்ளி' எனவும் இயைபு. (உ.சு.சு)

தலைவனைத்தலைவி யெதிர்கொள்ளுபணிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

மருவிற பெருநல் மன்னுவதாந் தஞ்சை வாணனவெறபா
ஒருவிற பசலை யுருக்குவ தாநமக் கூடலெவவா
றிருவிற புருவ விளங்கொடியே யெயது மெயதலிலலாத
திருவிற புனைநறுந் தாவரை மாபா திருமுனினறே.

இ - ள். இரண்டு விறபோனற புருவத்தையுடைய இளக்கொடியே
தஞ்சைவாணனவெறபா நமமைமருவினராயின பெரழகு நிலைபெறுவதாம்,
அவா நீங்கின் பசலைநிறமுருக்குவதாம், இததனமையாகிய நமக்கு ஊடலெவ்

வாற? விதெலிலலாத திருவைப்போல் அணியப்பட்ட நறியதாரையணிந்த வரைபோன்ற மாபா திருமுன்னின்று பணிதும். எ - று.

நலம்-அழகு, ஒருவுதல்-நீங்குதல், எய்தும்-பணிதும், எய்தல்-விதெல், இன் உருபு ஒப்புப்பொருண்மைக்கண்வந்தது புனைதல் - அணிதல். திரு முன்-தகுதி வழங்கு, எப்தும் என்றது பணிதுமென்னும் பொருள்கொள்ளு மோவெலினை, 'தேவாகூறிய' கடவுள்வாழ்ததில் † "தேவாதிதேவனவன சேவடி சோதமனறே" என்பதனில் சேர்தும் என்பதற்கு வணங்குதும் என நச்சினாக்கினியா நுரையெழுதினா, சேர்தும் என்பதும் எய்தும் என்பதும் ஒருபொருட்களவியாதலால் எய்தும் என்பதற்குப் பணிதும் எனவே பொருள்கொள்க. (ந.அ.சு)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னவா காம நெடுங்கடல் வாணனறென மாறையன்னுள் தொன்னலம் வாரமுலை மததந தழீஇத்தடந தோளிணையாம பன்னகநாணி கடைநதிதழ வாரதிரைப பட்டநன்னீர் இன்னமிழ தாரநதிமை யோரமை யாவின்ப மெய்தினரே.

இ - ள் . தலைவா காதலாகிய நெடுங்கடலில் வாணனறெனமாறையன் னுளதுஅழகுபழகிய வாரமுலையாகிய மததைததழுவிய பெரிப தோளிணை யாகிய பன்னகநாணி றைக்கடைநது, இதழினகண நெடிய அலையாலுண்டாகப் பட்ட நன்னீராகிய இனிப்பமுதததையார்த்து இமையோரது தெவிட்டாத வின்பத்தை யெய்தினா, எ - று.

நலம்-அழகு தொல்-பழமை மாறிப்பொருள்கொள்க மததம்-மதது. பன்னகம்-பாமபு, திரை-அலை, அமைய-தெவிட்டா, கூற்று கலிக்கூற்று. களவிதபு ாசகி யெல்லாம் தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்த்தி இப்புணாசகி கலிக் கூற்றின் தெனையெனில், தலைவி நாணுடையாளாதலால் தலைவி செய லின்றித் தலைவனை செயலாய முடிதவின தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்ந்தத, கற பியல் அவவாறன்றி இருவாசெயலுமொததுநிகழ்தவின இருவாகூற்று ஒரு நவிககண கூற்றலாகாமையின் கலிக்கூற்றாய் நிகழ்ந்தவாறு காண்க. (ந.அ.சு)

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழித்தலைமகன்வாயில்வேண்டல்.

வெள்ளணி வாயில்வேண்டல் எ - து. தலைவி புதல் வனைபாயந்து நெய்யாடிய செயதிக்கு அடையாளமாகி வெள்ளாடை முத லியன வணிந்து சேடினையவிடுப்புழி அச்சேடினை வாயிலாகத் தலைவன் வேண்டிக்கூறல்.

† சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், வாழ்த்து, சே. க.

என்பாற் குறையை நினைந்து மறுதெகி கொள்ளவல்லே
தன்பாற் புலவி தணிசென்று நீதஞ்சை வாணனவையம்
அன்பாற் பரவும் புகழுடை யானரு னேயனையாய்
உன்பாற் புலவி யுறளவண்ண வாரகுழ லொண்ணுதலே.

இ - ள். வையம் அன்பாற்பரவும்புகழுடையானாகிய தஞ்சைவாணன
தருணைப்போலவாய்! அழகுபொருந்திய வாரதந்தகுழலையுடையவொண்ணுத
லாள் நினனிடத்தில புலவியையுறள, ஆதலால், எனனிடத்தில் குறையை
நினைந்து மறுதவண்ணம் ஏதிகொள்ள நீவினாந்துசென்று அவுடனனிடத்
துப் புலவியை யாற்செய்வாய். எ - று.

வல-வினாவு * “செல்லமையுண்டேலெனக்குறாமற்றுநின்-வலவரவு
வாழ் வாககுறா.” என்பதனுன்றிக புலவி-ஊடல் வையம்-உலகு பரவு
தல-துதிதல எண்ணுதல்-ஆகுபெயர். (ந.அ.அ)

தலைநெய்யாடியதிறைநாற்றல்.

தலைநெய்யாடியதிருநெய்யாற்றல் எ - று தலைவி புதல்வனைப்பயந்து
நெய்யாடியதனைப்பாங்கி தலைவற்குச்சொல்ல

மலாபுரை யோகொண்ட வாடகணைங் கோமங்கை வாணனறஞ்சை
பலாபுகழ் பாலற பயந்துநெய் யாடினள பாங்கெவாகும [ப
மலாபுரை நீடொளி யாடியுட் பாவையன் னுடருளார்
புலாபுன லூரவென னோதிரு வுள்ளமிப் போதுனாககே.

இ - ள் மலரை யொப்பா யழகுக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய கண்
ணையுடைய எமக்கரசாகிய மங்கை வாணனதஞ்சையிற் பலரும்புகழ்ப்பட்ட
பாலனைப்பெற்று நெய்யாடினள, பாங்கியவொவாகும மலையொப்பாய்
நீண்டவொளியையுடைய கண்ணாடியுட்பாவைபோன றுளிடத்து உள்ளன்பு
புலாந்தபுனலூர்! இப்போதுனக்குக திருவுள்ள மிபாதோ! எ - று.

பலாபுகழ் எனபுதிச சிறப்புமமை விகாரததாற்றைக்கது பயந்து
ானறு. பாங்கு-பாங்கியா “பாங்கிஊறமியாளிடாதலைப்படலும்,” என்பத
னுணாக. ஆடி - கண்ணாடி. அன்னுட்டு எனபுதி வேற்றுமைமயக்கம்.
உளநீர் - உள்ளனபு, ஓகாரம் - ஐயம், எனனை, —பரததையா சேரிக்குச
செல்லத திருவுளமோ, ஈண்டுறையத திருவுளமோவென ஐயந்தருதலா
னெனக்கொள்க. (ந.அ.அ)

தலைவந்தீர் மனத்துவகைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மையணி வேலவிழி வாணுதல கூடாதது வாணன் றஞ்சைக்
கொய்யணி நாணமலாக கொம்பரன னுக்குழ விப்பயந்து
கெய்யணி மேனி யிலேபவி பூண்ட நிலைநிற்கதே
கையணி வாலவளை யைக்கண்ட நாளினுங் காதனமையே.

இ - ள். மையணி வேலபோன்ற விழியையும் வாணுதலைப் முடை
வாய் வாணன தஞ்சையிற் கொய்யப்பட்ட அழகாகிய நாணமலனாயுடைய
கொம்புபோன்றவன புதலவனைப்பெற்று கெய்யணிநத மேனியில் வேளை
சிறு கடுக்குண்ட நிலைமையறிந்து கையிலணிந்த ஒளரியவளையினையுடை
யாளிக்கண்ட நாளினும் காத்த நன்மைமிகுந்தது எ - று.

வேட் லிழி வாணுதல்-அனமொழித்தொகை கூட்தல-மிகுதல் அணி-
அழகு நாணமலா-முறுக்கவிழ்மலா, குழவி-மகவு. * “குழவியுமகவுமா யிரண்ட
டலலவை-செழுவவலமககட்கண்ணே. என்பதனானுணாக.பயந்து-பெற்று.
ஐபவி - வெணசிறுகடுகு, † “நெய்யோடையவியப்பியைதுணாதது” என
பதனானுணாக, குழவி என்புழி இரண்டனாகுப்தொகை. வால்வளை-ஆகு
பெயர், காதனமை-ஆணைத்தனமை வாணுதல்-அணமைவளி. (நகூ)

தலைவீக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்

(இது வெளிப்படை)

ஏரார் புதலவன பிறந்தனன வாழிய வென்னுமுன்னே
வாரார் வளமனை வந்துனை றூராகங்குல வாணன் றஞ்சை
நீரவி நீலநெடுங்கண் மின்னே நின்னே நீபதலலாற்
நேரா தொழிசுவ ரோபெரி யோராதஞ் சிறுவனையே

இ - ள். நெடுங்காலமவாழ்க! அழகாராத புதலவன பிறந்தனனென
நுசொலவதற்குமுன்னே தருந்த சதியிலலா கங்குலிடத்து வளவிய நம
மனையிலவந்துகின்றனா, வாணன் றஞ்சையில் நீரோருருதிய வாவியிற்
பூந்த நீலம்போன்ற நெடியகண்ணையுடைய மின்னே! நின்னைப் பிரிவதே
யல்லது பெரியா தஞ்சிறுவனைத் தோந்தறியாது விடுவரோ. எ - று

ஏ - அழகு வாழிய-நெடுங்காலம்பற்றியசொல. என்னை, — † “வாழிய
வென்னுஞ்சேயென்கிளவி” என்பதனானுணாக. ஆவி - வாவி. மின்-ஆகு
பெயர் நீதல-பிரிதல். தோதல-பிறந்தகாலத்தை யாராய்ந்தறிதல். (நகூ)

* தொல பொருள. மரபியல், து. ௨௩

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிரச்சோலை, வரி ௨௨௮.

‡ தொல, எழு. உயிராமயங்கியல், து. ௩௦.

தலைவியுணர்ந்துதலைவனோடுபுலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வயங்கே மூலகம் புரக்கினற வாணனறென மாறையன்ன
நயங்கேழ பெருவள நலகுநல லூர நயநதுணணி !
முயங்கேலுகிறுவற பயந்தவென மேனியின முததுவடம
தயங்கே ரகமுழு துமபழு தாமது தானினக்கே.

இ - ள் விளக்கப்பட்ட ஏழுலகத்தையுங் காக்கின்ற வாணன்
தென்மாறையன்ன இன்பமும் ஒளியும் பெரியவளமும் நல்கப்பட்ட நல்
லுறையுடையானே! சிறுவரைப்பயந்த எனமேனியைவிருமயிப பொருநகி
முயங்கறக, முயங்கிபது தான் நினக்கினபமாகிய பரதனையா முலேமே
லணிகத முததுவடந தயங்கப்பட்ட அழகுபொருநகிய நெஞ்சமுழுதும்
பழுதாம எ - று

வயங்கல்-விளங்கல், புரத்தல்-காததல் நயம்-இன்பம் கேழ-ஒளி, தயங்
கல்-விளங்கல், எ-அழகு, அகம்-நெஞ்சு 'மேனியநது' என இயையும் ()

தலைவியாணனைமறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தலையா கிபதனமை பூரநகு வாணன றமிழத்தஞ்சைசூழ
மலையா கிபமதில் வைய பாண ஞாட்டெங்கை மான்படுக்கும்
கலையாகு நினனிரைக கண்ணிகொண டேதிரி கனையினனிப
புலையா கடக்கவெம மிறபோக பொக புறங்கடையே.

இ - ள் தலைமைத் தன்மையைய ஈரநகு வாணனது தமிழ்த்தஞ்
சையைச் சூழந்த மலையாகிய மதிலையுடைய வையைசூழந்த நாட்டின எங்
கையாகிய மாணசசிககவைக்கும் மாணுககினமாகிய கலையோன்ற நினனிரைச
யாகிய கண்ணிகொண்டு திரியப்பட்ட கனையினனியென்னும் புலையா
எமமில்லினின்றாகக்கடக்க புறங்கடையிறபோக போகக்ஷென்று கல்லெழிற
தனள. எ - று.

எங்கை-எனதுங்கை, கண்ணி-மானபடுக்குக்கண்ணி கலை-இசைநூல்.
கன்றுநீர்வி இகழ்ச்சிப பெயர். 'போகபோக' எனபது கெழுப்பின்கண்
வந்தஅடுக்கு மேற்செய்யுளிலகலெழிறதாயென்று பாணனதலைவியொடுங்
கூறியவாறு, இச்செய்யுளில் கலலெழிறதனன்னபது வருவிக்கப்பட்டது.

வாயினம்றுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்

வாயினம்றுக்கப்பட்டபாணன்கூறல எ - து. கலலெழிறத தலைவி
யுடன் பாணன்கூறல.

னக்கே தகுநின் னெடும்புன லூரணு நீயுமவன்
 னக்கே தகுவை தமிழ்த்தஞ்சை வாணன றடங்கிருத்
 னக்கே கயமன்ன நினனடி போற்றிப் புகனறகன்றும்
 றனக்கே தகுமிகை யாலெம பிராட்டி யெறிநதகலலே.

இ - ள் எம்பிராட்டி! நினனுடையகணவனாகிய நெடும்புன லூரணும்
 னக்கேதருவன், நீயும் அவனறனக்கேதருவை, யானசெயதகுற்றத்தால் நீ
 யறிநதகல தமிழ்த்தஞ்சை வாணனது விசாலமாகிய மலைகுழந்த புனத்தி
 றுக்கும் மயிலபோன்ற நினனுடைய அடியையததுதித்த தலைவன வர
 றவகூறிய அதனால் மனங்கன்றும் எனக்கேதரும். எ - று

ஏகாரம், ஸூனறும் பிரிநிலை, ஆடவரினும் மடவாரினும் பாணரினும்
 றிதது வாங்குதலின், தடங்கிரி - பெரியமலை, கேகயம் - மயில, கனறல -
 லெம்புதல், மிகை - குற்றம். (௩௬௯)

விறலிவாயின்மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பண்புன லூராவையை சூழ்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலாபோல
 ண்புன லூருமென காதலகண டேநிள கடைத்தலைககே
 ண்புன லூரணுவா தானென்று சாற்றினை தானமுறப்
 ண்புன லூராகளெல லாமபாடி யேற்றுணனும பாணமகளே.

இ - ள் ஈவுபெறப் புனலசூழ்த ஊராகடோறும் பண்ணப்பாடி இரந்
 துன்னும் பாணமகளே! வளவியபுனலசெல்லும் வையையாறுசூழந்த தஞ்
 சைவாணனை வாழத்தலாபோல கண்ணிடத்தபு புன லூரநதுவரும் என்காத
 லககண்டு நின்கடைத்தலையினகண தண்டியபுன லூரன வந்தனனென்று
 சொல்லினை, இச்சொறகு மனம்பொறுத்தேன சொல்லாய். எ - று.

ஊாதல - செல்லுதல். ஊாதல பெருகுதல். ஊரன் - மருதநிலத்துத்
 தலைவன், தானம் - ஈவு. (௩௭௦)

வ்ருந்தோடுவந்துழிப்போறுத்தல்கண்டிற்றையோள்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

புரவே யெதிரந்த நமக்கு விருந்தினறு போலவென்றும்
 வரவே புணராதநம் மாதவம் வாழிய வாணன்றஞ்சைக்
 குரவேய் கருமுகிற் கொந்தள பாரங் குருமபைநிகாங்கைத்
 அரவேய் துடங்கிடை யாள்விழி யூர்சிவப் பாரறுதற்கே.

இ - ள். வாணன்தஞ்சையிலிருக்கும் குரவலாமலைசூழிய கருமுகில்
 போன்ற அளகபாரததையும், குருமபைபோன்ற கொங்கைப்பாரததையும்

புரத்தையிற் பிரிவு.

40546629
உடுக

தாங்கவாற்றாதுதாள்போல் ஓசியப்பட்ட இடையானது விழியின்கண் ஊரப் பட்ட சிவப்பாற்றுதற்கு நமமைக்காகக் எதிராயவந்த விருந்த இன்றுவரப் புணர்ந்த நமது மாதவம் எஞ்ஞான்றும் வாழ்க. எ - று.

‘இச்செரற்குமனம்பொறுத்தேனசொல்லாய்’ எனறது வருவிக்கப்பட்டது. புரக்க-தாக்க நமக்கு எனபுழிவேற்றுமைமயக்கம் போல்-அசைநிலை. *‘ஓப்பிலபோலியு மப்பொருட்டாகும்.’ எனபதனுணுணாக. தூவு - ஆகு பெயர். கொந்தளபாரம் - அளகபாரம். துடங்கல் - ஒசிதல். ‘மாதவமென றும் வாழிய’ என இயையும். (நகுக)

விருந்துர ண்டொளித்தவூடல்வெளிப்படநோக்கிச்

சீ நேலென்றவள்சீறடிதொழநல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியோர் பொருட்டன்று தோவினறி யூடல் செயிர்ததவாக்குக் கரியோர் தெளித்தென காரணங் காட்டுவர் கானுண்டுதேன வரியோர் தொடைபுயன வானன்றென மாறை மலாத்திருவே பெரியோர் பொறுப்பரன் நேசிறி யோகள பிழைத்தனவே.

இ - ள். மண்ததையுண்டு வண்குள பண்ணைவாசிகும மாலையை யணிந்த புயததையுடையவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்குந் திருவை யொப்பாய் ஆராய்ச்சியினறி ஊடுதலொருபொருளையுடைத்தன்று, தெரிவா யாக, கோபித்தவாக்கால் ஆற்றுதலன்றிச் சான்றாளுளோர் தெளிவித்து என்னைக் காரணங்காட்டுவர், எனனிடத்துக் குற்றமுண்டாயினுஞ் சிறி யோர்கள் பிழைத்தன செய்தக்கால் பெரியோர்கள் பொறுப்பா, ஆதலால் யான்றொழுகின்றேன், எனபிழையெப்பொறுத்தருளவேணும். எ - று.

‘ஊடலோபொருட்டன்றுதோ’ எனமாறுக் செயித்தவா - கோபித் தவர். கரியோர் - சான்றோர். காண் - மணம் தேன் - வண்டு. வரி - பஞ். ஓாதல் - ஈண்டு வாசித்தல். தொடை - மாலை. அன்றும், ஓகாரமும் அசை கிலை சீறடிதொழலென்னுங்கிளவிப்பொருளானும், வருஞ்செய்யுளில் ஏன் பாதமிறைஞ்சுதலென்று தலைவிசுறுதலானும் ‘தொழுகின்றேன்’ என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (நகுக)

இஃதெங்கையிகாணின்நன்றன்றென்றல்

இஃதெங்கையாகாணின்நன்றன்றென்றல் எ - து எங்கையராகிய பர த்தைமாகாணின் நீர்செய்தபணிவு குற்றமாயமுடியுமென்றல்.

எண்போன நெஞ்சமு நீருமென் பாத மிறைஞ்சுதனுங்
கண்போலு மெங்குகயர் காணினை நோகயன் மாதிரத்துத்
திண்போ தகந்தொறுந தீட்டிய வாணன செழுநதஞ்சைசூழ்
வண்போ தளவிய நீாவையை நாட்டுறை மனனவனோ.

இ - ள் கயற்கொடியைத் திக்குகளிலிருக்கும் திண்ணிய யானைக்
கடோறு மெழுதிய வாணன செழுமையையுடைய தஞ்சையைச் சூழ்ந்த
வளவியபோது கலந்துவரப்பட்ட நீளையுடைய வைகைநாட்டிலுறையும்
மன்னவனோ ! என்னை வணனுதலப்போன நெஞ்சமும் நீரும் என்பாதம்
வணங்குதலை றும்குக்குக் கண்ணையொகுகும் எனக்குத் தங்கையராகிய
தையா காணிநன்றோ ? எ - று

எண் - வணனுதல். இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல். எங்கையா - என
கங்கைமாரா நன்றோ என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை. கயல் - ஆகுபெயர்
மாதிரம்-திருகு. போதகம்-யானை. திட்டல்-எழுதல் அளவுதல்-கலத்தல் ()

அங்கவரியாயாயுமறியேனென்றல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னும் புலவியை மாற்றியுந் தேற்றியும் வல்லவண்ணம்
இன்னுந் தெளிந்திலை யெனனேயென நேபெனசெய கேனிதற்கு
முன்னம் படிநது முழுகுநன் னீர்க்கங்கை முன்னுறையும்
அன்னம் படியுங்கொ ளோவுவ ராழியி ராரணங்கே.

[இது பிறசெய்யுட்கல்]

காமக்கீழ்த்தியைக்கண்டமைபகீதல்.

(இது வெளிப்படை.)

போயே தெருவிற் றனிவினே யாடும ஜதலவற்புலல
நீயே திலையலலை நின்மக னேயிவ னீயும்வன்

தாயே வருகெனச் சேயனன வாணன நமிழ்த்தஞ்சைமான்
ஏயே யெனநின்ற லானநிக் தேன்னின்ன யெங்கையென்றே.

இ - ள். முருகவேளையொத்த வாணன தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கும்
மாண்போன்ற பரத்தையானவன் தெருவிற்போயத் தனியேவினையாடும
புதல்வனைத்தமுவியெடுத்தலைக்கண்டு யான நீ ஆயலாளலலை, நினக்கும்களே
இவன், நீயும் அவன்தாயே, வருகவென்றழைக்க, அவன் அமமொழிகேட்டு
நாணத்தினால் ஏயேயெனநின்றலான் அவன்தன்னை எங்கையென்றறிந்
தேன். எ - று.

மகிழ்க என்பது முன்னிலை எச்சம். புதல்வன் - மகன். புல்லல்-தழு
வல். ஏதிலை - ஆயலார். சேய் - முருகன். ஏயே என்பது நாணத்தின்வந்த
அழிக்குமொழி. எங்கை - எனக்குத்தங்கை. (சூ00)

தலைவியைப்பாங்கிதணித்தல்

(இது வெளிப்படை)

மாவா ரணமன்ன வாணனறென் மாறைநம மன்னர்நின்னைப்
பாவாய் பணியவும பாககிலை நீயிடப் பாகமங்கை
தாவாத சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கை தழீஇயிதழிப
பூவார் சடைமுடி மேலவைதத போதும் பொறுத்தனளே.

இ - ள் பாவைபோன்றவளே! பெரியயானையொத்த வாணன்தென்
மாணாட்டில நமமன்னா நின்னைப்பணிதலைச்செய்யவும் நீ பாககிலை,
சங்கரன இடப்பாகத்தைநீங்காத அம்பிகை சங்கரன கங்கைதன் கொங்கை
யைத்தழுவிக கொன்றைப்பூவாராத சடைமுடியினமேல வைத்தபோதும்
பொறுத்தனள, இது கேட்டிலையோ? எ - று

மங்கை - அம்பிகை தாவாத - நீங்காத. இதழி - கொன்றை. உம்மை
சிறப்பு. (சு0க)

தலைமகள்புலவிநணியாளாகத்தலைமகனுடல்.

(இது வெளிப்படை)

தழங்கார் புனலவையை சூழதஞ்சை வாணன் றனதருள்போல
பழங்காத லெண்ணலென பைதனெரு சேயிவள பண்டுபைமபொற்
கழங்கா டிடமுங் கடிமலாக காவுங் கடந்துபுள்ளும்
வழங்கா வழிமக கொணுணை யாய்வாத மானலலளே.

இ - ள் துன்பமுற்ற என்னெஞ்சே! இவளமுன்பு செம்பொன்றம்
செய்த கழங்காடப்பட்ட இடமுங், வினையாடப்பட்ட மனதொடுகூடிய
மலாச்சோலையும் விட்டுநீங்கிப் புடகநூல் இயங்காத பாலைநிலத்தின் வழியில்
நமக்கொரு துணையாய்வாத மானபோன்றவளல்லள, நிறைந்தொலிக்குடி
புனலையுடைய வையைபாறுசூழந்த தஞ்சைவாணன தன்னுடைய அருள்
போன்ற தலைவி பழங்காதலை எண்ணவேண்டாம எ - று .

‘ஆரதங்குபுனல்’ என இயையும். தழங்குபுனல் விளைந்தொகை.
பைதல் - துன்பம் கடி - மணம். கா - சோலை கடத்தல் - விட்டி நீங்கல்.
வழங்கல் - உலாவல். மார் - ஆகுபெயர். (சு0உ)

பாங்கிஅன்பிலைகொடியையெனத்தலைவியிதழ்தல்

பாங்கிஅன்பிலை யிகழ்தல் எ - து. பாங்கிதலைவனை
யன்பிலாய் கொடியாய்என இகழ்ந்துகூறல்.

ஹைநாண மலர்க்குதொடை வாணனறென் மாறையெம் மன்னவுவந்
தந்நாண் முயங்கி யமிழ்தென வாராதனி ரார்வமுறறு
முந்நாண் மதிவட்ட மென்முலை மாணாத முனிநதுநஞ்சென்
நிகாண் மிகவுவாத தீர்புல வாநிறறி ரெங்கனையே.

இ - ள் சுருநிறம்பொருந்திய முறுக்கவிழ மலாமாலையணீந்த வாணன்
தெனமாண நாட்டிலிருக்கும் எமக்கு மன்னரே ! அந்நான் மூன்றாம் பூர
ணைநாள் மதியினது வட்டம்போன்ற மெல்லிய முலைவட்டத்தையுடைய
மாணாத விருப்பமுறறுபுணாநதுமிகுநது அமுதென இன்பத்தை நுகர்தீர்,
இந்நான் நஞ்சென்றுமுனிநது மிகவுமவெறுத்தது எங்கனோடுபுலவாநினீர்.

மைநந்நண்மலா - குவணைமலா. மன்ன-அணமைவிளி. உவநது-மகிழ
நது. முயங்கி - புணாநது. ஆதல - நுகாதல. ஆவம் - விருப்பம் *நந்தை,
பத்தினா, சயை, இருத்தை, பூரணையென முதறறிதொடுத்தப பஞ்சமி
வரைக்கும் முதலாமவட்டம், சட்டம் தொடுத்த தசமிவரைக்கும் இரண்டாம்
வட்டம், ஏகாதசிதொடுத்துப் பூரணைவரைக்கும் மூன்றாமவட்டமாதலின
'முந்நாண் மதிவட்டம்' என்றார். உவாததல-வெறுத்தல. புலததல-ஊடுதல.
எங்கனே எனபுழி வேற்றுமைமயக்கம். 'அந்நான்முன்னாள்' எனவும், 'ஆவ
முறறுமுயங்கியுவநது' எனவும், 'இந்நாணஞ்சென்று முனிநதுமிகவும்'
எனவும், 'எங்கனோடுபுலவாநிறறி' எனவும் இயையும். (சுரு.)

ஆயிழைமைந்தனுமாற்றமையும்வாயிலாகவாவெதிர்கோடல்

ஆயிழை .. . வெதிர்கோடல் எ - து. தலைவனபரததையா
சேரிக்குத் தேரினமேலேறிப்போம்போது தெரிந்தெடுத்த அணியையணிந்த
புதலவன குறுக்காகநிற்க, அப புதலவனைத்தழுவி யெடுத்ததுகொண்டு தலை
வன ஆற்றாமையுடன் வாதுழி, தலைவியைப் புதல்வனுந் தலைவனாற்றாமை
யுந் தூதாக ஏதிரகொள்ளுதல்.

வெள்ளம் பரந்தனன வேட்கைச்சென றுலு மிகப்பெரியோர்
உள்ளஞ் சிறியவா மேற்செலவ ரோவொளிர் கோமளஞ்செய
வள்ளங் கமல மலாத்தஞ்சை வாணன்றென மாறையனப
புள்ளம் புனலவய லுரபுன காமம் புகலவதன்றே.

இ - ள். கடலபுரணெவந்தாற்போலும் வேட்கைச்செல்லினும் மிகவும்
பெரியராயினோர் உள்ளஞ்சிறியவராகிய பரததையார்பால் செலவரோசெல

* நந்தை - க, சு, கக பத்தினா - உ, எ, கட: சயை - டு, அ, கட:
இந்தை - ச, கூ, கச. பூரணை - டு, கரு, கரு — என மதிவட்டங்கொள்
ளப்படுவதனை பிங்கல்நதையில் வானவரீவகைத்தொகுதியுட்காண்க.

லார், விளங்காநின்ற அழகாதசெய்த கிண்ணம்போன்ற கமலமலரில் தஞ்சைவாணன் தெனமாரையனை புள்ளிருக்கும் அழகிய புனலையுடைய வயலூர் புல்லியகாமத்தை ஒருபொருளாய்ச் சொல்வதன்று எ - று.

எனவே, — நீ பரத்தையா சேரிக்குப்போன தன்மையையலலை என்ற வாராயிறம், வெள்ளம்-கடல். “கடலனை காமமுழகு” என்றாபிறநம். உள்ளஞ்சிறியவா-பரத்தையா ஓகாரம்-தொமறை கோமளம் அழகு. வள்ளம்-கிண்ணம், மலர் எனபுழி-ஏழாமவேறுமைத்தொகை. ஆம் - அழகு. புகல்வது - சொல்வது. தாமரைமலரில் அனைப்புள்ளிருக்கும், ஒழிந்த பூவிலுராதென்பபொருள்கொண்டவதான, தலைவன தன்னிடத்தலவது பரத்தையாபால் செல்வானலலென்பதாக உள்ளுறையுடையதோன்றிய வாறுணாக, வள்ளம் - கமலமலர், ‘அனைப்புள்ளம்புனல்’ எனக்கூட்டுக ()

மணந்தவன் போயபின்வந்தபாங்கியோடிணங்கிய

மைந்தனையினிதிந்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருமையி லேயும் பயன்களெல லாநதனை யீனறநமக் கொருமையி லேவந துறைத்தகைந் தானமைநத னெண்குடர்போல் வருமயி லேகொண்டி பரத்தந் தானனை வாணுன்றஞ்சைத் திருமயி லேயனை யாயபுன லூரனைத் தேருடனே

இ - ள். ஒள்ளிய ஓராயிறுபோல நுபுச்சொல்லவரும் வேல்கொண்டு மாமரமாகின்ற குழினைவட்டிய முருகவேளபோன்ற வாணன் தஞ்சை நகரிலிருக்கும் அழகியமயிலபோனதவனே! மைந்தன இடமை மறுமைகளில் தருமபயன்களையெல்லாத தன்னிடப்பெற்ற நமக்கு ஒருநாயாகிய இப்பிறப்பிலேவந்து பொருந்த பரத்தையா சேரிக்குமபோம் புனலூரனைத்தகைந்து மனைக்கழைத்துக் கொண்டுவந்தனை எ - று

இருமை - இடமை, மறுமை ஒருமை-இப்பிறப்பு, உறுதலை-பொருத்த தல். சுடா-ஓராயிறு, அயில் - மலர், ஓகாரம் - அசைநிலை தடிதல்-வெட்டுதல். | “சூமுதறநத சுடரிலெநடுவேல்” என்பதனுணுநாக, ‘மைந்தனிருமையிலே’ எனவும், ‘வந்துந்புன லூரனைத் தேருடனேத்தகைந்தானே’ எனவுமாமாறுக (சுரு)

தலைவிதலைவனைப்புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை.)

கொண்டானிற் றுனனிய கேளாமற நிலலைக் குறிப்பினென்று தண்டா தவாசொன்ன சாலபுகண் டேன்றல மேழபுகடும் வண்டார் மலர்ப்புயன் வாணனறென மாறை மகிழ்காமுன்னுள் உண்டார் கியபழங் கேண்மையிந் நாளு மொழிந்திலோ.

இ - ள். தலமேழையுங் காக்கும் வண்டாரந்த மாலைவணித்த புயத னையுடைய வாணன்தெனமாறையிலிருக்குந் தலைவா! முன்னொருண்டாகிய பழகியநண்பு இந்நாள்வரைக்கும் ஒழிந்திலா, ஆதலால் கருதமிடத்துக்கண் வணினும் அணிததான கேளிரிலலையென்று, அறிவில் நீங்காத பெரியோர் சொன்ன மாட்சிமையை இன்றுகண்டேன எ - று.

பாங்கி முன்னிலைபெச்சம. கொண்டான - கணவன். உடலு முயிரு நெஞ்சு மன்புமொன்றாய்க் கலந்ததனமை தந்தைதனனையர்முதலாயினோக கில்லையால் * “கொண்டானிறுனனியகேளிரிபிறிலலை” என்று கூறினா ளென்றுணாக துன்னுதல-கிட்டுதல கேளிரா - சுற்றத்தாரா மற்று - ஸ்ச. குறித்தல-கருதல. தண்டாதவா - நீங்காதவா. சரலபு - மாட்சிமை. மலர் - ஆகுபெயர். மகிழ்நா - கணவா கேணமை - நடபு. (சு௦௬)

பாங்கிமனைவியைப்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

சிறந்தார புகழ்தருந் தீமபுன லூரனசெய தீமையெல்லாம்
மறந்தாரவ மெய்தி வணங்குத லாவிவள வாணனறஞ்சை
நிறந்தார கைபனன கித்திலம் போலு நெடுங்குலத்தில
பிறந்தார நிறைந்தகற போலவடி வேபெற்ற பெற்றியினே

இ - ள். இதலைவி பிக்காயினோபுகழ்தருந் இனிமையாகிய புனலூ ரன்செய்த தீமையெல்லாம் மறந்து விருப்பமுற்று வணத்தன்மையளென்று கருதாது வணங்குதலான வாணனதஞ்சை நகரின்கண் ஒளியின் தாரகை யொத்த முததுப்போல உயாகுலத்திற்பிறாத மடவாறுடைய நிறைந்த கற பிலகண்மெல்லாம் ஒருருவாகப்பெற்ற பெற்றியின. எ - று.

சிறந்தாரபுககோ. † “உலகமுவப்பவலனோபுகிறிதரு,” ‡ “பகலகான , நெழுதரு” எனப்பனபோல ‘புகழ்தரு’ எனப்பது ஓர்சொல ஆவம்-விருப்பம். நிறம் - ஒளி. நெடுங்குலம்-உயாகுலம், நெடுமால் எனப்பதுபோல. (சு௦௭)

இச்சொன்ன ளெவிகளெல்லாம் வாயில்வேண்டலமுதல நான்கு வகைக்கு, ௨ நுகுமாறு அறிந்துகொள்க.

பாத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று.

* நான்மணிக்கழகை, செ. நுள.

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி. க.

‡ பெரும்பாணாற்றுப்படை, வரி. உ.

ஒ த் த் ப் ரி லு.

ஒதற்பிரிவு எ - து. தலைவன் கலவிகாரணமாகப்பிரிதல். தலைமகனெயெய் தியிருந்தே இவனோதுவான் பிரிவானேனெனின், முன்னாநமில்லாதா னாகவே ஞானத்தினவழியது ஒழுக்கமாகலானும், ஒழுக்கத்தின் வழித்துக் குலமாகலானும், இவையெல்லாங்குறையீடாமெயெனின ஆகாது, கற்பான் பிரியுமென்பதன்று, பண்டே குரவாகளாகறகறிககப்பட்டுக் கற்றான் அறம் பொருளினப வீடுபேறுகள் துதலிய நூல்களெல்லாம் இனிப்பாதேயதது அவை வல்லோருளொன்றி காணபென்று அவைவல்லாக ஞானவழிச் சென்று தனஞானம் மேறபடுதது அவா ஞானங் கீழ்ப்படுத்தற்கு மெனக் கொள்க.

கல்விகீழ்ப்பிரிவுதலைமகனுணர்ந்ததோழ்தலைமகட்துணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மல்வித் தகங்கொண்ட தோளுடையானறஞ்சை வாணன்றெல்சீர்
கலவித் தகன்புவி நாவிலவைத் தோன்வையை நாடனையாய்
கலவித் தடங்கட னீந்திய காதலா கற்றவாழுன்
சொல்வித்த வென்றழ லாசுரம போகத் துணிந்தனோ.

இ - ள். மறறொழிலில் வல்லபங்கொண்ட தோளுடையானுகிய தஞ்சைவாணனது பழகிய புகழாகிய நல்லவிதையினே அகன்ற புவிவினுள் ளோர நாவில் பயிராக வைத்தவனது வைகைநாடு போன்றவளே ! கல்வி யாகிய பெரியகடலை நீந்திக் கரைகண்ட தலைவா திசைகளிற் கற்றவாழுன் தாங்கற்ற கலவியானுண்டாகிய கீர்த்தியாகிய வித்தைவிதைக்க என்றெ ண்ணி அழலாராத சுரத்தினகட்போகத் துணிந்தனா. எ - று.

மல்-மற்றொழில், வித்தகம்-வல்லபம். வித்து-விதைப்புவி-ஆகுபெயர். தடங்கடல்-பெரியகடல். சொல்-காததி. வித்த-விதைவிக்க. (சுரூஅ)

தலைமகள்கார்ப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாணர்க் குழன்மொழி யெனசெய்கு வேன்கல்வி யெல்லையெல்லாம்
காணப் பிரிந்தவர் காண்கில ராற்கடன் மேய்நுதுதஞ்சை
வாணாக் கெதிர்த்தவா மங்கையா போலுமென் வல்லுயிரின்
உளணற்ப மென்னவெண் ணவரு மேகமுருமுடனே.

இ - ள். அழகினையுடைய குழவிசைபோன்ற மொழியாய் ! தஞ்சை வாணனுக்குள் திராரியபுகைவா மனைவியர்போலும் தன்பமுழந்திருக்கின்ற

என்னுடைய வலியுயிரை இனியவனுக்கு நுகர்தலெளிதென எண்ணிக்
கடல்சீராயுட்கொண்டு இடியுடனே மேகம்வராகின்றது ; இதனைக் கல்வி
பெல்லாம்காணப்பிரிந்ததலெவா காண்கிலர், ஆதலால் யானென்செய்கேன் !

யாணர்-அழகு. செய்யா என்னும் வினையெச்சம் செய்து என்னும்
இறந்த வாய்பாடாகப் பொருள்கொள்க. உருமு - இடி. (சரக)

தலைமகளைப் பாங்கியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

காதற் கயமபடிந துன்னொடு காமக் கனிநுகரா
தோதற் ககன்ற வுணர்வுடை யோருடை நீருலகம
மீதார்க் கமைத்தருள் வாணன்றென மாறை வரக்கடவார்
ஆதற் கணங்களை யாய்ப்புய லேது வநிதருளே.

இ-ள். அணங்கனையாய் காதலாகியருளத்திறபடிந்து உன்னொடுகூடிக்
காமமாகிய கனியைநுகராது ஒதற்பிரிவாகப் பிரிந்த அறிவுடையோர் பூமி
தேவியார்க்குடையோனாகிய யகமைத்தருள்ப்பட்ட வாணன் தென்மாறையில
வரக்கடவராதற்கு வந்தபுயல் நியித்த மென்றிறித்தருள்வாய். எ - று.

கயம்-ருளம், புயல்-மேகம், ஏது-நியித்தம். (சகர)

ஒதற்பிரிவு முறறிந்து.

கா வ ற் பி ரி வு.

காவற்பிரிவு எ-து.நாகிகாதத்தற்குப்பிரியுமபிரிவு இவன்நாட்டைப்பிறர்
புருந்துகலிதலுங் கைக் கொள்வதுஞ் செய்யப்பட்டவை நீக்குதற்குப்பிரிய
ஆண்மையும்மதிப்பும் இலனாமெனின,நாட்டைநலிவாருளராகநலிவுகாத்தற
குப் பிரியுமென்பதன்று ; நாட்டகத்துகின்று நகரத்தவநது முறைசெய்ய
மாட்டாதமூத்தோரும்பெண்டிரும் இருகைமுடவரும் கூனரும் குருடரும்
பிணியுடையார்,மென இத்தொடக்கத்தார் முறைக்கருமங்கேட்டுத் திருத்
துதல் பொருட்டாகவும், வளனில்வழி வளந்தோற்றுவித்ததற்கும், “ தேவர்
குலமே சாலையம்பலமே ” என்றித்தொடக்கத் தனவற்றை ஆராய்தற்கும்,
மதிருடி யோம்புதற்கும் பிரியுமென்பது. அல்லதுஉம், பிறந்தவுயிர்தாயைக்
கண்டு இன்புறுவதுபோலத் தன்னுற் காக்கப்படும் உயிர்வாழ்சாதிகள்
தன்னைக்கண்டு இன்புறுதலின் தான் அவர்கட்குத் தன்னுருவுகாட்டுதற்
பொருட்டாகவும் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழ்தலைவன்காவற்பிரிவுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

வின்காவல் கொண்ட திலோத்தமை தான்முதன் மெல்லியலார்
கண்காவல் கொண்டருள் காரிகை காவலர் கார்க்கடல்கூழ்
மண்காவல் கொண்ட மனத்தின ராயினர் வாணன்றஞ்சைப்
பண்காவல் கொண்ட மொழிச்செய்ய வாயிதழ்ப பைங்கிளியே.

இ - ள். விண்ணுலகப் பதவிக்கு உலகில்தவஞ்செய்து ஒருவர்வாராத
பூழ்க்கு இடையூறு செய்துகாவல்கொண்ட திலோத்தமை முதலாகிய மட
வார் கண்களை அயலில்நோக்காமற் காவலாய்க்கொண்டருளபட்ட அழகை
யும், வாணன் தஞ்சைநாட்டில பண்ணைத் தன்வாயினின்றும் போகாமற்
காவல்கொண்ட மொழியையும், சிவந்தவாயிதழையுமுடைய பைங்கிளியே
காவலா கரியகடல்கூழ்ந்த மண்ணை காவல்கொண்ட மனத்தினராயினர்.

விண்-விண்ணுலகு. காரிகை-அழகு. 'காரிகைபண் காவல்கொண்ட,
எனஇயையும் (சகக)

தலைமகள்கூதிர்ப்பருவங்கண்ணுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படடை)

மன்னுயிர காவலன் வாணன்றென் மாறையில் வந்தளியார்
என்னுயிர் காவல ரோதிழை யாயித யம்புலர்த்திக்
கொன்னுயிர் வாடைக் கொடும்பணி நீறிற் குளிராகுழைத்துப்
பின்னுயி ராமலென் மேற்பூசு நாளுமென் பேசுவதே.

இ - ள். உலகததில்நிலைபெற்ற உயிரகளைக்காக்கின்ற காவலனாகிய
வாணன்தென்மாறையிலவந்திழையாய்! நெஞ்சையுலாததி அச்சத்தைவீசும்
வாடைக்காற்றுக் கொடியதாகிய பணிநீரிலே குளிராகுழைத்துப் பின்
யான மூச்சுவிடாமற்பூசுநாளினுங் காவலாவந்துன்னுயிரை யளியார், இனி
பேசுவதுஎன? எ - று.

புலாத்தல்-உலாததல். கொண்-அச்சம். உயிர்த்தல்-வீசுதல் உயிராமல்-
மூச்சுவிடாமல். 'பூசுநாளுங்காவலாவந்தளியார்பேசுவதென' என இஃதையும்.

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படடை)

வரற்கால மென்றென் நெனப்பல கூடல் வளைத்துதிரம
விரற்கால வின்றுமெலியன்மின் னேசென்று மேதினிகாத்
தூரற்கால குஞ்சர மஞ்சமஞ் சூர்த்துறை வீசுகின்ற
சரற்காலம் வந்தடைத் தார்தஞ்சை வாணன நமிழ்வெற்போ.

இ - ள். மின்னே! போய் நாட்டைக் காத்து உரல்போன்ற கால்களையுடையனவாகிய குஞ்சரங்கள் அஞ்சும்படி முகில்நடந்து துளிகளையெறியப்பட்ட சரங்காலமென்றறிந்து தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பர் வந்தடைந்தனர், ஆதலால் தலைவர் வருங்காலம் எப்போ தெப்போதென்று பலகால்கூடல்வளைத்து விரல் உதிரமொழுக இன்றுமெவிய வேண்டாம். எ - று.

என்றேன்று என்பது வினாவின் கண்வந்த அடுக்குமொழி. கூடல்வளைத்தல் - பிரிந்த கணவன் வருதற்கு விரலால்வளைத்துக் குறிபார்த்தல். கால - ஓழுக. குஞ்சரம் - யானை, சாதியொருமை, உறை-துளி. (சகந)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூ தி ர் பி ரி வு.

தூ தி ர் பி ரி வு எ - து. இருவரசரும் தமமிறபொரநின்ற விடத்தது அவ னைச்சந்துசெய்வித்ததற்குப்பிரியும்பிரிவு அரசனைச்சந்துசெய்வித்ததற்குப்பிரிவு மெனின், தூதுவராவா பிறாககுப்பணிசெய்து வாழ்வா. அவர்பொருவிறப் பெண்ணையோவெனின், தூதுவர்போலசசநது செய்வித்ததற்குப்பிரியுமென்ப தன்று; இருவரசரும்நாளைப்பொருதுமென்று முரண்கொணமுந்தநிலைமை கண்டானருளரசனாதவின் இம்மக்களும் இவ்விலகுகளுமெல்லாமபடஇவை யிருகுலத்திற்கும் ஏதமரிகழந்தது என்செய்யுமோ, யான் இப்போரொழிப்ப னென்று இருவரையுமிரகது சந்துசெய்வித்தது மொன்று தேவரும் அசுர ரும் பொருதகாலத்தது தேவரையும் அசுரரையும் மிக்கசெய்தாரா யானொ றுப்பென்று பாண்டியன் மாகீர்த்தி சநது செய்வித்ததுபோல இவரையும் மிக்க செய்தாராபொறுப்பென்று சநதுசெய்வித்த தெனக்கொள்க.

தலைமகனாலுணர்ந்ததோழி தலைமகட்டுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தூதராக வனபா ஸ்ரீலததுணித் தாரொன்றுஞ் சொற்புலவோர்
மரதராக வன்புரி தீர்த்தருள் வாணன்றென் மாறையிரது
மீதராக வம்பு கிடத்தன போலுணகண் மெல்லியலிப
போதராக வம்புக்கல வோரிக லார்தம புரம்புகவே.

இ - ள். எஞ்ஞான்றுஞ் சொல்லிலேவல்ல நாவலர்களது பெரியதாகத் தையும் வலியபசியையும் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தெனமாறைநாட்டில சந்திரன்மேல் அம்புகிடத்தனபோன்ற முகத்தின்மேல் மையுண்டகண்ணையுடைய மெல்லியலே! இப்போது பூசனைச்சொல்வோராகிய மாறுபாடுடைய இருபெரு வேந்தரும் பாசறைநீங்கித் தம்புரங்களிற்சென்றுபுக அன்பர் தூதராகப்போகத் துணிந்தனர். எ - று.

இந்த-சந்திரன். மெல்லியல்-அண்மைவிளி. ஆகவம்-போர், இகலார் -
மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். (சகச)

தலைவிழன்பனிப்பருவங்கண்ணுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மலிகின்ற வண்புகழ் வாணனறென மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
மெலிகின்ற சீர்தையு மேனியுங் கொண்டு விளாப்பெனுமேபர்
பொலிகின்ற கஞ்சுகம் போரத்திருந் தேனைப் புரந்தருளார்
நலிகின்ற முனப்பனி நாளினுன னாமுனை நண்ணினரோ.

இ - ள். நிறைகின்ற வளவிய புகழையுடைய வாணனதென்மாறை
நாட்டைவாழ்த்தாதவாபோலமெலிகின்ற நெஞ்சையுமேனியையும் உடைத
தாய் விளாப்பென்கின்ற போபொலிகின்ற சட்டைபோரத்திருந்த என்னை
மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தரதுபடையினகட்சென்றா வருத்தஞ்செய
கின்றமுனப்பனி நாளினும் வந்துகாததருளார். எ - று

மலிதல்-நிறைதல், சிறதை-நெஞ்சு மேனி - வழவு. கஞ்சுகம்-சட்டை,
'விளர்ப்பெனும் போபொலிகின்ற கஞ்சுகம் போரத்திருந்தேனை' எனறது
முன்பனிகளுளாககுக் கஞ்சுகம் போடவேண்டுதலான வேடகைகேராயதநது
விளர்ப்பெனனும் கஞ்சுகத்தைப் போரத்திருந்தேனென்று கூறினொளென
வுணாக, புரத்தல்-காததல். நணனார்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர்.
முனை-படை, நண்ணினா-சென்றனா. (சகடு)

தோழியாற்றுவித்தல்

(இது வெளிப்படை.)

சுற்றுங் குழலின் பிணிவிடுப பானவந்து தோனமினாபா
முற்றும் பொழிகின்ற முனப்பனி நாண்முகி லுங்கடலும்
வற்றும் பருவத்து மண்புரப் பானாஞ்சை வாண்ணொனனா
செற்றும் படையினவெம் போரதணிப பானன்று சென்றவரோ.

இ - ள் சொருகுங் குழலையுடையாய் ! மேகமும் கடலும் வறக்குங்
காலத்தும் உலகத்தைக்காப்போனாகிய தஞ்சைவாணன ஒன்றைவெகுளும்
படைபோல இருபெரு வேந்தர் பொரும வெவ்வியபோரைத் தணிசகும்
பொருட்டுத் தூதாகவந்துசென்றவா பார்முழுதும்பெரிழிகின்ற முனப்பனிக்
காலத்தில் நின வேட்கைநோயைத் தீரகும்பொருட்டு வந்துதேற்றினார்,
நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

சுற்றல்-சொருகுதல், குழல்-அண்மைவிளி, பாள்இரண்டும் விளையச்
சம். நாள்என்புழி ஐந்தனுருபுதொக்கது. உம்மை - எதிர்மறை. செற்றல்-
வெகுளல். படையின-படைபோல. (சகசு)

தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு. எ - து. நண்பாகிய வேந்தனுக்குப் பகைவேந்தா இடையூறுற்றவழி அவவிடையூறு தீர்த்தறகுத் தலைமகன் துணையாகப் பிரிதல். தன்னுழையரில் ஒருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல் வேண்டுமென்பது எனினையெனின், நட்புமிக்கால் தானே யவனா யிருத்தலின் அவன்கருமம் தன்கருமமாயெண்ணி வினாவினெழுந்து அப் பகைநீக்கத் தானே போயினெனக்கொள்க.

துணைவயிற்பிரிந்தமைதோழ்தலைமகட்டுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

நண்பான மன்னர்க் கிடாதணிப் பானெண்ணி நல்லுதவிப் பண்பான மன்னா படாதலுற ரூபணி நீர்பொழியும் தண்பா னலந்தொடை யமபுய வானன றமிழ்த்தஞ்சைவாழ் வெண்பா னலங்கொளசெவ் வாயனன மேயனன மெனனடையே.

கு - ள் பணிபெய்யும் நீராப்பொழிகின்ற தண்ணிய கருங்குவளை மாலைபணிப்பட்ட தீழகிய புயத்தையுடைய வாணன் தமிழத்தஞ்சையில் வாழ்கின்றவெண்மை நிறம்பொருநதிய பாலின் இனிமையைக் கொள்ளுஞ் செய்வாயையும், அன்னம்போன்ற மெத்தென்ற நடையையு முடையாய்! நம்மன்னர் தமக்கு நட்பான மன்னாக்குப் பகைவந்தால் பகையால்வந்த துன்பத்தைத் தணிக்கும் பொருடாககருகி நல்லுதவிக்குணத்தினாலே செல்லலுற்றார் எ - று

இடர் - துன்பம். தணிததல் - தீர்த்தல். வண்ணல் - கருதல். பண்பு - குணம். படாதல் - செல்லுதல். பானல் - கருங்குவளை. அம் - சாரியை. தொடை - மாலை. அம் - அழகு. நலம் - ஆகுபெயர். சேவ்வாய்நடை என்புழி - உம்மைத்தொகை. மேன்னடை - ஆகுபெயர், பின்பணிக்காலமாதலால் 'பணி நீர்பொழியுத் தண்பாளுல்' என்றுகூறியவாறுணர்க. (சுகள்)

தலைமகன்பின்பின்புலங்கண்டேபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்னற் படுகின்ற வென்னையெண் ணுர்தமக் கின்றுணையாம மன்னற் குதவிப் பிரிந்தநங் காதலர் வாணன்றஞ்சைக் கன்னற் கழிவதல் யறிவதல் லாற்பகல் காண்பரிதாம் பின்னற் கணையிருள் கூர் துன்ப மேலிவ பின்பனியே.

இ - ள். தமக்கினியதுணையாகிய மன்னர்க்கு உதவியாகப்பிரிந்த நம் முடைய காதலா வாணனது தஞ்சைநகரில நாழிகை யறிவிக்கும் வட்டி லான் நாழிகையறிவதல்லது ஞாயிற்றைக்காண்பரிதாம் பின்னலாகிச்செறி ந்த இருள்மிருந்து துன்பத்தைப்பொருந்திய பின்பணிக்காலத்துத் துன்பப் படுகின்ற எண்ணெயினையா, யானென்செய்கேன்! எ - று.

இன்னல்-துன்பம். கன்னலகழகை-நாழிகை பகல்-ஞாயிறு. கரின்ப ரிதாம் என்னும்பெயரொச்சம் * “தத்தமெச்சமொடுசிவனுங்குறிப்பி-னெச் சொலாயினுமிடைநினைவையா.” எனனுஞ்ஞாதிரவிதியாலஇடையேபல சொல்வரினும் பனி என்னும் பெயரைக்கொண்டுமுடிந்தது. (சகஅ)

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வடுக்கண் டனையகண் மங்கைநல லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பின் அடுக்கங் குளிர வசைகின்ற வாடையகன்றவாக்கு நடுக்கஞ்செய் பின்பணி நாளின்வந தாரமர் நண்பனுறற இடுக்கண் களையவென நேயகன கான மிசந்தவரோ.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மாவடுவைக்கண்டார்போ ன்ற கண்ணையுடைய மங்கைநல்லாய ! மலைபக்கமெல்லாங்குளிர அசை ந்தவருகின்ற வாடைக்காற்று பிரிந்தவாகு நடுக்கஞ்செய்யப்பட்ட பின்பணிக்காலத்துப் போரிடத்து நடுக்கொண்ட வேந்தனுற்ற துன்பத்தை நீக்கவென்றுஅகன்ற சுரத்தைக்கடந்தவாவநதா, நீபுலம்பலொழிவாய

வடு-மாவடு. அடுக்கம் - மலைபக்கம் வாடை-வாடைக்காற்று. அமா போர் இடுக்கண் - துன்பம். கானம் - சுரம். இகந்தவா - கடந்தவா (சகக) துணைவயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு எ - து. பொருளிட்டதல் காரணமாகப் பிரியும்பிரிவு எனின், முன் பொருளிலுமாக்கவே “எளஞ்நாப்பணித்தது மிதித்தோர்க் தேது நள்ளநர்நாட்டது நயவாரொறுத்தலும்” என்னும் இவையெல்லாம் பொருட் குறைபாடுடையாககு நிகழாமையான் இக்குறைபாடெல்லாம் உடையனும்; அவையுடையானது பொருவிறப் பெண்ணையோவெனின பொருளிலையுப்பிரியுமென்பதன்று; தன்முதுகூரவராத் படைக்கப்பட்ட பலவேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாங் கிடந்தது, மன்னன் அது

* தொல். சொல். வினையியல், து. ௪௦.

கொண்டு துய்ப்பது ஆண்மைத்தன்மையன்றெனத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொண்டு வழங்கிவாழ்தற்குப் பிரியுமென்பது. அல்ல தூய்ம, தேவகாரியமும் பிரிர்க்காரியமும் தனது தாளாற்றலாற்படைத்த பொருளாற்செய்த தன்க்குப்பயன்படுவன : என்னை, தாய்ப்பொருளாற் செய்தது தேவரும் பிரிரும் இன்புறுசாகலான் அவர்களையும் இன்புறுத் தற்குப் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழி தலைமகட்துணரீத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மஞ்சைப் புனைமதின் மாறைவ ரோதயன் வாணாபிரான
தஞ்சைப் பதியணன லெண்ணலர் போற்றனி நாமிருக்க
கெஞ்சைப் பொருள்வயின் வைத்துங் கேள்வாநன் னீணமதியின்
பிஞ்சைப் புறாநுத லாய்பிரி வானின்று பேசினரோ.

இ - ள். நல்லீண்ட பிறைபோலுநதலையுடையாய்! முகிலையணிந்த மதில்குழந்த மாறைநாடமுல் வரத்தினுதையஞ்செய்த வாணர் குலத்துக் கதிபனாகிய தஞ்சைப்பதியில் வேந்தனை யெண்ணுதவர்போலத் தனியாய் நாமிருக்கத் தன்னொருசைப் பொருளிடத்தவைதது நங்கணவர்பிரியும் பொருட்டாக இன்று சொல்லினா. ஏ - று.

மஞ்ச - முகில். வ ரோதயன் - முற்றுவினையெச்சம். ஆண்ணல் - வேந்தன். எண்ணலா - பகைவர். மதியின்பிஞ்சு - பிறை வான்-வீனையெச்சம்.

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

கங்க ணிரங்க வருமபொரு டேட நீடந்தவன்பர்
செங்க ணிருங்குயி லாபபது கேட்கிலர் செநதமிழோர்
தங்க ணிமெபை தவிாததருள் வாணன்றென றஞ்சைவஞ்சி
திங்க ணிவுந்தது போற்கவி னாமுகத் தேமொழியே.

இ - ள். புலவர் தம்மிடத்தண்டாகிய மிகத்துன்பத்தைத் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணந்தென்தஞ்சையிலிருக்கும் வஞ்சிக்கொம்பானது திங்களை யேந்தியதுபோன்ற அழகார்த்த முகீதையும் இனிமையாகிய மொழியையு முண்டயாய்! கம்முண்டய கண்ணுந்து கலுழ அரியபொருள் தேடநடந்த அன்பர் இளவேனிற் காலம்வந்து செங்கண்ணையுடைய கருங்குயில் ஆரவாரிப்பது கேட்கிலர், யானென்செய்கேன்! ஏ - று.

இமேம்பை - தீன்பம். வஞ்சி - வஞ்சிக்கொம்பு. கிவத்தல் - ஈண்டேத்தல். கவின் - அழகு. ஆர்த்தல் - பொருத்துதல். (சஉக)

தலைவியைத் தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

வார்த்தன பார மடமயி லேகுயின் மாருதமாம்
தோத்தனி வீரன் நிருநாளும வந்தது சோமின்சென்றார்
தாத்தட மீமரு வெனுமபுய வாணனறஞ் சாபுரிகின்
றார்த்தது கேட்டுவந் தார்பொரு டேட வகனறவீரே.

இ - ளீ. வாகட்டிய தனபாரததையுடைய மடமயிலேபோவ்வாய்!
தார்பொருந்திய பெரியமேருவெனனும புயததையுடைய வாணன்தஞ்சா
புரியினின்று தென்றறமேறையுடைய ஓபிலாதவீரனெனனுங் காமன திரு
விழாவந்தது ; பிரிந்துசென்றவாகன் தலைவியரிடத்துப்போய்ச் சோமினென
ன்று குயிலாததது கேட்டுப் பொருளதேடப் பிரிந்துபோனவா நம்பக்கல
வந்தனா, நீ புலமபலொழிவாய். எ - று.

வார் - கச்சு. மாருதம் - தெனறல். வீரன் - மாரன். 'குயிலாததது'
எனவும, 'அகன்றவா வந்தார்' எனவும இயையும். (சஉஉ.)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றம்.

தலைமகன் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு

கண்டுசொல்லல்.

தலைமகன் ..,..... .. சொல்ல எ - து. கல்விவயிற்பிரிவு முதலாய்
ஐந்தினுள்ளும் தூதுமுதலியவும்காரணமாகிய பிரிவின் கண் அவவினையோ
ராணமுன்கண்முடியாது நீட்டித்ததுழி தலைமகன் தலைமகளது உருவுவெளிப்
பாடு கண்டு சொல்லுதல்.

மைக்குஞ் சரநினா யாற்றருசை வாணன் மருவலரைக்
கைக்குங் களங்கெழு பாசறை யூடு கயலுமவிவலும
மொய்ககுஞ் சுடரிள வம்புலி தானு முயங்கியெலலாத்
திக்குத் தொழவரு மேகரு ளோலைத் திருமுகமே.

இ - ளீ. தஞ்சைவாணன் கரிய யானைக்கூட்டத்தில் பகைவரைக்
கோபிக்குங் களம்போன்ற பாசறையுள்ளே கயலபோன்ற கண்ணும் விற
போன்ற புருவமும் மொய்க்கும் ஒளியையுடைய இளம்பிறைபோன்ற துத

ஹம் கூடச சருணடவோலையையுடைய திருமுகமானது எலலாத்திக்குஹம் யான்தொழுவரும். எ - ஹ.

குஞ்சரம் - யானை நனை - கூட்டம் கேழு - உவாமஉருபு கைத்தல் - கோபித்தல் முயங்குதல் - கூடுதல் கயலும் விலலும் புலியும் மூவேந்தரிலச சினையாதலான் அமழவரும் இலச்சினை யிட்டுவரவிடுதல் சருளோலைத் திரு முகமென்று எட்டுத் திகருந தொழுவருமென்று சிலைடைபால் ஒருபொரு டோன்றியவாறுணர்க. (சுஉ௩)

பாசறைமுற்றியீண்டு வயின் வந்தலைவன்பாகநுஞ்சோல்லல்.

(இது வெளிப்படை)

மாலகொண்ட வாரண வாணன்றென மாறை வலவகண்ணா காலகொண்ட வாளமா கையகல பாசறைக கைவயின்முட [தோ கோலகொண்ட வாறுகின னேவலகொண டியானிக கொழுகெடுந மேலகொண்ட வாறுகம் மூர்வந்த வாறும வியப்பெனக்கே.

இ - ள் மதத்தால் மடிக்கங்கொண்ட யானையையுடைய வாணன் தென்மாறை நாடழிலிருக்கும் வலவனே! பகைவரிடங்கொண்ட வாள் பொருந்திய பாசறைபைக கையகலப்பட்ட நீ கைபிடத்திலதாற்றுக்கோல கொண்டவாறும, நின்னேவலைக்கொண்டு யான்றிருந்தக் கொழிபொருந்திய நீண்டதேர் மேற்கொண்டவாறும, நமமூர்வந்தவாறும வியப்பாய இருந தது எ - ஹ.

மால் - மயக்கம். கால - இடம். அமர்தல - பொருத்தல் கையகல - நீங்குதல். முட்கோல - தாற்றுக்கோல். வியப்பு - அகிசயம். (சுஉ௪)

தலைமகனோடிருந்தலைமகன்காப்பிபருவங்கண்டுசோல்லல்

(இது வெளிப்படை)

கொத்தல ரோதியங் கொம்பான னுள்பொங்கு கொங்கைவிமம முத்தல ராகமுயங்கினம் யாமுமுநீர்விழிபோல மைத்தலாலை மலாவயல சூழ்தஞ்சை வாணன்வண்மைக் கைத்தலமான விளிப்பொழி வாழிய காமுகிலே.

இ - ள். கார்காலத்துமுகிலே! கொத்தாயிருக்கும் மலரைத்தரித்த கூந்தலையுடைய கொம்புபோல்வானது மிகுந்த கொங்கைபூரிகக் முத்துமலை விரிந்தமாற்பையாமமுயங்கினம், நிறைந்தநீரிற் கண்போலக் கருமையுடைத் தாய் அலரப்பட்ட நீலமலர்பொருந்திய வயல்கூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்

கொடையையுடைய கைத்தலத்துக்கொப்பாக இனிப்பொழிவாய், உலக
மெங்கும் வாழ்க. எ - று.

ஓதி - கூந்தல. பொங்குதல - மிகுதல. விமழுதல-பூரிததல் முத்தி-
ஆகுபெயர். மைத்து-வினையெச்சம். வணமை - கொடை. மான - ஒப்பாக.
வாழிய - உலகமவாழ்க. (சஉடு)

மூன்றாவது கற்பியல் முற்றிற்று.

களவியல உஅ௦, வனாவியல அசு, கற்பியல டுகு.

ஆக இயல ந-க்குச் செய்யுள் சஉடு

தஞ்சைவாணன்கோவையுரை

முற்றுப்பெற்றது.

சீரறு காலனைச் செற்றா தியாகா சிலம்பனையாய்
நேறு காலனைப் யினறு ஞங்கீது நிகழ்ததுவமோ
ஓரறு காலயண நறைகுழன மாண யுயாமணஞ்செப
தீரறு காற்றெய்வ நன்னீர் தெளிக்கம மிலவினெனநீற.

இச்செய்யுள் கூடுது - வது செய்யுளுக்குப்பதில் செனனைக் கலவிச்
சங்கத்தத்தமிழ்ப் புலவராயிருந்த புதுவை-நயநப்பழநலியார் பதிப்பித்த
மூலப்பிரதியில் கண்டது.

அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரையாச் செய்யுள் தீபிகை.

செய்யுள்.	க	முதல்	நடவரையில்	முதலாள்.
,,	நசு	,,	நஅ	,, இரண்டாநாள்.
,,	நக	,,	கஅ	,, முன்றாநாள்.
,,	கக	,,	அக	,, நான்காநாள்.
,,	க௦	,,	க௦௦	,, ஐந்தாநாள்.
,,	க௦க	,,	கருக	,, ஆறாநாள்.
,,	கக௦	,,	கஅக	,, ஏழாநாள்.
,,	கக௦	,,	கக௦	,, எட்டாநாள்.
,,	ககசு	,,	உ௦அ	,, ஒன்பதாநாள்.
,,	உ௦க	,,	உகசு	,, பத்தாநாள்.
,,	உகரு	,,	உஉ௭	,, பதினொன்றாநாள்.
,,	உஉஅ	,,	உ௦சு	,, பன்னிரண்டாநாள்.
,,	உ௦௭	,,	உ௦அ	,, பதினமூன்றாநாள்.
,,	உ௦க	,,	உரு௦	,, பதினான்காநாள்.
,,	உருசு	,,	உருரு	,, பதினேழந்தாநாள்.
,,	உருசு	,,	உ௭௦	,, பதினாறாநாள்.
	*	*	*	*
,,	உ௭சு	,,	உஅ௭	,, ஐம்பத்தொன்றாநாள்.
,,	உஅஅ	,,	ந௦சு	,, ஐம்பத்திரண்டாநாள்.
,,	ந௦ரு	,,	நசுஅ	,, ஐம்பத்துமூன்றாநாள்.
,,	நசுக	,,	நருசு	,, ஐம்பத்தான்காநாள்.
,,	நருரு	,,	நசுரு	,, ஐம்பத்தேழந்தாநாள்.
,,	நசுசு	—	,,	,, ஐம்பத்தாறாநாள்.

* பதினாறாள் வரையிடவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகள்
ஐம்பத்தொன்றாள் மீன்கொந்தமையால் முப்பத்துநான்காநாள்
இடைப்பட்டதெனவறிக.

தஞ்சைவாணிகோவைச்

செய்யுள்முதற்குறிப்பகர்த்தி.

அ		இனபுறற	கஅஅ	ஒ	
அகிலேந்து	நடு	இன்னற	௨௭௦	ஒருதலைக	களக
அழமலா	உகக	இனனே	கஅஅ	ஒருவெண	உஉக
அணிமாமலா	க௦௬	ந		ஒல்தென்கட	கஅ
அணியுஞ்	நக	ானுளி	கருஅ	ஒலகா	கந௭
அயிரா	ககக	உ		ஒலவென	கருக
அரியுத	கரு௭	உயரா	ககக	ஒழிதோற்றிய	௨௦௭
அருமபா	சுஉ	உரவிப	ககஅ	ஒனனோ	௨௪௬
அருவித	க௨௩	உரைத்தென்	௨௪	ஒ	
அலகம	க௬௬	உவிலப்	உ௩க	ஒங்கண்ணல	கசஅ
அறியாமை	௨௦௫	உழையும	அஅ	ஒவ்வில	கருஉ
அறையும்	கரு௫	உனை	க௨௩	க	
அனைக	௨௩௭	உ		கண்சாயல	க௦௭
ஆ		உனனோ	க௬௭	கந்தார	க௩௨
ஆடுகம	க௭அ	௭		கயமா	ககரு
ஆழந்தா	கக௩	ணைபோன	௭௬௦	கயல	கச௦
ஆரணத	கஅ௪	தெதுந்	௩௪	கருவிருந்து	க௨௬
ஆராத	க௧௪	தொட	க௨அ	கடைதாவி	சக
ஆழியகன	க௪௭	பெமாநிர	௨௨௬	கலங்குத	களக
ஆறலை	௨௪௦	எறிதே	௨௪	கல்தொடக்	க௦௦
ஆறறுந்	க௦௫	எனைக	௨௩௬	கழைபோல	கஅக
இ		எனகாதலி	ருக	களவரும	க௪
இணங்கிப	௨௨௧	என்பாற	௨௫௫	கறைபா	௭௩
இப்பே	கஅ௩	எனமே	௪௬	கனஞ்சாய	க௨௦
இயங்கா	௨௨௬	எனனா	௨௩௫	கனமே	ருக
இரவேய	௨௨௬	எனனாடி	௬௦	கா	
இருங்குன்	க௩௬	ஏ		காதற்	௨௪௬
இருமையி	௨௬௬	ஏடா	கரு	காலேப்	க௬௨
இருமபா	௨௨௬	ஏடா	௨௩௨	காலையம	க௧௪
இருவா	௬௬	ஏததுந்	௩௪	கானலங்	க௧௬
இல்லத	௬௬	ஏமானென	௨௪௦	காடுனடுங்	க௬௨
இல்லா	கரு௪	ஏரா	௨௫௬	கானே	ரு௩
இல்லுங்	௨௨௩	ஏறோறற	௬	த	
இவளா	௬௦௦	ஏவல	௬	குரவுங்	க௬௬
இவ்விததக	௬௬	இ		குருதி	க௬ரு
இழை	௬௬	இவா	௬௬	குவளை	௬ரு

குளித்தா	கள
குனிநான்	கக0
குன்றுகிய	ககள
கை	
கையுந்	கக௬
கோ	
கொண்டா	உசுந
கொத்தல்	உஎச
கொலையா	ருச
கோ	
கோங்க	உசச
கோபுரஞ்	உநச
ச	
சகநல்க	உஉஉ
சந்தனந்	உகஅ
கி	
சினையா	உக
சினையார்	அஎ
சிலையில	கரு
சிறந்தார்	ககரு
சிறந்தார்புகழ்	உசச
சினவைய்	உசச
சினனா	ககக
கீ	
சேள	சஅ
சேயங்கொலோ	நள
சேறுகா	உக
க	
கருளைய்	உக0
சுழிநீரில	கரு
சுறுறு	சக
சூ	
சூடத்தகு	க0உ
சூரார்	சஎ
சே	
செனகேழ்	கஉச
செநநாண	உகஉ
செயலார்	க௨
செயலேத	உஉச
செருமகளை	உஉக
செய்வண்ண	க0க
செழியன்	கருச
செலலிற்	உகரு
செறிவளர்	அச

செறிவேழ	கசு
செனறே	நஉ
சே	
சேலார	உசுக
சை	
சையத்திரள்	உகச
சோ	
சோகாருவ	ககச
சோலையில்	அஅ
த	
தண்டாமனா	எஉ
தண்டார	உ0அ
தண்ணென்	கசஎ
தண்பட்ட	எ0
தமிழ்தங்கிய	உஉ
தருகற்பக	சச
தருந்தாரு	க0அ
தனையார	எஉ
தலங்கா	ருச
தலத்திறகு	கஎ0
தலையாகிய	உருஎ
தழங்கார	உசக
தழல்கண்ட	ருஅ
தளரா	ககஉ
தளிப்போற்	கஉரு
தளளா	உருஉ
தற்பழியா	கசுக
தனஞ்சேர்ந்த	கஅச
தனையா	கசரு
தன்கண	க௮
தன்போ	உ0உ
தா	
தாதகை	கசரு
தாமராக	உருரு
தாமேதமக்	உஉச
தாரணி	உ00
தாராக	உரு0
தாவாத	கசுக
தாளிணை	அ0
தி	
திரண்மா	உச
திருந்தார்	அக
திராகே	கஎச
திரையிற்	கசச

திவாகரணே	க00
தினாகருந	சுஉ
து	
துதித்தே	உ00
துறந்தன	கசரு
தூ	
தூதாக	உசஅ
தூற்ற	க0ச
தே	
தென்பாற	கசக
தெரியாடக	உசச
தெரியோரா	உருக
தென்மாறை	உருச
தென்பாற்	நச
தென்னாக	கஎஉ
தே	
தேங்கிய	கரு
தோத்தானை	கஅரு
தேருத	உ0
தேனுரு	அஉ
தேனுற	கசஉ
தேனவந்த	கச
தோ	
தொடங்கும	உகஅ
தொடுசிலை	உரு0
தொடைக	ககஅ
தொடையே	கக
தொலைவிலை	கசச
ந	
நங்கணிரங்க	உஎஉ
நஞ்சா	கஎக
நஞ்சோ	உகக
நண்பாண	உஎ0
நந்துசுற	கஉஉ
நம்பா	கருஉ
நம்பே	கரு0
நலம்புனை	உகக
நல்லார்	கஅ
நறையல	க௨
நனையகத	உசஎ
நன்றே	உஉஅ
நா	
நாணினுந்	உருஉ
நாணமா	உருச

நாடாவி	கௌ
நாவிங்	உஅ
நி	
நிலவேய	கௌ
நினககே	உருஅ
நினையா	உருந
நினையி	ககஉ
நினமே	உசந
நீ	
நீசெறு	எஎ
நே	
நெஞ்சுக	ககௌ
நே	
நேயம	கௌ
நேயமபுணை	உருந
நோ	
நொந்துங்	உருஎ
ப	
படம்பட்ட	சக
படியொன்று	உருஉ
பண்ணுங்	கௌ
பயில்காள	சக
பரககின்ற	கௌ
பரவாத	கருந
பருந்தொன்று	கக
பலரே	உசந
பல்லியம	கசரு
பறந்தாக	கௌ
பறந்திருந	உசக
பா	
பாக்கையுந	ருஎ
பாரணங்கோ	கௌ
பாரோ	உசௌ
பாரிதத	ருஉ
பாலஸன	உசக
பாலபோன்	சக
பு	
புகழார	அௌ
புணரா	கருச
புணராத	கருஉ
புகியேன	சக
புயலேசமந்து	உ
புயலேறதிர	கருௌ
புயற்கணணி	கசஅ

புரவே	உருஅ
புராந்தகா	கௌ
புறங்கு	ருஎ
புனங்காவ	எச
புனமும	கருஉ
புனையலங்	உருக
புனையலரே	உருந
புனையாழி	சச
பு	
புட்டிய	சுரு
பூந்தழை	கருஅ
பூவலா	ககரு
பே.	
பெருமான	ருஅ
பெருவரி	கரு
பே.	
பேசத்தருவ	கசக
பேணற	ககச
பேர்.	
பொய்பொ	கரு
பொய்யாதவர்	கருச
பொருகின்ற	கரு
பொருபான	கரு
பொருமணி	சஅ
பொழிநான	உசச
பொறை	சஅ
பொன்னிய	எச
பொன்னுற	உரு
போ.	
போதலாந	உருந
போயா	கருச
போயே	உரு
போருறை	உருச
ம.	
மஞ்சுட்டி	கருஉ
மஞ்சைப்	உருஉ
மணிபொன	ருச
மணிப்புலிகை	கருச
மணிவரை	கருந
மணகுறை	உருச
மணிந	கருச
மண்ணலை	உருஎ
மண்ணா	கரு
மண்ணிற்	கரு

மண்ணும்	கரு
மந்தார	கருந
மயலார	ருஅ
மயலா	கருச
மயிலாடு	கௌ
மருப்பா	அக
மருவாய	சக
மருவிற்	உருந
மருள	உருச
மலருந	கருச
மலாபுனா	உரு
மலிகின்ற	உருச
மலைகாடு	உருச
மலைமாதீ	கருஎ
மலைமுழு	சரு
மலைவந்த	உருஅ
மலகுற்ற	அஎ
மலலார	அச
மல்லையம	கருச
மலவித்தக	உரு
மழவே	உருச
மழைவளா	ருக
மறலா	சச
மறவாசை	உருஉ
மறறே	கரு
மணபதை	கரு
மன்னிய	ரு
மன்னும்புலவி	உரு
மன்றம்	சக
மன்னவர்	உருச
மன்னுயிர	உருஎ
மன்னுயில	உருச
மா.	
மாகக்	கருச
மாகப்பயன	உருஉ
மாணத	கருஉ
மாணிகக	கருக
மாதக	உருந
மாதற்ற	கருஎ
மாரியஞ்சுங்	கருஎ
மாலாய	சக
மாலைநிரு	உருஎ
மாலகொண்ட	உருச
மாலவண	கருச

